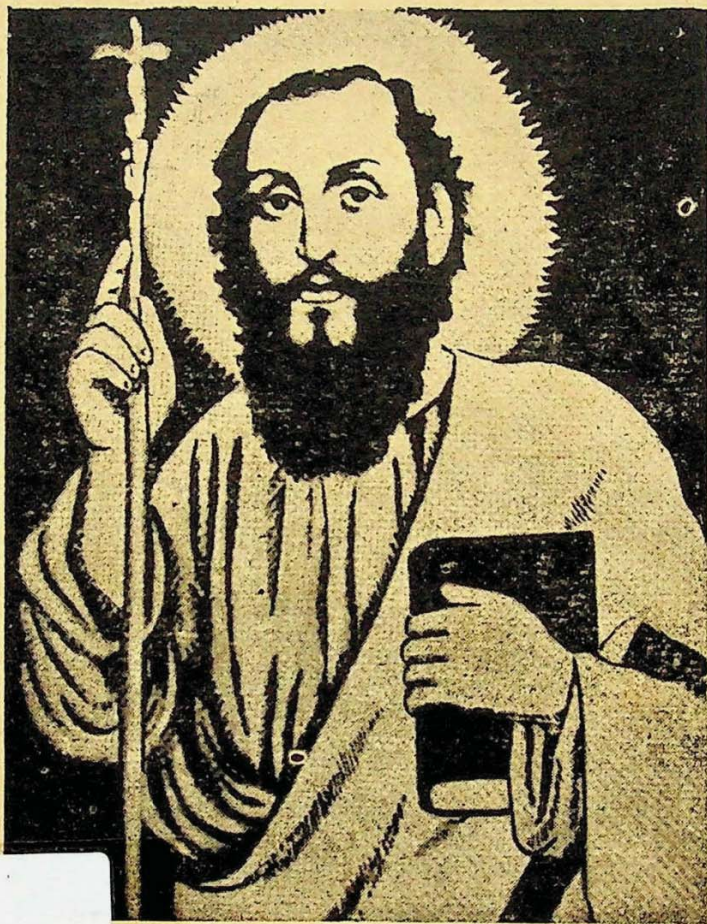


മാർത്തോമ്മായും
മാർ മണിയും



201
MAT-M

A READER IN EARLY
CHRISTIANITY AND
MANICHAEISM IN INDIA

മാർത്തോമ്മായും മാർ മനിയും

(A READER IN EARLY CHRISTIANITY
AND MANICHAISM IN INDIA)



P. V. MATHEW

ERNAKULAM

1977

Malayalam.

MARTHOMAYUM MAR MANIYUM.

(A READER IN EARLY CHRISTIANITY AND
MANICHAISM IN INDIA).

First Print 500 copies

January 1977

MR. JACOB KOLLAPARAMBIL EDUCATIONAL
TRUST LIBRARY & ARCHIVES

Rec. No. 2709

Class No. 201

Book No. MAT/M

Author and Publisher:

P. V. Mathew

Jenny Villa, Banerji Road,
Cochin-682 018, Kerala State

Printed at M. G. Press, Banerji Road, Cochin-682 018

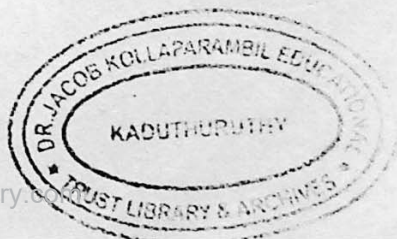
(All rights reserved)



An excavated Tumuli at Bahrain (Ancient King's Tomb)

'And buried Judas in the Sepulchre in which
the ancient kings were buried.'

- Acts of Thomas; by Bardaisan.

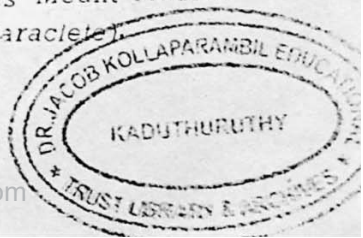


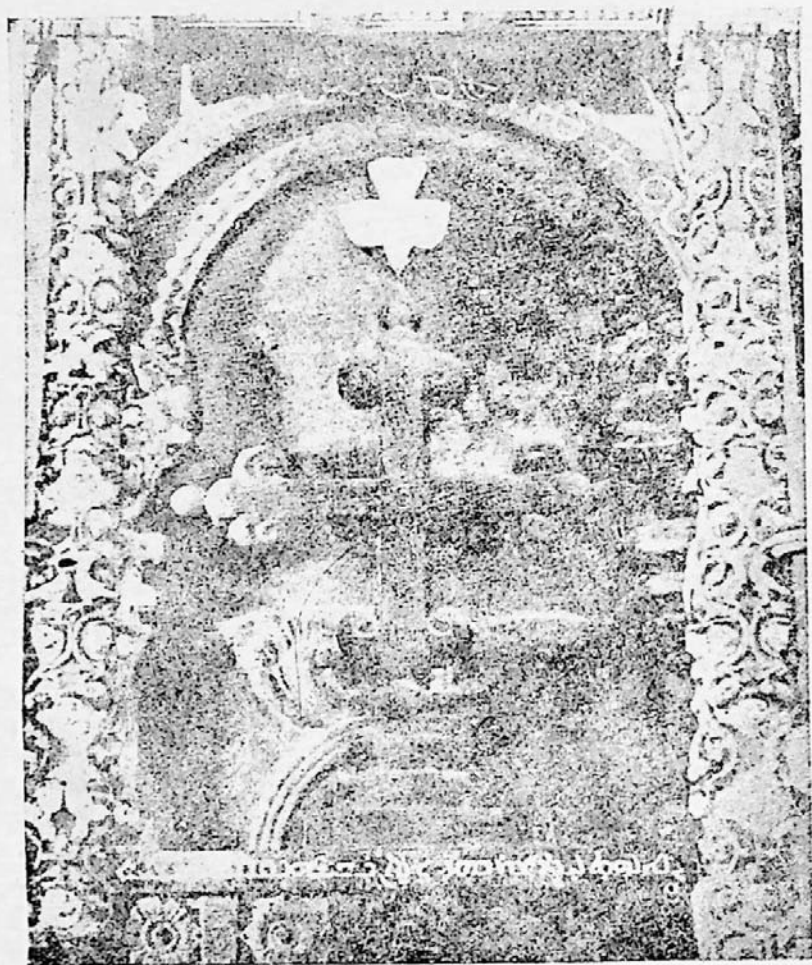


*The small Persian Cross at Valiya Falli,
Kottayam. A Nestorian (Plain) Cross*

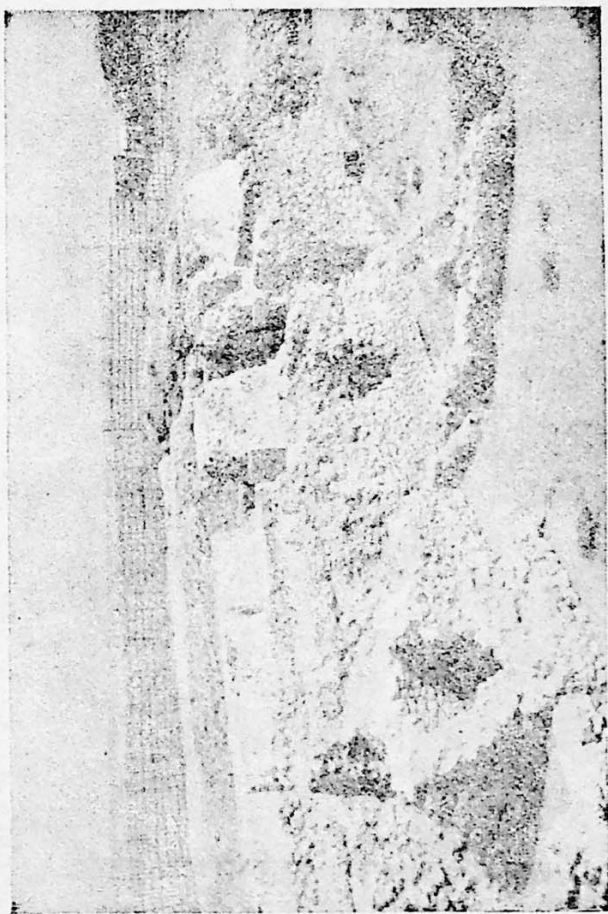


*The Persian Cross at St. Thomas Mount Madras
with dove (Symbol of Paraclete)*





*The big Persian Cross at Valiya Palli, Kottaym
with dove (Symbol of Paraclete).*

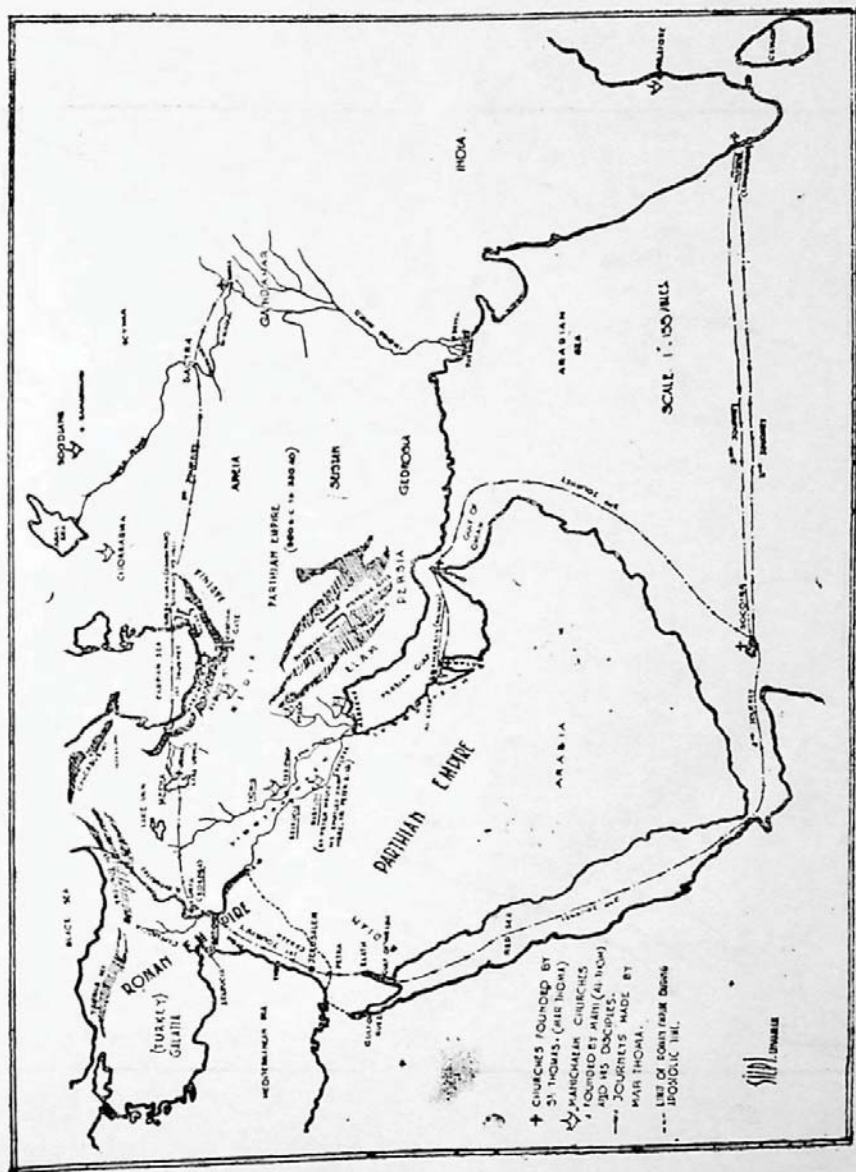


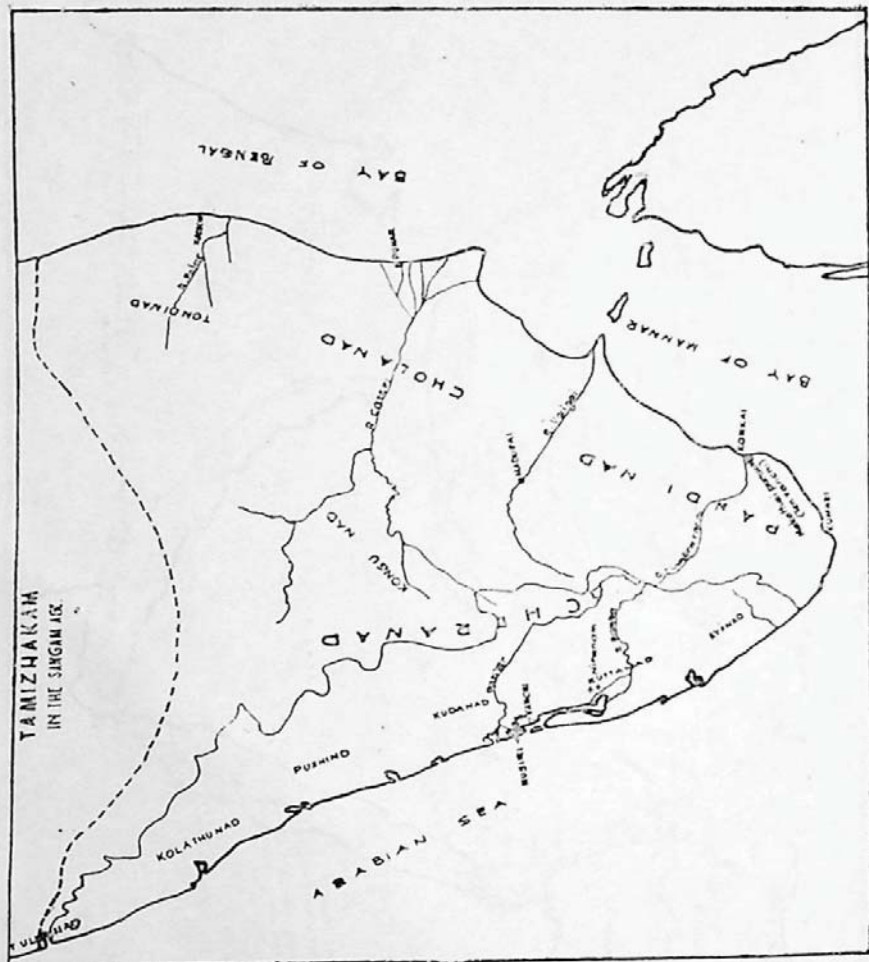
Ruins of the ancient Dilmun City in Bahrain.

Handwritten text in a script, likely Malayalam, on a copper plate. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and appears to be a form of shorthand or a specific dialect. The plate shows signs of age and wear, with some fading and a small hole near the top edge.

Handwritten text in a script, likely Malayalam, on a copper plate. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and appears to be a form of shorthand or a specific dialect. The plate shows signs of age and wear, with some fading and a small hole near the top edge.

One of the Tarissappally copper plates.







ഉള്ളടക്കം

ഒന്നാം ഭാഗം

അദ്ധ്യായം 1 പേജ് 1-19

മാർത്തോമ്മയും നന്യൂതിരിയും-മാഗ്നികളും നന്യൂതിരികളും-
ഹോമജനരം-ആര്യനാദേശങ്ങൾ-നമ്മ്ത്താലിപ്പുണ്ണന്മാർ-നമ്മ്ത്താ
തിരികൾ-നന്യൂതിരികൾ.

അദ്ധ്യായം 2 (20-26)

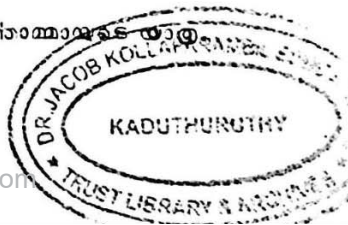
പേർഷ്യാ പാർത്വ്യ സംഗ്രഹങ്ങൾ-രാജകീയ വീഥികൾ.

അദ്ധ്യായം 3 (27-55)

ഏഷ്യയിലെ ബർമ്മോ-ബർമ്മോന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ-
മേൽക്കര കൂലവാണിക്സ് മാത്തന്മാർ-ബർമ്മോൻ ചേരനാട്ടിൽ-
തന്റെ ഉറച്ച നിലപാട്-ബർമ്മോന്റെ പ്രവാചനം-വെളിപാട്
പുസ്തകത്തിലെ പ്രവാചനം-ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാ
പ്പോലിത്തായുടെ പ്രവാചകതയുമായ വ്യാഖ്യാനം-വരുവാനുള്ള
ലോകത്തെപ്പറ്റി യേശുവും പ്രവാചകന്റെ പ്രവാചനം-ഇളക്കോവ
ടികളുടെ സാമ്പത്തിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ-പഴയ യുഗവും പുതിയ യുഗ
വും-ചെങ്കരയിലെ ക്രിസ്തീയ സഭകളോട് ഒരു വാക്യം-വിവിധ മ
തങ്ങളുടെ കാതലായ തത്വങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം 4 (56-75)

ശിഷ്യന്മാരുടെ നാമങ്ങളുള്ള ഒരു കണം-മാർത്തോമ്മാരുടെ യാത്ര



അദ്ധ്യായം 5 (76-82)

ആദ്യ യാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോകൂ.

അദ്ധ്യായം 6 (83-102)

മാർത്തോമ്മായുടെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്ര മാർത്തോമ്മാ ചേര നാട്ടിൽ-ഉതിയൻ ചേരലാതൻ കണ്ണുകിയുടെ പ്രതിമയും ചെലവും.-
മുരുകൻറെ മലയിൽ കണ്ണുകിയുടെ ചെലവും തിളങ്ങുന്നു-മണിമേഖല
ല കാവ്യത്തിൽ ഈശാനന്ദവാദികളെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശം.-മേമൂയി
ലെയും പെർസ്സിയയിലെയും ആരുന്മാർ-വൈദിക സംസ്കാരമായ
നവ്യതിരികൾ മേമൂവംശങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം 7 (103-115)

മാർത്തോമ്മായുടെ കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനം-നവ്യതിരികളിൽ-
ആദ്യന്മാർ-നവ്യതിരികളും മലങ്കര നസ്രാണികളും തമ്മിൽ ആചാരമര്യംകേളിലുള്ള സാമ്യങ്ങൾ-ആദ്യനവ്യതിരികളുടെയും ക്നാനായക്കാരുടെയും ഇല്ലപേരുകൾ-മോക്ഷത്തിനുള്ള വെൺ പിറപ്പും-
മലങ്കര നസ്രാണികളിൽ കുടി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധമബോധം (Inferiority complex).

അദ്ധ്യായം 8 (116-128)

മാർത്തോമ്മാ നടത്തിയ മൂന്നാമത്തെ യാത്ര-മസഘായിയുടെ രാജ്യം-മസഘായി ആരു, കാലമീന എവിടെ?

അദ്ധ്യായം 9 (129-139)

കാലമീനയും തോമയുടെ ദൗറായും-കാലമീനയുടെ ഭൂമി ശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പും.

അദ്ധ്യായം 10 (140-152)

കാലമീന എന്ന ബാഹറിൻ ദ്വീപ്-രചനാസാക്ഷിമരണം

രണ്ടാം ഭാഗം

അദ്ധ്യായം 1 (153-170)

മണിക്കയ്യിസ്സം—മണിയുടെ തത്വങ്ങൾ.

അദ്ധ്യായം 2 (171-178)

മണിക്കയ്യ മർദ്ദം പേർഷ്യൻ കുരിശുകളും—കുന്നനായക്കാരും പേർഷ്യൻ കുരിശുകളും—ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ താരതമ്യ പഠനം.

അദ്ധ്യായം 3 (179-191)

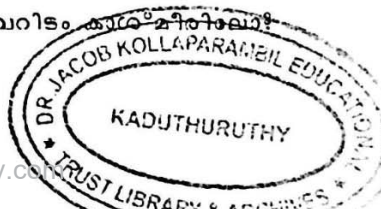
മണിക്കയ്യിസ്സം ഇൻഡ്യയിൽ- മണിയുടെ വസ്തുധാരണ രീതി.

അദ്ധ്യായം 4 (192- 221)

സംഘപ്പുലവരായ ചിത്തലൈ ചാത്തനാർ- മണിമേഖലാ കാവ്യകൃത്ത് (മണി) -രണ്ടു ചാത്തനാരന്മാർ- മണിക്കയ്യ മത തത്വങ്ങൾ, മണിമേഖലയിൽ- ഈ കാവ്യവും, മണിക്കയ്യൻ സുവിശേഷവും തമ്മിലുള്ള രചനാസാമ്യം — അബൂ എന്ന് അക്കത്തിന് ഇവ രണ്ടിലും ഉള്ള പ്രാധാന്യം — മണിമേഖലയിലെ അതൃത കഥകളും മണിയുടെ അതൃത സിദ്ധിയും— ബർദ്ദസ്സാനും, മണിയും ചേരുന്ന ട്രിൽ — ബർദ്ദസ്സാനിസ്സത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ-മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിൽ, ബർദ്ദസ്സാനോടുള്ള ഏതിർപ്പ് — തോമായുടെ നടപടികളിൽ, മണിക്കയ്യത്തോടുള്ള ബർദ്ദസ്സാന്റെ അപലപനം- പാറകുളിത്ത പേർഷ്യക്കാർക്ക് മണി — ബർദ്ദസ്സാന്റെ അപലപനം, പുസ്തകരൂപം- ഇവർ തമ്മിലുള്ള വാഗ്വാദം- മണിമേഖലയുടെ രചനാ കാലം- മണിക്കയ്യ മതത്തിന്റെ ഈറ്റിപ്പം കാണിച്ചുപറയം- മണിയുടെ പ്രാധാന്യങ്ങൾ— മഹാത്മഗാന്ധി ശ്രീബുദ്ധന്റെ അവതാരം.

അദ്ധ്യായം 5 (222- 232)

മൈലാപ്പൂർ കഥ - ട്രൈബിന്റെ കമ്പിടം കാൽമീറ്റിലി



അദ്ധ്യായം 6 (233-260)

മണിഗ്രാമം— തിരുവരങ്കോട്ടെ തരിയാശ്ശുര -72 എന്ന സംഖ്യയുള്ള പ്രാധാന്യം- സംഘങ്ങൾ- തേവലക്കര വൈദ്യന്മാർ- ബെമ പെരുന്മാർ, തിരുവോണവും- ചേരരാജ്യവും വേണാടും- കളഭൂർ,

കുമ്പളൂർ— മന്നാക്കന്മാർ, പെരുമാക്കന്മാർ - വെള്ളാളചെട്ടികളുടെ കുടിയേറ്റം- ആര്യഭടൻ - വേണാട്, വെൺ പിറന്നപുരയെ നാട്- വേണാടും, പല്ലവ രാജ്യവുമായുള്ള ബന്ധം- ചൈത്യരക്ഷണം.

അദ്ധ്യായം 7 (261-302)

ചെപ്പേടുകളും വിദേശ കുടിയേറ്റക്കാരും— കൊച്ചുങ്ങാടി- വിവിധ കുടിയേറ്റക്കാർ- ഇരവികോത്തൻ ചെപ്പേട്- ചെറിയൻ തീരത്തെ വഞ്ചിയും, താമ്ബർണ്ണി നദീതീരത്തെ തെൻവഞ്ചിയും- വലിയ പ്രതിമയിരിക്കുന്ന വലിയ നഗരം- മതുരൈ- കൊടുങ്ങല്ലൂർ മഗവതി— മകോത്തൈയാർ പട്ടണം — ദാന നിരീക്ഷണാലയ ഗോപുരം— ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ മണി— മണിയുടെ ആശാൻ ബർദ്ദേസ്സാൻ— അഴിമുതൽ ഗോപുരം വരെ— ഇരവികോർത്തൻ ശാസനം തർജ്ജമ— ക്നായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്- തരിയാശ്ശുരളെപ്പറ്റി, ഗീവരഗ്നീസ്സ് റമ്പാനും, ഇടുപ്പ് റൈട്ടും— പിള്ളയാർ കോവിൽ- തിരുവിതാംകൂർ ആധാരങ്ങളിൽ മകാത്തൈപ്പുരം, കുര ക്ഷേണി കൊല്ലം നസ്രാണികൾ— ക്നാനായക്കാരുടെ കോട്ടകായലിലെ കുടിയേറ്റം- സപീകരിച്ചത് തരിയാശ്ശുര- ക്നായിതൊമ്മൻ ചെപ്പേട് തർജ്ജമ- തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകൾ. ശാസ്ത്രം കോട്ടകായൽ- അണുപ്രസര ധാതു മണൽ- അറന്മാറമ്പർ, അഞ്ചുവണ്ണം, മണിഗ്രാമ സംഘങ്ങൾ തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകളിൽ— ഇതുപട്ടണം— യമനിൽനിന്നും കുടിയേറിയ യൂദർ— ക്നാനായക്കാർ കിട്ടനാട്ടിൽ— ക്നാനായക്കാർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട അഞ്ചുവണ്ണ പദവി യൂദർക്ക്.

മാർത്തോമ്മായും മാർമണിയും

A READER IN EARLY CHRISTIANITY AND MANICHAËISM IN INDIA

മുഖവുര

മാർത്തോമ്മായും ഇൻഡ്യയുമായുള്ള ചരിത്രബന്ധങ്ങളെ ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ സമീപിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇതിനു എനിക്കുള്ള പ്രചോദനം ഡാനിയ്ക്ക് പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രജ്ഞനായ മി ജിയോഫ് റ്റി ബിബിയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്:

അദ്ദേഹം പറയുന്നു,

“ബഹറിൻ ഒരു വിശുദ്ധ നാടായി അറിയപ്പെടുന്നതിനുള്ള കാരണം ഭൂഗർഭ ഗവേഷണംകൊണ്ട് ഇനിയും തെളിയിക്കപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല അതേസമയം ബഹറിന്റെ പുരാണചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നത് ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മഹമ്മദീയർ ബഹറിനിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടം ഭരിച്ചിരുന്നത് ഒരു അറബിക്രിസ്ത്യാനി യായിരുന്നുവെന്നും കൂടാതെ ഒരു നെസ്തോറിയൻ മെത്രാൻ ബഹറിനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും” ആണ്. മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷി യായി മരിച്ച ‘കൽമോൻ’ അഥവാ കാലമീന അഥവാ കാലമീനി ശാസ്ത്രപരമായി നോക്കിയാൽ ബഹറിൻ ദ്വീപാണ് എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കാലമീന അഥവാ കരിംതുള്ളത്ത് (Black island) ബഹറിൻ ദ്വീപാണെന്ന് സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കുവാനുള്ള ഒരുമ്പെടലിലാണ്, മറുപല അറിയപ്പെടാത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇടയായതും, അങ്ങനെ ഈ പുസ്തകം തന്നെ എഴുതുവാൻ കാരണമായി തീർന്നതും.

മാർത്തോമ്മ തന്റെ സുവിശേഷ പ്രചരണാർത്ഥം മൂന്നു യാത്രകൾ നടത്തേണ്ടിവന്നു. ഒന്നാമത്തേതു് വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കും, രണ്ടാമത്തേതു് തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കും, മൂന്നാമത്തേതു് മസാദായി രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കും (അവിടെ രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിലേക്കു്) ആണു് ഉണ്ടായതു്.

മാത്തോമ്മ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം അടഞ്ഞ 'കൽമോൻ' എന്നദേശം ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കേതീരമായ ചോളമണ്ഡലത്തിലെ (Coromandel) മൈലാപ്പൂർ അല്ല, പ്രത്യേക ബഹറിൻ ദ്വീപാണെന്നു് തെളിയിക്കുകയും, കൂടാതെ മൈലാപ്പൂരിൽ മരണം അടഞ്ഞ അപ്പോസ്തോലൻ ഒരു മണിക്കയൻ (Manichaean) അപ്പോസ്തോലനായിരുന്നു എന്നുകൂടി സമർത്ഥിക്കുകയുമാണു് ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

കഴിഞ്ഞ കുറെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വിദേശീയ ചരിത്രകാരന്മാരും ഒരുപോലെ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്, മാർത്തോമ്മയുടെ മൈലാപ്പൂരിലെ രക്തസാക്ഷി മരണം. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ കിഴക്കേതീരത്തേക്കു് എപ്പോൾ പോയി എന്നും, എത്രവഴിക്കു് പോയി എന്നും യാതൊരു പരലയും ഇല്ല. മാർത്തോമ്മ മലങ്കരയിൽ (കേരളത്തിൽ) എപ്പോൾ വന്നു എന്നും എവിടെയെല്ലാം പോയി എന്നും, എത്രെല്ലാം പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്നും ആരെയെല്ലാം മാരാദീസാ മുക്കി എന്നുള്ളതിനു് വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്; അതിനാൽക്കൊണ്ടു വിശ്വാസവും ഉണ്ടു്. അതേസമയം 'പാറുക്കലീത്താ' എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞു് നടന്നിരുന്നവനും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് കള്ളപ്രവചനം ആയ, മണി എന്ന പേർഷ്യക്കാരൻ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കേതീരത്തു് മണിക്കരമതം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു് എഴുതപ്പെട്ടതെളിവുകൾ ലഭ്യമാണു്. ഈ മണിയുടെ ശിഷ്യനും കിഴക്കിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നവനുമായ മാർ ആമ്മോൻ ആണു് മൈലാപ്പൂരിൽ മരണം അടഞ്ഞതു് അവിടെ അടക്കപ്പെട്ടതും എന്നുള്ള സത്യം അറിയപ്പെടാത്ത ചരിത്രമായി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മയുടെ ജീവിതചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്തൊൻപതു് നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഒരു ചരിത്രകാരനാലും വ്യക്തമായി

എഴുതപ്പെടാത്ത നാല്പതുതകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. മാർത്തോമ്മായുടെ ഒന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കായിരുന്നു. ആയാത്രയിൽ റോബാന്റെ കൂടെകപ്പൽയാത്ര നടത്തിയത് കാസിയൻ കടലിലാണ്.

2. തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്ര തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കായിരുന്നു. ആ യാത്ര യരുശലേമിൽ നിന്നും തുടങ്ങി പെന്ത്രവഴി ഏലാത്തു് തുറമുഖത്തു എത്തി, അവിടെ നിന്നും കപ്പലിൽ അഗ്ബ ഉൾക്കടലും, ചെങ്കടലും, അറബിക്കടലും കടന്നു് മലങ്കര എത്തിച്ചേർന്നു.

3 മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം അടഞ്ഞതു് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ ചെന്നെത്തിയ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപായ ബഹറിനിൽ വെച്ചായിരുന്നു.

4. ഇൻഡ്യയുടെ കിഴക്കേ തീരമായ തൊണ്ടിനാട്ടിലെ തുറമുഖപട്ടണമായിരുന്ന ചൈലാപ്പൂരിൽവെച്ചു് മരണം അടഞ്ഞതും, അവിടെ അടക്കപ്പെട്ടതും ഒരു മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തലനായ മാർ ആന്തോൻ ആണ്.

എന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം മേൽപ്പറഞ്ഞ നാല്പതു വസ്തുതകൾ വെറും സാങ്കല്പികമോ അനുമാനമോ അല്ല എന്നു് മാനു വായനക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനുവേണ്ടി മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും കിട്ടാവുന്നത്ര തെളിവുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ അതതു് അദ്ധ്യായങ്ങളോടു് ചേർത്തു് കുറിച്ചുകൊടുത്തുകൊടുത്തു്. ഈ സമ്പ്രദായം മാനു വായനക്കാർക്കു് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സഹായകരമായിരിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിൽ ക്രിസ്തുമതം ആദ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ചതു് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യയിൽ നിന്നും കേരളത്തിൽ കുടിയേറി പാർക്കാൻവന്ന വിദേശികളോ പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇവിടെ വന്ന വിദേശമിഷനറിമാരോ അല്ല, പ്രത്യേക തോമസ്സു് അപ്പോസ്തോലൻ തന്നെയാണെന്നുള്ള സത്യത്തെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്നതു്.

മാർത്തോമ്മാസ്കൂൾശേഷം എ. ഡി. 230-ൽ ചേരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കീഴടക്കൽ തീരത്തു പുറംകരയിൽ വന്നിറങ്ങിയ മണി, മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിറങ്ങുന്ന എന്ന് തന്റെ സങ്കീർത്തനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കോപ്റ്റിക് ഭാഷയിൽ പാപ്പിറസ്സു കടലാസ്സിൽ എഴുതിയ മണിക്കയൻ സങ്കീർത്തനം ലണ്ടനിൽ ബറോഡ ഹൗസ്സിൽ (Chester Beatty Collections) സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണ് അത്.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതും, എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാ & അൽ-തോം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോയതും ആയ ചരിത്രരേഖകളെപ്പറ്റി ചുരുക്കമായി താഴെ കൊടുക്കുന്നു. എ. ഡി. 230-നും മദ്ധ്യേ രചിച്ച 'മണിമേഖല' എന്ന മഹാകാവ്യത്തിൽ 270-ാം ഗാഥയിൽ, വഞ്ചിനഗരത്തിലെ, ഈശൻ തങ്ങളുടെ നാഥൻ ആണെന്ന് പറയുന്ന ശൈവവാദിയെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശം; സംഘംകാലം തുടങ്ങുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ ഈശാനവാദികൾ (നസ്രാണികൾ) ചേരനാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന് തെളിയുന്നുണ്ട്. ഈ ഈശാനവാദികൾ മാർത്തോമ്മായിൽനിന്നും സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശൈവവാദികളുടെ (നവുതിരികളുടെ) സന്തതി പാരമ്പര്യം ആണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ഒന്നാം ഭാഗം ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

മണിമേഖല കാവ്യത്തിലെ കഥാനായികളെ വഞ്ചിനഗരത്തിൽനിന്നും തൊണ്ടിനാടിന്റെ തലസ്ഥാനപട്ടണമായിരുന്ന കാച്ചി (കാഞ്ചി) പുരത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന കാവ്യകൃതത്വം, വഞ്ചിനാട്ടിലെ ഈശാനവാദികളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, തൊണ്ടിനാടിന്റെ തുറമുഖപട്ടണമായ മൈലാപ്പൂരിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കരുതുന്ന നസ്രാണികളെ (ഈശാനവാദികൾ) പറ്റിയോ, നേർച്ച കാഴ്ചകൾ വീഴുന്ന ഒരു കടീരത്തെപ്പറ്റിയോ യാതൊന്നുംതന്നെ പറയുന്നില്ല, എന്നുള്ളത് എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൈലാപ്പൂരിൽ ഒരു അപ്പോസ്തോലന്റെ കബറിടം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ഈ കാവ്യം രചിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമാണെന്നുള്ളത് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ

ആ കമ്പറീടം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന. മാർത്തോമ്മാ യുടെ ആയത്ത് എങ്ങനെയെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി രണ്ടാം ഭാഗം അന്ധാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വേണാടിന്റെ ഉത്ഭവവും, ആയിനാടും കാഞ്ചിപ്പുരവുമായുള്ള ബന്ധവും; സോമവംശജരായ വേണാട് അടികളും, എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരും തമ്മിൽ ശത്രുക്കൾ ആകാനുള്ള കാരണവും രണ്ടാം ഭാഗം ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പരസ്പരമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പതിപ്പിൽ 'ചെപ്പേടുകളും വിദേശകുടിയേറ്റക്കാരുടെയും' എന്നൊരു അദ്ധ്യായം അവസാനമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെപ്പേടുകൾ എല്ലാം തന്നെയും വിദേശ കുടിയേറ്റക്കാർക്ക് ചേരുന്നവയാണെന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. അതേസമയം മലങ്കരസാമൂഹികരായ ഇവ ഒന്നുതന്നെ അവകാശപ്പെടുന്നതല്ല ഈ ചെപ്പേടുകളിൽ ആദ്യത്തേത് (ഏ. ഡി. 230) മണിക്കയമത സ്ഥാപകനായ മണിക്ക് ലഭിച്ച 'ഇരവിക്കോത്തൻ ചെപ്പേട്' ആണ്. ഈ ചെപ്പേടും വകാരം മകോതൈപ്പരത്തു സ്ഥാപിതമായ മണിക്കിരായ (മണിഗ്രാമ) സംഘം മുതലാണ് 'സംഘം കാലം' തമിഴ്നാട്ടിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. മറ്റു ചെപ്പേടുകളിൽ, കന്നായിതൊമ്മൻ ചെപ്പേട്, മകോതൈപ്പരത്തു കുടിയേറിയ, കന്നായിതൊമ്മൻ കൂട്ടുകൾ; തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകൾ കുരക്കേണിക്കൊല്ലത്തു കുടിയേറിയ വൈദ്യന്മാർക്കും; യൂറോപ്യന്മാരുടെയും മറ്റും മുന്നിന്നും മുസ്ലിമാർക്കും കുടിയേറിയ യഹൂദന്മാർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.

പുരാണപട്ടണവും വാനനിരീക്ഷണാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതും, വേദസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനവുമായിരുന്ന മകോതൈപ്പരം, കൊടുങ്ങല്ലൂരിന് സമീപം ആണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് എന്ന് ഒരു സങ്കല്പം കേരളവരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്. എന്നാൽ തെൻപാണുധിയിൽ കോതൈയാർ (അമ്രവർണ്ണി) തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പട്ടണം ആയിരുന്നു ഇത്. മകോതൈപ്പരത്തിന്റെ ശാസ്ത്രസ്ഥാനം എവിടെയായിരുന്നു എന്ന് രണ്ടാം ഭാഗം ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതും, ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാരെ ചിന്താകഴ

പ്ലത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതുമായ വസ്തുത 'മണിമേഖല' കർവ്യത്തിന്റെ
 രചിതവായ സംഘപ്പുലവൽ ചീത്തയെ ചാത്തനാർ ഒരു വി
 ദേശീയനാണെന്നുള്ള എന്റെ നിഗമനം ആണ്. സംഘം കൃതിക
 ലിൽ ഒന്നാമത്തെ കവ്യമായി അറിയപ്പെടുന്ന 'ചിലപ്പതികാരം'
 ഒരു ദ്രാവിഡ അരവനായ (മൈനൻ) ഇളങ്കോവടികൾ രചിച്ച
 താണ്. ഈ കാവ്യത്തിൽ പറയുന്ന മതമെ കൂലവന്നിൻ ചാത്ത
 നാർ 'തോമായുടെ നടപടി'കൾ എഴുതിയ ബർദെസ്സാൻ ആണെന്ന
 ഉള്ളതാണ് എന്റെ മറ്റൊരു നിഗമനം. കാരണം തോമായുടെ നട
 പടികളിൽ ഏഴാം കാണ്ഡത്തിൽ പറയുന്ന കഥ, ചേരനാട്ടിൽ അ
 ന്ന നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങൾ നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു
 വ്യക്തിയ്ക്ക് മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. (ഒന്നാം
 ഭാഗം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വേണ്ടത്ര വിവരണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്)
 എന്നാൽ ഈ കൂലവന്നിൻ കത്തനാരായ ബർദെസ്സാൻ അല്ല, ചില
 പ്ലതികാര കവ്യത്തിന്റെ തുടർക്കഥയെന്നപോലെ എഴുതിയ മണി
 മേഖലാകാവ്യം രചിച്ചത്. ഈ കാവ്യം കണ്ടെടുക്ക (സംഘം)
 ചീത്തയെ ചാത്തനാർ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തിയാണ് രചി
 ച്ചത്. പക്ഷെ ഈ വ്യക്തി പേർഷ്യക്കാരനായ മണിയാണെന്ന
 ഉള്ളതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. തോമായുടെ നടപടികളും, ചില
 പ്ലതികാര്യം, മണിമേഖല കവ്യങ്ങളും ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽ രചി
 ച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവകളുടെ രചനാ രീതിയും ഒന്നു തന്നെയാണ്.
 ഉപകഥകൾ കേൾപ്പ്, കഥാപാത്രങ്ങളെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചെറ
 ങ്ങോപകുന്ന രീതി ഈ മൂന്നിലും കാണാവുന്നതാണ്. തോമായുടെ
 നടപടികൾ, പേർഷ്യയുടെയും വലിയ ഇൻഡ്യയുടെയും കിഴക്കു
 കൈയുടെയും, നസ്രാണി അപ്പോസ്തോലനായ മാർത്തോമ്മായുടെ നി
 തൃസ്മരണയ്ക്കായി, ഒരു കാലത്തു ഏദെസ്സായിലെ മെത്രാൻ ആയിര
 ന്ന ബർദെസ്സാൻ എഴുതുന്നതെങ്കിൽ; ചിലപ്പതികാരകാവ്യം, വഞ്ചി
 നാട് അരവനായിരുന്ന ചേരൻ ചെങ്കട്ടാന്റെ ഇളയസഹോദര
 നായ ഇളങ്കോവടികൾ; മറുപതിയായ കണ്ണുകിയുടെ സ്മാരകമായി
 രചിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നാൽ മണി, ബൗദ്ധമതം, എല്ലാമതങ്ങളി

ലംവെച്ചു, ശ്രേഷ്ഠമായതു എന്ന് തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് മണിമേഖലാ കാവ്യം രചിച്ചതു. മണിസ്ഥാപിച്ചതും, ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഒരു കൊച്ചു പകർപ്പും ആയ മണിക്കയമതത്തിന്റെ കാര്യമായ തത്വവും മേല്പറഞ്ഞതു തന്നെയാണ്. ഈ മതത്തിന്റെ ഈ റിപ്പോർട്ടും തൊണ്ടിമണ്ഡലത്തിലെ കാഞ്ചിപുരം ആണ്. (രണ്ടാം ഭാഗം നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വളരെ വിശദമായി ഇവയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്).

ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിഗമനങ്ങളും, കുറിപ്പുകളും വ്യക്തികളെയോ, സമുദായങ്ങളെയോ, സമൂഹങ്ങളെയോ, യാതൊരു വിധത്തിലും ഹനിക്കുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള ആകമാന ക്രിസ്തുസഭയോട് ചരിത്രം എഴുതിയ ഹാർസ്റ്റ് (W. P. Hares) പറയുന്നതു്.

(Ref : A History of the Christian Church, page 200)

'He who sets out to write past history must put on record whatever occurred, and not doctor the facts in order to please his readers.'

ഇന്ത്യയിലെ നസ്രാണികളുടെയും, മണിക്കയമതക്കാരുടെയും ആദ്യകാല ചരിത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മേല്പറയുന്ന പ്രകാരം ഈ പുസ്തകം നീതിപൂർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം എഴുതിതീർത്തതു് 1976 ഒക്ടോബർ മാസം പതിനേഴാം തീയതി ഞാറാഴ്ച ആകുന്നു.

പി. വി. മാത്യു

എറണാകുളം

This book is dedicated
to
St. Thomas the Apostle

'Surely God chooses His servants at birth or perhaps
even before birth'

-EPICETUS.

മാർത്തോമ്മായും നന്യൂതിരിയും

ക്രിസ്തു പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരെ സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിനായി നിയോഗിച്ചശേഷം ആജ്ഞാപിച്ചതു് “ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും, ശമയ്ക്കരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും, യിസ്രായേൽ ശ്ലീഹന്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ” എന്നാണു്. (മത്തായി 10:5-6). ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജ്ഞ അക്ഷരംപ്രതി നടപ്പാക്കിയ ഒരു അപ്പോസ്തോലനാണു് മാർത്തോമ്മാ എന്നു് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രം തന്നെ തെളിവാണു്. മാർത്തോമ്മാ മലങ്കരയിൽ വന്നു് നന്യൂതിരി വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ മാത്രമേ മാർത്തോമ്മാസമുദായം മുക്തിയിട്ടുള്ളൂ എന്നതു് ഒരു പരമസത്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതേപ്പറ്റി മലങ്കരസഭാ ചരിത്രകാരന്മാരായ ഇ. സി. എ. പാറേട്ടു് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

‘മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെ ആണിക്കല്ലു് അദ്ദേഹം മതത്തിൽ ചേർത്ത നന്യൂതിരി കുടുംബങ്ങൾ ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതു് നസ്രാണികളുടെ പുരാവൃത്തത്തിന്റെ തറക്കല്ലുമാണു്.’

ഈ നന്യൂതിരിവർഗ്ഗം നമ്മുടെപ്പുറംപോയ ‘നപ്പാലി’ ഗോത്രക്കാർ ആണെന്നുള്ളതാണു പുരാണചരിത്രങ്ങൾ പറിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതു്.

യോശ്വാ, യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കായി (ബി. സി. 1200-1020) അന്നറിയപ്പെടുന്ന നാടുകൾ നമുക്കിട്ടു്² വിഭജിച്ചപ്പോൾ നപ്പാലി ഗോത്രത്തിനു് സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന നാടാണു് കിട്ടിയതു്. പേഷ്ചാറാജ്യത്തെ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന നാടു³ ചേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിനെ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന കടലുമായി അറിഞ്ഞിരുന്നതായി ബഹറിൻ ദ്രീപിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. ബി. സി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഹെറോഡോത്തോസ്സു് എന്ന ചരിത്രകാരനും സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന നാടായി ചേർഷ്യയ്ക്കു് കിഴക്കുള്ള നാടിനെ ചിത്രീക

രിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നപ്പാലി ഗോത്രക്കാർ കാലാന്തരത്തിൽ അവർ കഴി
യേറിപാർത്ത രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും പെട്ട നാട്ടുകാരായി
പിൻകാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. മെഗ്സർ,
പേർഷ്യക്കാർ, കർത്താനികൾ, ഹിർക്കാനികൾ, ബാക്റ്ററിയൻ,
നഹ്ത്താലിഹുണന്മാർ മുതലായ പേരുകൾ ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു.

ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള 4 സുവിശേഷം
അറിയിച്ചതുപോലെയാണത്രേ. സൊഫർണിയസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ
പറയുന്നതുപോലെയാണത്രേ മെഗ്സർ, പേർഷ്യക്കാർ, കർത്താനികൾ,
ഹിർക്കാനികൾ, ബാക്റ്ററിയൻ, മുതലായ വരയിടയിലും കൂടാതെ
അടുത്തുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു എന്നാണു്.
പട്രിക്ക ഇൻഡ്യയിൽ തക്ഷശില തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഗാന്ധാർ
എന്ന ദേശത്തു് നഹ്ത്താലി ഹുണന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന വെളുത്ത
ഇൻഡ്യക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കു മൗർത്തോ സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ
പോയിരുന്നു എന്നു്. ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.
എന്നാൽ പാർത്ഥ്യാക്കാർ ഈ ദേശത്തേക്കു്, അതായതു് സൂര്യൻ
ഉദിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു്, നെബുക്കദനസ്സർ രാജാവു് (500 ബി.
സി.) യഹൂദ്യയും യെരൂശലേമും പിടിച്ചടക്കി, നാടു കടത്തപ്പെട്ട
യിസ്രായേലുരാനു്. ഈ യിസ്രായേലുർ കാപ്പിയൻ കടലിനു
തെക്കുഭാഗത്തു കടിയേറി പാർത്ഥ്യാ, പാർത്ഥ്യാർ അഥവാ
നാടു കടത്തപ്പെട്ടവർ എന്നു് പിൻകാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുകയും
ചെയ്തിരുന്നു എന്നാൽ മെഗ്സർ പേർഷ്യക്കാരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി,
'മഗ്ഗി' എന്ന ഗോത്രനാമത്തോടുകൂടി അറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിത്വം
നിലനിൽക്കുകയുണ്ടായി.

ബി. സി. 2000-1000 വോട്ടുകൂടി സിന്ധു നദീതട (Indus valley)
സംസ്കാരം നാമാവശേഷമായി ബി. സി. 1500നോടു കൂടി
ഇൻഡോ ഇറാനികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആര്യന്മാർ വടക്കു് പടിഞ്ഞാറെ
ഇൻഡ്യയിലേക്കു് കടന്നുതുടങ്ങി. ആദ്യം അവർ ബാക്റ്ററിയയിലും
പിന്നീടു് ഇറാൻ സമതലത്തിലും പ്രാവശ്യം അവരുടെതായ സംസ്കാരം
അവിടെ നിലനിർത്തിയശേഷം ആണു് ഹിന്ദുക്കളുമായിട്ടു് വഴി
പഞ്ചാബിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചതു്. പഞ്ചാബും, സിന്ധും അടങ്ങിയ സമതലപ്രദേശങ്ങളിൽ
കുന്നുകാലി വളർത്തും കൃഷിയുമായും പല ഗ്രാമങ്ങളിലായി അവർ ചിതറി

പാത്രം. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഋഗ്വേദം 7 എഴുതുകയുണ്ടായത്.

യിസ്രായേലുകാർ നരകിട്ട്, അന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ രാജ്യങ്ങൾ പല ഗോത്രങ്ങൾക്കായി തിരിച്ചുപോയി (ബി. സി. 1200) നപ്പാലിഗോത്രത്തിന് കിട്ടിയ സ്ഥലങ്ങൾ ആണ് പേർഷ്യയും അതിനോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും. ഈ നപ്പാലിഗോത്രത്തിന്റെ കുടിയേറ്റമാണ് ആര്യന്മാരുടെ കുടിയേറ്റമായി ചരിത്രം കാണുന്നത്. പേർഷ്യക്കാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആര്യന്മാർ തോറസ്സ് (തുർക്കി) മലകളിൽനിന്നും തെക്കോട്ട് കുടിയേറി പാർസർ എന്നാണ് പേർഷ്യയുടെ ഉച്ചരിതത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചവർ കാലാന്തരത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ, പോരാളികൾ, സാധാരണ ജനങ്ങൾ എന്നീ മൂന്ന് ഗണങ്ങളായി തിരിഞ്ഞ് ഹിന്ദുമതത്തിന് അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. ആര്യന്മാർ പേർഷ്യയിലേക്കും വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കും കുടിയേറി കഴിഞ്ഞ് ഏകദേശം ആയിരം വർഷത്തിനുശേഷം, പേർഷ്യയുടെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സൈറസ്സ് (530 ബി. സി.) സിന്ധുനദീതലം പിടിച്ചെടുത്തു. വിദേശ്യരുടെ ഭയംകൊണ്ട് ഉദിച്ചുവന്ന, ആര്യപുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരിൽ നല്ലൊരംശം, തക്ഷശില തുടങ്ങിയ ആര്യസംസ്കാര കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നും തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് കുടിയേറുകയുണ്ടായി. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കുറച്ചുപേർ ഇൻഡ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരം വഴി, ഗോവ, തുളു മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് കേരളത്തിൽ കുടിയേറി, അവരുടേതായ വ്യക്തിത്വവും സംസ്കാരവും നിലനിർത്തുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിൽ കുടിയേറിയ ആര്യന്മാർ അവർണ്ണരേയും, വിദേശിയരേയും മ്ളേഹരായി കരുതിയിരുന്നു. ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് അവർ അക്കാരണത്താൽ നാത്ര ചെല്ലിരുന്നില്ല. കടൽയാത്ര പോലും നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളിൽ, ഈ മനോഭാവം പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു വിദേശിയനായ 'മാർത്തോമ്മാ' മലങ്കരയിൽ ചാലയ്ക്കർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാവ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണ കുടുംബങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തെ ശപിച്ചു 'ഇനിയത്തെ കൂളി വെമ്മനാട്ട്' എന്നുപറഞ്ഞ് നാടുവിട്ടു പോകുകയുണ്ടായി. പിൻകാലങ്ങളിൽ ചാലയ്ക്കർ ദേശത്തിന് 'ശാപക്കാട്' എന്ന പേരുണ്ടായി. നമ്പൂതിരികൾക്ക് ആ ദേശം മ്ളേഹസ്ഥലമായി പിന്നീട് പരിണമിക്ക

കയും ചെയ്തു.

ഈ 'ജേഹ' മനോഭാവം ആര്യന്മാരിൽ പ്രത്യേകിച്ചു മാഗ്നികളിൽ കടികൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഇർവ്വുയിൽ നിന്നും, വിദേശീയരായ പേർഷ്യക്കാരുടെയും ഗ്രീക്കുകാരുടെയും ആധിപത്യത്തിൽനിന്നും, ഓടിപ്പോന്ന സവർണ്ണ പുരോഹിതവർഗ്ഗം ആണ് കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപാർത്ത നമ്പൂതിരികൾ. 11 എന്ന് ഉള്ളതിന് സംശയമില്ല. നപ്പാലി എന്ന സംജ്ഞ, കാലം കടന്നുതൊട്ടുകൂടി നമ്പൂതിരി എന്ന് ആകാൻ സാധ്യതയില്ലെ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു. ഈ 'നമ്പൂതിരി' എന്ന ബഹുമാന്യമായ സംജ്ഞയാണ് അവരുടെതായ ഉന്നതവ്യക്തിത്വവും ആചാരങ്ങളും, 12 ദ്രാവിഡന്മാരായുള്ള സങ്കലനത്തിൽപ്പോലും നിലനിർത്താൻ സാധ്യപ്രായമാക്കിയതു്.

നച്ചുപ്പെട്ടുപോയ നപ്പാലി ഗോത്രത്തിന്റെ സന്തതിപരമ്പരകളായ നമ്പൂതിരികളെ ആണ് ഏ. ഡി. 52-ൽ കേരളത്തിൽ വന്ന മാർത്തോമ്മ, കൃസ്താനികളായി മാഞ്ഞോടീസം മുക്കിയതു്. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജ്ഞ അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ച ഒരു അപ്പോസ്തോലനാണ് യൂദായമാ (Judas the Twin) അഥവാ മാർത്തോമ്മാ.

പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ രാജകീയ മതമാന്ദിരുന്ന സൗരാഷ്ട്ര മതത്തിലെ പുരോഹിത വർഗ്ഗമാന്ദിരുന്ന 'മാഗ്നി'കളുടെ, പിൻതലമുറകളാണ് കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരി സമൂഹം എന്ന്, 1975 ഏപ്രിൽ 12-ാംനം- തൃശ്ശൂരിനടുത്തു് പാഞ്ഞാരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ, നമ്പൂതിരി മതപണ്ഡിതന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ 'അതിരാത്രം' എന്ന യജ്ഞം, വേണ്ടത്ര തെളിവാണ്. മാഗ്നികൾ അഥവാ മേഥ്യർ നപ്താലി ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രരേഖകൾ തെളിവു് നൽകുന്നുണ്ടു്.

മാഗ്നികൾ ശാപനങ്ങളെയും മനുഷ്യരെയും കഴിച്ചു്, ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും കൈകൊണ്ടു് ഞെക്കി കൊല്ലുക പതിവാണെന്ന് ഹെറോദോത്തസ്സ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ സൗരാഷ്ട്രമതപുരോഹിതന്മാർ നടത്തിയിരുന്ന ഹോമങ്ങളും, കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരികൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന 'അതിരാത്ര' യജ്ഞവുമായി എത്രമാത്രം സാമ്യമുണ്ടെന്ന് താഴെക്കൊടു

കുറന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

'The magi are a peculiar race, differing entirely from the Egyptian priests, and indeed from all other men whatsoever. The Egyptian priests make it a point of religion not to kill any live animals except those which they offer in sacrifice. The Magi on the contrary, kill animals of all kinds with their own hands, excepting dogs and men.'

Ref: Herodotus, Persian Wars, Book I, page 77.³

'Haoma (HOM). Among the most striking of all deifications, and certainly one of the most prominent factors in the Zoroastrian ritual, is the personification of the sacred plant and drink Haoma, the Soma of the Hindus. The worship also dated back in both religions to a common Indo-Iranian time. It is certainly pre-Zoroastrian. So much has been written upon the subject of Haoma and Soma that a brief paragraph will here suffice. Mention will be made below of the ritual use of the plant in the sacrifices. There is likewise a special kind of White Hom made from the GAOKERENA tree, out of which is to be extracted the ambrosia that will bestow immortality at the Resurrection.

Ref: Zoroastrian Studies, by A. V. W. Jackson, page 62.

'With regard to the ritual the entire Yasna is a liturgical book, the chapters of which are devoted chiefly to the preparation and celebration of the Haoma sacrifice. The consecration of the sacred drink (White Hom or Soma) constitutes the central point of the sacrifice. In the matter of bloody sacrifices, Herodotus mentions the ceremonial slaughter of an animal which was afterwards cooked and eaten by the sacrificer. Zoroaster, however, like Ahura Mazda himself, offers only the bloodless sacrifices of pious thoughts and of thanksgiving.

Ref. Ibid 197-98.

ഈ യാഗം നടത്തിക്കുന്ന വ്യക്തി, സ്വന്തമായ അനുഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടിയല്ല, പ്രത്യേക ഭരണകർമ്മവിന്റെയും, ചേർച്ചയുൾക്കാരായ ജന

ങ്ങളുടെയും പൊതു നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് നടത്തുന്നത്. ഒരു മാറ്റി പുരോഹിതനാൽ മാത്രമേ ഈ യോഗം നടത്തപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു റ്റം നിരമ്മം. ദമൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഹെറോത്തസ്സ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പാഞ്ഞാറു ഗ്രാമത്തിൽ നടത്തിയ 'അതിരാത്ര' യജ്ഞത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പത്ര വാർത്തകൾ ചുരുക്കമായി താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

ഈ യജ്ഞം നവ്യതിരികളാൽ മാത്രം നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു കർമ്മമാണ്. പ്രധാന കർമ്മം ഹോമം ആണ്. സോമലത എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രത്യേകതരം വല്ലിയുടെ ലഹരിനിരുപയോഗിച്ചാണ് ഈ ഹോമം നടത്തുന്നത്. ഈ ഹോമത്തിനു മുൻപായി നടത്തുന്ന ജന്തുബലിയിൽ ആടുകളെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലുന്നുണ്ട്. (പക്ഷെ പൊതു ജനങ്ങളുടെ എതിരഭിപ്രായം കാരണം ജന്തുബലി വിധി പ്രകാരം പാഞ്ഞാളിൽ നടത്തുകയുണ്ടായില്ല). അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലുന്ന ആടുകളുടെ പതിമൂന്നു അംഗങ്ങളിലെ റംസം ഹോമിക്കും. ഇവ കർമ്മികൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ ഒരു കൃഷ്ണഗൃഹത്തേയും (തോലിനുവേണ്ടി), ഒരു ആമയേയും (ചാമകുണ്ഡത്തിനു താഴെ ജീവനോടെ കഴിച്ചിട്ടു്) ബലികഴിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവനുള്ള ആമയ്ക്കു പകരം സപ്തം കൊണ്ടുള്ള അതിന്റെ രൂപം ആണ് പാഞ്ഞാളിൽ കഴിച്ചിട്ടു്.

അന്നർദ്ദേശിയ അഗ്നിമയന കമ്മററിയുടെ പ്രസിദ്ധന്റെ ധോ. എഫ്. എസ്സ്. സ്കൂൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ നിന്നു് പാർമീറ്റം, കാരാക്കോരവും പിന്നിട്ടു് ഇൻഡ്യയുടെ ഭക്ഷിണ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് വ്യാപിച്ച ഈ ജനതയുടെ സവിശേഷമായ സംസ്കാരം യജ്ഞാധിഷ്ഠിതമായ ഒന്നായിരുന്നുവെന്നാണ്.

ശ്രീഹന്മാശരടുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഘാതപ്രകാരം (മത്തായി 10:5-6), മാർത്തോമ്മാ തിസ്രാപയലിലെ കാണാതെപായ, ആടുകളിൽ നപ്പാലി ഗോത്രത്തിൽപ്പെടുന്ന 'മാഗ്ഗി' പുരോഹിതന്മാരുടെ നാടായ മെഡ്യയിൽ ഉറമിയം നഗരത്തിലും, വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ആര്യജനതയുടെ സംസ്കാരിക കേന്ദ്രമായിരുന്ന തക്ഷശിലയിൽ (ശോണ്യാഫോറസ്സിന്റെ രാജ്യത്തു്) നപ്പാലിമാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന വെളുത്ത ഇൻഡ്യക്കാരുടെ ഇടയിലും, കേരളത്തിൽ നപ്പാലി ഗോത്രപിൻ തുടർച്ചക്കാർ ആയ നവ്യതിരി (നഹ്ത്താതിരി)കളെയും

മാത്രമേ മാർത്തോമ്മാ നേരിട്ട് സുവിശേഷം അറിയിച്ചു മാമോദീസ്സു മുക്കിയിട്ടുള്ളു.

കേരളത്തിലെ നന്യൂതിരികൾ നഷ്ടപ്പെടുപോയ യിസ്രായേലി ഗോത്രത്തിലെ പിൻതലമുറക്കാരാണ് എന്നുള്ളതിന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു തെളിവ് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. യഹോവ, യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന് കൊടുത്ത വാഗ്ദത്തം: “നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും, നിന്നെ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ശപിക്കും” എന്നീ പ്രകാരമാണ്. (ഉല്പത്തി 12:2—3) ബി. സി. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തീയ വിമുക്തിയെ നന്യൂതിരി വംശം ചേരനാട്ടിൽ ഒരു പ്രബലസമൂഹം ആയിരുന്ന കാലത്തു് ചേരസാമ്രാജ്യം അതിന്റെ അത്യുന്നതി, 4 യിൽ എത്തിയിരുന്നു. കാലം കടന്നുപോകുകയും അവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു, ഇന്ന് നന്യൂതിരികൾ ഒരു അവശസമൂഹം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നത്തെ ചേരനാടും (കേരളം) തഥൈവ എന്ന് എടുത്തു പറയണമല്ലോ! എന്നാൽ യിസ്രായേലുകാർ സൈമറിക വർഗ്ഗവും: കേരളത്തിലെ നന്യൂതിരികൾ ആര്യവർഗ്ഗവും ആകുമ്പോൾ, നന്യൂതിരികൾ യിസ്രായേലുകാർക്കു ശത്രുക്കളായി എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുമോ? എന്നൊരു സംശയം ന്യായമായി ഉദിക്കാം.

പക്ഷെ ആര്യന്മാരെ ഒരു വർഗ്ഗമായി കരുതുന്നതിന് പകരം ആര്യനാട്ടുകാരായോ, ദേശക്കാരായോ കരുതുന്നതാണ് ഉചിതം എന്ന് തോന്നുന്നു. സൗരാഷ്ട്രമത സിദ്ധാന്ത പ്രകാരം നന്യൂതിരികളുടെ ദൈവം സ്പഷ്ടിച്ച പതിനാലു് ദേശങ്ങളിൽ, ആദ്യത്തെ ഫലഭൂയിഷ്ടമായ ദേശമാണ് ആര്യദേശം (Airyana Vaego). ഇറാൻ എന്ന പേരുതന്നെ ആര്യന എന്ന വാക്കിന്റെ പര്യായം ആണ്.

ആര്യന ദേശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം, സാരമനുസൃത മതഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'The first of the goods lands and countries which Ahura Mazda (the good God), created was the Airyana Vaego.'

'It was originally the abode of YIMA and of the righteous, that is to say, a particular form of Paradise.'

'It is known that (in the ordinary course of nature) there are seven months of summer and five of winter in the Airyana Vaego.'

'There upon came Angra Mainyu (the evil God) who is all death and he counter created by his witch craft the serpent in the river, a work of the Daevas.'

'There are ten winter months and two summer months Which falls there, with the worst of the plagues.'

Ref: Vendidad Fargard 1:3-4 and notes.

The Sacred Books of the East, by Max Mueller, Vol. IV page 5.

തിന്മയുടെ ദൈവത്തിന്റെ പൈശാചിക പ്രവൃത്തികൾ മൂലം, പാദീസ്സാ ആയിരുന്ന ആര്യനാടിനെ, മനുഷ്യർക്ക് വസിക്കാൻ കൊള്ളരുത്താത്ത നാടാക്കിത്തീർത്തു. അവിടെനിന്നും ജനങ്ങൾ, ഹിമാലയത്തിന്റെ അടിവാരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ചൂടും, കുറച്ചുതണുപ്പും ഉള്ള സമതല പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറി എന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്.

ഈ ആര്യന്മാർ പ്രദേശത്തെ രണ്ടു പുരാണരാജ്യങ്ങളായിരുന്നു മേഥ്യയും, പെർസ്സിയും (പേർഷ്യ). ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്ക് കുടിയേറിത്തുടങ്ങിയ പൊതുവെ ആര്യന്മാർ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇവരിൽ പെർസ്സിയയിലെ ആര്യന്മാർ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഗംഗാതടത്തിലേക്ക് കുടിയേറി വെറുപ്പാർ ആയി അറിയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മേഥ്യയിലെ ആര്യന്മാർ ശൈവവാദികളായി ഇൻഡ്യയിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ മേഥ്യരിൽ, ആര്യദേശത്തു സാരതുസ്മൃ മതക്കാരുടെ യഥാർത്ഥലോകമായ മസാന്തരൻ മലകളിൽ ഹോമം അർപ്പിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരിൽ മോരനാട്ടിൽ കുടിയേറിത്തുടങ്ങിയവരാണ് ശൈവ₁₆ (ഇന്ദ്രൻ) വാദികളായി 'മണിമേഖല' കവ്യത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. ഈ ശൈവ വാദികളിൽ, മാതൃകാത്തായുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ 'ഈശാനവാദി'കളായ വരപ്പറ്ററിയും ഇതേ കവ്യത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

യിസ്രായേലുകാരിൽ (സെമറിക), നഹ്ത്താലിഗോത്രത്തിൽ

പ്പെട്ടവരായ ഈ ശൈവവാദികൾ, നഹ്ത്താലിമുറ്റത്തുനിന്നായി വടക്കേ ഇൻഡിയയിലും, നഹ്ത്താതിരി(നന്യൂതിരി)മാരായി ചേര നാട്ടിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

Notes

1. Malankara Nazranikal, by Z. M. Paret, Vol. 1, page 184.
2. Old Testment (King James Version) Joshua 19:32-34.

"The sixth lot came out to the children of Naphtali given for the children of Naphtali according to their families. And then the coast turneth westward to Aznoth-Tabor, and goeth out from thence to Hakkok and reacheth to Zebulon on the south side and reacheth to Asher on the west side & to Judah upon Jordan to ward Sun rising.

3. (1) See: 'Welcome to Bahrain' by James H. D. Belgrave page 2.

(2) 'Now the Massagetae are saide to be a great and war like nation, dwellieg eastward, towards the rising of the Sun, beyond the river Araxes and opposite the Issedonians By many they are regarded as a Scythian race.'

Ref; Herodotus, Persian Wars Book I, translated by George Rawlinson, page 108.

(3) 'Aisa is bounded on the south by Red Sea and on the north by the Caspian and the river Araxes (river Oxes), which flows towards the rising Sun.'

Ref: Ibid, 305.

The translator has noted on Page 121 'Red Sea is applied to the Persian Gulf' and Herodotus sometimes give it to the Arabian Gulf, and even the western branch between mount Sinai and Egypt.'

4 See; The article "Where did the twelve Apostles go," published by Plain Truth, Ambassdor College, England.

5. "The Rajuput clans were either decended from the Huns, settled in Northern and Western India."

Ref; A History of India by Romila Tapor, page 227.

6. 'The word Parthians meane Exile. The only exiles in this land were the ten tribes of Isreal. The Parthians were none other than the exiled Lost Ten Tribes who remained in the land of the captivity.'

Ref. 'Where did the twelve Apostles go?' published by Plain Truth, Ambassador College, St. Albans, England.

7. 'It is widely accepted that some where about the middle of the 2nd millenium ocured the Aryan invasion which is reflected in the earliest literature of India, the hymns of Rig Veda.'

Ref: 'Early India and Pakistan' by Sir. Mortimer Wheeler, page 113.

8. 'The natural inference is that these Aryan tribes who were subse quently called Persians had not yet descended so far to the south but were still clinging to the steps of Taurus.'

Ref: Ancient History of Persia, by Vaux, page 15.

9. (a) 'Orthodox Arynaism had spread eastwards leaving the northwest open to contact with the foreigners who were regarded as impure (Mlechcha)'

Ref: A History of India, by Romila Tapor, page 60.

(b) 'The Brahmins came as keepers of the Vedic tradition. The Vedic tradition of Aryan culture had to be preserved from too much contamination with mlechchas—the Shakas, Kushanas and later the Huns.' Ibid, 184.

(c) 'The Greco-Roman yavanas are called Mlechchas.'

Ref: 'Sangam Age' by K. A. Nilakanta Sastri, page 114.

10. See: a) A History of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian. page 41-42.

b) The Orthodox Church of India, by David Daniel

c) Malankara Nazranikel, Vol. 1. by Z. M. Paret

11. 'Nambudiris are believed to be descendants of Aryan settlers from the North. Legend has it that their home land Kerala was gifted to them by Parasurama who reclaimed it from the sea by a throw of his axe. It is probable that the Aryan, advent in this land took place in the fourth or fifth century B. C.

Ref: From the article 'Nambudiris' published in 'The Illustrated Weekly of India' of 5.3. 1972.

12 'Aryan penetration into the south were more cultural than racial. The resulting culture. was a real blend of the Aryan and Dravidian elements. Ref; Pandyan Kingdom, by K. A. Nilakanta Sastri page 2.

13. പരിശുദ്ധഹൃദയുടെ നൽകുന്നതിനുശേഷം ഇദ്ദേഹം(മാതോമ്മാ) ആദ്യമായി പലസ്തീൻ ദേശങ്ങളിൽ സുവർണ്ണം അറിയിച്ചു;.....മശിഹാജ്ഞാ കാഴ്ച സമർപ്പിച്ച മഗ്ദലേനാരെ (മാഗ്ദികര അഥവാ വിദ്വേഷൻ) ഇദ്ദേഹം പേർഷ്യയിൽവെച്ചു കണ്ടെത്തി. സത്യവഴിയിലേക്കു താൻ അവരെ തിരിപ്പിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു.....

Ref: അമ്പാൽ ആഹാദ് റമ്പാന്റെ (ഇദ്ദേഹത്തെ യാക്കബ തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്സ്) സുറിയാനി സഭാചരിത്രം പേജ് 161

14. ചോള-പേര (എ. ഡി. 1000—1120 വരെ) മൽസരത്തിനിടയിൽ കേരള രാജ വംശം നശിച്ചു അന്യോന്യം മത്സരിക്കുന്ന

അനേകം നാടുവാഴികൾ പ്രബലരായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും ബ്രഹ്മണ (നസൃതിരി) മതത്തിന്റെ സുപാധീനം നിമിത്തം കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരികമായ ഐക്യം നിലനിന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. പല നദീമുഖങ്ങളും തുറമുഖങ്ങളായി വികസിച്ചു. നഗരം, മണിഗ്രാമം, അഞ്ചുവണ്ണം, വളഞ്ചിയാർ, നാനാദേശി, ആയിരത്തി അയ്യൂറാവർ, തുടങ്ങിയ വ്യാപാര സംഘങ്ങളും, അറബിമുസ്ലീംകൾ, ക്രിസ്ത്യനികൾ, ജൂതന്മാർ, ചൈനക്കാർ, ഏന്നിവരും ഇവിടെ സമുദ്രവ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.

Ref: കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 68.

15. Yama had once the same right as his Indian brother (Indra) to the title of a founder of religion; he lost it as in the course of the development of Mazdeism, Zarathusth, ra become the titular law giver.

Ref: The Zend Avesta, Part I, by James Darmesteter, page 12

16. Ref: 'മണിമേഖല' 27-ാം ഗാഥ 86-95 വരികൾ



പേർഷ്യ, പാർത്ഥ്വ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ

തെക്കു പേർഷ്യ ഉൾക്കടലിന്റേയും, വടക്കു കാസ്പിയൻ കടലിന്റേയും, പടിഞ്ഞാറു യൂറേത്തിസ് നദിയുടെയും, കിഴക്കു സിന്ധുനദിയുടെയും മദ്ധ്യേ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാണ്, നപ്പോലി ഗോത്രം ബി. സി. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കടിയേറിയതു്. ഇവർ കടിയേറിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെറിയ ചെറിയ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികളായി പിൽക്കാലത്തു് അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതായതു് പേർഷ്യക്കാർ, മെഥൂർ, പാർത്ഥൂർ, ബാക്ട്രിയർ ഗന്ധറാരികൾ, സൊഗമിയർ ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തിനാലിൽ കൂടുതൽ വർഗ്ഗങ്ങളായി ഇവർ തിരിഞ്ഞു. ബി. സി. 530 ൽ പേർഷ്യക്കാരനായ സൈറസ്സ് (Cyrus the Great) നപ്പോലിഗോത്രം ചിതറി പാർത്ഥ്വദേശങ്ങൾ ഏകോപിച്ചു് പേർഷ്യ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിതമാക്കി. അന്നറിയപ്പെടുന്ന ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാമ്രാജ്യം പേർഷ്യയും, ഈ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാജകീയ മതം സൗരാഷ്ട്രമതം ആയിരുന്നു സൗരാഷ്ട്രമത സ്ഥാപകനായ സാരതാഷ്ട്ര ജനിച്ച ഉദമിയാ നഗരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മെഥൂർ പ്രവശ്യയിലെ ജനങ്ങൾ 'മാഗ്നി' കൾ എന്ന ബഹുമാന്യമായ നാമത്തിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. സൗരാഷ്ട്രമതത്തിലെ ചുരോഹിതന്മാർ ആകാശത്തു ജന്മാവകാശം മാഗ്നികൾക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരി ശ്രേഷ്ഠന്മാരുമായി അവർക്കു് ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ അധികം ഐക്യരൂപം ഉണ്ടു് എന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സൈറസ്സ് ചക്രവർത്തിക്കു് ശേഷം ഓരിയോവോസ്സ് ഒന്നാമൻ പേർഷ്യ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി രാജ്യഭാരം ഏറ്റ. അദ്ദേഹം തന്നെ, സാമ്രാജ്യത്തെ, ഭരണ സൗകര്യത്തിനും, പല പ്രവിശ്യകളായി തിരിച്ചു ഉപഭരണാധിപന്മാരുടെ (Sairapys) കീഴിൽ ആക്കി. പ്രവിശ്യകളുടെ പേരുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

'These are the countries which belong to me, by the grace of Ormuzd. I have become king of them, Persia, Susiana, Babylonia, Assyria, Arabia, Egypt, Sparta, Ionia, Media, Armenia, Cappadocia, Parthia, Zarangia, Aria, Chorasmia, Bactra, Sogdiana Gandhara, (Hindi) the Sacae of Sattagydes, Arachosia and Mercia.'

Ref: Ancient History of Persia, by Vaux page 89.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏറ്റവും സമ്പൽ സമൃദ്ധവും, ജനനിബിഡവുമായിരുന്ന രാജ്യം ഗാന്ധാരം ആയിരുന്നു. ഭാരതീയ സാംസ്കാരിക കലയുടെ ഉറവിടമായിരുന്ന 'തക്ഷശില' ആയിരുന്നു ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ തലസ്ഥാനം.

ദേരിയാഖവാസ്സൂ മൂന്നാമന്റെ കാലത്തു്, ബി. സി. 330 ൽ ഗ്രീക്കുകാരനായ അലക്സാണ്ടർ ചേർഷ്യം സാമ്രാജ്യം പിടിച്ചെടുത്തു്, ചേർഷ്യയുടെ രാജാധിരാജാവായി വിളംബരം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകസ്മികമായ നിരോധനശേഷം, ചേർഷ്യ ഉൾപ്പെട്ട കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരവകാശികളായ നാലുപരിൽ ഒരാളായ സെലൂക്കസ് നിക്കാത്തോറിനു് ചീട്ടു വീണു കിട്ടുകയുണ്ടായി. നിക്കാത്താർ 312-280 ബി. സി. വരെ ചേർഷ്യ ഭരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അലക്സാണ്ടറെപ്പോലെ ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരം ചേർഷ്യയിലും, വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും വ്യാപിപ്പിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. ഇതുവലം ഗ്രീക്ക് കാലാഗണനം വളരെ അധികം കലം നിലനില്ക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ സ്ഥലനാമങ്ങളിലും കാര്യമായ വ്യത്യാസം വന്നു. ഉദാഹരണമായി തക്ഷശില, താക്ശില ആയി മാറി. ഗാന്ധാരാർ ഗോണ്ഡഫോറസ്സ് (ഗോണ്ഡചോർണസ്സ്) ആയിത്തീർന്നു. സെലൂക്കസ്സ് നിക്കാത്തോറിന്റെ കാലശേഷം തന്റെ പിൻഗാമി കരം കലാറിശാൻ തുടങ്ങി അതുവലം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നിലനില്പിനു് തന്നെ ഭദ്രത ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു ബാക്ടറിയ പ്രവിശ്യ സ്വയം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പിന്നീടു് പാത്മ്യൂക്കാരും അവരെ അനുകരിച്ചു് സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ബാക്ടറിയ ഭരണകൂടം കാണ്ഡൂളം, വടക്കേ ഇന്ത്യയും ബി. സി. 126 വരെ ഭരിച്ചുകയുണ്ടായി. പാത്മ്യൂസംസ്രാജ്യം ഡിപനായ മിത്രത്തസ്സ് മൂന്നാമൻ (ബി. സി. 194) മെഥ്യൂ ഹിർക്കാനിയാ, ഏലാമിയ, ചേർഷ്യം

ബാബിലോണിയ തുടങ്ങിയ പ്രവശ്യകൾ പിടിച്ചടക്കി തന്റെ രാജ്യത്തോട് ചേർത്തു. പാർത്ഥ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതി പടിഞ്ഞാറ് യൂഫ്രേറ്റീസ് നദി മുതൽ കിഴക്ക് ഹിന്ദുക്കുഷ് മലകൾ വരെ വ്യാപിച്ച് കിടന്നിരുന്നു. പേർഷ്യൻ സമ്രാജ്യം മാഗ്നികളെ (മെഥ്യർ) മതകർമ്മാർത്ഥാനന്ദരൂപം നടത്തുവാനുള്ള പുരോഹിതന്മാരായി കരുതിയെങ്കിൽ, പാർത്ഥ്യർ ഒരു പിടികൂടി മുന്നോട്ടു പോയി മാഗ്നികളെ ഭരണാധിപന്മാരായും നിയമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം പാർത്ഥ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ മെഥ്യർ, പേർഷ്യൻമാരെക്കൊണ്ട് സ്വദേശിയായി തീർന്നു. ഈ നടപടി പേർഷ്യൻമാരുടെയും പാർത്ഥ്യരുടെ ഒരു പങ്കുപോലൊന്നുമില്ലാത്ത പേർഷ്യൻമാർ എല്ലാറ്റും മാഗ്നികളെയും പാർത്ഥ്യന്മാരെയും ചവിട്ടി താഴ്ന്നു ക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാർത്ഥ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലവനായ രാജാധിരാജാവു് ഒഴിച്ചു മറ്റ് പ്രവിശ്യകളുടെ തലവന്മാരും ഭരണാധികാരികളും മാഗ്നി ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെട്ടവരെ മസ്മേഡ്ഡ്³ അഥവാ മസ്മായി എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്, അതായത് ഭരണാധിപൻ. മാർത്തോമ്മാ, മാഗ്നി ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഇപ്രകാരം നിയമിക്കപ്പെട്ട ഒരു മസ്മായിയാലാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്.

പാർത്ഥ്യർ സൗരാഷ്ട്രമതാനുയായികൾ ആയിരുന്നെങ്കിലും സൂര്യനെ വന്ദിക്കുന്നവർ കൂടിയായിരുന്നു. സൂര്യനെ 'മിത്'റാ' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. കൂടാതെ പാപപരിഹാരത്തിനായി കാളക്കൂട്ടികളുടെ കഴുത്തിലെ ഞരമ്പു് മുറിച്ചു ചൂടു രക്തം തലയിൽ കൂടി ഒഴിക്കി ശുദ്ധീകരണ കർമ്മവും പാർത്ഥ്യർ നടത്തിയിരുന്നു.

പാർത്ഥ്യാ സാമ്രാജ്യം ഏ. ഡി. 226 വരെ നിലനിന്നിരുന്നു. ബി. സി. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സീതിയർ എന്ന വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന കിരാത വാഗ്ദാർ ഇൻഡോ-ബാക്ട്രിയൻ സാമ്രാജ്യം പിടിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ പാർത്ഥ്യാ സാമ്രാജ്യവും പിടിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമം ഫലവത്തായില്ല. സീതിയർ ഗതൃന്തരം ഇല്ലാതെ ബാക്ട്രിയയിൽ തന്നെ അവരുടേതായ രാജ്യം പടുത്തുയർത്തി. ഇൻഡോ-സീത്യൻ സാമ്രാജ്യം എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ രാജ്യത്തിന് പേരു കൊടുത്തത്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അധിപൻ മോഗ (Moga) രാജാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം തക്കശില

തലഃസ്ഥാനമാക്കി ബി. ഡി. 80 മുതൽ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചാവകാശി അസ്സസ്സ് (Azcs) എന്ന രാജാവായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ഗ്രീക്കു കാരുടെ അവശേഷിച്ചിരുന്ന സകല ശക്തിയേയും നിഷ്കാശം ചെയ്തു. അസ്സസ്സിന്റെ ഒരു പിൻഗാമിയായിരുന്ന ഗ്രയ്നാഫറിന്റെ രാജധാനിയിലേക്കാണ് മാർത്താണ്ഡ അബ നസ്സ് എന്ന കച്ചവടക്കാരന്റെ അടിമന്റായി എ ഡി. 40-ാം ആണ്ടിനോടു അടുത്തു വന്നുചേർന്നത്.

ഇന്ധോ-സീത്യം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സാമ്രാജ്യം കിഷാൻ എന്ന വംശജരുടെ (എ. ഡി. 78-144) ആക്രമണം മൂലം നാശമാവാശേഷമായി എന്നാൽ സീതീയർ അവരുടേതായ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി 'ശക്' കാലഗണനം, ഗ്രീക്കു കാലഗണനത്തിന് പകരമായി തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാലഗണനം ആന് ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യ ഗവൺമെന്റ് ഭൗമഭൂമിക കലണ്ടർ ആയി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പാർഥ്യ സാമ്രാജ്യത്തിൽ കൂടിപ്പോയിരുന്ന രാജകീയ വീഥികളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവ, വടക്കേ അതിർത്തികളിൽകൂടി കടന്നു പോകുന്ന വീഥിയാണ്. ഈ രാജവീഥി തക്ഷശിലയിൽ നിന്നും തുടങ്ങി, ബക്ററാ പ്രവിശ്യയിൽ കടന്നു, ഓക്സസ്സ്, നദിയുടെ തീരത്തോടു ചേർന്ന് കാസ്പിയൻ കടലിൽ സാർദ്ധകർത്താ (Zarda Kurta) അഥവാ സാന്തരൂക്ക എന്ന തുറമുഖത്തു എത്തിച്ചേരുന്നു. അവിടെനിന്നും കാസ്പിയൻകടൽ കരകെ കപ്പലിൽ കടന്നു കോക്കസ്സസ്സ് മലയിടുക്കുകളിൽകൂടി കരിങ്കടൽ (Black Sea) തീരത്തു എത്തുന്നു. മറ്റൊരു വീഥി തക്ഷശിലയിൽ നിന്നും, സിന്ധു നദീതീരത്തു കൂടി അതിന്റെ പതന തുറമുഖമായ പട്ടാലാതിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവിടെനിന്നും ഗെദ്ദോസിയാ, കർമാനിയാ, പഴ്സാപ്പോലിസ്സ്, സുസാ, ബാബിലോൺ എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ കടന്നു അർദ്ധബലായിൽ എത്തുന്നു. അവിടെനിന്നും ഈ വീഥി ചലുതരണുറ്റഴിയലിലെ പ്രധാന തുറമുഖമായ റായറിൽ (Tyre) എത്തിച്ചേരുന്നു.

പാർഥ്യ സാമ്രാജ്യത്തിന്, പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു നാവിക ശക്തിയായി യുദ്ധം സാധിക്കാതെ പോയതിനാൽ കടൽക്കൊള്ളിക്കാരുടെ ഉപദ്രവം കച്ചവടക്കച്ചലുകൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടി

രുന്ന. ഇതിന് ഒരു അറുതി വന്നത് സസ്യാനിട് പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യം ഉടലെടുത്തതോടുകൂടി മാത്രമാണ് ഇൻഡ്യയും മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശവുമായുള്ള കപ്പൽ ഗതാഗതം കടൽക്കൊള്ളിക്കാരുടെ ഉപദ്രവം മൂലം പേർഷ്യാ ഉൾക്കടലിന് പകരം ചെങ്കടൽ വഴിയാണ്, ക്രിസ്തുവിന് പിൻപുള്ള രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാലം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു്: തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ മുസ്ലീമീസ്സും, കോർക്കെയും, മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തു് പെത്ത്റയും ആയിരുന്നു അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കച്ചവട കേന്ദ്രങ്ങൾ.

അന്തിയോക്കസ്സും തിയാസ്സും എന്ന ഗ്രീക്കു പടയാളി യുദ്ധത്തിന്നു്, തിഗ്രീസ്സും നദികളുടെ പതന സ്ഥലമായ മാറക്സും സ്വാസീനിയയിൽ, മെസ്സിൻ എന്ന ഒരു ചെറിയ രാജ്യം സ്വതന്ത്രമായി പടുത്തുയർത്തി ഈ മെസ്സിനിലെ ഭരണാധിപന്മാർ, റോമാസാമ്രാജ്യവും, പാർത്ഥ്യാസാമ്രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. ഇതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ കൂടിയുള്ള കപ്പൽഗതാഗതം മെസ്സിൻരാജ്യമാണ് നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവെന്ന് ഉള്ളതായിരുന്നു. ഇവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന കപ്പൽക്കൊള്ളിയിൽനിന്നും ധാരാളം ധനം ഇവർ ആർജ്ജിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഇതര സാമ്രാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇവർക്കു് ഇല്ലായിരുന്നു ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യാ ഉൾക്കടലിൽ കൂടിയുള്ള യാത്ര ഭൂരിതപുണ്ണമാണെന്നു് അറിയാവുന്ന അബനസ്സും കച്ചവടക്കാരുന്, മാർത്തോമ്മായയും കൂട്ടി പേർഷ്യ ഉൾക്കടലിൽകൂടി യാത്രചെയ്യാണു് വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ എത്തിയതെന്നു് കരുതാൻ പ്രയാസമാണു്. എന്നാൽ കാസ്സിയൻ കടലിനു് തൊട്ടു് പടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മെമിയോ പ്രവാശ്യയിലെ, സൗരാഷ്ട്രതടവുകാരുടെ പുണ്യസ്ഥലമായ ഉദമിയായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മാർത്തോമ്മാ ആണു്, അവിടെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചതെന്നു് തീവ്രമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. പാർത്ഥ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉടനീളം കിടക്കുന്ന വടക്കേ രാജ്യവീഥി ഉദമിയായിൽ കൂടിയാണു് കടന്നുപോകുന്നതു്. ഈ രാജവീഥിയിൽകൂടിയാണു് മാർത്തോമ്മായും അബനസ്സും വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കു് പോയതു്.

മെസ്സിനും, ബഹറീനും പേർഷ്യാ ഉൾക്കടലിലെ അതിപുരാതനങ്ങളായ രണ്ടു പ്രധാന വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ബഹ

റിൽ, ഈ ഉൾക്കടലിന്റെ മദ്ധ്യ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപും, വ്യാപാരികളുടെ ഒരു വിശ്രമസങ്കേതവും കൂടിയായിരുന്നു. അവിടെ സുലഭമായി കിട്ടുന്ന ശുദ്ധജലവും, ഇനൽപ്പഴവും ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യായിൽനിന്നും ഉള്ള കച്ചവടക്കാരെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് വേണ്ടത്ര രേഖകൾ ഇപ്പോൾ കിട്ടാത്തത്.

Notes

1. 'There had been for years a tendency on the part of the Parthian tribes to separate themselves from the Persians, a tendency fostered doubtless in no small degree by the ancient enmity between the Magians and Zoroastrians.'

Ref: Ancient History of Persia, by Vaux, page 118.

2. 'Magi were a tribe of priests or shamans who were leaders of the non-aryan population of Media.'

Ref: Zoroastrian Studies, by Jackson page 208.

3. Mazda-ad-moi are for the right coming on the share of Chieftain ships, the house ruler; the Village ruler the tribe ruler. the province ruler, the Supreme Zarathust.'

Ref: Pahlavi Texts, Vol. V. page 358.

4. a) See; A History of India, by Romila Tapor, page 96.
b) See; A History of Christianity; in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 22.

5. See: Ancient History of Persia, by Vaux, page 152.

6. Ibid.

7. On his way to India, they say St. Thomas stopped by the Lake of Urumiyah and converted the people there'



Ref: Nestorians and their Muslim Neighbours, by Dr. John Joseph page 24.

8. (a) In 1820 B. C. a king of Larsa, in Southern Mesopotamia sent a trading expedition to Bahrain, obtaining there stones, metals, wood, and ivory materials probably brought to Bahrain from India.'

Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 92.

(b) Sailors returning at that time from Telmun or Dilmun that is with little doubt the Island of Bahrain in the Persian Gulf offered a share of their cargoes at the temple of the goddess Ningal. But in this period Telmun was a mere intermediate market at which the Ur suppliers bartered their stocks for goods brought to the island from Makkan and Meluha (North India).

Ref: Early India & Pakistan, by Sir Martimer Wheeler, page 109.



Zeal leads to holiness; holiness leads to humility; humility leads to the fear of sin; the fear of sin leads to saintliness; saintliness leads to the holy spirit; the holy spirit leads to the resurrection of the dead; the resurrection of the dead leads to Elijah the prophet.

Phinehas bin Jair

ഏദേസ്സായിലെ ബർദേസ്സാൻ

മാർത്തോത്തായുടെ ഇൻധ്യയിലേക്കുള്ള യാത്രയെപ്പറ്റി വിശദമായി ആദ്യം എഴുതിയ ഗ്രന്ഥം 'തോമായുടെ നടപടികൾ' ആണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയത് ഏദേസ്സായിലെ ഒരു ചരിത്രക്കാരനും, തോലാവും, ജോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനും, ആചിന്തന ബർദേസ്സാനാണ്. എ.ഡി. 154-മുതൽ 222-വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം 68-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അർമീനിയായിൽ 'ആനി' എന്ന നഗരത്തിലെ കോട്ടയിൽ ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായി മരണം അടഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം എഴുതിയ തോമായുടെ നടപടികളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ബർദേസ്സാന്റെ ജീവചരിത്രം ചുരുക്കമായി താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

പേർഷ്യക്കാരനായ നല്ലുമായും ഭാര്യ നന്ദസിറാമും ഗ്രീക്ക് വർഷം 466-ൽ (154 എ. ഡി.) പേർഷ്യയിലെ രാജകുമാരനായിരുന്ന (Suhug) സുഹിക്കിനെ ഭയന്ന് ഏദേസ്സായിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അക്കാലത്തു് ഏദേസ്സോ ഭരിച്ചിരുന്നതു് അക്ബാർ എട്ടാമനായിരുന്നു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റേയും പേർഷ്യയുടേയും ഇടയ്ക്കു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര രാജ്യമായിരുന്നു ഏദേസ്സോ അഥവാ ഉറഹാ എന്ന രാജ്യം. ഏദേസ്സോ നഗരത്തിലും നല്ലുമായ്ക്കും, നന്ദസിറാമിനും സ്വസ്ഥത കിട്ടിയില്ല, അതിനാൽ അവർ അവിടംവിട്ടു് ഒയിസ്സാൻ നദീതീരത്തുകൂടെ പോകുമ്പോൾ, പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയായിരുന്ന നന്ദസിറാമിനോടൊന്നിച്ച് തീരത്തു് ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. ആ കുഞ്ഞിനു് അവർ ദേസ്സാന്റെ മകൻ എന്ന് അർത്ഥം വരുന്ന ബർദേസ്സാൻ എന്ന പേരു വിളിച്ചു. അവർ ഹിരാപ്പോലിസ്സിൽ പോയി താമസമാക്കി, കുഞ്ഞിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഏദേസ്സായിൽ സാധാരണ വരാറുണ്ടായിരുന്ന ബർദേസ്സാൻ, ഹിസ്സാ സ്പ്ലസ്സ് എന്ന മെത്രാന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുകയും അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആകുകയും, കൂടാതെ ശൈശവത്തിൽ എന്ന പട്ടം സീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതൊരു സിയാതെ തന്നെ അദ്ദേഹം ഏദേസ്സായിലെ മെത്രാൻപദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ 'വാലന്റെയിൻ' എന്ന അന്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ചേരുകയും, പിന്നീട് സ്വന്തമായി ഒരു സമൂഹം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളുമായിട്ടുള്ള വേഴ്ച അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് വാലന്റെയിൻ സമൂഹം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഏദേസ്സായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ (ബിഷപ്പ്) പദവിയിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൂടി ബർദേസ്സാൻ സ്വന്തമായി സ്ഥാപിച്ച 'ബെർദേസ്സാനിസ്സം' എന്ന സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രചാര വേല ചെയ്ത് ഒരു മികച്ച സ്ഥാനം അദ്ദേഹം നേടുകയുണ്ടായി പേർഷ്യക്കാരുടെ മേൽനിന്നു സ്ഥാപിച്ച മാണിക്കയെസ്സത്തിന്റെ മൂന്നാടി നോയിരനു ബർദേസ്സാനിസ്സം. ഏ. ഡി. 216-ൽ റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കാരകല്ല (Antonius) ഏദേസ്സാ പിടിച്ചെടുത്തതോടുകൂടി സപാതന്ത്ര കാർഷ്ചിയായ ബർദേസ്സാൻ ആദ്യം ഇൻഡ്യയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ഇൻഡ്യയിൽ ഏദേസ്സായിലെ എളക്കംബലൂസ്സ രാജാവു മേയോ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായതോ ബന്ധം പുലർത്തി (ഏ. ഡി 218-ൽ) ബുദ്ധമത തത്വങ്ങൾ പഠിച്ചു എന്നു മാത്രമേ സീവചരിത്രത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഏഴുതീയ ദിഗംബര സന്യാസികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് ഇദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ വന്ന് ബുദ്ധമതതത്വം അല്ല, ജൈനമതതത്വം ആണ് പഠിച്ചത് എന്നത്രേ. ഇൻഡ്യയിലെ ഗംഗാനദിയെപ്പറ്റിയും, ഗംഗാനദിയുടെ തീരത്തു് തപസ്സു ചെയ്യുന്ന സന്യാസികളെപ്പറ്റിയും, വിവരിക്കുന്നതിനാൽ, ബർദേസ്സാൻ മദ്ധ്യ ഇൻഡ്യയോ, ബനാറീസ്സു് തുടങ്ങിയ ഹിന്ദു പുണ്യസ്ഥലങ്ങളോ സന്ദർശിച്ചിരിക്കണം. പിന്നീട് അർമീനിയയിലേക്ക് പോയി സ്വന്തം നാടുകടത്തപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു്, ആനി കോട്ടയിൽ അഭയം തേടി.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ചരിത്രകാരനായ മസൂദിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ബർദേസ്സാൻ ഒരു കാലത്തു് ഏദേസ്സോസമുദയെ മെത്രാൻ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഒരു സമൂഹം പടുത്തുയർത്തിയപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കൂടെ സൗരജ്യമത (പാഴ്സി) ഗ്രന്ഥങ്ങളും കൂടെ സമൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അദ്വൈതം എഴുതിയ പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ Odes of Solomon The Acts of Thomas, The Hymns of the Soul (in the Acts) എന്നിവയാണ്. അദ്വൈതം ഇർയ്യയിൽ കുറെക്കാലം പുറകിക്കടന്നിരുന്നതിനാൽ ഒരു ബുദ്ധമതാനുഭവിയുടെ കെട്ടുകഥയാണ് 'തോമാ യുടെ നടപടികൾ' എന്ന തെറിദർശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ബർദ്ദേശ്ശാന്റെ കാലടികളെ പിൻതുടർന്ന 'മണിക്കയിസ്സം' 'തോമായുടെ നടപടികൾ' അവരുടെ ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇത് ചരിത്ര കാരണങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരെ അധികം ചിന്താകഴപ്പുത്തിന് കാരണം നൽകി

ബർദ്ദേശ്ശാൻ ഒരു ചരിത്രഗവേഷകനും ഗ്രന്ഥരചയിതാവും ജോതി ശാസ്ത്രജ്ഞനും, കൂടാതെ അക്.നാർ എട്ടാമൻ (179-214 എ. ഡി) രാജാവിന്റെ കൊട്ടാര സേവകരിൽ അഗ്രഗണനയിൽ അന്നു ഒരു വില്ലാളി വീരനും ആയിരുന്നു. ബർദ്ദേശ്ശാന്റെ പ്രധാന തത്വം, നന്മയുടെ ദൈവവും, തിന്മയുടെ ദൈവവും എന്ന രണ്ടു ദൈവങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് (Dualism) നന്മയുടെ ദൈവത്വത്തിൽ ആത്മത്വം, ശക്തി, മനസ്സ് എന്നീ മൂന്നു പ്രധാന ധാതുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിന്മയുടെ ദൈവത്വത്തിൽ അഗ്നി, പ്രകാശം, ജലം, വായു എന്നീ ധാതുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായും ബർദ്ദേശ്ശാൻ പഠിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി തന്നെ ഈ ഏഴു ധാതുക്കളിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അദ്വൈതത്തിന്റെ മതം ആദ്യത്തെ മൂന്നും ക്രിസ്തീയതത്വവും രണ്ടാമത്തെ നാലു ധാതുക്കൾ സൗരാഷ്ട്രമതതത്വവും ആണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

എ ഡി. 863 ൽ നിസ്ബസ്സിൽ നിന്നും ഏദ്ദേശ്ശാതിൽ കടിയേറിയ എല്ലോ എന്ന സന്യാസി പറയുന്നത് 'അക്കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എദ്ദേശ്ശായിൽ ഒരു നൂറുപക്ഷം മാത്രമായിരുന്നു ബർദ്ദേശ്ശിനസ്സം, മണിക്കയിസ്സം, മാർദ്ദിയാനിസ്സം ഇവയായിരുന്നു പ്രബല സമൂഹങ്ങൾ. അദ്വൈതത്തിന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി മേൽപറഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസികളുമായി വളരെയധികം പടവെട്ടേണ്ടിവന്നു.

ബർദ്ദേശ്ശാൻ ജനനാൽ ഒരു സൗരാഷ്ട്രമതക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിരുന്നു എ. ഡി. 218 മുതൽ അർമീനിയയിൽ ആനി എന്ന കോട്ടയിൽ വാതനര്യം

ഗ്രന്ഥരചനയാ ആയി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ബർദ്ദേസ്സൻ 222 എ. ഡി. യിൽ 78-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരണം അടഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു അബ്ഗാരുസ്, ററസ്, റർമോണിയസ്സ്. എന്ന മൂന്നു മക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എ ഡി. 218നും 222 നും ഇടയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചത്. ഏദോസ്സായിലെ മെത്രാൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗതികാവശിയും അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന എദ്ദേസ്സായിലെ വലിയ പള്ളിയിലെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മാർത്തോമ്മായുടെ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ ചേഷിത പ്രവൃത്തിയെ പഠറിയുള്ള ചരിത്രം അദ്ദേഹം ഗ്രറിച്ചിരിക്കും. കൂടാതെ സൊക്കോടോ വരെയുള്ള മാർത്തോമ്മായുടെ യാത്രാവിവരണവും മസ'ദായി രാജാവിനാൽ രക്തസാക്ഷിയായ വിവരവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതും വ്യക്തമാണ്. ബർദ്ദേസ്സാന്റെ അവസാന കാലം ഒരു ക്രിസ്തീയാനിയായി കഴിയുകയാൽ നാലു വർഷംകൊണ്ട് എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹം സുറിയാനിയിൽ എഴുതി തന്റെ കർവ്യം നിർവഹിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കറച്ച സമയംകൊണ്ട് വളരെയധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതാൻ ഒരുമ്പെട്ടതിനാൽ ഒരു ചിട്ടയില്ലാതെ സ്ഥലനാമങ്ങളോ വ്യക്തികളുടെ പേരുകൾ തന്നെയോ ശരിയായി എഴുതുവാനോ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുവാനോ കഴിവില്ലാതെയും വന്നു. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും സുറിയാനി പണ്ഡിതനുമായ അദ്ദേഹത്തിനു ഇതു കഴിയാതെ പോയതു മൂലം മാർത്തോമ്മായുടെ നടപടികൾ കെട്ടുകഥയാണെന്നുചൊല്ലു, ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സുറിയാനിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ബർദ്ദേസ്സാനുമായി ഈ ഗ്രന്ഥം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നത്. കാരണം ഏതേസ്സായിൽ ഒരു സുറിയാനി പണ്ഡിതൻ അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അത് ഇദ്ദേഹം മാത്രമായിരുന്നു. സുറിയാനിഭാഷയുടെ പിതാവ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. ബർദ്ദേസ്സാൻ വ്യക്തമായി നടപടിയിൽ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി, മാർത്തോമ്മാ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷാർത്ഥം പോയിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ കൂടെക്കൊണ്ടു പോയിരുന്ന 72 അറിയിപ്പുകാരിൽപ്പെട്ട ആദായിയെ എദ്ദേസ്സാ

യിലും തഥാതിയെൻ മെമ്മുറയിലും, സാന്തിപ്പാസിനെ തക്കശിലയിലും തന്റെ അഴലികൾ തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ തന്റെ ഇന്ത്യയിലെ സുവിശേഷവേലയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ ലേഖനങ്ങൾ, യെരൂശലേമിലേക്ക് എഴുതി അയച്ചിരുന്നവ പള്ളികളിൽ വായിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിലാഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ആദായിയും, തഥായിയും സാന്തിപ്പാസും അയച്ചിരുന്ന കത്തുകൾ ഏദസ്സായിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിരിക്കും. ബർദസ്സാൻ ഏദസ്സായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പോ ആയപ്പോൾ ഒരു ചരിത്രകാരനും ഗവേഷകനുമായ അദ്ദേഹം ഇവയെല്ലാം ഹുദിസ്ഥമാക്കിയിരിക്കും. അങ്ങനെ കിട്ടിയ അറിവുകൾ വെച്ചുകൊണ്ടാണ്, അർമിനിയായിൽ വെച്ച് ബർദസ്സാൻ തോമായുടെ നടപടികൾ എഴുതിയത്.

മററിക്കങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മ 72 അറിയിപ്പുകാരിൽപ്പെട്ടവരെ പിൻഗാമികളായി ഏർപ്പെടുത്തിയതുപോലെ മലങ്കരയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയതായി രേഖയോ, പാരമ്പര്യവിശ്വാസമോ ഇല്ല. എങ്കിലും ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പറയുന്ന സംഭവം കേരളത്തിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ആചാരത്തെപ്പറ്റിയൊന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നത് എന്നു മനസിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ബർദസ്സാൻ, ചേരസാമ്രാജ്യത്തിലെ നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രം പഠിക്കാൻ സാധിക്കാതെ പോയതിനാൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സംഭവം എവിടെ നടന്നു എന്നു വ്യക്തമായി എഴുതാൻ സാധിക്കാതെ പോയി. കളയെ കെട്ടി വണ്ടി മാടിക്കുന്ന നാട്ടിൽ വെച്ച് ആ സംഭവം നടന്നെങ്കിൽ കഴുതയെ കെട്ടി വണ്ടി മാടിക്കുന്ന നാട്ടിൽ വെച്ച് മാർത്തോമ്മ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം അടഞ്ഞു എന്നു മാത്രമേ, ബർദസ്സാൻ എഴുതിയ 'തോമായുടെ നടപടികൾ' വായിക്കുന്നവർക്ക് മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ജൈനമതവുമായുള്ള ബർദസ്സാന്റെ ബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ഇദ്ദേഹം വടക്കെ മലബാറിൽ എഴിമലയും അതിനോടു ചേർന്ന് പൂവേഴശങ്ങളിലുമായിരിക്കും ഏദസ്സായിൽനിന്നും മാടിവന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചതു എന്നാണ്. 'സംഘം' കാലത്തു് ചേരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു കീഴ്ഘടകമായിരുന്നു 'എഴിമല' ൭ എന്ന ചെറുരാജ്യം. കണ്ണൂരിനടുത്തുള്ള 'മാനെ' ൭ തലസ്ഥാനമാക്കി ചേരസാമ്രാജ്യം വാണിരുന്ന

നെടുംബേരലാതന്റെ, രണ്ടാമത്തെ മകനായ ഇളങ്കോവടികൾ, രാജാവകാശം ശ്രേഷ്ഠനായ ചെങ്കട്ടവൻ കൊടുത്തശേഷം ഒരു ഭരണമന്ത്രിയായും, തത്പവിന്തകനും, മതാചാര്യനും ആയി 'കണവയിൽ കോട്ടം' എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു സന്യാസാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു് ജീവിതം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. ഇളങ്കോവടികളാണു് 'ചിലപ്പതികാരം' എന്ന കാവ്യരതിന്റെ കർത്താവു്. ഇദ്ദേഹമാണോ ബർദ്ദേസ്സാൻ പറയുന്ന 'ഏമേസ്സായിലെ എളങ്കബാലുസ്സു' എന്ന സംശയം ഇല്ലാതില്ല. വളരെ കുറഞ്ഞ കാലംകൊണ്ടു് ദിഗംബര സന്യാസികളെപ്പറ്റി പഠിച്ചു് ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കണമെങ്കിൽ അതിൽ പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരുവ്യക്തിയുമായി വിശദമായി ബർദ്ദേസ്സാൻ ബന്ധം പുലർത്തിയിരിക്കണം എന്നു് ന്യായമായി ചിന്തിക്കാവുന്നതാണു്.

മതമതകൂല വണികൻ ചാത്തനാർ

ചിലപ്പതികാരം എന്ന മഹാകാവ്യത്തിൽ ഒരു മതമത കൂല വണികൻ ചാത്തനാരെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ ചാത്തനാരിൽ നിന്നും കണ്ണുകിയുടെ ദുരന്തകഥ അറിഞ്ഞ ഇളങ്കോവടികൾ അവളുടെ ദുഃഖമായി എഴുതുന്ന കാവ്യമാണു് ചിലപ്പതികാരം. ഇളങ്കോവടികളുടെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന ഈ കത്തനാർ മതമതത്തിൽ വെച്ചാണു് കണ്ണുകിയുടെ കഥ അറിയുന്നതു്. ഇടത്തേസ്തനം പഠിച്ചെറിഞ്ഞു് തന്റെ പാതിവൃത്യശക്തിയാൽ മതമത പട്ടണത്തെ അഗ്നിക്കിരയാക്കി, തന്റെ ഭർത്താവായ കോവലനമ്പേണി വിലപിച്ചുകൊണ്ടു് ഊടാടി നടന്നു് ചേര നാട്ടിൽ വന്ന കണ്ണുകിയുടെ ചരിത്രം, പെരീയാർ തീരത്തു് ഇളങ്കോവടികളോടും പരിവാരങ്ങളോടും കൂടി വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചേര ചക്രവർത്തി ചെങ്കട്ടവൻ ആരാധനോടെ, ഈ കൂലവണികൻ ചാത്തനാറാണു്, അവരുടെ കഥ ചക്രവർത്തിയോടും കൂടി പറയുന്നതു് 'ചിലപ്പതികാരം (മലയാള വിവർത്തനം) വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ പറയുന്നതു് 'ചിലപ്പതികാരകഥനടന്ന കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നവനാകയാൽ ഇളങ്കോവടികളും കൂലവണികൻ ചാത്തനാറും പലതിനും ദ്രക്സാക്ഷികൾ ആയിരുന്നു' എന്നാണു്.

'തോറായുടെ നടപടി'കൾ എഴുതിയ ബർദ്ദേസ്സാൻ അല്ല ഈ ചാത്തനാർ എന്നു് ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു. ദിഗംബര ഭരണമന്ത്രികളെപ്പറ്റിയുള്ള ബർദ്ദേസ്സാന്റെ കൃതി ഭരണമന്ത്രിയായുള്ള തന്റെ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി കാണിക്കുന്നതു്. ഇളങ്കോവടികൾ എഴുതിയ ചിലപ്പ

തികാരകാവ്യവും ഷൈനമർത്തൊതാണ് പ്രകീർത്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കവ്യത്തിന്റെ തുടർക്കഥയെന്നപോലെ എഴുതിയ മണിമേഖല എന്ന് മഹാകാവ്യം, ചിലപ്പതികര ക്കാവ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മതമതര ക്കുലവണികൻ ചാത്തനാരാണ് എഴുതിയത് എന്നൊരു ധാരണ സംഘംകാല കൃതികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. പക്ഷെ അത് ശരിയാണോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടാമത്തെ കൃതിയുടെ കർത്താവ്, ഇരവി കോത്തൻ ചെപ്പേട്രിന്റേ അവകാശിയും സംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപകനേതാവും ലോക പെരുമ്പെട്ടിയും ആയ മണി (ചങ്കെപ്പുലവര ചീത്തലൈ ചാത്തനാർ) ആണെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ നിഗമനം ഇതേപ്പറ്റി വളരെ വിശദമായി രണ്ടാം ഭാഗം നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പേർഷ്യാക്കാരനായ മണി ചേരനാട്ടിൽ വന്ന് ബുദ്ധമതവും ആയിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുന്നത്. മണി, നിർവ്വ്യാണം, പരിനിർവ്വ്യാണം എന്നീ ബുദ്ധമതതത്വങ്ങൾ തന്റെ മതത്തിലേക്ക് പകർത്തിയെടുത്തിരുന്നു. മറ്റൊരു മതത്തേക്കാളും ഉന്നതമായ മതം ബുദ്ധമതമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു കവ്യമാണ് മണിമേഖല.

‘തോമായുടെ നടപടി’കളിൽ, ബർദ്ദേസ്സാൻ വിവരിക്കുന്നതും, ചേരനാട്ടിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതുമായ ‘മണ്ണാപ്പേടി, പറപ്പേടി, പുലപ്പേടി’ എന്ന ആചാരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള കഥ ബർദ്ദേസ്സാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ചേരനാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. (മൻപതാം അദ്ധ്യായം കാണുക) മേൽപറഞ്ഞ ആചാരത്തെപ്പറ്റി, ബർദ്ദേസ്സാൻ തോമായുടെ നടപടികളിൽ ഏഴാം കാന്ധത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതിൽ, എട്ടാം കാന്ധത്തിൽ ‘പാറകുളിത്താ’ എന്ന് സ്വയം വിളിച്ചിരുന്ന മണിയെയും, മണിക്കര മതത്വങ്ങളെയും നിശിതമായി അപലപിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെ ‘മണിമേഖല’യിൽ മണി, ബർദ്ദേസ്സാനെയും ബർദ്ദേസ്സാൻ സ്ഥാപിച്ച ബർദ്ദേസ്സാനിസ്സത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെയും നിശിതമായി എതിർക്കുന്നുണ്ട്. ബർദ്ദേസ്സാനിസ്സം, മണിക്കയിസ്സം എന്നീ പാഷാണു (gnostic) മതങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളും; മണിമേഖല എന്ന കാവ്യവും തോമായുടെ നടപടികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും; മണിയേയും ബർദ്ദേസ്സാനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളും രണ്ടാം ഭാഗം നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ബർദേസ്സാനും, മണിയും ഈ ചേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായി
 തന്ന വഞ്ചി നഗരത്തിൽ വെച്ചു കണ്ടെടുത്തുണ്ട്. ആദ്യം ഒക്കെ ബർ
 ദേസ്സാൻ മണിയുടെ വാക്മാതൃത്വത്തിൽ മതിമറന്ന് മണിയെ കുറെ
 ഒക്കെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ പ്രവൃത്തിയിൽ മണി, ആടിന്റെ
 തോൽ ധരിച്ച ചെന്നാരം ആണെന്നു ബർദേസ്സാനും ബോധ്യമായ
 പ്പോൾ താൻ പിന്നീടു മണിയെ തിശിതമായി വിമർശിക്കുകയാ
 ണ് ചെയ്യുന്നതു്. കള്ളപ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിക്കാതെ ക്രൂശിക്ക
 ച്ചെട്ട (tried) ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പോസ്തോലനിൽ (മാതൃത്വമായിൽ)
 വിശ്വസിക്ക എന്ന് എട്ടാം കാണലിൽ പറയുന്നതിൽ നിന്നും,
 ബർദേസ്സാൻ പാശ്ചാത്യതയിൽ നിന്നും വിമുക്തനായി ഒരു സത്യ
 ക്രിസ്തുവിനായി തീരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

ബർദേസ്സാന്റെ മലങ്കരയിലെ ഈ സാന്നിധ്യം മൂലം, മൂന്നാം
 നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരനാട്ടിൽ വളർന്നു തുടങ്ങിയ മണിക്കയീസ്സാ
 (തരിയാസ്സാ, മണിഗ്രാമക്കാർ), അക്കാലത്തു് ഈശാനവാദികൾ
 ഏകദേശം അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരനസ്രാണികളിലേക്കു് കടന്നു് ചെ
 ല്ലാൻ സാധ്യമാകാതെ പോയി. മലങ്കരനസ്രാണികൾ അധികമായി
 പാർത്തിയ കട്ടനാട്ടിലും, കടനാട്ടിലും, ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ
 മണിക്കരമതം ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രകാരന്മാർ ഇല്ല. മണിക്കര
 മതത്തിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതു്, ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ
 വടക്കു് തൊണ്ടിനാട്ടിലും, (കാഞ്ചിപുരമാണ് ഈ മതത്തിന്റെ ഈ
 ന്ററിലും, സോമാശ്ലാത്തിന്റെ തുടക്കം ഇവിടെ നിന്നും ആണ്.) തെ
 ക്കു് ആയിനാട്ടിലും മാത്രം ആയിരുന്നു. വടക്കു് പല്ലവരാജ്യവും,
 തെക്കു് ചെന്നാട്ടും ഇവരുടെ ശക്തിപ്രദേശത്തിന്റെ മുകൾഭാഗം
 ണങ്ങളാണ്.

മണിക്കര മതസ്ഥാപകനായ മണി ക്രിസ്തു പ്രവചിച്ച 'കള്ളപ്ര
 വാചകൻ' ആണെന്നു ബർദേസ്സാനും ബോധ്യമാകുകയാണ്. 'തോമാ
 യുടെ നടപടി'കളിൽ മണിയുടെ തത്വങ്ങളെ അപലപിച്ചു്
 താൻ എഴുതാനുണ്ടായ കാരണം. തോമായുടെ നടപടിയിൽ തന്റെ
 കഥാപാത്രമായ മാർത്തോമ്മയെ എല്ലാ കഥകളിലും വിവരണങ്ങ
 ലിലും ഉൾപ്പെടുത്തി ബർദേസ്സാൻ നടപടികൾ എഴുതിയെങ്കിലും
 അതിൽ കുറെയൊക്കെ തന്റെ തന്നെ കഥകളാ ആണ്. ഏഴും എട്ടും
 കാണലങ്ങൾ (നടപടികൾ) ഇതിനു് ഉദാഹരണമാണ്.

ഒരു കാലത്തു് ഏദേസ്സായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പു ആയിരുന്നവനും, മലങ്കരനസ്രാണികളെ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരാക്കി തീർത്തവനും ആയ, ബർദേസ്സാനെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി മലങ്കരസഭ അംഗീകരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന. മലങ്കര ഓർത്തോഡോക്സു് സഭയ്ക്കു് ഇതിനു് അവകാശമുണ്ടു്.

അതിനു കവിഞ്ഞു് വിനീതനായ (കാലം മൊയ്തു) മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ്സു് ഒരുശേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, വേണ്ടസമയത്തു് പാറപ്പോലെ ഉറപ്പുനിന്നു്, മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ സിംഹാസനത്തെയും പൗരോഹിത്യത്തെയും, ഏ. ഡി. 1970-ലെ പ്രതിസന്ധിയിൽ ഏതു പ്രകാരം സംരക്ഷിച്ചുവോ; അതേ ഗൗരവത്തിൽ തന്നെ, ബർദേസ്സാനെ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നിലപാടിനെ മലങ്കരസഭ കണക്കിൽ എടുക്കണമെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന. ബർദേസ്സാനെ ഉറപ്പു നിലപാടു് മൂലം ആദിമ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ഇടയിലേക്കു് 'മണിക്കരിസ്സു' കടന്നു് ചെല്ലാൻ ഇടയാകാതെ പോയി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേർഷ്യയിൽ പടർന്നു് പന്തലിച്ച നെടുന്മാരിയനിസ്സും, മണിക്കരസ്സത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണെന്നും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ.

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഒൻപതു് വർഷം ഒരു മണിക്കരൻ പുരോഹിതനായിരുന്ന ശേഷം, മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് ക്രിസ്ത്യാനിയായി, പിന്നീടു് പടിഞ്ഞാറൻ സഭയുടെ ബിഷപ്പായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച മാർ അഗസ്റ്റിനോസ്സിനെ (St. Augustine) ഒരു വിശുദ്ധനായി റോമാസഭ അംഗീകരിക്കാമെങ്കിൽ; ബർദേസ്സാനെ മലങ്കരസഭ ഒരു വിശുദ്ധനായി അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റും കാണുന്നില്ല. അപ്രകാരം ഈ വൈകീടവേളയിലെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി, മലങ്കരനസ്രാണികൾ അദ്ദേഹത്തോടു് കാണിക്കുന്ന ആദരവും, ബഹുമാനവും നന്ദിയും മാത്രം ആയിരിക്കും.

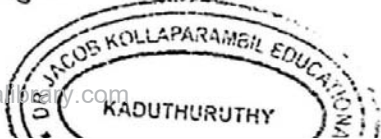
ജീവിതരീതി ക്രമങ്ങൾ 'അനുസരിച്ചു്', ഇൻഡ്യയിൽ മൂന്നു് വിഭാഗം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു് ബർദേസ്സാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടർ യാതൊരുവിധ ഹിംസ ചെയ്യാത്തവരും ബിംബ

ങ്ങളെ വന്ദിക്കാത്തവരും, മത്സ്യവും മാംസവും ഭക്ഷിക്കാത്തവരും ആകുന്നു. (ഈ വിഭാഗം ബുദ്ധ-ജൈനമതാനുയായികൾ ആണെന്നു ഇളതിന് സംശയമില്ല). രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ, ബുദ്ധ-ജൈന മതമതപണ്ഡിത സചീകരിക്കാത്തവരും, ബിംബങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നവരും, അശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും, ഹിംസ ചെയ്യുന്നവരും ആണ്. (ഇവർ പേർഷ്യനിൽനിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്ക് കടിയേറിയ ആദ്യ കാല ആര്യന്മാർ ആയിരുന്നിരിക്കും). മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടർ നരഭോജികൾ ആണ്, ഇവർ ഗൃഹങ്ങളെ കൊന്നു തിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരെ കൊന്നു തിന്നുന്നു. 10 ഇവർ കിഴക്കേ എത്യോപ്പ്യക്കാർ എന്നാണ് ബാഹ്യലോകത്തു് അറിയപ്പെടുന്നത്. 11 (ഇവർ പാണ്ഡ്യ ദേശത്തെ നരിക്കരവംശം, ആദിമ ദ്രാവിഡന്മാരും ആയിരിക്കും). ഈ നരഭോജികൾ എത്യോപ്പ്യക്കാരെപ്പോലെ എല്ലാവിധത്തിലും സാമ്യമുള്ളവരും എന്നാൽ മുടിമൂലം നീണ്ടവരും ആണ് എന്ന് ഹെറോഡോട്ടസ്സ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ ചിട്ടവീണപ്പോൾ “മറവ് എവിടെയെങ്കിലും എന്നെ അയക്കൂ, പക്ഷെ ഇരുണ്ടദേശത്തേക്ക് എന്നെ അയക്കരുതേ” എന്ന് താൻ അപേക്ഷിക്കാനുള്ള കാരണം, മേൽപ്പറഞ്ഞ നരഭോജികളുടെ കഥ കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കും.

ബർദേശ്ശാന്റെ പ്രവചനം

ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞനും, ഗ്രഹനകാരണമായ ബർദേശ്ശാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പ് 6000 12 വർഷമാണെന്ന് പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകമെന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നത് മനുഷ്യരാശിയുടെ ഈ ലോകത്തിലെ നിലനില്പിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഹെറോഡോട്ടസ്സ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ “കഴിഞ്ഞ 11340 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സൂര്യൻ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പടിഞ്ഞാറ് നിന്ന് ഉദിച്ചു കിഴക്ക് അസ്തമിക്കുകയും, രണ്ടു പ്രാവശ്യം കിഴക്ക് നിന്ന് ഉദിച്ചു പടിഞ്ഞാറ് അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി” 13 രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഭൂമി 12,000 വർഷം കൂടുംതോറും ‘ഹിമയുഗ്’(Ice age) ത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട് സൗരാഷ്ട്രമത സിദ്ധാന്ത പ്രകാരം



12,000 വർഷം റിമയുഗവും, അടുത്ത 12,000 വർഷം വസന്തയുഗത്തിലേക്കും ലോകം കടന്നു പോകുന്നുവെന്നാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ജൂൺ 11, 1976-ലെ ഒരു പത്രവാർത്ത താഴെ ¹⁴ കൊടുക്കുന്നു

New Ice age round the corner?

Geneva June 11 (Reuter)

More scientists believe anew ice age is coming, but none can agree when or howhard it is going to hit us.

Some climate Specialists studying clues as varied as volcanic dust, the earth's wobble, tree rings and sunshine have concluded the world is about due for a big freeze after 10,000 years of comparative warmth.

A United Nations study conference of Climatologists in stockholm, Sweden two years ago reported that on the world's past record, another dip into the cold age is due.

ഒരു യുഗത്തിൽനിന്നും മററൊരു യുഗത്തിലേക്കുള്ള ലോകത്തിന്റെ ഈ പ്രയാണം, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഭൂമിയുടെ തിരിവുകൊണ്ടോ, ചില നവ്യത്യാസം കൊണ്ടോ ആണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില തെളിവുകൾ ഈ അടുത്ത കാലത്ത് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. 5000-10,000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് വടക്കേ സൈബീരിയയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ഏരാവതത്തിന്റെ പരിച്ഛിന്ന ഭാഗം, വായിലെ നേർത്ത ചർമ്മങ്ങൾക്കോ, നാക്കിടനായാതെ വീശി മലിനീകരണത്തിനും ഇടം വരാത്തവിധത്തിൽ ഏ. ഡി. 1914 നോടു് അടുത്തു് കണ്ടുകിട്ടിയുണ്ടായി. നിബിഡമായ ശരാമണുകൊണ്ടും, ശരീരത്തിലെ കൊഴുപ്പുകൊണ്ടും എപ്പോഴും മുടായിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിലെ മൃദലഭാഗങ്ങൾക്കു് പോലും കേടു് സംഭവിക്കാതെ, പെട്ടെന്ന് തണുത്തു് ഉറയ്ക്കുണമേകിൽ, ഭൂമിയ്ക്കു് (പ്രത്യേകിച്ചു ഭൂമിയുടെ പുറം തോടിനു്) ഏതോ പെട്ടെന്നുള്ള വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം എന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ബഹുപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

'Astronomers and geophysicists concur in the opinion that the axis of the Earth itself cannot have suddenly shifted,

because the Earth is like a huge spinning gyroscope. Even if we assume a force great enough to cause a sudden shift in the Earth's axis of rotation, the resulting stresses would tear the planet to pieces. It is possible, though, that the Earth's crust alone might have shifted.'

Ref: Marvels and Mysteries of the Worlds Around Us, by Reader's Digest, pages 35-36.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പെട്ടെന്നു ഭൂമിയുടെ പുറംതോടിനു (Crust) വന്ന വ്യതിയാനം മൂലം ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കഴിയേണ്ട കടൽ പശുക്കൾ (Seals) സൈബീരിയയിലെ ബെൽക്കാൽ തടാകത്തിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുകയുണ്ടായി. ഒരു കാലത്തു് ഈ തടാകം ഉത്തരധ്രുവ മേഖലയിൽപ്പെട്ടിരുന്നതായി അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഭൂമിയുടെ വ്യതിയാനം മൂലം ധ്രുവമേഖലാ ഭൂഭാഗമായിരുന്ന സൈബീരിയാ, ഉഷ്ണമേഖലാ (Temperate Zone) പ്രാദേശം ആയിത്തീരുകയും അതിനാൽ അവിടെയുള്ള മഞ്ഞു് ഉരുകി ശുദ്ധജലതടാകം രൂപീകൃതമാകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനാടു കടൽ ജീവികളായ കടൽ പശുക്കൾ അവിടെ ശുദ്ധജല ജീവികളായി മാറുകയും ചെയ്തു.

'Unique to Baikal too, are its 40,000 seals. How did seals get there 1600 kms. from salt water? One can only speculate that they must have been trapped when pre-historic Baikal was in some way connected with the Arctic Ocean!'

Ref: Reader's Digest of September 1974, page 110.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനപ്രകാരം നോക്കിയാൽത്തന്നെയും ഭൂമിയ്ക്കു് ഏതോ 'ചലിയ കഷ്ടം' (Great tribulation) വന്നുശേഷമേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവു് ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

'ആകാശത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞയുടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകും, ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും. നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു് നിന്നു വീഴാ, ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകി പോകും.' (മത്തായി 24: 29-30)

"സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും, കടലിന്റെയും ഭാഗങ്ങളിന്റെയും മുഴക്കം നിമിത്തം ഭൂമിയിലെ

ജാതികൾക്ക് നിരാശ്ചേഷ്ടകൃടി പരിഭ്രമം ഉണ്ടാകും. ആകാശത്തിന്റെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകുന്നതിനാൽ ഭൂലോകത്തിന് എന്തു ഭവിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്ന് പോയിച്ച് നോക്കിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മനുഷ്യർ നിർഭീവന്മാർ ആകും.” (ലൂക്കോസ് 21: 25-26)

മേൽപ്പറഞ്ഞ സവിശേഷ ഭാഗങ്ങളിൽ പറയുന്ന ആകാശത്തിലെ കച്ചുങ്ങര എന്നതാണ്? ഭൂമിയ്ക്ക് പലയിടങ്ങളിൽ പലവിധത്തിൽ പെട്ടെന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയിലെ മാറ്റം ആണ് ഈ കച്ചുങ്ങര എന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്. ഭൂമിയുടെ പുറം തോടിന് (Crust) ഉണ്ടാകുന്ന ചലന വ്യതിയാനം കൊണ്ടു ഈ മാറ്റം സാധ്യമാകൂ എന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ “ഐരാവതത്തിന്റെ അന്ത്യം എങ്ങനെയാണ്” എന്നുള്ള ഗവേഷണത്തിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന മേല്പറഞ്ഞ മാറ്റത്തോടു കൂടി ധൂളിപടലങ്ങൾകൊണ്ട് സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മാസ്റ്റുപ്പെടുകയും, സമുദ്രങ്ങളിൽ വലിയ കേന്ദ്രം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുക പ്രകൃതിയുടെ ഒരു വികൃതി സ്വഭാവം മാത്രമാണ്.

പഴയ നിയമത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന പല അത്ഭുത സംഭവങ്ങളുടെയും പുറകിൽ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സംഭവിച്ച ഭൂകമ്പങ്ങളുടെയും, അഗ്നി പർവത പൊട്ടലുകളുടെയും കഥകൾ, ഭൂഗർഭ ഗവേഷകർ ഈ ആധുനിക കാലത്ത് തെളിവു സഹിതം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രായേലുകർ മിസ്രാമിലെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാനുള്ള പ്രധാന കാരണം, മിസ്രേം ദേശത്ത് യഹോവ അയച്ച പന്ത്രണ്ടാം വയസുകാരൻ ആണെന്ന് വി. വേദപുസ്തകം പറയുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, അതേകാലത്ത് (ബി. സി. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) മദ്ധ്യധരണ്യാഴി കടലിൽ സാന്റോറിനി (Santorini or Atlantis) ദ്വീപിന്റെ പതനത്തിന്റെ കഥയാണ് പറയുന്നത്. ഈ ദ്വീപിലെ 4900 അടി പൊക്കമുണ്ടായിരുന്ന അഗ്നി പർവതം പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയുണ്ടായി. 32 ചതുരശ്ര മൈൽ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള നടു ഭാഗം കടലിൽ 1300 അടി താണുപോയി. മരുഭൂമിയിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഇസ്രായേലുകൾ, ഇതിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ പൊടി പടലങ്ങൾ ആകാശത്തിൽ അനേകം മൈൽ ഉയരത്തിൽ തങ്ങിനിന്നത്, പകൽ മേഘസ്തംഭമായും; അഗ്നി പർവതത്തിൽ നിന്നും വമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന തീ, രാത്രിയിൽ ദീപ സ്തംഭമായും അനുഭവിച്ചു. നൂറു അടിപൊക്കത്തിൽ 200 മൈൽ ദൂരത്തിൽ 20 മിനിട്ട് ഇടവിട്ട് ആഞ്ഞു

ടിപ്പുകൊണ്ടിരുന്ന കടൽ തിരകൾ കടൽ ഭിത്തികളായും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈ അഗ്നി പർവതത്തിന്റെ പൊട്ടിത്തെറി മൂലം, മിസ്രേമിൽ ഉണ്ടായ ബാധകളെപ്പറ്റി ഗവേഷകരുടെ അഭിപ്രായം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

The ten plagues produced similar phenomena. The waters of Egypt turned red as blood, killing fish and driving frogs on shore. Darkness covered the land for the three days. The heavens roared and poured down a fiery volcanic hail. Strong winds brought locusts which bred in the rotting bodies and swamps, so rampant as to amount to the killing of the first born of every family.

Ref: Marvels and Mysteries of the World Around Us. R. D., page 67.

പഴയനിയമകാലത്തെ രണ്ട് നഗരങ്ങളായ സോഡോമും ഗോമോറയും നശിച്ചു എന്നത്തെ ചാവുകടൽ (Dead Sea) ഉണ്ടായതും, ഇസ്രായേലിലുള്ള ഒരു അഗ്നി പർവതത്തിന്റെ പൊട്ടിത്തെറി കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഏ. ഡി. 1883 ൽ ഇൻഡോനേഷ്യയിലെ ക്രാക്കറ്റോറവാ അഗ്നിപർച്ചതം (1490 അടി) സുന്ദോറിനിയാ യേറ്റോലൈ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അന്നുതന്നെ പൊടിപടലം 33 മൈൽ ഉയരത്തിൽ പൊങ്ങി ലോകം മുഴുവനും ചുറ്റിക്കറങ്ങിയെന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. സഹോദരായുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജാതിയായ യിസ്രായേലുകാർ മിസ്രേമിലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാൻ ഒരു പ്രകൃതി ക്ഷോഭം കാരണം ആയെങ്കിൽ, മറ്റൊരു പ്രകൃതിക്ഷോഭം ആയിരിക്കും ക്രിസ്തു പ്രവചിച്ച 'വലിയ കഷ്ടപ്പാട്' (Great Tribulation) എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റു കാണുന്നില്ല.

ബർദ്ദെസ്സാന്റെ പ്രവചനം ശരിയാണെങ്കിൽ ആ 'വലിയ കഷ്ടം' ഈ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ നടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എബ്രായ തത്വചിന്തകന്മാരുടെ കണക്കുകൾ പ്രകാരം ആദാം മുതൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ ആയുസ്സ് 3761 ബി. സി. യിലാണ് തുടങ്ങിയത് എന്ന് നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഏ. ഡി. 1654 ൽ റെൻപിണ്ടിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന ഉഷർ, പഴയനിയമപ്രകാരം

കണക്ഷ് കൂട്ടി മനുഷ്യരാശി (ആദാം മുതൽ) 4004 ബി. സി. യി
ലാണ് തുടങ്ങിയത്, എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ
കണക്കുകൾ പ്രകാരം മനുഷ്യരാശിയുടെ ആയുസ്സ് ആറായിരം വർഷം
തികയ്ക്കാൻ വളരെ അധികകാലം ഇനിയും ഇല്ലാ എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം
നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

പഴയനിയമത്തിലെ നീതിമാന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവ
ചനങ്ങളും, പുതിയ നിയമത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളും വെ
ളിപാട് പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളും മിക്കവാറും എല്ലാം തന്നെ
യും നിവൃത്തിപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. നിവൃത്തിപ്പെട്ട
ടത്ത രണ്ട് സംഗതികൾ പ്രധാനമായി ഉണ്ടെങ്കിൽ അവകൾ 'വലി
യ കഷ്ടം' (Great Tribulation) മതമായി 24: 29-30; ലൂക്കോസ്സ്
21: 24-28; "ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്" (നൊളിപ്പാട്
19: 11-16; മതമായി 24:30) എന്നിവയാണ്.

പഴയ നിയമപ്രകാരം യഹോവയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
ജാതിയായ ഇസ്രായേലുകര അവരുടെ അതിക്രമം കാരണം ദൈവം
വാശത്താദേശത്തുനിന്നും മാറ്റിച്ച്, അനുദേശങ്ങളിൽ ചിതറിച്ച്
പാർക്കുന്നവരാക്കി ഇതു ആവർത്തന പുസ്തകം 28: 63-ാം വാക്യ
ത്തിൽ പറയുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പാണ്. ബി. സി.
700-ാം മാണ്ടിനോടടുത്ത് ഇസ്രായേലുകരായ പത്തു ഗോത്രങ്ങളെ
അസീറിയക്കാർ അക്രമിച്ചു അടിമകളായികൊണ്ടുപോയി ബി.
സി. 600-ാം മാണ്ട് നെബൂക്കദ്നേസർ യഹൂദ്യായിലെ രണ്ട് ഗോ
ത്രങ്ങളെ അടിമകളാക്കി ബാബിലോണിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി.
എന്നാൽ ബി. സി. 536 ലും അതിനു ശേഷവും പല കൂട്ടങ്ങളിലാ
യി ഇസ്രായേലുകർ യഹൂദ്യായിലേക്ക് തിരികെ വന്നു. ക്രിസ്തു
വിന്റെ വചനപ്രകാരം (ലൂക്കോസ്സ് 21: 24) എ. ഡി. 70-ൽ
റോമാ സൈന്യാധിപനായ റൈററസ് യരുശലേം നശി
പ്പിച്ച് യഹൂദ്യന്മാരെ ഇസ്രായേൽ ദേശത്തുനിന്നും റോമാ സാമ്രാ
ജ്യത്തിന്റെ നാനാ ദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും നാടകടത്തി. 1900
വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം "ജാതികളുടെ കാലം തികയുവോളം യരുശ
ലേം ചവിട്ടിക്കളയും" എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ പൂർത്തിയായ
ശേഷം എ. ഡി. 1967-ൽ യരുശലേം പരിപൂർണ്ണമായി യഹൂദ്യ
ജനതയുടെ കൈയിൽ വന്നുചേർന്നു. റോമാക്കാർ, അറബികൾ,

മറ്റു ഗോളങ്ങൾ സൂര്യന്റെ പിന്നിൽ ഒളിച്ച് വരുന്നതാണ് എന്ന് ഹോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അങ്ങനെ വന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗംതന്നെ കടലിൽ താണു പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഭൂമിയേക്കാളും അഗതക മടങ്ങ് വലിപ്പമുള്ള Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune തുടങ്ങിയ ഗോളങ്ങൾ ഒത്തു ചേർന്നു അവയുടെ ആകർഷണ ശക്തികൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ ഘനീഭവിച്ച പുറം തോടിനു (Solid Crust) പെട്ടെന്ന് ഒരു തിരിവ് ഉണ്ടാക്കുകയില്ലെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സാധ്യതകൾ ആണ് കൂടുതൽ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ മനുഷ്യ രാഗിക്കു ആ 'വലിയ കച്ചുപ്പാട്' അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷെ വൃതന്മാർ മുഖാന്തിരം ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും എന്നു ക്രിസ്തു തന്നെ പറയുന്നുണ്ട് മനുഷ്യരാശി മുഴുവനും വൃതന്മാരായാൽ വിലംപുറം ആ നാളുകൾ തന്നെ വന്നില്ലെന്നും വരാം കാരണം "ആനാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചു എന്റെ പിതാവു മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും പത്രനും കൂടി അറിയുന്നില്ല", (മത്തായി 24:36) എന്നാണ് ക്രിസ്തു പറയുന്നത് ഈ വചനം മൗനം ആരോടൊക്കെ എന്തൊക്കെ പ്രവചിച്ചില്ലും അത് നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന്റെ കാലം 1881-ൽ ആണെന്ന്, മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കാലം മുൻപ് (എ. ഡി. 1875) വളരെ കച്ചുപ്പാട് ഉണ്ടാക്കിയ യുദ്ധോദ്ധരം എന്ന സഭയുടെ സ്ഥാപകനായിരുന്ന യൂസതുസ് യൗസഫ് പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി പക്ഷെ അന്ന് ഒന്നും നടന്നില്ല. അമേരിക്കയിൽ അഡ്വൻറിന്റ് സഭാ സ്ഥാപകനായ വില്യംവില്യം, 1843-44ൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജവാഴ്ച ആരംഭിക്കുമെന്ന് കണക്ക് കൂട്ടി പ്രവചിച്ചു. വില്യമുടെ കണക്ക് കൂട്ടലും തെറ്റകൾ ഉണ്ടായത്. പക്ഷെ നിങ്ങൾ നിനയ്ക്കുന്ന നാഴികയിൽ മനുഷ്യ പത്രന വരുന്നതു കൈണ്ട്, നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ" (മത്തായി 24:44) എന്ന രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം അനുസരിപ്പാൻ ക്രിസ്താനികളായ ഏവരും ബാധ്യസ്ഥരാണ്. ഇതൊക്കെയായാലും വലിയ പ്രളയത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്രാപിച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മനോഹര്യം കിടന്നവരും പോലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ 'വലിയ കച്ചു' Great Tribulation കഴിഞ്ഞു, 'ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ മഹാശക്തിയോടും, തേജസ്സോടും കൂടെ' (മത്തായി 24: 30) മനുഷ്യപത്രൻ വരുന്നതു കഴിഞ്ഞു അവ

ശേഷിക്കുകയുള്ള എന്ന് മരൊരു സത്യം ആണ്.

വെളിപാട് പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം.

1976, സെപ്റ്റംബർ 27—ാം- കാലം ചെമ്പ് ഡോ. യൂറോ നോൻ മാർത്തോ തെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് എഴുതിയ വെളിപാട് പുസ്തകം (ഒരു പാഠം) എന്ന വൈഗ്രഹത്തിൽ, മൂന്നാം പേജിൽ പറയുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തപ്പറിയുള്ള പ്രവാചക തുല്യമായ വ്യാഖ്യാനം അന്വേഷി ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു.

“മാനസാന്തരപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രവാചകന്മാർ ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ നീതി നടക്കണം. ഇവിടെ നിർമ്മലമായ ആരാധന നടക്കണം. ദൈവ രാജ്യം വരണം. അതിനുവേണ്ടി നാം പ്രവർത്തിക്കണം. ഇപ്രകാരമാണ് പ്രവാചക ഓർമ്മ. എന്നാൽ വെളിപാടിൽ (അപ്പൊക്കാലിപറിക്കു് സാഹിത്യത്തിൽ) ഇതിനല്ല ഉന്നത നൽകിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു യുഗങ്ങൾ (aeons) ഉണ്ടെന്ന് വെളിപാട് മൂണ്ടികാണിക്കുന്നു. നാം ജീവിക്കുന്നത് സാത്താൻ വാഴുന്ന യുഗത്തിലാണ്. ദുഷ്ടത നിറഞ്ഞു് വരുമ്പോൾ ദൈവം പ്രവേശിക്കുകയും ദൈവം അതുതടങ്ങുവ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാലും സത്താന്റെ വാഴ്ചയുടെ കാലമാണിത്. ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി ദൈവം ചരിച്ചുണ്ണുമായി മാറും. പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും ഉണ്ടാകും. അന്നിങ്ങതൊരു അറിമണവാട്ടിയെപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗീയ യെരൂശലേം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് വരും കണ്ടാടു് മനുഷ്യരോടുകൂടി വാഴും, സാത്താനും മഹാസർപ്പവും എന്നേക്കും നരകത്തിലേക്കു് പോകും. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു് തിരിഞ്ഞു് പുതുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ജീവിതമല്ല ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത് പിന്നെയോ ഒരു യുഗത്തിന്റെ അവസാനവും ഒരു നവായുഗത്തിന്റെ ആവിർഭാവവുമത്രെ. അതിനുവേണ്ടി നാം കാത്തിരിക്കണം. സഭ ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. യഹോവ—മനുഷ്യ പുത്രൻ—സഭയേകുന്ന കവര വിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്നു എങ്കിലും ഇത് ദുഷ്ടതയുടെ യുഗം. ഒരു പുതിയ യുഗം പിറക്കും. കണ്ടാലും ഞാൻ സകലവും പുതുക്കുന്നു. ഇതത്രെ വെളിപാടിൽ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം.”

ഈ വാഗ്ദത്തിൽ രണ്ടു യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ഒന്നു് ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം, രണ്ടാമത്തേതു് വരവാനുള്ള യുഗം. സാര
തുസ്രമതഗ്രന്ഥ പ്രകാരം ഒരു യുഗത്തിന്റെ കാലം 12,000 വർഷം
ആണു്. അതുപ്രകാരം ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന യുഗത്തി
ന്റെ അന്തിമകാലം അടുത്തു എന്നും, അടുത്ത യുഗം തുടങ്ങാനായി
എന്നും ആണു് ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശാസ്ത്രീയമായി അപ
ഗ്രഥനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

ഹെറോദോത്തോസ്സു് പറയുന്നതു്, ഒരു യുഗത്തിൽ നിന്നും,
മറെറാരു യുഗത്തിലേക്കു് കടക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറു് ഉദി
ച്ചു് കിഴക്കു് അസ്തമിക്കും എന്നാണു്. പക്ഷെ അതിനു് ശാസ്ത്രീ
യമായ സാധ്യതയില്ല. പഴയതു് എല്ലാം കാർമ്മയിൽ നിന്നു് മാ
ഞ്ഞു പോകുന്നതുകൊണ്ടു് പുതിയ യുഗത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു തോ
ന്നൽ ഉണ്ടാകുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ സാധ്യതയുള്ളതു്, ഭൂമിയുടെ
പുറംതോടിനു് (soild crust) ഉണ്ടാകുന്ന തിരിച്ചുകൊണ്ടു് ഭൂമദ്ധ്യ
രേഖ ഇപ്പോഴത്തേതിൽ നിന്നു് മറെറാരു രേഖയായി മാറുക, ഉത്ത
രദക്ഷിണ ധ്രുവങ്ങൾക്കു് സ്ഥാനമാറ്റം ഉണ്ടാകുക എന്നുള്ളതാണു്.
അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ ലോകത്തിനു് ഒന്നാകെ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റ
ങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു് നെസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഇന്നു്
കാണുന്ന ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾ (Continento) സമുദ്രം കയ്യേറും, പുതിയ
ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾക്കു് സമുദ്രം വഴി മാറി കൊടുക്കും. ഇങ്ങനെ ലോക
ത്തിനുണ്ടാകുന്ന കൊടും മാറ്റത്തെപ്പറ്റിയും, അതിനുള്ള കാരണ
വും, അനന്തര ഫലങ്ങളും യേശുവു പ്രവാചകൻ, തന്റെ പ്രവാ
ചത്തിൽകൂടെ വെളിവാക്കീട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രവാചനം, പുതിയ ഇംഗ്ലീ
ഷു് ബൈബിളിൽ നിന്നും (യേശുവു 24:1—6) താഴെ ഉദ്ധരി
ക്കുന്നു.

“Beware, the Lord will empty the earth,
spilit it open and turn it upside down,
and scatter its inhabitants

Then it will be the same for the priest and people,
the same for master and slave, mistress and slave-girl,
seller and buyer,
borrower and lender, debtor and creditor.

The earth is emptied clear away
and stripped clean bare.

For this is the word that the Lord has spoken.

The earth dries up and withers,
the whole world withers and grows sick;
the earth's high places sicken,
and earth itself is desolated by the feet of those who live in it,
because they have broken the laws, disobeyed the statutes
and violated the eternal covenant.

For this a curse has devoured the earth
and its inhabitants stand aghast.

For this those who inhabit the earth dwindle
and only a few men are left.'

ഇങ്ങനെ ലോകത്തിനുണ്ടാകുന്ന കൊടും മാറ്റവും, അതിനെ തുടർന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കഷ്ടപ്പാട് (Great Tribulation) എന്ന് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. ഈ വലിയ കഷ്ടപ്പാട് കഴിഞ്ഞ ശേഷം മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ഉണ്ടാകയുള്ളൂ, എന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നുണ്ട്.

ഈ വലിയ കഷ്ടപ്പാടിന് ശേഷം ഒരു പുതിയ ലോകം ഉണ്ടാകുന്നു, എന്നാൽ യെരൂശലേമിന് യാതൊരു കോട്ടവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഏതു യുഗത്തിലായാലും സാംസ്കാരിക ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി യെരൂശലേം പ്രശോഭിക്കുന്നു. (ഇജിപ്തും അതിനോടു ചേർന്ന ദേശങ്ങൾക്കും യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. എന്നാണ് ഹൊറൊദോത്തോസ്സ് പറയുന്നത്.) ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, വേദ പണ്ഡിതന്മാരും ഭൂമിയുടെ കേന്ദ്രമായി യെരൂശലേമിനെ കരുതിയിരുന്നതിന്റെയും കാരണവും ഇതാണ്. ഈ സെഹിന്ദോനിൽ (യെരൂശലേം) വെച്ചാണ്. ജീവന്റെ ചുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടും എന്നു പറയുന്നത്. മറ്റൊവിടെയാണ് അതിന് സാധ്യതയുള്ളതു്.?

വരുന്നതുള്ള പുതിയ യുഗവും 12,000 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ, മറ്റൊരു യുഗത്തിന് വഴിമാറി കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ യുഗായുഗങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ശരീരഘടനയ്ക്ക് പരിവർത്തനം ഉ

ബാക്സൺ, ഡാർവിൻ സിദ്ധാന്തം (Darvin Theory) ശരിയാകുന്നു. പക്ഷെ എത്ര യുഗത്തിലായാലും ശരീരം മണ്ണോട് മണ്ണായി തീരുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാവ് ഒരിക്കലും നാശപ്പെടുന്നില്ല. പുതിയ യുഗത്തിൽ ഈ ആത്മാക്കൾ പുതിയ ജന്മം സ്വീകരിക്കുന്നു. പക്ഷെ വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നിന്നു നല്ല ജനനം (ഇതാണ് രക്ഷ എന്ന് പറയുന്നതു്) ഉണ്ടാകാൻ നീ നന്മ ചെയ്യുക, തിന്മ ചെയ്യാതിരിക്കുക. ഇതാണ് വി. വേദപുസ്തകം പറയുന്നതും, ഇളങ്കോവടികൾ മിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ കൂടി ഉപദേശിക്കുന്നതും.

പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ “ഈ വചനങ്ങളെ രക്ഷാദൂതന്മാർ അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ” (1 തെസ്സലോന്യ 4:18) എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ ആശ്വാസ വചനങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പലരും പറയും. എന്നാൽ ‘നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ, നീ പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും, പൂർണ്ണശക്തിയോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടും കൂടി സ്നേഹിക്കുക; നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നോപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുക’ എന്ന ക്രിസ്തുവിചാരം പ്രബുദ്ധിപദത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും—വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നല്ല ജനനം ഉണ്ടാകും—ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ വാഗ്ദാനം ആണ്, ഈ രണ്ടാമത്തെ കല്പനയുടെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം യേശുവ് പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ (58:4-12) പറയുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക.

“അന്യായ ബന്ധനങ്ങളെ അഴിക്കുക,
നകത്തിന്റെ അധികയന്മാരുടെ അഴിക്കുക,
പീഡിതരെ സ്വതന്ത്രരായി വിടുക,
എല്ലാജനങ്ങളെയും തകർക്കുക;
ഇതല്ലയോ എനിക്കു് (യഹോവയ്ക്കു്) ഇഷ്ടമുള്ള ഉപവാസം.”
“വിശപ്പുള്ളവൻ്റെ അപ്പം നമുക്കി കൊടുക്കുന്നതും,
അലഞ്ഞു് നടക്കുന്ന സാധുക്കളെ നിന്റെ വീട്ടിൽ മോത്തു കൊള്ളുന്നതും,
നഗ്നനെ കണ്ടാൽ അവനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നതും,
നിന്റെ മാംസ രക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നവൻ്റെ നിന്നെ തന്നെ മറക്കാതിരിക്കുന്നതും;
അല്ലയോ എനിക്കു് ഇഷ്ടമുള്ള ഉപവാസം.”

വിശപ്പുള്ളവനോട് നീ താല്പര്യം കാണിക്കുകയും,
കച്ചുത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന് തൃപ്തിവരുത്തുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ,
നിന്റെ പ്രകാശം ഇരുളിൽ ഉദിക്കും, നിന്റെ അന്ധകാരം
മദ്ധ്യഘനം പോലെയാകും.”

ഈ രണ്ടാമത്തെ കല്പനയുടെ മറ്റെന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം ആണെന്ന്, വി
ല്പനാപത്രകാലാവസ്ഥയിലെ ഇളങ്കോവടികളുടെ സാമ്പത്തിക നിർദ്ദേശ
ങ്ങൾ. മൂന്നാം റൂററാണിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്ധ്യക്ഷൻ കേരളത്തിന്റെ
അഭിമാനഭാവവും, ഒരു ഭരണമതമനിയും ആയിരുന്ന ഇളങ്കോവടികളുടെ
സാമ്പത്തിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ (29-ാം ഗാഥ, 186-202 വരികൾ) ശ്രദ്ധി
ക്കുക:

“സമൃദ്ധി ചേർന്ന ഈ വലിയ പാലകത്തു് വാഴുന്ന മാലോകരേ
മറുത്തവയ്ക്ക് ഭീതിയും ഭയവും ഉളവാക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ ഉ
പേക്ഷിക്കുവിൻ. ഈശ്വരൻ ഉണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുവിൻ. അങ്ങനെ
ഈശ്വര സാക്ഷാൽക്കാരം സിദ്ധിച്ച വരെ ആടരിക്കുവിൻ കളവു്
പറയാൻ പേടിക്കുവിൻ. അന്യരെ പഴിക്കാതിരിക്കുവിൻ. മാംസാ
ഹാരത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുക, പ്രാണികളെ കൊല ചെയ്യാതിരിക്കുവിൻ.
ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഭരണം ചെയ്യുവിൻ. വൃതങ്ങൾ പാലയും അനുഷ്ഠിക്ക
വിൻ. അന്യന്മാർ നമുക്ക് ചെയ്ത ഉപകാരത്തെ മറക്കാതിരിക്കുവിൻ.
ഭരണങ്ങളുടെ മൈത്രിയെ നിന്ദിച്ചുതള്ളുവിൻ. കള്ളസാക്ഷി പറയു
ന്ന വഴിക്കേ പാലകാതിരിപ്പിൻ. സത്യവാക്യത്തെവിട്ടു് നീങ്ങാതി
രിപ്പിൻ. ധർമ്മാർത്ഥത്തിൽ ചരിക്കുന്ന മറ്റൊരാളുടെ സദുപദിൽ മുട
ങ്ങാതെ ചെന്നു ചേരുവിൻ. ദുർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്ന പാലികളുടെ
സംഘത്തിൽ നിന്നു് ഭയപ്പെട്ടു് നിൽക്കുവിൻ. പരസ്പരീകിൽ ആശ
യാകുന്ന പാലകത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ. സങ്കടത്തിൽപ്പെട്ട പ്രാണികളെ
കാക്കുവിൻ. ഗുഹവൃഗ്ഗമത്തെ പേറുവിൻ. പാലകർങ്ങളെ ഭയ
പ്പെടുവിൻ. കള്ളം, കളവു, കാര്യം വ്യാജവും വെറും വാക്കു പറയുന്ന
സംഘവും തൃക്കുവാനുള്ള ഉപായത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കുവിൻ. യൗവന
വും, ധനവും, ശരീരവും നിൽക്കുവിലും. അയ്യപ്പിന്റെ അന്തം കുറി
ക്കുന്ന ദിവസത്തിനു് നീക്കുപാക്കു് വരികുവിലും, നമുക്ക് വിശ്വ
തു് വിരാതെ ഭയപ്പെടുകയല്ല. (അതുകൊണ്ടു്) മരണാനന്തരം ചെയ്യേണ്ട
തായ പരലോകത്തിലേക്കു് ഉററുണയായ പുണ്യത്തെ തേടിക്കൊടു
വിൻ’ എന്നീ പ്രകാരമാണ് ഇളങ്കോവടികൾ ഉപദേശിക്കുന്നതു്.

അടുത്തതായി ബർമോയുടെ '6000 വർഷം' എന്ന പ്രവചനത്തിലേക്ക് ഒന്ന് കണ്ണോടിക്കാം. ഒരു യുഗത്തിലെ 12,000 വർഷങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ആറായിരം വർഷമാണ് ഉല്പത്തിയിൽ പറയുന്ന ആറ് ദിവസങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ തന്നെ ഒരു ദിവസം, ആയിരം വർഷത്തെ കുറിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പുസ്തകം (ഒരു പാഠം) എന്ന ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (58-ാം പേജ്) ഇതപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം, താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'ആദ്യപുസ്തകം 2:3-ൽ തുറന്നുവെച്ച ആറ് ദിവസത്തെ വേല പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സകല പ്രാണികളിൽ നിന്നും വിമുക്തനായി സ്വപ്രവൃത്തിയാകുന്ന എന്ന് കാണുന്നു. ഇതായിരിക്കാം സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം സങ്കീർണ്ണം 90:4-ൽ തുറന്നുവെച്ച സന്നിധിയിൽ ഒരു ദിവസം ആയിരം വർഷം പോലെ എന്നുണ്ട്. അതായിരിക്കാം സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചയ്ക്ക് ആയിരം വർഷമെന്നു കണക്കാക്കാനുള്ള അടിസ്ഥാനം.'

ഈ ആദ്യത്തെ ആറായിരം വർഷം (ആറ് ദിവസം) കഴിയുമ്പോഴേക്കും പഴയയുഗത്തിന്റെ സകലതും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് ഹിമകാലം ആയിരിക്കും. ഏഴാം ദിവസം ആണ് ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമകാലം, അടുത്ത ആറായിരം വർഷം വരെ ഇത് നിലനിൽക്കുന്നു. ഇത് വസന്തകാലം ആണ് അങ്ങനെ 12,000 വർഷം തികയുമ്പോൾ മറ്റൊരു യുഗം പിറക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ യുഗത്തിലെ ആത്മാക്കൾ അവനവന്റെ പ്രാണികളുടെ ഫലം ചോദിച്ച്, പുതിയ യുഗത്തിൽ ജഡം ശുദ്ധിപ്പെടുത്തി പിന്നെയും ജനിക്കുന്നു. ഈ ജഡം ധാരാളം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, പുതിയയുഗത്തിലെ കുറച്ചുപേർ ജീവനാടെ ശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ശൈശവകാലം (24:1-6) വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ആറാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത് "അതുകൊണ്ട് ഭൂമി ശാപഗ്രസ്തമായിത്തീർന്നതിൽ പാർക്കുന്നവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭൂവാസികൾ ദുഃഖിച്ചപ്പോൾ, പുരുഷൻ പേർ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.'

അങ്ങനെ പുതിയൊരു ലോകം സംസ്കാരികമായും ശാസ്ത്രീയമായും വളർന്ന് വരുന്നു (ആദ്യം പൂർണ്ണജഡത്തോടുകൂടിയ ഒരു മനുഷ്യനാണിത്). പക്ഷെ ഭൂമിയുടെ പുറം തോടിന് - ഭൂഖണ്ഡങ്ങൾക്ക് - Continental plates - യുഗായുഗങ്ങളായി ഉണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനത്തിൽ കൈയും, സൂര്യനും, ഭൂമിയും, (THE EARTH)

ചന്ദ്രനും ലേക്കോപിലക്കും വർഷങ്ങൾ ചക്രവാളത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു.

യേശുതാ പ്രവാചകൻ (65: 17)" ഇതാ ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും, സൃഷ്ടിക്കുന്നു; മുന്തിയവർണ്ണങ്ങളും ആകാശം ഭാഷകളായില്ല; ആരുടെയും മനസ്സിൽ വരികയില്ല " എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ വെളിപാടുകാരൻ(21:5)" 'ഒന്നാമത്തേതു' കഴിഞ്ഞുപോയി; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഇതാ ഞാൻ സകലതും പുതുതാക്കുന്നു എന്ന് അരുളിച്ചെയ്യും." സമാധാനവും, സന്തോഷവും, സൗഖ്യവും, സാഹോദര്യവും നഷ്ടപ്പെട്ട സാത്താന്റെ യുഗമായി മാറിയ ഈ നടുപ്പം യുഗമേ മറി, ഒരു പുതിയ യുഗം ആവിർഭവിക്കുമെന്നാണ് വെളിപാടുകാരൻ തന്റെ ദർശനത്തിൽ കാണുന്നത്.

പുതിയ ലോകമായാലും, പുതിയ യുഗമായാലും, അവിടെ നല്ല ജനനം ഉണ്ടാകാനും, സിംഹകുട്ടികളോടുകൂടി ആട്ടിൻകുട്ടി വസിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം സംവീലാനും ചെയ്യുവാനും നീ നന്മ പ്രവൃത്തിക്കുക ഇതാണ് മതങ്ങളുടെ തത്വം. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ ഉരുവായി, പാപത്തിന് അടിമയായി ജീവിക്കുന്നു. നന്മയെത്തുകൊണ്ട് മാത്രം അവൻ മോക്ഷത്തിന് അർഹനാകുകയില്ല നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ എന്നും കുറവുള്ളവനാണ്. ഇത് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കാതലായ വിശ്വാസം ആണ്. ഈ കുറവിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിന്-പാപമോചനത്തിന്-മോമോദീസ്സായും, വിശുദ്ധ കർണ്ണാനന്ദനും ആണ് ചോദിക്കുക. അഹിന്ദുക്കളുടെയും മോശയുടെയും ഗണത്തിൽപ്പെട്ട വൈദികർക്ക് മാത്രമേ ഈ കർമ്മങ്ങൾ നടത്താൻ അവകാശമുള്ളൂ. അല്ലാതെ ഞാൻ ദൈവീകവാരം കിട്ടിയവനാണ്, പരിശുദ്ധാത്മാവില്ലാത്തവനാണ് എന്നൊക്കെപോലെയും ആരെങ്കിലും ഈ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നു എങ്കിൽ അവർ കള്ളപ്രവാചകരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ ജന്മപാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായി മോമോദീസ്സാ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ, കർമ്മപാപങ്ങൾക്ക്, നന്മകൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതോടൊപ്പം സത്യകമ്പസാരത്തിനുശേഷം വി. കർണ്ണാനന്ദ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന വരുവാൻമുള്ള ലോകത്തിൽ രക്ഷ, ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ യഹൂദന്മാർ മാത്രമല്ല, സകല ജാതികൾക്കും അവകാശമായി തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ക്രിസ്തു സ്വയം ബലി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

ട്ടു്. ആ ബലിയുടെ ആവർത്തനമാണു് വി. കുർബാനയിൽ നടക്കുന്നതു്. അതിൽ പങ്കാളി ആകുന്നതോടുകൂടി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പുതുക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു് ക്രിസ്തുചരത്തിന്റെ കാതലായ തത്വം ആണു്

എന്നാൽ മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്തീയ സഭകളോടു് ഒരു വാക്കു് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! ഞെരുൾലേം ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു് വിധവയുടെ രണ്ടു് കാശിനെ വിലമതിച്ച ക്രിസ്തു! നന്മര വിതർത്തുണ്ടാക്കാനതും വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും കോരിചൊരിയുന്നതുമായ പണംകൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും, നിർമ്മിക്കുന്നതുമായ അഭരണികളായ ദേവാലയങ്ങളിൽ വസിക്കുമാ? ശ്രണ്ടു പൈസ്സുക്കു് വേണ്ടി കുറഞ്ഞതു് ഒരു രൂപയുടെ ദോലിയെങ്കിലും (നഷ്ടപ്പെടുപോയ രണ്ടു് കാശു് തേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി) ആ വിധവ വെക്കിട്ടുണ്ടു്. ഈ പൈസ അല്ലായാ ദൈവത്തിനു് പ്രിയങ്കരമാരുതു്? അങ്ങനെയുണ്ടാക്കിയ കാശുകൊണ്ടു് പണിയുന്ന ദേവാലയമല്ല ദൈവത്തിനു് വാസയോഗ്യമായതു്? ഈ വകയിലെങ്കിലും, മലങ്കരയിൽ ഒത്തുപോകു്-സു-രക്ഷാബാധ-മാർത്തോന്മാ സഭകൾക്കു് അഭിമാനിക്കാമെന്നു് തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഒത്തുപോകു്, മാർത്തോന്മാ സഭകൾ വിദേശസഭകളെ ആശ്രയിക്കാനതിന്റെ കാരണം ‘അന്ത്യന്റെ സപ്ത മാളികാരക്ഷാളം, എന്റെ ചെറുകുടിൽ നല്ലതു്’ എന്നു് അഭിമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു്, അത സമയം വിദേശ സഭകളുടെ മധുരവിതപം ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതിന്റെ കാരണം ‘ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകമാരെപ്പോലെ തനിക്കുള്ളതു് അന്ത്യം വിഭജിച്ചു കൊടുത്താൽ രണ്ടുകൂട്ടക്കും തികയുകയില്ല’ എന്നു് ബോധ്യം ഉള്ളതു്കൊണ്ടും ആണു്.

ക്രിസ്തുചരത്തിന്റെ കാതലായ തത്വം മുൻവിവരിച്ചതെങ്കിൽ, ബുദ്ധമതം ഇനിയൊരു ജനം ഈ ചോദ്യത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നന്മ ചെയ്യുക എന്നാണു് ഉപദേശിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ മണിക്കയമതം, നിനക്കു് മോഷം കിട്ടുവാൻ സൽപ്രവൃത്തികളാൽ കരുചിറപ്പിൽ നിന്നും എഴാമത്തെ പിറപ്പായ വെൺപിറപ്പിൽ പ്രവേശിക്കാ എന്നാണു് പറയുന്നതു്. സാരതന്ത്രമതം രണ്ടു് ലോകങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു് പറയുന്നതു്. ഒന്നു് പ്രകാശത്തിന്റെ ദൈവമായ ഒർമ്മസു്തിന്റെ ലോകം, മററതു് അന്ധകാരത്തിന്റെ ദൈവമായ അഹിരിമാന്റെ ലോകം. ഈ രണ്ടു് ലോകങ്ങളെപ്പറ്റി മണി

മേഖലയിൽ 16-ാം ഗാഥയിലെ 85-91 വരികൾ, പറയുന്നത് താഴെ കുറിക്കുന്നു.

ലോകത്തു് പിറന്നവൻ ഉണരുന്നതും
 മരിച്ചവർ ജനിക്കുന്നതും,
 ഉറങ്ങുന്നതും, ഉറങ്ങി ഉണരുന്നതും,
 പോലെ സത്യം ആയതുകൊണ്ടു്
 നല്ല ധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ,
 ആനന്ദലാപ്തിയ്ക്കു് പററിയ ഉയർന്ന
 ലോകങ്ങളിലെത്തുന്നതും
 ദുഷ്ടർക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ
 അസഹ്യമായ വേദനയുളവാക്കുന്ന
 നരകം പ്രാപിക്കുന്നതും
 സത്യം എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ"—എന്നാണു്.

രണ്ടു് ലോകങ്ങളെപ്പറ്റി മേല്പറഞ്ഞ വരികളിൽ പറയുന്നെങ്കിൽ അതേ ഗാഥയിൽ 92-94 വരികളിൽ, ബുദ്ധമത തത്വത്തെയാണു് കാണിക്കുന്നതു്.

“ഉടൽ വിട്ടു പോകുന്ന ഉയിർ
 വേറെ രൂപം കൈകൊണ്ടു്
 മരണമേ സ്ഥലത്തു് പ്രവേശിക്കും”

ഇങ്ങനെ ഉയിർ വേറെ രൂപം കൈകൊണ്ടു്, ഏഴാമത്തെ പിറപ്പായ വെൻപിറപ്പിൽ പിറന്നു് മോക്ഷം കിട്ടുന്നു എന്നാണു് മണിമേഖല 27ാം ഗാഥ, 150—155 വരികളിൽ പറയുന്നതു്.

എന്നാൽ ഹിന്ദുമതം, രണ്ടു് ലോകമായാലും, പുനർ ജന്മമായാലും, വരുവാനുള്ള ലോകമോ യുഗമോ ആയാലും, അവിടെ നീ മനുഷ്യനായി തന്നെ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നതിനു് ദൈവാശ്രയം ഉള്ളവനായി തീരുക എന്ന തത്വം ആണു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നീ മനുഷ്യനായി തന്നെ, വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലോ പുനർജന്മത്തിലോ ജനിക്കുമെന്നു് എന്തു് ഉറപ്പാണു് ഉള്ളതു്? ഈ തത്വത്തെപ്പറ്റി ഇന്നേ ദിവസം (ഒക്ടോബർ 15, 1976) ഹിന്ദു പത്രത്തിൽ “Devotion to God will Pay” എന്ന ശീർഷ്ത്തിൽ ഇട്ടിരുന്ന ഭാഗം താഴെ കുറിക്കുന്നു.

“When a calamity strikes a person or when he is suddenly eclipsed by excessive and unbearable grief, the natural tendency for him will be to think of ending his life. Committing suicide is not only a sin, but the punishment for it may be extremely severe. Moreover, no individual has a right to get rid of the human form that has been gifted to him by God for a specific purpose. There is no guarantee that in his re-birth, he may assume the same form; in all probability, he may be made to manifest as an insect or even as an inanimate being. On the other hand, when agony stares at him it will be wise for him to hold on to the feet of God, pray to Him to give him the necessary strength to bear the troubles in this life itself. His devotion and sincere appeal are bound to fetch favourable response.

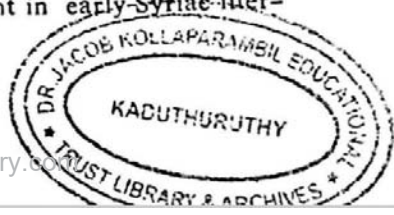
മതങ്ങളുടെ തത്വങ്ങൾ ഏതായാലും ഒരു ജോതി ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ബർട്ട്രസ്ലാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ആദാം മുതൽ ആറായിരം വർഷമെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പാപപുസ്തകത്തിലെ പൂവചനങ്ങളിൽ 99 ശതമാനവും നടപ്പായിരിക്കുന്നതിനാലും, 6000 വഷം തികയാൻ അധിക കാലം ഇല്ലാത്തതിനാലും (ഹിബ്രൂകലണ്ടർ പ്രകാരം 5736 വർഷം ഇപ്പോൾ തികഞ്ഞു); ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ഈ വസന്തയുഗം അവസാനിച്ച് ഹിമയുഗം തുടങ്ങാൻ കാലമായിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും; ഭൂമിയുടെ പുറം തോടിനെ ഖണ്ഡങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്ന റിടവുകൾക്ക് 1976-ൽ പ്രകടമായ ചരദാസം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും (Continental plates movement); അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്ക് കൂടുതൽ ശരിയാകാനാണ് സാധ്യത.

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രാമനം കൂടി എഴുതിക്കൊള്ളുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ഈ മലങ്കരയിൽ വന്ന് നഫ്ത്താലിശോ തൃത്തിൽപ്പെട്ട നവുതിരികളെ മാത്രമേ ക്രിസ്ത്യാനികളായി രാമോദീസ്സും മുക്തിയിട്ടുള്ള എന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നല്ലോ ആ നഫ്ത്താലി ശോതൃത്തിൽപ്പെട്ട നസ്രാണികൾ ആണോ വെളിപാടുകാരൻ പറയുന്ന പ്രകാരം (7: 2—4); നെററിയിൽ മുദ്രയിടപ്പെടേണ്ടിയ പന്തിരായിരം പേർ എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് 16ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇന്നേയോളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രായം

സങ്ങളും കച്ചുതകളും എല്ലാം തന്നെയും നെററിയിൽ മുറ്റയിടപ്പെട്ടു
 ണിയവരെ വേർതിരിച്ചുടുക്കുവാനുള്ള ശുചീകരണം അല്ലായിര
 നോ? പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃത്തിപ്പെടുത്തണമല്ലോ.

Notes

1. Details from 'Bardaisan of Edessa' by J. W. Drijvers.
2. Malankara Nazranikel, Vol. I Page 236.
3. 'The Acts of Thomas were in use among Manichaeans and certain terms are definitely Manichaean.' Ref: 'Bardaisan of Edessa' by Drijvers Page 211.
4. 'The report of Moses of Chorene that Bardaisan resided in Armenia, doing historical research and working for the propagation of Christianity.'
 Ref: Bardaisan of Edessa, page 218.
5. 'Bardaisan the eminent Edessan known as the founder of the Syriac literature.' Ref; 'Nestorians and their Muslim neighbours' by Dr. John Joseph, Page 19.
6. 'The author has no interest in Chronography, or geography. He gave no date what ever. All that the author was interested in was the single fact that Thomas went to India.' Ref; 'Apostle Thomas in North India' by J. N. Farquhar.
7. (a) 'The Epistles might be received and read in the churches, what James has written from Jerusalem. Simon from Rome, John from Ephesus, Mark from Alexandria, Andrew from Phyrigia, Luke from Maccdonia, Judas Thomas from India'
 Ref: 'Ancient Syriac Documents' by Cureton page 32.
- (b) There is very definite statement in early Syriac liter-



ature to the effect that he send letters from India and there is abundance of indirect evidence that such a letter as we have described lay, in Edessa until the close of the second century atleast.'

Ref: The Apostle Thomas in North India' by J. N. Farquhar.

8. See: Kerala History vol, I, by Kerala History Association page 5.
9. Ibid—115
10. See: The Ante-Nicene Fathers, chapter Bandaisium, page 734.
11. Ref: Persian Wars, Book III, by Herodotus.
12. Ref: Ante-Nicene Fathers (American Edition) vol; viii page 374.
13. Ref: Herodotus. Persian Wars, Book II Edited by Rawlinson' page 188.
14. Ref: As published in THE INDIAN EXPRESS dated 12-6-76.



ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു് നാളെ ആവാം എന്ന് കരുതുകയാണെങ്കിൽ ഈ പറയുന്ന നേരം കൊണ്ടു തന്നെ നല്ല ജീവൻ അകന്നു പോയെന്നു് വരും. തങ്ങളുടേതു് ഇത്രവരെ ആയസ്സുണ്ടു് എന്ന് തിട്ടമായി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ സാഗര മേഖലയായ ഭൂമിയിൽ ആരും തന്നെയില്ല.

—ഇളങ്കോവടികുറു.

ശിഷ്യന്മാരുടെ യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കം

ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാംനാൾ പെന്തിക്കൊസ്തി ദിവസം രാവിലെ ശിഷ്യന്മാർ പതിനൊന്നുപേർ നസ്രേത്തിൽനിന്നും ബദ്രസയിലേ ഉലയിൽ ഒരുമിച്ചു വന്നുകൂടി. ക്രിസ്തുവും അവരുടെകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യേണ്ട സമയമായപ്പോൾ അവരുടെ തലമേൽ തന്റെ കൈകളെ വെച്ച് 'പൌരോഹിത്യ'മെന്ന ദാനം അവർക്കു കൊടുത്തു. ഉടൻതന്നെ ഒരു മോലം വന്നു മൂടി ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു് ദൈവത്തിന്റെ വലതുഭാഗത്തു ഇരുന്നു. ഇതസമയം ശിഷ്യന്മാർ ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുകയും, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ വലതുക്കൈ തങ്ങൾക്കു് ലഭിക്കുകയും, മോശയുടേയും, അഹരോന്റെയും ഗണത്തിൽ അവരെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 1

ബദ്രസയിലായിൽ നിന്നും അവർ പെസഹാ ആഘോഷിച്ച മന്ദിരത്തിൽ, മുകളിലത്തെ നിലയിൽകൂടി, അന്യഭാഷകൾ അറിയാത്ത തങ്ങൾ എങ്ങനെ സുവിശേഷം അറിയിക്കാനുള്ള ചിന്തയോടുകൂടി പല ആഘോഷനകളും, വിവാദങ്ങളും നടത്തി. ഈ സമയം ശിഷ്യന്മാർക്കു് ഏഴുനേരനിന്നും നേരം എങ്ങനെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുമെന്ന് തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിവാദപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്നു് നേരം എങ്ങനെ സുവിശേഷം അറിയിക്കണമെന്ന് അറിയാം, ഇതു നമ്മുടെ കാര്യമല്ല വാഗ്ദത്തമായ 'പാറു'കളിത്തായ്ക്കു റോണി കാത്തിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടി'യതെന്നു മറ്റു ശിഷ്യന്മാരെ ഇത്ബോധിപ്പിച്ചു. ഇതു കഴിഞ്ഞയുടൻ ഒരു അസംസാരണ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും, സുഗന്ധപരിമളം അവരുടെയിടയിൽ പരക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ തീനാവുകൾ 2 അവരുടെ തലമേൽ വന്നിറങ്ങി. ആ തീനാവുകൾ അവരോടു് ആഴ്ത്താപിക്കുകയും മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു, സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് പേകാൻ അവർ ഒരുക്കുമുള്ളവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതു സംഭവിച്ചതു് ഗ്രീക്കുവർഷം

350 ലാണെന്നു (എ. സി. 38-39) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

തോമായുടെ നടപടികൾ എഴുതിയു ബർട്ടേസ്സോൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്, പതിനൊന്നു് അപ്പോസ്തലന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നു് താന്താങ്ങുൾക്കു് പോകേണ്ടിയ സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ചീട്ടിട്ടു എന്നാണു്. ഇതു ബർട്ടേസ്സോന്റെ തന്നെ സങ്കല്പമായിരിക്കും.

പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും, 72 അറിയിച്ചുകാരിൽ ചിലരും എവിടെയെല്ലാം പോയിയെന്നു് ഇവിടെ ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്താകുകയില്ലെന്നു വിവരിക്കുന്നു. താഴെ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ 'അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്നും' എടുത്തതാണു്.

യെരൂശലേം, പലസ്തീൻ, ഫിലിസ്ത്യ താഴ്ക്കോമ്പിൽനിന്നും; അലക്സാണ്ട്രിയ, ഈജിപ്തു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ മാർക്കോസിൽനിന്നും; ഇൻഡ്യയും അതിലുൾപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളും അതിർകടൽ വശവും തോമസ്സിൽനിന്നും; അന്തോഖ്യോ, സിറിയ സിലീഷ്യ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല റോം, ഇററലി, സ്പെയിൻ, ഇംഗ്ലണ്ടു്, ഗോൾ ഈ രാജ്യങ്ങൾ ശീമോൻകേഫായിൽ നിന്നും; എഫേസസ്സു്, തെസലോനികു്യാ, നിക്കോമീറ്റു്യാ, ബിഥിനു്യാ, ഗോളു മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ അന്ത്രയോസ്സിൽനിന്നും; ബൈസന്റിയം, ത്രേസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ ലൂക്കോസ്സിൽനിന്നും അപ്പോസ്തലിക കൈവെച്ചു് കൈവരിച്ചു. ഏദേസ്സോ, സോദാ, അറേബ്യോ, മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യ അതിരുകൾ വരെ ആദായിൽനിന്നും; പേർഷ്യോ, അസീറിയ, അർമീനിയ, മെഡ്യ, ഗോളു് മാഗോളു് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ ആദായിലൂടെ ശിഷ്യന്മാരും സപ്താദശരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവരുമായ ആഗ്രായിൽനിന്നും അപ്പോസ്തലിക കൈവെച്ചു് ലഭ്യമായി

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥപ്രകാരവും, തോമായുടെ നടപടികൾ പ്രകാരവും മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലേക്കു് പോകാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അപ്പോസ്തലൻ ആണെന്നു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. അപ്പോസ്തലന്മാർ താന്താങ്ങുൾക്കു് പോകേണ്ടിയ സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ചീട്ടിട്ടുപോൾ തോമായ്ക്കു ഇൻഡ്യന്മാരെ കിട്ടിയതു്. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശ (Doctrine) ത്തിൽ

പുറയ്ക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുതന്നെ പരിശുദ്ധ റൂഹാ മുഖാന്തിരം ആണ് അവാർക്കു പോകേണ്ടിയ സ്ഥലം അറിയിച്ചു കൊടുത്തത്. ക്രിസ്തു റൂഹാ മുഖാന്തിരം അറിയിക്കുക മാത്രമല്ല അതു നടപ്പാക്കുകകൂടി ചെയ്തു. അതായത് ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോകാൻ മടിച്ചത് അന്യനാട്ടിൽ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്ന തോമയെ ക്രിസ്തു 20 വെള്ളിതാലത്തിന് റാബാൻ എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ, അടിമയായി വിൽക്കുകകൂടി ചെയ്തു. അങ്ങനെ നിർബദ്ധപൂർവ്വം മാർത്തോമ്മായെ ഇൻഡ്യയിലേക്ക് അയക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

മാർത്തോമ്മാ 4 രണ്ടു യാത്രകൾ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് പ്രധാനമായ തെളിവ് 'ഇൻഡ്യയും അതിലുൾപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളും അറുതികടൽവരെയും' തോമസ്സു സുവിശേഷം അറിയിച്ചു എന്നു അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ പറയുന്ന വാക്കുകളാണ്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇൻഡ്യാ, പാർത്യായിൽനിന്നും വിഘടിച്ചു നിന്നിരുന്ന 'ശകാൻ' രാജവംശം ഭരിച്ചിരുന്ന ഇൻഡോ-സീത്യാ രാജ്യമാണ്. ഈ ഇൻഡ്യയും ജതി:നാടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന മറ്റുചെറുരാജ്യങ്ങളിലും (അതായതു സൈയിസ്ഥാൻ, സൊഗതിയാൻ, ബാക്ട്രിയാ മുതലായവ) ആണ് മാർത്തോമ്മാ ആദ്യം സുവിശേഷം അറിയിച്ചത്. ഏ. ഡി. 48-ൽ (ഗ്രീക്കുകാലം 350-ൽ) കനൂകമറിയാമിന്റെ മരണം 5 ആസന്നമായപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ മറ്റ് ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ വി. റൂഹായുടെ അരുളപ്പാടാൽ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നിരുന്നതായി വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റീഫനായുടെ സാക്ഷ്യം തന്നെയുണ്ട്. യെരൂശലേമിൽനിന്ന് രണ്ടാമതു നടത്തിയ യാത്രയാണ് അറുതി കടൽവരെയും, എന്ന് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇൻഡ്യാ മഹാസമുദ്രമാണ് ലോകത്തിന്റെ തെക്കെ അതിർത്തി എന്ന് സങ്കല്പം അക്കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂലോകം തന്നെ പരന്നതും 6 മഹാസമുദ്രങ്ങൾ അതിന്റെ അതിർത്തികളും ആണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് മാർത്തോമ്മാ തന്റെ യാത്രകൾ നടത്തിയത്.

അലക്സാണ്ടർ വടക്കേ ഇൻഡ്യ പിടിച്ചെടുത്തു 'സമർഖന്ദ' (Samarqund) കടന്ന്, അന്നറിയപ്പെടുന്ന ലോകത്തിന്റെ വടക്കേ അറ്റം വരെ പോയി എന്നാണു പറയുന്നത്. പക്ഷേ 'അറാൽ' കായലിനു തൊട്ടടുത്തു വരെ മാത്രമേ പോയിട്ടുള്ളൂ. ആ സ്ഥലത്തിന്

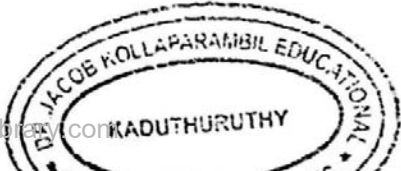
അലക്സാണ്ടർ റിയാ എന്ന പേരും കൊടുത്തു. മാർത്തോമ്മാ സുവിശേഷാ
 അറിയിച്ച അറുതി കടൽതീരം, ആണ്, മലങ്കര അഥവാ കേരളം
 എന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. 'മാർത്തോമ്മായുടെ നടപടികൾ, എ
 ന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഈ യാത്രകളെപ്പറ്റി ആദ്യമായി (218—222 എ.
 ഡി.) വേണ്ട വിശദീകരണം തരുന്നത്. തോമായുടെ നടപടികൾ
 വിശദമായി ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നില്ല. കാരണം ഇസ്ലീഷിൽ എഴുതി
 1962—ൽ നെതർലാൻഡിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'തോമായ
 ്ടെ നടപടികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം പൂർണ്ണമായ വിവരണം കൊടുക്കുന്ന
 ണ്ട്. കൂടാതെ മലയാള പരിഭാഷ ഇസഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ
 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഉണ്ട്.

മാർത്തോമ്മായുടെ യാത്ര

മാർത്തോമ്മാ യജമാനരിൽ നിന്നും, 'ഗോണ്ടഹോസ്റ്റ' രാജാ
 വിന്റെ (വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യ) അടുക്കലേക്കു പോയവഴിയും,
 സന്ദർശിച്ച സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആണ് കൂടുതലായി താഴെ വിവ
 രിക്കുന്നത്. അതിൽ നടപടികളിൽ പറയുന്ന ഭാഗങ്ങളും കുറെയൊ
 ക്കെ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മാർത്തോമ്മാ കടൽ മാർഗ്ഗമാണ് സിന്ധു നദീതടത്തേക്ക് പോ
 യതെന്ന് പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ സുഗമമായ യാത്രയെപ്പറ്റി കാർ
 ത്തുക്കൊണ്ട് പല ചരിത്രകാരന്മാരും എഴുതിപ്പോകുന്നുണ്ട് എന്നാൽ
 ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാർഥ്യ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും പേർഷ്യയുടെ
 യും ഇടയിൽ തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മെസ്സീൻ എന്ന ചെ
 ള്ചരാജ്യമാണ്, (a buffer state in the south just as Edesa in the
 north) പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ കപ്പൽ യാത്രയും കച്ചവടവും
 പരിപൂർണ്ണമായി നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. ഇവർ ഭൂഖാന്തിരം പാർഥ്യ
 യ്ക്ക് ഒരു നാവിക ശക്തിയായി ഉയരാൻ ഒരീയ്ക്കലും സാധിച്ചിരുന്നി
 ്ല. മെസ്സീൻ രാജ്യത്തിന്റെ തുറമുഖമായ മാറക്സ് സാസിനി (modern
 Basrah) മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യയിലേയ്ക്കുള്ള കവാടവും ആയിരുന്നു.
 ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ഉള്ള കച്ചവടസാധനങ്ങൾ മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യയി
 ലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിരുന്നത് പ്രധാനമായും ഒമാൻ ബഹറിൻ തുട
 ങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി അറേബ്യ തീരം വഴിയായിരുന്നു. പേർ

ഷ്യാ ഇറക്കടലിലെ കടൽകൊള്ളിക്കാരുടെ ഉദ്രവം മൂലം കപ്പൽയാത്ര അവിടെ സുഗമമല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ മാർത്തോമ്മാ കടൽ മാർഗ്ഗം യാത്ര ചെയ്തല്ല വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്ക് പോയത്. പ്രത്യേക, എ:ദസ്സാ ഉദമിയ (മെദിയ) സാന്തൂഷ് (പാർമ്യ) സുഗതപുരം (സൊഗദീയന) എന്നീ പ്രവിശ്യകൾ കടന്ന് തക്കശിലയിലേക്ക് (ഗ്രാസ്ലഹാർ) കരമാർഗ്ഗമാണ് പോയത്. ഈ മാർഗ്ഗത്തിനു പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കുന്ന മസാന്തരൻ മലകൾ ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ വേണ്ടി മാത്രമേ കാപ്പിയൻ കടലിൽ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തേണ്ടി വരുന്നുള്ളൂ. പല ചരിത്രകാരന്മാരും ഉപഹാസോപഹാസങ്ങളിൽ കൂടി ചെങ്കടൽ വഴി അറേബ്യൻ കടലിൽ സൊക്കോടായിൽ മാർത്തോമ്മാ എത്തി, അവിടെ നിന്നും സിന്ധു നദീതടത്തിലേയ്ക്ക് കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്താണ് തക്കശിലയിൽ എത്തിയതെന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പേർഷ്യം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ 20 പ്രവിശ്യകളിൽപ്പെട്ട മെഗ്ഗും, പാർമ്യും സൊഗദിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മാ സുവിശേഷം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അറേബ്യം സമുദ്രം വഴിയുള്ള യാത്രാമുഖാന്തിരം ഇതു സാധിക്കുമോ എന്ന് ചിന്തിച്ചു കാണുന്നില്ല. കരിങ്കടലിനും, കാപ്പിയൻ കടലിനും മദ്ധ്യേയായും ഈ കടലുകൾക്ക് തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രവിശ്യകളിൽ ചേരകണമെങ്കിൽ പാർമ്യം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വടക്ക് ഭാഗത്തുകൂടി ചോരുന്നവഴി ഉപയോഗിച്ചാലോ, സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മെഗ്ഗും പ്രവാശ്യ മൂഴവനായി ചേർന്നു കിടക്കുന്ന മസാന്തരൻ പർവത നിരകളിൽ കാപ്പിയൻ കടലിനു തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അരസുര (Aresura) മലകളാണ്, ഈ വഴിയിൽ കൂടെയുള്ള സുഗമമായ യാത്രയ്ക്ക് ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധം. അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി ഏദേസ്സാ പിടിച്ച ശേഷം പേർഷ്യയിൽ അരബല്ലാ നഗരത്തിൽ എത്തി അവിടെ നിന്നും സമർഖണ്ഡിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പതിനെണ്ണായിരം അടി ഉയരമുള്ള മസാന്തരൻ മലകൾ കാരണം, 10 (ഭൂതപ്രേതാദികളുടെ കേന്ദ്രമാണിവിടം) അദ്ദേഹം നേരെ കിഴക്കോട്ട് ചോകാതെ തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് ബാബിലോണം, സുസായും പിടിച്ചശേഷം വടക്കു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് പേർഷ്യയുടെ ഒരു തലസ്ഥാനമാരിരുന്ന പസർഗിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്നും നേരെ വടക്കു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു ആണ് സമർഖണ്ഡിൽ എത്തിച്ചത്.



എന്നാൽ ഒരു കച്ചവടക്കാരനായ ഹാബാനം എളുപ്പവഴി നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മായോടു കൂടി ഏദേസ്സോയിൽ നിന്നും ഉദമി¹¹ യായിൽ എത്തി അവിടെ നിന്ന് മസാന്തരൻ മലയിടുക്കുവഴി (Similar to Palaghat gap in south India)¹² കാസ്പിയൻ കടലിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തു¹³ എത്തുന്നു. അവിടെ നിന്നും അവർ കപ്പൽകയറി കാസ്പിയൻ കടൽ കരകെ യാത്രചെയ്തു കിഴക്കേ തീരത്തെ കവാടമായ സാന്തരക്കൂ¹⁴ (സാന്തരക്കൂ) എന്ന തുറമുഖത്തു രണ്ടുപേരും ഗുരങ്ങി അവിടത്തെ രാജാവിന്റെ വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നത്. ഈ തുറമുഖത്തിനു സാന്തരക്കൂ¹⁵ മഹോശ എന്നാണ് സുറിയാനിയിൽ പറയുന്നത്. മഹോശ എന്നുവെച്ചാൽ കവാടം¹⁶ (Gateway) എന്നർത്ഥമുള്ളതു്. ഈകവാടം കൊള്ളുക്കാരടേയും, കൊള്ളിവെച്ചുകാരടേയും കേന്ദ്രമായിരുന്ന മസാന്തരൻ മലകളിലേയ്ക്കുള്ള¹⁷ (നരകത്തിലേക്കുള്ള) താണ്. സാന്തരക്കൂയിൽ നിന്നും തക്കശിലയിലേയ്ക്കുള്ള രാജപാതയിൽ കൂടി (അലക്സാണ്ടർ നിർമ്മിച്ചതു്) യാത്രചെയ്തു ഹാബാനം മാർത്തോമ്മായും ഗോണ്ടഫോറസ്സു¹⁸ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തുന്നു. മസാന്തരൻ പർവത നിരകൾ ഉദമിയാ തടാകം മുതൽ കാസ്പിയൻ കടലിന്റെ തെക്കെ തീരം മുഴുവനായി ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നു. കാസ്പിയൻ കടലിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തുനിന്നും കിഴക്കേ തീരത്തേയ്ക്കുള്ള കപ്പൽ യാത്ര എട്ടു¹⁹ ദിവസം കൊണ്ടു നടത്താവുന്നതും അതുമുഖം കറഞ്ഞതു 500 മൈൽ²⁰ ഏതേസ്സോയിൽ നിന്നും തക്കശിലയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ അവിടെ²¹ വഭിക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

വാത്മ്യം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വടക്കു ഭാഗത്തുകൂടി പോകുന്ന കരദാഗ്ഗമാണ്, മാർത്തോമ്മാ ആദ്യത്തെ യാത്ര നടത്തിയെന്നുള്ളതും, ആ യാത്രയിൽ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തിയതു് കാസ്പിയൻ കടലിലും ആണെന്നും ഉള്ള എന്റെ നിഗമനത്തിനു് വേണ്ട തെളിവുകളാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

മാർത്തോമ്മാ തന്റെ ആദ്യത്തെ യാത്രയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും പുരാഹിതന്മാരെ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തതായി, അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ പറയുന്ന ഏക സ്ഥലം ഇന്ധ്യമാതുമാണ്. എന്നാൽ 72 അറിയിപ്പുകാരിൽപ്പെട്ട ആദായി, എദേസ്സോ സോദി, അഹബ്ബാ, മെസ്സെപെത്തോമ്യോ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും

ആഗ്രായി, ചേർഷ്യാ, അർമനയ, മെഥ്യാ, ബാബിലോൺ, ഗോൾ, മാഗോൾ എന്നിവിടങ്ങളിലും സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും പൗരോഹിത്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത്. എന്നാൽ തോമായുടെ നടപടികളിൽ പറയുന്നതുപോലെ, മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ (ഗോണ്ടഹോറസിന്റെ രാജ്യത്തു്) സാന്തിപ്പാസിനെ സഭാ ചുമതലകൾ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ആദായിയേയും, അഗ്രായിയേയും അതാരുത് സ്ഥലങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മാ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടു പോകയാണ് ചെയ്തതു്. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് ജനങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതുപോലെ ഇവിടങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മാ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനു് ഉദാഹരണമാണു ഏദേസ്സായിലെ അക്ബാർ രാജാവിന്റെ കഥ.

ഏദേസ്സായിലെ രാജാവായിരുന്ന¹⁷ അക്ബാർ തീരവ്യാധിയാൽ കച്ചുപ്പെടുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തികളെപറിക്കേൾക്കാനിടയായി. രാജാവു് അനസ്യാസു് എന്ന സേനാനായകൻ മുഖാന്തിരം ഒരു കത്തു് ക്രിസ്തുവിനു കൊടുത്തയച്ചു. അതിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു് ദീനം സൗഖ്യമാക്കിത്തരണമെന്നു് ക്രിസ്തുവിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു് അതിനു മറുപടിയായി ക്രിസ്തു 'ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു്' ഒരു ശിഷ്യനെ ദീനം സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനു് അയച്ചു തരും എന്നെഴുതി. ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു ശേഷം, തോമസ്സു് ആദായിയെ അക്ബാർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനം സൗഖ്യം ആക്കി അവിടെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ആദായി ഈ ലോകം വെടിയാനുള്ള കാലം ആയപ്പോൾ മെഥിയായിലും പാർത്ഥ്യയിലും സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ പോയിരുന്ന തഥായിയെ (ആഗ്രായി) വിളിച്ചു വരുത്തി ഏദേസ്സായിലെ സഭയുടെ നേതാവു ആദായിയുടെ പിൻഗാമിയും ആയി പട്ടം കൊടുത്തു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസിലാകുന്നതു് അക്ബാർ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു് ആദായിയെ അയച്ചശേഷം, മാർത്തോമ്മാ തഥായിയേയും, സാന്തിപ്പാസിനെയും കൂട്ടി ഏദേസ്സായിൽ നിന്നും മെഥ്യയിലേക്കു് പോയി എന്നാണ്.

ആദായിയുടെ മാറ്റുർശിനി¹⁸ യായിരുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ

നാമത്തിലാണ്, അക്ബർ രാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ആദാ ഏദേസ്സയിൽ 19 പള്ളി പണിതത്. കൈസ്സേരിയായിലെ എസ്സ ബിയസ്സീന്റെ ചരിത്രം പറയുന്നതു്²⁴ ആദായിയെ അക്ബർ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു് അയച്ചതു് മാർത്തോമ്മാതന്നെ ആണെന്നാണു്. മാർത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമികളായി ഏദേസ്സായിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മെത്രാന്മാരോണു് ആദായി (ഏ. ഡി. 72-120) യും, ആറ്റായി (120-152) യും. ഇപ്രകാരം ഏദേസ്സായിലെയും, പിന്നീടു് സെലൂഷ്യാ—ഏദേസ്സയിലേക്കും, തിഗ്രിസ്സിലേക്കും മാറ്റപ്പെട്ട സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ (ഏ. ഡി. 231-ലെ തെരുശാലം സുന്നഹദോസ്സിനു് ശേഷം കാതാലിക്കാമാർ) ആന്തീക നേതൃത്വത്തിലാണു്, മലങ്കരയിലെ അക്സിയോക്കോനാർ (Arch Deacons) പുസ്തകലേഖനാധികാരിയോടുകൂടി മലങ്കരസഭയെ ഏ. ഡി. 72 മുതൽ 1599 വരെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്.

ഇനിയും തോമായുടെ നടപടികളിലേക്കു് തിരിയാം ഇതിൽ 'അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽ പറയുന്നതിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു ചരിത്രം ആണു് പറയുന്നതു്. ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോകാൻ മാർത്തോമ്മായ്ക്കു് ചിട്ടു വീണപ്പോൾ അവിടേയ്ക്കു പോകാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെ പല ഒഴിവുകളും പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം പിറുപിറുത്തു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു രാത്രിയിൽ തോമായ്ക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് 'ഭയപ്പെടേണ്ട എന്റെ അനുഗ്രഹം നിന്റെ കൂടെയുണ്ടു്' എന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ തോമാ ഞാൻ എറീയിലെ വേണമെങ്കിലും പോകാം. പക്ഷെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു് എന്നെ അയക്കരുതേ എന്നു് അപേക്ഷിച്ചു.

പിന്നെ തോമായെ കാണുന്നതു് ഒരു തെരുവിൽ 20 അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതായിട്ടാണു്. ഈ സമയത്തു് ഗുഡനാഹർ (ഗോണഫോറസ്സ്) രാജാവിന്റെ കച്ചവടക്കരനായ റൊബാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായ ആശാരിയെ തിരഞ്ഞു് നടക്കുകയരയിരുന്നു. റൊബാൻ ഈ തെക്കു ദേശത്തു് വന്നതായി അറിഞ്ഞ ക്രിസ്തു 'ഒരു ആശാരിയെ വാങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ' എന്നു റൊബാന്നാടു ചോദിച്ചു ആശാരിയുടെ അനുമതി പറഞ്ഞ റൊബാൻ, ക്രിസ്തു തോമായെ 20 വെള്ളിപ്പു് ഒരു അടി മയായി വിറ്റു അതിനു് ചിട്ടം കൊടുത്തു. അങ്ങനെ തോമാ റൊബാന്റെ കൂടെ ഗുഡനാഹർ രാജാവിന്റെ രാജധാനിയിലേക്കു പോകുന്നതാണു് ആദ്യത്തെ നടപടി.

തോമര അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്ന തെക്കുദേശം എവിടെയാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏദേസ്സാ ആകാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം ആ നഗരത്തിനു അടുത്തു് സമുദ്രമോ, മറ്റു ജലാശയങ്ങളോ ഇല്ല. തെക്കൻ ദേശത്തുനിന്നും കപ്പൽ കയറി സാന്തറുഷ് പട്ടണത്തിൽ അവർ എത്തിയെന്നാണ് നടപടികൾ പറയുന്നതു്.

ഈജിപ്തു് വഴിയാണു് മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലേക്കു വന്നതു് എന്നു ചിലർ സമർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു് മാർത്തോമ്മായെ ക്രിസ്തു വിററതു് ഈജിപ്തിലെ പ്രധാന തുറമുഖമായ അലക്സാണ്ടറിയയിൽ വെച്ചാണെന്നു് ഒരു സങ്കല്പമുണ്ടു്. പക്ഷെ കപ്പൽ അടുത്ത സാന്തറുഷ് എവിടെയാണെന്നു് ഈ വഴിക്കു പോയാൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമായിട്ടാണു് ഇരിക്കുന്നതു്. അറബിക്കടലിലെ സൊക്കോട്രാ ദ്വീപാണു് സാന്തറുഷ് എന്നും അനുമാനമുണ്ടു്. പക്ഷെ ചെങ്കടൽ കടന്നു് അറബിക്കടൽ വഴി, വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ സിന്ധു നദീമുഖത്തെ തുറമുഖമായ പട്ടാലയിൽ എത്തി, അവിടെനിന്നും 1500 മൈൽ നദിയിൽ കൂടെ ഒഴുകുന്നതിരേ, കാരറിന്റെ സഹായത്താൽ കപ്പൽ ശാന്തമായി കാടിച്ചു, സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 1780 അടി ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തക്ഷശിലയിൽ ചെന്നു് എത്തിയെന്നുള്ളതു് സംശയകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അവർ കാരറിന്റെ സഹായത്താൽ കപ്പൽ 22 ശാന്തമായി കാടിച്ചു് സാന്തറുഷിൽ എത്തിയതെന്നു് നടപടിയിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. മാർത്തോമ്മായും റൊബാറും കൂടി കപ്പലിൽനിന്നും ഇറങ്ങിയ സാന്തറുഷ് എവിടെയാണെന്നു് കണ്ടുപിടിച്ചു് കഴിഞ്ഞാൽ എവിടെനിന്നും അവർ യാത്ര തുടർന്നെന്നും തക്ഷശിലയിൽ ഏതു വഴിക്കു് എത്തിയെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. മുൻപേക്കുകളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ചൊക്കെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മാർത്തോമ്മാ, പാർഥ്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ മെഥിയോ പ്രവിശ്യയിൽ ഉദമിയോ തടാകതീരത്തുള്ള 23 ഉദമിയോ നഗരത്തിൽ വന്നു് ക്രിസ്തുമതം സ്ഥാപിച്ചു എന്നു. അവിടെയുള്ള റെസ്സോറിയർ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. ഈ ഉദമിയോ നഗരത്തിന്റെ പ്രധാനവും എന്താണെന്നു ആദ്യം റോക്കാം.

In ancient times the lake Urumiyah was known as Kai-

Khusroi having idol temples in great numbers, later it came to be known as kai-Karta²⁴ an Avesta name (Zoroastrian). This lake is lying at a height about 5000 ft. from sea level in the Atropatkin or Azerbaejan district of Iran. The water is warm and saltish so no creatures are living in it. Its source is connected with a wide formed ocean (Caspian sea) by a river flowing through the gap of the mountain ranges Erzurum in turkey and Elburz in the Mazendaran province of Iran. The location of Caspian sea (in Zend Avesta it is called Kammud) is north of Taparistan, a province including part of Mazendran. The Caspian sea was navigable²⁵ even during avesta period i. e. 300 B. C. The name of the river which connects Lake Urumiyah and Caspian sea was known as Darga during Avesta period and considered as the chief exalted river ²⁶ because Zarathusts the father of Zoroastrain religion born on the bank of the river in 660 B. C.

During Parthian period, the place where Zarathust was born was known as Urumiyah and the lake also was known as Urumiyah instead of Kae-Karta This Urumiyah was the Prosperous town in the province of Media north of the Parthian Empire and south of Samarkhand or Sugadapuram ²⁷. Zoroaster who was born in the seventh century B. C. was from the tribe of Magi in Media. The priests of the religion of Zoroastrainism (or Mazadaism) were generally known as Magis²⁸. The ancient Persian Kingdom of Cyrues the Great and his successors adopted Zoroastrainism as the national religion. In an inscription of Darius I, it was given: says Darius ²⁹ the King 'By the grace of Ormazd (good God) I am king. Ormazd has granted me the empire'.

But during Alexander's Invasion of Persia, the sacred books ³⁰ were destroyed. Zoroastrain faith was in chaotic condition But after the over throwing of Seleucid dominion by Parthians by about 250 B. C. Zoroastrainism showed signs of revival because Parthians adhered to the Iranian faith. During this period Pahlavi language was developed in Persia. In the first half of first century Mar Thoma came to the shores of Urumiyah the birth place of Zoroaster (Zarathusthra), which was a pilgrim centre to the Persians as a whole.

മെമിയായിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ച അപ്പോസ്തോലൻ ആഗ്രാഹി (തഥാധി) ആണെന്ന് ³¹ അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആഗ്രാഹിയെ ഉറമിയായിൽ ക്രിസ്തുസഭയുടെ വേലക്കായി നിർത്തിയിട്ട്, മാർത്തോമ്മാ നഗരത്തിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ആണ് ഹാബാൻ കച്ചവടത്തിനായി ഉറമിയായിൽ വരുന്നതും, ക്രിസ്തു ഒരു അടിമയായി മാർത്തോമ്മായെ ഹാബാൻ വിൽക്കുന്നതും. ഇൻ യൂയിലേക്കു പോകാൻ മടിച്ച് നട്ടംതിരിയുമ്പോൾ ക്രിസ്തു നിർബന്ധപൂർവ്വം തോമായെ വിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ ക്രിസ്തു ഉപാദേശിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്. അതു നടപ്പാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉറമിയാ തടാകത്തിൽനിന്നും കാസ്റ്റിയൻ കടലിലേക്കൊഴുകുന്ന 'ധഗ്ഗാ' നദീതീരത്തുകൂടി അവർ കാസ്'പിയൻ കടൽതീരത്തേക്ക് നടക്കുകയാണോ ചെയ്യുന്നത്, അതോ ധഗ്ഗാ നദിയിൽകൂടി കപ്പലിൽ കാസ്'പിയൻ കടലിൽ ചെല്ലുകയാണോ ചെയ്യുന്നത് എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ നടപടിയിൽ പറയുന്ന പ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഉറമിയായിൽനിന്നു അവർ കപ്പൽ കയറിയിരിക്കുമെന്നാണു വ്യക്തമാകുന്നത്. കാസ്'പിയൻ കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ തീരത്തുനിന്നും കിഴക്കോട്ട് കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്ത് സാന്തറൂക്ക് (ഗ്രീക്കിൽ, സാർത്താ കർത്താ) മഹോശയിൽ അവർ എത്തുന്നു. കാസ്'പിയൻ കടലിലെ ഈ കപ്പൽയാത്രമൂലം കുറുമാർഗ്ഗമുള്ള 500 മൈൽ യാത്ര ലാഭിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്, യമലോകമായ (മെർഹന്തരൻ) മഹാന്തരവനങ്ങളിലെ സന്താക്കുകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുകയും കൂടിയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഈ സന്താക്കുകൾ രാക്ഷസന്മാരായ മാംസഭുക്കുകളാണ്. ഇതേ കാരണത്താലാണ് 'സാന്തറൂക്ക് മഹോശാ' എന്ന പേര് കപ്പൽ അടുത്ത തുറമുഖത്തിന് കിട്ടിയത്. അതായത് ³² നരകത്തിലേക്കുള്ള വാതിൽ, (Gate way to Hell). ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ മഹോശ ³³ എന്ന വാക്ക് സുറിയാനി പദം ആണെന്നും ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'മരൊന്നി ലേക്കുള്ള കവാടം' എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കവാടത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന രാക്ഷസനെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

'Forth comes the demon Vizaresa, who struggles with the souls of the wicked, three days and nights after their death binds them, and drags them away to torment and then sits at the gates of the hell'

that the Persians ascended to the hill top when they offered sacrifices. Something similar might have cited from the Avestan Yashts in the case of Haoma and of Yima Khsheta. The invocation of the divine beings, the use of myrtle leaves, which might correspond to the Avesta, the Singing of an incantation all this gives a picture of the external form of at least one part of the divine service. The use of the barson twigs was already noted by Strabo, he mentions similarly the covering over the mouth which the priest must wear in the presence of the fire.'

മേൽപറഞ്ഞ ചടങ്ങുകളാണ് മാർത്തോമ്മായും ഹാബാന്നും, സാന്തറക്കിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കല്യാണവിരുന്നിലും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്.

And a garland of myrtle was placed on his head and he took a read-branch in his hand. The flute girl who was in the midst of the party was going round to them all.'

Ref: Acts of Thomas, by Klijn. page 67.

മാർത്തോമ്മായുടെ സാന്തറക്കിലെ അനുഭവങ്ങൾ കൂടുതലായി ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. മാർത്തോമ്മായെ അടിച്ച സേവകന്റെ കൈ ആ വിരുന്ന ശാലയിൽ തന്നെ ഒരു കറുത്ത പട്ടി കടിച്ചു കൊണ്ടുവരുമെന്ന് മാർത്തോമ്മാ പ്രവചിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ സേവകൻ ചൊള്ളും കേരവാൻ അടുത്ത അരുവിയിൽ ചെന്നു പ്പോൾ സിംഹം അയാളെ കടിച്ചുകൊല്ലുകയും അയാളുടെ വലയ്ക്കി കൈ ഒരു കറുത്ത പട്ടികടിച്ചു പന്തലിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. രാജസന്മാരും ഹിംസ്ര ജന്തുക്കളും കുടികൊണ്ടിരുന്ന മംസാന്തരൻ മലകളുടെ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന 33 ഒരു നഗരമായിരുന്നു സാന്തറക്കു്, അതിനാൽ അവിടങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന വിരുന്നുകളിൽ ഹിംസ്ര ജന്തുക്കൾ പാഞ്ഞും പതുങ്ങിയും വരിക സാധാരണമായിരിക്കും. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം മാർത്തോമ്മായെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടു് രാജാവിന്റെ മകളും ഭർത്താവും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ഇതിൽ കൃപിതനായ രാജാവു് മാർത്തോമ്മായെയും ഹാബാന്നെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ സേവകരെ നാലുവശത്തേയ്ക്കും അയച്ചു. പക്ഷെ സേ

വകുർ, മാർത്തോമ്മായും ഹാബ്ബാനും താമസിച്ചിരുന്ന വഴിയമ്പലത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും, അവർ അവിടെനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രാജാവ്, ദുഃഖിതനായി വസ്ത്രം തന്നെത്താൻ വലിച്ചു കീറി.

സാന്തരൂക്കിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ചെന്നതായി അറിവു കിട്ടിയതോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ സാന്തരൂക്കിൽ നിന്നും ഗാന്ധഹാറിൽ എത്തി. ഇൻഡോ-സീത്യാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രവിശ്യയായ ഗാന്ധഹാറി ലെ 34 രാജാവായിരുന്ന ഗുഡ്നാഹറിന് കൊട്ടാരം പണിയാൻ കൊടുത്ത ധനം മുഴുവൻ മാർത്തോമ്മാ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ചെലവാക്കി. ഇതിനെ തുടർന്നു രാജാവ് മാർത്തോമ്മായെ തടവിലാക്കി. രാജാവിന്റെ സഹോദരനായ ഗാദിന്റെ മരണവും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാനിത കൊട്ടാരവും, ഗാദിന്റെ ആത്മാവ് തിരിച്ചു വന്ന അയാൾ ജീവിക്കുന്നതും നടപടികളിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

ഗാദിന്റെ പുനർ ജീവനോടുകൂടി മാർത്തോമ്മാ സ്വന്തനായി, പിന്നീട് രാജാവും കുടുംബാംഗങ്ങളും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു മാർത്തോമ്മാ സഹികരിച്ചു.

Notes

1. The details are from the book. Ancient Syriac Document by Cureton Chapter: The Doctrine of the Apostles: Original written in Aramia, about 200-250 A. D,
2. Ref: 'Ancient Syriac Document' by Cureton Page 25.
3. 'They divided the countries among them. In order that each one of them might preach in the region which fell to him and in the place to which the Lord sent him. Ref: The Acts of Thomas' by A. F. J. Klijn page 65
4. 'This (statement in the Doctrine of the Apostles regarding Apostle Thomas) clearly fits in with the west coast and east coast of south India. and not any interior place

in North India. Ref : 'A history of Christianity in Kerala by Dr. C. V. Cherian Page 43.

5. See: Legends of our Lady Mary, by E A W. Buldge. Page 156.
6. 'Paradise is some where in the Far East. Jerusalem is the centre of all nations and countries and the world itself is a flat disc surrounded by oceans of water. So the monks, mapmakers of the middle ages saw the world they lived in'

Ref : Great World Atlas, by Readers Digest.

6. (a) Though at times they (Parthians) held the whole country to the Persian Gulf, the foundation by Antiochus. Theos of the town of Spasini-Kharax in B C. 140 as it deprived them of a direct trade with India, so it prevented them from becoming a naval as well as military power.

Ref : Ancient History of Persia, by Vaux, page 121.

- (b) 'It was obvious policy of the petty kings of Mesene to be neutral as possible in the wars between Rome and Parthia, seeing that they had in their hands, so large a portion of the commerce of the Persian Gulf'

Ref : Ibid 152.

7. (a) 'Regular merchant fleet brought copper and diorite from the Oman and gold and ivory from India to Bahrain, where they were traded for woollen goods from Mesopotomia.

Ref : Welcome to Bahrain, by James H. D. Belgrave, page 64.

- (b) 'It would appear that Bahrain was at this period (Parthian period) under the domination of Arab tribes from the mainland of Arabia atleast untill the fourth century A. D., when Shapur II, the Sassanian King of Persia,

annexed Bahrain.'

Ref : Ibid 65.

8. (a) 'St. Isodore of Seville in Spain (689) says: Thomas preached the gospel of Christ to the Parthians, Medes the Persians and to the Indians of the oriental origin.'

Ref : The Orthodox Church of India, by David Danial page 16.

- (b) 'The Creek Historians reveal that Thomas brought the Gospel to Parthia after which Sophornius and other inform us that he preached the gospel to the Medes, Persians, Hyrcani, Bactrians and the neighbour nations'

Ref : Where did the twelve Apostles go? published by Plain Truth, Ambassador college, England.

9. 'The sorcerer (Zandak) who is full of death, founded the city of Amui, located south of the Caspian sea in the Province of Mazendaran. The allusion to sorcerer (Zanduk) would harmonize with the noted ill repute of Mazandran'.

Ref : Zoroastrian studies by A. V.W. Jackson. page 276.

10. 'The mountainous country south of the Caspian sea said to be full of demons. These demons were no doubt merely idolators.'

Ref : Pahlavi texts, Vol XVIII by E. W. West page 99.

11. 'On his way to India they say, that St. Thomas stopped by the lake of Urumiyah and converted the people there.'

Ref : 'The Nestorians and their Muslim Neighbours' by Dr. John Joseph, page 24.

12. 'Towards the southern end of India, at Palghat and Coimbatore, rivers flowing east and west actually combine to lower a pass through the upland thus providing

an easy cross country route of considerable interest in the pre-historic period.'

Ref : Early India & Pakistan. by Sir. Mortimer Wheeler, page 19.

13. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് പറയുന്നത് 'വി. അപ്പോസ്തോലനും, ഹാബാനും കൂടി ആദ്യമായി എത്തിയത് ആന്ധ്രാപ്രദേശിൽ അല്ല സാന്ദ്രോക്ക് മഹോദയയിൽ ആയിരുന്നു എന്നാണ്.

Ref; മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം ഒന്ന്, പേജ് 306.

14. The gate way of hell they assemble is especially mount Arezura: (Eruzuras)

Ref : Zoroastrian Studies, by Jackson, page 82.

- (2) മഹോദയ എന്നതിനെ രാജകൊട്ടാരമുള്ള തലസ്ഥാന പട്ടണം എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത് വളരെ ശരിയാണോ എന്ന് സംശയം തോന്നുന്നു.

അതുപോലെ എവിടെയോ, പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു മഹോദയം സാന്ദ്രോക്ക് എന്നാണ് ആ വിശേഷണം കാണിക്കുന്നത്.

Ref: മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം ഒന്ന്, പേജ് 324-325

15. 'But the Caspian is a distinct sea. lying by itself, in length, fifteen days voyage, in breadth at the broadest eight days voyage.'

Ref : Herodotus. Persian wars Book I Translation of Rawlinson Page 109.

16. 'It was written at or near Edessa. which by road is almost 2000 miles from Taxila'

Ref : The Apostle Thomas in North India, by J. N. Farquhar, (Edited by vellian) page 30.

17. Ref : Ancient syriac Documents, by Cureton Page 2

18. 'And according to the ordinances and laws which were appointed by the Disciples in Jerusalem and even the Apostles, my fellows, were guided by them'.
Ibid 18.
19. There was a Church dedicated to Thomas at Edessa and his body is said to have been translated to there'.
Ibid 141.
20. Ref : Acts of Thomas, by Klijn Page 30
21. 'And our Lord saw him walking in the street'.
Ibid Page 6.
22. 'And they began to sail because the breeze was steady and they were sailing along gently until they put in at the town of Sandruk'
Ref : Acts of Thomas by Klijn Page 66.
23. The people themselves claim a traditional lineage running back to Thomas. On his way to India they say St. Thomas stopped by the lake of Urumiyah and converted people there.'
Ref: Nestorians and their Muslim neighbours, by Dr. John Joseph, page 24.
24. Ref: Pahlavi text, Vol. XXIV, by W. West page 15.
25. Ibid Vol. V page 85,
26. 'The Darga river is the chief exalted river, for the dwelling of the father of Zarathust was on its banks and Zarathust was born there
Ibid 89.
27. 'Sughdha (Zend name), Suguda (Old Persian) Samarkhand (modern name)'
Ref : Zend Avesta, Vol. IV. by James Darmesteter,

page 2.

28. The Magi seem originally to have been a Median 'tribe'
Ref : Ancient Hirtory of Persia, by Vaux. page 119.
29. Ref : Ancient History of persia, by Vaux. page 89.
30. Ref : Zoroastriun Studies, by Jacksou, Page 16g.
31. Ref : Ancient Syriac document, by Cureton page 34,
32. The Gate of Aell at which they assemble is especially
mount Elburz chain (of Mazandaran range
Ref ; Zoroastrian Studies, by Jackson page 82.

33. മഹോശ എന്നതിനെ രാജകൊട്ടാരമുള്ള തലസ്ഥാനപട്ടണം എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നതു് വളരെ ശരിയാണോ എന്ന് സംശയം തോന്നുന്നു. അതുപോലെ എവിടെക്കോ പോകുന്നതിനുള്ള ഒരു മഹോശയാണു് ഈ സാന്തരക്ഷു എന്നാണു് ആ വിശേഷണം കാണിക്കുന്നതു്.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ:- by Z. M. Paret, Vol. 1

34. (a) 'Akmano, Aesham. Zarman Bushap, Vareus and Vizarash and the origiaal inumerable demons and fiends of Mazendaran.'

Ref : Zeud Avesta. Vol. XIII, page 93.

(b) The domon Vizaresh is he who struggles with the souls of men which have departed those days and nights when they remain in the world, he carries them on terror stricken and sits at the gate of hell.'

Rei: Pahlavi Texts, Vol. V. by West, page 109.

35. 'Myrtle is a strong ever grecn shrub of the myrtle family highly prized since ancient times as an ornamental. It is a native of Western Asia and Meditranean.'

Ref : National Encyclopaedia, U. S. A.

36. 'During the Parthain rule of the Arsacid dynasty the Zoroastrian religion still lived on despite the blow of Alexander's invasion which has severely shaken it, Parthians adhered to the Iranian faith and were Zoroastrians from the earliest times.'

Ref : 'Zoroastrian Studies, by Jackson page 170.

37. 'Beside the demons, we may make up still another group of evil beings; fiends, enchantresses, sorcerers, monsters and similar evil creatures that belong to the host Hell (Mazandaran Hills).'

Ref : Zoroastrian Studies, by Jackson page 99.

38. 'The first Shaka (Scythia) king in India was Manes or Moga (80 B. C:) who established Shaka power in Gandahara. His successor Azes, successfully attacked the last of the Greek Kings in North India, Hypast-ratos. A later king, Gondophorous, achieved fame through the association of his name with that of St. Thomas, is being held by tradition that St. Thomas travelled from Israel to the court of Gondophornes. This would place Gondophornes in first century, A. D.'

Ref : 'A History of India, Vol I, by Romila Tapor, page 96,



We want scientific thinking to destroy superstition which has darkened our lives.

- Mrs. Indira Gandhi.

ആദ്യ യാത്രകഴിഞ്ഞും മടങ്ങിപ്പോകും

മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട്, ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായി. 'തോമയെ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റും അവരെ എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥനയും കർമ്മങ്ങളും കഴിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്' ഹിഴക്കോട്ടുള്ള വഴിയേ രണ്ടുനാഴിക പോകുക, അപ്പോൾ ഞാൻ ദിവ്യമഹത്വത്തോടുകൂടി നിനക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. നീ ഇവിടം വിട്ട് പോകുന്നതുകൊണ്ട് പലർ അഭയത്തിനായി എന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി എത്തും. നീ ശത്രുവിന്റെ പ്രകൃതിയേയും ശക്തിയേയും ശാസിക്കും' ഇതു സംഭവിക്കുന്നത് ഒരു ഞായറാഴ്ച രാത്രിയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ അരുളപ്പാട് ദൈവമാതാവിന്റെ മരണസമയം അടുത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ യെരൂശലേമിലേക്ക് പോകാനുള്ള പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ ആജ്ഞയായിരുന്നു. കന്യകമാതാവിന്റെ മരണം ഞായറാഴ്ച 2 പകൽ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് മാതാവിന്റെ മരണസമയത്തു യെരൂശലേമിൽ എത്താൻ സാധിക്കാതെ പോയി. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും മേഘത്തിൽ ആര്യ ഡനായി യെരൂശലേമിലേക്ക് മാർത്തോമ്മാ വരുമ്പോൾ, മാലാഖ മാർ കന്യകമറിയായിന്റെ ശരീരം പദദീസായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതായി കണ്ടു എന്ന് മാർത്തോമ്മാ തന്നെ സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ പരിശുദ്ധ റൂഹാ മുഖാന്തിരം ഇന്ത്യയിൽ വച്ചുണ്ടായ അരുളപ്പാട് മറ്റു ശിഷ്യന്മാരെ പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്താനും ഉണ്ട്. ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ഫെലദോസ എന്ന രാജകുമാരനെ (രാജാവിന്റെ സഹോദരിയുടെ മകൻ) ഇത്താനസ്സാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് 'വേഗം ഉണർന്നു എഴുന്നേൽക്കുക' വിശുദ്ധ മാ

താവിന്റെ ശരീരത്തെ വണങ്ങുക, എന്ന് ആശ്യാപിച്ചു. കൂടാതെ ഒരു മോഷം എന്നെ അവിടെനിന്നും എടുത്തു ഇവിടെ എത്തിച്ചു, എന്നു പറയുകയായി എന്നാൽ മറ്റൊരു ശവപ്രകാരം പരിശുദ്ധ ഹൃദയങ്ങളുടെ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ പള്ളിയിൽ പോയിട്ടു സുഗന്ധം പുകച്ച് മാതാവിനുചേർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. തോമയുടെ നടപടികളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കർമ്മങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തിയശേഷം കിഴക്കേ റോഡിൽ ഇട്ടി പോകാനാണ് ദൈവം ആശ്യാപിച്ചത്. ഇതു കേൾക്കുന്നവർ രാത്രിയിലാണ് സംഭവിച്ചത്.

ഇവിടെ ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാക്കാനുണ്ട്. അതായത്, ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ സാന്തൂക്കിൽ നിന്നും അല്പ മാർത്തോമ്മാ യെരൂശലേമിലേക്കു പോയത്. സാന്തൂക്കിൽ ഒരു പള്ളി പണിയാനുള്ള സമയം തോമയ്ക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഗോണ്ട ഫോറസ്റ്റിന്റെ രാജ്യത്തുവെച്ചു ഒരു പള്ളി പണിയാനുള്ള സമയവും സൗകര്യവും തോമയ്ക്ക് കിട്ടിയിട്ടും ഉണ്ട്. മാതാവിന്റെ മരണ സമയം അടുത്തു എന്ന് പരിശുദ്ധ ഹൃദയവാന്തിരും അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാ പള്ളിയിൽപോയി സുഗന്ധം പുകച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്ന് രണ്ടു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ യെരൂശലേമിലേക്കു മാർത്തോമ്മാ തിരികെ പോകുന്നത് വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഗോണ്ടഫോറസ്റ്റിന്റെ രാജധാനിയിൽ നിന്നും ആണ് അങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാ ആദ്യത്തെ യാത്ര അറസാനിപ്പിച്ചു എ. ഡി. 49-ൽ യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. ഗോണ്ടഫോറസ്റ്റിന്റെ രാജധാനിയിൽ നിന്നും മടങ്ങുമ്പോൾ സാന്തൂപ്പാസിനെ സുവിശേഷ വേലകൾ തുടർന്നു നടത്താൻ ഏല്പിച്ചിട്ടാണ് മാർത്തോമ്മാ പോകുന്നത്. മാർത്തോമ്മായ്ക്കുണ്ടായ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടിൽ 'നീ ഇവിടെ വിട്ടു പോകുന്നതു കൊണ്ട്' എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ സാന്തൂപ്പാസിനെ ഗാന്ധി ഹാറിലെ സുവിശേഷവേലകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ഏല്പിച്ചിട്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു മാർത്തോമ്മാ വിടവാങ്ങിപ്പറഞ്ഞത് "ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുപോകുകയാണ്. ദേഹിയോടു കൂടി ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇനിയും കാണുമോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. യിസ്രായേലിലേക്കു പോകാൻ നിങ്ങളും ആകട്ടെ. അവരുടെ ഇടയനായ മോശ കൂടെക്കൂടെ അവരെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ തെറ്റിപ്പോയി.

എന്നാൽ ഞാൻ ശൈയാശ്ശനായ സാന്തിപ്പാസിനെ എനിക്കു പകരം ഇവിടെ നിർത്തുന്നു. ശൈയാശ്ശൻ എങ്ങനെയോളമെ രക്ഷകനായ മേത്തൂരിസൂറിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോടു് ഉപദേശിക്കുന്നതാണു്.” കൂടാതെ മാർത്തോമ്മാ സാന്തിപ്പാസിനും മറ്റു വിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ഒരു പരിപൂർണ്ണ വിടവാങ്ങലാണു് നടത്തിയതു്. ഈ സംഗതികൾ എല്ലാം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ഭാഗത്താണു്. ചേർത്തരികണതു്. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർത്തോമ്മാ ഒരു സേനാനായകന്റെ കൂടെ രഥത്തിൽ പോകുന്ന കഥയാണു് പറയുന്നതു്. അതും നാൽക്കാലികളെ കെട്ടിയ രഥം. ഇവിടെ നടപടിയിൽ എഴുതുവാൻ ബർട്ട്രെസ്റ്റാൻ പലതും വിട്ടുപോകയാൽ കാണിക്കാതിരിക്കുകയോ, ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ദൂതന്മാരുടെ കെട്ടിയ വണ്ടികളിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതു് തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രത്യേകതയാണു്. ഇതു മാർത്തോമ്മായുടെ രണ്ടാം യാത്രയിൽ മലങ്കരയിൽ എത്തിയതിനെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

മാർത്തോമ്മായുടെ വിടവാങ്ങലിനു ശേഷം അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് ഗോണ്ടാപോർട്ടിന്റെ രാജ്യം (ഇൻഡോ-സീത്യാ സാമ്രാജ്യം) കിഷാൻദ്ര വംശജർ ആക്രമിച്ചു (ഏ. ഡി. 78-ൽ) നശിപ്പിക്കുകയും അതാടു കൂടി മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച സഭയും 10 വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഇല്ലാതെയായിത്തീർന്നു.

എന്നാൽ സിന്ധു ദേശത്തു് ‘തട്ട’ എന്ന സ്ഥലത്തു് ബർത്തോമ്മാ എന്ന് സ്വയം പറയുന്ന II ഫക്കീർ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട കുറെ പേർ ഉണ്ടെന്നു് Rev. R. A. Totter അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ, (ഇന്ത്യക്കാരടെയും, യൂറോപ്യന്മാരുടെയും) ശ്രമം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. പാർത്ഥ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു സംസ്ഥാനമായിരുന്ന ചേർഷ്യയിലേക്കു് ബർത്തോമ്മാക്കു് അപ്പോസ്തോലനാണു് പോയതു് എന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ടു്. ചേർഷ്യാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ പസർഗദിൽനിന്നും കുറഞ്ഞതു് 500 മൈലുകിലും വടക്കു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കാസ്സിയൻ കടലിൽകൂടി മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കു് പോയപ്പോൾ ചേർഷ്യാൻ ഉൾക്കടൽ തീരപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു് ബർത്തോമ്മായും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ

പോയിരിക്കും. 12 മാർ ബർത്തലോജ്യയും, മാർത്തോമ്മായും മാർ
 തഥായിയും കൂടെ സുവിശേഷം വലക്കാരി ഭരമിച്ചു് ഇറങ്ങി തിരി
 ച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രം ശരിയാകാൻ ന്യായമുണ്ടു്. കാരണം മാർത്തോ
 മ്മാ തഥായിയെ (ആഗ്രായി) ഉമമിരായിൽ നിർത്തിയിട്ടു് ആണു്
 കാസ്പിയൻ കടൽ വഴി റൊബാന്റെറ കൂടെ സാന്തരക്കിലേക്കു
 പോയതു്. മസ്സാന്തരൻ മലകളുടെ തെക്കായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പെ
 ഴ്സിസു് (പേർഷ്യ) പ്രവശ്യയിൽ ബർത്തലോജ്യ സുവിശേഷം
 പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെനിന്നും പിന്നീടു് അർമീനിയായിലേക്കും ഏ
 ഴ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു 13 ദേശങ്ങളിലും (upper Asiaminor)
 സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബർത്തലോജ്യ അർമീനി
 യാക്കും ഇറാനും മദ്ധ്യ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 14 തമ്പറിന്ധാനിൽ പെ
 ച്ചു് മരണം അടവുകയും അവിടെ അടക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. പന്ത
 നിയോസ്സു് ഇൻഡ്യയിൽ വന്നപ്പോൾ (ഏ. ഡി. 190) എബ്രായഭാ
 ഷയിൽ എഴുതിയതും ബർത്തലോജ്യ കൊടുത്തതായ മത്തായിയുടെ
 15 സുവിശേഷം കാണുകയുണ്ടായി എന്ന് യെസ്സുവിന്ദുസ് രേഖപ്പെട്ടു
 ത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതു വടക്കു ഇൻഡ്യയെ ആണോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്
 എന്നു് സംശയം ഉണ്ടു്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ആൽഫ്രട്ടു് രാജാവു്, ഇൻഡ്യ
 യിൽ മാർത്തോമ്മായുടെയും ബർത്തലോജ്യയുടെയും കബറിടങ്ങ
 ലിൽ നേർച്ച 16 കാപ്പികൾ ഏ. ഡി. 833ൽ കൊടുത്തയക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ
 കബറിടങ്ങൾ, തമ്മിൽ അധികം ദൂരം ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലാണു്
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് എന്നാണു് ഇതു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. പുരാണകാ
 ലങ്ങളിൽ മൂന്നു് രാജ്യങ്ങളും ഇൻഡ്യ എന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു എ
 ന്നാണു് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതു്. മെഥ്യം (Outer India), തക്ക
 ശില തമ്പറിന്ധാനായ ഗന്ധഹാർ, കൂടാതെ വൻകടലിനു് സമീപം
 സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ഭരവരം ഇരൾ അടഞ്ഞതുമായ വലിയ ഇൻ
 ഡ്യം അഥവാ, കിഴക്കു എത്യോപ്യം എന്നിവയാണു് ആ മൂന്നു രാ
 ജ്യങ്ങളും, Sir William Hunter എന്ന ചരിത്രകാരൻ 'ഇൻഡ്യാസാ
 ഗ്രാജ്യം, എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ആൽഫ്രട്ടു് രാജാവിന്റെ സേവകർ
 നേർച്ചകൾ അർപ്പിച്ചതു് മൈലാപ്പൂരിലല്ല പ്രത്യുത ഏദസ്സോയിലു
 . ഈ മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്നാണു് മരഖ
 പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. പന്തനിയോസ്സു് പറയുന്ന ഇൻഡ്യം, പുറ
 തെ ഇൻഡ്യം (Outer India) എന്നറിയപ്പെടുന്ന മെഥ്യം ആകാ
 നാണു് കൂടുതൽ സാധ്യത ഏതസ്സോ ഇതിനടുത്തുള്ള രാജ്യമായിരുന്നു.

Notes

1. (a) Ref : Malankara Nazranikel. Vol. I, by Z. M. Part, Page 257.

(b) 'However De Transita Marie of the most ancient, Christian writings tells us that from Takshasile (Taxila) St. Thomas was summoned to be present at the bed side of the blessed Virgin in her last moments.'

Ref: A history of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 26.

2. 'And on the first day of the week He shall come at the going forth of the soul of Saint Mary from this world And it came to pass on the first day of the week, Mary said unto the disciples, throw incense into the censors.' for my Lord Jesus Christ is comming to me with all his angels.'

Ref : Legend of our Lady Mary, by Budge, Page 162

3. Ibid 165-165.

4. Ibid

5. 'And then Thomas rose up and went into the church and put incense into the censor, and prayed for her.' Ibid 177.

6. Ref : Acts of Thomas, by Klijn, page 78.

7. Ref : Acts of Thomas, by Klijn, Page 100.

8. 'കാളവഞ്ചി ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് ഉന്നത രേന്ത്യയിൽ കാളയെ ഈ വിധം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. കുതിരയെയാണവിടെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്'.

Ref മലങ്കരസ്രാണികൾ' Vol, I, by Z. M. Paret Page 335

9. The Shakas were destined once more to be driven out by the Ycuhchi (or Kushanas)'

Yeuh-chi chief, Khadphises, united the five tribes of the Yeuh-chi and led them over the northern mountains into the Indian sub-continent.'

Ref: A history of India, Vol. I by Romila Tapor page 97

10. 'The destruction may have come shortly after the arrival of Thomas, before a church of any size could be formed. The utter destruction of Scytho-Parthian (Shaka dynasty) supplies sufficient explanation of the fact that no trace of his work remains in [early Indian records.'

Ref: A History of Christianity in Kerala by Dr, C. V. Cherian page 24.

11. To support the contention that the Apostle Thomas came to Sind there is a Fakir community living in Tatta, which has occasionally revealed itself. The Fakir group, to all appearances, Hindu, calls its small community by an Aramic name 'Barthomai' the sons of Thomas and claims that it is descended from Christians baptized by St. Thomas itself'.

Ibid.

12. 'Other tradition credit the introduction of Christianity in Persia and Mesopotomia to Thaddeaus. Bartholomew and Addeaus of the seventy'

Ref: Nestorians and their Mulism neighbours. by Dr, John Joseph, page 24

13. Bartholomew shared with Thomas the same vast plains according to Nesephorous. Bartholomew also spent part of his time in neighbouring Armenia, Upper Asia Minor (modern turkey). This was the same district Andrew carried the gospel.

Ref : Plain Truth's article, Where did the twelve Apostles go? Published from Passedena, U, S, A,

14. 'According to Chaldeo-Malabar (Nestorians) tradition: The Apostle Thomas was sent by order of Christ to the parts of India, He was accompanied by two other Apostles, St. Bartholomew and Judas Thadeaus, went first to Babylon, and passing Bacora went over to Quadlex Quad Aqua where Thadeaus settled himself. St. Bartholomew passed over to Persia and lay in Tarao in a Monastery in Tabris.'

Ref : Tradstions of St. Thomas Christian by A. M. Mundadan page 42-43.

(Quadlex Quad Aqua may be the lake Urumiyah, where Thaddeaus settled Tarao is Dara in Tabaristau of Azerp-aijan district of Iran)

15. Eusebius writes that: Panteanus went to India where he found some Christians possessing Gospel of St. Mathew in Hebrew given to them by Bartholomew.'

Ref : Acts of Thomas by Klijn page 27

- 16: 'In the Anglo Saxon chronicle it is given that in the year 833, Sighlen and Athelstan conveyed to Rome the alms which King Alfred had vowed to send Tither to India to St Thomas and St. Baratholomew, when when the English were encamped against the enemy army (Danes) in London.

Ref : Anglo Saxon Chronicle, Vol. II. Translation of prof. Dorothy Whitelock. page 50.



മാർത്തോമ്മായുടെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്ര

യെരൂശലേമിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ (കേരളത്തിൽ) ഇൻഡ്യയിൽ, തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിലാണ് വരുന്നത്. കേരളത്തിലെ നന്യൂതിരികൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ നപ്പോലി ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു എന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ തക്ഷശിലയിൽ, ഗോണ്ടാഹോസ്റ്റി രാജധാനിയിൽ മാർത്തോമ്മാ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവിടെനിന്നും ഇൻഡ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരം വഴി കച്ചവടസംബന്ധമായി കേരളത്തിലേക്കു കടിയേറിയ ബ്രാഹ്മണരെ, പ്ലൂററി അറിയാൻ ഇടയായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഴ്ചതാൾ ശിരസാവഹിച്ചു് അതു് നടപ്പാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു് ഹറമ്പാന്റെ കൂടെ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോയ മാർത്തോമ്മാ ഇവരെ തേടിയാണ് തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലേക്കു വന്നതു്. മലങ്കരയിൽ അദ്ദേഹം നന്യൂതിരി കിഴംബാഗങ്ങളെ മാത്രമേ മാർത്തോമ്മാ മുക്കിയിട്ടുള്ള എന്ന ചരിത്രസത്യം ഇതിനു് തെളിവാണ്.

ഏ ഡി. 48-ൽ കന്യകമാതാവിന്റെ മരണശേഷം യെരൂശലേമിൽ നിന്നു് മാർത്തോമ്മാ ഏതു വഴിക്കാണ് കപ്പലിൽ മലങ്കരയിൽ വന്നിറങ്ങിയതു് എന്നുള്ളതിന്നു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ഒരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹം ഹെഹെറത്തു് മെയ്സാനിൽനിന്നും (ബ്രസാ) പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ കൂടി അറബുതീരം വഴി മോൻ ഉൾക്കടൽ കടന്നു് സൊക്കോട്രായിൽ വന്നു് അവിടെനിന്നും നേരെ കിഴക്കോട്ടു് യാത്ര ചെയ്തു് കേരളത്തിൽ വന്നു എന്ന് പറയുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹം ഈജിപ്റ്റിൽ കൂടി ചെങ്കടലിൽ വന്നിട്ടു് അവിടെനിന്നും ഏത്യോപ്യാതീരം വഴി സൊക്കോട്രാ ദ്വീപിൽ വന്നു നേരെ കേരള

ത്തിലേക്ക് വന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. സൊക്കോട് ദ്വീപിൽനിന്നും തെക്കു പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റിന്റെ സഹായത്തിൽ കേരളത്ത് 40 ദിവസം കൊണ്ട് എത്തി പേരാമെന്റ്, 3 ഹിപ്പാലോസ്സ് എന്ന രോമാക്കാരുടെ നാവികൻ, ബി. സി. മനാം നൂറാണ്ടിൽ കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി അറബിക്കടലിൽ കൂടി കേരളത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര സുഗമവും എളുപ്പവുമായിത്തീർന്നു ജെ. എൻ. ഫാർക്കർ എന്ന ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് മാർത്തോമ്മാ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും നേരെ സൊക്കോടായിൽ എത്തിയിട്ട് അവിടെനിന്നും കേരളത്തിലേക്ക് വന്നു എന്നാണ്. ഇത് ശരിയാണോ എന്ന് സംശയമുണ്ട് കാരണം കന്യാകുമാരവിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മാർത്തോമ്മാ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നിരുന്നു എന്ന് യെരൂശലേമിന്റെ ആദ്യത്തെ മെത്രാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരനുമായ യാക്കോബിട്ടന്റെ സാക്ഷ്യം ഉണ്ട്.

പോ. എ. മിൻഗാനായുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പേഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ, യെറൂസാലീം തീർത്ഥാടകന്മാരുടെ പരമ്പരയെപ്പറ്റി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മെയിസ്റ്റാൻ രാജ്യത്തെ കാറക്സ് സ്പാസിനി എന്ന തുറമുഖത്തു നിന്നുമാണ് മാർത്തോമ്മാ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്ര തുടങ്ങിയത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഫെഹറത്തു മെയിസ്റ്റാൻ മുതൽ സൊക്കോട് ദ്വീപുവരെ അറബ്യ ഉപദ്വീപിന്റെ തീരത്തു് ധാരാളം ക്രിസ്തീയ സഭകളും ആരാധന ദേവാലയങ്ങളും അടുത്തടുത്തായി രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുൻപു മുതൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് മിൻഗാനാ തന്റെ നിഗമനത്തിന് തെളിവായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ യെരൂശലേമിൽനിന്നും ബാബിലോണിൽ വന്നിട്ട്, അവിടെനിന്നും ചോട്ടാനിലെ പ്രധാന വാണിജ്യകേന്ദ്രമായ പെത്റായിൽ വന്ന് അവിടെ നിന്നും 'ആഗ്'ബാ തുറമുഖത്തു് എത്തി കപ്പലിൽ ആഗ്'ബാ ഉൾക്കടലും ചെങ്കടലും കടന്ന് സൊക്കോടായിൽ എത്തുന്നു. അവിടെ നിന്നും 'ഹിപ്പാലോസ്സ്' കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ കേരളത്തിൽ എ. ഡി. 52-ൽ വരികയാണ് ഉണ്ടായത് എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ നിഗമനം. മേൽ പറഞ്ഞ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രധാന തെളിവുകൾ താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്. പത്രോസ് അപ്പോസ്തോല മെസപ്പൊത്തോമ്യായിൽ ബാബിലോണിൽ നിന്നുമാണ് മറ്റു ശിഷ്യ

നാറെ സുവിശേഷപ്രവരണത്തിനായി നയിച്ചിരുന്നത്, അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ സുവിശേഷ പ്രസ്താവത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവും ബാബിലോണായിരുന്നു വി. പത്രോസ് ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി ബാബിലോണിൽ, നിന്നുമാണ് ഏഷ്യാ മൈനറിലെ മറ്റു സഭകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നത്. കുറഞ്ഞത് 12 വർഷക്കാലം പത്രോസ് ബാബിലോണിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത്. അരാമ്യഭാഷ ശിഷ്യന്മാർ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായ പ്രധാന കാരണം ബാബിലോണുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം കൊണ്ടാണ്. മദ്ധ്യധരണ്യാഴി കടലിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഗ്രീക്കുഭാഷയും ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ അരാമ്യഭാഷയും ആയിരുന്നു സംസാരിക്കുകയായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത് ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ (ബാബിലോണിൽ) മാർത്തോമ്മാ ന്യായമായും വന്നിരിക്കും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. ബാബിലോണിൽനിന്നും ജോർദ്ദാനിലെ പ്രധാന കച്ചവട കേന്ദ്രമായ പെത്ത്റായിലേക്ക് മാർത്തോമ്മാ പോകുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്തുവിന് പിൻപ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഇന്ത്യയുമായുള്ള പ്രധാന കച്ചവടം മെസ്സാപ്പെത്തോർച്ചാക്കർ നടത്തിയിരുന്നത് 10 പെത്ത്റായിൽ കൂടിയായിരുന്നു. അതിനുള്ള പ്രധാനകാരണം മെസ്സീൻ, ബി. സി. 140 മുതൽ ഒരു സ്വതന്ത്ര രാജ്യമായി പോഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ കപ്പൽ ഗതാഗതം കൈരടക്കി വെച്ചിരുന്നത് മെറോപ്പാണ്. ഇതു മൂലം പാർഥ്യംസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കച്ചവടക്കപ്പലുകളെ സംരക്ഷിക്കത്തക്കവിധം 11 പാർഥ്യം ഒരു നാവിക ശക്തിയായി ഉയരാൻ ഒരിക്കലും സാധിച്ചിരുന്നില്ല എ. ഡി 216-ൽ (സ്ക്യാന്റിംഗ്) പേർഷ്യൻ മെസ്സീൻ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ ഈ നില തുടർന്നിരുന്നു. ഈ കാലമത്രയും ഇന്ത്യയുമായി കപ്പൽ വാണിജ്യം ആഗ്ബാ ഉൾക്കടൽ വഴി ജോർദ്ദാനിലെ നഗരമായ പെത്ത്റായുമായിട്ടാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപായിരുന്ന ബഹറിന്റെ ചരിത്രത്തിലും പാർഥ്യംസാമ്രാജ്യ കാലത്ത് പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ കൂടിയുള്ള 12 കപ്പൽ ഗതാഗതവും വാണിജ്യവും വളരെയധികം കുറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖകളിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നത് മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിലേക്കു വന്നത് പെത്ത്റായിൽ നിന്നും, ആഗ്ബാ ഉൾക്കടൽ തുറമുഖമായ എലാത്തിൽ എത്തി അവിടെനിന്നും കപ്പൽ കരറി ചെങ്കടൽ വഴി, സൊക്കോട്രായിൽ ഇറങ്ങി എന്നാണ്.

(സൊക്കോടയിലെ സഭ മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നുള്ള അവകാശവാദം ശരിയായിരിക്കും.) അവിടെനിന്നും തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ നേരെ കിഴക്കോട്ടു യാത്രചെയ്ത് കേരളത്തിലെ പ്രധാന തുറമുഖമായിരുന്ന മൂസ്സിരീസ്സിൽ ഏ ഡി. 52-ൽ മാർത്തോമ്മാ വന്നുചേർന്നു.

മാർത്തോമ്മാ മലയാളക്കരയിൽ വന്നിറങ്ങിയ¹³ മച്ചിറി എന്ന തുറമുഖം വിദേശികൾക്ക് മൂസ്സിരീസ്സു എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അറബികൾ മർഹാഷി¹⁴ എന്ന പരയാറുണ്ട്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന രാജ്യവിഭാഗങ്ങൾ ചേര, ചോള, പാണ്ഡ്യദേശങ്ങളായിരുന്നു. ചേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനം¹⁵ വെന്റിയ, പ്രധാന തുറമുഖം മൂസ്സിരീസ്സും ആയിരുന്നു മറ്റു പ്രധാന സ്ഥലങ്ങൾ കാരൂർ, മരത്തായ്, ബാക്കര (വൈക്കം) മുതലായ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു. ചോളനാടിന്റെ തലസ്ഥാനം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിക്ക് അടുത്തു് ഉരയൂരം പ്രധാന തുറമുഖം കോവേരി പട്ടണവും പാണ്ഡ്യനാടിന്റെ തലസ്ഥാനം മധുരയും പ്രധാന തുറമുഖം താമ്രവർണ്ണി നദീമുഖമായ കോർക്കൈയും സാലിയുരും ആയിരുന്നു. വിദേശനാടുകളിലേക്ക്¹⁶ സപർണ്ണയും പവിഴവും ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു് പുറാനകാലങ്ങളിൽ കയറ്റി അയച്ചിരുന്നത് താമ്രവർണ്ണി അഥവാ തബ്രോബിനി¹⁷ നദിയിലെ തുറമുഖമായ കോർക്കൈയിൽ നിന്നുമായിരുന്നു. എ. ഡി. 522-ൽ ഇന്ത്യയിൽവന്ന കോസ്റ്റു മോസ്സു¹⁸ തബ്രോബിനിയെപ്പറ്റിയും മലബാറിനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രക്കുറിപ്പിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

'In the island of Tabrobane in the inner India, where the Indian sea is, there is a Church of Christians with clergy and a congregation of believers though I know not if there be any Christians further in that direction. And also is the case in the land called Mali (Malabar) where the pepper grows

(As cited in: A History of Christianity in Kerala, by Dr C. V. Cherian. page 93)

അൻപ്-കരന് എന്ന പേരാണ് സംഘം കാലത്തു് താമ്രവർണ്ണി നദിക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നത്. കോസ്റ്റു മോസ്സു് പറയുന്ന താബ്രോബിനി സിലോൺ ആണെന്നു സമത്ഥിക്കാൻ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ

ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ താബ്രോബിനിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മണിക്കയൻ¹⁹ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ആ ചരിത്രകാരന്മാർ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. കൊല്ലത്തെ പ്രധാന വ്യാപാരികൾ 'മണിഗ്രാമക്കാരാ'യിരുന്നു അവർ ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ തെക്കൻ കേരളത്തിൽ പ്രബലമായ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു എന്ന് കേരളചരിത്രം നോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൊല്ലം നഗരം മുതൽ തെക്കോട്ടുള്ള പള്ളികളെല്ലാം മണിക്കയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളികളായിരുന്നു, വേണാട്നാട്വാഴിയായ അയ്യന്തരികൾ തിരുവടികൾ 20 ഏ. ഡി 349 ൽ സാപ്പോർ ഇന്ദ്രശാസ്ത്രയുടെ നാമത്തിൽ പേർഷ്യക്കാരുടെ കടലിന്ദ്രക്കാരുടെ പണിത തരീശ്ശാപള്ളിക്ക് ചെപ്പേട്ട കൊടുക്കുമ്പോൾ മണിഗ്രാമക്കാരുടെ വാണിജ്യമണ്ഡലക്കാപ്പോട്ട് (Merchant guild) ആലോചിച്ചതായി അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് മണിക്കയൻ മതം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പ്രബല സമൂഹം ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

സംഘം കാലത്തെ കവികൾ²¹ മസ്സീരീസ്സിനെ പുക്ഴ്ത്തി പറയുന്നത് 'സമൃദ്ധിയിലേക്കു കൂരിച്ച കയറുന്ന മച്ചിറി അവിടെ വിദേശീയർ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുവരുന്നു, തിരികെ കരഞ്ഞ സ്വർണ്ണം (കുരുമുളക്) കയറി കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നാണ്'.

തായൻ കണ്ണനാർ²² എന്ന കവി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മസ്സീരീസ്സിനെ പുക്ഴ്ത്തി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ചെരിപ്ഉസ്²³ എന്ന ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ നടന്നു വന്നിരുന്ന കച്ചവടത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് താഴെ കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്.

റോമിലേക്കു് കേരളം കുരുമുളക്, പവിഴം, ആനക്കൊമ്പ്. പട്ടുതുണികൾ, സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങൾ, വസ്ത്രം, മുതലായവ അയച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അന്ത്യേനം വിദേശത്തു നിന്നും കേരളം റോമൻ നാണയങ്ങൾ, ഇനൽപണികൾ നടത്തിയ ഉടുപ്പുകൾ വെള്ളക്കണ്ണാടികൾ, ചെമ്പ്, ഇഴയം മുതലായ ധാതുക്കളും ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നു.'

മസ്സീരീസ്സിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി വളരെയധികം ഗ്രന്ഥ

ങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം ഇവിടെ എഴുതുന്നതു് അസ്ഥാനത്തായി
പ്രോക്രമനുള്ളതിനാൽ അതിലേക്കു് ഒരുവെട്ടുന്നില്ല.

മാത്തോമ്മ ചേരനാട്ടിൽ

ചേരനാടു് പട്ടത്തുയർത്തിയവനും, കുട്ടനാടിന്റെ അധിപനുമായിരുന്ന ഉതിയൻ ചേരലാ തന്റെ ഭരണകാലത്താണു് മർത്തോമ്മാ ചേരനാടിന്റെ പ്രധാന തുറമുഖമായ മുച്ചിറി (മുസ്സിരീസ്സിൽ)യിൽ ഏ. ഡി. 52-ൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. അന്നു് ചേരനാടു് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്, പുഴിനാടു്, കടനാടു്², കുട്ടനാടു്, ആയിനാടു്, കൽനാടു് എന്നീനാടുകൾ ചേർന്നവയും; നദികളാലും തോടുകളാലും തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്ന അറബിക്കടൽ ദേശമായിരുന്നു. ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ ഒരു പിൻഗാമിയായ കടൽ പുറകോട്ടു് ഒഴുകിയ വേൽക്കെഴു കുട്ടവാന്റെ കാലത്താണു് പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തു് കായലുകളും (പ്രത്യേകിച്ചു് വേമ്പനാട്ടു കായലും, അഷ്ടമുടിക്കായലും) അതിനെ കടലുമായി വേർതിരിക്കുന്ന മണൽ തിട്ടയും ഉണ്ടായതു്. നിരണം, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, തലയോലപറമ്പു്, ഇടപ്പള്ളി, ആലുവാ, അങ്കമാലി, കുന്നംകുളം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരനാടിന്റെ കടൽ തീരപ്രദേശങ്ങളും; കഴുമുറം വഞ്ചിയും പ്രധാന പട്ടണങ്ങളും ആയിരുന്നു. ചേരചക്രവർത്തിമാർക്കു് 'കുട്ടവൻ' എന്ന സ്ഥാനഃപര്യ് ലഭിക്കാറുണ്ടായ പ്രധാന കാരണം ഇവർ കുട്ടനാട്ടിലെ അരചന്മാർ ആയതിനാലാണു്. ചേരനാടിന്റെ ആദ്യത്തെ തലസ്ഥാനം കടനാട്ടിൽ ചെരിയാർ തീരത്തെ വഞ്ചി നഗരം ആയിരുന്നു.

ചേരനാടിനോടു് പാണ്ഡിനാടിനെ യോജിപ്പിച്ചു് ചേരസാമ്രാജ്യത്തിനു് അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചവനും, കുട്ടനാട്ടിലെ ഉതിയൻ ചേരലാതൻ തന്നെയാണു്. പതിനൊന്നു് എന്ന കൃതി, ഒന്നാം ചേരസാമ്രാജ്യത്തെ ഭരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തിമാരെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്രാചീന തമിഴ് കൃതിയാണു് ഈ പതിനൊന്നു് കൃതിയിൽ ഒന്നാമത്തെ പത്തു് നഷ്ടപ്പെട്ടു് പോയതിനാൽ ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ വ്യക്തി മനോഭാവത്തെപ്പറ്റി അറിയാൻ കഴിയാതെ പോയി. ഇദ്ദേഹം ചേരനാടിന്റെ അധിപനായിരുന്ന കാലത്താണു് മർത്തോമ്മാ മുസ്സിരിസ്സിൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. ഈ നാട്ടിൽ മാത്രം മർത്തോമ്മാ സുവിശേഷം

ഷം അറിയിക്കുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണവും ഇതാണ്. അതേസമയം കുട്ടനാടിന്റെ രാജാവ്, ചേരസംഗ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായപ്പോൾ കുട്ടനാട്ടിലെ നസ്രാണികൾക്ക് ചേര സാമ്രാജ്യത്തിൽ 'മഹാപിള്ളമാർ' എന്ന സമൂഹത്തോടു സ്ഥാനത്തിന് അർഹരാകുകയും ചെയ്തു.

ചിലപ്പതികാരം എന്ന മഹാകാവ്യത്തിൽ കൂടിയാണ് ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നത് എ. ഡി. 230—ൽ എഴുതിയ 'ഇരവികോത്ത്ൻ ചെപ്പേട്ടിൽ പറയുന്ന വീരകേരള ചക്രവർത്തി ഇദ്ദേഹമാണ്. 'ഉതിയൻ ചേരലാതൻ, ശത്രുവിന്റെ വെട്ട് പുറത്തേൽക്കുകയാൽ അപമാനിക്കുന്നതിനായി, മുർച്ചയുള്ള വേൽ കയ്യിലുയർത്തി പിടിച്ചു, വടക്കോട്ട് ദർശനമായി ഇരുന്ന' (വടക്കിരുത്തി) നിരാഹാരവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു, വീരമൃത്യു പ്രാപിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്'.

ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിൽ മതുരൈ കാന്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.

'പെരുഞ്ചോറന് നൽകിയതും, മുർച്ചയേറിയ വേൽ ധരിച്ചതും, ആയ തടകയ്യാടുകൂടി നാളൊക്കെ മാളികയിൽ വാണിരുന്ന ഉതിയൻ ചേരതാലന്റെ ദാന ശൗണ്ഡതയെപ്പറ്റി പലരും ചൊല്ലിക്കേൾക്കയാൽ''⁵ എന്നിപ്രകാരമാണ്.

ഈ പെരുഞ്ചോറന് സദ്യയെപ്പറ്റി വഞ്ചികാന്ധത്തിൽ പറയുന്നത്.

'അഞ്ചുപേരും നൂററവരും തമ്മിലുണ്ടായ പോരിൽ പെരുഞ്ചോറന് സദ്യ ലോഭമില്ലാതെ നടത്തി, നടുനില പാലിച്ച ചേരന്റെ മഹിമയെ വല്ലഭി..... ഉത്തരാലോടാ.' എന്നിപ്രകാരമാണ്.

കുട്ടനാട് അധീപനായിരുന്ന ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ, അയൽ നാടുകളുമായിട്ടുള്ള പോരാട്ടത്തെ, മാമുലനാർ കവി, മഹാഭാരതയുദ്ധപുരമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (ചിലപ്പതികാര കഥ നടന്ന കാലം) ചേര ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന,

മോൻ ചെങ്കവൻ ഹിമാലയത്തിൽ പോയി കണ്ണുകിയുടെ പ്രതിമ ക്കായി ഒരു കല്ല് കൊണ്ടുവരുവാൻ പുറപ്പെടുമ്പോൾ പര കൊട്ടു കാർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്.

“വടക്കൻ നാട്ടിലെ രാജക്കന്മാരെ നിങ്ങളെല്ലാവരും സമുചിതമായ തിരകൾ കാഴ്ചവെച്ചിട്ട്, തിരുമേനിയുടെ മേൽ കോയ്മ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, മോൻ കടലിൽ ചെന്ന് കടമ്പ് മുറിച്ചു കഥയും ഹിമാലയത്തിൽ വില്ലെഴുതിയ കഥയും നന്നായി കാണുകൊള്ളുവിൻ” എന്ന് പ്രകാരമാണ്.

ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിലെ ഈ ചരിത്രരേഖകൾ തെളിയിക്കുന്നത്, ഉതിയൻ മേരലാതൻ ഹിമാലയത്തിൽ പോയി പേര നാടിന്റെ കൊടി അടയാളമായ വില്ല് വരക്കുകയും, ഈ ജൈത്രയാത്രയിൽ കുരുക്കന്മാരുടെയും ദ്രുഹസാക്ഷി ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാണ്. ധർമ്മിഷ്ഠനായ ഇദ്ദേഹം വേൽ കൈയ്യിലേന്തി വീര മൃത്യു അടഞ്ഞ ഇടം ആണോ? ശബരിമല ധർമ്മശാസ്ത്രക്കേന്ദ്രം. ശബരിമല ശാസ്ത്രവിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ വേൽകയ്യിലേന്തി തപസ്സ് ഇരിക്കുന്ന പ്രതീതിയാണ് ഉള്ളവർക്കെന്നത്. പേരനാട്ടിൽ വെണ്ണാശ്രമം ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, (എങ്കിലും ആയിരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്) പുരാണ ശബരിമല ക്ഷേത്രം തീർത്തുകയോ, പ്രകൃതിക്ഷോഭം കൊണ്ട് നശിച്ചു പോകുകയോ ചെയ്തു. അന്ന് ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സപ്തവരും ഇപ്പോൾ അച്ചൻ കോവിൽ ശാസ്ത്രക്ഷേത്രത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

മോളനാടിന്റെ കാവേരിയെപ്പോലെയും, പാണ്ടിനാടിന്റെ വേഗവതി (വൈഗ)യെപ്പോലെയും, ആയി നാടിന്റെ മകോതൈയർ (താലവാണി) പോലെയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. കൂട്ടനാടിന്റെ പന്ഥയാറിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ശബരിമല ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മാതങ്ക ആശ്രമവും (കണ്ണുകീക്ഷേത്രം) ശബരിപീഠവും പന്ഥയാറിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി വാല്മീകീ രാമായണത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (Ref: ശ്രീ അയ്യപ്പൻ, ജനുവരി 1970) ശരണം വിളികൾ ബുദ്ധജൈനമതങ്ങളുടെ സൂക്തമാണ്. ഇളങ്കോ വടികൾ തന്നെ ഒരു ജൈനമതമായിരുന്നു. ചിലപ്പതി

കാർ കഥയിലെ നായകിയായ കണ്ണകിയുടെ നാമത്തിലുള്ളതാണ്, ചൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ മാതൃക ആശ്രമം. ശബരിമല ശാസ്ത്ര വിഗ്രഹത്തിൽ തിരുവാഭരണം മാന്തി, മകര വിളക്കു് ഞെളിയിച്ചു് ഒീ പാരായന്യു് കവാടം തുറക്കുമ്പോൾ, ഈ മാതാങ്കാത്രം (കണ്ണകീ ക്ഷേത്രം) പരിസരമാണ് മകരജ്യോതിയാൽ പ്രകാശിക്കുന്നത്. ശബരിമലശാസ്ത്രാക്ഷേത്രവും ചൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ കണ്ണകീക്ഷേത്രവും മാതിരി ഏതോ അജ്ഞാതസ്വന്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്.

മേരൻ ചെങ്കട്ടവൻ, ഹിമാലയത്തിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന, മാർബിൾ ശില കൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ച, കണ്ണകിയുടെ പ്രതിമ വേഗവതി തീരത്തു് മലയുടെ ഉച്ചിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രതിമയെ കണ്ടു് വണങ്ങിയശേഷം മേരൻ ചെങ്കട്ടവനെ ദർശിച്ചു് തങ്ങളുടെ കഥ പറഞ്ഞു് കേൾപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു്, കണ്ണകിയുടെ തോഴിമാരായിരുന്ന ദേവന്തിയും അയ്യപ്പും (പശുപാലകമാതിരിയുടെ മകൾ); കണ്ണകീ ഒരു ദേവിയെപ്പോലെ ആകാശത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് കാണുകയുണ്ടായി, ഈ അത്ഭുതകരമായ കാഴ്ചകണ്ടു് മേരൻ ചെങ്കട്ടവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു് വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു്;

“ഇതെന്തു്, ഇതെന്തു്, ഇതൊന്തൊരത്ഭുതം! ചാതുജ്ജ സപണ്ണപ്പിലമ്പും അലങ്കാരത്തോടുകൂടിയ കറമ്പി ഗുണവും വളയണിഞ്ഞ കയ്യും, നിർദ്ദോഷകമായ വൈരം പതിച്ചു സുവർണ്ണകണ്ണാഭരണവും, ജാബുനാദം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മറു് സുവ്യാലങ്കാരങ്ങളും ഉള്ള ഒരു മിന്നൽക്കൊടി ഉറന്നു് ആകാശത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നവല്ലോ”9 എന്നിപ്രകാരം ആണ്.

ശബരിമല ശാസ്ത്ര സന്നിധിയിൽ പോകുന്ന ഭക്ത ജനങ്ങളും ‘മകരജ്യോതി’ അങ്ങു ദൂരെ കാണുമ്പോൾ ഇതെന്തു്? ഇതെന്തു്? എന്ന് ചെങ്കട്ടവനെപ്പോലെ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയല്ലെ ചെയ്യുന്നത്.

മാപതിയായ കണ്ണകീദേവി ചെങ്കട്ടവനു്, ദർശനം നൽകി പറഞ്ഞതു് “വിജയപ്രദമായ വേലണിഞ്ഞ മുരുകൻറ മലയിൽ ഞാൻ വിളയാടാതിരിക്കില്ല. വരവിൻ, എല്ലാവരും വരുവിൻ”10 എന്നിപ്രകാരമാണ്. വിജയപ്രദമായ വേലണിഞ്ഞ മുരുകൻ, കുട്ടനാടു് അരമൻ ഉതിയൻ ചേരാതലനല്ലേ? ധർമ്മശാ

സ്കാപ്പ് ഇദ്ദേഹമല്ലേ? ശബരിമല അയ്യപ്പനാണ് മധുരൈ ദേവി¹¹ പ്രതിമ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് എന്നൊരു വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ചിലപ്പതികാര കഥ നടന്ന കാലത്തിന് മുൻപുതന്നെയുള്ള ഈ ദേവി പ്രതിമ ഉതിയൻ ചേരലാതൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാകാനാണ് സാധ്യത. എ. ഡി. 349-ലെ ക്നായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേടിൽ 'വലിയ പ്രതിമയായിരിക്കുന്ന വലിയ നഗരത്തെപ്പറ്റി' പറയുന്നുണ്ട് കണ്ണകി തന്റെ ഇടത്തേസ്തനം പഠിച്ചെറിഞ്ഞു മധുര നഗരിയെ കോപാഗ്നിക്ക് ഇരയാക്കി തന്റെ ശവ വളകൾ ഈ ക്ഷേത്രത്തിലാണ് ഉടച്ചു കളഞ്ഞത്.

ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ പാതിവ്രത്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കണ്ണകിയുടെ പ്രതിമ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് എന്നൊരു ധാരണ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട് പക്ഷെ ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിൽ, മധുരൈകാണ്ഡത്തിൽ 'കോറവ' ദേവിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ദുഗ്ഗാദേവി¹² (ചതുക്കപ്പുതം) യുടെ ക്ഷേത്രമാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി ക്ഷേത്രം. മേല്പറഞ്ഞ ഒരു ധാരണ ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഉണ്ടാകാനുള്ള പ്രധാന കാരണം, ചേരനാടിന്റെ മറ്റൊരു തലസ്ഥാനമായിരുന്ന മാകാതെയപുരം,¹³ കൊടുങ്ങല്ലൂരിന് അടുത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷെ മാകോതെയപുരം, ആയി നാട്ടിൽ, കോതെയ്യാർ (താമ്രവണ്ണി) തീരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണമാണ്. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ രണ്ടാം ഭാഗം ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്).

മാപത്തിയായ കണ്ണകിയുടെ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു പൂജയും പാട്ടും നടത്തിയ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും, പ്രത്യേകിച്ചു ശ്രീലങ്കയിലും, ചോളനാട്ടിലും മഴ ശരാശരിയായും അതുവഴി ഫലപ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായി എന്ന് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീലങ്കയിൽ, കണ്ണകീ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചിലവാണ് പൂജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ചേരനാട്ടിൽ, വഞ്ചി നഗരത്തിലും കണ്ണകിയുടെ പ്രതിമ ചേരൻ ചെങ്കുട്ടവൻ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പതികാരം, മണിമേഖല എന്നീ മറ്റൊരാവ്യങ്ങളിൽ മലങ്കരസ്രാണികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചില രേഖകൾ ഉള്ളതിനാൽ അവയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചിലപ്പതികാരകാവ്യം, പുകാർ, മധുരൈ വഞ്ചി എന്നിങ്ങ

നെ മൂന്ന് കാന്ധങ്ങളായി ആണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ ഒന്നിലും നസ്രാണികളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ തൊഴിൽ പരമായി ധാന്യങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്ന വെള്ളാള ചെട്ടികളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട് ഈ വെള്ളാളച്ചെട്ടികൾ ആണ് മണിയുടെ അതുതന്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചു മണിക്കയമതക്കാരായി തീരുന്നത്. ഇവരുടെ കേന്ദ്രം തൊണ്ടി നാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന കാച്ചിയ, (കാഞ്ചിപുരം), ആ നാടിന്റെ തുറമുഖപട്ടണമായിരുന്ന ചൈലാപ്പുരം ആയിരുന്നു. കൊണ്ടി നാട്ടിൽ ധാന്യം പാണ്ഡിനാട്ടിലെ കൂടൽ തുറമുഖത്ത് (വേഗവതീ നദിയുടെ പതന സ്ഥലം) എത്തിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക തന്നെ മധുരൈ കാന്ധത്തിൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാ ചൈലാപ്പുരയിൽ ആണ് കാവറടങ്ങിയതെങ്കിൽ നസ്രാണികൾ അവിടെ നിശ്ചയമായും കാണും. പക്ഷെ അങ്ങനെയൊരു സൂചനാപാലും ഈ കാവുത്തിൽ കാണുന്നില്ല. മതാദൈ കാന്ധത്തിൽ അന്താബർ, അറാബർ, വണിക്കുകൾ, ചെള്ളാളർ എന്നീ നാലു ജാതികളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട് കൂടാതെ തൃക്കാണുള്ള തുലാദണ്ഡങ്ങളും, അച്ചക്കാണുള്ള മരക്കാൽ മുതലായവയും ഒക്കെ വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള തരകന്മാരുടെ കൂലി വാണിഭത്തെരുവുകളും എന്ന് ഈ കാന്ധത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ തരകന്മാർ നസ്രാണികൾ എങ്കിൽ അവർ മധുരൈ പട്ടണത്തിൽ അക്കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മാത്രം അനുമാനിക്കാം.

എന്നാൽ 'മണിമേഖല' കാവുത്തിൽ, അതിലെ കാമാനായി കയറാ മണിമേഖലയെ രണി പല്ലവ ദ്വീപിൽ നിന്നും, വഞ്ചിനഗരത്തിൽ ആകാശത്തിൽ കൂടെ സഞ്ചരിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. വഞ്ചി നഗരത്തിൽ പുരുഷവേഷത്തിൽ വരുന്ന മണിമേഖല അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും അവരുടെ തപസംഹിതകൾ ഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ശൈവവ്യാപാരികളിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുതയിൽ, നസ്രാണികൾ അക്കാലത്ത് (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) കൂട്ടനാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വഞ്ചിനഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

മണിമേഖല വഞ്ചിനഗരത്തിൽ വന്ന്, കോവലനം കണ്ണകി കും വേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു തൊഴുത അപ്പോൾ കണ്ണകി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു:

“നീ ഈ വഞ്ചിമാ നഗരത്തിൽ അതാതു് ധർമ്മിലുള്ളവർ പറയുന്ന തത്വങ്ങൾ കേൾക്കുക. അതിനുശേഷം ബുദ്ധധർമ്മാപദേശം കേൾക്കുമ്പോൾ ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടാകും. ഈ രൂപത്തിൽ ചെന്നാൽ യൗവ്വനയുക്തയായ സ്ത്രീയാക കൊണ്ടു് അജം നിന്നോടു് സംസാരിക്കയില്ല. അതിനാൽ രൂപം മാറി പോകുക എന്നു് ഉപദേശിച്ചു.”

അതിൻ പ്രകാരം മന്ത്രശക്തിയാൽ പുരുഷരൂപം സ്വീകരിച്ചു് പ്രമാണവാദികൾ മുതൽ ഭൂതവാദിവരെയുള്ള എല്ലാത്തരം വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മണിമേഖല മതതത്വങ്ങൾ കേട്ടറിഞ്ഞു. ഈ മതചണ്ഡിതന്മാരിൽ ശൈവവാദികളെ അമിടുകരിക്കുന്ന ഭാഗമാണു് താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

“ഇരൈവർ ഇമാൻ എന്ന
നിന്റെ ചൈവ വാതിനേർപടുതലും
‘പരച്ചം നിൻ തെയ’വം എപ്പടത്തു” ഏവ”

ഞങ്ങളുടെ നാഥൻ ഈശനാണെന്നു് പറയുന്ന ശൈവവാദി അഭിമുഖമായി വന്നപ്പോൾ അയാളെ കണ്ടു് നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്ന ദൈവം ഏതു് മാതിരിക്കാരനാണെന്നു് മണിമേഖല ചോദിച്ചപ്പോൾ;

“തന്നിൽ വേദതാൻററിയലാരും
അന്നേൽ-ഇവൈനാകും എന്റെ ഉരൈത്തനാൻ”

തന്നിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി തനിക്കു് ഇല്ലവും, തന്നേക്കാൾ ഉയർന്നതായ മഹാനിഗ്ലാത്തവനും ആയ സ്വഭാവമുള്ള ആദിപുരുഷൻ തന്നെയാണു് ഞങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു് പറഞ്ഞു.

(മണിമേഖല 27-ാംഗാഥ 86-95 വരികൾ)

മേൽപറഞ്ഞ ശൈവവാദികളുടെ ഉത്തരം സീനായു് പർവ്വതത്തിൽ വെച്ചു് യഹോവ മോശത്തു് നൽകിയ പത്തു് കല്പനകളിൽ ഒന്നാമത്തേതായ “ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കു് ഉണ്ടാകരുതു്” എന്ന കല്പനയാടും ക്രിസ്തു മത വിശ്വാസത്തോടും സാമ്യമുണ്ടെന്നു് കാണാം.

ഈ ഗ്രാമയിൽ പറയുന്ന ശൈവവാദികൾ കേരളത്തിൽ കൂടിയേറിയ ആദ്യദേശക്കാരിൽ മേമ്യ വംശജരാണ്. മഗ്ദലയൻമാർ (വ്യാപാരികൾ), മാഗ്ദലകൾ എന്നീ വംശത്തിൽപ്പെടുന്ന ഇവർ, സാരതന്ത്ര്യ മത പുരാഹിതപുരം, മസാധികൾ എന്നു പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നവരും ആണ്. സാരതന്ത്ര്യ മതപാരമ്പര്യം യഥാർത്ഥമായ മസാത്തൻ മലകളിൽ ഹോമങ്ങൾ അർപ്പിച്ചിരുന്നതു ഇവരാണ്. വിദേശികളെ ക്ലേശമായി കരുതിയിരുന്ന ഇവർ, ഗ്രീക്ക് ആധിപത്യം മേമ്യയിലും, പേർഷ്യയിലും ബി. സി നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്നുതാഴുകൂടി, സിന്ധുനദീതടത്തിലേക്കും, അവിടെ നിന്നും ഇൻഡ്യയുടെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തും കൂടിയേറുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ മേമ്യയിൽ നിന്നും കൂടിയേറിയ ഈ ആദ്യന്മാരെയാണ് ശൈവവാദികളായി, മണിമേഖല, വഞ്ചി നഗരത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. എന്നാൽ ഇടത കാലഘട്ടത്തിൽ പേർസ്സിലെ (പേർഷ്യ) ആദ്യന്മാർ വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഗംഗാ തടത്തിലേക്കാണ് കൂടിയേറിയതു്. ഇവർ വൈഷ്ണവവാദികളാണ്. കേരളത്തിൽ പരദേശ ബ്രാഹ്മണർ അഥവാ പട്ടന്മാർ എന്നു് ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നു. സിന്ധുനദീ തടത്തിലെ സംസ്കാരിക കേന്ദ്രമായിരുന്ന തക്ഷശിലയിൽ (ഗുഡ്നാഹറിന്റെ രാജധാനി) വെച്ചു് മാർത്തോമ്മാ കണ്ടുമുട്ടുന്ന മേമ്യരെ അവിടെ നഹ്ത്താലി ഇണമ്പാർ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അവിടെ നിന്നും കേരളത്തിലേക്കു് കൂടിയേറിയ ഇവർ നമ്പൂതിരി (നഹ്ത്താതിരി)മാർ എന്നു് ഇവിടെ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ശൈവരും വൈഷ്ണവരും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, ആദ്യാനാ ദേശത്തെ മേമ്യരും പേർഷ്യരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വൈരുദ്ധ്യത്തോളം ദൈർഘ്യമുള്ളതാണ്.

വൈദിക സംസ്കാരരായ ഈ നമ്പൂതിരിമാരിൽ, മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും സുവിശേഷമാഗ്നം സ്വീകരിച്ചു് തങ്ങളുടെ നാഥൻ ഈശ്വരനാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുന്ന നസ്രാണി മത പണ്ഡിതന്മാരെയാണ്, മണിമേഖല വഞ്ചിമാ നഗരത്തിൽ വെച്ചു് കണ്ടുമുട്ടുന്നതു്. മണിമേഖലയിലെ കഥാനായികയെ പിന്നീട്ടു് കഥാകൃത്തു് വഞ്ചി നഗരത്തിൽ നിന്നും, തൊണ്ടിനാട്ടിൽ കാച്ചീപ്പുര (കാഞ്ചിപ്പുര) ത്തേക്കാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നതു്. പക്ഷെ അവിടെ ചൈലാപ്പുരിൽ, നസ്രാണികളോ, (ഈശ്വരവാദികൾ) അവരുടേതായ ഒരു പുണ്യസ്ഥലമോ ഉള്ളതായി ഒരു സൂചന പോലും ഈ കാവ്യത്തിൽ

ഇല്ലാ എന്നുള്ളതു് എടുത്തു് പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചൊ
തുവെ പറഞ്ഞാൽ ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നസ്റാണികൾ ചേ
രനാട്ടിൽ മാത്രം (പ്രത്യേകിച്ചു് കൂട്ടനാട്ടിലും, കടനാട്ടിലും) ഒരു
ങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സമൂഹം ആയിരുന്നു,

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതിപ്രഭാവവാനായിരുന്ന ഉതിയൻ ചേ
രലാതൻറെ ചേരനാട്ടിൽ വന്ന മാർത്താണ്ഡൻ ആ രാജ്യത്തു് മാത്ര
മേ തൻറെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു
ള്ളു. അയൽ നാടുകളെ (പ്രത്യേകിച്ചു് പാണ്ഡിനാടും ചോളനാടും)
പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ വേണ്ടതായ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിര
ുന്ന ഉതിയൻ ചേരലാതനെ ഭയന്നു് അയൽ രാജ്യക്കാർ തങ്ങളുടെ
രാജ്യത്തിൽനിന്നു വേണ്ട പോലെ ഭദ്രമാക്കിയിരിക്കും. ചിലപ്പോ
ൾ അതിർത്തികളിൽ യുദ്ധം തന്നെ നടന്നു് കൊണ്ടിരിക്കുകയും ആ
കാം ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മാർത്താണ്ഡൻ ചേരനാട്ടിൽ നിന്നും,
പാണ്ഡിനാടും, ചോളനാടും കടന്നു്, ഇവിടെ എങ്ങും സുവിശേഷ
പ്രവർത്തനം നടത്താതെ തൊണ്ടിനാട്ടിലെ തുറമുഖപട്ടണമായി
രുന്ന മൈലാപ്പുരയിൽ എത്തി ചേർന്നു എന്നു് പറഞ്ഞാൽ അതു്
വെറും അതിശയോക്തി പരം മാത്രമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇവ
ടെ നിന്നും, മരുഭൂമിയിൽ മസ്ദായിയുടെ രാജ്യത്തേക്കുറങ്ങു് അ
ദ്ദേഹം പിന്നീടു് ചോയതെന്നു് നടപടികളിൽ പറയുന്നു.

തൻറെ കർത്തവ്യനിനിടയിൽ പല രാജ്യങ്ങളിൽ മാർത്താണ്
ഡൻ പോകേണ്ടിവന്നെങ്കിലും, തൻറെ ദൈവതം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം,
മസ്ദായിയുടെ രാജ്യത്തു് വെച്ചു് രക്തസാക്ഷിത്വം വഹി
ക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. ചേരനാട്ടിലെ നസ്റാണികൾ, ഉതിയൻ
ചേരലാതൻ പടുത്തുയർത്തിയ ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഒരു ഉന്നതസ
മൂഹവും; കൂട്ടനാട്ടിൽ പമ്പാനദീതീരത്തു് മാർത്താണ്ഡൻ സ്ഥാപി
ച്ച പള്ളി അവരുടെ തലപ്പള്ളിയും ആയിത്തീർന്നു.

Notes

- 1. In Kerala in the fifth and sixth centuries there were two classes of Brahmins. One class had been established here for trade and the other came in the mean-

'time for spreading their religion.'

Ref : Studies in Kerala History, by Elamkulam Kunjan Pillay page 102

2. 'മാർത്തോമ്മ രണ്ടാമത്തെ പര്യടനത്തിൽ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടൽ വഴിയാണ് ഇന്ത്യയിൽ വന്നിറങ്ങിയതെന്ന് സംശയിക്കാതെ ഇല്ല. വി. തോമാ സൊക്കോട്ര ദ്വീപിൽ നിന്നാണ് ഇന്ത്യയിൽ വന്നിറങ്ങിയത്. (മെഡ്ലിക്കോട്ടിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

Ref : മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം ഒന്ന്, പേജ് 310.

3. The Roman historian, Pliny (77 B. C.) remarks that the discovery of Hippalous and the safe route to India emboldened the navigators from the Persian and Arabian Gulfs to spring forward to Muzirls (Cranganor) or Kodungaloor of Kerala, and the voyage from Babel-Mendep to Muziris could be made in 40 days. Needless to say that the Indian seamen also followed the route.

Ref : 'From the ports of Kerala, by K. L. Bernard.

4. Thus the statement in the Travancore Tradition that Thomas came to Muziris from Socotra, fits perfectly into our theory that he had come from the Indus and is also in full agreement with later facts.'

Ref ; 'The Apostle Thomas in South India' by J. N. Farquahr (Edited by Vellian) page 48

5. St. James testment: And the prophets came, and the twelve Apsotles came and the blessed martyrs. There came also the people both living and dead to salute Mary the mother of the Lord.'

Ref : Legends of our Lody Mary by E. A, W. Budge, page 145.

6. 'The quickest way to Indian from Persia and Mesopo-

tomia lay through the Persian Gulf and the Arabian Sea.'

Ref : Early Spread of Christianity in India, by Dr. A. Mingana. page 5.

7. 'The Church that is at Babylon elected together with you saluteth you and so doth Marcus my son.'

Ref: New Testament, 1st Peter 5:13.

8. 'Universal Greek tradition declares that the Apostles did not leave the Syro-palestinian region until the end of twelve years ministry.' Babylon was the major city from which the Apostles in the east worked.'

Ref : Plain Truth's 'Where did the twelve Apostles go? Ambassador College. St. Albans England,

9. The Christianity of the coastal areas was Hellenized it used the Greek scripture and a Greek version of the liturgy. In the hinterland the Scripture was read and the divine worship was performed in the vernacular syriac an Aramic dialect from the region of Edessa.'

Ref : Aristotle and the Arabs, F. E. Peters page 35

10. (a) The hinterland of Ethiopia provide African ivory and gold and was also a market for Indian muslin. The inland Twon Petra in what is now Jordan linked Red Sea routes with Asian routes-Discordes was the island of Socotra an important port of Exehange where Indian Vessels brought thier merchandise.'

Ref : A history of India, by Romila Tapor. page 114.

(b) Owing to position of Mesene (for many years under its own kings) the Parthians were never able for long to keep a navy afloat on the Persian Gulf. Owing this circumstance a considerable commerce had sprang up with India on one side and Petra on the other

during first two centuries of our era'

Ref : Ancient History of Persia by Vaux Page 152.

11. Though at times they (Parthians) held the whole country to the Persian Gulf, the foundation of Antiocheus Theos of the town of Spasini-Kharax in B. C. 140 as it deprived them (Parthians) of a direct trade with India, so it prevented them from becoming a naval as well as military power.'

Ref : Ancient History of Persia, by vaux page 121

12. (1) Yakut (4th century) informs us that for some unknown reason the Bahrain island was soon depopulated and completely forgotten inspite of the fact that it had many villages and springs.'

Ref : Early spread of Christianity in India by Mingana, page 20

(2) The diminution of the importance of Bahrain as a whole during the centuries (Parthian and Sassanid periods) perhaps been seen in relation to the rise of the Roman Empire in the west, The discovery of monsoon winds and the consequent transfer of the greater part of the Indian trade from the Persian Gulf to the Red Sea'

Ref : Welcome to Bahrain by James Belgrave page 65

13. 'The first name that occurs to our mind, among the ancient cities of Kerala is of course, Kodungallor. Yet that name is to be founded only by about A. D. 800 Before that it was known as Muziris, This is Muziris referred to by the author of Periplus, Ptolemy and others'.

Ref : Studies in Kerala History, Elamkulam, page 56.

14. Ref : Archaeological Museum Maps of Bahrain Island Arabian Gulf.

15. Ref : Sangam Age, pages 5-6; and the Pandyan Kingdom, page 16, by K. A. Nilakantha Sastri,

16. (1) The mouth of the Tambrabarni is famous for the pearl fisheries of the Gulf of Mannar, often described at length by travellers from other lands.'

Ref : The Sangam age, by K. A. Nilakanta Sastri, page 5.

(2) 'Korkai is referred to as the centre of pearl fishing in Silappdikarm.'

Ref : The Pandyan Kingdom, by Sastri, page 31.

(3) O blessed Joachim. my memorial is greater than the glory of the world yer it is more to be desired than the Sardonyx stone and it is more beautiful than the gold of Taprobane.'

Ref : Legends of Our Lady Mary, by Budge, page 53,

17. 'The important sea port of the Pandya Kingdom was Korkal. It lies on the mouth of the river Tambrabarni, It owes its fame to the pearl trade carried on there. (obtained from Gulf of Mannar)

Ref : Studies in Kerala History by Elamkulam. page 12,

18. 'Korkai or Kayal on the Tinnelvely coast were one after the other the flourshing ports between 1st and 13th centuries A. D.'

Ref : The Sangam Age, by K. A. N. Sastri, page 5,

19. 'Manichaeans never kissed any one of the other sex. Instead they kissed a New Testament and passed it across the table to be kissed'

Ref : Eros Denied, by Wayland Young page 155.

20. 'Ayyanadi Tiruvadi, ruler of Venad, in consultation with his officers ministers, the representatives of the Anju-

vanam and Manigrammam and Chief of Punnathala granted the Viduperu to the Tarisapally built by Eso da Tapir at Kurakkoni Kollam.'

Ref : Studies in Kerala History, by Elamkulam, page 372.

21. The Sangam poets sing the glory of Kodungalloor.
The thriving town of Muchiri
Where the beautiful ships of the Yavanas
Bring gold and return with black gold (pepper)

Ref. From the ports of Kerala, by K. L. Bernad.
22. Tayankannar of the sixth century writes in Akam 149,
'Besieging with battle din-the flourishing Musiri,
Where the well built ships of the Yavanas
Bring gold and return laden with pepper'
23. Ref : The Statement in 'The Periplus of the Erytheran sea'
taken from: From the ports, of Kerala' by K. L. Bar-
nard as published in the Hindu, Dated Nov. 28, 1971.

മാതൃകാ ചേരനാട്ടിൽ

1. Ref: കേരള ചരിത്രം, വിലയം 1, പേജ് 35
2. 'കടനാടായിരുന്നു മുലസ്ഥാനം' Ibid 57
3. "മുരചി, മുശിരി, വഞ്ചി എന്നീ പേരുകളോടുകൂടിയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആയിരുന്നു ചേരരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം." Ibid 57
4. Ibid 112
5. Ref: ചിലപ്പതികാരം, മതുരൈ കാന്ധ്യം, ആസ്കോപദേശം (പേജ് 631)
- 6 a) Ref : Ibid, വഞ്ചികാന്ധ്യം, 28-ാം ശാല (പേജ് 869)
b) 'പെരുഞ്ചോറ' സഭ്യയെപ്പറ്റി പുറത്താറാട് (2) ലും,

അകനാന്റു (223)ലും സുചിതമായിരിക്കുന്നു.’

Ref: കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1, 113.

7. ചിലപ്പതികാരം, ശിലാവരണം 25-ാം ഗാഥ, 181-185 വരികൾ
8. Ref; Sabarimala and its Sastha, by Rev. P. T. Thomas, Page 18.
9. Ref: ചിലപ്പതികാരം, ആശിർവാദം, 29-ാം ഗാഥ, ചെങ്കുട്ടവൻ കൂട് (പേജ് 856)
10. Ibid 857
11. Ref: ‘Sabarimala and its Sastha by P. T. Thomas. Page 16
12. “പുകാർ നഗരത്തിൽനിന്നും ‘ചതുരപ്പുതത്തി’ന്റെ ബിംബം കൊണ്ടുവന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് ഇളം ചേരലാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.”

Ref: കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1 പേജ് 122.

13. a) ‘തെൻവഞ്ചി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മകോരതെയാർ പട്ടണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം, താമ്രവണ്ണി നദീ തീരമാണ്. ചിലപ്പതികാരം, വാഴ്ഗാഥയിൽ (9-13 വരികൾ) പറയുന്നതു് “സലിലത്തോടുകൂടിയ താമ്രവണ്ണി നദീമുഴുന്ന വഞ്ചിയിൽ” എന്നാണ്.

b) പെരിയാർ തീരത്തുള്ള വഞ്ചിയും (കാരുർപടന), പൊരുന്നൈ (താമ്രവണ്ണി) നദീതീരത്തുള്ള കരവൂർ വഞ്ചിയും (തെൻവഞ്ചി) മാക്കൈയം, തൊണ്ടിയം ചേരന്മാരുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളായി വർത്തിച്ചിരുന്നു.

Ref: കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1 പേജ് 116



മാർത്തോമ്മായുടെ കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനം

മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽ പണിതന്നുവെന്നുള്ളതിന് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു രേഖയുള്ളതു പകലോമരം തറവാട്ടിലെ പരമ്പരാഗതമായി കിട്ടിയിട്ടുള്ള മലങ്കരസഭാതലവൻ സ്ഥാനമാണ്. ഏ. ഡി. 1599ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ ഏ. ഡി. 1653 വരെ റോമൻകത്തോലിക്കാമേധാവിത്വത്തിന് മലങ്കരസഭ അടിമയായപ്പോൾ മാത്രമേ ഇതിന് ഒരു വ്യതിയാനമുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എ. ഡി. 1653ൽ മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ക്രിസ്തീയർ സഭയ്ക്കായി ശേഷം ഈ പാരമ്പര്യം മലങ്കരസഭാസഭകളിൽ -പുത്തൻകുറുങ്കാർ -പകലോമരം തറവാടിനെതന്നെ സഭാനേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി ആശ്രയിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എ. ഡി 1816വരെ പകലോമരം തറവാട്ടിൽ നിന്നു മാത്രമേ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മാർത്തോമ്മായ്ക്കു ശേഷം 18 നൂറ്റാണ്ടോളം മലങ്കരസഭാസഭകൾ സഭാനേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി ഈ തറവാടിനെ തന്നെ ആശ്രയിച്ചത്, മാർത്തോമ്മാ പകലോമരം തറവാടിന് കല്പിച്ചനിരമിച്ചുകൊടുത്ത സഭാഭരണാനുതപം ഒന്നുമാത്രമാണ്. ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും മലങ്കരസഭ വ്യതിചലിച്ചതു മുതൽ സഭയുടെ ദുർഭാവം തുടങ്ങുകയും അത് ഇന്നേയോളം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ എഴുതപ്പെട്ട തെളിവുള്ളതു പാലയൂരിലാണ്. മാർത്തോമ്മാ പാലയൂരിൽ നമ്പൂതിരികളുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ച കരെ പേരെ സ്നാനപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മായിൽ വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന ഒരു നമ്പൂതിരി കുടുംബമായ 'കളത്തുവന, മനയിലെ അംഗങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കുപോയി ഈ മനയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന താളിയാലയിൽ, എഴുതിയിരിക്കുന്നത് 'കലിവർഷം 3153 (അതായത് ഏ. ഡി. 52ൽ) വിദേശി

യനായ തോമാസന്യാസി ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽവന്ന് സുവിശേഷം അറിയിച്ച് ഗ്രാമം അശുദ്ധമാക്കിയതിനാൽ ഞങ്ങൾ ധാടവീട്ടുപോന്നു എന്നാണ്. മുൻ ഒരു അധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പോലെ ആര്യന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർക്കും, നന്യൂതിരികൾക്കും വിദേശീയർ ജ്യേഷ്ഠരായിരുന്നു.

മരൈയർ തെളിവുള്ളത് 'തോമാപർച്ചം' എന്ന റമ്പാൻ പാട്ടാണ്. ഈ പാട്ട് എ. ഡി 1601-ൽ നിരണത്തു് മാളിയേക്കൽ എന്ന തറവാട്ടിലെ തോമാ റമ്പാൻ എഴുതിയതാണ്. മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽ വന്നതു്.

'അറിവിൽ പറവെൻ മിശിഹാകാലം
അമ്പതു ധനുവാം രാശിയിൽ'

എന്നാണ് റമ്പാൻ പാട്ടിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കാലഗണനം ഇല്ലായിരുന്നു. ചേർഷ്യയിലും റൗതരലേമിചും ഗ്രീക്കുവർഷവും ആയിരുന്നു. അമ്പതു ധനുവാം എന്നതു് പോർത്തുഗീസുകാരുടെ (എ. ഡി. 1498) വരവിനുശേഷം മലങ്കരസഭയിൽ നടപ്പായ റോമൻ കാലഗണനം ആണ് അതിനാൽ ഈ റമ്പാൻപാട്ടു് ഒന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ രചിച്ചതാണെന്നു് ഗണിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്. മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് മരൈയർ തെളിവു് ഉള്ളതു് ചേർഷ്യക്കാരുടെ രചനയുടെ രേഖയാണ്. (ചരിത്രം പിന്നാലെ)

മാർത്തോമ്മാ ഏകദേശം ഇരുപതു വർഷകാലം കേരളത്തിൽ മിലമ്പഴിച്ച് ശേഷം മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തേയ്ക്കു് പോകുകയും അവിടെ രക്തസാക്ഷി ആകുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ വിശ്വാസം തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ മാർത്തോമ്മാ എത്ര കൊണ്ടുപോയി? എന്നൊരു ചോദ്യം ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടേപ്പട്ടുപോന്ന നപ്പാലി ഗോത്രത്തിന്റെ സന്തതി പരമ്പരകളെ തേടിയാണ് മാർത്തോമ്മാ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ മൂപ്പിരിപ്പിൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. കേരളത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ സവർണ്ണഹിതക്കളായ നന്യൂതിരികളെ, മാത്രമേ മാമോദീസ്സാ മുക്കീയിട്ടുള്ള അമ്പർക്ക മാത്രമേ 'പൌരോഹിത്യം' എന്ന ഭാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ള. മേൽപറഞ്ഞ പരാമർശനത്തിനു് ഇതുമാത്രമാണു്

ഒരു മരപടി. മാതൃഭാഷാ കേരളത്തിൽ വന്നു, നമ്പൂതിരിമാരിൽ, ആശുപത്രികൾക്കുവേണ്ടി നസ്രാണികളായി മാതൃഭാഷാ കേരളത്തിൽ, മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ചില ആചാരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ആശുപത്രികൾക്കുവേണ്ടി വസൂരികൾക്കെതിരെ ഉടത്തു (ഒപ്പം കൊടുത്തു) പുഴു ഭാഗത്തു വെക്കുന്ന രീതിയിലാണ്, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വസൂരികൾ ഉടത്തുന്നതു മറ്റു ഉപജാതികളിൽപ്പെട്ട അന്തർജനങ്ങളുടെ പാപ്പച്ചെട്ടികളുടെ മേൽഭാഗത്താണ്. പൊതുവെ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ മേൽഭാഗത്തു കൽ തന്നെ നമ്പൂതിരി ആചാരത്തെയാണ് ക്രമീകരിക്കുന്നത്. മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ആശുപത്രികളിൽ വിളിച്ചുവരുത്തിയ മറ്റൊരു സംഗതി, ഒരു ദക്ഷിണയിലെ ഉപയോഗത്തിലുള്ള നെയ്യ്, എണ്ണ തുടങ്ങിയവയെ ഒരു അധഃകൃത ജാതിക്കാർക്ക് തിന്നി അശുഭപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ കൊണ്ടു തെറ്റാവിച്ചു ശുദ്ധമാക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടു പണ്ടത്തെ നസ്രാണികളുടെ അവസാനം വരെ നടപ്പിലാക്കിരുന്നു, (Ref: മാതൃഭാഷായുടെ ഇൻഡിക്സുകൾ, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പേജ് 382). മലങ്കര നസ്രാണികളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലെ നസ്രാണികളും, നമ്പൂതിരിമാർ പൊതുവേയും ഒരു ആചാരത്തിൽ വളരെ നിഷ്ഠ ഇന്നും പാലിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് “തമ്മിൽ തമ്മിൽ ആശീർവദിക്കുകയോ, നമസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല” എന്നുള്ളതാണ് ആ ആചാരം. ഒരു ആശുപത്രി നസ്രാണി, മറ്റൊരു ആശുപത്രി നസ്രാണിയെ കാണുകയോ, ഭവനങ്ങളിൽ പോയി സന്ദർശിക്കുമ്പോഴോ, ഇന്നും ആശീർവാദം പറയുകയില്ല. ഒരു മന്ദിരം കൊണ്ടു ആധരവു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു മലങ്കരനസ്രാണിയെ കേരളത്തിൽ വന്നു, നമ്പൂതിരിമാരിൽ, ആശുപത്രികൾക്കുവേണ്ടി നസ്രാണികളായി മാതൃഭാഷാ കേരളത്തിൽ, മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ചില ആചാരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ആശുപത്രികൾക്കുവേണ്ടി വസൂരികൾക്കെതിരെ ഉടത്തു (ഒപ്പം കൊടുത്തു) പുഴു ഭാഗത്തു വെക്കുന്ന രീതിയിലാണ്, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വസൂരികൾ ഉടത്തുന്നതു മറ്റു ഉപജാതികളിൽപ്പെട്ട അന്തർജനങ്ങളുടെ പാപ്പച്ചെട്ടികളുടെ മേൽഭാഗത്താണ്. പൊതുവെ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ മേൽഭാഗത്തു കൽ തന്നെ നമ്പൂതിരി ആചാരത്തെയാണ് ക്രമീകരിക്കുന്നത്. മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ആശുപത്രികളിൽ വിളിച്ചുവരുത്തിയ മറ്റൊരു സംഗതി, ഒരു ദക്ഷിണയിലെ ഉപയോഗത്തിലുള്ള നെയ്യ്, എണ്ണ തുടങ്ങിയവയെ ഒരു അധഃകൃത ജാതിക്കാർക്ക് തിന്നി അശുഭപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ കൊണ്ടു തെറ്റാവിച്ചു ശുദ്ധമാക്കുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടു പണ്ടത്തെ നസ്രാണികളുടെ അവസാനം വരെ നടപ്പിലാക്കിരുന്നു, (Ref: മാതൃഭാഷായുടെ ഇൻഡിക്സുകൾ, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, പേജ് 382). മലങ്കര നസ്രാണികളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലെ നസ്രാണികളും, നമ്പൂതിരിമാർ പൊതുവേയും ഒരു ആചാരത്തിൽ വളരെ നിഷ്ഠ ഇന്നും പാലിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് “തമ്മിൽ തമ്മിൽ ആശീർവദിക്കുകയോ, നമസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല” എന്നുള്ളതാണ് ആ ആചാരം. ഒരു ആശുപത്രി നസ്രാണി, മറ്റൊരു ആശുപത്രി നസ്രാണിയെ കാണുകയോ, ഭവനങ്ങളിൽ പോയി സന്ദർശിക്കുമ്പോഴോ, ഇന്നും ആശീർവാദം പറയുകയില്ല. ഒരു മന്ദിരം കൊണ്ടു ആധരവു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു

സ്രീധനസമ്പ്രദായം, ഹോമം നടത്തി വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് നടത്തുക, അന്തർജനങ്ങളുടെ വെള്ളവസ്തുധാരണരീതി; ഒരു ദേവൻ നിവേദിച്ചതു മറ്റൊരു ദേവൻ നിവേദിക്കാതിരിക്കുക; എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആചാരങ്ങളുടെപോലെ മലങ്കര നസ്രാണികളും പണം വാങ്ങി കന്യകയെ കൊടുക്കുകയില്ല, കർബാന അണച്ചശേഷമേ വിവാഹകർമ്മം നടത്തുകയുള്ളൂ; നസ്രാണികളുടെ വെള്ളകച്ചുമറിയും; ചട്ടയും; ഒരു മലങ്കര നസ്രാണി പട്ടക്കാർക്ക് ഒരു ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ കർബാന അണയുകയുള്ളൂ.

തൊഴിൽ പരമായി വൈദികരായ നമ്പൂതിരിമാർ; പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ, മെഗ്യാരാജ്യത്തു നിന്നും ഇവിടേക്കു കിടയേറിയവർ ആണെന്നു ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഈ നമ്പൂതിരിമാർ എട്ടു ഉപജാതികളായി ആഭിജാത്യവഴക്കുകൾ മൂലം ഈ നാട്ടിൽ വെച്ചു തിരിയുന്നുണ്ടു്, അവ: തമ്പുരാക്കൾ, ആശ്വൻ, വസിഷ്ഠബ്രാഹ്മണൻ, സാമാന്യബ്രാഹ്മണൻ, ജാതിമാത്രേയൻ, സങ്കേതികൻ, ശാപഗ്രസ്തൻ, പാപിഷ്ഠൻ എന്നിവരാണ്. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ഉപജാതിയായ ആധ്യന്മാരിൽ എട്ടു കുടുംബക്കാർ (ഇല്ലക്കാർ) പ്രത്യേകമായി ഉണ്ടു്. കലങ്കണ്ടത്തു്, കഴക്കല്ലൂർ, ദേശാദരതാൾ, മരത്തൂർ, മുരിങ്ങോത്തു്, ചെമങ്ങാടു്, പാഴൂർ, വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ എന്നിവരാണ് ആ അഷ്ടഗൃഹത്തിലാധ്യന്മാർ മേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അഷ്ടഗൃഹനാമങ്ങളും; പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അമ്മീനിയായിൽ നിന്നും ഇവിടെ കിടയേറിയവരും, തൊഴിൽപരമായി കച്ചവടക്കാരും (കാനുവംശങ്ങൾ), കനാനായ നസ്രാണികൾ എന്നു് ഈപ്പുറം ഇവിടെ അറിയപ്പെടുന്നവരുടെ ഏഴു് ഇല്ല പേരുകളുമായി; വളരെയധികം സാമ്യം ഉണ്ടു്. കന്നനായക്കാരുടെ ഏഴു് ഇല്ല പേരുകൾ: കസാലിക്കു്, കോജ, ബാജി, ഹാദായി, തെജു് മത്തു്, മജാമാത്തു് ബെൽകോത്തു് എന്നിവയാണ്. ഇവരൊപ്പം ലെ പേർഷ്യയിൽ ഏലാം (റിവാൽഷിർ) രാജ്യത്തു് നിന്നും, കരക്കേണി കെല്ലത്തു് കിടയേറിയ ഹക്കീം (വൈദ്യന്മാർ) വംശജർക്കും അവരുടേതായ ഇല്ല പേരുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. തൊഴിൽ പരമായി വംശപേരും, ഓരോ വംശത്തിലും പല കുടുംബ (ഇല്ല) പേരുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുക പേർഷ്യയിൽ സർച്ചസാധാരണമാണു്.

ബർദെസ്സാൻ എഴുതിയ 'നടപടി'യിൽ, തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മാർത്താണ്ഡ വംശീയന്മാരെന്നു് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ആണു് താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നതു്:

ഒന്നാമതായി ഏഴാം നടപടിയിൽ പറയുന്നതു്, ഇൻഡ്യാ മുഴുവനും യൂദാസു് തോമാസ്സു് സൂചിശേഷം പ്രസംഗിച്ച കോണ്ടിരിക ബോൾ എന്നാണ്. ഈ പ്രസ്താവനയിൽ തെക്കേ ഇൻഡ്യയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. സേനാനായകൻ കൂടെ കാളവണ്ടിയിൽ മരണോന്മായാത്ര ചെയ്യുന്നതാണു് മറ്റൊരു തെളിവു്. കാളവണ്ടിയിൽ സവാരി

വെയ്യുന്നതു് തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമാണു്. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ കതിര, ഭട്ടകം, കഴുത പുതലായ മൃഗങ്ങളെയാണു് വണ്ടിപ്പു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. 3 പല്ലക്കിൽ യാത്ര ചെയ്യുക, ഭണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്യുക മുതലായ ആചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം മാർത്തോമ്മാ വന്ന കേരളത്തിലെ ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളുമാണു്. മറ്റൊരു പ്രധാന തെളിവു് ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാവുന്ന സംഭവം തന്നെയാണു്. ഈ സംഭവം കേരളത്തിൽ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലവിലിരുന്ന ഒരു ആചാരത്തെയാണു് കാണിക്കുന്നതു്. അതായതു് 'പുലപ്പേടി, മണ്ണാപ്പേടി, പറപ്പേടി'⁴ എന്ന ആചാരത്തെപ്പറ്റി പോളുഗ്രീസു് ചരിത്രകാരനായ റോമത്തേമ്പർനോസ്റ്റായും (16th century) ഡോക്ടർ ഗുണ്ടർട്ടും (19th century) അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കർത്തവ്യത്തിൽപ്പെട്ട (ദ്രാവിഡൻ) ഒരു പുരുഷൻ, വെളുത്ത ഒരു (ആര്യ) സ്ത്രീയെ സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു് കണ്ടാൽ ആ സ്ത്രീ ആ ദ്രാവിഡന്റെ ഭാര്യയാകും, കടംതെ ആ സ്ത്രീക്കു് ജാതിഭ്രമു് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആ സ്ത്രീയെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ തിരികെ കൗററിയാൽ ആ കുടുംബം മുഴുവനായി ജാതിഭ്രമുരാകും.

ചേരനാട്ടിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനു് മുൻപു് കുടിയേറിയ ആര്യന്മാർ അറക്കം കിട്ടിയവാർ എന്നൊരു അഹന്ത (Superiority Complex) അക്കാലത്തു് മുതൽ ഈ നാട്ടിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നു. അതപ്പറ്റി, ഒരു ആര്യനായ മണി മണിമേഖലയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു്. (270ം ഗാഥ, 150—156 വരികൾ).

“കരം പിറപ്പെന്നും, കരനീലപിറപ്പെന്നും, പച്ചനിറപ്പിറപ്പെന്നും, ചെമ്പിറപ്പിറപ്പെന്നും, ചൊൻചിറപ്പെന്നും, ചെൻപിറപ്പെന്നും, ഈ ആറുവക പിറപ്പുകളിലും ചിറന്നു് ഒടുവിൽ എത്രയും വെളുത്ത പിറപ്പിൽ ചിറന്നു് മോക്ഷം പ്രാപിക്കും ജനങ്ങൾ മുഖം ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ ആ മോക്ഷാനിരുള്ള ചെൻപിറപ്പിനു് അർഹരായിത്തീരും.”

പേർഷ്യക്കാരനായ മണിയുടെ സാഭാവത്തെ വിളിച്ചു് കാണുന്ന ഒരു കാവ്യമാണു് മണിമേഖല, മണിയെപ്പോലുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കു് പ്ലാതെ “തന്റെ മതം കറു മതങ്ങളെക്കാൾ ഉന്നതവും, (തന്നെപ്പോലെ) ചെൻപിറന്നവർ മോക്ഷം കിട്ടിയവാർ” എന്നും എഴുതാൻ സാ

ധിക്കയുള്ള.

ഈ വെളുത്ത ആര്യന്മാരുടെയും, കറുത്ത ദ്രാവിഡരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഉല്ലാസാക്കാതെ, ആര്യന്മാരുടെ അഹിന്ത ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാതെ, രാജകീയനരതിയോടുകൂടിയ ഒരു ആചാരം മാതൃതായുടെ കാലത്തുതന്നെ ചേരനാട്ടിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് 'മാർത്താണ്ഡായുടെ നടപടി' കളിൽ ഏഴാം കാന്ധത്തിലെ കഥ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ 'ഹിമവാൻവരെ ദ്രാവിഡ നാടാക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ട ചേരലാതന്മാർ' ദ്രാവിഡആര്യ സങ്കലനത്തിന് വേണ്ടിയും കൂടെ ഈ ആചാരം നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കിയിരിക്കും. അത് പിൽക്കാലത്ത് 'പുലപ്പേടി, പുറപ്പേടി, മണ്ണുപ്പേടി' എന്ന ഝരവാദമായി മാറുകയും ഉണ്ടായി.

വെൺപിറന്നവൾ ഉണ്ടായ അഹിന്തപോലെ (Superiority Complex) കരുപിറന്നവൾ ഒരു അധമബാധയും (Inferiority Complex) ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നൂററണ്ടുകളായി വളർന്നു വന്ന അധമബാധയിൽ നിന്നും ഉളവായ ഒരു സംഘടനം ആണ് മലങ്കരസഭയിൽ കാത്തുപോകുന്ന, യാദൃച്ഛികമായി വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന വിവാഹത്തിന് ഒരു കാരണം. വെൺപിറന്ന ഒരു വിദേശീയൻ, സഭയുടെ മേൽ കോയ്മാ സ്ഥാനത്ത് ഉണ്ടായാലേ പാറുകയുള്ള എന്ന് ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും, ഈ നാട്ടിലെ ഒരു കൂട്ടർ ചിന്തിച്ചാൽ അത് മലങ്കര സഭയുടെ നിർഭാഗ്യമെന്നേ പറയാനൊക്കുകയുള്ളൂ.

തോമായുടെ നടപടികൾ എഴുതിയ ബർട്ടോൾഡ് ചേരനാട്ടിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നുള്ളതിന് സംശയം ഇല്ല. ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിലെ 'മധുരൈകുല വാണിക്യൻ കത്തനാർ ഇദ്ദേഹം ആണെന്നുള്ളതിന് ഒരു തെളിവു കൂടിയാണ് നടപടിയിൽ ഏഴാം കാന്ധത്തിൽ താൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന കഥ. അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന കാരണം ഈ നാട്ടിലെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ശരിയായവിധം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കും എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. കേട്ടുകേൾവിയിൽ നിന്നോ ഏദേസ്സായിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മാതൃതായുടെ കത്തുകളിൽ നിന്നോ കാവ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു ഇതു സവിസ്താരമായി ഈ കഥ നടപടിയിൽ എഴുതുവാൻ വിദേശീയനിയ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുമായിരുന്നോ? എന്ന് സംശയിക്കുന്നു.

മേല്പാഞ്ഞു ആചാരത്തിന് ഇരയായ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവായ സൈന്യാധിപൻ മാർത്തോമ്മായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയുന്ന കഥ ഇപ്രകാരമാണ്. 'എന്റെ ഒരു ആത്മ സ്നേഹിതൻ തയ്യറാക്കിയ വിരുന്നിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം നിർബന്ധമാക്കി. ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ എന്റെ ഭാര്യയേയും പുത്രിയേയും അവരുടെ ഇംഗിതത്തിന് എതിരായി അയച്ചുപോയി. രാത്രിയായപ്പോൾ മടങ്ങി വരുന്നതിന് വാളുകൾ വേലക്കാരുടെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു. ഞാനും വഴിയ്യിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വേലക്കാരൻ ഓടിവന്നു, "വഴിമധ്യേ ഒമ്പതരക്ഷണം, ഒരു ബാലനും ഞങ്ങളെ എതിരിട്ടു. കൊച്ചമ്മയേയും മകളേയും അവർ കയറി പിടിച്ചു. ഞങ്ങൾ അക്രമികളെ വെട്ടി. പക്ഷേ വെട്ടു നിലത്താണ് കൊണ്ടത്. അതോടൊപ്പം കൊച്ചമ്മയും മകളും ബോധരഹിതരായി നിലംപതിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം മൂന്നു വർഷമായി അചമാനീതരായ അവർ മേന്മയിൽ തന്നെ കിടക്കുകയാണ്. അവരുടെ മാതൃസീകാരാഗത്തിനിന്നും അവരെ വിടുതലാക്കണമെന്നു സൈന്യാധിപൻ മാർത്തോമ്മയോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു."

അങ്ങനെയൊരു നിർബന്ധംകൊണ്ടാണ് അമ്മയും മകളും വിരുന്നിനു പോയത്. ഈ ദുരന്തം കഴിഞ്ഞു ഭാര്യ വീട്ടിൽവന്നു സുബോധമായപ്പോൾ ഭർത്താവിനോടു പറയുന്നത് 'ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചേർന്നുവഴിയിൽ വെള്ളം കോരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു കറുത്ത മനുഷ്യൻ എതിരേനിന്നു തലകൊണ്ടു ആഗ്രഹം കാണിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരു പയ്യനും അയാളുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ മകളോടു, 'എത്ര വൃത്തികെട്ടവരാണ് ഇവർ എന്ന് ചോദിച്ചതിന് മകൾ 'ഞാൻ ഒരു പയ്യനെ കണ്ടു അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ കരിപോലെ കറുത്തതും പല്ലുകൾ പാലുചാലെ വെളുത്തതാണെന്നും പറഞ്ഞു.' ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നും വിരുന്നിന് പോയി. സന്ധ്യയായപ്പോൾ വിരുന്നിൽനിന്നും തിട്ടക്കത്തിൽ തിരികെ വരുന്നവരും മകൾ അവിടെ വെള്ളം കോരുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു പിടുന്നതും കണ്ടു. അവിടെ ചേർന്നപ്പോൾ എഴുന്നാടു പററി വേർന്നുനിന്നു. എന്നാൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുചേർന്നു. ഇതു കണ്ടു വേലക്കാർ ഓടിപ്പോയി. പിന്നീടു ആ കറുത്തവർ രണ്ടുപേരും ഞങ്ങളെ പിടിക്കുകയുണ്ടായി' എന്നു പറഞ്ഞു.

ഈ ആചാരമാകുന്ന 'പേടികൾ' രാത്രി കാലങ്ങളിൽ നടന്നാലേ അതിന് സാധ്യതയുള്ളൂ. ഏഴാം നടപടിയിൽ പറയുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവം സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു വിരുന്നിനുശേഷം അമ്മയും മകളും തിരികെ വരുമ്പോഴാണ് നടക്കുന്നത്. അവർ തിരികെ വരുമ്പോൾ വഴി കാണുന്നതിന് വീളക്കും, സംരക്ഷകരെയും സൈന്യാധിപർ അയച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. പകൽ വിരുന്നിനായി പോകുമ്പോൾ കരുന്ന മനുഷ്യൻ തല ചലിപ്പിച്ച് ആംഗ്യം കാണിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞു തിരികെ വരുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അന്ന് നടപ്പുള്ള ആചാരപ്രകാരം അവരെ അവകാശപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി ആ കരുന്ന മനുഷ്യർ അവരെ പിടിക്കുന്നത്.

കരുന്നമനുഷ്യനും, പയ്യനും, അമ്മയെയും മകളേയും കടന്നുപിടിക്കുമ്പോൾ വേലക്കാർ എതിർക്കാതെ മാറിപ്പോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അക്കാലത്തെ ഈ ആചാരത്തെ മറികടക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു് ആ അംഗരക്ഷകർക്ക് അറിയാമായിരുന്നിരിക്കും. അവർക്കും ജാതിഭ്രാന്തും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അവർ രംഗത്തുനിന്നും ഓടി രക്ഷപ്പെടുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ അവർ സൈന്യാധിപന്റെ കോപത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി ഞാങ്ങൾ വെട്ടിയപ്പോൾ ചാൾ നിലത്താണ് കൊണ്ടതെന്ന് പെണ്ണു കൈയ്യൊഴിയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഭാര്യ സൈന്യാധിപന്മാർക്ക് മേൽപറഞ്ഞ കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ആ കരുന്ന മനുഷ്യർ പിന്നെയും വന്ന് (സൈന്യാധിപന്റെ വീട്ടിൽ), അവരെ പിടിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ ആ ദ്രാവിഡർക്ക് അവകാശപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ ആണെന്നുള്ള ഉത്തമ ബോധ്യത്തോടു കൂടിയാണ് സൈന്യാധിപൻ നിൽക്കാതെന്ന അവർ പിന്നെയും വന്ന് സ്ത്രീകളെ പിടിക്കുന്നത്. ഇതോടുകൂടി 'ജാതിഭ്രാന്തും' ആകുന്ന മാനഹാനി സൈന്യാധിപന് സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ജീവൻ തുല്യമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഭാര്യയേയും മകളേയും അദ്ദേഹം അകത്തേ മുറിയിൽ ചൂട്ടിയിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മാനഹാനിയും, ജാതിഭ്രാന്തും സംഭവിക്കുന്ന സൈന്യാധിപനും കുടുംബസ്ഥിരം തെരുവിലോ, കുളക്കടവിലോ, വിരുന്നുകൾക്കോ, മരണവീട്ടിലോ പോകാൻ സാധിക്കാതെയായി. സൈന്യാധിപൻ മരണമുഖത്തു കയറിയിൽ അപമാനിതനായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ

ഭാര്യയും മകളും വെളിയിൽ പോയാൽ കുറഞ്ഞവർ വന്ന് അവരെ ഉപദ്രവിക്കുക ഒരു നിരന്തര സംഭവമായതുകൊണ്ട് അവരെ വീട്ടിൽ തന്നെ ഒരു മുറിയിൽ അടച്ചിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതു മൂലം സ്ത്രീകൾക്ക് മാനസിക വിഭ്രാന്തികൂടി ഉണ്ടാകുന്നു. മൂന്നു വർഷമായി സൈന്യാധിപൻ സഹിക്കുന്ന മനോവ്യഥയിൽനിന്നും, തനിക്കും കുടുംബത്തിനും കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നും, അമ്മയ്ക്കും മകൾക്കും ഉണ്ടായ മാനസിക വദ്രാന്തിയിൽനിന്നും രക്ഷനടാൻ പേണ്ടിയാണ് സൈന്യാധിപൻ മാർത്തോമ്മായുടെ അടുത്തു വന്ന് തന്റെ കിടപ്പുകൾ പറയുന്നത്. അവസാനം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു മരണോന്മുഖം മുങ്ങുകയും താനും തന്റെ കുടുംബവും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നും അവർ മുക്തി നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

കേരളത്തിൽവെച്ചു നടന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവം 'നടപടി' യിൽ വിവരിച്ചശേഷം, സാന്നിച്ഛാസിക്കെ ഭരണപുരുഷൻ എൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണ് അടുത്തതായി പറയുന്നത്. ഇതു വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വെച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. ബർമിന്റേറ്റി വാലന്റായിൽ എന്ന പാഷണ്ഡരോടു ചേർന്ന് കാലം കഴിച്ചശേഷം പിന്നെയും ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കി, 'നടപടികൾ' മാർത്തോമ്മാ മതം അർജ്ജുനിയായിൽ 'ആനി' എന്ന സ്ത്രീയെ വെച്ചു എഴുതിയതാണെന്നു നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ അതിനാൽ നടപടിയിലെ സംഭവങ്ങൾ എല്ലാം പലയിടത്തു നടന്നതും മാറ്റിനിർത്തിയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

എട്ടാം നടപടിയിൽ സൈന്യാധിപന്റെ കൂടെ മാർത്തോമ്മാ ഒരു കാളവണ്ടിയിൽ യാത്ര തുടരുന്നു. വഴിയിൽ പച്ച കാളകൾക്ക് ക്ഷീണം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ തീറ്റിയിനംകൊണ്ടിരുന്ന കഴുതകളെ വരുത്തി വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല കഴുതകളെ വണ്ടി വലിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടു മറ്റുള്ള കഴുതകളോടു മാർത്തോമ്മാ പറയുന്നത് "മരുമിയിൽ വസിക്കുന്നവരായുള്ളോവേ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു നിങ്ങളുടെ തീറ്റി സ്ഥലത്തേക്ക് ചോരുക" എന്നാണ്. മേൽപറഞ്ഞ സംഗതി തെളിയിക്കുന്നത് മാർത്തോമ്മാ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും (കാളകളെക്കൊണ്ട് വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന നാട്ടിൽനിന്നും) കഴുതകളെക്കൊണ്ട് വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന നാടായ മരുമിയിലേക്ക് പോയി എന്നാണ്. അതായതു 'നടപടി'കൾ

പ്രകാരം മസൂദായി രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തേക്ക്. മസൂദായി രാജാവിന്റെ ബന്ധുവായ കാരിഷിന്റെ ഭാര്യ മിഗ്ദോനിയ മാർത്തോമ്മായുടെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാഗം വീണിട്ടു സംബോധന ചെയ്യുന്നത് “പുതിയ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലനും, മനുഷ്യർ തിങ്ങിവസിക്കുന്ന നാട്ടിൽനിന്നും മരുഭൂമിയിലേക്ക് വന്നവനായ അങ്ങയോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്”¹⁰ എന്നാണ്. മേൽപറഞ്ഞ സംബോധന തെളിയിക്കുന്നത് മാർത്തോമ്മാ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പോയി എന്നാണ്. ഒരു മരുഭൂമി പ്രദേശമായ മസൂദായി രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തു് എന്തിനുവേണ്ടി ചെന്നു എന്ന് മാർത്തോമ്മാ തന്നെ ഉത്തരം പറയുന്നുണ്ട്. രാജാവു് മാർത്തോമ്മായോടു് ചോദിക്കുന്നു ‘¹¹ നീ എവിടെ നിന്നാണ് ഒളിച്ചുപോയിയതു്. എന്റെ രാജ്യത്തു് എന്തിനു് വന്നു!’ അതിനു് മാർത്തോമ്മാ “അനേകരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും, നിങ്ങളുടെ കയ്യാൽ ഈ ജഡത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനാകുന്നതിനും” എന്നാണ് മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നത് മാർത്തോമ്മാ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്ര കേരളത്തിൽനിന്നും മരുഭൂമിപ്രദേശമായ മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തേക്ക് രക്തസാക്ഷിയായി മരണമടയുവാൻ വേണ്ടി പോയി എന്നുള്ളതാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ ഇതിഹാസപ്രകാരം, ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സാംസ്കാരികമായി അത്യുന്നതി പ്രാപിച്ച ഇൻഡ്യയുടെ തെക്കുകിഴക്കേ തീരമായ ചോളമണ്ഡലദേശത്തേക്കല്ല മാർത്തോമ്മാ മലങ്കരയിൽ നിന്നും പോയതു്, പ്രത്യുത ഒരു മാഗ്ഗിഭരണാധിപൻ (മസൂദായി) ഒരിക്കൽ മരുഭൂമിയിലേക്കായിരുന്നു ഈ മരുഭൂമിയിലെ രാജ്യം പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ‘ബഹറിൻ’ ആണെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ നിഗമനം. ബർട്ടസ്സാൻ ഏഴും, എട്ടും നടപടികൾ എഴുതുമ്പോൾ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ചില ¹² ആചാര മര്യാദകളും പേർഷ്യാ ഗ്രീക്കു ¹³ നാമങ്ങളോടുകൂടിയ കഥാപാത്രങ്ങളുമായി കൂടികലർന്ന വിധത്തിലാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഏഴും എട്ടും നടപടിയിൽ പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ വെച്ചു നടന്നുവോ മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽപെച്ചു നടന്നുവോ എന്ന ¹⁴ സംശയം മാർത്തോമ്മായുടെ നടപടികൾ വായിക്കുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാകുക സ്വഭാവികമാണ്. മാർത്തോമ്മായുടെ രണ്ടാമത്തെ യാത്ര കേരളത്തിലേക്കായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. ¹⁵ പേർഷ്യയിലെ

ക്രിസ്ത്യാനികൾ എപ്രകാരം തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അതേ ഗൗരവത്തിൽതന്നെ 16 ലക്ഷരം നസ്രാണികളും മാർത്തോമ്മാതന്നെയാണു് ലക്ഷരസമസ്തം സ്ഥാപിച്ചതെന്ന വിശ്വാസം ഇന്നേയോളം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു് നവീന ആശയം അല്ല. ക്രിസ്തുമതത്തോളംതന്നെ പുരാതനമായ വിശ്വാസമാണു്.

Notes

1. Ref : The Orthodox Church of India, by David, Daniel page 9
2. Ref : Acts of Thomas, by Klijn, page 28.
3. 'Bishop Medleycott who has institutad a critical stndy of the Acts refers to many south Indian manners and customs in the narrative such as taking a bath before meals, the palki or Palanquin. a cart drawn by cattle or oxen, the mention of the turban and the prostration before a religious leader as a sign of reverance. This event must have been during the second dispersion of the Apostles in A. D. 52 following the Assumption of St. Mary.'

Ref : A history of Christianity in Kerala, by Dr. C. V, Cherian, page 27

4. (a) "A peculiar custom that was in existance through out Kerala till the end of the 17th century was called by different names like Mannapedi or Pulapeddi or Parapeddi in different parts of country. According to the custom if a slave like Pulaya, Paraya or Mannan happened to see a high caste woman alone after dusk she would have to go with him. It was enough if the mannan or pulaya threw a stone or a stick at her or called out that he had seen her. Such woman were never allowed to enter their houses and their

only way of living was to go with the mannan or pulaya however old or sick he may be. If the woman returned to her house all the members of her family would lose their caste.

Ref; Studies in Kerala History, by Elamkulam page 411.

- (b) Duarte Barbosa was the first person who recorded this social practice. Hence it is clear that it was in existence in Malabar before the 16th century. According to Dr. Gundert this custom was practised in the month of Karkittakam (July-August) only. In south Kerala any how this practice existed only in March-April.

Ref : Ibid

5. Ref: Acts of Thomas, by Klijn, page 98.
 6. Ibid 98-99
 7. Ibid 99.
 8. Eusebius write that Bardaissan was influenced by Valentine, but that at a later stage he turned to the church. Ibid 41
 9. 'To you I speak. ye inhabitants of the desert, remain behind and go to your pasture, for if I had had occasion you would all have come' Ibid 102
 10. 'Karish's wife's words: I beg of thee, thou Apostle of the new God who hast come to a desert place from the habitation of men.....etc.'
- Ref; Ibid 110.
11. Ref: Malankara Nazranikel Vol. I by Paret page 276.
 12. Ref ; A history of Christianity in Kerala, By Dr. C. V. Cherian, page 27.
 13. The proper names in this section of the Acts do not

belong to India at all, they are Greek, Roman, Iranian, Semitic, Not one of them is Tamil or Sanskrit. Tertia is Latin, Narkia, Charisus and Mygdonia are Greek Mazdai, Vizan, Manashar and Sifur are Iranian or Semitic.

Ref : The Apsotle Thomas in South India, by J. N. Farquahr, (Edited by Vellian) page 56

14. ആയിരത്തി എഴുനൂറ്റോളം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് രചിച്ച വി. തോമാസിന്റെ നടപടിയിൽ ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒട്ടെല്ലാം ഉറപ്പാവാൻ പാറങ്ങളെയും ഒട്ടെല്ലാം കേട്ടിടത്തു കേട്ട വിവരങ്ങളെയും ആശ്രയമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കഥാകാരന് നേരിട്ട് അറിവില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളെയും പാത്രങ്ങളെയും സംഭവ പരമ്പരങ്ങളെയും കോർത്താണ് നടപടികൾ എഴുതിരിക്കുന്നത്.

Ref : മലങ്കരസ്രുണികൾ Vol, I. page 200.

15. Eastern Christians flourished under the Sassanians (Persian Empire) The people themselves claim a traditioal lineage running back to St, Thomas.'

Ref : Nestorians and their Musiim Neighbours' by Dr. John Joseph, page 24.

16. 'It seems that the Acts of Thomas in their present form tend to show that the Apostle visited South India.'

Ref : 'Acts of Thomas' by Dr. Kliijn, page 28.



“ഇതരപരൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നെങ്കിൽ ഒരു പരാജയത്തെ സ്വയം വരിക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ സൗകര്യമെന്നോ”

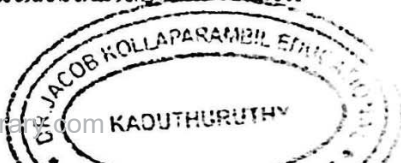
—വേഷ, യൂറോനോൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ.

മാർത്തോമ്മാ നടത്തിയ മൂന്നാമത്തെ യാത്ര

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണു് വിവരിക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. (1) മാർത്തോമ്മാ നടത്തിയ മൂന്നാമത്തെ യാത്രയിൽ ചെന്നെത്തിയ മസൂദായി രാജ്യം. (2) മാർത്തോമ്മായുടെ രക്തസാക്ഷി മരണം, ഈ രണ്ടു സംഗതികളും നടപടിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരത്തിലാണു് താഴെ വിവരിക്കുന്നതു്.

മാർത്തോമ്മായുടെ മസൂദായി രാജ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയും രക്തസാക്ഷി മരണവും ഓഗസ്റ്റാൻ 9 മുതൽ 14 വരെയുള്ള നടപടികളിൽ ആണു് ഏഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. മാർത്തോമ്മാ മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തേയ്ക്കു് കഴുതയെ കെട്ടിയ രഥത്തിൽ ഒരു സൈന്യാധിപന്റെ കൂടെയാണു് യാത്രചെയ്യുന്നതു് മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തു് അപ്പോസ്തോലൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ മിഗ്ദോനിയ എന്ന പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ മാർത്തോമ്മയെ കാണാൻ പല്ലക്കിൽ ഏഴുന്നെള്ളിവന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ പ്രസംഗം കേട്ടുകഴിഞ്ഞു പല്ലക്കിൽ നിന്നും അവർ ഇറങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്. “പുതിയ ദൈവത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലനായ അങ്ങയോടു് വിനീതമാരി പറയുന്ന അവിടുന്ന് മനുഷ്യർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും ഈ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു് മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന ഞങ്ങളെ മേൽക്കിയെടുക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്.”

മിഗ്ദോനിയ, മസൂദായി രാജാവിന്റെ ബന്ധുവായ കരീഷീന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു. ഒരു രാജകുടുംബാംഗം തന്നെയാണു് പറയുന്നതു് (മസൂദായിയുടെ രാജ്യം) ‘മരുഭൂമി’യാണെന്നു്. ഈ മരുഭൂമിയിലേക്കു് എന്തിനുവേണ്ടി വന്നു എന്നുള്ളതു് മാർത്തോമ്മാ തന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് 2 വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ന്യായാസനത്തിന്റെ മുൻപിൽ മാർത്തോമ്മയെ കാവൽക്കാർകൊണ്ടുവന്നു് ഹാജ



രാക്കിയെന്നും രാജാവ് അപ്പോസ്തോലനോടു് ചോദിക്കുന്ന വിവരങ്ങളും അതിന്നു മാർത്തോമ്മയുടെ മറുപടിയുമാണു് 'മസൂദായി രാജ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള തന്റെ ദൈവതം എന്തായിരുന്നുവെന്നു് വ്യക്തമാക്കുന്നതു്'.

രാജാവു്:- നീ ഒരു അടിമയോ, സ്വതന്ത്രനോ?

മാർത്തോമ്മാ:- 'ഞാൻ അടിമയല്ല, നിങ്ങളുടെ എന്റെമേൽ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല'

രാജാവു്:- 'നീ എവിടെ നിന്നാണു് ഒളിച്ചോടിയതു്, എന്തു് രാജ്യത്തു് എന്തിന്നു വന്നു്?

മാർത്തോമ്മാ:- അന്യരെ വധനംകൊണ്ടു് രക്ഷിക്കുന്നതിന്നും, നിങ്ങളുടെ കയ്യാൽ ഈ ലോകത്തു് നിന്നു് വിമുക്തനാകുന്നതിന്നും.

മൂന്നാമത്തെ യാത്രോദ്ദേശം മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തു് സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിന്നും അവിടെ വെച്ചു് മസൂദായിയാൽ രക്തസാക്ഷിമരണം വരിക്കാനും വേണ്ടേയായിരുന്നു എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭാഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതുചെയ്ത മാർത്തോമ്മാ തന്റെ വാക്കുകളിൽ മൂന്നു് യാത്ര നടത്തിയതിന്റെ സൂചന, 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

'എന്റെ അരക്കെട്ടു സത്യംകൊണ്ടു് മുറുകിക്കെട്ടിയതും, ചെമ്മീനിന്റെ ആണികൾ ഇളകിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ കാലിൽ ബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു, എന്റെ കലപ്പരിചരൽ ഞാൻ കൈവെച്ചിട്ടുള്ളതും, ഉഴുവുവെച്ചുകൾ വളഞ്ഞു് പോകാതിരിക്കാൻ വെള്ളി ഞാൻ പുറകോട്ടു നോക്കിയിട്ടില്ലാത്തതും ആകുന്നു. എന്റെ വയൽ ഉണങ്ങി വെള്ളം യായതും, ഫലമെടുക്കാൻ കാലമായതുമാകുന്നു. എന്റെ കൂലി എനിക്കു തരണമേ. ഞാൻ മൂന്നാമത്തെ പാറാവും, രണ്ടാമത്തേതും മൂന്നാമത്തേതും കാര്യം അവിടെത്തെ മുഖം എന്നു കാണിക്കേണമേ. അവിടെത്തെ സൌന്ദര്യത്തെ ഞാൻ ആസ്വാദിക്കട്ടെ' എന്നിപ്രകാരമാണു് മാർത്തോമ്മാ പ്രാർത്ഥിച്ചതു്. 3

മൂന്നാമത്തേതും (വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഇൻഡ്യാ) രണ്ടാമത്തേതും (തെക്കേ ഇൻഡ്യാ) മൂന്നാമത്തേതും (മസൂദായി രാജ്യം) യാത്ര അവസാനിച്ചു, വയലുകൾ കൊച്ചാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു, എന്റെ പ്രതി

ഫലം (രക്തസൗക്ഷ്മി മരണം) തരണം എന്നും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അഭ്യർത്ഥനയാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രാർത്ഥന. 'നിങ്ങളുടെ കയ്യാൽ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനാകാനും' എന്ന അപ്പോസ്തോലന്റെ ഉത്തരം എന്തു പ്രതിഫലമാണ് മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

നടപടികളിൽ പ്രകാരം മസ്ദായി രാജ്യത്തു മാർത്തോമ്മാ എത്തിയതിന് ശേഷമുള്ള വിവരങ്ങൾ ചുരുക്കമായി ഇവിടെ എഴുതുന്നു.

ഒൻപതാം നടപടിയിൽ മിഗ്ദോനിയായുടെ മനസാന്തരമാണ് പറയുന്നത്. മിഗ്ദോനിയായുടെ ഭർത്താവ് കാരിഷ്, തന്റെ ഭാര്യ ഒരു വൈദ്യേശികന്റെ മന്ത്രവാദത്താൽ മയങ്ങിപ്പോയിയെന്നും മസ്ദായി രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പരാതിപ്പെട്ടു. പരാതി പ്രകാരം രാജാവ് കാവൽക്കാരെ അയച്ച് മാർത്തോമ്മായെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി, നൂററി അൻപതു അടി ശിക്ഷകൊടുത്തിട്ട് കരാഗ്രഹത്തിൽ അടപ്പിച്ചു. കാരിഷ്, ഭാര്യയായ മിഗ്ദോനിയായിൽ ഇനിയെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു രാത്രിയിൽ തന്നെ മിഗ്ദോനിയാ മാർത്തോമ്മായെ ക്ഷണാൻ കരാഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ നിന്നും മാർത്തോമ്മായെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അവളുടെ ഗൃഹത്തിൽ വന്നു് അവളും തർത്തിയാ എന്നു പേരയ്ക്കു ദാസിയും ജ്ഞാനസ്താനം ഏറ്റു. പിറേറ്റിവസവും കാരിഷ്, മിഗ്ദോനിയായിൽ തന്റെ നേക്കുള്ള മനോഭാവത്തിൽ മാറ്റങ്ങളൊന്നും കാണാഞ്ഞതറിയാൽ, മാർത്തോമ്മായെ നശിപ്പിക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. മാർത്തോമ്മായെ ജനങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കൊല്ലുക തന്നെ വേണമെന്നു് മസ്ദായി രാജാവും നിശ്ചയിച്ചു.

രാജാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പടയാളികൾ കരാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും അപ്പോസ്തോലനെ രാജസന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കി, രാജാവ് മാർത്തോമ്മായെ താക്കീതു നൽകി വിടുകയാണ് അപ്പോൾ ചെയ്തതു്. അപ്പോസ്തോലൻ സിഫ്രി എന്ന സേനാനായകന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെയും, ഭാര്യയെയും, പുത്രിയെയും ജ്ഞാനസ്ഥനപ്പെടുത്തി: രാജാവിന്റെ ഭാര്യ തേർഷ്യ, മസ്ദായി രാജാവിൽ നിന്നും, മിഗ്ദോനിയായിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ അറിഞ്ഞു

അവരെ ഉപദേശിക്കാൻ പോയി. എന്നാൽ തേർഷ്യായും, മീഗ് ദോനിയായുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് സേനാനായകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു മാർത്തോമ്മായെ നേരിട്ടു കണ്ടു. 'അങ്ങയുടെ ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്ന നിത്യജീവൻ അനുഭവമാണെന്നതിന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്ന് മാർത്തോമ്മായോടു പറഞ്ഞു. അവരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും ഉത്തരവാദിത്വം സ്വീകരിച്ചു. രാജ്ഞി തേർഷ്യായിൽ കണ്ടുമാറ്റം രാജാവിനെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു. സേനാനായകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു മാർത്തോമ്മായെ രാജാവു ദേഹോപദ്രവം എടുപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ നിന്നും പട്ടാളികൾ മാർത്തോമ്മായെ വലിച്ചിഴച്ച് ന്യായവിസ്താര സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി ന്യായവിസ്താര സ്ഥലത്തു രാജാവു വരുന്നതിനു മുൻപു രാജാവിന്റെ മകൻ 'വിസാൻ' മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശം കേട്ടു ക്രിസ്തുവിങ്കുപോയി തിരിഞ്ഞു. ന്യായവിസ്താര സമയത്തു രാജാവിനോടു അപ്പോസ്തോലൻ 'അങ്ങേയ്ക്കു എന്തൊരു മേൽയാക്കാരധികാരവുമില്ല എന്നെ പീഡിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടു ക്ഷയിച്ച രാജാവു രണ്ടു ഇരട്ടു തകിട്ടു ചുട്ടുപിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു അതിന്മേൽ അപ്പോസ്തോലനെ നിറുത്തി. പക്ഷെ മാർത്തോമ്മായുടെ കാലുകൾ തകിടിന്മേൽ തൊട്ടുസമയത്തു തകിടിന്റെ അടിയിൽ നിന്നും നീരുറവകൾ ഉയർന്നു തകിടിനെ തണുപ്പിച്ചു. ആ നീരുറവകൊണ്ടുണ്ടായ ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാൻ രാജാവിനു മാർത്തോമ്മായെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. അപ്പോസ്തോലൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതോടുകൂടി നീരുറവ അപ്രത്യക്ഷമായി. പക്ഷെ ഭാര്യമൂലം നിരാശനായ രാജാവു കാണാതെപോയി മാർത്തോമ്മായെ പിന്നെയും കരാഗ്രഹത്തിലടച്ചു. ഈ കരാഗ്രഹവാസത്തിനിടയിൽ മാർത്തോമ്മാ വിസാൻ രാജാക്കന്മാരെയും ഉത്തരവാദിത്വമെടുത്തി. രാജാവു മാർത്തോമ്മായെ കൊല്ലാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു നാലു പട്ടാളികളെ അതിനുവേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തി അവർ ഏകദേശം അരമൈൽ ദൂരമുള്ള കുന്നിൽ മാർത്തോമ്മായെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോസ്തോലൻ രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിനുമുൻപു സിമോനിനും, വിസാന്നും പൗരോഹിത്യം കൊടുത്തു. പിന്നെ കുറെനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷം പട്ടാളികളോടു തങ്ങളുടെ ജോലി നിറവേറ്റാൻ മാർത്തോമ്മാ തന്നെ അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ നാലുപേരും ഒരമിച്ച് ചെന്നുചെന്നു കൊണ്ടുള്ള കുന്നങ്ങൽ ശരീരത്തിൽ കത്തിയിറക്കി, മാർ

ത്തോടൊന്നിച്ച് കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. വിശ്വാസികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം രാജാക്കന്മാരെ അടക്കുന്ന പുരാണ കല്ലറയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

മസ്ദായി രാജാവിന്റെ കാലത്തു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്ലറയനുസരിച്ച് മാർത്തോമ്മായുടെ കല്ലറ തുറന്നു നോക്കി പക്ഷേ ഒരു ക്രിസ്തു സന്ദേശം അസ്ഥികൾ രഹസ്യമായി പടിഞ്ഞാറൻ ദേശത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയതിനാൽ കല്ലറയിൽ ഒന്നും കാണാനില്ലായിരുന്നു. കല്ലറയിൽ അസ്ഥികൾ കാണാതായപ്പോൾ അവിടെ നിന്നും കിരീടം പൊടിനാശി രോഗിയായ മകന്റെ മേൽ മസ്ദായി രാജാവ് വിതറി. അതിനാൽ മകന്റെ ദീനം സുഖമായി. ഈ സംഭവം മസ്ദായിയെ ഒരു വിശ്വാസിയായിത്തീർക്കുകയും, സിംഹർ പുരോഹിതന്റെ കൈ തലയിൽ വെച്ച് താൻ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

മാർത്തോമ്മാ, മസ്ദായിയോട് 'കാലമിന' എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചാണ് രക്തസാക്ഷിയായി മരണമടഞ്ഞതെന്ന് വളരെയധികം ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ 'കാലമിന' മൈലാപ്പൂർ തന്നെയാണോ? അതോ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപാണോ എന്ന് രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്.

മാർത്തോമ്മായുടെ അസ്ഥികൾ ഏ. ഡി. 205 ലും 223 ലും ആണ് ഏറ്റുമാനൂരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മാർത്തോമ്മായുടെ നടപടികൾപ്രകാരം മാർത്തോമ്മാ ഒരു കൊല്ലിച്ച മസ്ദായിയുടെ കാലത്തും മാർത്തോമ്മാ പൗരോഹിത്യം കൊടുത്ത സിംഹറിന്റെ കാലത്തും തന്നെയാണ് ഈ സംഭവം നടന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ മസ്ദായിയുടെ രാജ്യത്തു കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ഒരു കീർത്തനം പാടുന്നുണ്ട്, ആ കീർത്തനത്തിൽ, മാർത്തോമ്മാ തന്റെ മൂന്നു യാത്രകളിൽ പോയിരുന്നതും സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന തുമായ രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കടലിലെ പവിഴം കൊണ്ടു വരുന്നതിനായി ഈജിപ്റ്റിലേക്കു മാതാപിതാക്കൾ തന്നെ അയക്കുന്നതായിട്ടാണ് കഥ തുടങ്ങുന്നത്. യാത്രയിൽ കൂടെ ഭാഗ്യമായി കൊണ്ടു പോയതു് 'ഏലായ' നാട്ടിലെ

(Beith Ellaye) സ്വർണ്ണവും, ഗസ്സാക്കിലെ വെള്ളിയും, ഇൻഡ്യയിലെ രത്നവും കഷ്ടാൻ നാട്ടിലെ മരതകവും ആണ്.

ഒന്നാമത്തെ യാത്ര കഴിഞ്ഞു കഷ്ടാൻ നാട്ടിൽ നിന്നും (വടക്കേ ഇൻഡ്യ) തിരിച്ച യന്ത്രശലേമിൽ വന്ന് അവിടെനിന്നും രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ഏഴാത്തു തുറുവത്തു എത്തി (ആഗ്ബാ ഉൾക്കടൽ) അവിടെനിന്നും ഗസ്സാക്കിൽ (എത്യോപ്പ്യാ) എത്തി അവിടെ നിന്നുമാണ് രത്നത്തിന്റെ നാടായ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ വരുന്നത്. അടുത്തതായി കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നത് 'പവിഴം വിളയുന്ന, നാട്ടിൽ എത്തുന്നതായി ആണ്. ഈജിപ്ത് എന്ന് കീർത്തനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മസാദായിയുടെ രാജ്യമായിരുന്നതും. ചേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപും, പവിഴം വിളയുന്ന നാടുമായ ബഹറിനിലേക്ക് മാർത്തോമ്മാ പോയി എന്നുള്ളതാണ് കീർത്തനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മസാദായി ആത്മ? കാലമീന എഴിടെ?

ജോർജ്ജിയൻ, ഭാഷയിൽ എഴുതിയ നടപടിയിൽ മസാദായി എന്ന വാക്ക്, മസാദേവുസ്സ് എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. മസാദായി എന്ന പേർഷ്യൻ വാക്കിന്റെ ഗ്രീക്കുപദമാണ് മസാദേവുസ്സ്. ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഭരണാധിപൻ എന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള പ്രത്യേകത 'മാഗ്സി' ഗോത്രത്തിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത കുടുംബഭരണാധിപൻ, ഗ്രാമത്തലവൻ, ഗോത്രത്തലവൻ, പ്രവിശ്യാ ഭരണാധിപൻ, സൗരാഷ്ട്രതാലിപൻ എന്നീ അഞ്ചു ഭരണാധിപന്മാർ മാത്രമേ മസാദായി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മസാദ-അദ് മോയി എന്ന പഹിലവി വാക്ക് ലോപിച്ചാണ് മസാദായി എന്ന് ആയത്. ഇതുപോലെ ബക്ററിയ വംശജരായ ഭരണാധിപന്മാരെ ബസ്സേവുസ്സ് എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയും, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഓരിയാവോസ്സ് മൂന്നാമനും തമ്മിലുള്ള ഗോഗ്രമേല (330 ബി സി.) യുദ്ധത്തിൽ ഓരിയാവോസ്സിന്റെ വലതു ഭാഗത്തു മസാദായിയും പടയും ഇടത്തുവശത്തു ബസ്സേവുസ്സ് പടയും നിരന്നുനിന്നുകൊണ്ടാണ് യുദ്ധം ചെയ്തത്.

മസാദായിയുടെ രാജ്യം സൗരാഷ്ട്രതാലിപത്യത്തിൽ കഴി

യുന്ന ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് തെളിവു ലഭിക്കാത്തതിൽ എഴുതിയ നടപടിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതായത് മസോറായി രാജാവ് മാർത്തോമ്മായെ ചട്ടുപഴുപ്പിച്ചു തകിടിൽ നിർത്തി ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. ആ പരീക്ഷണത്തിൽ തോൽവി സംഭവിച്ച മസോറായി രാജാവ് മറ്റൊരു പരീക്ഷണത്തിന് മാർത്തോമ്മായെ വിധേയനാക്കി. അതായത് അപ്പോസ്തോലൻ ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സൂര്യനെ വന്ദിക്കണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ പരാജയപ്പെട്ട രാജാവ് മാർത്തോമ്മായെ കൊല്ലുവാൻ പിന്നീട് ഉത്തരവായി.

സൂര്യൻ സൗരരാഷ്ട്രമതക്കാരുടെ ആരാധനാവസ്തുവാണെന്നുള്ളതിന് (Symbol of Worship) വേണ്ട തെളിവ് സൗരരാഷ്ട്രമതഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

1. 'Allusion to worship and to the fire are comparatively common.'

Ref : Zoroastrian Studies by Jackson page 159.

2. 'The morning sun it is necessary to reverence till mid-day and that of midday it is necessary to reverence till afternoon and that of the afternoon it is necessary to reverence till night.'

Ref : Zoroastrian Scripture Shayast-La-Shayast. Chapter VIII, verse 2.

Verse-3.

'As to the sun it is better when one reverence it every time at the proper period, when he does not reverence it for once it is a sin of thirty stirs;'

എ. ഡി. 72-ൽ മസോറായി രാജാവ് മാർത്തോമ്മായെ സൂര്യനെ വന്ദിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതിൽ എ. ഡി 620-ൽ അതുപോലെ ഒരു സംഭവം പേർഷ്യയിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതായതു റോമാചക്രവർത്തിയായ ഹെർക്കുലിസ്സിനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പേർഷ്യരാജാവായ (സസ്സാനിദ് ഭരണകാലത്ത്) കൊസ്രസ്സ് ഉത്തരവിട്ട് ആജ്ഞാപിച്ചത് " ക്രൈസ്തവനെ ക്രിസ്തുവിനെ

ഉപേക്ഷിച്ചു, സൂര്യനെ വന്ദിക്കുന്ന മതം സ്വീകരിക്കാഞ്ഞിടത്തോളം കാലം, ഞാൻ റോമചക്രവർത്തിക്ക് സമാധാനം കൊടുക്കേയില്ല' എന്നാണ്.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലും പാത്ര്യാസംഗ്രാജ്യത്തിന്റെയും പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും രാജകീയ മതം സൗരായുതം ആയിരുന്നെന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ട്. ആ മതത്തിന്റെ ആരാധനാവസ്തുവാണ് സൂര്യൻ എന്ന് മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് പാത്ര്യാസംഗ്രാജ്യത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന ചെറുകിടരാജ്യങ്ങളിലോ, സൗരായുതം പ്രബലമായിരുന്ന പ്രദേശത്തോ വെച്ചായിരിക്കും മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചത് എന്നാണ്.

ഹിന്ദുമതവും സൂര്യനെ വന്ദിക്കുന്നു എന്നൊരു വാദം കൊണ്ടു വരാം പക്ഷേ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ അത് ചെന്തമിഴ്നാട് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചേര ചോള, പാണ്ഡ്യദേശങ്ങളിൽ ഹിന്ദു മതം പ്രബലമായിരുന്നില്ല. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ് വസ്തുതയായും തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ പ്രബലമായിത്തീർന്നത്. മാർത്തോമ്മാ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽവന്ന കാലത്ത് ജൈനമതവും ബുദ്ധമതവുമായിരുന്നു പ്രബലമതങ്ങൾ. പക്ഷേ മാർത്തോമ്മാ മാതോദീപ്താ മുക്തിയ നവ്യതിരി കുടുംബങ്ങൾ (ശൈവവാദികൾ) ക്രിസ്തുവിനു മുൻപ് കേരളത്തിൽ വാണിജ്യപരമായിട്ടു കിടന്നിരുന്ന പാത്ര്യാസം ആയിരുന്നു. 'സംഘം' കാലത്ത് രചിച്ച ചിലപ്പതികരം മണിമേഖല എന്നീ കൃതികൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ ജൈന ബുദ്ധ മതങ്ങളുടെ പ്രബലതയ്ക്ക് ഒരു മുകോദാഹരണമാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ ഒരു ഹിന്ദു പുരോഹിതനാൽ മാർത്തോമ്മാ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വെച്ച് രക്തസാക്ഷിയായി ഭരണം അടങ്ങി എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം മാത്രമേ ഈ ഇതിഹാസത്തിനു ആധാരമായി പറയാനുള്ളൂ. പാലായൂർ മുതൽ കൊല്ലം വരെ ഏകദേശം 190 കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിച്ചു 7 പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ച മാർത്തോമ്മാ, കേരളത്തിൽ നിന്നും 600 കി. മീറ്ററോളം ദൂരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മൈലാപ്പൂർ വരെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടും വഴി മധ്യേ

ഒരു പള്ളിയും സ്ഥാപിച്ചതായി രേഖയില്ല. തമിഴ് നാട്ടിൽ ആരും തന്നെ മാർത്തോമ്മായെപ്പറ്റി അവകാശ വാദം ഉന്നയിക്കുന്നില്ല. മൈലാപ്പൂർ¹⁰ അവകാശ വാദം തന്നെ ചകരളത്തിലെ മലങ്കര നസ്രാണികളാണ് നടത്തുന്നത്. പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പകുതിയിൽ മൈലാപ്പൂർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ 'തോമായുടെ ഭവനം 11 എന്ന് പറയുന്ന ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞ കെട്ടിടം ഒരു വൃദ്ധനായ മുസ്ലിം ആണ് കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്'. ഒരു നാട്ടു ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പോലും അവിടെ ആരും കണ്ടതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല ഇതെല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചെടുത്താൽ മാർത്തോമ്മാ തെക്കെ ഇന്ത്യയുടെ കിഴക്കെ കരയിലേക്ക് പോയി എന്ന് ഇതു ഒരു സങ്കല്പം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ മിശിഹായുടെ പിൻഗാമിയെന്നും പാർക്ളിത്താ എന്ന് സ്വയം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവരും മണിക്കരൻ സഭയുടെ സ്ഥാപകനും പേർഷ്യക്കാരുമായ മണിയുടെ ഒരു ശിഷ്യൻ മോളനാട്ടിൽ മരണം അടഞ്ഞതിന്റെ ചരിത്രം ഉണ്ട്. ഈ മണിക്കരൻ അപ്പോസ്തോലനാണ് മൈലാപ്പൂരിൽ വെച്ച് മരണം അടഞ്ഞതു്. മണിക്കര മതാനുയായികൾക്ക്¹² (വെള്ളാള ചെട്ടികൾ) മൈലാപ്പൂരിൽ പീഡ ഇണയായപ്പോൾ അവർ തെക്കൻ ചകരളത്തിലേയ്ക്ക് കുടിയേറി. കൊല്ലത്തു് മണിഗ്രാമക്കാരനെപേരിൽ ഏഴു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഒരു പ്രബലസമൂഹമായി അവർ വർത്തിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലത്തിനടുത്ത തുറമുഖവും നസ്രാണികളുടെ കേന്ദ്രവുമായിരുന്ന¹³ നിരണവുമായി മണിക്കരമതക്കാർ കാലാന്തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ മണിക്കര അപ്പോസ്തോലന്റെ മരണകഥ നസ്രാണികൾക്കു അവരിൽനിന്നും കിട്ടുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിൽനിന്നും മണിക്കര മതക്കാരുടെ തിരോധനത്തോടുകൂടി മലങ്കര നസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ അപ്പോസ്തോലന്റെ മരണവുമായി മണിക്കരരുടെ മൈലാപ്പൂർ കഥ മാറി എടുക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷിയായ 'കാലമീന'¹⁴ എന്ന സ്ഥലം ചോളമണ്ഡലം (കൊറോമണ്ഡൽ) ആയിത്തീന്നു പിന്നീടു് പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തോടു കൂടി അതു മൈലാപ്പൂർ ആയി എന്ന് ഇതാണ് വാസ്തവം.

എന്നാൽ മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച 'കാലമീന' എന്ന സ്ഥലം ഭൂമിശാസ്ത്ര പരമായും ചരിത്രപരമായും നോക്കിയാൽ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിലെ ഒരു ദ്വീപായ ബഹറിൻ ആണെന്നു

മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. പുരാണ പേർഷ്യം സാമ്രാജ്യത്തിലെ പതിനാലാമത്തെ പ്രവിശ്യയിൽപ്പെട്ടതാണ് ബഹറിൻ ദ്വീപ് തമാനിയ അഥവാ ദിൽമൻ ഈ പ്രവിശ്യയിൽപ്പെട്ട നഗരമാണ്. പേർഷ്യം സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിന്നും നാടുകടത്തപ്പെടുന്നവരുടെ രാജ്യമായിട്ടാണ് ബഹറിൽ ദ്വീപിനെ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് മൂലമാണ് അനേകം മൺകുടീരങ്ങൾ ബഹറിനിൽ പുരാണകാലം മുതൽ ഉണ്ടാകാൻ കാരണമായി തീർന്നത്. ഈ ദ്വീപിന്റെ ഭരണാധിപർ മാഗ്നി വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അതിനാൽ അവിടുത്തെ രാജാക്കന്മാർക്ക് മസാധി എന്ന പേര് കിട്ടാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു,

മാർത്താണ്ഡയുടെ ദൈവ്യം വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കും, തെക്കേ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കും, മസാധിയുടെ രാജ്യമായ 'കാലമീന' യിലേക്കും ആയിരുന്നെന്ന് വിദേശീയരും, സ്വദേശീയരുമായ എല്ലാ ചരിത്രകാരന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ 'കാലമീന' എവിടെയാണെന്നുള്ളതിന് ശരിയായ ചരിത്ര രേഖകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ മാർത്താണ്ഡ ഇന്ത്യയുടെ അപ്പോസ്തോലനാണ് അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ ഇതിഹാസ സ്ഥലമായ മൈലാപ്പൂരിൽ വെച്ചു തന്നെയാണ് (ആയിരിക്കണം) രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചത് എന്നു തീവ്രമായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആ രേഖകൾ തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ മൈലാപ്പൂരിൽ വെച്ചു മരിച്ച മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലന്റെ കഥയും ഈ തീവ്രവാദികൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്,

Notes

1. I beg of thee, thou Apostle of new God, who hast come to a desert place from the habitation of men for we dwell in a desert, because we like the beasts that have no speech, now low we are being tamed by thy hands.'

Ref : Acts of Thomas, by Klijn page 110 (para 87)

2. Ibid 151

3. Ibid 144

4. Ibid 120-125

മസാലായി എവിടെ? കാലമീന ആര?

1. Ref . The Apostle Thomas in India, by J. N. Farquhar
(Edited by Vellian) page 79

2. The four repetitions (Ahumavaiti Gatha) of Mazda-ad-moi are for the right coming on the share of the five Chieftain ships, the house ruler, the village ruler, tribe ruler, the province ruler and the supreme Zarat-hust.'

Ref : Shehast La-Shayast, 'Chapt. XIII, Verse 11

3. 'Mazeaus (Mazdai), who commanded his right wing.'

Ref : The Pelicans History of Greece' by A. R. Burn, page 338.

4. Darius was left with no army in 330 except the forces of Eastern Iran dominated by Bessus, Satrap of Bactria.

Ref : Ibid 339.

5. Ref : Malankara Nazranikel. Vol, I., by Paret. page 336

6. Ref; Ancient History of Persia, by Vaux, 104

7. In Kerala in the fifth and sixth centuries there were two classes of Brahmins. One class had been long established here for trade, and the other came in the mean time for spreading there religion.'

Ref; Studies in Kerala History. by Elamkulam, page 105.

8. 'Thus with the advent of of fifth century, the Jain and Bnddhist religions had achieved greater popularity in the Kannad aud Tamil countries than the Vedic religion. It was then that thousands of missionaries entered South

India with the intention of spreading of varnasarama'

Ref: Studies in the Kerala History, Elamkulam, page 105.

9. Ref: Silappadikaram, by M. Varadarajan.

10. വി. തോമസ്സിനെ കുത്തിക്കൊന്നതും, കാലമീനായാക്കും സമീപത്തുള്ള ഇന്ത്യയിലെ കുന്നിൽ വെച്ചാണെന്നും ബാർ എബ്രായ പറയുന്നു. ബാർ എബ്രായയുടെ സാക്ഷ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും മാർത്തോമ്മാ മയിലാപ്പുരിൽ വെച്ച് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നതിന് മലബാറിൽ നിന്നും വേണ്ടത്ര തെളിണ്ടി"

Ref: 'Malankara Nazranikel' Vol. page 370.

11. (a) 'It was at that time (1516 A D.) in a deserted state and the church had collapsed.'

'There were no Christians in that locality.'

Ref: Traditions of St. Thomas Christians, by A. M. Mundadan, page 23

- (b) 'The custodian was a poor muslim who begged alms for the home.'

Ref: Traditions of St. Thomas Christians, by Mundadan page 28.

12. Ref: The Orthodox Church of India, by David Daniel, page 11.

13. "നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കാലം 293-ൽ നിരണത്തുള്ള വിശ്വാസകരതം (നസ്രാണികൾ) കരക്കേണിയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസകരതം കൂടെ (വെള്ളാള വെട്ടികളായ മാണിക്കയർ) ഈ വന്ന തമിഴരിലനുസരിച്ചു തമിഴരുടെ മര്യദയിൽ ചിലതും മലയാം മരദ്യാദയിൽ ചിലതും ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ"

Ref: 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' (കേരളത്തിൽ മാഗർവഴിയുടെ അനാസ്ഥ) Vol. I, page 373

14. വി. തോമസ്സിനെ കുത്തിക്കൊന്നതു് കാലമീനാസ്തു് സമീപത്തുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ കുന്നിൽ വെച്ചാണെന്നു ബാർ എബ്രായം പറയുന്നു’.

മലങ്കര നസ്രാണികൾ Vol. I, Page 370

15. Details from the book, Persian Wars by Herodotus Book VII.



“The search for God and the final revelation are the only meaning in life for men. with out this search and revelation men lives only as an animal without. comfort and wisdom, and his life is futile, no matter his station or power or birth.”



—Janet Taylor Caldwell.

കാലമീനയും തോമായാട ഓരായും

മാർത്തോമ്മ രക്തസാക്ഷിയായി മരണ മടഞ്ഞത് 'കാലമീന' യിൽ വെച്ചായിരുന്നു എന്ന് ആദ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയത് പോർട്ടുഗീസിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ഹിപ്പാലിറോസ് ആണ്. റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ സെവറസ്സിന്റെ കാലത്ത് (ഏ. ഡി. 222-235) അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. 12 അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാർത്തോമ്മയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരമാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

“തോമസ് പാത്രിയരോടും, മേഥ്യരോടും, പേർഷ്യക്കാരുടേയും ഹിർക്കനിയരോടും ബാക്ട്രിയരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലെ കാലമീനാ നഗരത്തിൽ വച്ച് പയിൻ മരക്കണം കൊണ്ട് ഉടലിൽ കത്തേറു മരിക്കുകയും അവിടെതന്നെ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ സൊഫേർന്നിയോസ്സ് (ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു) എഴുതിയിരിക്കുന്നത് 'കാലമീന'യിൽവെച്ച് മാർത്തോമ്മാ കൊല്ലപ്പെടുകയും അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്.

മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഏറ്റവും പ്രധാനമായ പ്രസ്താവന പേർഷ്യയിൽ തിഗ്രിസ്സിൽ, മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണരുളിയ കാതോലിക്കാ, ബാർ എബ്രായയുടേതാണ് (ഏ. ഡി. 1225-1286). ഇദ്ദേഹം പേർഷ്യയുടെയും ഇൻഡ്യയുടെയും കാതോലിക്കായായി 22 വർഷത്തോളം തിഗ്രിസ്സിൽ വാണിരുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതിയ എക്ലിസിയാസ്റ്റിക്കാ എന്ന സുറിയാനി ഗ്രന്ഥമാണ് ഇതിന് ആധാരം. അതിൽ പറയുന്നത് 'മാർത്തോമ്മയെ കാലമീനാസ്സ് സമീപമുള്ള കുന്നിൻ റെപ്പാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയത്' എന്നിപ്രകാരം ആണ്. കൂടാതെ മൃതശരീരം കാലമീനായിൽ അടക്കം ചെയ്തു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. 'കാലമീന' ഒരു പേർഷ്യൻ വാക്കാണ്. കാല എന്ന വാക്കിന്റെ

അതും കരുന്നത് എന്നാണ്. 'മീന' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തുരുത്തു (Pier) എന്നാണ്. അതായത് കിരം തുരുത്തു എന്ന പര്യന്തം സുറിയാനിയിൽ 'ഗൽമോൻ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. അറബിയിൽ കൽമാൻ, (Kalmon) അല്ലെങ്കിൽ കൽമാൻ എന്ന പര്യന്തം ഉണ്ടുണ്ട്. ഈ കാലമീന ഏ ഡി. 1652-ൽ പോലും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് തെളിവാണ്, സെലൂക്യായിലെ കാത്തോലിക്കോസ്സ് (നെസ്തോറിയൻ) 1652-ൽ മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ച 'അഹത്തുള്ളാ' എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ കത്തു്, ഇദ്ദേഹത്തെ പോർച്ചുഗീസുകാർ കാലമീനയിൽ, 1652-ൽ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. അവിടെ നിന്നും അഹത്തുള്ളാമെത്രാൻ മലങ്കരയിലേക്ക് കൊടുത്തയച്ച കത്തിൽ താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

“കാലമീനയിൽ, നീതിമാന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് തൊഴിലാക്കിയിരുന്നവർ എന്നെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൊച്ചിയിലേക്കും പിന്നെ ഗോവയിലേക്കും എന്നെ അവർ കൊണ്ടുപോകും. നിങ്ങൾ ആയുധങ്ങൾ എടുത്തു് എന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.”

ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു അഹത്തുള്ളാമെത്രാൻ പകലോരം തറവാട്ടിലെ തോമാ അർക്കദയാക്കോനെ, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്പനയും എഴുതിയിരുന്നു. ആ കല്പനപ്രകാരം തോമാ അർക്കദയാക്കോനെ മാങ്ങാത്താട്ട (കന്നാമൻ) എന്ന സ്ഥാന നാമത്തോടുകൂടി മലങ്കര സഭയുടെ തലവാനായും മെത്രാപ്പോലീത്തയായും ആയി പന്ത്രണ്ടു് പട്ടക്കാർ ചേർന്നു് ഏ. ഡി. 1653-ൽ വാഴിക്കയ്യണ്ടായി.

കാലമീനയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പു്

കാലമീനയുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും വിശ്വാസനീയമായ, തെളിവു് നൽകുന്നത്, 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരനായ 'യാക്വട്ടു്' ആണ്. ഹൈസ്റ്റൻററായിട്ടു ഏ. ഡി. 1179-ൽ ക്രിസ്റ്റോനിയായി ജനിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അടിമയായി ബാഗ്ദാദിൽവെച്ചു്, നിരക്ഷരകക്ഷിയായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനു് വിൽക്കുകയുണ്ടായി. യജമാനൻ, സിറിയയിൽ നിന്നും

പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ കൂടിയുള്ള കച്ചവടയാത്രക്കായി യാത്രട്ടിനെ നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. യജമാനന്റെ മരണശേഷം യാത്രട്ട് ഒരു ദേശസഞ്ചാരിയുടെ ജീവിതം തുടരുകയും പടിഞ്ഞാറ് സിറിയ മുതൽ കിഴക്ക് കാസ്പിയൻ കടലിന്റെ കിഴക്കെ തീരമായ കോറസ്സൻവരെയും, ദമസ്കോസ്സിൽനിന്നും തെക്കുവട്ട് കെയ്റോയിലേക്കും വളരെയധികം യാത്രകൾ നടത്തി. ഈ യാത്രകളിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായും, ചരിത്രപരമായും വേണ്ട അറിവുകൾ താൻ ശേരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം എ. ഡി. 1229-ൽ ആലപ്പോയിലുവെച്ച് മരണം അടഞ്ഞു.

ഇദ്ദേഹം കോറസ്സാനിൽനിന്നും ദമസ്കോസ്സിലേക്കുള്ള യാത്രാ മദ്ധ്യേ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ അറേബ്ബാതീരത്തു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ ദയറാ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ദയറാ യെപ്പറ്റിയും; അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സന്യാസിമാരെപ്പറ്റിയും ഒരു കവിത മാറാർ-അൽ-ഫക്കാസി, എന്ന പേരിൽ രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കവിതയെപ്പറ്റി ഡോ. എ. റീൽഗാനാ, അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു അറബി കവിയ്ക്ക് സിലോണിലെ, കൊറോമണ്ഡൽ തീരത്തോ, സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ ദയറായെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തി എഴുതാൻ സാധ്യമാണോ? എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

അബ്ദീശോ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു സന്യാസി മെസീനിൽനിന്നും പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ ബഹറിൻദ്വീപിൽ, എ. ഡി. 399നോടു് അടുത്തു എത്തി. അവിടെ മാർത്തോമ്മായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു ദയറാ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് ആ ആശ്രമത്തിന്റെ ഭരണാധിപനായിരുന്ന സാദോയി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഈ മരുഭൂമിപ്രദേശം ഏകാന്തവാസികളായ സന്യാസിമാരെക്കൊണ്ട് (Monks) നിറഞ്ഞിരുന്നവനും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബഹറിൻ ദ്വീപിന്റെ പ്രചരിതതീലും ഇതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതായതു് പാർഥ്യം സാമ്രാജ്യകാലത്തു് (എ. ഡി. 0-300) ബഹറിൻ ദ്വീപിലെ ഒരു ഗ്രാമമായ ബുധയായിലും പരിസരങ്ങളിലും അനേകം മൺകൂനകൾ (Tumulis) ഒരാൾക്ക് അതിൽ വസിക്കത്തക്കവിധം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയെന്നാണ് ചരഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സാദോയി എന്ന മറാധിപതി മാർത്തോമ്മായുടെ ദയറായിലെ ഏക

ന്താസിയായ സന്യാസി യോനാനെപ്പറി ചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഈ യോഗ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദീപിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പും അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് യോഗ 10 വന്താരികളുടെ നാടിന്റെ (ബെയ്ത്ത് വന്തരായ്) തെക്കുവശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കരിം തുരുത്തു (കാലമീന) എന്ന ദ്വീപാണ്. യോവാൻ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫിരുഷ്-ഷാപ്പർ നിന്നും കല്ലിലിൽ ഖറാറിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കരിം തുരുത്തിൽ വന്നു ചേർന്നു എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ യോഗസ്ഥിതി അടുത്തു യഹൂദന്മാരുടെ ഒരു സങ്കേതവുണ്ടായിരുന്നു. 11 മുഹമ്മദിയർ 8-0-0 നൂറ്റാണ്ടിൽ ബഹറിൻ പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യഹൂദന്മാർ, സൗരാഷ്ട്രമതക്കാർ കൂടാതെ അറബി ആട്ടിടയർ മുതലായവർ ഒത്തൊരുമിച്ച് താമസിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. ബഹറിൻ ദ്വീപസമൂഹത്തിലെ കരിം തുരുത്തിൽ നാനൂറോളം സന്യാസിമാർ താമസിച്ചിരുന്നതായി രേഖയുണ്ട്. ഏകാന്തവാസികൾ ദുഃഖമുറ്റിയ മൺ കൂനകൾക്കുള്ളിൽ പണിതുണ്ടാക്കിയ ചെറിയ ഗുഹകളിൽ താമസമാക്കിയിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ മരണശേഷം ആ ഗുഹകൾ മുട്ടക മാത്രമേ ചെല്ലിയിട്ടുള്ളൂ അതിനാൽ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ 12 ഗവേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ചില മൺകൂനകളിൽ കുറെ അധികം ഇരിക്കുന്ന രൂപത്തിലാണ് കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

ബഡ്ജാൻ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയ ആകാശ മാർട്ടിറം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള (മിൻഗാന തർജ്ജമ ചെയ്തതായ) ഈ കരിം തുരുത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കിടപ്പും ആ സ്ഥലത്തിന്റെ വിശേഷതകളും അടിയിൽ വിവരിക്കുന്നു.

- (1) ഈ ദ്വീപ് ഖറാറികളുടെ നാടിന്റെ തെക്കു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. (2) ഇത് മൈലോൺ എന്ന നഗരത്തിന്റെ സമീപമാണ്. (3) മറോണിൽനിന്നും ആറു ദിവസം വഴി ദൂരമാണ് (4) അവിടെ മുതിർന്ന വീളയുന്നില്ല. എന്നാൽ ജൂതന്മാർ യാതൊരു ഉണ്ടും. (5) വീഞ്ഞും പേർഷ്യയിൽ നിന്നുമാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. (6) വലിയ വലിപ്പമുള്ള ഞണ്ടുകൾ ഇതിനടുത്തുള്ള കടലിൽ ഉണ്ട്. (7) അത് ഒരു മേത്രാസനം ആയിരുന്നു ബഡ്ജാന്റെ ആകാശമാർട്ടിറം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കരിം തുരുത്തിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്, ബഹറിൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ദ്വീപിനെപ്പറ്റിയാണെന്ന് ഏതെങ്കിലും കിട്ടാ

വന്ന ചരിത്രരേഖകൾവെച്ച് നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. അറേബ്യയിൽ ഖറാറികളുടെ നാടെന്നു പറയുന്ന ഇന്നത്തെ ഖറാർ ഉപദ്വീപിനു, തൊട്ടുതെക്കു കിടക്കുന്നത്, ബഹറിൻ ദ്വീപസമൂഹമാണ്.

14 ബി. സി. 2000 വർഷം മുതൽ ബഹറിൻ, മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യായയും സിന്ധുനദീതട സംസ്കാരകാലഘട്ടമായി വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വർണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്, ആറക്കൊമ്പ്, വിശിഷ്ടരത്നങ്ങൾ, തേക്കു, ഇട്ടി തുടങ്ങിയ വിലപിടിപ്പുള്ള തടികൾ മുതലായവ സിന്ധുനദീതടങ്ങളിൽനിന്നും ബഹറിനിൽ കൊണ്ടുവന്നു മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യായിൽ നിന്നും കമ്പിളിവാസ്തുങ്ങളും മറ്റും വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതും ബഹറിൻ വഴിയാണ്. ബഹറിൻ വളരെ പുരാണകാലങ്ങളിൽ 'ഇങ്കാ' എന്ന ദേവന്റെ നാടായിട്ടാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇരു ദേവന്റെ നഗരമായ ദിൽമൻ ആണ് പിന്നീടു തൽമാൻ, 15 (felwan) 16 ദൈറലോസ്സു, ഇഷേര, ആരതുസ്സു എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 17 (സസ്സാനിദ്) പേർഷ്യ, ബഹറിൻ പിടിച്ചെടുത്തു മുതൽ) ആറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കിഴക്കേ അറേബ്യയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളായ കൈവെറു മുതൽ ഖറാർവരെയും, ഖറാറിനു തെക്കു പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 24 ദ്വീപുകൾ ഉൾപ്പെടെ, 18 ബഹറിൻ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പാർത്ഥ്വ സാമ്രാജ്യകാലത്തു ബഹറിൻ ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്നു നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബഹറിനിൽ ഭാഗം ഗ്രാമത്തിനും, 19 മെത്രാസനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരതുസ് (ആരത്), മാസ്മഹീജ് (സമഹീജ്), മുഹറക്, ഹക്സാർ (ഹക്സാർ), ഘോ (റിഫാ) ഇവയെല്ലാം ഇന്നും ബഹറിനിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളാണ്.

മിൻഗാനം എന്ന ചരിത്രകാരൻ ബഹറിൻ ദ്വീപിൽ നിന്നും കിഴക്കോട്ടുള്ള മെത്രാസനങ്ങളുടെ 20 പേരുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതായതു ഖറാർ, ഒരൻ സൊക്കോടാ മുതലായവ. എന്നാൽ ബഹറിൻ മുതൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളായ അൽ-ഖത്തിഫ്, റസ്സാ, എന്നീ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഒരു സൂചനയും കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്ന

ത്ത്, മാർത്തോമ്മാ തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും മസാലയുടെ രാജ്യം നേരത്ത് (ബഹറിനിലെക്ക്) പോകുമ്പോഴുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ആണ് ബഹറിനും കിഴക്കുള്ള തീരദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചത് എന്നാണ്.

മിൻഗാനായുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മാർത്തോമ്മാ തെക്കെ ഇൻഡ്യയിലേക്കുള്ള യാത്ര മെസ്സിനിൽനിന്നും, (ബസറ) തുടങ്ങി അറേബ്ബാ തീരത്തെ മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചശേഷമാണ് ലെക്കര എത്തിയത് എന്നാണ്. എന്നാൽ അറേബ്ബാതീരത്തു, ബഹറിനും പടിഞ്ഞാറുള്ള സ്ഥലങ്ങളായ 21 അൽ-ഖത്തീഫ്, ഹസ്സാ, എന്നീ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിൽ നെസ്തോറിയയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് മുൻപ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ജെത്രാസനങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പേർഷ്യൻ ഉറക്കിലിൽക്കൂടെ യാത്രചെയ്താണ് തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ മാർത്തോമ്മാ വന്നത് എന്ന മിൻഗാനായുടെ നിഗമനം ശരിയാണോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ബഹറിൻവരെയുള്ള അറേബ്ബാതീരങ്ങളിൽ നെസ്തോറിയയുടെ ആഗമനത്തിന് മുൻപ് തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുണ്ട്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭകൾ, മാർത്തോമ്മാ, കേരള തീരത്തു നിന്നും മസാലയുടെ രാജ്യത്തേക്കുള്ള (ബഹറിൻ) യാത്രാമദ്ധ്യേയാണ് സ്ഥാപിച്ചത് എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

കരിംതുരുത്തു് മൈലോൺ എന്ന നഗരത്തിന് സമീപം ആണ് എന്ന് ബാഡ്ജാൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ മൈലോൻ എന്ന പേരു് ദിൻ മൻ നഗരത്തിന്റെ സുറിയാനി പേരാണ്. അതുപോലെ ഒരനെ മറോൺ അഥവാ മസോൺ എന്നാണ് സുറിയാനിയിൽ പറയുന്നത്. ദിൽമൻ നഗരം ബഹറിൻ ദ്വീപായിരുന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധ ബ്രിട്ടീഷ് ഭൂശാസ്ത്ര ഗവേഷകനായ സർ മോർട്ടിമർ വീലർട്ട് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബഹറിന്റെ ചരിത്രം എഴുതിയ ജെയിംസ് ബെൽഗ്രാവും ദിൽമൻതു ബഹറിൻ ആയിരുന്നു എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അമർബിൻ-മട്ടു (14-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു അറബിഗ്രന്ഥകാരൻ)യുടെ അഭിപ്രായം ഇവിടെ കുറിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ ശവകുടീരം മൈലോൻ (Meilan) ഉപദ്വീപിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരോ

ടുക്ടിയ സന്യാസാശ്രമത്തിലെ അൽത്താരയുടെ വലത്തുകാഗത്താണ്.

നിക്കളോസ് ഡി. കോൻറി 25 (1425 എ. ഡി) മാർത്തോമ്മായുടെ ദേവാസ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതു്, സിന്ധുവിനപ്പുറത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഉൾക്കടലിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു മനോഹരമായ ദേവാലയത്തിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ ശരീരം മാനുഷമായി സംസ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. സിന്ധു നദിക്കു് അപ്പുറത്തുള്ള രണ്ടു ഉൾക്കടലുകൾ ഒന്നാകുന്നു, പേർഷ്യയും ആണ്. പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലിൽ ഖററാറിന് തെക്കുവശത്തുള്ള ദ്വീപാണ് ബഹറിൻ. ഈ ദ്വീപിലാണ് മാർത്തോമ്മായുടെ ശവകുടീരം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതു്.

പല ചരിത്രകാരന്മാരും ബഹറിൻ ദ്വീപിന്റെ മറ്റൊരു പേരായ (പൗരാണിക) മൈലാൻ അഥവാ തൽമൻ (ദിൽമൻ), മൈലാപ്പുരുമായി കൂട്ടിയിണക്കി, മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷിനായി മരിച്ച 'കാലമിന' മൈലാപ്പൂർ തന്നെയാണെന്നു് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 'ഇന്ത്യ' 'മൈലാപ്പൂർ എന്നീ വാക്കുകൾ എല്ലാദേവകളിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണു് പതിവു്. ഇതിനൊരുദാഹരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു. എ. ഡി. 1672-ൽ സെലൂക്യായിൽ നിന്നും മലങ്കരയിലേക്കു് വരുന്നവഴി, 26 അറത്തുളച്ചൊതുവെ കാലമിനായിൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഈ മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽനിന്നു മാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട കന്യാകുമാരിയിൽ നേച്ചു കച്ചകളായി വന്ന ശൈഖാശ്ശാരിയായ ചെങ്ങന്നൂർ ഇട്ടി, കുറവിലങ്ങാട്ടു് കിഴക്കേക്കരയ്ക്കു് കുറുപ്പൻ എന്നിവർ മാറ്റം, തന്നെ കാലമിനയിൽ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരണത്തോടു കൂടി ഒരു കത്തു് മലങ്കരയിലേക്കു കൊടുത്തുവെച്ചു. എന്നാൽ 'കാലമിന, മൈലാപ്പൂർ ആണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ 27 മദ്രാസ്സിൽ നിന്നും മാർ അറത്തുളച്ചായെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കപ്പലിൽ ഗോവയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി എന്നാണു് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പോർത്തുഗീസ്സുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മൈലാപ്പൂരോ, മദ്രാസ്സോ അവരുടെ ഒരു ശക്തികേന്ദ്രമല്ലായിരുന്നു. എ. ഡി 1533 മൈലാപ്പൂർ കന്യാകുമാരി പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ 28 ഗവൺമെന്റിനു വിധേയമാകുമ്പോൾ ശൂന്യമായ ഒരു കെട്ടിടവും, അതിനു് കവചമായി നിത്യവൃത്തിക്കു വേണ്ടി യാചിക്കുന്ന വൃദ്ധനായ ഒരു പുസ്തകംകൊടുക്കുന്നവനായുമാണു് അന്നു് അവിടെ കണ്ടതു് എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

കമിഴ്ന്നു വീണാൽ കാൽ പണ തപ്പിയെടുക്കുന്ന മലങ്കര നസ്രാണികൾ, മാർത്തോമ്മായുടെ തന്നെയാണ് മൈലാപ്പൂരിലെ ആ കബറിടം (പ്രത്യേകിച്ച് നേർച്ചകൾ വീഴുന്ന) എന്ന് ബോധ്യപ്പെടാൻ യിരുന്നെങ്കിൽ ആ കബറിടം അന്യോധീനപ്പെടുത്തുമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു വനത്തിൽ യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടുകിട്ടിയ നിലയ്ക്കൽ (പായൽ) പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ടി (ഈ പള്ളി മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച പള്ളികളിൽ ഒന്നാണ്) എല്ലാ എതിർപ്പുകളേയും മറികടന്നു, ആനകൾ വിഹരിക്കുന്ന ആ വനത്തിൽ മരത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ തണ്ട് കെട്ടി താമസിച്ച്, അങ്ങനെ അവകാശം സ്ഥാപിച്ച മലങ്കര നസ്രാണികൾ, മൈലാപ്പൂരിനെ ഇങ്ങനെ അന്യോധീനപ്പെടുത്തുമോ? എന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

എ. ഡി. 1521 മുതൽ 1700 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടം വരെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ, ബഹറിന്റെ മേൽ ആധിപത്യം നിലനിർത്തിയിരുന്നു. അവിടെ ദിൽമൻ നഗരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ മുകളിൽ മനോഹരമായ ഒരു കോട്ടയ്ക്കു അവർ പണിമുറയുണ്ടാക്കി. ആ കോട്ടയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കോട്ടയ്ക്കടുത്തു ഒരു പുരാണ പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നതായും അവരുടെ രേഖയിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പള്ളിയിലോടും പോർത്തുഗീസ്സുകോട്ടയിലോ ആണ് എ. ഡി. 1652 ൽ അഹമ്മത്തു മെത്രാനെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചതു്.

ബഡ്ജാൻ അടുത്തതായി പറയുന്നതു് 'കാലമീന, മറോണിൽ നിന്നും ആരദിവസത്തെ വഴിദൂരെയാണ് സ്മിതിചെയ്യുന്നതു് എന്നാണ് ഈ ഒമാൻ ബി. സി. 2000 വർഷത്തിനോടടുത്തു് (മുതൽ) ഇൻഡ്യയുമായും, ദിൽമൻ (ബഹറിൻ) ആയും വ്യാപാരബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. മൈലാപ്പൂർത്തോടുകൂടി നിന്നും ഇൻഡ്യയിലേക്കു പോകുന്ന കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടവിലെ പ്രധാന വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളായ, ബഹറിൻ, അവിടെനിന്നും ആരദിവസത്തെ വഴിദൂരെ സ്മിതിചെയ്യുന്ന ഒമാൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അടുക്കുക സാധാരണമാണ്.

ബഡ്ജാൻ പിന്നെയും പറയുന്നതു് 'കാലമീന'യിൽ മുതിരി

വിളയുന്നില്ല ഈത്തപ്പനകൾ ധാരാളം ഉണ്ട് എന്നാണ്. ഒരു മുളമിയായ ബഹറിനിൽ മുന്തിരി ഇല്ല എന്നതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ഈത്തപ്പനകളിന് ധാരാളമായി ഉണ്ട്. ഈത്തപ്പത്തിന്റെയും പവിഴങ്ങളുടേയും കയറുമതിമൂലം ബഹറിൻ നാരകനാരം സമ്പൽസമൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാലമീന ഒരു മെത്രാസനവും ആയിരുന്നുവെന്ന് ബയ്ജാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മുസ്ലീം ആധിപത്യം ബഹറിനിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടെ അഞ്ചു നെസ്തോറിയൻ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ബഹറിന്റെ ഭരണത്തലവൻ ഒരു അറബി ക്രിസ്ത്യനിയും ആയിരുന്നു.

Notes

1. Ref : Ante Nicene, Vol 9 page 131 as cited in Malankara Nazranikal, Vol I, page 434
2. Ref : Traditions of the St. Thomas Christians, by A. M. Mundadan page 15
3. Ref : Aristotle and Arabs, by F. E. Peters, page 258
4. Ref ; The Indian Christians of St Thomas, by L P. Brown, as cited in the Orthodox Church of India, by David Daniel page 55
5. Ref : The Orthodox Church of india, by David Daniel page 55 & 56
6. Ref : Aristotle and the Arabs, by F. E. Peters page 293.
7. Ref; Early spread of Christianity in India. by Dr. A. Mingana page 20.
8. Ibid 16
9. Ref: Welcome to Baharin, by James Belgrave, page 65.

10. Ref: Early spread of Christianity in India, by Mingana, pages 18 & 19
11. Ref; Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 93
12. Ibid 55.
13. Ref: Early Spread of Christianity in india, by Mingana, page 20.
14. Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave page 62.
15. Ref; Early India and Pakistan by Mortimer Wheeler, page 109
16. Ref: Ancient History of Persia, by Vaux, page 160
17. Ref; Welcome to Bahrain, page 92
18. Ref: Ibid 93
19. Ref: Early Spread of Christianity in india by Mingana, page 57
20. Ref; Ibid 58 and 61
21. 'He (Shapur II) completely secured Babylonia and crossing the sea by al-Cathif put to the sword many of the people of Bahrain and Hedjaz (Hasa coast of Arabia)

Ref: Ancient History of Persia, Vaux, page 160
22. 'Sailors returning at that time from Telmum or Dilmum, that is with little doubt, the Island of Bahrain in the Persian Gulf, offered a share of their cargoes at the temple of the goddess, Ningal.'

Ref: Early India and Pakistan by Sir Mortimer Wheeler, page 109.
23. 'It is believed that the names Nidukki and Dilmum (or

Tilwun) which appear in Babylon and Assyrian inscriptions found in Iraq were the ancient name of the Bahrain Islands.'

Ref: Welcome to Bahrian, by James Belgrave, page 92.

24. (a) കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, by Podipara, page 16.

(b) Ref: Tradition, of St. Thomas Christians' by Mundadan. page 16.

25. Ref: കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ page 17

26. Ref: The Orthodox Church of India, By David Daniel page 55

27. Ibid 56

28. (a) As for the Mohamedan claims, we do not have any particulars except that we know about the muslim custodian and his ancestors who were all keepers of the house.

According to Correa the house was called by the natives, 'the house of the holy man.

The documents call the house indifferently house or church. It was very big and lay in a ruinous state.'

Ref: Traditions of St. Thomas Christians, by Mundadan page 30 & 31

(b) Malankara Nazranikel, Vol. I, pages 441 & 412

29. Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave, 69 & 70

30. Ibid

31. Ibid 63

32. 'The dates of Bahrain had long been famous and we assume that Bahrain retained a measure of prosperity through their export and from its pearl fisheries.'

Ibid 63'

33. Ibid 93.

കാലമീന എന്ന ബഹറിൻ ദ്വീപും മാർത്തോമ്മായുടെ രക്തസാക്ഷിമരണവും

എ. ഡി. 410ൽ ബയത്ത് ഖറാറിൽപെച്ച് സമ്മേളിച്ച നെസ്തോറിയരുടെ സുന്നഹദോസിൽ ബഹറിനിലെ മെത്രാസനങ്ങളായിരുന്ന ദയറിൻ, തൽമൻ, ഹാഗർ, സമഹീജ്, മസോൺ എന്നിവിടങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മുഹററുക്ക് ദ്വീപിലെ ആരതുസ്സ് എന്ന ഗ്രാമവും ഒരു മെത്രാസനം ആയിരുന്നു. ഈ ആരതുസ്സ് ആണ് പഴയ കാലങ്ങളിൽ ബഹറിന്റെ പ്രധാന തുറമുഖം ആയിരുന്നത്. മപ്പോൾ ആരത്ത് എന്നു വിളിക്കുന്ന ആ ഗ്രാമത്തിനു ആരതുസ്സ്, എന്നാണ് ഈജിപ്റ്റിലെ റോളമിയുടെ ഭൂപടത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പേര്. ഈ ആരതുസ്സിൽ ഒരു അപ്പോസ്തോലൻ മരണമടഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് National Encyclopaedia (U. S. A.) യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വി. യൂദാ (ഇസ്കാരിയത്ത് യൂദാ അല്ല) അമ്മീനിയ അല്ലെങ്കിൽ ബഹിറസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആരതുസ്സിൽ പെച്ച് എ. ഡി. 80ൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. മാർത്തോമ്മാ, യൂദാ തുമ എന്ന പേരിലാണ് അപ്പോസ്തോലകാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

14-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ഗ്രീക്കു ചരിത്രകാരനായ യാക്കൂട്ട് കാലമീന അഥവാ കരിംതുരുത്തു് ഒമാനും ബഹറിനുംമദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്വീപുണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടുവ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള ദ്വീപ് മുഹററുക്കാണ്. ബഹറിനും (വ്യാപാരകേന്ദ്രദ്വീപ്) മുഹററുക്കുംമേർന്ന ദ്വീപുകൾക്കു് പൊതുവേയുള്ള പേരാണ് ബഹറിൻ, മുഹററുക്ക് ദ്വീപിന്റെ തുറമുഖം ആയിരുന്ന ആരതുസ്സ് ആണ് 'കാലമീന, ആയി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പിൽക്കാലത്തു് ബഹറിൻ. മൊത്തത്തിൽ 'കാലമീന'ആയി അറിയപ്പെട്ടുവന്നു ബി. ഡി. 3000 വർഷം മുൻപു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ദിൽ

മൻ 3 നഗരം തൽമൻ, തൽപാൻ 4 എന്നീ പേരുകളായും ഒടുവിൽ ബഹറിനും ആയി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു ഈ 'തെൽമൻ, കൽമാൻ 5 എന്നും നെസ്തോറിയർ പറയുന്നത്', 'കാലമീന, ആയി പേർഷ്യക്കാർ പറയുന്നതല്ല എന്നും സാശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു കാലമീന പേർഷ്യൻ വാക്കാണ്. മീന എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം കപ്പൽ അടുക്കുന്ന സ്ഥലം (Pier) എന്നാണ്. ബഹറിനിലെ ഇപ്പോഴത്തെ തുറമുഖത്തിന്റെ പേര് 'മീന സൽമാൻ, എന്നാണ്.

എ. ഡി. 1320ലെ കുട്ടമ്പുഴിന്റെ ആക്രമണത്തോടുകൂടി ബഹറിനിൽ എല്ലാം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു പോർത്തുഗീസുകാർ എ. ഡി. 1621ൽ ബഹറിനിൽ ദിൽമൻ നഗരത്തിന്റെ നഷ്ടം വശിഷ്ടങ്ങളുടെ മുകളിൽ പണിതുകൊടുത്ത്, 17ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ മോനിയുടെ ആക്രമണത്തോടുകൂടി നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കോട്ടയുടെ തൊട്ടടുത്തു 1956ൽ ഡാനിഷ് പുരാവസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞനായ റി. ജി. ബിബി നടത്തിയ ഗവേഷണഫലമായി ഒരു മന്ദിരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കാണുകയുണ്ടായി. ഈ മന്ദിരമായിരുന്നു 'ബയത്-ഇമ, എന്ന് ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു 'ബയത്-ഇമ, മറ്റൊന്നിന്റെ നഷ്ടം വശിഷ്ടങ്ങളിലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് Nuovo viaggio all'interno del mondo എന്ന കൃതിയിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

Ref : കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, ചൊടിപ്പാറ പേജ് 24

ഈ ദേവാ, മമ്പുഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കർമ്മതിയർ എന്ന ഇസ്മായേല്യ തീവ്രവാദികൾ ബഹറിൻ പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ തീവ്രവാദികൾ മുഹമ്മദീയരുടെ പുണ്യദ്രുമിയായ 'മെക്ക'പോലും അക്രമിച്ചു 'കബ' എന്ന വലിയ കുന്നുകളും ബഹറിനിൽ കൊണ്ടു വന്നവരാണ് 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മംഗോളിയർ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ കർമ്മദീയരുടെ ഭരണത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നു ബഹറിൻ ഭാഗം.

'ദയർ-ഇമ' കൂടാതെ മറ്റൊരു ദേവ വി. മാതാവിന്റെ പേരിൽ 'കൽമാനി'ൽ (കാലമീന) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ദേവാ ബഹറിനിൽ മൽപ്പിയാ ഗ്രാമത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ മന്ദിരത്തിലാ

൯[ം] തുമായുടെ ഭവനത്തിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മായുടെ വലതു കയ്യുടെ അന്ധികളും, ബഹറിനിലെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാ യ ഭരണാധിപൻ മുന്തിർ-ബിൻ-സാദിയെയും, ഔടക്കിയിരിക്കുന്നതും. മരുവൻ (മോറാൻ) സാദാ, നെസ്തോറിയരുടെ പട്ടികയിൽ പെട്ട ഒരു രക്തസാക്ഷിയാണ്.

മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം കബറിൽ തന്നെ വിട്ടിട്ട് ബാക്കി അന്ധികളെ ഏല്പിക്കാൻ കോണ്ടു പോയിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും അപ്രേം (ഏ. ഡി. 373) പറയുന്നുണ്ട്. ഏ. ഡി. 1351 ൽ ഒരു അറബി ചരിത്രകാരനായ മുഹമ്മദിൽ ബിൻ അബിൽ ഫാസൽ ആഴ്ചയിരിക്കുന്നത് 'അപ്പോസ്തോലന്റെ ഒരു കൈ മാർത്തോമ്മായുടെ ദയറയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്'. മലപ്പുറംഗ്രാമത്തിലെ കന്യാകുമാരിയിൽനിന്നും ദയറയിൽ വലതുവശത്തു കാണുന്ന മുറി ദയർ തുമാ' ആയിട്ടാണു സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് തോന്നുന്നു. ചാർത്തുഗീസ്സുകോട്ടയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ ദയറ, കർത്താവിന്റെ നശിപ്പിച്ചപ്പോഴുടനീളം വലതു കൈയുടെ അസംഗതം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കന്യാകുമാരിയിൽനിന്നും ദയറയിൽ വലതുവശത്തേ മുറിയിൽ അനുബന്ധമായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചുവർ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ മുറികളിൽ ഒരു കൈയുടെ രൂപം വിശ്വാസികൾക്ക് ചുവർക്കുവൻ വേണ്ടി, ലോഹം കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതു് ഇപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. ഈ മന്ദിരം ഇപ്പോൾ ചേർത്തുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ചീയാ) മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ പ്രാർത്ഥനാലയമാണ് ഈ മന്ദിരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മപ്രകാരി പോലും ഒരു സ്ത്രീയാണ്. അവർ വി. മരിയാമിന്റെ പേരിൽ നേർച്ച (പണമായി) വാങ്ങാറുണ്ട്. ഈ മന്ദിരത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേകത മെഴുകുതിരി നേർച്ചയായി കത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു തന്നെ ആ മന്ദിരം പേരിന്റെ ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവമാണ് കാണിക്കുന്നത്. മഹമ്മദീയർക്കു പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ യാതൊരു വിധ ആരാധനാ വസ്തുക്കളും പാടില്ലാ എന്നുള്ളതാണ് നിയമം. മേൽപ്പറഞ്ഞമന്ദിരം 'ഇസ്ലാം ബഹറിനിൽ വരുന്നതിനുവേണ്ടി ഉള്ളതാണ് എന്ന് ഡാനിയ്ക് പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ബിബി അഭിലാഷ്യെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ മന്ദിരം ചോർത്തുഗീസ്സുകാർ വരച്ച ബഹറിൻ ഉദ്ദേശത്തിലും (ഏ. ഡി. 1635) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ എന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഗവേഷണത്തിൽ നിന്നും കിട്ടിയ അറിവു വെച്ചു കൊണ്ടു്

എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.

കൽമോനിലെ മാതാവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചതിനാൽ രണ്ടു
 അറബികൾ ഈഴിപ്പിൽ നീലനദിയിൽവെച്ചുണ്ടായ കപ്പൽ അ
 പകടത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടതായ കഥയുണ്ട്. രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ
 ഒരാൾ ഒരു ഭട്ടകത്തിനേയും ഭട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തു കയററപ്പുന്നത്ര
 ഈതപ്പുഴയും യോറായിൽ നോർച്ച കൊടുത്തതായി രേഖപ്പെടുത്തിയി
 ട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം മുസ്ലീം ആധിപത്യകാലത്താണ് നടന്നതെ
 ന്നു ചരിത്രം പറയുന്നു. അതു പോലെതന്നെ മറ്റൊരു സംഭവം
 ഈ മേഖലയിൽ നടന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവം ആ യോറായിലെ ഒരു
 സന്യാസിയാചാരിയെന്ന ശാമുവേൽ എന്നദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിക്ക
 ന്ന കാര്യമാണ്. ഇദ്ദേഹം തീരദിക്കാതിയവനെന്നു ഒരു ശ്രുതി
 യോറായിൽ മറ്റു അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പരക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ
 പരിക്കീണനായ അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം വി. മാതാവിനോടു പ്രാർ
 ത്ഥിച്ചശേഷം തന്റെ തൊപ്പി മതിലിന്മേൽ എടുത്തു എറിഞ്ഞു.
 അതോടുകൂടി മതിൽ പിളർന്നു ആ വിള്ളലിൽകൂടി ശാമുവേൽ സന്യാ
 സി മെട്ടുമിയിലേക്ക് കൂടി അപ്രത്യക്ഷനായി പിന്നെ ആരും
 അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇതപ്പറ്റി ഒരു അന്വേഷണം
 നടത്താനും മറ്റുമായി ഒരു പട്ടക്കാരനെ ചെത്രാപ്പാലീത്ത യോറ
 യിലേക്കു അയച്ചു. ഈ പട്ടക്കാരൻ, ശാമുവേൽ സന്യാസി ഉപേക്ഷി
 ച്ചുപോയ തൊപ്പി മെത്രാന്റെ അംഗമായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള
 എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും അതുതകരമാം വണ്ണം പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടാ
 യ്തു്. ഇതോടുകൂടി ശാമുവേൽ സന്യാസി ഒരു നീതിമാൻ ആയി
 ന്നുവെന്നു് മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പ്രശസ്തി നാടങ്ങളും പരന്നു. ഇതു് ഇസാക്കു് എന്ന മാധിപന്റെ
 കാലത്താണ് സംഭവിച്ചതു്.

മതനേതാക്കന്മാരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും
 ഒരു ഭാഗം (സാധാരണ വലതുക്കൈ) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക പേർഷ്യയിലെ
 അർദ്ധമാണ്. മണിക്കരമത സ്ഥാപകനായ പേർഷ്യൻ
 കാരനായ മണിയുടെ വലതുക്കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം
 ശിഷ്യന്മാർ വെട്ടിയെടുത്തു പുണ്യവസ്തുവായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.
 മാർത്തോമ്മായുടെ കാര്യത്തിലും വലതു കൈ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാകൾ
 മാത്രമേ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളൂ കമ്പീർ എന്ന വ്യാപാരി കൊണ്ടുപോ

യിട്ടുള്ള മാർത്തോമ്മാ രക്ഷസംരക്ഷിയായി മരിച്ച മസൂദായിയുടെ രാജ്യം പേർഷ്യയിലോ, അതിനോടുചേർന്ന രാജ്യത്തോ ആണെന്നു ഉള്ളതിന് മേല്പറഞ്ഞ ആചാരം ഒരു തെളിവാണ്. തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ആചാരം ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ മണിയുടെ ഒരു അപ്പോസ്തോലനും പേർഷ്യക്കാരനുമായ 'മാർ അമ്മോൻ' മൈലാപ്പൂരിൽവെച്ചു മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതു കൈ ചൊട്ടിപ്പൊട്ടിക്കാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ആ കഥയിൽ പറയുന്ന പ്രകാരം കൈയിൽ കൂടി എണ്ണ ഒഴുക്കുന്ന അതുത സിദ്ധിയുടെ കഥകൾ മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് പുത്തിരി ആയതു കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. മാർ അമ്മോന്റെ മരണവും മാർത്തോമ്മായുടെ രക്തസാക്ഷി മരണവും അടങ്ങിയ കഥകൾ തമ്മിൽ സമ്മിശ്രമായ കിടക്കുന്നതു കൊണ്ട് സത്യം എന്താണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ വളരെ വളരെ പ്രയാസമായിട്ടുണ്ട് കാണുന്നത്. എന്റെ പരമാവധി ശ്രമിക്കുന്നു.

രക്തസാക്ഷി മരണം

മാർത്തോമ്മായുടെ രക്തസാക്ഷിമാണം ബഹറിനിൽ വെച്ചു എപ്രകാരം സംഭവിച്ചിരിക്കും എന്നുള്ള എന്റെ നിഗമനം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാസ്ത്രീഹാ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ യാത്ര തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ കേരളത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങി മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തു എത്തുന്നതോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. ഈ മസൂദായിയുടെ രാജ്യം ബഹറിൻ ആണെന്നു നേരത്തെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ അറേബ്യയുടെ തീരദേശങ്ങളായ കുവൈറ്റ് മുതൽ ഖൊറാൻ വരെയുള്ള കടൽത്തീര പ്രദേശം മുഴുവനും ബഹറിന്റെ ആധിപത്യത്തിലായിരുന്നു ഏ. ഡി. 326-ൽ പേർഷ്യയുടെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഷാപ്പേർ രണ്ടാമൻ, 'ബഹറിൻ' എന്ന് അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂപ്രദേശം മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുത്തു (സൂസാന 13) പേർഷ്യ സാമ്രാജ്യത്തോടു ചേർക്കുന്നതു വരെയും ബഹറിൻ ഒരു സ്വാതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്നു.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരതുസ് ഇറമഖം ബഹറിൻ ദീപസമൂഹങ്ങളുടെ കവാടമായിരുന്നു. ഈ 'ആരതുസ്' ഇറമഖത്തെയാണ്

‘കൽമാൻ’ എന്ന് അറബികൾ വിളിച്ചിരുന്നതും, ‘കാലമീന’ എന്ന് പേർഷ്യക്കാർ പറഞ്ഞിരുന്നതും. വിദേശവ്യാപാരികൾ പഴയ കാലത്ത് ‘മുസ്ലീമീസ്സ്’ എന്ന തുരുത്തത്തിന്റെ പേര് മൊത്തമായി വേരോടിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അതുപോലെ ‘കാലമീന’ എന്ന പേര് വിദേശവ്യാപാരികൾ ബഹറിനെ മൊത്തം ഉദ്ദേശിച്ച് പറയുന്ന ഒന്നായി കാലാന്തരത്തിൽ തീർന്നു.

‘കാലമീന’ തുരുത്തത്തിന്റെ ശരിയായ സ്ഥാനം മരാനാ, ബഹറിൻ ദ്വീപിനും മധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപാണെന്നു യാഹ്യദ്ദ്¹⁴ എന്ന ഗ്രീക്കു ചരിത്രക്കാരൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ദ്വീപ് മുഹറാക്ക് ആണ്. ബഹറിൻ ദ്വീപുവായും പാലം കൊണ്ടും റോഡുകൊണ്ടും മുഹറാക്ക് ദ്വീപ് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ദ്വീപുകൾ തമ്മിൽ ഒന്നരമൈലോളം ദൂരമുണ്ടെന്ന് പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന വരികയില്ല. 300 ബി. സി. യിൽ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയുടെ കപ്പലുകൾ ബഹറിനിൽ വന്നപ്പോൾ ആര്യന്മാർ¹⁵ ഈ തുരുത്തത്ത് അടുത്തു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ആര്യന്മാർ (ഇപ്പോഴത്തെ ആരബ്) തുരുത്തത്തിന് മുഖാമുഖമായി ബഹറിൻ ദ്വീപിലാണ് മസ്ലാഹി രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ബിലാദ്-അൽ-കദീം¹⁶ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുരാതന നഗരത്തിന്റെ സ്ഥാനം. ഇവിടെയുള്ള സുക്-അൽ-കമ്മീസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുസ്ലീം പള്ളി സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതു നഗരത്തിന്റെ ‘ശവക്കോട്ട’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്താണ്. അവിടെയുള്ള ശവക്കല്ലറകൾ,¹⁷ മുസ്ലീം മദ്യാദപ്രകാരമുള്ള വിധത്തിലല്ലാ പണിതിരിക്കുന്നത് എന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

‘കാലമീനായിൽ വന്നിറങ്ങിയ മാർത്താണ്ഡായെ, മസ്ലാഹി രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ബിലാദ്-അൽ-കദീമിലേക്ക് രാജാവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കാം. (നടപടികളിലെ കഥ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല) രാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നാലു പടയാളികൾ തുദ്ദഹിത്തെ നഗരത്തിൽനിന്നും അരനാഴിക ദൂരെ കൊണ്ടുപോയി കൊല്ലുകയാണുണ്ടായത്. സുക-അൽ-കമ്മീസ്സിൽനിന്നും ‘അഖാലി’ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകുന്ന റോഡിൽ ഏകദേശം അരനാഴികദൂരം ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു സന്ധിപ്പ് ഉണ്ട്.

ഈ സന്ധിപ്പിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. അതായത് ഇവിടെയുണ്ടാ
 യിരുന്ന മൺകുന്ന നിരപ്പാക്കി വഴിയൊക്കാൻ ചെയ്ത ഏല്പാ ശ്രമങ്ങളും
 പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ജനങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകൊണ്ടല്ല,
 ഇത് നിരപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങൾ
 കാരണമാണ്, പരാജയമുണ്ടായത്. ഈ സന്ധിപ്പി മുസ്ലീം
 ങ്ങളുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ സ്ഥലമായിരുന്നു. അത് ഇപ്പോഴും അങ്ങനെ
 തന്നെ തുടരുന്നു. ഇതുപോലെ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലങ്ങളായിരുന്ന വളരെ
 യധികം കുന്നുകൾ ഈ സന്ധിപ്പിന് അടുത്തുണ്ടായിരുന്നത് നികത്തു
 കയ്യുണ്ടായി. പക്ഷെ മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള പരാജയങ്ങൾ
 ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിന് കാരണം എന്താണ്? എന്റെ വ്യക്തിപര
 മായ അഭിപ്രായം ഈ കുന്നിൽവെച്ചാണ് മാർത്തോമ്മാ രക്തസാക്ഷി
 യായി മരിച്ചത് എന്നാണ്, മാർത്തോമ്മായുടെ മൃതശരീരം പുരാണ
 രാജാക്കന്മാരെ അടക്കുന്ന കല്ലറയിൽ(Sepulchre) അടക്കി എന്നാണ്
 നടപടിയിൽ പറയുന്നത്.

ബഹറിൻ ദ്വീപിന്റെ ഒരു ഉൾപ്രദേശമായ 'ആലി' എന്ന
 ഗ്രാമത്തിൽ രാജാക്കന്മാരെ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന കല്ലറകളോടുകൂടി
 (mounds) മൺകുടീരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇതിൽ ഏറ്റവും വലിയതിന് 80
 19 അടി ചൊഴുപ്പും 100 അടി ചുറ്റളവും ഉണ്ട്. ബഹറിൻ ദ്വീ
 പിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം മൺകുടീരങ്ങൾ 19 ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാ
 ണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നത്. ദാരോ മൺ കുടീരങ്ങളിലും കല്ല
 കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കമ്പറീടങ്ങളും (chambers) ഉണ്ട്. ഈ മൺകുന്ന
 കളെ 'മുഖിലി, എന്നാണ് അറബിയിൽ പറയുന്നത്. The Sepulchral
 Tumuli of Bahrain എന്ന പേരിൽ 1908-ൽ Archaeological
 Survey of India ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ബ്രി
 ടീഷ് കക്കാരുടെ ഭരണകാലത്ത് ബഹറിൻദ്വീപ് ബോംബേ ഗവർണ്ണ
 മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു നാട്ടുരാജ്യമായിരുന്നു.

ഈ മൺ കുടീരങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതിൽ (പടം
 കാണുക) രണ്ടു തട്ടുകളോടുകൂടിയ കമ്പറീടങ്ങൾ ആണ് ഉണ്ടായിര
 ന്നത്. അടിയിലത്തെ തട്ടിൽ രാത്രിയിൽ തീകത്തിച്ചതിന്റെ പുകയും
 തിരി ഇട്ടിരുന്ന കീഴിയും ഇപ്പോഴും കാണാം. ഈ കല്ലറയിലായിരി
 ക്കും (മേൽതട്ടിൽ) മാർത്തോമ്മായുടെ ശരീരം വെച്ചിരുന്നത് എന്ന്
 യതാന്നു. നടപടിയിൽ പറയുന്നതു 'വിസാൻ' രാജകുമാരനും,

സിഫ്രം പുറം രാജാക്കന്മാരെ അടക്കിയിരുന്ന കല്ലറയിൽ മാർത്തോമ്മായുടെ ശരീരം 20 അടക്കിയിട്ട്, അവിടെ കാവൽ ഇരുന്നു എന്നാണ്.

ഇങ്ങനെ രണ്ടുതട്ടുള്ള കല്ലറ ആവി ഗ്രാമത്തിൽ വേറെ ഇല്ല. T എന്ന ആട്ടതിയിൽ മറ്റൊരു കല്ലറയെ വിശേഷവിധിയിൽ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളു. ബാക്കിയെല്ലാംതന്നെ ഒറ്റ അറയുള്ള കല്ലറകൾ ആയിരുന്നു. ഈ കല്ലറയിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ഏറ്റേറ്റായിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടുകയും, എന്നാൽ വലയുകെ ദിൽമൻ നഗരത്തിന്റെ നായ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കു മുകളിൽ പണിത 'മാർത്തോമ്മായുടെ, ദരവയിൽ അടക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു 'ദയർതമ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മന്ദിരത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ശുദ്ധമായ നിലയിലുള്ള പടം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതു ഒരു ദോലം ആണെന്ന് ശതാനിപ്പിക്കുന്ന ഏക സംഗതി ജനങ്ങൾ ആരാധനയിൽ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വലത്തുവശത്തായി കാണുന്ന മാതോദീസാ തൊട്ടിയാണ്. ഇതിൽ ഒഴിക്കുന്നവെള്ളം കടലിലേക്ക് ഒഴുകിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം പ്രത്യേക മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മന്ദിരം മറ്റൊരു കെട്ടിടമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ശുദ്ധതലം ചേർന്ന മാതോദീസാ വെള്ളം ആരും ചവിട്ടരുതെന്നാണല്ലോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിയമം. ഈ ദയറ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലോ, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലോ മാർത്തോമ്മായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം ഏറ്റേറ്റായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയതിനുശേഷം പണിതതായിരിക്കും. ഈ ദയറാമന്ദിരത്തിന്റെ അടിമുണ്ടായിട്ടുള്ള കിഴക്കു ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന മദ്യപാനയുടെ അടിമുണ്ടായ അലപ്പത്താലായിട്ടുള്ള ഇപ്പോഴും കാണാം. ഏ. ഡി. 1351 ൽ അറബി ചരിത്രകാരനായ മുഹാസിൾ-ബിൻ- അബിൽഫാസിൾ, 21 'മാർത്തോമ്മായുടെ ദരവയിൽ, മിശിഹായുടെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളുടെ കൈ ഇരിക്കുന്നിടത്തു' വണങ്ങുന്നതിനായി തീർത്ഥാടകർ പോകുന്നു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മന്ദിരമാണ്. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചോർത്തുഗീസ്സുകാർ വരച്ച പടത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ മന്ദിരത്തിന് ഒരു ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്. അതായതു് ഈ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കുന്നകാലത്തു് ബഹറിൻ, കടലിൽ താങ്ങുപോകും എന്നാണ് ആ ഐതിഹ്യം. അതിനാൽ ആ മന്ദിരം പതിനാറുനൂറ്റാണ്ടു് കഴിഞ്ഞിട്ടും ജപ്പോഴും നിലനിന്നു പോരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ മന്ദിരം ഗവൺമെന്റി

ന്റെ ചുമതലയിൽ പുരാവസ്തുവായി സംരക്ഷിച്ചു വരുന്നു.

‘കാലമീന’ (കരിംതുരുത്തു) എന്നും പേർഷ്യക്കാർ ബഹു റിനെ വിളിക്കുന്നുണ്ടായ പ്രധാന കാരണം കറുത്ത കീല്യ ധാരാളമുള്ള ഭൂപ്രാതലമുണ്ടാകുന്നു. ദിൽമൻ നഗരത്തെ റെൻ അവശേഷിപ്പുന്ന കൽകെട്ടുകളിൽ കറുത്ത കീല്യ ധാരാളമായി പുശിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്പോഴും കാണാം. ഈ കറുത്ത കീലിന്റെ അംശം ധാരാളമായി മണ്ണിലും കല്ലുകളിലും കണ്ടുകൊണ്ടാണു്, ബഹുറിൻ ഭൂപ്രാതൽ എണ്ണ കാണുമെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ ന്യൂസ്പാൻകാരനായ മേജർ ഫ്റാങ്ക് ഹോംസ് (1925-ൽ) എത്തിയതു്. ഇദ്ദേഹം കഴൽകിണൽ കുഴിക്കുവാൻ (Artesian wells) 1925-ൽ ബഹുറിനിൽ വരികയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഗമനത്തെത്തുടർന്നു് 1932-ൽ മദ്ധ്യപുർവ്വേഷ്യയിലെ ആദ്യത്തെ എണ്ണകിണർ 22 ബഹുറിനിൽ കുഴിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ ‘കാലമീന’ എന്ന വാക്ക് ‘ഗൽമോൻ’ എന്നും അറാബ്യഭാഷയിലുള്ള വാക്കാണെന്നു് സങ്കല്പിച്ചു് (ചേറിയ ചല) ഇൻഡ്യയിലെ ചരിത്രകാരന്മാർ മൈലാപ്പൂർ കഥയെ പിൻതാങ്ങുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മസൂദായി ആരെന്നു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒന്നും തന്നെ വരികയില്ലായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയുടെ അല്ലോസ്കോലനാണു്. അതുകൊണ്ടു് മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കണം എന്നു് നിർബന്ധമുള്ളതുപോലെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം പലരും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.

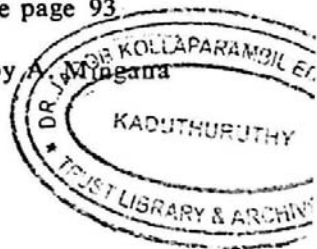
കാലം ചെല്ലു പരിശുദ്ധ കാര്യങ്ങളാണുവാവ മോറൻ റാർബ്ബെലിയോസ്സു് ഭൗഗോൻ ഒന്നാമൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സെൻറു് തോമോസ്സു് ക്രിസ്ത്യൻ എൻസൈക്ലോപീഡിയയുടെ ഉൽഘാടനം ചെയ്തപ്പോൾ എറണാകുളത്തുവെച്ചു് 1973 ഏപ്രിൽ 7-ാംനം ചെല്ലുപുസ്തകവുമായ വളരെ ശ്രദ്ധേയമായതിനാൽ ഇവിടെ കുറിച്ചുകൊള്ളുന്നു. “ചരിത്രപഠനവിഷയത്തിൽ വിവിധ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ വേണ്ടത്ര അഭിപ്രായ ഐക്യം ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കാരാ വിഭാഗവും ഭാരത തട്ടിൽ നിൽക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നിലപാടു് ശരിയാണെന്നു് സ്വപിടിക്കാൻ ചരിത്രരേഖകൾ അവർ തപ്പിനടക്കുകയാണു്. ചരിത്രത്തിൽ

ഗവേഷണം നടത്തുകയും കണ്ടെത്തുന്ന സത്യമനുസരിച്ച് ചരിത്രം എഴുതുകയും ചെയ്യുകയാണാവശ്യം”²³ ചരിത്രത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്തുകയും കണ്ടെത്തുന്ന സത്യമനുസരിച്ച് ചരിത്രം എഴുതുകയും ചെയ്യുകയാണാവശ്യം എന്ന പരിശുദ്ധ ബാവ തിരുമനിയുടെ ഉപദേശമാണ് ഈ പുസ്തകമെഴുതാൻ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തമായ നയം. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ക്രിസ്തുസഭയോടൊപ്പം, പേർഷ്യയിൽ പ്രബലമായിത്തീർന്ന മണിക്കയസത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലായി പഠിക്കാൻ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രകാരന്മാർ ഒരുമ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് മൈലാപ്പൂരിൽ മരണമടഞ്ഞത്, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ അപ്പോസ്തോലനായ മാത്തോമ്മാ അല്ലാ പ്രത്യേക മണിക്കയരുടെ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആമ്മോൻ ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ചരിത്രകാരന്മാർ സാധിക്കാതെ പോയി. മൈലാപ്പൂർ കബർ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും മണിക്കയസത്തെ ആണ്. മുഹമ്മദീയർ മെക്കയിലേക്ക് ദർശനമായിട്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അവരുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നതും ‘മെക്ക ദർശനം’²⁴ ആയിട്ടാണ്. അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ്²⁵ കിഴക്കുന്നിനുമായിരിക്കും എന്നുള്ള അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം കിഴക്കോട്ട് ദർശനമായിട്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നത് കിഴക്കുവടിക്കരയായിട്ടും ആണ്. എന്നാൽ മണിക്കയമതക്കാർ വടക്കോട്ട്²⁶ യൂവനക്ഷത്രത്തെ നോക്കിയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവരുടെ മരിച്ചവരെ വടക്കുതെക്കായിട്ടാണ് അടക്കുന്നത്. പുരോഹിതന്മാരെങ്കിൽ വടക്കോട്ട് ദർശനമായി ഇരുത്തിയിട്ടാണ് അടക്കുന്നത്. മൈലാപ്പൂരിലെ കബർ വടക്ക് തെക്കായിട്ടാണ്²⁷ കണ്ടതെന്ന് പരേതനാശ്രിമാൻ റി. കെ. ജോസഫ് ‘മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ (1927) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

തൊണ്ടി, ചോളനാടുകളിലെ മതപീഠനം²⁸ മൂലം എ. ഡി. 293-ൽ മൈലാപ്പൂരിൽനിന്നും, ചേരനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത മണിക്കയ (വെള്ളൂർ ചെട്ടികൾ)രുടെ ചരിത്രവും, മൈലാപ്പൂരിലെ കബറിന്റെ ചരിത്രവും, അവതമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, മനസ്സിലാക്കാൻ ചരിത്രകാരന്മാർ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, മാർത്തോമ്മായുടെ ഇൻഡ്യയിലെ ചരിത്രം ശരിയായവിധം എഴുതാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

Notes

1. Ref : Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 93
2. Ref : National Encyclopaedia Vol. XI.
3. Early Indian & Pakistan, by Mortimer Wheeler, page 109
4. Ref: Early Spread of Christianity in India by Mingana, page 57
5. Ref: One hundred and ten miracles of our Lady Mary, by E. A. W. Budge, page 41 & 87
6. Ref: Anthology of Islamic Literature by James Kritzbeek. page 229
7. Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 93
8. (a) Ref: കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ by Podipara page 338 (A 33).
- (b) Ref: Traditions of St. Thomas Christians, by A, Mundayan. page 84
- 9 Ref; Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 59.
10. Ref; One hundred and ten miracles of our Lady Mary, by Budge, page 41
11. Ibid 87
12. 'Sisinnus the successor to Mani, received the mantle of Mani, two books (Manichaeen bibles) and Mani's hand as a ceremony of' succession. 'Ref; MANI, by L. J. R. Ort, page 154
13. Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave page 93
14. Ref: Early Spread of Christianity in India, by A. Mingana



page 57

15. Ref: Welcome to Bahrain by James Belgrave, page 128
16. Ibid 115.
17. Ibid 66.
18. Ibid 116
19. Bahraiu has been famous for almost a century as the site of the largest pre-historic cemetary in tha world. Something like 100,000 burial monnds lie scattered over the northern and western upland slopes of the island.
Ibid-54.
20. 'And buried Judas in the Sepulchre in which the ancient kings were buried. And Sifur and Vizan would not go down to the city, but were sitting there the whole day, and they passed the nlight there 'also.
Ref : 'Acts of Thomas' by Klijn, page 153 .
21. Ref:Tradition, St. Thomas Christians' Mun dadan. page 84
22. Ref: Welcome to Bahrian, by James Belgrave, page 85.
23. Ref; Malayala Manorama Daily of 8, 4. 1973
24. 'Muslim graves point towards Mecca'
Ref: Welcome to Bahrain, by James Belgrave, page 66
25. Ref : Ancient Syriac Documents by Cureton, page 25
26. 'Manichaeans turned in prayer towards the pole star as symboliznig the extreme point upward of the primordial Light Earth.'
Ref : Researches in Maniehaeism by Jackson page 60

27. (a) Ref : 'മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം' by എ. എം. മുണ്ടാടൻ
പേജ് 20,

b. മൈലാപ്പൂരിലെ കബറു വടക്കു-തെക്കായിട്ടാണ് അതുകൊണ്ടു 'തുമ' എന്ന ജോനകന്റെ കബറാണെന്നു തെളിഞ്ഞുപോയി എന്നാണ് റി. കെ. ജോസഫ് സ്ഥാപിച്ചതു്.

Ref : മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാഖ്യം ഭാഗം, പേജ് 168.

28.(a) Ref : A History of Christianity, in Kerala, by Dr. C. V. Dherian, page 64.

(b) Ref : St. Thomas in India, by J. N. Farquhar, (Edited by Vellian) page 52 (note 4)



Christianization does'nt mean de-culturization.

— Most Rev. Geevarghese
Mar Osthathois.

അദ്ധ്യായം I

മണിക്കയിസ്സം

ആദിമ ക്രിസ്തുസഭയിൽ അറിയോസ്സിന്റെയും നെസ്തോറിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ രണ്ടു ശീശ്മകൾ കടന്നുകൂടിയതുപോലെ, സൗരാഷ്ട്രമതത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ രണ്ടു ശീശ്മകളാണ് മണിക്കയിസ്സവും, മസ്ദകയിസ്സവും. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യാ ചക്രവർത്തിയായ ബഹറാം ഒന്നാമൻ (ഏ. ഡി. 273-276) മണിക്കയിസത്തെ പേഷ്യായിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കാനുചെയ്തു. അതുപോലെ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യായിൽ വളർന്ന സോഷ്യലിഷ്യൂചിന്താഗതിക്കാരനായ 'മസ്ദകിനെയും അനുയായികളെയും കസ്രോഒന്നാമൻ (ഏ. ഡി. 571-579) പാടൈനശിഷ്ടിച്ചു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്തു് (1902-1907) കിഴക്കു് ചൈനയിലെ ടർക്കിസ്ഥാൻ—മരുഭൂമിയിൽനിന്നു്, ജർമ്മൻക്കാരായ ഗവേഷകർക്കു് മണിക്കയിസത്തെപ്പറ്റിയും മണിയുടെയും ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രേഖകളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി അവിടെനിന്നും കിട്ടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മണിക്കയിൻ ഔബബിൾ, മണിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

'ആർക്കലോസ്സിന്റെ നടപടി'കൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഹെഗ്ഗ് മോണിയസ്സു് മണിക്കയിസ്സത്തെപ്പറ്റിയും 'മണിയുടെ ജീവചരിത്രവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ആർക്കലോസ്സു് മെസ്സപ്പൊത്തോമ്യയിലെ മെത്രാനായിരുന്നു. തിയഡോറസ്സു്-ബർ-കൊനായു്, അൽ-നമീം, അൽ-ബയ്റൂണി എന്നീ ചരിത്രകാരന്മാരും മണിയുടെ ജീവിചരിത്രം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. മണീരോ, മണിയുടെ പിൻഗാമികളാ എഴുതിയ 'കെഫലാലിയാ' എന്ന കോപ്റ്റിക് ഗ്രന്ഥം കൂടുതൽ ചരിത്ര

ങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മണിക്കയീസ്സത്തെ എതിർത്ത്, എലേമം, (എ. ഡി. 370) അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസ് മിഖായേലും (1190 എ.ഡി.) കൈസ്സേരിയായിലെ എസ്സബിയസ്സും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മണിക്കയീസത്തെപ്പറ്റി സവിസ്തരം ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ള 'മണി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും ആണ് താഴെ കൊടുക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ എഴുതുന്നത്. ('MANI by L. J. R. Ort, Published by M/s. E. J. Brill, Leiden Netherlands)

ആദ്യം ക്രിസ്തുമതത്തിനും, പിന്നീട് സൗരരാഷ്ട്രമതത്തിനും, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു വെല്ലുവാളിയായിത്തീർന്ന മണിക്കയീസം എന്ന മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ 'മണി' എ. ഡി. 216 ഏപ്രിൽ 14-ാം (ഗ്രീക്കുവർഷം 527-ൽ) ബാബിലോണിന് അടുത്ത് മർദ്ദീൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പിതാവ് പത്താക്കിന്റെയും മാതാവു മറിയത്തിന്റെയും മകനായി ജനിച്ചു. മണിയുടെ ജനനത്തിന് ഒരു അതിശയോക്തി കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗർഭിണിയായ മാതാവ് മറിയം ശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിച്ചു മുഖം നൊമ്പു പിളർന്നാണു മണി ജനിച്ചതെന്ന് ഒരു മണിക്കയെ ചരിത്രമായ 'കെഫലാലയിൽ' പറയുന്നു. ഒരു ബിംബരാധകനായിരുന്ന പത്താക്ക് പേർഷ്യയിൽ ഹംദാനിൽനിന്നും ബാബിലോണിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കാലത്താണ് മറിയം ഗർഭിണിയായത്. ബാബിലോണിൽ വെച്ച് മണി ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പത്താക്കിന് ഒരു അശ്ശൂരിരി ഉണ്ടായി. അതായത് മംസം ഭക്തിക്കരുത്ത്, വീണ്ടു കുടിക്കരുത്ത്, സ്ത്രീസംഭോഗം വെടിയുക എന്നിങ്ങനെ തുടർച്ചയായി മൂന്നു രാത്രിയിൽ ഈ അശ്ശൂരിരി ഉണ്ടായി. ഇതുമൂലം പത്താക്ക് ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് അൽ-മുക്താസില എന്ന ശുദ്ധീകരണസഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. എപ്പോഴും കുളിച്ചു, ശുഭവസ്ത്രം ധരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ് ഇവർ.

എന്നാൽ മറിയം പ്രസവിച്ച് കുട്ടിയെ വളർത്തികൊണ്ടുവന്നു. മണിയുടെ ആദ്യത്തെ പേര് കോർബിക്കീസ് എന്നായിരുന്നു. മറിയം മണിയെ പ്രസവിച്ചുകഴിഞ്ഞു മില അതുഭൂത കാഴ്ചകൾ കാണുകയുണ്ടായി അതായത് കുട്ടിയെ ആരോ ആകാശത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതായിട്ടും പിന്നീട് താഴെ വെയ്ക്കുന്നതുമാന്ദിട്ടാണ് കണ്ടത്.

ഇതു പലദിവസളിൽ തുടർന്നു. ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം തുടർച്ചയായി സംഭവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടി പ്രായമായപ്പോൾ അച്ഛൻ പത്താക്ക് മണിയെകൂട്ടികൊണ്ടുപോയി അൽ-മുക്താസില എന്നാസമൂഹത്തിൽ ചേർക്കുകയുണ്ടായി മണി ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നെങ്കിലും, ഒരു ജ്ഞാനിയെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നത് പത്താക്കിനെ വളരെയധികം വിസ്മയിപ്പിച്ചു.

പിന്നീട് മണിയെ കാണുന്നതു 'തെരീബെന്ധസ്സ' എന്ന ബാബിലോണിലെ ബുദ്ധന്റെ ഗൃഹത്തിലാണ്. ഈ തെരീബെന്ധസ്സ് ക്രൈസ്തവതയോട് എന്ന തത്വജ്ഞാനിയുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു. ഇടിയായിൽ താമസമാക്കിയ ഇവർ രണ്ടുപേരിൽ, ഒന്നു സ്ത്രീയനസ്സ് അവിടെ വെച്ച് മരണം അടഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം തെരീബെന്ധസ്സ് ബാബിലോണിലേക്ക് കുടിയേറി പാർത്തു ബാബിലോണിൽ വെച്ച് ഇദ്ദേഹം 'ബുദ്ധ' എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു. തെരീബെന്ധസ്സ്, ക്രൈസ്തവതയോട് അന്ധരായവർക്കു നാലു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലായി എഴുതി വെച്ചിരുന്നു Mysteries, Chapters, Gospel and Treasure എന്നിവയാണ് ആ നാലുഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഒരു ദിവസം തെരീബെന്ധസ്സ് ആകാശത്തിൽ പറക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ താഴെ വീണ് മരിക്കുകയുണ്ടായി. തെരീബെന്ധസ്സിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ എഴുവയസ്സുള്ള കൊർബിക്കസ്സ് എന്ന ബാലനെ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി കൂടെ താമസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെ കൊർബിക്കസ്സ് അൽ-മുക്താസില എന്ന 'ശുദ്ധമാന' മതത്തോടുകൂടി ചേർന്ന് നിൽക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇവരുടെ വെളുത്ത ജോഹ്വ ധരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായ മണിയുടെ എതിർപ്പുമൂലം ആ സംഘത്തിൽ നിന്നും തള്ളപ്പെടുകയും കൊർബിക്കസ്സ്, മണി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. മണി എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'തിന്മയുടെ പാത്രം' (Vessel of evil) എന്നാണ്. മണി എന്നപേര് അൽ-മുക്താസിലിൽ കൊടുത്തതാണോ അതോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊടുത്തതാണോ എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. തെരീബെന്ധസ്സിന്റെ ഭാര്യയുടെ കാലശേഷം അവരുടെ സപ്തമിനും തെരീബെന്ധസ്സ് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും മണി അവകാശിയായിത്തീർന്നു. മണിയെപ്പറ്റിയതിലെ 'ജലസപ്തമി' എന്ന കാര്യമായ തത്വം ക്രൈസ്തവതയോട് അന്ധരായവർക്കു നാലു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു. തെരീബെന്ധസ്സ് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ളിൽനിന്നും ആണ് മണിക്ക് ഈ തത്വങ്ങൾ കിട്ടിയത്.

എന്നാൽ മണി പറയുന്നതു് തന്റെ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ അൽതോം (The Twid) എന്ന ആത്മശക്തി തന്നിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഉപദേശിച്ചതാണ്. ഈ തത്വങ്ങൾ എന്നാണു്. അൽതോമിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അൽ-മുക്താശില എന്ന സമൂഹത്തിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടു എന്നാൽ വീഞ്ഞും, മാംസവും വജ്ജിച്ചും, സ്രീസംഭോഗത്തിൽ നിന്നും ഭഗിഞ്ഞും നിൽക്കാനുള്ള അൽ-മുക്താശിലസമൂഹത്തിന്റെ തത്വം 'മണി' തന്റെ മതത്തിൽ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു.

തെരീബന്ധസ്സു് എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മണി തജ്ജിമ ചെയ്യുകയും തന്റെതായ ആശയങ്ങൾ അതിൽ ചേരുകയും ഉണ്ടായി, നന്മയുടേയും, തിന്മയുടേയും ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടു് എന്ന ബ്ലൈത്തുറാനസ്സിന്റെ ഇരുപതുപദവ ആശയങ്ങൾ ആണ് മണി തന്റെ മതമായ മണിക്കയസ്സത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതു്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നെസ്തോറിയൻ സഭ സ്വീകരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇരുപതുപദവമാടം മണിക്കയസ്സത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണു്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു സഭയ്ക്കു് ഒരു വെല്ലുവിളിയായിത്തീർന്ന മാർക്കിയോസ്സത്തിൽ നിന്നും ബർദേശ്സനത്തിൽനിന്നും പല തത്വങ്ങൾ മണി തന്റെ മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് മണിക്കയസ്സത്തിനു് ഒരു ക്രിസ്തീയമായ മായ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. മണിയുടെ മുൻഗാമികളായിട്ടാണു് മാർക്കിയോനെയും, ബർദേശ്സാനേയും ചരിത്രം ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

മണിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും ആദ്യം സ്വീകരിച്ചവർ പിതാവായ പത്താക്കും, അടുത്ത ബന്ധുക്കളും ആയിരുന്നു. ഇൻധ്യയിൽ ജനിച്ച ബുദ്ധന്റെയും പേർഷ്യയിലെ സാരതുസ്രായുടേയും, ഘിത്തോറു് യെരൂശലേമിൽ ജനിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെയും പിൻഗാമിയും നന്മയുടെ ദൈവത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അപ്പോസ്തോലനായി ബാബിലോണിൽ ജനിച്ച മണി എന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയ്പ്. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ക്രിസ്തുവിനെയോണു് മണി അനുകരിച്ചതു്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു മതം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു രാക്ഷസനായിട്ടാണു് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് സൌരാഷ്ട്രമതക്കാർ 'മുടന്തനായ സാത്താൻ, എന്നാണു് മണിയെ വിളിച്ചിരുന്നതു്.

പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ അൽതോം, എന്ന ആത്മാവു മണിയിൽ

പ്രവേശിച്ചു മണിക്കു ജ്ഞാനവും അറിവും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തു എന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. കൂടാതെ എന്തു പ്രസംഗിക്കണമെന്നും, എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കണമെന്നും അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ഈ കാലത്തു ചേർഷ്യർ രാജാവായിരുന്ന (സസ്സാനിദ്) അർദ്ദാഷിറിന്റെ (Ardashir) കൊട്ടാരത്തിൽ ജനനാൽ 'ഭീഷ്ക', വംശജനായ (ചൈത്യഗോത്രം) മണി, രാജാവിന്റെ മകന്റെ ദീനം സുഖമാക്കാൻ വേണ്ടി എത്തി. പക്ഷെ രാജകുമാരൻ മണിയുടെ കയ്യിൽത്തന്നെ കിടന്നു മരിക്കുകയാണുണ്ടായതു. ഇതിൽ കപിതനായ രാജാവു മണിയെ ജയിലിൽ അടച്ചു. ജയിലിൽവെച്ചു മതപ്രചരണാർത്ഥം ഈജിപ്തിലേക്കും സിന്ധായിലേക്കും അയച്ചിരുന്ന തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ പരാജയ വാർത്ത അറിയുകയുണ്ടായി മണി സമയം നാച്ചുപ്പെടുത്താതെ ജയിലിൽവെച്ചുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ അവസാനത്തെ സന്ദേശമായ 'ഞാൻ പോയാലുടൻ പാറകുളീത്തായെ നിങ്ങൾക്കു' അയച്ചതരുമെന്നുള്ള ഭാഗം മനസ്സിലാക്കിയതു മുതൽ ക്രിസ്തു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത പാറകുളീത്ത, താനാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ മണി 'പാറകുളീത്ത എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി അതു മുതൽ മണിക്കന്യസ്സു ഒരു സഭയായി അറിയപ്പെടുന്നു. മണിക്കയൻ സഭ (Manichaen Church) പഴയ നിരവധി, പുതിയ നിരവധി ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. മണിയുടെ മനോടിയായിരുന്നു ബർദ്ദസ്സാൻ എഴുതിയ 'തോമാസ്സിന്റെ നടപടികൾ മണിക്കയൻ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഏല്പാലുകാരത്തിലും ക്രിസ്തുവിനെയാണ് മണി അനുസരിച്ചിരുന്നത്. ജയിലിൽ വെച്ചു പാറകുളീത്ത എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചശേഷം ശിഷ്യന്മാരെ രണ്ടു പേരെയും പിന്നെയും സുവിശേഷമറിയിക്കാൻ പുതിയ ആശയത്തോടു കൂടി പറഞ്ഞുവെച്ചു. കൂടാതെ ജയിലിൽ നിന്നും കാവൽക്കാർക്കു കൈകളിലി കൊടുത്തശേഷം ഇൻഡ്യയിലേക്കു കപ്പൽ കയറി ഒളിച്ചോടുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യയിലേക്കു മണി പുറപ്പെട്ടതു അർദ്ധേഷ്യർ രാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും തിരികെ ചേർഷ്യയിലേക്കു പോയതു അർദ്ധേഷ്യർ രാജാവിന്റെ കാലശേഷം മകൻ ശാപ്പാർ ഒന്നാമൻ രാജ്യഭാരം ഏറ്റെടുത്തതും ആണെന്നു, മണി തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അർദ്ധേഷ്യർ ഭരണം തുടങ്ങിയതു് ഏ. ഡി. 223ലും മരണം അടുത്തതു് ഏ. ഡി. 239ലും ആണു്. വളരെകുറച്ചു കാലം

മാത്രമെ മണി ഇൻഡ്യയിൽ താമസിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ഏതു കാലത്തു എന്ന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും തിരികെ പേർഷ്യയിൽ വന്ന മണി ശാപ്പോറിന്റെ കീഴടകിയ ധാരണ (എ. ഡി 240 ഏപ്രിൽ 12ാം-നു) ത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു

മണിയുടെ 24-ാംമത്തെ വയസ്സിൽ (എ. ഡി. 240) അൽ-തോം എന്ന ആന്ധ്രവുപ് രണ്ടാമതും മണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു തന്റെ തതാങ്ങാറു എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും പ്രവരിപ്പിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. 2 കോപ്റ്റിക്കു കേഫലാലിയ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അർദ്ധേഷ്യർ രാജാവിന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞു ശാപ്പോർ രാജാവായപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും മണി പേർഷ്യയിൽ തിരികെ വന്നു. അവിടെനിന്നും ബാബിലോൺ, മെസീൻ, സൂസിയായ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മതപ്രചരണാർത്ഥം പോയി എന്നാണ്. എന്നാൽ അൽ-രാഷ്ദബി എന്ന അറബി ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് ശാപ്പോർ ഒന്നാമന്റെ ഭരണകാലത്താണ് മണി ഇന്ത്യയിലേക്കു പോയതു എന്നാണ്. ശാപ്പോറിന്റെ പ്രകീർടധാരണത്തിനു ശേഷം, മണി രാജാവിനെ വേരിൽ കാണാൻ ചെന്നു. രാജാവിനോടു ഇന്ത്യയിലേക്കു കപ്പലിൽ പോയതും തിരികെ വന്നുകാര്യങ്ങളും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത് ശാപ്പോറിന്റെ കാലത്തല്ല, മറിച്ച് അതിനു മുൻപാണ് മണി ഇന്ത്യയിലേക്കു പോകുന്നത് എന്നാണ്. മേല്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം, ഇന്ത്യയിൽ മണി വന്നതു ശാപ്പോർ രാജാവിന്റെ കാലത്താണ് ഇന്ത്യയിലെ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ശരിയല്ല എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ വെണ്ടി മാത്രമാണ്.

മണിതന്നെ എഴുതിയ 'മണിക്കൻ സങ്കീർത്തനത്തിൽ' മാർത്തോമ്മാപ്പിറാ ഇൻഡ്യയിൽവന്നു സുവിശേഷം അറിയിച്ചിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു മണിക്കയൻ തോമാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു എന്ന് ഒരു സങ്കല്പം ചില മലങ്കര സഭാചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതു ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു വിവരണം അല്ല. കാരണം മണിയുടെ ശിഷ്യനായ തോമാ ജഗദീപ്റ്റിലേക്കും മറ്റൊരു ശിഷ്യനായ ആദാസ്സി ചിത്യായിലേക്കും ആണ് പോയതു. എന്നാൽ ആമ്മാൻ എന്ന ശിഷ്യൻ

എ ഡി. 276-നോട്ട് അടുത്തു് ദക്ഷിണ ഇൻഡ്യയിൽ വരികയുണ്ടാ യി സീത്യായിൽ മണിക്കയമത പ്രചരണത്തിന്മേലേ പോയ മാർ ആ ഭായിയുടെ കമ്പറിടം ആണ് കാശ്മീരിൽ 'ബാരമുല്ല'യിൽ ഉള്ളതു് എന്നാൽ അഹമ്മദാബാദ്, ഈ കമ്പറിനെ നസ്രാണികളുടെ ക്രിസ്തു വിന്ദനത്തു് ആണെന്നു് സങ്കല്പിച്ച ഒരു കഥപ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ, അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്)

പേർഷ്യയിൽ തിരിയെ എത്തിയ മണി തന്റെ മതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു തീവ്രയുദ്ധം തന്നെ നടത്തി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ പേർഷ്യയുടെ രാജാവായിരുന്ന ശാപ്പൂറിന്റെ സഹോദരൻ പീരുസ്സിനെ മണിക്കയസത്തിലേക്കു ആകർഷിച്ച ഇതു മൂലം ശാപ്പൂറിനെ കാണാൻ ഒരു അവാസരം പീരുസ്സു്, മണിക്കു് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. സാഹാദാദാ മണിക്കയസത്തിൽ ചേർന്ന മണിയെ ദ്രോഹിക്കാൻ രാജാവു് ഒരു അവാസരം നോക്കിക്കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നു. എന്നാൽ തോളുകളിൽ ജപലിക്കുന്ന വിളക്കുകളുടെ ശോഭയുമായി മുന്നോട്ടുവരുന്ന മണിയെ കണ്ട ശാപ്പൂർ തന്റെ ചൈരാഗ്യം ചെട്ടെന്നു മറന്നു്, മണിയെ ഒരു പ്രധാന അതിഥിയായി സ്വീകരിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. സാക്ഷ, സൈമൻ എന്നീ ശിഷ്യന്മാരും, പിതാവു് പത്താക്കും മണിയെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

തോളുകളിലെ ശോഭയേറിയ വെളിച്ചം കണ്ട ശാപ്പൂർ മണിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, പേർഷ്യയിൽ തന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സർവ്വസ്വതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു വർഷം സ്വതന്ത്രമായി പേർഷ്യയിൽ മണിക്കയസം താൻ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമായിരുന്ന മെസ്സീനു എ ഡി. 226-ൽ അലേക്സാൻദർ രാജാവു് പിടിച്ചെടുത്തു് തന്റെ മകനായ മിർഹാഷിനെ അവിടത്തെ രാജ്യഭരണം ഏല്പിച്ചു. മണി മെസ്സീനിൽ മിർഹാഷിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലും എത്തി മിർഹാഷു് ഭാര്യസമേതം പ്രധാന പുരോഹിതനായ കെർദാനോടു കൂടി തന്റെ തോട്ടം നോക്കിനടന്നു് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് മണി അവിടെ ചെല്ലുന്നതു്. രാജാവു് മണിയോടു് ഇതുപോലെ ഒരു പുഷ്പാട്ടം താങ്കൾ പറയുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു മണി മറുപടി പറയാതെ തന്റെ ദിവ്യശക്തികൊണ്ടു് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വെളിച്ചത്തേയും ദേവ

നാരേയും ദേവലോകത്തിലെ പുനോട്ടങ്ങളേയും കാണിച്ചു കൊടുത്തു. മീർഹാഷ് അതുതപ്പെട്ട് അസ്സപൃഷ്ണനായി താഴെ വീണു, പിന്നെയും ദേവലോകം മൂന്നു മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളം കാണുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം മണി തന്റെ കൈ മീർഹാഷിന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, അതോടുകൂടി ബോധം വീണ്ടുകിട്ടിയ രാജാവ് മണിയുടെ കാൽക്കൽ വീണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതു കൈയിൽ ബലമായി പിടിച്ചു ക്ഷമായാചനം ചെയ്തു.

മീർഹാഷും മണിക്കയസത്തിൽ ചേർന്നതോടുകൂടി, കെർദാർ തുടങ്ങിയ മാഗ്നിപുരോഹിതന്മാർ മണിയുടെ ബദ്ധവിശേഷമായി അതിനാൽ അവർ മണിയെ രാജസന്നിധിയിൽവെച്ചു ഒരു ശക്തി പരീക്ഷണത്തിനായി വെല്ലുവിളിച്ചു. ആ പരീക്ഷണത്തിൽ മണി തോൽക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു മൂലം പത്തു വർഷത്തോളം മണിക്കയസത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ശാപ്പാർ മണിയുടെ ബദ്ധവൈരി ആയിത്തീർന്നു. മണിയെ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാനായി രാജാവ് കല്ലറ കൊടുത്തു. പക്ഷെ അതിനകം മണി രക്ഷപ്പെട്ട് ബാബിലോണിലേക്ക് കടന്നു കളഞ്ഞു. ബാബിലോണിലും മാഗ്നിയരുടെ എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ ചെഗ്മാ, പാർമ്യ, കൊറസ്സാൻ, ചൈന എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പോയി തന്റെ മതമതപങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ചൈനയിൽ മണിപോയത് ശാപ്പാറിന്റെ കാലത്താണ്. 12 ശിഷ്യന്മാരേയും 72 ബിഷപ്പുമാരേയും 360 സുവിശേഷകരേയും മണി ചൈനയിലെ മണിക്കയ സഭയിൽ നിയമിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

എ. ഡി. 270-ൽ ശാപ്പാർ ഒന്നാമൻ ദിവംഗതനായി പകരം മകൻ ഹോർമസ്റ്റ് രാജാവായി സ്ഥാനം ഏറ്റ ഈ സമയം മണി തന്റെ അനുയായികളുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം പേർഷ്യയിൽ തിരികെ വന്നു. ഹോർമസ്റ്റ്-നെ മുഖം കാണിച്ചു മണിക്ക, തന്റെ മതം പേർഷ്യയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സർവ്വസാധനവും പിന്നെയും കിട്ടി. പക്ഷെ ഒരു വർഷം മാത്രം രാജ്യം ഭരിച്ചശേഷം ഹോർമസ്റ്റ് എ. ഡി. 271-ൽ മരണമടഞ്ഞു. പിൻഗാമിയായി ബഹറാം ഒന്നാമൻ രാജ്യഭാരം ഏറ്റെടുത്തു ബഹറാം രാജ്യഭാരം ഏൽക്കുമ്പോൾ മണി ബാബിലോണിൽ ആയിരുന്നു ബാബിലോണിൽ നിന്നു, തിഗ്രീസ് നദിയിൽകൂടി താഴോട്ട് ഒഴുതിയിലേക്ക് വന്നു

മണിയെ സ്വഹറാം രാജാവിന്റെ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ഇടയ്ക്കു വെച്ചു തടഞ്ഞനിർത്തുകയുണ്ടായി. സസ്യാനിദം രാജവംശത്തിന്റെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന പാർത്ഥ്യ രാജവംശത്തിലെ ഒരു രാജകുമാരനായ അർദ്ധബാനുവിനെ മണിക്കയസത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം രാഷ്ട്രീയ മായ ഏതോ ഗുഡാഭേദപരനയുടെ ഫലമാണെന്ന് രാജാവിനെ മാറ്റിപുരോഹിതവർഗ്ഗം ഏഷണിച്ചെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ് മണിയുടെ പേർഷ്യയിലെ സഞ്ചാരസൗകര്യം വിലക്കച്ചെട്ടത്. തിഗ്രീസ്സു നദിയിൽക്കൂടിയുള്ള യാത്ര തന്റെ അന്യസാനത്തെ യാത്രയാക്കിയാണ് മണി കണ്ടത്. അപ്രകാരം അദ്ദേഹം അന്യരാജകളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. പേർഷ്യ രാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു സുഖവാസസ്ഥലമായ ബേലപ്പാട്ടിലേക്ക് (ബേയ് ത്ലാഫറിലേക്ക്) രണ്ടുപേരും ചെല്ലുവാൻ ബഹുരാമിൻനിന്നും ആനയയുണ്ടായി. അതിൻപ്രകാരം മണി സ്വേസിഫോണിൽനിന്നും ബേലപ്പാട്ടിലേക്ക്, തന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായ ആന്തോനും, പാർത്ഥ്യ രാജകുമാരനായ അർദ്ധബാനും (ബാത്തൂം) ഒരുമിച്ച് യാത്രയായി. മണിക്ക് ഉറഭയം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വളരെ ചോടിച്ചായിരുന്ന രാജസന്നിധിയിലേക്ക് തനിക്കുചോയിപക്കെ കെർദാർ എന്ന മഹാപുരാഹിതന്റെ ഗുഡാഭേദപരനയുടെ ഫലമായി സ്വഹറാം വളരെ കോപിഷ്ടനായിട്ടാണ് മണിയോടു ചേർന്നുചേർന്നത്. മണിയെ നിഗ്രഹിക്കാൻതന്നെ രാജാവു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. മണിക്ക് മരണശിക്ഷ കൊടുക്കാൻ തനിയായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, മറ്റു കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് മണിയെ ജയിലിലടക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

സ്വേസിഫോണിൽനിന്നും ബേലപ്പാട്ടിലേക്കു ചോകുന്ന വഴിയിൽവെച്ചു മണിയെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന അർദ്ധബാനും ആന്തോനും പിൻവാങ്ങുകയും അവർ ചേരസ്യാനിലേക്കു ഭാടിച്ചോടുകയും ആണ് ചെയ്തത്. പാർത്ഥ്യരാജകുമാരന്റെ പേര് അർദ്ധബാനു എന്നാണെങ്കിലും, പാർത്ഥ്യഭാഷയിൽ, പ്രധാനി അല്ലെങ്കിൽ യുവാവു ജാവു എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'ബാത്തൂ' എന്നാണ് പൊതുവെ രാജകുമാരൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് അർദ്ധബാനു ഒരു കലാകാരനും, എഴുത്തുകാരനും കൂടിയായിരുന്നു കസ്സാനിലെ കാവൽക്കാരന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ചേരസ്യാനിൽ ഗോഖായ് തുറുവെത്തു് അവർ ഇറങ്ങുന്നതായിട്ടാണ് പുരാണരേഖകളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഗോഖയിൽ എത്തിയ ആന്തോനും ബാത്തൂനും ചേരസ്യാനിലെ മാത്രവർഷിയായ

കുണ്ടികൻറെ കൃസ്താനിലെ കാവൽക്കാരൻ ബഗ്ഗാദ് ആദ്യം അവർക്കു പ്രവേശനം നിഷേധിക്കുന്നുണ്ട്, (മാർ ആത്മാൻറെ ചരിത്രം പിന്നാലെ കൊടുക്കുന്നതാണ്) എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ബഹറാമിൻറെ മുന്നിൽ എത്തിയ മണിയോടു രാജാവു ചോദിക്കുന്നത് 'ഞങ്ങളുടെ നിയമം വിട്ടിട്ട് നിൻറെ നിയമം സ്വീകരിക്കാൻ, നീ എത്രനിയമമാണു ബാണിനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്? എന്നാണ്. ഇതിനു മറുപടിയായി മണി തൻറെ മുൻകാല വെള്ളി കളെപ്പറ്റിയും ശാപ്പാർ, ഹോർമസ്സുദ് എന്നീ രാജാക്കന്മാർ തന്നെ സഹായിച്ച വിവരങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു രാജാവിനോടു വിനീതനായി താൻ 'എന്തു തെറ്റുചെയ്തു' എന്നു ചോദിച്ചു. പക്ഷെ ബഹറാമിനു യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു ഭിഷഗ്വരനും, മാന്ത്രികനും എന്ന നിലയിൽ മണി മാഗ്സി പുരാഹിതന്മാരോടു തോൽക്കുകയും, മണി രാജാവിൻറെ മുന്നിൽ എത്തുന്നതിനു കുറച്ചു മുൻപ് രാജാവിൻറെ സഹോദരി മരിച്ചതു ഒരു ദുഃശങ്കനുമായി കണക്കാക്കിയും, മണിയെ ജയിലിലടക്കാൻ രാജാവു ഉത്തരവിട്ടു. മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ള മണി രക്ഷപ്പെട്ടുപോകുമോ എന്നു ഭയന്നു, മണിയുടെ കാലിൽ വളരെ ഭാരമുള്ള ഇരുമ്പുവണ്ടല ഇട്ടു ബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരു ബായാഷ്ട്രയാണു ബേലപ്പാട്ടിൽ മണി എത്തിയത്. തികളാഴ്ച കുറാരോപണം നടത്തി ജയിലിൽ അടച്ചു 26 ദിവസം ജയിലിൽ കിടന്നു കഴുത അനുഭവിച്ചു മണി ഏ. ഡി. 274, മാർച്ചമാസം 2-ാം തീയതി 58-ാംമത്തെ വയസ്സിൽ മരണമടഞ്ഞു.

മണി ജയിലിൽവെച്ചു മരിച്ചെങ്കിലും, രാജാവിനു് അയാളുടെ അതുതസിദ്ധിയിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മരണം സുനിശ്ചിതമതമാക്കാൻവേണ്ടി കാവൽക്കാരനെക്കൊണ്ടു മണിയുടെ ശിരസ്സു ശരീരത്തിൽ നിന്നും വെട്ടി വേർപെടുത്തുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ശരീരത്തിൻറെ തൊലി ഉരിഞ്ഞു അതിൽ വൈഷ്ണവൻ നിറച്ചു കൊട്ടരത്തിൻറെ പ്രധാന കവാടത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി, ശരീരം അഴുകുന്നതുവരെ മറവുചെയ്യാതെ ഇടുകയും ചെയ്തു.

മണി മരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണി എന്ന ശിഷ്യനും മറ്റു രണ്ടുപേരും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജയിലിൽവെച്ചു സിസ്സനിസ്സിനെ തൻറെ പിൻഗാമിയായി പട്ടംകൊടുത്തു യിയിമിക്കുകയും തൻറെ ഉടയാടയായവെഴുത്ത കപ്പലായ 'സിസ്സനിസ്സിനെ' അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മണി

മരിച്ച കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ ഒരു പുഴു വസ്തുവായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അനുരാഗികൾ വെട്ടി കൊടുക്കുകയുണ്ടായി മണിയുടെ മരണത്തെ തന്റെ അനുരായികൾ മണിയുടെ നിർവ്വാണം ആയിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. മണി ഇൻഡ്യയിൽ തങ്ങിയ കാലത്തു കിട്ടിയ ബുദ്ധമത തത്വമാണ് ഇതു്. മണി നിർവ്വാണം സ്വകരിച്ചു്, പരിനിർവ്വാണത്തിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് സങ്കല്പിക്കുന്ന കീർത്തനങ്ങൾ അനുരായികൾ പന്നിടു നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടായി മണിയുടെ മരണദിവസം എല്ലാ ആണ്ടിലും പെരുനാളായി, മണിക്കയെ വിശ്വാസികൾ കോണ്ടാടിയിരുന്നു. ഈ പെരുനാളിനു് 'ബെമാ' പെരുനാൾ എന്നാണ് പറയുന്നതു്. മണിയുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്ത സിസ്റ്ററിസ്റ്റിനു് മണിയുടെ സുവിശേഷം, ചരിത്രരചന കൂടാതെ വലത്തെ കൈയ്യും ഉസ്തി എല്ലിച്ചു് കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. മണിയുടെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ 22 അദ്ധ്യായം ഉണ്ടായിരുന്നു ഇതിൽ മണിയുടെ തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം തന്നെ കൈകൊണ്ടെഴുതിയതാണ്. ചരിത്രരചനയിൽ കൂടെയും തന്റെ തത്വങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചീന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മണിയുടെ ജനന മരണ കാലഗണന പ്രകാരം ആണ് മണിയുടെ കാലം എ. ഡി. 216-274 വരെയാണെന്നു് ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ചില ചരിത്രകാരന്മാർ മണിയുടെ മരണം എ. ഡി. 275 ലോ 277ലോ ആയിരുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മണിയെ മരണത്തിനു വിധിച്ച ബഹറാം ഒന്നാമൻ എ. ഡി. 274 ക്കുലായ് മാസം മരണമടയുകയുണ്ടായി മണി മരണം അടുത്ത ബഹായത് ലാഹറു് അഥവാ 'അറിവിന്റെ നാടു' എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ചിൽക്കാലത്തു് ജഡിംഹാപ്പുർ എന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

Prayers Addressed to Mani.

We worship ihce, the judge,
 the Paraclete, we bless thy Bema
 whereon thov art seated.
 Thou didst come in peaces. o Spirit of
 Truth, the Paraclete, whom Jesus sent;
 thou didst come in peace, new sun
 of the souls of men; thou didst bome

in peace, our Lord Mani. Weworship thy
Bema and thy new covenant.

Ref : MANI by Ort, page 246.

മണിയുടെ തത്വങ്ങൾ (Doctrines)

താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ A. V. W Jackson എഴുതിയ 'Studies in Manichaeism' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും സംഗ്രഹിച്ചു എടുത്തതാണ്.

സാരമന്ത്രം, ബുദ്ധൻ, ക്രിസ്തു എന്നീ അവതാരപുരുഷന്മാരുടെ പിൻഗാമിയായിട്ടാണ് മണി ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഇരുട്ടിന്റെയും, തിന്മയുടെയും, ശരീരത്തിന്റെയും ദൈവവും (അഹിർമാൻ); വെളിച്ചത്തിന്റെയും, നന്മയുടെയും, ആത്മാവിന്റെയും മറ്റൊരു ദൈവവും (മാർമസ"ദ്) ഉണ്ടെന്നുള്ള സൗതരായ്മത തത്വമാണ് മണി മണിക്കയസ്സത്തിലും പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ച തത്വം. ക്രിസ്തു മതത്തിലെ ബാഹ്യവടങ്ങളും മാത്രമേ മണി തന്റെ മതത്തിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതായത് കമ്പസാരം, കുരിശുചരണം, മാതോദീസാ (കൈതലയിൽ വെള്ളം എന്ന ചടങ്ങ് മാത്രം) വിശുദ്ധവേദങ്ങൾ പള്ളിയിൽ വായിക്കുക എന്നിവകൊണ്ടുള്ള ചടങ്ങുകൾ കർണ്ണാനന്ദൻ മണിക്കയസ്സത്തിൽ വലിയ സ്ഥാനമില്ല. അറിവിന്റെയും, ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, കീഴ്നടങ്ങൾ ആലപിക്കുക, എന്നീ കർമ്മങ്ങളാണ് കർണ്ണാനന്ദൻ പകരം എർപ്പെടുത്തിയ ചടങ്ങുകൾ. മണിക്കയമതക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ നോയമ്പു നോൽക്കുകയും (ഒരു ചന്ദ്രമാസം) അവസാന ദിവസം പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പെരുന്നാൾ മണിയുടെ പരിനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഓർമ്മയെ കൊണ്ടാടുന്ന 'ബെമ, പെരുന്നാൾ ആണ്.

ബുദ്ധമതത്തിൽ നിന്നും നിർമ്മാണം, പരിനിർമ്മാണം എന്നീ തത്വങ്ങളാണ് മണി തന്റെ മതത്തിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചത് മനുഷ്യൻ ജനിച്ചാൽ വീണ്ടും ജനിക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് ജനന പ്രക്രിയ നടത്തുന്നതുതന്നെ പാപമാണെന്ന് മണി പഠിപ്പിച്ചു. ഇതിനായി ലൈംഗിക വേഷ്ടയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാൻ മണി തന്റെ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. കൃഷി ചെയ്യും പുതിയ

വെടികൾ മുളപ്പിക്കുന്നതു പോലും പാപമായി മണിക്കയമതക്കാർ കരുതുന്നു. മണി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചതു എത്ര ദേശത്തുപോയാലും ഒരു വ്യാപാരിയെപ്പോലെ ജീവിക്കുക എന്നാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ ജൈനമത വേദങ്ങളിൽനിന്നും പകർത്തിയതാണ്. സാരതുസ്ത്രയും, ക്രിസ്തുവും, ബുദ്ധനും ഇനിയൊരു ജനം ഈ ലോകത്തിൽ എടുക്കാതെ മരിച്ചുപോയ അവതാര പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു എന്നാണ് മണിക്കയമതക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

മണി തന്റെ അനുയായികളെ പിശാചുക്കളെയും, ദേവന്മാരെയും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കഴിയും വന്ദിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. താൻ സൂര്യനാണെന്നും അനുയായികൾ അതിന്റെ കീരണങ്ങളാണെന്നും മണി പഠിപ്പിച്ചു. ജ്യോതിശാസ്ത്ര പരമായി ഭൂമി വടക്കുഭാഗത്തു ചരിഞ്ഞ ഒരു പരന്ന പാത്രം പോലെയാണെന്നും, നന്മയുടെ ദൈവമായ ഓർമ്മയ്ക്ക് വടക്കു നിന്നും വരുമെന്നാണ് മണി പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വടക്കുഭാഗത്തു യൂവനക്ഷത്രത്തെ ദർശനമായിട്ടാണ് മണിക്കയ മതക്കാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

അടുത്തായി മണിക്കയസഭയുടെ കെട്ടുറപ്പിന്റെ പ്രധാന സംഗതികൾ ഇവിടെ കുറിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ കാരണം മണി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. ആകെ ഒൻപതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മണി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനമായവ മണിയുടെ സുവിശേഷം, ലേഖനങ്ങൾ, ചിത്രരചന മുതലായവയാണ് മണി തന്റെ മതം എവിടെയെല്ലാം പ്രചരിപ്പിച്ചുവോ അവിടെയെല്ലാം ഒരു അനുയായിയെ തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പകർപ്പുകൾ സഹിതം നിർത്തിയിട്ടു മാത്രമേ ഇനിയൊരു സ്വലത്തേക്കു പോകുകയുള്ളൂ മണി എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാ രാജ്യത്തും ഉണ്ട്. അവ സഭകൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു.

മറ്റൊരു പ്രധാന നിയമം എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും 12 ശിഷ്യന്മാരെയും 72 ബിഷപ്പുമാരെയും 360 അറിയിപ്പുകാരെയും വാഴിച്ച് നിയമിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ത്യയിലായാലും ചൈനയിലായാലും പേർഷ്യയിലായാലും ഈ എണ്ണം നിലനിർത്തിയിരുന്നു. മൂന്നാം

നൂററണ്ടിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭയും, നാലാം നൂററണ്ടിലെ സഭയും ഈ ക്രമം കൃത്യമായി പാലിച്ചിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ചോളമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും (എ. ഡി. 293ൽ) 72 പുരോഹിതന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് വെള്ളാള ചെട്ടികുറു (മണിക്കയ മതക്കാർ) തെക്കൻകേരളത്തിലേക്ക് കുടിയേറിയത്. എ. ഡി. 345-ൽ മലങ്കരയിൽ കുടിയേറിയ ക്നായിതൊമ്മനും കൂട്ടരും 72 പുരോഹിതന്മാർ അടങ്ങിയ 400 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. (ചരിത്രം പിന്നാലെ)

സഭയിലെ നേതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കുകയും നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് മണിക്കയർ സഭയിൽ നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. നിയമം ലംഘിക്കുന്നവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു മാസ്യവും, മാംസവും, വീഞ്ഞും വഴ്ജിക്കണമെന്നും, ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ നിയമം. പുരോഹിതന്മാർ അവിവാഹിതർ ആയിരിക്കണമെന്ന് മണി കർശനമായി കല്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സാധാരണക്കാർ ഏക ഭാര്യത്വമുള്ളവർ ആയിരിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നു.

ആദിമ ക്രിസ്തുസഭയിലെ ഒരു പുണ്യവാനായ, വി. അഗസ്റ്റിൻ (എ. ഡി. 354-497) മമ്പുള വർഷം ഒരു മണിക്കയൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മണിക്കയീസ്സും ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, പുരോഹിതന്മാർ വിവാഹിതർ ആകരുതെന്ന നിയമവുമൂടെ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. മണിക്കയൻ സഭയിൽ സ്പ്രീകുറുക്ക് പുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീകളും വിലയുറപ്പായിരുന്നു.

മണിക്കു പ്രത്യേകമായുണ്ടായിരുന്ന ശക്തിയാണ് 'റാവുവിൽ പറക്കുക' എന്നുള്ളത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഈ പറക്കുന്ന വിദ്യ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആദാ എന്ന ശിഷ്യൻ മണിയെപ്പോലെ തന്നെ റാവുവിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ മണി തന്റെ അടുത്തശക്തിയാൽ മരിച്ചവരെ ഉയർത്തുകയും; ഒരു ഭീഷഗ്വരൻ എന്നു നിലയിൽ എല്ലാ ദീനങ്ങളും മണി സൌഖ്യമാക്കിയിരുന്നു പത്രുവിൻ പാൽ തൈഴ്, വെണ്ണ, മൂത്രം, മാണകം, എന്നീ പഞ്ചഗവ്യം സർവ്വരോഗത്തിനും ഉഷ്ണ മണിയുടെ മരുന്നാണ് ആയിരുന്നു. സൌരാഷ്ട്രമതത്തിന് നാൽകാലികളിൽ 'പത്രു' ഒരു പുണ്യ ജീവിയാണ്. അതിന്റെ മൂത്രം എല്ലാ അശുദ്ധികളേയും മറ്റൊൻ പര്യോപ്ലോമാരി ഗണിച്ചിരുന്നു.

മണി കർച്ചിരുന്ന പാർക്കപ്പാൽ തുടങ്ങിയ വെണ്മേനിയ
 ജോറിയായിരുന്നു. കൂടാതെ വലതുകയ്യിൽ ഒരു വടിയും (എബ്രഹിം)
 ഇടതുകയ്യിൽ ബറബിലാണ് നൈബിളും എപ്പോഴും കാണാം.
 മണി തന്നെ വരച്ച അർദ്ധാങ്ങ് എന്ന ചിത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥ
 ത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ എല്ലാ ദേശങ്ങളിലും കൊടുത്തുവെച്ചിരുന്നു.
 ഒരു ഗുഹയിൽ ഒരു വർഷം മുഴുവനും ഏകാന്ത ജീവിതം നയിച്ചാണ്
 മണി ഈ ചിത്ര ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത് മണിക്കരമതം
 പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന ഉപാധികൾ മണിയുടെ ഗ്രന്ഥ
 ങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക, കൂടാതെ മണിക്കരൻ സമൂഹത്തെ എല്ലാ
 സ്ഥലങ്ങളിലും സ്പ്രാച്ചിക്കുക എന്നുള്ളതും ആയിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി
 ഏതു രാജ്യത്തുപോയെങ്കിലും ആ രാജ്യത്തെ ഭാഷ വശമാക്കണമെന്നു്
 മണി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു് ഉപദേശിക്കുകയും, മണിക്കര ഗ്രന്ഥ
 ങ്ങൾ എല്ലാഭാഷകളിലേക്കും തർജ്ജിമ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു
 മറ്റു മതങ്ങൾ അവരുടെ സ്ഥാപകരുടെ മരണത്തോടുകൂടി നശിച്ചു
 പോയതിന്റെ കാരണം അവരുടെ തത്വങ്ങൾ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ
 ഇല്ലാതെ പോയതിനാലാണെന്നു് സങ്കല്പിച്ചു് മണി തന്റെ തത്വങ്ങൾ
 എല്ലാ ഭാഷകളിലും പല പുസ്തകങ്ങളിലായി എഴുതി എല്ലാ സഭ
 കളിലും സൂക്ഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. ലോകവാസനത്തോ
 ളും തന്റെ സഭ നിലനിൽക്കണമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിലാണു്
 ഇപ്രകാരം നിർബന്ധിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ സങ്കല്പം
 അസംഗതമായിപ്പോയി. ഏ ഡി 600-ാ മാണ്ടോടുകൂടി മണി
 കരയിന്നും ഇല്ലായ്മ ആയി. സൗരാഷ്ട്രമതവും ക്രിസ്തുമതവും
 യഹൂദമതം മണിക്കരയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒരുപോലെ യാചിച്ചു.

മറ്റു മതങ്ങൾക്കു് മണിക്കരയെത്തോടു് വെറുപ്പുണ്ടാകാൻ
 പ്രധാന കാരണം 'നരബലി' ഇവർ വളരെ രഹസ്യമായി നടത്തി
 യിരുന്നു എന്നതാണ്. അതിനാൽ മണിയുടെ കാലശേഷം അർദ്ധാ
 ന്ഗി യായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മണിക്കരരുടെ നെററിയിൽ² ചെന്നായുടെ
 തലയുടെ രൂപം മുദ്ര കൊത്തിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരു കാരണം താൻ
 ക്രിസ്തുവിനുശേഷം ലോകത്തിൽ വന്ന അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാ
 ണെന്നു പറഞ്ഞു് ലോകത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. കൂടാതെ ക്രിസ്തു
 വിന്റെ മരണത്തിനു മുൻപു് വാഗ്ദാത്തം ചെയ്തിരുന്ന പാറകുളിത്ത
 താൻ ആണെന്നു സപ്രായം പറഞ്ഞു കബളിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ
 തത്വം തന്നെയാണു് അറേബ്യയിൽ 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രവാചക

നായി വന്ന മഹമ്മദും സ്വീകരിച്ചത്. താൻ അവസാനത്തെ നബിയാണെന്ന്. ഇനിയൊരു പ്രവാചകൻ ലോകത്തിൽ വരികയില്ലെന്നു മഹമ്മദുനബിയും പഠിപ്പിച്ചു.

Holy Quran. Surah 33.40

'Mohamed is not the father of any man among you, but he is the messenger of Allah of the seal of Prophets, and Allah is aware of all things.'

മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ മനിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്.

He is the Paraclete which the Messiah (i. a. Jesus) has preached before and that he is the seal of the Prophets.'

Ref : Mani, by Ort. page 14.

പക്ഷേ മണിക്കരിസ്സും ക്രിസ്തു മതത്തിനു് ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ ക്ഷതം, ക്രിസ്തുവേദിലുടലെടുത്ത (അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) നെസ്തോറിയനിസ്സും ആണു് നെസ്തോർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു് ക്രിസ്തുവിനു് മനുഷ്യത്വവും ദൈവികത്വവും എന്ന രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണു്. ഈ ഇരുസ്വഭാവവാദം കൂടാതെ, കന്യകമറിയം ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവാണ്, ദൈവമാതാവു് അല്ല എന്നും നെസ്തോർ വാദിച്ചിരുന്നു. കന്യകമറിയം പോലീസ്സിലെ പാത്രീയർക്കീസ്സായിരുന്ന നെസ്തോറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പേർഷ്യാസഭയിൽ നെസ്തോറിയനിസ്സും പടർന്നു പന്തലിച്ചു. അതു് മലങ്കരയിലും സ്വധീനം ചെയ്തതിരുന്ന മണി ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദ്രുശ്യമരണം സാക്ഷ്യമാണെന്നു് മണി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. മണിക്കര സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാർ മരിക്കുമ്പോൾ വടക്കോട്ടു് ദർശനമായി ഇരുന്നിയാണു് അടക്കുന്നതു്.

'സംഘം' കാലത്തു്, ചേരനാടുവാഴികളിൽ ആർക്കെങ്കിലും പേർക്കളത്തിൽവെച്ചു്, ശത്രുവിന്റെ ആയുധം കൊണ്ടു്, ശരീരത്തിന്റെ പുറഭാഗത്തു് വെട്ടേൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു് അതിൽ പരം അപമാനകരമായ മരണാനില്ലായിരുന്നു. ഇതിനു് പ്രായശ്ചിത്തം എന്ന പോലെ ഉടവാരം (വേൽ) കൈയ്യിലേ.തി വടക്കോട്ടു്

ദർശനമായി ഇരുന്ന് (വടക്കിരുത്തി), നിരാഹാരപ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു; വീരമൃത്യുപ്രാപിക്കുന്നെന്നു ചടങ്ങു അവർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു ഈ ആചാരം ഇൻഡ്യയിൽ പൊതുവെ, ജൈന അരചന്മാർ പാലിച്ചിരുന്നു. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യയും, ചേരനാട്ടിൽ ഉതിയൻ ചേരലാതനും ഇപ്രകാരം വീരമൃത്യുപ്രാപിച്ച അരചന്മാരാണ്.

മണി, ചേരനാട്ടിലെ തന്റെ വാസക്കാലത്തു്, ജൈന അരചന്മാരുടെ 'വടക്കിരുത്തി' ആചാരം തന്റെ മതത്തിലേക്കു് പകർത്തിയെടുത്തതാകാനാണു് സാധ്യത. മണിക്കയമതത്തിന്റെ ഈററിലും തന്നെ, തൊണ്ടി നാട്ടിൽ കാഞ്ചിപുരം ആണു്. ഇപ്രകാരം മണിക്കയചരോഹിതന്മാർ മരണം അടഞ്ഞശേഷം അവരുടെ ശരീരം വടക്കോട്ടു് ദർശനമായി ഇരുത്തി അടക്കാൻ തുടങ്ങി.

ആദിമ ക്രിസ്തുസഭയിലും, സാരമന്യുമതത്തിലും, ചരോഹിതന്മാരുടെ ജഡം ഇരുത്തി അടക്കിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മണിക്കയ മതത്തെ അനുകരിച്ചു് നെസ്തോറിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ആചാരം അനുവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. ഒരു കാലത്തു് നെസ്തോറിയരെ പൂർണ്ണമായി അനുകരിക്കേണ്ടിവന്ന മലങ്കര നസ്രാണികളിലും, ഈ ആചാരം കടന്നു കൂടി. അതു് ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയെന്നെ തുടന്നു് പോകുന്നു.

Notes

1. Ref : MANI by Ort page 213,
2. Ibid-105
3. Ibid 165.
4. Ref ; Studies In The Coptic Manichaeon Psalm-Book, by Trogny Save-Soder Bcrgh page 164,
5. Ref ; Malankara Nazrauike, Vol. I, by Z M Paret

page 470

6. Ref: Ancient History of Persia, by Vaux, page 151.
7. Ref: MANI, page 159.
8. Ibid 217,
9. (a) 'Mani died in Jundishapur, he was flayed and his skin hung on one of the city gates.'

Ref: Aristotle and the Arabs, by F. E. Peters, page 45.

- (b) 'The Academy of Jundishapur was located in the city bearing the name in South Eastern Persia. It was referred to by Nestorians as Beit Lafat (House of Learning) The Arabs later called it Gundi-Shapur.'

Ref: Islamic Origins of Western Education, by Nakosteen, page 18.

മണിയുടെ തത്വങ്ങൾ

1. Ref : Eros Denied, by Wayland Young, page 157.
2. Ibid 154.
3. Ref : Reserches in Manichalism by Jackson, page 12.



മണിക്കയമതവും, പേർഷ്യൻ കുരിശുകളും

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജ്ഞാന സ്നാന സമയത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് മേളിൽ നിന്നിറങ്ങി ക്രിസ്തുവിൽ ആവസിച്ചതുപോലെ, മണിയുടെ പര്യന്തമത്തെ വായുസ്സിലും, ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ വായുസ്സിലും അൽ-തോം എന്ന ആത്മാവ് തന്നിൽ പ്രവേശിച്ചതായി മണി അവകാശപ്പെടുന്നു ഈ ആത്മാവിന്റെ ആവാസത്താൽ മണി പല അടുത്തങ്ങാറു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ഒരേ സമയത്ത് പലയിടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി മണിക്കയമതന്മാരായികൾ അവകാശപ്പെടുന്നു ഈ അൽ-തോം എന്ന ആത്മാവിന്റെ ആവാസത്താലാണ് മണി പാട് ക്കളീത്തായാണെന്നുള്ള അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഈ പാട് ക്കളീത്താ അഥവാ ജീവന്റെ ആത്മാവും ജീവന്റെ മാതാവും പേന്നാണ് ക്രിസ്തുവിനെ, പാതാളത്തിലേക്ക് അദാമിനെ രക്ഷിക്കാൻ അയച്ചത് എന്നാണ് മണിയുടെ സങ്കല്പം. ഈ ജീവന്റെ ആത്മാവിനെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവും, വായുവും വെളുത്ത പ്രാവും ആയി മണി ചിത്രീകരിച്ചു.

വെളുത്തപ്രാവിന്റെ രൂപം എന്തിന്റെ ചിഹ്നം എന്നതിനെപ്പറ്റി മണി ക്രിസ്ത്യോനികളുടെ മെത്രാപാദായിരുന്ന 2 അർക്കലോസ്സുമായി തർക്കിക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാവിന്റെ ചിഹ്നം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രതീകമായി ക്രിസ്ത്യോനികൾ കരുതുമ്പോൾ പാട് ക്കളീത്തായുടെ ചിഹ്നമായി മണി വെളുത്ത പ്രാവിനെ ചിത്രീകരിക്കുകയും അത് താൻ തന്നെയാണെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു ഈ വെളുത്ത പ്രാവിന്റെ 3 ചിഹ്നം മണിക്കയമതം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കുരിശുകളിൽ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മണിക്കയമതക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കുരിശ് നാലു വശവും ഒരേനീളം ഉള്ള കുരിശാണ്, (Limbs of equal length). അറബുകൾ ശക്തി പ്രദായത്തിനു ശേഷം പേർഷ്യയിൽ വളർന്നു പന്തലിച്ച റെസ്പോറിയ ക്രിസ്ത്യോനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് പ്രാവിന്റെ രൂപം ഇല്ലാത്ത വെറും കുരിശാണ്.

ശ്രീമാൻ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ മണിക്കരൻ കുരിശിൽ ഒന്ന് മൈലാപ്പൂരിൽ സെൻറ് തോമസ്സ് മഠങ്ങളും, മറൈറാൻ കോട്ടയത്ത് വലിയ പള്ളിയിൽ വലത്തുവശത്തെ ത്രോണോസ്സിലും കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ നെസ്തോറിയൻ കുരിശുകളിൽ ഒന്ന് വലിയപള്ളിയിൽ ഇടത്തു വശത്തെ ത്രോണോസ്സിലും മറൈറാൻ മുട്ടുചിറ കത്തോലിക്കര പള്ളിയിലും, വേറൊന്ന് കടമറത്തു യാക്കാബായ പള്ളിയിലും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണ് മലങ്കര നസ്രാണികൾ പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ എന്ന് പൊതുവെ പറയുന്നത്.

മൈലാപ്പൂരിലെ കുരിശ് മണിയുടെ ശിഷ്യനായ മാർ ആശോൻ സ്ഥാപിച്ചതായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സാശയം ഇല്ല. സെൻറ് തോമസ്സ് മഠങ്ങളിൽ, ആ കുരിശിൽ കണ്ടിരുന്ന അത്ഭുതകരമായ നിറഭേദങ്ങളും മണിക്കരസന്തതയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മണിയും മണിയുടെ ശിഷ്യനായും, മാന്ത്രിക ശക്തിയുള്ളവരും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രവീണരും ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ കോട്ടയത്ത് വലിയ പള്ളിയിലെ വലതു ത്രോണോസ്സിൽ ഉള്ള കുരിശ് പേർഷ്യയിൽ നിന്നും ഏ. ഡി. 345 ൽ മലങ്കര ക്സിയേറിയ കനാനയക്കാർ ഇവിടം കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന് അറുമാനിക്കേണ്ടയിരിക്കുന്നു. 72 എന്ന സംഖ്യയും, ഇവരുടെ കൈവശമുള്ള പ്രാവിടൻറ ചിഹ്നത്തോടുകൂടിയ മണിക്കരൻ കുരിശും, ഇവർ ചേന്ദ്രപുരയിൽ നിന്നും ക്സിയേറിയ മണിക്കരമതക്കാർ ആണെന്നാണ് തെളിയിക്കുന്നത്. പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സാപ്പോർ രണ്ടാമൻറ (339-379 ഏ. ഡി) കാലത്തെ മതപീഠകാലത്താണ് ഇവർ മലങ്കരയിലേക്ക് ക്സിയേറിയത്. ക്സിയേറിക്കാലത്ത് പേർഷ്യയിൽ നിന്നും കലാശില്പങ്ങളായ കുരിശുകളും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് മാത്രമേ ധരിക്കാനുള്ളൂ. പേർഷ്യയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉണ്ടായ മതപീഠപോലെ മണിക്കരമതക്കാർക്കും പീഠനം ഉണ്ടായി. റോമസാമ്രാജ്യത്തിൻറ അധീനതയിൽ ആയിരുന്ന കനാൻ ദേശത്ത് നിന്നും ആണ് ഇവർ മലങ്കരയിലേക്ക് ക്സിയേറിയതെന്ന് ഒരു അവകാശവാദം ഇവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ലത്തീൻ ക

രിശീന്റ് പകരം പേർഷ്യയിലെ നെസ്തോറിയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കിരീശും, മണിക്കയൻ കിരീശും ഇവരുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ അവകാശവാദത്തിന് ഒരു കഴമ്പും ഇല്ല എ. ഡി. 325-ൽ കൂടിയ നിഖ്യൂസ്സന്നഹിദാസ്സിന്റ് ശേഷം റോമസാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മതപീഡനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തോമാ കാന്തിനിയോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പേർഷ്യയിൽനിന്നും എ. ഡി. 345-ൽ മലങ്കരയിൽ കുടിയേറിയ 'കാന' വംശജരാണ് ഇവർ. ഇതുപോലെ മമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുടിയേറിയ 'ഹക്കിം' വംശജരാണ് (വൈദ്യന്മാർ) തരിശ്ശാപള്ളി ചൊല്ലാമതായി ബന്ധപ്പെട്ടവർ തോമാ കന്തിനിയോ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കച്ചവടക്കാരനായ തോമാ (Thomas the Merchant) എന്നാണ് എന്ന് ആസ്രയീലായിൽ മെൽപ്പോസ് സർവ്വകലാശാലയിലെ സെമറീക്സ് ഭാഷാ പ്രൊഫസ്സർ മി. ജോൺ ബോമൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (Ref: മലങ്കര നസ്രാണികൾ, വാല്യം 2, പേജ് 63).

പേർഷ്യാക്കാർ കാന, ഭീഷക് (ഹക്മീം) കയ്യത്തേ, തുറാനി, ഹുണ്ണർ എന്നിങ്ങനെ പല വംശജരായി തൊഴിൽ കൊണ്ട് വേർതിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വംശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള (മതം ഏതായിരുന്നാലും) വിവാഹബന്ധം ഈ അടുത്തകാലംവരെ നടത്തുകയില്ലായിരുന്നു. വംശപാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുന്നതിൽ വളരെ അധികം തീവ്രമനോഭാവമാണ് പേർഷ്യാക്കാർ കാണിച്ചിരുന്നത്. ഈ പാരമ്പര്യം ക്നാനായക്കാർ എന്ന് മലങ്കരയിൽ അറിയപ്പെടുന്നവർ ഇപ്പോഴും നിലനിർത്തുന്നുണ്ട്. ഇതു തന്നെ, ഇവർ പേർഷ്യയിൽനിന്നും ആണ് കുടിയേറിയതെന്ന് തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കരയിലേക്ക് കുടിയേറിയ വംശജരിൽ ഏഴില്ലം, എഴുപത്തിരണ്ട് കുടിക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഏഴ് ഇല്ലക്കാർ: ബാജി, ഹാദാരി, കോജാ, ബെൽകോത്തു, കജാലിക്ക്, മജാമാത്തു, തെജമത്തു എന്നിവരാണ്.

ലത്തീൻകിരീശിന്റെ കാലു്, രണ്ടു വശവും ഉള്ളകൈകളേക്കാളും നീളം കൂടിയവയാണ്. നെസ്തോറിയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ലത്തീൻ കിരീശുപയോഗിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. കാരണം റോമസാമ്രാജ്യം എ. ഡി. 431-ൽ നെസ്തോറിയരെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തു ശത്രുവിന്റെ ശത്രുവിനെ മിത്രമായി കരുതിയ പേർഷ്യാ ഭരണകൂടം നെസ്തോറിയരെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. നെസ്തോറിയർ പേർഷ്യയിൽ ഒരു

പ്രബലസമുദായം ആയിത്തീർന്നു, കൂടാതെ ഈ അവസരം ശരിയായി വിനിയോഗിച്ച പേർഷ്യയിലെ ട്രൂപ്പിസ്റ്റ് ചക്രവർത്തി സൈബിറിയയിലെ പാത്രിയർക്കാരന്മാരുടെ സിംഹാസനം കയ്യടക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ പേർഷ്യ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു പല മെത്രാന്മാരും പീറ്റർസ്ബർഗ് ചക്രവർത്തിയുടെ അതിരുകളിലായി അതോടുകൂടി പേർഷ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ, രാജകീയാധികാരത്തിന് കീഴിൽ നെസ്തോറിയ വിശ്വാസികൾ ആയിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം പരിമേദം ഇല്ലാതാക്കിയതിനാൽ ലത്തീൻ കുരിശിനും പേർഷ്യയിൽ സ്ഥാനം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു.

മണിക്കയരെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്തിട്ടു പേർഷ്യാരേണകൂടം മണിക്കയൻ കുരിശ് അതേപടി നെസ്തോറിയൻ കുരിശായി സ്വീകരിച്ചെന്നും വരികയില്ല ഇപ്രകാരമാണ് ലാവില്ലാത്ത വെറുംകുരിശ് പേർഷ്യയിലെ നെസ്തോറിയരുടെ ഔദ്യോഗിക കുരിശായിത്തീർന്നത് മുസ്ലിംമത പീഡനകാലത്ത് എ. ഡി. 823-ൽ മോറാൻ സാപ്പോർ ഈശോയുടെ കൂടെ കൊല്ലത്തു കുടിയേറിയ നെസ്തോറിയൻ കൊണ്ടുവന്നതാണ് ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഉള്ള മൂന്നു നെസ്തോറിയൻ കുരിശുകൾ (Plain crosses) ഇതിനു ഒരു തെളിവാണ്. കടമറത്തു പള്ളിയിലെ കുരിശിന്മേലുള്ള എഴുത്തു. “നിനവതിൽനിന്നു വന്ന നാം, മോറാൻ സാപ്പോർ, നമ്മെ മുജ്ജിൽനിന്നും മിശിഹാ രക്ഷപ്പെടുത്തി” എന്നാണ് ആ ലിഖിതം.

കോട്ടയത്തെ വലിയ പള്ളിയിലേയും, മൈലാപ്പൂരിലേയും മണിക്കയൻ കുരിശുകൾ ഒരേ മാതൃകയിലും, അതിൽ ഒരേ ലിഖിതങ്ങളുമാണുള്ളത്. വലിയ പള്ളിയിലെ കുരിശ് സസ്സാനിയൻ പഹലാവി കുരിശ് (പേർഷ്യൻ) ആണെന്നു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതേ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു, മൈലാപ്പൂരിലെ കുരിശ് മാർത്തോമ്മാ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയത് എന്ന്. സസ്സാനിയൻ ഭരണം പേർഷ്യയിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചത് എ. ഡി. 226-ന് ശേഷം മാത്രമാണ്. ഇക്കാലത്ത് നിർമ്മിതമായ കുരിശ്, മാർത്തോമ്മാ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ എന്ത് വാസ്തുവം ആണ് ഉള്ളത്?

ഈ കുരിശിന്മേലുള്ള ലിഖിതങ്ങളിൽ സപരാക്ഷരങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ തർജ്ജിമ പലവടേയും പലപ്രകാരത്തിൽ ആയതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഈ ലിഖിതങ്ങൾ പാർമ്യോഭാഷയിലോ, സൊഗതിയാൻ ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കും എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. മണിക്കയരുടെ ഭൗദ്യോഗിക ഭാഷ ആദ്യം പാർമ്യനും പിന്നീട് സൊഗതിയാനും ആയിരുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു കുരിശുകൾ മണിക്കയ കുരിശുകൾ ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു കുരിശിന്റെ മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രാവിന്റെ രൂപങ്ങളും കൂടാതെ പീഠങ്ങളും മതിയായ തെളിവാണ്.

1909-ൽ എഴുതിയ 'മാർത്തോമ്മാസ്റ്റീററായുടെ ഇൻഡ്യൻ സഭ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവും, കോട്ടയം വലിയപള്ളി ഇടവകക്കാരനും, പള്ളിക്കൈക്കാരനുമായിരുന്ന പരേതനായ ശ്രീമാൻ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, ടൈലാപ്പൂർ സെൻറ് തോമസ് കുന്നിലെ കുരിശും, വലിയ പള്ളിയിലുള്ള രണ്ട് പേർഷ്യൻ കുരിശുകളും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അതേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം (മലയാള തർജ്ജിമ, പേജ് 83) താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'പാലവിഭാഷാഭാഗം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും എന്റെ താരതമ്യഫലമായി ഒരു വിവിതം രണ്ടിലും പുണ്ണമായി ഉണ്ടെന്നും, അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം (വലിയ പള്ളിയിലെ) രണ്ടാമത്തെ കുരിശിൽ ഉള്ള ലിഖിതം, ധൃതഗതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട തുടപാലെയിരിക്കുന്നതും അതിൽ സുറിയാനിയിൽ ഒരു വരികൂടുതലുണ്ടെന്നുള്ളതും മാത്രമാകുന്നുവെന്നും സൂക്ഷ്മമായി ഉന്മാവികാം. അതായത് ഒന്നിലെ പാലവിലിഖിതം മറേതിലെ ഉത്തരാധം മാത്രമല്ല പിന്നെയും അധിക ചിഹ്നങ്ങൾ വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ശരിപകുപ്പുമാകുന്നു. കൂടതെയും പ്രസ്തുതലിഖിതത്തെ ഞാൻ സെൻറ് തോമസ് കുന്നിലെ കുരിശിന്മേലുള്ള ലിഖിതവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയതിലും പ്രസ്താവയോഗ്യമായ വ്യത്യാസം യാതൊന്നും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഒരു പാലവിലിഖിതം തന്നെ, മൂന്നു കുരിശുകളിലും പൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്നും, മൂന്നാമത്തേതിൽ; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശികലല്ലാതെ എനിക്കു് പുകഴ്ച്ച ചെന്വാൻ സംഗതി വരുത്തേ; എന്നുള്ള വേദവാക്യം

സുറിയാനിയിൽ കൂടുതലായി ഉണ്ടെന്നും സംശയരഹിതം പ്രസ്താവിക്കാം.”

മേലുദ്ധരിച്ച താരതമ്യപാനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു്; വലിയ പള്ളിയിലെയും, സെൻതോമസ്സ് കുന്നിലെയും പ്രാവീൻറെ ചിഹ്നത്തോടുകൂടിയതും, പാലവി അഥവാ പാത്മ്യൻ ഭംജാലിഖിതങ്ങൾ മാത്രം ഉള്ള കുരിശുകൾ മണിക്കര മതക്കാരുടെയും; സുറിയാനി അഥവാ അരാമ്യ ലിഖിതങ്ങൾ കൂടുതലായുള്ളതും; പ്രാവീൻറെ ചിഹ്നം ഇല്ലാത്തതുമായ പ്ലൈൻ (Plain) കുരിശു്, നെസ്തോറിയ നസ്രാണികളുടെയും ആണെന്നാണ്.

പീഠത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ, മണിയുടെ സങ്കല്പത്തിൽ ൧ എട്ടു് ലോകവും, പത്തു സ്വർഗ്ഗവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. പീഠത്തിൽ വൃത്താകൃതിയിൽ ഒന്നിനു് മുകളിൽ ഒന്നായി നാലു വൃത്തങ്ങൾ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു് നാലു് ഇന്ദ്രിയലോകത്തെയാണ്. ഈ നാലു ലോകത്തെ സുരക്ഷിതമായി കാക്കുന്ന ഭിത്തിയാണ് താഴോട്ടു് അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന രേഖകൾ. മുകളിലോട്ടുള്ളവ നാലു് വെളിച്ച ലോകങ്ങളെ കാക്കുന്നു ഭിത്തി എന്ന സങ്കല്പമാണു ഉള്ളതു്. ഈ വെളിച്ച ലോകങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്താണ് കുരിശു് ചണിതിരിക്കുന്നതു്.

മണിയുടെ മരണം ക്രിസ്തുവിൻറെ ക്രൂശിലെ മരണം പോലെയതാണ് മണിക്കരയമതക്കാർ സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് “നിങ്ങൾ എന്നിലേക്കു് മനാ ഹി തൃപ്തിപ്പെടുക, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെടും” എന്നാണ് മണി മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു് തന്റെ അനുരായികളോടു്, ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിച്ചു് പറഞ്ഞതു്. മണിക്കരയുടെ, അകം (Homilies) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രൂശു മാണത്തിൻറെ കഥ എന്നൊരു അദ്ധ്യായം തന്നെയുണ്ടു്. എന്നാൽ മണി ക്രൂശിൽ കിടന്നല്ല മരിച്ചതെന്ന് ശരിയായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. പക്ഷേ മണിക്കരയമതക്കാർ കുരിശു് അവരുടെ ആരാധനകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

Notes

1. 'Jesus the Primal Man was born from the spirit of Happiness and Mother of Living. And when that Primal Man went down to the world of Darkness Spirit of Life and Mother of life joined together in arranging to have Jesus sent to save Adam.'

Ref : Researches in Manichaeism by Jackson, page 290.

2. Ref : Researches in Manichaeism by Jackson, page 299.
3. The living spirit which appears as pure wind (spirit) which is a white dove.'

Ref ; Researches in Manichaeism, page 294.

4. 'The only symbol in use among them (Nestorians) is the plain Greek cross. The Greek cross is an upright cross with limbs of equal length, the Latin cross is an upright cross having the lower limb, longer than the others.'

Ref : Nestorians and their Rituals, by Badger,

5. Ancient History of Persia by Vaux, page 150.
6. Ref : A History of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 121 & 122.
7. 'Mani's apostle of the East Mar Ammo. made Parthian the language of the Church. Replaced by Sogdian in the sixth century.'

Ref : Arabs and the Aristotle, by F. E. Peters, page 51.

8. 'Earth I-IV (Nether most) the four deposits These four deposits laid one above the other as the lowest earth, constitute together the foundation upon which the four terrestrial super structure rest. A great securing wall

(one of the two most important walls) extends far below and around the deposits (other) running upwards to the light Earth, which is far above.'

Ref : Researches in Manichaeism, page 72.

9. Mani, page 158.



മണിക്കയിസ്സം ഇൻഡ്യയിൽ

തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ചോളനാട്ടിലും, ചേരനാട്ടിലും മണിക്കയ മതക്കാർ, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു് ഒരു തെളിവാണു് കേരളത്തിൽ 'മാറ്റുവഴിയുടെ അവസ്ഥ, എന്ന താളിയോല ഗ്രന്ഥം.

പക്ഷേ നാലാംശതകത്തിൽ തെക്കൻ കേരളത്തിലും ചോളചാണഡി നാടുകളുടെ കിഴക്കേതീരത്തും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് തെളിയിക്കുന്ന രേഖയൊന്നിട്ടാണു് മലങ്കര സഭാചരിത്രകാരന്മാർ ഈ താളിയോലഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളതു്. ഈ താളിയോലയിൽ ആദ്യഭാഗത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതു് എ. ഡി 293ൽ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ കാവേരിപ്പുഴുറ്റന്നും കേന്ദ്രമാക്കിപ്പാർത്തിയ വെള്ളാളപ്പെട്ടികൾ 72 കുടുംബക്കാർ അവിടത്തെ രാജാവിന്റെ ഉപദ്രവം മൂലം നാടുവിട്ടു് കൊല്ലത്തുവന്നുചേർന്നു എന്നാണു്.

രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു് എ. ഡി. 315ൽ മാന്ത്രികനായ മണിക്കവാചകർ കൊല്ലത്തുവന്നു്, പൂവാറിൽ (ചോള) നിന്നു കടിയേറിയ 72 കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട എട്ടു കുടുംബത്തിലെ 116 അംഗങ്ങളേയും കൂടാതെ 20 നസ്രാണികുടുംബങ്ങളേയും ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കു് തിരികെ കൊണ്ടുപോയി എന്നാണു്.

മേൽപറഞ്ഞ താളിയോലയിലെ ശ്രദ്ധകളും മണിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രേഖകളുമായി പരസ്പരം കത്തുന്നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്ന സംഗതികൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രേഖയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു് മണി പേർഷ്യയിൽ നിന്നും ചോളനാട്ടിൽ വന്നു് മണിക്കയ മതത്തിലേക്കു് ചേർന്ന 72 കുടുംബക്കാർ (ഇതു് മണിക്കയ മതത്തിലെ 72 പുരോഹിതന്മാരെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.) അവിടത്തെ നാട്ടു രാജാവിന്റെ ഉപദ്രവം മൂലം

കൊല്ലത്തു് കുടിയേറ്റി പാർവതേശ്വരനാണു് പറയുന്നതു്. മണി ഇൻഡ്യയിൽ എ. ഡി. 223-നും 210-നും മദ്ധ്യമാണു് വന്നതു്. മണി തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിവരമനുസരിച്ചു്, അർദ്ധപ്പണി, രാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തിന്റെ അവസാനം ആണു് തന്റെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു് കപ്പലിൽ പുറപ്പെട്ടതു്. ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നും പേർഷ്യയിലേക്കു് തിരികെ പോയതു് അർദ്ധപ്പണിന്റെ കാലശേഷം ശാഷപ്പാർ മന്നാമൻ രാജാവായപ്പോഴാണു്. ശാഷപ്പാർ എ. ഡി. 240ൽ ആണു് രാജ്യഭാരം ഏറ്റതു്.

ഇനിയും താളിയോലയിലെ രണ്ടാമത്തെ ദേവ നോക്കാം. എ ഡി. 274 ൽ മണിയുടെ കൂടെ സ്ത്രീപേരണിന്തിന്നും ബേലപ്പാട്ടിലേക്കു് (ബേയ്ത്ത് ലാഫത്തു്) പോയ മാർ ആന്റോനും ബാത്തും വഴിക്കാവച്ചു് മണിയെ പിരിഞ്ഞു്, കപ്പലിൽ കോവയിൽ (കാർകൈ തുറമുഖം) എത്തിച്ച ശേഷമുള്ള അവരുടെ പ്രാർത്ഥനത്തോടു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇവർ രണ്ടുപേരും പാണ്ഡ്യദേശത്തു താമസം നൂറ്റി നൂറ്റിയഞ്ചു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന കോർകൈ തുറമുഖത്തു് എത്തിയതിന്റെ പരിത്രംഭം അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്.

മാർ ആന്റോനും, ബാത്തും എ. ഡി. 274 ൽ പേർഷ്യയിൽ നിന്നു് തിരിച്ചു് തമിഴ് നാടിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു് വരുന്നതിരുമൂപ്പ് തന്നെ ചോളനാട്ടിൽ നിന്നും വെള്ളാളചെട്ടികൾ (നേരത്തെ മണിക്കരമതത്തിൽ ചേർന്നവർ) തെക്കൻ കേരളത്തിൽ കുടിയേറ്റിയിരുന്നവന്നു് മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എ. ഡി. 293 എന്ന കാലഗണനത്തിനുപകരം എ ഡി. 273 ആയിരിക്കും വെള്ളാള ചെട്ടികളുടെ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ശരിയായ ആണ്ടു് എന്നു് തോന്നുന്നു. എ. ഡി. 315 ൽ മാന്ത്രികനായ മണിക്കവാചകർ കേരളത്തിൽ കൊല്ലത്തുവന്നു എ. നു് താളിയോല ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു് മാർ ആന്റോനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇവിടെയും ആണ്ടിന്റെ കണക്കു് ശരിയാകുന്നില്ല. അതു് മിക്കവാറും എ. ഡി. 275-ൽ ആയിരിക്കും നടന്നതു്.

കേരളത്തിലെ പരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ആണ്ടുകളുടെ കാലഗണനയിൽ ഒരു യോജിപ്പും തിട്ടവും ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. അതിനു് ഒരു ഉദാഹരണമാണു്, ഇരവികോർത്തൽ ചെപ്പേട്ടു് ഈ

ചെപ്പേടിന്റെ കാലം ഏ. ഡി. 315₆ എന്നും ഏ. ഡി. 1320 എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഏ. ഡി. 1225₇ എന്നും മറ്റൊരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതും അല്ല ഏ. ഡി. 774 എന്നും⁸ വേറൊരു അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. ഈ ആണ്ടു കണക്കിന്റെ വൈരുദ്ധ്യം പോലെ മണിയുടെയും മണിയുടെ ശിഷ്യൻ ആന്തോന്റെയും ഇൻഡ്യയിലെ പ്രേഷിത പ്രൗഢതികൾ, മാർത്തോമ്മാ ആണു് നടത്തിയതു് എന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ മാർത്തോമ്മായുടെയും, മലങ്കരസഭയുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ പല പ്രകാരത്തിലും പല വിധത്തിലും എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്⁹ മണിയുടെ ഒരു ശിഷ്യനായ മണിക്കയൻ തോമാ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ മതപ്രചരണം നടത്തിയെന്നു് തിരുവിതാംകൂർ സ്പെറാ¹⁰ മാനുവലിന്റെ രചയിതാവായ ശ്രീമാൻ റി. കെ. വെലുപ്പിള്ളി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു സംഗതി മണിയുടെ ഒരു ശിഷ്യൻ കേരളത്തിൽ വന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ആ ശിഷ്യൻ തോമ അല്ലായിരുന്നു, മറിച്ച് ആന്തോൻ ആണു്. മണിക്കയൻ തോമാ സിറിയായി¹¹ ചേഷാണ് പോരതു് എന്നുള്ളതിനു് രേഖയുണ്ടു്. മറ്റൊരു ചരിത്രകാരനായ വൈറാ¹² റെറസ¹³, എന്നദ്ദേഹം മണി (മണിക്കവാചകർ) എന്നൊരു ക്ലാസിക്കാൻ മോളനാട്ടിൽ വന്നിരുന്നതായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖകളും, അഭിപ്രായങ്ങളും വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, കാലഗണനയിൽ അല്പസമയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിലും, മണിയും മണിയുടെ ശിഷ്യനായ ആന്തോനും ആണു് തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ മണിക്കയനെ പ്രചരണത്തിനും വന്നിരുന്നതു് എന്നു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. മാർ ആന്തോനും ബാബുതു (പാർത്ഥ്വരാജകുമാരൻ) തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് തെളിവാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

മാർ ആന്തോനും ബാബുതു പാണ്ഡ്യദേശത്തെ ഒരു തുറമുഖമായ, ¹⁴ കോർക്കെയിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവിടത്തെ നാടുവാഴിയായ ബഗാദ¹⁵, അവരെ തടഞ്ഞു. ഈ ബഗാദ¹⁶ ചെന്നമീഴ്നാടു് വാണിരുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ, കീഴ്ക്കേതീരത്തെ പ്രതിനിധിയായിരുന്നുവെന്നു്, ബഗാദും ആന്തോനും തമ്മിലുള്ള സംസാരത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ഏ. ഡി. 274 നാടു് അടുത്തു് ആണു്, മാർ ആന്തോൻ കോർക്കെയിൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. ചുക്കാലത്തു് ചേരനാടു് ഭരിച്ചിരുന്നതു് ചേരൻ ചെങ്കട്ടവനാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു് പുകാർ, കോർകൈ, പൂഴിനാടു്, കൊള്ളിമല, കുതിരമല തുടങ്ങിയ

നാടുകൂട്ടുകയും തുറമുഖങ്ങളുടെയും അധിപനായിരുന്ന യുവരാജാവ് പെരും ചേരൻ ഇരുമ്പൊന്നെ ആണ്, കോർകൈയിൽ വന്നിറങ്ങിയ മാർ ആഴ്ത്താനും കൂട്ടുകും ചേരനാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള അനുജനായി നൽകുന്നത് ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് ബഗാദ് ആയി മണിക്കയൻ രേഖകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ബഗാദിനെ മാർത്തോമ്മായായി സംഘടിപ്പിച്ച്¹² ലൈലാപ്പൂരിൽ മാർത്തോമ്മാ പണിത പള്ളിയുടെ പണിക്കായി ഉപയോഗിച്ചു വലിയ മരത്തടിയായി ലൂസേന എന്ന ചരിത്രകാരൻ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് കൂടാതെ മനുഷ്യാവതാരവും (ക്രിസ്തുവിന്റെ) അപ്പോസ്തോലന്റെ ആഗമനവും സംഭവിച്ചത് മുപ്പതു കൊല്ലം നാടുവാണി¹³ ബഗാദ് (സഗാദ്) രാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തായിരുന്നു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേൽപറയുന്ന ലൂസേനയുടെ വിവരണം വിശ്വാസനീതം അല്ലെന്ന് ഏ. എം. മുണ്ടാടൻ 'മാർത്തോമ്മായുടെ കമ്പാടം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം മണിയെപ്പറ്റിയും, മണിയുടെ അപ്പോസ്തോലനായ ആത്മാനെപ്പറ്റിയും, ആകാശ കരമുള്ള കാരണം ഏകദേശം 35 വർഷത്തിനുള്ളിൽ ആണ് മണിയും ആത്മാനും ഇൻഡ്യയിൽ വന്നത്. ഏതായാലും ബഗാദ് (അല്ലെങ്കിൽ സഗാദ്) എന്നൊരു നാടുവാഴി തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ വാണിരുന്നു എന്ന് ലൂസേന രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് മണിക്കയൻ രേഖകളെ മനസ്സിലാക്കി സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇനിയും മണിക്കയൻ രേഖകളിലേക്കു¹⁴ കടക്കാം. നിങ്ങളുടെ ആരാണം? എന്ന് ബഗാദ് ആത്മാനോടു ചോദിച്ചതിന്, ആത്മാൻ 'ഞാൻ മണിയുടെ ശിഷ്യനായ ആത്മാൻ ആണ്, എന്ന് മറുപടി കൊടുത്തു. എന്നാൽ ആത്മാൻ പ്രവേശനം ആദ്യം ബഗാദ് നിഷേധിച്ച ആത്മാൻ രണ്ടു ദിവസം സൂര്യന്റെ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി നിന്നു. രണ്ടാം ദിവസം മണി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ധൈര്യമായിരിക്കാൻ ആത്മാനെ ഉപദേശിച്ചു. രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും ആത്മാൻ ബഗാദിന്റെ മുമ്പിൽവന്നു. ബഗാദ് നീ ചോയില്ലയോ എന്ന് ആത്മാനോടു ചോദിച്ചു. ആത്മാൻ അതിന് "ഞാൻ ദൂരെ ദേശത്തുനിന്നും മതകാര്യങ്ങൾക്കായി വന്നതാണ്, ഞങ്ങളും മംസവും വീഞ്ഞും കുടിക്കുകയില്ല. സൂര്യത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കൂട്ടർ ആണെന്നു" പറഞ്ഞു. അതിന് മറുപടിയായി നിങ്ങളെപ്പോലെ അനേകം പേർ എന്റെ രാജ്യത്തുണ്ട് എന്ന്

ബഗാദ് പരഞ്ഞു. ഇതു കഴിഞ്ഞു ആത്മാനു പ്രവേശനാനന്തരമതി അദ്ദേഹം നൽകി. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അതായതു മണിക്കയതക്കാർ പാണ്ഡ്യനാട്ടിലും, വേണാട്ടിലും അക്കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഒരു തെളിവാണ് ബഗാദിന്റെ മറുപടി. ഇവർ തൊണ്ടിനാട്ടിൽനിന്നും ആഴ്യാന്റെ വരവിനു മുൻപുതന്നെ കൂടിയേറിയ വെള്ളാളമെട്ടികൾ ആണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ആഴ്യാനു പ്രവേശനാനന്തരമതി കിട്ടിയശേഷം ബഗാദിനോടു, കൂടാതെ ചാവുന്നമട്ടിൽ ആഴ്യാൻ പേരു് വോദിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു മറുപടിയായി ബഗാദ് തന്റെ പേർ പറയുന്നതു കൂടാതെ മകുവത്തി കുണ്ടികന്റെ കിഴക്കേ ദേശത്തെ കവാടങ്ങളുടെ അധികാരി ആണെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്. കൂടാതെ അഞ്ചു കവാടങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ അടങ്ങിയ ശേഖരിൽ (M-2) മോരസ്സാനിലെ മകുവത്തി 15 കുണ്ടികന്റെ കിസ്സാനിലെ സ്ഥാനാപതി ബഗാദിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടിയാണ് ആഴ്യാനും അർദ്ധസ്വാനും മോരസ്സാനിൽ കടന്നതു് എന്നാണു്. ജർമ്മൻ തജ്ജിയയിൽ Zauberspruchder Kundigen' ഇംഗ്ലീഷു് തജ്ജിയയിൽ In the form of a spirit guarding the frontier' എന്നാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ജർമ്മൻ വാക്കുകൾ 'മകുവത്തി കുണ്ടികൻ എന്ന വാക്കുകൾ ആണെന്നുള്ളതാണു്. മണി തന്റെ ശിഷ്യനായ മാർ ആഴ്യാനേയും അർദ്ധസ്വാനേയും മോരസ്സാനിലെ പടിഞ്ഞാറേ തീരമാര അബർ സററിലേക്കും (Abar shar) കിഴക്കേ തീരമാര കിസ്സാനിലേക്കും 16 ആണു് അയക്കുന്നതു്, (പാണ്ഡ്യനാടിനു് കിസ്സാൻ ഡിയിഡു് 17 എന്നു് പറഞ്ഞിരുന്നതായി വിദേശീയ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.)

ഞങ്ങൾ മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല, വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയില്ല, സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും ഭയിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുവെന്നു് ആഴ്യാൻ പറയുമ്പോൾ ബഗാദ് മറുപടിയായി 'നിങ്ങളെപ്പോലെ അനേകർ എന്റെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടു്' 18 എന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഈ ഉത്തരമാണു് മാർ ആഴ്യാൻ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ കുണ്ടികന്റെ (മെങ്കട്ടവന്റെ) സാമ്രാജ്യമായ ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ആണു് വന്നതു് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. മണി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സുവിശേഷപ്രചരണത്തിനും ദാരോസ്ഥലത്തേക്കു് അയക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ലോകത്തിൽ എവിടെ

യെങ്കിലും 'മണിക്കരമതം' വേരറ്റച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമാണ്. എ. ഡി. 230 നോടടുത്ത് മണി ഇന്ത്യയിൽ വന്നിരുന്നതായി മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ മണി, തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ (തൊണ്ടിനാടു) നിന്നും തിരികെ പേർഷ്യയിൽ വന്നപ്പോഴാണ് ആണ്. മണിക്കര മതസ്ഥാപനം ശിഷ്യനാറെ നിയമിച്ചു ഉജ്ജ്വലിത പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നത്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും തിരികെ പോകുമ്പോൾ ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ മറ്റും നൂററണ്ടിൽ തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ പേരിനെ അനുകരിച്ചു അൽ-തോം (The Twin) എന്ന പേര് തന്നിൽ പ്രവേശിച്ച ആത്മ ശക്തിയ്ക്ക് കൊടുക്കുകയും ഉണ്ടായി.

'എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആണ്' എന്ന് ക്രിസ്തു കാലേ കൂട്ടി ശിഷ്യന്മാരെ ഉത്തോളിച്ചിട്ടിരുന്നു. മണിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ക്രിസ്തു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതെന്ന്, 'പാറകുളിത്താ' തന്നാണെന്ന് മണി സ്വയം പറഞ്ഞു നടന്നതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ ക്രിസ്തുവിനെ എല്ലാ പ്രകാരേണയും അനുകരിച്ച മണി, ഇൻഡ്യയിൽവന്ന മാർത്തോമ്മായെപ്പോലും അനുകരിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. മണി തന്നെ എഴുതിയ തന്റെ സകീർത്തനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യനായ മാർത്തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അർദ്ധബാൻ രാജകുമാരനും, 19 അനുയായികളും (പാർസ്യക്കാർ) ചിത്രവനാശ്ശാലം, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതാൻ കഴിവുള്ളവരുമായിരുന്നു. മണിയുടെ സങ്കല്പം അനുസരിച്ച് മണിക്കര മതപ്രചരണമെന്നുവെച്ചാൽ, ദുഃഖനായി, മണി രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (ചിത്രങ്ങൾ) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക, അതുതന്നെ പ്രചരിക്കുക നടത്തുക, മണിക്കരമത സമൂഹങ്ങളെ എല്ലാ നാടിലും പടുത്തുയർത്തുക എന്നാണ്.

ഇനിയും ഇൻഡ്യയിലെ തെളിവുകൾ നോക്കാം. മാർത്തോമ്മായുടെ എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ, മൈലാപ്പൂരിലെ കമ്പർ എ. ഡി. 1523 21-ൽ പോർത്തുഗീസുകാർ ഗവേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഒരു പുസ്തകം അന്വയികൂടം 22 കമ്പറിൽനിന്നു കിട്ടുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ഒരു രാജാവിന്റെ കമ്പറിടവും കാണുകയുണ്ടായി. മാർത്തോമ്മായുടെ അന്വയികൂടം അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ച മസാലായി രാജാവിന്റെ കാലത്തു

തന്നെ ഏറ്റെടുക്കാനായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. മൈലാപ്പൂർ കബർ മാർത്തോമ്മായുടെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ആ അസ്ഥികൂടം അവിടെ കാണാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ കബറിടം മണിയുടെ ശിഷ്യനായ ആർത്താന്റെ ആയിരിക്കാ എന്നാണ്. ആർത്താനെ അനുഗമിച്ച പാർത്ഥ്യ രാജകുമാരന്റെ ആണ് അതിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന കബറിടം. ഈ രാജകുമാരനെ അനുഗമിച്ച പാർത്ഥ്യക്കുമാർ കാഞ്ചിപുരം കേന്ദ്രമാക്കി അവരുടെതായ ഒരു രാജ്യം തന്നെ സ്വാധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. മണിക്കയ മതത്തിന്റെ ഇരറില്ലം തന്നെ കാഞ്ചിപുരം ആയിരുന്നു. ഈ രാജ്യമാണ് ഒരു കാലത്തു പോള നാടിനെ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല്ലവരാജ്യം. പല്ലവന്മാർ പാർത്ഥി 23 വാദനം അതല്ല തമിഴർ തന്നെയാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിസ്സംശമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചോളരേയും, പാണ്ഡ്യരേയും തമിഴർ 24 എന്ന് സംബോധന ചെയ്തു വിളിച്ചവർ ഈ പല്ലവന്മാരാണെന്ന് രേഖയുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നും പല്ലവർ തമിഴർ അല്ലായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. മറ്റൊരുഭിപ്രായം പല്ലവർ പാറലവർ 25 (പാർത്ഥ്യർ) തന്നെയെങ്കിലും അവർ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, ശകതം, ശതവാഹനരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ കുടിയേറിയവർ എന്നാണ് ശകതം ശതവാഹനരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പാർത്ഥ്യരായ സീതൂർ 26 സ്കാൻഡിനേവിയായിലേക്കും, സ്റ്റോട്ട്ലണ്ടിലേക്കും കുടിയേറിയതായി രേഖയുണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കു അവർ കുടിയേറിയതായി രേഖ ഇല്ല മേൽപ്പറഞ്ഞ രേഖകളിൽനിന്നും തെളിയുന്നത് പല്ലവർ, പാർത്ഥ്യർ തന്നെയാണെന്നുള്ളതാണ്. ഇവരെ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിനുമുൻപ് അരിയാർ അഥവാ ആര്യന്മാർ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. ഇവർ ആര്യന്മാരാണെങ്കിലും, തമിഴ്ബ്രാഹ്മണർ ഇവരെ തങ്ങളുടേതാക്കിയിട്ടാണ് 27 കരുതിയിരുന്നത്.

മൈലാപ്പൂരിൽ, പെരിയ മലയിൽ നിന്നും കണ്ടു കിട്ടിയ കുരിശിലെ ലിഖിതവും മറ്റ് ലിഖിതങ്ങളും 29 വായിക്കാൻ കാഞ്ചിപ്പുരത്തു നിന്നും ആണ് ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കോണ്ടുവന്നത്. ഈ കുരിശിനു കോട്ടയത്തു വലിയപള്ളിയിലെ കുരിശുമായി സാമ്യം ഉണ്ടെന്ന് നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നല്ലോ. അതിലെ എഴുത്തു പാറലവി ഭാഷയിൽ ആണെന്നും വെളിപ്പെട്ടി

ട്ടുണ്ട് അത് വായിക്കാൻ പാർത്ഥ്യരുടെ ഒരു പിൻ തലമുറക്കാരനെ തന്നെയാണ് കാഞ്ചിപുരത്തു നിന്നും പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

ഇന്ത്യയിൽ വന്ന മണിയെപ്പറ്റി ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രകാരന്മാർ പലവ്യക്തിത്വങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ശരിയായവിവരണം ഏതെന്നുമാറ്റാൻ പ്രയാസമാണ്. ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കാൻ ഇളത്, കേരളത്തിൽ 'മണിക്കയമതക്കാർ എന്നൊരു കൂട്ടർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുപോലും കേരള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാൻ പ്രയാസമാണ്. ഉള്ള ചരിത്രം തന്നെ മാർത്താണ്ഡായെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയും, മണിക്കയ മതക്കാരെ ഹിന്ദുക്കളായും ആണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. കൊല്ലത്തു മണിഗ്രാമക്കാർ എട്ടോ, ഒൻപതോ നൂറ്റാണ്ടോളം പ്രബലമായ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നെന്ന് ചരിത്രരേഖയുണ്ട്, അവരിൽ മണിഗ്രാമസംഘം സ്ഥാപിച്ച ഇരവികോർത്തൻ 28 ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയോ, ഹിന്ദുവോ ആയിരിക്കാം എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേടാണ് ഇതിന് ആധാരം.

'പറയാനും കേൾക്കാനും ആളില്ലെങ്കിൽ അകറ്റിനിർത്തുക' എന്ന ദുർബ്ബല നന്മ കേരള ചരിത്രകാരന്മാർ വെടിഞ്ഞു, 'ചരിത്രത്തിൽ ഗവേഷണം നടത്തുകയും, കണ്ടെത്തുന്ന സത്യമനുസരിച്ച് ചരിത്രം എഴുതുകയും ചെയ്യുകയാണവശ്യം' എന്ന തത്വം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കേരളചരിത്രകാരന്മാരോടു വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അണ്ണാൻ കുഞ്ഞും തന്നാൽ ആയത് എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ മണിയെപ്പറ്റി എന്നാൽ കഴിയുന്നത് (പരിമിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ) മണി 30-യുടെ ആഗ്രഹംപോലെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മണി ഒരു സാത്താനോ, മാത്തൻസവകനോ കൂടോതുകാരനോ, മനുവാദിയോ, ആയി ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതുമായിരിക്കുമെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പോലെ ഒരു മതസ്ഥാപകൻ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നുള്ളതു ലോകത്തിന് മറക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല മാർത്താണ്ഡായെപ്പോലെ സാഹസിക യാത്ര നടത്തി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഇൻഡ്യയിൽ മണിയും വന്നിരുന്നു മലങ്കര നസ്രാണികളെപ്പോലെ, മണിക്കയ

മതക്കാരും കേരളത്തിൽ ഒരു പ്രബലസമൂഹമായിരുന്നു. 1972-ൽ മാർത്തോമ്മായുടെ പത്തൊൻപതാം ചരമ ശതാബ്ദി കൊണ്ടാടുമ്പോൾ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ മണിയുടെ പതിനേഴാംചരമ ശതാബ്ദി കൂടി മലങ്കര നസ്രാണികൾ കൊണ്ടാടുകയായിരുന്നു. ആഘോഷങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോയ മാർത്തോമ്മായുടെ ചിത്രം വാസ്കുവത്തിൽ മണിയുടെ ചിത്രം ആയിരുന്നു. ആ ചിത്രത്തിലെ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു വസ്തുക്കളും മണിയുടെ വസ്ത്രധാരണത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു

An Azure gown, a staff of ebony in his right hand, a Babylonian book under his left arm.

Ref : Mani, by L. J R. Ort, Page 176.

മാന്ത്രികനായ മണി ദീർഘദാഷ്ടിയോടെ ചൊല്ലു ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമാണ് ഈ ചിത്രം കൊണ്ടുള്ള 1972 ലെ ആഘോഷം. അതായത് മണി രചിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചിത്രങ്ങളും എല്ലാ ദേശങ്ങളിലേക്കും ശിഷ്യന്മാർവഴി അദ്ദേഹം കൊടുത്തതായിരുന്നു. ആ ചിത്രങ്ങളിൽ ചിലത് ദൈലാപ്പൂരിൽ കണ്ടുകിട്ടിയതിൽ ഒന്നിനെ സാദൃശമാക്കി വരച്ച ചിത്രങ്ങളായിരിക്കാം, 1972ൽകേരളത്തിൽ ആഘോഷവും 'മാർത്തോമ്മായുടെ എന്ന് സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നത്'. അതുപോലെ 1972-ൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ തപാൽ വിഭാഗം മാർത്തോമ്മായുടെ 19-ാം ചരമശതാബ്ദി സ്റ്റാമ്പകമായി പുറപ്പെടുവിച്ച സ്റ്റാമ്പിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പടം ഒരു 'മണിയുടെ' കരിശ്ശീൻറേതും ആണ്.

മാർത്തോമ്മാ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഉപായോഗിച്ചിരുന്ന മറ്റു ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും യാതൊരു രേഖയും ഒരിടത്തും ഇല്ലാ എന്നുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

തൈക്ക ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ രണ്ട് മണിക്കവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കെ. ജി ദേശേഷയ്യർ³¹ അവർകളുടെ അഭിപ്രായം 'മണിക്കവാചകർ' (Preacher of Manichaeism) എന്നൊരു വ്യക്തി പേർഷ്യയിൽ നിന്നും കാവേരിപ്പുഴത്തുവന്നു വെള്ളാളവെട്ടികളെ മണിക്കയസ്സത്തിൽ ചേർത്തു. ഈ മണിക്കവാചകർ 'സംഘമിത്ര' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ബുദ്ധമതാ

www.kanopy.org

നായായി ആയിരുന്നു, എന്നാണു് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. സംഘമിത്ര, എന്ന പേരിനു ആര്യഭാഷയിൽ സംഘത്തിന്റെ മിത്രം (സ്നേഹിതൻ) എന്ന അർത്ഥം കൽപ്പിക്കാമെങ്കിലും മണി, ആ അർത്ഥമാണോ, തന്റെ പേരിനു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു് എന്നു സംശയമുണ്ടു്. സൂര്യനു 'മിതു'³² എന്നാണു് പേർഷ്യാക്കാർ വിളിച്ചിരുന്നതു്. കൂടാതെ സൂര്യനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മണി അനുയായികളോടു് ഉപദേശിച്ചിരുന്നതു് താൻ സൂര്യനാണെന്നും, മറുജീവർ തന്റെ കിരണങ്ങൾ ആണെന്നും ആണു്. അതായതു് മണിക്കയമതത്തിന്റെ തലവൻ താൻ ആണെന്നു് വ്യക്തമാക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അതുപോലെ സംഘത്തിന്റെ തലവനായ 'മിതു' എന്നാണു് പോളനാട്ടിൽ മണി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ മഹാറാജ മണിക്കവാചകർ 33 (Utterer of Pearls) എ. ഡി. 660-681 ൽ ശൈവമുനിയായി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം തിരുവശകം എന്ന കാവ്യം രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ മണിക്കവാചകർ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാണ്ഡ്യനാട്ടിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്നു. തഞ്ചാവൂരിൽ പെരുന്തുരര എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴാൻ പോയ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നുണ്ടായ ആത്മീക പ്രയോദനത്തിൽ നിന്നും 'തിരുവശകം' എന്ന കീർത്തനം ശിവനെ പ്രകീർത്തിച്ചു് ആലപിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനുശേഷം പൊതുജീവിതം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു് ബാക്കി ജീവിതകാലം ഭജശിവഭക്തനായി കഴിഞ്ഞു.

നമ്മുടെ കഥാപുഷ്പനയയെ മണിക്കവാചകർ എ. ഡി. 302ലോ 315ലോ സിലോൺ ഭരിച്ചിരുന്ന ഗോഖമ്പയ്യായുടെ കാലത്തു് ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിരുന്നു എന്നു് ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധജൈനമതങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രവും ക്ഷേത്രനഗരവും ആയിരുന്ന കാവേരി പുഴുറ്റങ്ങളു³⁴ (പുഹാർ) ആസ്ഥാനമാക്കി മണിക്കയി സം പ്രചരിപ്പിച്ച മണി, ജൈന-ബുദ്ധമതങ്ങളുമായി വളരെയധികം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ആ മതങ്ങളുടെ തത്വങ്ങൾ തന്റെ മതത്തിലേക്കു ലോപമില്ലാതെ പകർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. മണിയുടെ പേർഷ്യായിലെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹം എ. ഡി. 223-നും 240-നും മദ്ധ്യേയാണു് ചേരനാട്ടിൽ (ചേരസ്സാനിൽ) വന്നിരുന്നതു്.

Notes

1. Ref : Malankara Nazranikel, Vol. I page 384
2. (1) Ref : Malankara Nazranikel. Vol. I page 374
 (2) Ref : Apostle Thomas in South India, by J. N. Farquhar, Edited by Vellian, page 52 (note 4)
- 3 & 4 Ref ; A history of Christianity in Kerala. by Dr. C. V. Cherian page 64
5. Ref : MANI, page 213
6. Ref; Malankara Nazranikal, Vol. I, page 469
7. Ref : Studies in Kerala History by Elamkulam, page 391
8. Ref : The Orthodox Church of India. by David Daniel page 27
9. Ref : Travancore State Manual, as cited in Malankara Nazranikel, Vol. I, page 470
10. 'Thomas's final destination as missionary was, according to this text (Acta Archelai), Syria.'
 Reg : Studies in Coptic Manichaean Psalm book, page 164
11. Ref : History of Christianity in India, by White House, as cited in A history of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 66
- 11a. Ref : MANI, page 56
- 12&13. Ref : Traditions of St. Thomas Christians, by A. M. Mundadan, page 57
14. Ref : Mani, page 65 (M 2 Recto II)

- 15 Ibid—217
 16. Ref : Mani, page 66
 17. Rcf: മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം, എ. എം. മുണ്ടാടൻ പേജ് 86
 18. Mani, page 67
 19. Ibid-217
 20. Ibid-217
 21. Ref : Traditions of St. Thomas Christians, by Mundadan page 71
 22. 'Discovery of a big body'. Ibid 54
 23. Ref: ക്ഷിണിത്തോഴി ചരിത്രം, by Dr. K. K. Pillai, page 94
 24. Ref ; Studies in Kerala History, by Elamkulam page 10
 25. 'The Origin of Pallavas in S. India is under debate. Some writers have suggested that Pallavas is a variant of Pahlava (Parthian) and that the Pahlavas were originally Parthians who moved from Western India to the Eastern Coast of the Peninsula during the war between the Shakas and the Satavahanas in the 2nd century A. D.'
- Ref ; A History of India, by Romila Tapar page 168-169
- 26 Ref : Plain Truth, Ambassador college, U. K.
 27. Ref : Studies in Kerala History, by Elamkulam, page 186
 28. Ref : മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം by Mundadan page 84.
 29. 'It is possible that Ravi Govardhana (Ravi Kartan) was a Christian or a convert to Christianity. He might have been a Hindu at the time of the grant'.
- Ref: Studies in Kerala History, by Elamkulam. page 392.

30. 'Mani's words, "But you, to your ability and as far as you are able, remember and write a little bit of voluminous wisdom you heard from me."

Ref: Mani, by Ort, page 19.

31. Res: A History of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 65.

32. 'The Persians like the vedic bretheren worshipped the sun under the name of Mithra'

Ref: Herodotus, Persian wars, Book I

33. Ref An Anthology of Indian Literature' page 485.

34. Ref: Sangam Age, by K. A. Nilakanta Sastri page 76.



Prayers addressed to Mani:

Our Lord, the Paraclete, has come, he had sat down upon his Bena; let us all pray, my bretheen, that he may forgive us our sins.

Ref: MANI by Ort, page 249.

സംഘപ്പലവരായ ചീത്തക്കല്ലെ ചാത്തനാർ?

ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ നിലവിൽ വന്ന ആദ്യത്തെ കടൈച്ചകം (റാണിക് സംഘം—Merchant Guild) ആണ് മണിക്കിരായ (മണി ഗ്രാമം) സംഘം എന്നാൽ ആദിദ സംഘം, മദ്ധ്യമസംഘം, അന്തിമ സംഘം (മുത്തച്ചകം, ഇടൈച്ചകം, കടൈച്ചകം) എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു തമിഴ് സംഘങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നൊരു പൗരാണിക വിശ്വാസം ഉണ്ട്. പക്ഷെ പൗരാണിക വിശ്വാസത്തിലും ഉചരിയായി കടൈച്ചകം, അന്തിമസംഘം എന്നല്ല മറിച്ച് വണിക്സംഘം എന്ന അർത്ഥമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മണിഗ്രാമ സംഘത്തെപ്പോലെ നഗരം, അമ്പലവണ്ണം, വളഞ്ചിയാർ, നാനാദേശി തുടങ്ങിയ വ്യാപാരസംഘങ്ങളും ഈ ചേരനാട്ടിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഏ. ഡി. 230-ൽ (കലിദർഷം 3331₃-ൽ) കേരളചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ശ്രീ വീര കേരളചക്രവർത്തി, മകോരതെയാർ പട്ടണത്തു് (തെൻവഞ്ചിയിൽ) ഇരവി കോർത്തൻ കൊടുത്ത ചെപ്പേട്ടു് പ്രകാരമാണ് ആദ്യമായി ഒരു സംഘം ചേരനാട്ടിൽ നിലവിൽ വന്നതു് (ചെപ്പേട്ടകളെപ്പറ്റി ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഏ. ഡി. 1000 റം മാണ്ടിലെ കൂതപട്ടയം ശ്രീ പാർക്കരൻ ഇരവിമന്വർ ആണ് യഥാർത്ഥം നിന്നും കുടിയേറിയ കൂതനാട് കൊടുക്കുന്നതു്. മനവരുടെ തലവനായ ഇരവിമന്വർ എന്നതുപോലെ കത്തനാരനാരുടെ തലവനായ ഇരവി കത്തനാണ്, വീരരാഘവപട്ടയം എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ചെപ്പേട്ടു് കിട്ടുന്നതു് പ്രൗഢപട്ടയപ്രകാരം ഇരവികത്തൻ ചേര സാമ്രാജ്യത്തിലെ കമ്പള ചെട്ടികളുടെ (വിദേശ കച്ചവടക്കാർ) ഏറ്റവും തലവനായി, ചേരമാൻ ലോക ചെരുമ്പെട്ടി എന്ന സ്ഥാനവും കിട്ടുന്നുണ്ട്.

ഈ ഇരവി കർത്തനാണ്, ചേര സാമ്രാജ്യത്തിൽ കടൈച്ചകം ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹമാണ്, സംഘപ്പലവരായ ചീത്തക്കല്ലെ ചാത്തനാർ എന്നും സംഘം കൃതികളിൽ അറിയുന്നതു്. ഈ

മാത്തനാർ ആണ് 'മണിമേഖലയെ തുറവു' രചിച്ചത്. ഈ മഹാൻ പേർഷ്യക്കാരുടെ, മണിയെ മതസ്ഥാപകനായ മണിയെന്നാണ്; സംഘകാവ്യങ്ങളിലെയും, ബർദ്ദേസ്സാൻ രചിച്ച 'തോമയുടെ നടപടി'കൾ എന്ന കൃതിയിലെയും, കൂടാതെ മണിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നും എടുത്ത തെളിവുകൾ മൂലം സമർത്ഥിക്കുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം കൊണ്ടു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്"

സംഘം കൃതികളിൽ ആദ്യത്തേത് ചിലപ്പതികാരവും, രണ്ടാമത്തേത് മണിമേഖലയുമാണ്. ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിന്റെ തുടർക്കഥയെന്നപോലെ എഴുതിയ മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവായ പേർഷ്യക്കാരുടെ മണിയെ ചേരനാട്ടിൽ, മുടന്തിയ മാറൻ 7a, സംഘമിത്ര എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പേർഷ്യയിൽ മുടന്തിയ സാത്താൻ 7b എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മണിയാണ്, മുടന്തിയ തിരുമാറൻ എന്ന് തമിഴകത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ചിലപ്പതികാര കാവ്യവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന മതമത കൂലവണികൻ മാത്തനാർ ഏദ്ദേസ്സാതിലെ ബർദ്ദേസ്സാനാണെന്നുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം ഒന്നാം ഭാഗം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്നല്ലോ

മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവായ മണി ബർദ്ദേസ്സാന്റെ കാൽപ്പാടുകളെയാണ് പിൻതുടർന്നതെങ്കിലും, ആശയത്തിൽ രണ്ടു പേരും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളെപ്പോലെ ഭിന്നവ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിയിരുന്നു. ബർദ്ദേസ്സാൻ വിവാഹം അഭികാമ്യമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, മണി അത് നിഷിദ്ധമായി കരുതുന്നു. ബർദ്ദേസ്സാൻ ഭജനമതവുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടു എന്നാൽ മണി ബുദ്ധമതവുമായി ആണ് ബന്ധപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ മണിയുടെ മതം ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഒരു കൊച്ചുപകർപ്പായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ രണ്ടുപേരും പേർഷ്യയിൽ നിന്നും ചേരനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറിയവരാണ് രണ്ടുപേരും അവരുടേതായ മതങ്ങളെ പടുത്തുയർത്തി. രണ്ടുപേരും ശരിച്ചിരുന്നത് കാൽപ്പാടും വരെ എത്തുന്ന വെളുത്ത ഊഹാ ആയതിനാൽ കത്തനാരന്മാരായി വേർ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു ബർദ്ദേസ്സാൻ എഴുതിയ മേഘമേഖലയുടെ നടപടിയുടെയും, മണി എഴുതിയ മണിമേഖലയുടെയും രചനാ രീതി ഒന്നുതന്നെയാണ്. കഥാപാത്രങ്ങളെ ഉപകരണങ്ങളിൽ കൂടി വിവരിച്ചു"

ഒരാ നാട്ടിലേക്കും കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതിയാണ് രണ്ടുപേരും അവ ലംഭിച്ചത് മണിമേഖലയെ പുകാറിൽ നിന്നും വഞ്ചിനഗരത്തിലേക്ക് ആകാശത്തിൽ കൂടി മണി കൊണ്ടുവരുന്നോടൊപ്പം ബർട്ടോസ്റ്റാൻ ട്രാൻസ്ജോർജിയയെ ഗുഡ്നാഫറിന്റെ രാജധാനിയിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിലേക്ക് ആകാശത്തിൽ കൂടെയാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

സാരതുസ്തു മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ (നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും രണ്ടു ദൈവങ്ങൾ) ബുദ്ധമത സിദ്ധാന്തങ്ങളോട് (നിർവ്വ്യാണം, പരിനിർവ്വ്യാണം) സംയോജിപ്പിച്ച് മണിക്കയമതത്തിന് അടിസ്ഥാനം ഇട്ട മണി, പേരനാട്ടിൽ കഴിച്ച് കൂട്ടിയകാലത്ത് ബുദ്ധമതപണ്ഡിതരുടെ അടങ്ങിപ്പോകുന്ന വാഴ്ത്തുകയും, ഇതര മതങ്ങളെ വന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് രചിച്ച ഒരു കാവ്യമാണ് മണിമേഖല. ഇതേ തത്വം തന്നെയാണ് തന്റെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉടവീളം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ചത്തേപ്പറമ്പി MANI എന്ന ചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹവും പ്രകാരമാണ്.

‘His books make the Manichaeian religion superior to all other religions’ (page 107)

‘As we have seen Mani even stated that his religion was superior to other religions because of his holy books. (page 115)

മണി പേർഷ്യയിൽനിന്നും, ഇൻഡ്യയിൽ വന്നതിനുശേഷമാണ് ഇളങ്കോവടികൾ ചിലപ്പതികാര കാവ്യം രചിച്ചത് എന്ന്, ആ കാവ്യത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന, ചതുരൈ അന്തപുരത്തിൽ സ്രീവേഷത്തിൽ കൂട്ടുന്ന വീരന്റെ കഥയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തെ ഇളംമുറ തമ്പരന്റെ അന്തപുരത്തിൽ സ്രീവേഷത്തിൽ കടന്നുകൂടി, തമ്പരൻ അണിഞ്ഞിരുന്ന വൈരമാല മിന്നൽ വേഗത്തിൽ കൈക്കലാക്കിയശേഷം, മാന്ത്രികശക്തിയാൽ മണിത്തൂണായി മാറിയ ആ വീരൻ, ഈ മണിതന്നെയാണ് എന്നുള്ളതാണ് സംശയമില്ല. എന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള കാരണം പേരനാട്ടിൽനിന്നും തിരികെ പേർഷ്യയിൽ ചെന്ന മണി, അവിടെ ശാപ്പോർ ഒന്നാമൻ ചക്രവർത്തിയെ ദാനമിട്ടു കണക്കാക്കി, തോളുകളിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ശോഭയുള്ള വെളിച്ചവ്യൂഹമായി ആണ് രാ

ജാവിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തും. ഈ ശോഭകണ്ടു്, രാജാവു് മണിയെ ഒരു പ്രധാന അതിഥിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തോളിലെ ശോഭ, താൻ പണ്ഡിനാട്ടിലെ അന്തപുരത്തിൽനിന്നും കവണെടുത്ത വൈരമാലയിലെ രത്നകല്ലുകളുടെ ശോഭ അല്ല; എന്ന് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ടു്. മണിയുടെ തോളുകളിൽ പ്രശോഭിച്ചു വെളിച്ചം, ആ വൈരമാല ധരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടായതാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണു്.

ചിലപ്പതികാര കഥ നടന്ന കാലത്തു്, ഇളങ്കോവടികളുടെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന മതുരൈ കൂലവാനകൻ ചാത്തനാർ, കോവലന്റെയും കണ്ണകിയുടെയും കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന ആളാണെന്നും, മധുരയുടെ അധിവേശ, കണ്ണകിയോടു് അവളുടെ മുൻജന്മകഥ പറഞ്ഞതു് നോരിട്ടു് കേട്ടയാളാണെന്നും, മൈട്രവന്റെ സമകാലീനനാണെന്നും ചിലപ്പതികാരപ്പതികം, കൊണ്ടറിയാം. ഇളങ്കോവടികൾ തന്നെ ചിലപ്പതികാരം എഴുതണമെന്നു് മതുരൈ കൂലവാനികൻ ചാത്തനാർ അദ്ദേഹത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചതായും കാണുന്നു. പക്ഷെ ചിലപ്പതികാരകാവ്യം രചിക്കുന്നതിനു് മുൻപായി തന്നെ ബർദ്ദേസ്സാൻ (മതുരൈ കൂലവാനികൻ ചാത്തനാർ) ചേരനാട്ടിൽ നിന്നും അർബീനിയായിലേക്കു് പോയി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കാവ്യം ഇളങ്കോവടികൾ ചീത്തയെ ചാത്തനാരെ (മണി) വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ തുടർക്കഥ എന്ന പോലെ ഇളങ്കോവടികൾ മണിയെ വെളിച്ചം, രചിക്കുന്നതിനു് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും തനിക്കു് മുൻപായി തന്നെ ചീത്തയെ ചാത്തനാർ ഈ കാവ്യം രചിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇളങ്കോവടികളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് തന്നെ ഈ മഹാകാവ്യം വായിച്ചു് കേൾപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

മണി പേർഷ്യയിൽ നിന്നും 'പാറകുളിത്താ' എന്ന പേരും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അറബു് ചേരനാട്ടിൽ വരുന്നതു്. ക്രിസ്തു പ്രവചിച്ചിരുന്ന കള്ളപ്രവാചകനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മണിയെ കണ്ടതിനു് ശേഷം, മണിയുടെ പ്രൗഢതകളോടു് തോഴിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ക്രിസ്തുജനത്തോടു് താൻ ചെയ്ത തെറ്റിനെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപിച്ചും, ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായി ആറു് ബർദ്ദേസ്സാൻ ഇവിടെ നിന്നും അർബീനിയായിലേക്കു് പോകുന്നതു്. ഇതിനു് ശേഷം

മാണ് ഇളങ്കോവടികൾ ചിലപ്പതികാരവും; മണി മണിമേഖലയും രചിക്കുകയുണ്ടായതു്. അതേ സമയം ബർട്ടേസ്സാൻ അമ്മീനിയായി എത്തിയ ശേഷം അവിടെവെച്ചു് 'തോമയുടെ നടപടി'കൾ രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു കൂടാതെ സംസ്കാരത്തിൽ അത്യുന്നതയിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രം അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. അതു് പേരനാടിന്റെ ചരിത്രം ആണോ? എന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ അന്വേഷിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

മതരക്തകുല വാണികൻ മാത്തനാതം, സംഘപ്പുലവരായ ചീത്തലൈ മാത്തനാതം ഒന്നല്ല രണ്ടാണു് എന്ന് സ്വാമി ചിദംബരനാർ 14 പറയുന്നുണ്ടു്.

“മതരക്തകുല അടികൾ അരുള മതരക്തകുലവാണികൻ മാത്തൻ കേട്ടനൻ”

എന്നു് ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിൽ പറയുന്ന മതരക്തകുലവാണികൻ മാത്തൻ, എട്ടേഴ്സായിലെ ബർട്ടേസ്സാനും; മണിമേഖല പതിക 15-ത്തിൽ പറയുന്നു

“ഇളംകോവേന്തൻ അരുളിക്കേട്ടുപ
വളരുകുലവാണികൻ മാത്തൻ
മാവൻ തമിഴുത്തിറ മണിമേകലൈ
തുറവു ആരൈം പട്ടിനര അറിയവൈത്തനൻ”

സമ്പന്നനും ഡാനുവ്യാപാരിയുമായ മാത്തനാർ മണിയും ആണെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ മണിമേഖലകളെ തുറവു് അരങ്ങേറിയപ്പോൾ അഗ്രാസയംധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് ചിലപ്പതികാരകർത്താവായ ഇളങ്കോവടികളാണു്, അതുപോലെ ചിലപ്പതികാരത്തിന്റെ അരങ്ങേറത്തിനു് ചീത്തലൈ മാത്തനാർ ആയിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ. കൂടാതെ ഇളങ്കോവടികളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് തന്നെ മണിമേകലൈ തുറവു് വായിച്ചു് കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ചിലപ്പതികാര കാവ്യത്തിന്റെ തുടർക്കഥയെന്നപോലെ എഴുതിയ 'മണിമേഖല' കാവ്യം മൂലം മണിക്കു് മോരനാട്ടിൽ സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം കൈവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഇതുമൂലമാണോ മോരസംഗ്രാജ്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചെപ്പേടായ ഇരവി കോത്തൻചെപ്പേട്ടു് സന്മാദിക്കുവാൻ മണിക്കു് സാധിച്ചതു് എന്ന് തോന്നി,

പ്പോകുന്നു.

ചിലപ്പതികാര കാവ്യം ഒരു തനിത്തമിഴ് കാവ്യമാണ്. എന്നാൽ മണിമേഖലയുടെ കർത്താവായ ചീത്തലൈ ചാത്തന്മാർ വലിയ സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരാണ് മണിമേഖലയിലുള്ള 'തലത്തിരം പുണ്ട തരുവം കേട്ടുകാതൈ' തെളിയിക്കുന്നു. മണി, പാലി ഭാഷയിൽ എഴുതിയ മണിക്കര ബൈബിൾ സംസ്കൃതത്തിലും പാലിയിലും തനിക്കുള്ള പാണ്ഡിത്യത്തെയാണ് അറിയിക്കുന്നത് സംസ്കൃതത്തിന്റെ സഹായം ഭാഷകളാണ് കൊറോസ്സിയം, സോഗതിയാനം. അതിൽ സോഗതിയാനാണ് മണിക്കരമതത്തിന്റെ അംഗീകൃത ഭാഷയാണി തീർന്നത്.

മണി മേഖലയുടെ, മലയാള വിവർത്തനത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ശ്രീ. വി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുതിയിരിക്കുന്നത് : "ഒടുവിലത്തെ മൂന്ന് കാതൈകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൂരിഭാഗത്തിനും ഗ്രന്ഥകാരൻ പാലിയിലും സംസ്കൃതത്തിലും അനേകം പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങളോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റ് തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സാധാരണമല്ലാത്ത അസംഖ്യം പാലി പദങ്ങളും സംസ്കൃത പദങ്ങളും ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു "

ഇതിനാൽ, ഒരു തനിതമിഴ് കാവ്യമായ ചിലപ്പതികാരം, രചിച്ച ഇളങ്കോവടികളെപ്പോലെ തമിഴ് മാത്രം അറിയാവുന്ന ദ്രാവിഡൻമാർ മണിമേഖല രചിച്ചതെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതല്ല.

ചിലപ്പതികാരം മലയാള വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ, അവതാരികയിൽ ശ്രീ നെന്മാൻ പി. വിശ്വനാഥൻ നായർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

"ചിലപ്പതികാരവും മണിമേഖലയും തനി തമിഴ് കാവ്യങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തേതിന്റെ കർത്താവായ ഇളങ്കോവടികൾ തമിഴ് മാത്രമറിഞ്ഞു മഹാ കവിയായതല്ല. സംസ്കൃതവും പാലിയും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലതുപോലെ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് വേണം വിചാരിക്കാൻ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ കർത്താവായ കൂലവാണിക്ൻ ചാത്തനാദം വലിയ സംസ്കൃത പാണ്ഡിതനാണെന്ന് മണിമേഖലയിലുള്ള 'തലത്തിരം പുണ്ട തരുവം കേട്ടുകാതൈ' തെളിയി

കുന്നു. ”

മേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു ദ്രവിപുനായ ഇളങ്കോവടികൾ ഒരു സംസ്കൃത പണ്ഡിതനാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മണിമേഖല രചിച്ച കൃവവാണിക്ൻ മാത്തനാർ ഒരു സംസ്കൃത പണ്ഡിതനാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം, മണിമേഖല കാര്യത്തിന്റെ രചയിതാവു് ഒരു ആര്യനാണെന്നു സംശയമേൽക്കുന്നതുപോലെ സാധിക്കും. ആര്യൻ പേർഷ്യക്കാരനായ മണിയാണെന്നാണു് എന്റെ വ്യാഖ്യാനം.

മണിക്കയ മത തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, തെളിവാണു് ഉത്തരം കൂടി, അവ ധാരാളമായി മണിമേഖല കാര്യത്തിൽ കാണാവുന്നതാണു്. ഈ മതത്തിന്റെ, രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളായി പറയുന്നവയെപ്പറ്റി 'MANI' എന്ന വിദേശ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വരികൾ (page 131) താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'When a man joins the Manichaeian community, he takes the first step in the direction of his salvation. The strict observation of the Manichaeian rules, eat no meat, drink no wine, refrain from the powers of Darkness.' ഇവകൾ തന്നെയാണു്, മോക്ഷമാർഗ്ഗങ്ങളായി, മണിമേഖല കാര്യത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. മണിമേഖല, മലയാള വിവർത്തനത്തിൽ, 240ം ഗാഥയിലെ വരികളെ സമാഹരിച്ചു് വിദഗ്ദ്ധൻ പി. ജനാദ്രനൻ പിള്ള എഴുതിയിരിക്കുന്നതു് താഴെ പറയും പ്രകാരമാണു്.

“കാമം, കൊല, മദ്യം, അസത്യം മോഷണം എന്നിവ അഞ്ചും വളരെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമാണു്. ഇവയെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞവരാണു് ശീലവന്മാർ. ക്രോധം അടക്കുന്നവരാണു് പുണ്യജ്ഞാനികൾ. ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കുന്നവരാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ ദീനന്മാർക്കു് ആഹാരം നൽകുന്നവരാണു് മോക്ഷത്തെ അറിയുന്നവർ ”.

മേലുദ്ധരിച്ച, മണിയുടെ ജീവിതവരിശ്രത്തിലെ രേഖകളും, മണിമേഖലയിലെ വരികളും മണിക്കയ മതതത്വങ്ങളെ ഒരുപാടെ കണ്ടിരിക്കുന്നവയാണു്. ഇതിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതു് മണിമേഖല കാര്യത്തിന്റെ രചയിതാവായ ചെങ്കൈപ്പുലവരായ ചീത്തയെല്ലെ മാത്തനാർ പേർഷ്യക്കാരനായ മണിയാണെന്നുള്ളതാണു്.

മണിമേഖലാ മഹാകാവ്യത്തിൽ, കഥ പറയുന്നതോടൊപ്പം ബുദ്ധമതമാണ് സമൂഹത്തെ മതമെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ലക്ഷ്യം.²³ അതുപോലെ, ബുദ്ധമതം നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ള മാംസോഹാരം, മദ്യപാനം, വിഗ്രഹാരാധന, ബലി, മന്ത്രജപം തുറവയെല്ലാം തന്നെ മണിമേഖലയിലും നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരോട് മൃഗാഹാരമുള്ളവരായിരിക്കുക, എല്ലാ മനുഷ്യരെയും സഹോദരരായി കരുതുക, ദുഃഖിതരെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക സമാർത്ഥ ചിന്താമൃദുവിന്മേൽ പരാമർശമായി പ്രവൃത്തിക്കു തുറ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളാണ്. ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ²⁴ (ഹീനയാന ബുദ്ധമതം) തന്നെയാണ് മണിമേഖലയിലും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മണിമേഖലയുടെ മതമായ മണിക്കരയിസ്സത്തിന്, അടിമതപാക്കിയത്, ഇൻഡ്യയിൽ തൊണ്ടി മണ്ഡലത്തിൽ, കാഞ്ചിപുരത്ത് വെച്ചായിരുന്നു എന്ന് ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ (വിവരണം പിന്നാലെ).

അദ്ദേഹം പ്രധാനമായി അഞ്ച് തിരുഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്റെ കൈയെഴുത്തുപുസ്തകമായി രചിച്ചിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, തന്റെ മതാഭിപ്രായങ്ങളെ മനോഹരമായി വെച്ച് ഉന്നതമായി തീർത്തു എന്ന് മണിമേഖലാസാഹിത്യത്തിൽ. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി തന്റെ തന്നെ അഭിപ്രായം²⁵ ഇപ്രകാരമാണ്.

“അന്താരാഷ്ട്രീയവും, അറിവിന്റെയും, വെളിപാടുകളായ എന്റെ ഈ സീവിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മുൻ മതങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും മേന്മയേറിയതാണ്.” എന്നാണ്.

അദ്ദേഹം എഴുതിയ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ബുദ്ധമത തത്വങ്ങൾക്ക് വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നു. വാക്കുകൾ, വിചാരങ്ങൾ എന്നിവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന സാമൂഹിക ചിന്തകൾ²⁶ ഇവയെല്ലാം ഹിംസിക്കാതിരിക്കുക²⁷ എന്നിവയെല്ലാം ബുദ്ധമതത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. മണിയുടെ ആശയങ്ങൾ ഇറാനിയൻ (സാരത്വസമതാശയങ്ങൾ) ആണെങ്കിലും ബുദ്ധമതം അതിനെ ആശ്ലേഷിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുമത ചിന്തകൾ അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു²⁸ നിർദ്വേഷം, പരിനിർദ്വേഷം²⁹ എന്നീ ബുദ്ധമത വിശ്വാസങ്ങളുമായി മണി മണ്ഡലപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇൻഡ്യയിലെ വാ

സക്കാലന്മാരാണ്. ബുദ്ധമത തത്വങ്ങളുടെ സമാഹാരം മൂലം മൈനക്കാരും മണിക്കയമതം ബുദ്ധമതം ആണോ എന്നുപോലും സംശയിച്ചിരുന്നു. മണിയെ, കോപ്റ്റിക് (ഇജിപ്ത്) ഭാഷയിലുള്ള മണിയെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 'പാർക്ളീത്താ'യായും, മൈനയിലെ മണിയെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ബുദ്ധന്റെ ദീപം, (Light of Buddha) എന്നും ആണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇവയെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നത്, മണിക്ക് ബുദ്ധമതവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധത്തെയാണ്. ഈ ബന്ധം, താൻ ചോരസ്സാനി³² ലേക്ക് (ചേരനാട്) കാടിച്ചുപറന്ന കലത്തു സ്ഥാപിച്ചതാണ്.

ചങ്കൈപ്പുലാവത് ചീത്തലൈ മാത്തനാർ രചിച്ച മണിമേഖല കാവ്യവും, മണിരചിച്ച സുവിശേഷവും (The Gospel) തമ്മിൽ രചനയിൽ വളരെ അധികം സാമ്യം ഉണ്ട്. സുറിയാനിയിൽ (ആരാധ്യ) രചിച്ച തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്, ആ ഭാഷയുടെ അക്ഷരങ്ങളുടെ എണ്ണമാത്രം 22 എന്നപ്രകാരം, 22³³ അക്ഷരങ്ങളും ആണ് ഉള്ളത്. ഇതുപോലെ മണിമേഖലയ്ക്കും, തമിഴ് ഭാഷയിലെ 30 അക്ഷരങ്ങളും (18 വ്യഞ്ജനവും 12 സ്വരങ്ങളും) എന്ന കണക്കിന് 30³⁴ കാരതകളായി ആണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അനുകരണപ്രിയനായ മണി, ചിലപ്പതികരകാവ്യം ഇളങ്കോവടികൾ 30 കാരതകളായി രചിച്ചതുപോലെ, മണിമേഖലയും 30 കാരതകളിൽ രചിച്ചതാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

മറ്റൊരു സാമ്യം, മണിയുടെ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മണിയെ മതത്തിന്റെ പുണ്യ (Sacred) അക്കമായ അഞ്ചിന്³⁵ വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം ഉണ്ട് ഇതുതന്നെയാണ് മണിമേഖലയിലും കാണുന്നത്. ഏഴ്, പന്ത്രണ്ട് എഴുപത്തിരണ്ട്, മുൻപറഞ്ഞപതു എന്നീ സംഖ്യകൾക്കും മണിയെ മതത്തിൽ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടെങ്കിലും അഞ്ചിനുള്ള സ്ഥാനം ഈ സംഖ്യകൾക്ക് ഇല്ല. മണിയെ മതത്തിൽതന്നെ അഞ്ചു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളും, അവക്ക് അഞ്ച് വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളും ആണുള്ളത്. മണിയെ മതത്തിന്റെ കാതലായ തത്വങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് "ജീവനുള്ള ആത്മാവിന്റെ അഞ്ച് സന്താനങ്ങളും³⁶".

ഇതുപോലെ മണിമേഖല കാവ്യത്തിൽ അഞ്ച് എന്ന അക്കത്തിനുള്ള സ്ഥാനം താഴെ വിവരിക്കുന്നു. മലയാളവിവർത്തനത്തിൽ ക

മയും, കഥാപാത്രങ്ങളും എന്ന അവതാരികയിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

‘മധ്യ, അസത്യം, കൊല, കളവ്, കാമം എന്നീ അഞ്ച് മഹാപാതങ്ങൾ ബുദ്ധജനങ്ങൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്’.

(പേജ് XXXIV)

‘കാമം, കൊല, മദ്യം, അസത്യം, മോഷണം എന്നിവ അഞ്ചും വളരെ ദുഃഖകരമായിട്ടുള്ളതാണ്.’ (പേജ് XXXIII)

കൂടാതെ, മണിമേഖലാകാവ്യം, 23ാം ഗാഥ 119-131 വരികളിൽ, കാമം മുതലായ അഞ്ചും ദുഃഖം തരുന്നവകയാകയാൽ, അവയെ കൈവീടേണ്ടിയതാണ് എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു കാവ്യത്തിൽ 22ാം ഗാഥയിൽ 169-172 വരികൾ ‘നീരോധിക്കപ്പെട്ടുകാര്യങ്ങൾ അഞ്ചാണ് ഉള്ളതു’ എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. മണിമേഖലയിൽ അഞ്ച് എന്ന അക്കത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും, ഈ കാവ്യത്തെ മനിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പഞ്ച മഹാകാവ്യങ്ങളും, പഞ്ചഗവ്യവും മണിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്.

മണി പേർഷ്യയിൽ വെച്ച് നടത്തിയിട്ടുള്ള അത്ഭുത പ്രവർത്തികളും, തന്റെ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയുമായ അത്ഭുതകഥകളും, മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിലും ചുടന്തിയും കാണാവുന്നതാണ്.

ആകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുക, മന്ത്രശക്തികൊണ്ട് രൂപം മാറുക, വിശപ്പുകൂടാതെ ജീവിക്കുക, ദൈവങ്ങളുമായി സംസാരിക്കുക, അമൃത സുരഭിയെന്ന പാത്രത്തിൽനിന്നും ഭക്ഷണം എടുക്കുംതോറും പിന്നെയും നിറയുക, പതിവുതന്മാരെ അഗ്നി പീഡിപ്പിക്കാതിരിക്കുക മുതലായ അത്ഭുതങ്ങൾ മണിമേഖലയിൽ കാണാമെങ്കിൽ, ഇതു പോലെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾ മണിയുടെ ജീവ ചരിത്രത്തിലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു MANI എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, താഴെ കുറിക്കുന്നു.

Mani’s extra ordinary miraculous powers has a strongly legendary character. Nevertheless it is striking to hear that Mani could lift people up into the air!’ (page 76)

‘This brings us to the field of Mani’s miraculous heal-

ings. He could not only heal purely bodily diseases, but he also mastered the evil spirits.' (page 99)

'Mani's divine wrc enabled him to fly like a swift lightning and a bright sight.' (page 99)

'Mani could be present at more than one place (page 111)

'The propogation of the Manichean religion was mainly a question of spreading Mani's books (and paintings) of performing miraculous deeds and of founding Manichaeian communities in all countries of the world (page 218)

മണിമേഖല കാവ്യത്തിൽ 170ം ഗാഥയിൽ ആകാശത്തുടെ ചെല്ലാൻ സഹായിക്കുന്ന മന്ത്രം നച്ചുപ്പെടുന്ന ഒരു കഥ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് (43-46 വരികൾ). അതുപോലെ, ആകാശമാറ്റം പോകുമ്പോൾ നടന്ന ദുഃഖകരമായ സംഭവകഥ 200ം ഗാഥയിൽ (114-222 വരികൾ) വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മണിയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തെ പ്രത്യേക കഴിവാണു്, ആകാശത്തിൽ കൂടെ പറക്കുകയെന്നുള്ളതു്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലരെയും ഈ വിദ്യ മണി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പറക്കാൻ കഴിവുള്ള തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ആത്മാനാണു്, മൈലാപ്പൂരിൽ വെച്ചു് മയിലിനെപ്പോലെ രൂപം പുണ്ടു്, പറക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി വേടന്റെ അറവുകൊണ്ടു് മൃതിയടഞ്ഞതു്. ഈ മരണകഥ, 12-0ം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കേ ഇന്ത്യ "സന്ദർശിച്ച Marco Polo തന്റെ യാത്രാ വിവരണത്തിൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണു്. പക്ഷെ പാർത്തോത്തായെ സങ്കല്പിച്ചാണു് ഈ കഥ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു വരുന്നതു്"

മണി, ഇന്ത്യയിൽ (ചേരനാട്ടിൽ) നിന്നും, തിരികെ പേർഷ്യയിൽ എത്തിയതിനു് ശേഷം ഈ പറക്കുന്ന വിദ്യകൾ പ്രകടിപ്പിച്ചതായി തന്റെ ജീവിചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നില്ല. മണിമേഖലയിൽ 17-0ം ഗാഥയിൽ പറയുന്നതുപോലും ഒരു മുനിയുടെ ശാപത്താൽ പറക്കാനുള്ള മന്ത്രം നച്ചുപ്പെടുകയും, ആന തീ എന്ന വിശുട്ടു് രോഗം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഈ മണിക്കു് തന്നെയല്ല എന്നു കരുതാൻ ന്യായമുണ്ടു്.

ഈ തെളിവുകൾ എല്ലാം വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, മണിയോടുകൂടെ കർത്താവ്, ചെങ്കല്ലുപുലർത്ത് ചീത്തയെല്ലെ മാഞ്ഞുപോകാൻ എന്തോടുകൂടിയാണ് അറിയാപ്പെട്ടിരുന്ന, വ്യക്തിപോഷ്യാക്കാരനായ മണിയോടുകൂടി തെളിയുന്നുണ്ട്. ഈ മാഞ്ഞുപോകാൻ ചതുരനെ കൂലിവാണിക്രമൻ മാഞ്ഞുപോകാൻ അല്ല എന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇവർ രണ്ടുപേരും, രണ്ടു വ്യക്തികളാണെന്നും ഞാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ ക്രമം എത്ര മാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാന്യവായനക്കാർ തന്നെ വിധി എടുക്കുകയാണ് ഉത്തമം. കാരണം നൂററാണ്ടുകളായി നില നിന്നുവരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനം ഒന്നുകൂടി തകിടം മറിക്കുന്ന വസ്തുതകളാണ് ഇവ. അതും തമിഴ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ സുരക്ഷിതത്വം. ചോരാത്തു മരിച്ചു പണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യന്മാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള കാവ്യങ്ങൾ. ഇവർ എങ്ങനെ ഇത് സ്വീകരിക്കുമോ? 'ബുദ്ധൻ ശരണം ശുദ്ധാമി'.

ബർദെസ്സാനും മണിയും ചേരുന്നതിൽ

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു അറബി ചരിത്രകാരനായിരുന്ന അൽ-ബറൂണി, മണിയും ബർദെസ്സാനും തമ്മിൽ കണ്ടു മുട്ടിയതായും, അവർ തമ്മിൽ ഒരു വാഗ്ദാനം 40 നടന്നതായും പരപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂടിക്കാഴ്ച, ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്ന സ്ഥലമായ എറണാകുളത്തിൽ എററവും അടുത്ത ഗ്രാമമായ തൃക്കണാർ മതിലകം (കാർപ്പാടൻ അഥവാ വഞ്ചിപട്ടണം) ദേശത്തു വെച്ചാണ് നടന്നത്. മനോ ചേര സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ഇവിടെയായിരുന്നുവല്ലോ. ഇവരുടെ കൂടിക്കാഴ്ച, ഇവിടെ വെച്ചാണ് നടന്നത് എന്നുള്ളതിൽ തെളിവ്, വഴിയെ എഴുതുന്നതാണ്. അതിന് മുൻപായി, ബർദെസ്സാൻ സ്ഥാപിച്ച ബർദെസ്സാനിസ്റ്റത്തിന്റെയും മണി സ്ഥാപിച്ച മണിയോടുകൂടിയിന്റെയും തത്വങ്ങളും, ഇവ തമ്മിലുള്ള കാതലായ വ്യത്യാസങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ മണി രചിച്ച മണിയോടുകൂടിയിൽ കൂടിയും, ബർദെസ്സാൻ എഴുതിയ പത്രമായുടെ നടപടികളിൽ കൂടിയും, അന്യോന്യം അപലപിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. എററവും രചകരമായ ചരിത്രഭാഗം. ഇത് മുഖമാണ്, ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽ രചിച്ചതും അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടതും ആണെന്നു നേരത്തെ തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതു്.

ബർദൈസ്സനിസ്സത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ “Bardaissan of Edessa” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും താഴെ പകർത്തുന്നു (Page 80).

‘It is mans natural constitution to be born, grow up, become adult, procreate children and grow old, while eating and drinking, sleeping and walking and finally to die.’ ഇതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന, മണിക്കായിസ്സവും ബർദൈസ്സനുമ്പോൾ തമ്മിലുള്ള കാര്യമായ മനോഭാവ വ്യത്യാസങ്ങളാണ് താഴെ പകർത്തുന്നത്. (Page 226)

Mani looks upon sexual intercourse as an obstacle hindering the particles of light from returning to their source. Bardaissan thinks it may be a form of purification, and that the soul is purified in the body. (Bardaissan further says) sexual intercourse also dilutes the amount of darkness in the world, and so it is a form of purification. Mani on the other hand, regards the begetting of children as a dispersal of the particles of light where by their return is made more difficult.

മേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മണിക്കായിസ്സത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ തന്നെയാണ് മണിമേഖലയിലും കാണുന്നത്.

“ജനനം നിങ്ങളിയാൽ അതോടുചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന രോഗം, വാർഷികം, മരണം, ദുഃഖം, കരച്ചിൽ, ചിന്ത, നിഷ്ക്രിയത്വം എന്നീ അവസാനമില്ലാത്ത ദുഃഖങ്ങൾ എല്ലാം നീങ്ങും.”

(30ാം ഗാഥ, 130-133 വരികൾ)

24ാം ഗാഥയിൽ ജ്ഞാനധാരയായി വിവരിക്കുന്ന ഭാഗം, മണിക്കയെ മതത്തിന്റെ കാര്യമായ തത്വങ്ങളെ ആണ് കാണിക്കുന്നത്. അവ കൾ:

“കാമം, കൊല, മദ്യം, അസത്യം, മോഷണം എന്നിവ അഞ്ചും വളരെ ദുഃഖകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞവരാണ് ശീലവന്മാർ. ശ്രോധം അടക്കുന്നവരാണ് പൂർണ്ണജ്ഞാനികൾ. ദരിദ്രർക്ക് ധനം ചെയ്യുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ. ദീനന്മാർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവരാണ് ദമോഷത്തെ അറിയുന്നവർ.”

മണിമേഖല (മലയാള തജ്ജിമ) അവതാരികയിൽ, ധർമ്മവാ
ണി⁴²കൾ എന്ന ഖണ്ഡികയിൽ നിന്നും മണിക്കയ മത ആശയങ്ങൾ
അടങ്ങിയവ കൂടി താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

“ശരീരം നശിക്കും, യൗവനം പോകും, അഴക് അഴിയും, ആന
നും ക്ഷണഭംഗമാണ്, ധർമ്മം മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ, അതുകൊ
ണ്ട് നല്ലപോലെ ധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് മരണാനന്തരം നല്ലജീവിതം
ലഭിക്കുവാൻ വഴി തേടണം.”

“എല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾക്കും കാരണം ആശയാണു്, ആശയില്ലെങ്കിൽ
ദുഃഖമില്ല, മരണവുമില്ല, ജനനവുമില്ല. ആശയറവനാണു് നല്ല
ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതു്. അവർ ദുഃഖംകൂടാതെ വസിക്കുന്നതുമാണു്.”

മണിമണിമേഖല കാവ്യത്തിൽ തന്റെ മതത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ
വിവരിക്കാനൊക്കെപ്പം തന്നെ, ബർദ്ദസ്സാൻ സ്ഥാപിച്ച ബർദ്ദസ്സി
നസ്സം എന്ന മതത്തിന്റെ കാതലായ തത്വങ്ങളെ എതിർക്കുകയും ചെയ
യുന്നുണ്ട്. മണിമേഖല കാവ്യത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ (മലയാള
തർജ്ജമ, പേജ് VIII), ശ്രീമാൻ വി. ആർ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള
മണിമേഖല എതിർക്കുന്ന മനോഭാവങ്ങൾ സരസമായി വിവരിച്ചിട്ടു
ള്ളതു് താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“പണ്ടത്തെ തമിഴർ ലോകസുഖത്തെ യഥാർത്ഥ സുഖമെന്നു കരു
തി, വിഭവ സമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് മാറിജമാനമായി
രമിക്കുന്നതാണു് പരമാനന്ദമെന്നു് അവർ വിചാരിച്ചു. അതു
കൊണ്ടു് അവർ മധുമാംസാദികളെ വെറുത്തില്ല. തൃതീയ പുരു
ഷാർത്ഥം വേണ്ടപോലെ ആസ്വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഘം
സംഹരിത്യം ഇതിനെല്ലാം സാക്ഷ്യം നിൽക്കുന്നു. മണിമേഖല
ഈ മനോഭാവത്തെ എതിർക്കുന്നു.”

“മറ്റൊരു ലോകമില്ലെന്നും അതു് വിചാരിച്ചു് ഈ ലോകസു
ഖം വെറുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും തിന്നും, കളിച്ചും സന്തോഷമായി
കഴിയുകയാണു് മനുഷ്യർ ചെയ്യേണ്ടതെന്നും പറയുന്നവരെ മ
ണിമേഖല എതിർക്കുന്നു,”

മണിമേഖലയിൽ കൂടി മണി ബർദ്ദസ്സാനിസ്സത്തെ എതിർപ്പുകാ

രം ഖണ്ഡിക്കുന്നുവോ; അതേ ഗൗരവത്തിൽ തന്നെ മണിയെയും മണിയുടെ മതത്തെയും ബർദ്ദേസ്സാൻ താൻ രചിച്ച തോമായുടെ നടപടകിളിൽ കൂടി അതിനിശിതമായി അപലപിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അപലപനം മണിയുടെ നേർക്കു് ആണെന്നുള്ളതിന്നു് സംശയമില്ല. കാരണം ലോകത്തിൽ പാറകു്ളീത്താ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏക വ്യക്തി മണിയാണു്.

“ഉപദേശിക്കുന്നത് ഒന്നും പ്രവൃത്തിക്കാത്തവാനും, ആടിന്റെ തോൽ ധരിച്ച ചെന്നായയും (പാറകു്ളീത്താ എന്നു് പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന), കള്ളപ്രവാചകനിച്ചും വിശ്വസിക്കരുതു്”⁴³

എന്നാണു് ബർദ്ദേസ്സാൻ നടപടകിളിൽ പറയുന്ന അപലപനത്തിന്റെ രത്ന മുദ്രകൾ.

മണിയുടെ മതാനുയായികൾ (നടപടകിളിൽ കഴുതകളായിട്ടാണു് ഇവരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്) മാർത്തോമ്മായോടു് പാറകു്ളീത്തായെപ്പറ്റി സൂതിച്ചു് പറയുമ്പോൾ, അതിനുള്ള മേപടിയാണു്, അപലപനം അധി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തു് പാഠോണ്യമതങ്ങൾ ക്രിസ്തുജനത്തിൽ തല പൊക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, പാറകു്ളീത്താ, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നീ പദങ്ങൾ തോമായുടെ നടപടകിളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനാലും, നടപടകിളിലെ ഈ അപലപനം, മാർത്തോമ്മായുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന സാഭവത്തെ തുടന്നു് ഉള്ളതല്ല എന്നു് തീർത്തു് പറയാൻ സാധിക്കും.

പാറകു്ളീത്താ എന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തി പേർഷ്യക്കാർ മണിയായിരുന്നു എന്നു് വേണ്ടതു തെളിവുകൾ ലഭ്യമാണു്. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ Mani എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

‘The Arabic author al—Biruni states that Mani says in his Gospel “I am the Paraclete and seal of the prophets.” (page 108)

‘An-Nadim continues by stating that Mani pretended to be the Paraclete, ie. Holy Spirit.’ (page 189)

‘Then he (i. e. Mani) mentions in his Gospel which he composed according to the twenty two letters of the alphabet

that he is the Paraclete which the Messiah (i. e. Jesus) has preached before and that he is the seal of the prophet' (page 124)

'The great historian of the early Christian Church, Eusebius, bishop of Caesarea, also mentions the Manichaean religion: Mani the mad man was driven by the devil himself. He was a barbarian and tried to represent himself as Christ by saying that he was the Paraclete.' (page 37)

തോമയുടെ നടപടികളിൽ എട്ടാം കാന്യാത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന, മണിയുടെ നേർക്കുള്ള ബർദസ്സാന്റെ അപലപനത്തിന് മുൻപായി, മണിയുടെ മഹത്തുത്തെപ്പറ്റി തന്റെ അനുയായികൾ പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണ്.

'Why standest thou (there) and art idle, Apostle of the Most High? For lo, the Paraclete is standing beside thee and looking that thou shouldst ask him and he would give unto thee. Why delayest thou, good Disciple? For lo, thy Master wisheth to show great things through thee. Why standest thou [there], preacher of the Hidden? For lo, Thy Master wisheth to disclose His hidden nature through thee unto those who are worthy to Him that they may hear things. Why art thou still, worker of miracles in the name of Thy Lord? For lo, thy Lord is standing by and encouraging thee. Fear not; for he will not abandon thee, and His Godhead will not suffer thy manhood to be grieved. ('Ref: Acts 10; Thomas, by, Klijn, page 105-106)

എന്നീപ്രകാരമുള്ള, മണിയുടെ അനുയായികളുടെ പ്രാലാപനം ബർദസ്സാൻ കേട്ടാശേഷം, അതിന് മറുപടിയാായി അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്.

'But unto you I say, ye multitudes, who lo, are standing by and waiting to see these arise who. lo, are lying here; believe on the teacher of verity, and believe on the Revealer of secrets; believe on the Demonstrator

of life; believe on the Apostle of the tried son, Jesus the Messiah, who was born, that the born might live by His birth; and was reared; that the perfect rearing might be seen in Him.'

'This is the Apostle of Him; this is the Apostle of the truth; this is the doer of the will of Him that sent him, But hthere shall be a time when false apostles shall come, and lying prophets whose end shall be like their works.' (Ref : Acts of Thomas, by Klijn, page 106)

മേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം മുഖവരയായി പറഞ്ഞശേഷമാണ്, ബർദ്ദേസ്സാൻ മണിക്കൂര മതത്തെ അപലപിക്കുന്നത്. അപലപനത്തിന്റെ പൂർണ്ണ രൂപം (മലയാള തർജ്ജമ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.)

‘കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപാലേ അന്യരുടെ അവസാനവും ഉണ്ടാകും. അവർ പാപത്തെപ്പറ്റി ഉന്മേഷിപ്പിക്കും, പക്ഷെ അവർ എപ്പോഴും പാപം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കും. അവർ ആടിന്റെ തോൽ ധരിച്ചു വന്നാൽക്കൂടെ ആണ്. അവർ ഒരു ഭാര്യയെ നിമമപരമായി സ്വീകരിക്കുകയില്ല, പക്ഷെ അന്യരുടെ വചനംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അനേകം സ്ത്രീകളെ വഞ്ചിതരാക്കും. അവർ സന്താനോല്പാദനത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനായി പക്ഷെ ബാലന്മാരെ അതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിൽ ദുഃഖിക്കുകയും, ദുഃഖത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഉള്ളതു കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ എല്ലാം അവർക്ക് കിട്ടണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ മിശ്കാരവും രക്ഷകനായി കരുതുന്നു. പക്ഷെ വാ കൊണ്ട് പറയുന്നതല്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽ മററൊന്നാണ്. നന്മ ചെയ്യണമെന്ന് ചൊല്ലിക്കുന്നു, പക്ഷെ ഒരു ധനപോലും ചെയ്യുന്നില്ല. അവർക്ക് കാമം, ദൈരാഗ്യം, മോഷണം, അടിമത്വം, അന്യഗ്രഹം എന്നിവ വെറുക്കപ്പെട്ടവയാണ്. പക്ഷെ രഹസ്യമായി ഇവർ അതെല്ലാം ചെയ്യുകയും, അതേസമയം മനുഷ്യർ ഇതൊന്നും ചെയ്യരുതെന്ന് പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.44.’)

ഒരു കാലത്തു് ഏഷ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എപ്പിസ്കോപ്പം ആയിരുന്ന ബർട്ടോൾഡ്, വാലന്റയിൻ സമുഹത്തിൽ ചേർന്നു് വിവാഹിതനായി, ബർട്ടോൾഡ് എന്ന സമുഹത്തെ പടുത്തുയർത്തി. പിന്നീടു് രാഷ്ട്രീയമായ പ്രതികൂല സാഹചര്യം മൂലം അദ്ദേഹം ചേരനാട്ടിലേക്കു് ഭാഷിച്ചുപോന്നു. ഇവിടെ വന്നു് എളകാബല്യസ്സു് എന്ന വ്യക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു എന്നാണു് വിദേശ ചരിത്രം പറയുന്നതു്. ഈ എളകാബല്യസ്സു്, ഇളങ്കോവടികൾ ആയിരിക്കും എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. കാരണം മതമത ക്രമവാണികൻ ചാത്തനാർ (ബർട്ടോൾഡ്) ഇളങ്കോവടികളുടെ സന്തതസഹചാരിയും, കോവലന്റെയും കണ്ണകിയുടെയും ദൂരന്ത കഥകളുടെ ഉക്താക്കിയും ആണു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധത്താലാണു് ഇളങ്കോവടികൾ ചിലപ്പതികാര കാവ്യം രചിച്ചതു്.

ബർട്ടോൾഡ് തോമായുടെ നടപടികളിൽ കൂടി, മണിക്കരമതത്തെ അപലപിച്ചു് വിവരീകരണ സംഗതികൾ എല്ലാം തന്നെയും മണിക്കര മതക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയാണെന്നു് ചരിത്രരേഖകൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. മണിക്കര മതാചാര്യന്മാർ അവരുടെ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വീരോടെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, പ്രവൃത്തിയിൽ ആടിന്റെ തോലിട്ട ചെന്നായ്ക്കൾ ആയിരുന്നു. ബർട്ടോൾഡന്റെ വാക്കുകളെ ആസ്പദമാക്കി എന്ന് തോന്നാമതു്, അർബിനിയയിലെ മണിക്കര മതക്കാരെ നെററിയിൽ ചെന്നായ്ക്കളുടെ രൂപം പച്ച കുത്തിച്ചിരുന്നു. നരബലി ഇവർ വളരെ രഹസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നു. മന്ത്രതന്ത്രാദികളിൽ പ്രാവീണ്യം റോടിനവർ ആയിരുന്ന ഇവർ ചാത്തൻ സേവ ഇവരുടെ കലയാണു്. പ്രചലിച്ച മാന്ത്രികനായ കടമറത്തു് കത്തനാർ ഇവരിൽ നിന്നും ആണു് മന്ത്രതന്ത്രാദികൾ പഠിച്ചതു്.

മണി, താൻ ക്രിസ്തു വാഗ്ദേവതം ചെയ്തിരുന്ന ചാർക്ളിത്താ ആണെന്നാണു് തന്റെ അനുഭായികളെ ശരിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. അതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനെയും രക്ഷകനായി ഇവർ കരുതിയിരുന്നു. കുരിശ്ശിനും ഇവരുടെ പള്ളികളിൽ സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു.

മോഷണം ഇവർക്കു് വെറുക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു, പക്ഷെ അവസരം കിട്ടിയാൽ അതു് അവർ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് തെളി

റാണു്, ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ, പാണ്ഡിനാട്ടിലെ ഇളമുറ തമ്പുരാന്റെ വൈരമാല മോഷണം പോയ കഥ ബർദേസ്സാൻ അപലപിക്കുന്ന മരൊരരു സംഗതി, മണിക്കര (പുരോഹിതന്മാർ) മതക്കാർ നിയമപരമായി ഒരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ബാലന്മാരുമായി സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം⁴⁵ ഇവർ നടത്തിയിരുന്നു. മലങ്കരയിലെ ഇവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ വീരടിയന്മാർ⁴⁶ എന്ന പേരിൽ ബാലന്മാർ പുരോഹിതന്മാരുടെ സിൽബന്ധികളായി എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രം പറയുന്നു.

മണിമേഖലയിൽ കൂടി മണിയും, തോമായുടെ നടപടികളിൽ കൂടി ബർദേസ്സാനും നടത്തുന്ന അന്യാന്യാപലപനത്തിൽ നിന്നും, ചാത്തനാരന്മാരായി ചേരനാട്ടിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവർ, രണ്ടു ഭിന്നവ്യക്തികളാണെന്നു് തെളിയുന്നുണ്ടു്. മണിക്കരമതം ചേരനാട്ടിനു് അപ്പുറം ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കടന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, ബർദേസ്സാനും മണിയും തമ്മിലുണ്ടായ വാഗ്വാദം ഈ ചേരനാട്ടിൽ വെച്ചുതന്നെയാണു് സംഭവിച്ചതു് എന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. തോമായുടെ നടപടിയിൽ ഏഴാം കാണഡത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന 'മണ്ണാപ്പേടി, പുലപ്പേടി, പാപ്പേടി' എന്ന ഝരാചാരമായി മാറിയ ആചാരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള കഥ, ബർദേസ്സാന്റെ സാന്നിധ്യം ഈ മലങ്കരയിൽ (കേരളത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയൊരു ആചാരം ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ കേരള കരയിൽ മാത്രമേ നടപ്പായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു് പണ്ഡിതന്മാരായ കേരള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു് ഇങ്ങനെയൊരു ആചാരം ഇവിടെ ഉണ്ടാകാൻ തന്നെ ബർദേസ്സാൻ അല്ലെങ്കിൽ കാരണം എന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു. ബർദേസ്സാൻ പറയുന്നതു് "ലൈഗീക സംഭോഗം കൊണ്ടു് ഇരുളിന്റെ കടുപ്പത്തെ ഈ ലോകത്തിൽ കുറക്കാൻ സാധിക്കും"⁴⁷ എന്നാണു്. തന്റെ ഈ ആശയത്തെ രാജകീയാനുഭവിയോടുകൂടി ഈ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കിയതിന്റെ ഹൃദയാശിഷ്ടാണോ, പിൽക്കാലത്തു് അതു് ഒരു ആചാരമായി പരിണമിച്ചതു് എന്നു് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ടു്. എങ്ങനെയായാലും കേരളത്തിന്റെ (ഇളനാടു്, കിടനാടു്, കിട്ടനാടു്) പുരാണതലസ്ഥാനമായിരുന്ന വഞ്ചിയിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണു് ഇതു് എന്നുള്ളതിന്നു് സംശയമില്ല. അതുപോലെ മണിമേഖലയിൽ, വഞ്ചി നഗരത്തിലെ ഈശാനവാദികളെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശം, മണിയുടെ സാന്നിധ്യ

വ്യം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. സംഘം കലത്തു നസ്രാണികൾ കടന്നാട്ടിലും കിട്ടുന്നാട്ടിലും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, മറെറുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഒരു രേഖയും ഇല്ല എന്നുള്ളത് ഒരു ചരിത്രസത്യമാണ്.

വഞ്ചി നഗരത്തിൽ വെച്ച് മണിയൂ ബർദ്ദേസ്സാനും തമ്മിൽ നടന്ന വാഗ്വാദത്തിന് ശേഷം, ബർദ്ദേസ്സാൻ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായി തിരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ബർദ്ദേസ്സാൻ സ്ഥാപിച്ച ബർദ്ദേസ്സാനിസ്സം, മണിക്കയസ്സത്തിന്റെ മുന്നോടി⁴⁸ ആയിരുന്നു താൻ മുഖാന്തിരം ഒരു കള്ളപ്രചാരകൻ⁴⁹, ക്രിസ്തുപ്രവചിച്ചതുപോലെ, ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായല്ലോ എന്നുള്ള മനോവികാരമാണ് ബർദ്ദേസ്സാന്റെ മാനസാന്തരത്തിന് വഴി തെളിച്ച പ്രധാന സഹതി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മാനസാന്തരം അക്കാലത്തു കടന്നാട്ടിലും, കിട്ടുന്നാട്ടിലും ഉണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണികൾക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹം ആയി തീർന്നിരിക്കാം എന്നുള്ളതിന് സാശയമില്ല. കാരണം, മണിയൂടെ പാഷാണയത്തിൽ നസ്രാണികൾ വീഴ്ചതിരിക്കുവാനും, അവരുടെ ഇടയിൽ മണിക്കൂ, മതപ്രചരണം നടത്താനുള്ള അറിവുരം പോലും കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ബർദ്ദേസ്സാന്റെ ഉറച്ചുനില്പുപാടുകൾ കടന്നാട്ടിലും, കിട്ടുന്നാട്ടിലും മണിക്കയമതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയകാതെപോയി. ഈ കാരണങ്ങളാൽ തന്നെ ബർദ്ദേസ്സാനെ മലങ്കര സഭയുടെ ഒരു വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് ഓസ്ട്രോക്ലിം സഭയുടെ മതാധ്യക്ഷനാടു് ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മണിയൂവെല, എന്ന കഥാപാത്രത്തെ താൻ ചോരനാട്ടിലെല്ലാം, മണി തന്റെ കാവ്യത്തിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. വഞ്ചിനഗരത്തിൽ വന്ന മണി ശൈവാദികളിൽ, ഈശാനവാദികൾ (നവുതിരികളിൽനിന്നും നസ്രാണികൾ ആയാർ), ആയവരിൽനിന്നും അറിഞ്ഞ വിവരം വെച്ചുകൊണ്ട്, മാർത്തോമ്മാ മോരനാട്ടിൽ വന്നിരുന്നു എന്ന് അസ്സുന്നിദമയെ തന്റെ സങ്കീർ്ത്തനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഈശാനവാദികളെപ്പറ്റിയുള്ള മണിയൂവെലയിലെ പരാമർശം മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും പുരാണമായ രേഖ ആണെന്നുള്ളതിന് സംശയം ഇല്ല.

www.innocent.org

മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിൽ രചനാ കാലം.

അൽ-ബന്ദുനി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, വഞ്ചിനഗരത്തിൽ വെച്ച് മണിയും ബർദേസ്സാനും തമ്മിൽ നടന്ന വാഗ്വാദം 'ജനി പ്ലിക്കാതിരിക്കുക, നജിപ്പിക്കുക' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ ഭിന്ന ആശയങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയുള്ളതായിരുന്നു. ഈ വാഗ്വാദത്തെപ്പറ്റി, മണി തന്റെ തിരുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്ന "Book of Mysteries" -ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനാകാലം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടോട്, ഒന്നാം വിദേശ ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട് മണി തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെയും എ. ഡി. 276നു മുൻപുതന്നെ രചിക്കുകയുണ്ടായി. മണി ചേരനാട്ടിൽ എ. ഡി. 228നും 240നും മദ്ധ്യേയും, ബർദേസ്സാൻ 227 നോട് അടുത്തും ആണ് ചേരനാട്ടിൽ വരുന്നത്. ഇരവികോടൻ ചെപ്പേടിന്റെ കാലമായ (കലിവർഷം 3331) എ. ഡി. 230, മണിയുടെ ജീവാചരിത്രത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കാലഗണനത്തിന് എല്ലാം സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നുണ്ട്. മണിമേഖലാ കാവ്യം രചിച്ചു, തന്റെ പാടാഞ്ഞ തെളിയിച്ച മണിക്കു, വീരരാഘവചക്രവർത്തി (ചെങ്കട്ടവർ) യിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന പാരിഭാഷികമാണ് ഇരവികോടൻ ചെപ്പേട്ട്. അതിനാൽ മണിമേഖലയുടെ രചനാകാലം എ. ഡി. 230നു മുൻപായിരുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ. ചിലപ്പതികരം, മണിമേഖലയ്ക്ക് മുൻപ് രചിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. പതമായുടെ നടപടികൾ, ഇവിടെനിന്നും അർബീനിയായിൽ ചെന്നശേഷം ബർദേസ്സാൻ രചിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം ആണ്. ഈ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രചിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് ഒട്ടുംതന്നെ സംശയിക്കേണ്ടിയ ആവശ്യം ഇല്ല എന്നാണ് ഏകദേശ നിഗമനം.

മണിക്കയെ മതക്കാരരുടെ ഒരു കിഷ്കിന്ദ പണ്ഡിതൻ ആണ് 'മഹർനാമ' (Mahrnamah). ഇത് മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിന്റെ, സൊഗതിയാൻ തർജ്ജമയുടേതാണെന്നു എന്ന് സംശയിക്കുന്നു. കാരണം griv എന്നൊരു പദം മുഖ്യത്വം പ്രാപ്യം അതിൽ ഉണ്ട് എന്ന് Researches in Manichaeism എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ griv എന്ന വാക്കിന് പല അർത്ഥങ്ങളും ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചിതാവ് വിഭാവനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. garev, griva, griva-pan, grivak. girivah ഇങ്ങനെ പല വിധത്തിലും എഴുതി എന്താണെന്ന് പറയാൻ

സാധിക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്തത് ഈ griv-garev, 'കാതെ' (ഗ്രാമ) എന്ന പദം അല്ലേ? എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. മണിമേഖല മുല്ലത്ത് കാതെ ആയിട്ടാണല്ലോ രചിച്ചത്. Livandag, Bostag, secle ഇങ്ങനെയും വാക്കുകൾ ഈ കീഴ്ന്നത്തിൽ ഉണ്ട്. അവ 'ശൈവാദി കൾ, ബൗദ്ധർ, ശീലവാന്മാർ' എന്നീ മണിമേഖലയിലെ പദങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ളവയാണ്.

Zindakarii എന്ന് മരൊന്ത ഗ്രന്ഥം കൂടി മണിക്കര മതക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പദത്തിന് Alive-making, Quickening, Vivification എന്നെല്ലാം അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തമിഴ് പഞ്ചമ ഹാകാവ്യങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതായ 'ജീവക ചിന്താ മണി'യുടെ സൊഗതിയാൻ തർജ്ജമയാണോ Zindakarii (Zindakal- ചിന്തകൾ) എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. തമിഴിലെ പഞ്ചമ ഹാകാവ്യങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുമാറാണ്, മണി തന്റെ അർത്ഥം തിരുഗ്രന്ഥങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എങ്ങനെയൊരപും, ഈ പഞ്ചമ ഹാകാവ്യങ്ങളും, മണിയുടെ പഞ്ച തിരുഗ്രന്ഥങ്ങളും തമ്മിൽ എന്തൊരു അന്തരബന്ധവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെനിന്നും അർത്ഥനിരയിൽ എന്തിനേക്കാൾ, തോമായുടെ നടപടികൾ കൂടാതെ, സംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ അത്യുന്നതയിൽ എത്തിയ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം മേരൊന്തിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം എന്തിന് സംശയമില്ല. കേരള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു കൂടുതൽ ഗവേഷണം നടത്തിയാൽ അത് നമ്മുടെ നാടിന് ചെയ്യുന്ന വലിയ ഒരു സേവനമായിരിക്കും.

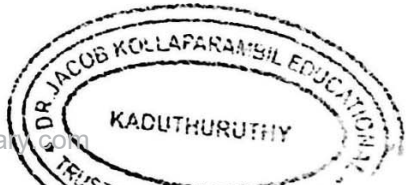
പേർഷ്യയിൽ നിലവിലിരുന്ന അലക്സാണ്ടറുടെ കാലഗണനത്തിന്, സെലൂക്കിയൻ കാലഗണനത്തിനും തമ്മിൽ 13 വർഷത്തെ വ്യത്യാസം ഉള്ളതിനാൽ, പേർഷ്യയിലെ പുരാണ ചരിത്രങ്ങളുടെ കാലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഈ വ്യത്യാസം എപ്പോഴും ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരാറുണ്ട്. അതിനാൽ കൃത്യമായ ആണ്ടുകാലം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഏറ്റവും കൃത്യമായി തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കാലഗണനം ഇരവികോൽത്ത് ചെയ്തപ്പടിന്റെ മതമാണ്. അത് കലികാല ഗണന വ്യക്തം തിട്ടപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ശരിയാക്കിയിരിക്കാൻ വളരെ ന്യായം ഉണ്ട്.

മണിക്കയമതത്തിന്റെ ഇറ്ററിലും, കാഞ്ചിപ്പുരം.

മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നപ്രകാരം, മണിമേഖല വഞ്ചി നഗരത്തിൽ ധർമ്മതത്വങ്ങൾ ആരാഞ്ഞശേഷം കാച്ചിയിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. തൊണ്ടിനാട്ടിൽ കാച്ചി നഗരത്തിൽ (കാഞ്ചിപ്പുരം) വന്ന മണിമേഖല, അറവണ അടികളിൽ നിന്നും ബുദ്ധധർമ്മാപദങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് അവിടെ തപസ്വിനിയായി കഴിയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. മണിമേഖലാ കാവ്യത്തിലെ, കഥാപാത്രത്തെ, കഥാകൃത്തു് തൊണ്ടിനാട്ടിൽ കാഞ്ചിപ്പുരത്തു് കൊണ്ടുപോയി സന്യസിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും, ഈ ചരിത്രം മണിയുടെ തന്നെ ചരിത്രം ആണ്. അദ്ദേഹം പേർഷ്യയിലേക്ക് തിരികെ (എ. ഡി. 240-242) പോകുന്നതിനു് മുൻപായി വഞ്ചിനഗരത്തിൽ നിന്നും കാഞ്ചിപ്പുരത്തു് പോയി തന്റെ മതത്തിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കി അവിടെ ധന്യവ്യപാരികളും സമ്പന്നരായ ചെട്ടികളെ തന്റെ അനുതായികൾ ആക്കിത്തീർത്തു. തൊണ്ടി നാട്ടിലെ നാടുവാഴിയെപ്പോലും മണിക്കയമതത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്. ബുദ്ധമതക്കാരനായ ഒരു രാജാവിനെ തന്റെ മതത്തിൽ ചേർത്തായി രേഖയുണ്ടു്. മണിക്കു് ശേഷം, പേർഷ്യയിൽ നിന്നും വന്ന മാർ ആമ്മോനും കൂട്ടരും ചാണ്ടിനാട്ടിൽ കോർക്കൈരിൽ വന്നിറങ്ങിയെങ്കിലും, കാഞ്ചിപ്പുരത്തു് തന്റെ കൂടെ വന്ന പാത്മ്യരെ കൂടിയിരുത്തിയ ശേഷം, അവിടെ നിന്നും വെള്ളാളരുടെ ഒരു കൂടിയേറ്റ സംഘവുമായി നാട്ടിലേക്ക് വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൂടിയേറ്റ സംഘമാണ് വേണാടു് ചടുത്തുയർത്തിയതു്. അതുപോലെ മാർ ആമ്മോന്റെ കൂടെ തൊണ്ടി നാട്ടിൽ കൂടിയേറിയ പാത്മ്യരാണ് (പഹലവർ) പല്ലവരാജ്യം ചടുത്തുയർത്തിയതു്, മാർ ആമ്മോൻ, ആശി നാട്ടിൽ നിന്നും തിരികെ തൊണ്ടിനാട്ടിലേക്ക് പോകുകയും, അവിടെ മേഖലപ്പുരിൽ വെച്ച് മൃതിയടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മണിയുടെ പ്രാചീനങ്ങൾ

ബാർദൈസാന്റെ ജ്യോതിശാസ്ത്രവും, ബഹിരാകാശഗണിതവും (Cosmology) പഠിച്ച്, അതിനെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്തിച്ചതു്, മണി ആണെന്നുള്ളതു് ഒരു സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട വാസ്തവമാണ്. അതേപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം Bardaisan of Edesa⁵³ എന്ന ഗ്രന്ഥ



ത്തിൽ നിന്നും താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'Mani did, however, make the acquaintance of Bardaisan's cosmology and the dualistic germ it contained (Light and Darkness) he developed the full.'

'Ephrem calls Bardaisan the 'teacher of Mani' and says that the latter borrowed much from him, astrology in particular'

ബർദ്ദൈസാന്റെ പ്രചാരനം ഒന്നാം ഭാഗം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്നല്ലോ മണിയുടെ പ്രചാരനങ്ങളിൽ രണ്ടാമ്കും അതിപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതും സംഭവിച്ചതുമായ സംഗതികളും ആണ്. അവയെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തേതു് ഒരു വലിയ യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു് അതിനു ശേഷം, ലോകം രണ്ടായി തിരിയും. എ. ഡി. 1939-ൽ വലിയ യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ലോകം രണ്ടു് ചേരിയായി തിരിഞ്ഞു. Socialists and Capitalists പക്ഷെ ഈ രണ്ടു് ചേരിയിൽ ഏതു് വെളിച്ചം ലോകം, ഏതു് ഇരുണ്ടലോകമെന്നു് മാനു് വായനക്കാർ തന്നെ അവരവരുടെ മനോഗതിയനുസരിച്ചു് വിധിയെഴുതുകയാണ് ഉത്തമം പക്ഷെ ഇനിയും ഒരു വലിയ യുദ്ധം പൊട്ടി പുറപ്പെടാൻ സാധ്യതയില്ല. അങ്ങനെയുണ്ടായാൽ തന്നെ ചേരി തിരിയാൻ ആരും അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ!

രണ്ടാമത്തെ പ്രവാചനം 54 'മണിമേഖല'യിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ആ പ്രവാചനത്തിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'ഇരുപതു പരന്നു് കിടന്ന വിശാലമായ ഭൂമിയിൽ വിരിഞ്ഞ കിരണങ്ങളോടു കൂടിയ സൂര്യൻ ഉദിച്ചതുപോലെ ആയിരത്തി അൻപതുറ്റി ചതിനാരം ആണ്ടിൽ ശ്രീ ബുദ്ധൻ അവതരിച്ചു. അതിനു് ശേഷം വലിയ കുളത്തിലുള്ള മടന്മാകുന്ന ചെറിയ വഴിയിൽ അത്യധികമായ വെള്ളം കടക്കുന്നതുപോലെ വലിയ അളവൊന്നുമില്ലാത്ത ചെറിയ ചെവികൾ വഴി നിസ്സീമമായ നൂലർമ്മങ്ങൾ, ഹൃദയം നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുക കൈക്കൊള്ളത്തക്കവിധം പ്രവേശിക്കും.''

അഹിംസയാകുന്ന ബുദ്ധധർമ്മോപദേശം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടും നിരഹാര സത്യാഗ്രഹം എന്ന ഉടവാളും ഏന്തി, ഇന്ത്യയിലെ ജനകോടികളെ സുൽഭം അറിയിച്ച മഹാത്മാവായ മോഹൻ ദാസ് ഗാന്ധിയല്ല; മണിമേഖലയിൽ പറയുന്ന ശ്രീബുദ്ധന്മാരും. മണിമേഖലാകാവ്യം ഏ. ഡി. 228-നും 240-നും മദ്ധ്യേയുള്ള കാലത്താണ് രചിച്ചത്. അതിനുശേഷം ഏകദേശം 1616 വർഷത്തോളംകഴിഞ്ഞാണ് (ഏ. ഡി. 1869) ഗാന്ധി ജനിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു കൂടി 30 ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ കൊലകളുമായി തീരേണ്ട കർക്കശ്വര നഗരത്തെ നിരഹാര സത്യാഗ്രഹത്തിൽ കൂടി സമാധാനത്തിലേക്ക് നയിച്ച ഈ മഹാത്മാവ് ശ്രീബുദ്ധന്റെ അവതാരമല്ലേ?

നിരഹാര സത്യാഗ്രഹമാകുന്ന ഏക ആയുധത്തോടുകൂടി, തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ചോദ്യമായി തീർന്ന കർക്കശ്വരയിൽ, നടക്കാമായിരുന്ന ഹിന്ദു മുസ്ലീം സംഘടനം അഹിംസയാകുന്ന ധർമ്മോപദേശത്തിൽ കൂടി ഇല്ലാതാക്കിയ ആ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി "Freedom at Midnight"⁵⁵ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

Calcutta's Hindu, Sikh and Moslem leaders framed a joint declaration solemnly promising Gandhi 'We shall never allow communal strife in the city again and shall strive unto death to prevent it.'

'Finally, at 9. 15 in the evening of September 4, 1947, seventy three hours after he had begun it, Gandhi ended his fast.'

'Calcutta he said, 'holds today the key to peace in India. The least incident here can produce incalculable repercussions else where. Even if the whole country side goes up in conflagration, you must see to it that Calcutta is kept out of the flames.'

'Gandhi has achieved many things, his old friend Rajagopalachari noted: but there has been nothing not even independence, which is so truly wonderful as his victory over evil in Calcutta.'

മഹാത്മാഗാന്ധി, മണി പ്രവചിച്ച ശ്രീബുദ്ധന്റെ അവതാര

മാണെന്നുള്ളതിന്, ഇതിൽ കൂടുതൽ ഒരു തെളിവ് വേണ്ടമാ എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അനേക വർഷങ്ങളിലായി, തന്റെ ധർമ്മപദേശങ്ങൾ ചെറിയ മടയിൽ കൂടി കളത്തിലേക്ക് വെള്ളം കയറുന്നതുപോലെ, ജനകേടുകളുടെ ചെവിയിൽ കൂടി ഹൃദയത്തിൽ കയറി നിറഞ്ഞു, കയ്യുതയിലും, പ്രയാസത്തിലും, രാഷ്ട്രീയമായ മുഷണങ്ങളിൽ പോലും, സാഹിത്യ ശീലന്മാരാക്കി ഇന്ത്യയുടെ അഖണ്ഡതയ്ക്ക് ഭംഗം വരുത്താതെ നിലനത്തു നന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ യാഥാർത്ഥ്യമല്ല.

ബുദ്ധം ശരണം ഗച്ഛാമി.
 ധർമ്മം ശരണം ഗച്ഛാമി.
 സംഘം ശരണം ഗച്ഛാമി.

Notes

1. കേരളത്തിന് സുദീർഘമായ ഒരു വ്യംചാര ചരിത്രമുണ്ട് വ്യംചാരികളുടെ താല്പര്യം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നാനാതരം വാണിജ്യ സംഘടനകൾ പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്ക് വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പങ്ക് വഹിച്ച സംഘടന 'മണിഗ്രാമമാണ്.'

Ref: കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 145

2. Ref: ചിലപ്പതികാരം, അവതാരിക, പേജ് xi

3. Ref: കേരള ചരിത്രം വാല്യം 1, പേജ് 1079

4. Ibid 1054

5. മണിമേഖല, 25-ാം ഗാഥ, 181-185 വരികൾ.

6. 'മണിമേഖലയെന്ന മഹാകാവ്യത്തെ ഇളക്കോവടികളെ ചെല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചുവെന്ന് മണിമേഖലയുടെ ഉപോദ്ഘാതത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും, കണ്ടെച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിരുന്നു

ന്ന പണ്ഡിതവരേണ്യനായ ചീത്തലെ ചാത്തനാർ തന്നെയാണു് മണിമേഖലയുടെ കർത്താവു് എന്ന് സർവ്വ സമ്മതമായിരിക്കയാലും മേരൻ ചെങ്കട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചവരായ പരണൻ പതിറപ്പത്തിൽ ചുങ്കളിപ്പാടിയിരിക്കുന്നതിനാലും ഇളക്കോവടികളുടെ കാലവും, കടൈച്ചുങ്കപ്പുലവരുടെ കാലവും ഒന്നു തന്നെ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.’

Ref: ചിലപ്പതികാരം, വ്യാഖ്യാനം, അവതാരിക, പേജ് x

7. (a) ‘കടൈച്ചുങ്കത്തെ, മുടത്തിരുമാറൻ എന്ന പാണ്ഡ്യൻ മധുരയിൽ നിലനിർത്തിവന്നു. 1800 ആണ്ടുകളോളം ഇതിനു് ആയസ്സുണ്ടായിരുന്നു.’ Ibid-xi
7. (b) ‘Zoroastrain priests called Mani ‘fiendincarnate’ or crippled devil, since he appears to have been lame.’ Ref: Researches in Manichaeism by A. V. W: Jackson page 6
8. മണിമേഖല, അവതാരിക, പേജ് j
9. Ref: ചിലപ്പതികാരം, കൊലക്കളിഗാഥ, 190-202 വരികൾ.
10. ‘Mani appeared in the presence of Shapur, and on his shoulders radiated something like two candles.’
Ref : MANI, page 189
11. ‘മണിമേഖല, അവതാരിക, പേജ് vii
12. ചിലപ്പതികാരം, അവതാരിക, പേജ് viii
13. ‘After finding the name of Paraclete in the Christian Scriptures, Mani applied this title to himself.’
Ref : MANI, page 37
14. Ref : മണിമേഖല, അവതാരിക, പേജ് vii
15. Ref ; Ibid (ചരികം, 94-98 വരികൾ) 12
16. Ibid 13

- (17) Ibid (കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളും) xix
18. Ref ; ചിലപ്പതികാരം, അവതരിക, പേജ് xxviii
19. Ref : Researches in Manichaeism, by Jackson page 5
20. Ref : മണിമേഖല, അവതരിക, xvii-xviii
21. Ref : ചിലപ്പതികാരം, അവതരിക, xxvii-xxviii
22. Ref : മണിമേഖല, കഥയും കഥാപാത്രങ്ങളും, പേജ് xxxiii
23. Ref : മണിമേഖല, അവതരിക, പേജ് vi
24. Ibid xii
25. Ref : MANI, page 106.
26. 'The origin of three fold seal in manichaeism appears to be Budhistic. They are moral seals of body, word and thought.' Ref : Researches in Manichaeism, page 111
27. Ibid - 199.
28. MANI, page 128.
29. The word parinirvana occurs in Pali, Buddhist texts in relation to the death of Budha himself. The death of Budha is called the complete Nirvana. In all, probability. Mani came across the doctrine of re-birth during his stay in India.' Ibid 151.
30. Ibid 155
31. Ibid 259
32. Ibid 189
33. Ibid 107
34. മണിമേഖല, ചരിക, 94-98 വരികൾ.

- 35, 'Through out the religion the numeral 5 runs as a Sacred Number, while 7 and 12 have also symbolic significance.'

Ref : Researches in Manichaeism, page 15.

- 36) 'The five orders beginning with the lowest were these.
1) Hearers, 2) Elect. 3) Elders. 4) Bishops 5) Masters or Teachers.

Ref; Ibid 15.

- 37) His five holy books are: 1) Great gospel. 2) The treasure of life. 3) The book of the Pragmateia. 4) The book of Mysteries. 5) The book of the letters (Epistles)

Ref: MANI page 113.

- 38) Researches in Manichaeism, page 312.

- 39) മണിമേഖല, അവതാരിക, പേജ്^o vi

- 40) Ref: Bardaissan of Edessa, page 204.

- 41) Ref: മണിമേഖല, അവതാരിക, പേജ്^o xxxii

- 42) Ibid viii`

- 43) Ref: Acts or Thomas, by klijn page 105-107

- 44) Ibid 106-107

- 45) 'Al-Biruni the Arabic author stated: Mani allowed his followers sexual intercourse with young boys, because every Manichaeian was accompanied by such a young boy.'

Ref : MANI, page 193,

- 46) Ref : മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 1, പേജ്^o 478

- 47) 'Sexual intercourse also dilutes the amount of darkness

in the world, and so it is a form of purification.'

Ref: Bardaissan of Edessa page 226

- 48] 'Ephrem calls Bardaissan the 'teacher of Mani' and says that the latter borrowed much from him, astrology in particular

Ref: Ibid 225

- 49] 'Jesus warned His disciples that false christs and false prophetes would arose and that they would with great signs and wonders try to lead astray even the elect.'

Ref ; Gospels, Mathew 24:5; Mark 13:6; Luke 21:8.

- 50] Ref : Studies in the Coptic Manichaen Psalm—book, page 164

- 51] 'Book of Mysteries is of third century and belongs to the Manichaeen cannon.'

Ref : Bardaissan of Edesa, page 205.

- 52] 'griv. This a common word in the Turfan texts It is found some thirty times in the Manichean Hymn book Mahrnamag'

Ref: Researches in Manichacism, page 88

- 53) Ref : Bardaissan of Edessa, page 225.

- 54) Ref : മണിമെഖല, 120-ാം ശാഖ, 75-94 വരികൾ

- 55) Ref : Freedom at Midnight page 310



മൈലാപ്പൂർ കഥ

മണിയുടെ പ്രധാന ശിഷ്യനായ മാർ ആമ്മോനും പാത്മ്യാ രാജകുമാരനായ ബാത്തും, കുറെ അനുയായികളും, മണിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഏ ഡി 274-ൽ പേർഷ്യയിൽ നിന്നും കപ്പൽ കയറി കേൾകൈയിൽ വന്നിറങ്ങി, പാസ്യുനാട്, വേണാട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ തെക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ മതപ്രചരണം നടത്തുകയുണ്ടായി. മണിക്കയമതത്തിൽ ആമ്മോന് ഒരു അപ്പോസ്തോലന്റെ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. അതിനാൽ മാർ ആമ്മോൻ എന്നാണ് തന്റെ മതാനന്ധം വികരം അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നത്. ചിലയിടത്തു 'മാരി അമ്മു, എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, മണി രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ ഇന്ത്യയിലേക്ക്, അയച്ചിരുന്നു, എന്ന്, അന്ത്യോഖ്യാസഭയുടെ നേതാവായിരുന്ന മൈക്കിൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രധാനമായും, തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കാണുന്ന മാരി അമ്മൻ കോവിലുകളും, മയിലിനെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സുബ്രമണിയുടെ (Pure Mani) പ്രതിഷ്ഠകളും, മേൽപ്പറഞ്ഞ 'മാരി അമ്മു, ആയി എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?

മണിക്കും മണിയുടെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ആകാശത്തിൽ പറക്കാനുള്ള മാന്ത്രികശക്തിയുള്ളവർ ആയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ മൈലാപ്പൂരിലെ മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കഥയും മയിലിനെ ബന്ധപ്പെടുത്തിയുള്ളതാണ്. മൈലാപ്പൂരിൽ ഒരു വനാന്തരത്തിൽ മയിലുകളെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വേടൻ ഒരു ദിവസം ഏതാനും മയിലുകളെ കാണുന്നതിനിടയായി. അവരുടെ പ്രധാനി അവിടെയുള്ള ഒരു പറന്നകല്ലിൽ ഇരിക്കുന്നതായും കണ്ടു. വേടൻ ഒരു അമ്പു എഴും അമ്പുകൊണ്ട് മുറിവേറ്റ തലവൻ മയിൽ പറന്നുപോയി. അന്തരീക്ഷത്തിൽ വെച്ച് അത് മനുഷ്യരൂപം ധരിക്കുകയും മരിച്ച് തന്റെ വിഴു കയും ചെയ്തു. ഈ അതുല്യസംഭവമറിഞ്ഞ നഗരാധിപൻ സ്ഥലത്തെ

ത്തിന് അത് വിശുദ്ധതോമാശ്ലീഹായുടെ മൃതദേഹമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. 3

തോമായുടെ നടപടികളിൽ പറയുന്ന മാർത്തോമ്മായുടെ രക്തസാക്ഷി മരണകഥയുമായി യാതൊരു വിധത്തിലും മേല്പറഞ്ഞ കഥ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. എന്താൽ അതുകൂടി സിദ്ധിക്കാൻ മയിലിനെപ്പോലെ പറക്കാൻ കഴിയാത്ത, മണിക്കയ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആമ്മോന്റെ കഥയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞത് എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ കഥ ഒരു പോർത്തുഗീസ് ചരിത്രകാരനും ഗവേഷകനുമായ റുവാൻ ബർബോസ്സായ്ക്ക് ഏ. ഡി. 1514-ൽ കൊല്ലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുമാണ് കിട്ടിയത് എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. കൊല്ലത്തും കൊല്ലത്തിനു തെക്കോട്ടും മലങ്കര നസ്രാണികൾ അല്ല പ്രത്യേക മണിക്കയ മതക്കാർ ആയിരുന്നു പ്രബലസമുദായമെന്ന് ചെപ്പേടകളും ചരിത്രങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽ നിന്നുമായിരിക്കും ബർബോസ്സായ്ക്ക് മേൽപറഞ്ഞ കഥ കിട്ടിയത്.

ഏ. ഡി. 1837-ൽ കണ്ണൂർ മൺഡ്രോയുടെ കാവംവരെ (തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ) മണിക്കയ മതക്കാർ കൊല്ലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖയുണ്ട്. കൊല്ലത്തിന് അടുത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നത് തേവലക്കര പള്ളിയാണ്. കൊല്ലത്തു് മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച പള്ളി കടൽ കയറി മുങ്ങിപ്പോയി എന്നൊരു സങ്കല്പം ഉണ്ട്. പക്ഷേ കേരളത്തിന് തീരപ്രദേശങ്ങളായി കര ഉണ്ടാകുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, മറിച്ച് കടലിൽ തീരപ്രദേശങ്ങൾ പോകുകയല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കടൽ പുറകോട്ടു് ഒഴുകിയ വേൽകഴ കിട്ടവന്റെ (ചെങ്കട്ടവന്റെ) കഥ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. വേമ്പനാട്ടു് കായലിന് പടിഞ്ഞാറു വശമുള്ള കര ഇദ്ദാഹം നാടുവാണ (മുനാം നൂററാണ്ടിൽ) കാലത്തു് കടൽ പുറകോട്ടു് മാറി തെളിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളാണ് എന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. അതുപോലെ കൊച്ചി അഴിക്ക് വടക്കുള്ള തീരദേശങ്ങളായ വൈപ്പും, പുളയെപ്പും ഇതുപോലെ കര തെളിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളാണ്.

മോ പാണ്ഡ്യനാടുകളുടെ തെക്കൻദേശങ്ങളിൽ മണിക്കയമതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ മാർ ആമ്മോനും, അത്ഥനാനും ആദ്യം വ്യാപൃതരായിരുന്നു. പിന്നീടു് അവർ, മണി തൊണ്ടിനാട്ടിൽ ആദ്യം സ്ഥാപിച്ച സഭയിലെ അംഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ മൈലാപ്പു

രിലേക്ക് പോകുകയുണ്ടായി. മാർ ആന്തോൻ ചൈലാപ്പൂരിൽ വരുന്നതു് സംഘകാലത്താണു്. ഈ കാലത്തു് ചെന്തമിഴ് നാടിനെ അഞ്ചു പ്രാദേശിക ഖണ്ഡങ്ങൾ ആയി തരംതിരിച്ചിരുന്നു. കുറിഞ്ചി, പാലായ്, മുല്ലയ്, മരുതം, നെയ്യ്കൽ എന്നാണു് ഈ അഞ്ചു ഖണ്ഡങ്ങൾ. ചൈലാപ്പൂർ, കുറിഞ്ചി, മേഖലയിൽ (Region) പെട്ടതാണു്. അവിടത്തെ ആളുകൾ അന്യകൊണ്ടു് എയ്യു് ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടുന്നു. പരമികൾ മൈലുകളും, തത്തയും ആണു് 'തിന' ഈ ഖണ്ഡത്തിലെ പ്രധാന ഭക്ഷ്യ ആഹാരമാണു്.

ചൈലാപ്പൂരിൽ ഒരു മലയിൽ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാർ ആന്തോൻ യാദൃച്ഛികമായി, ഒരു വേടൻ മയിലിനെ ഉന്നംവെച്ചു് എയ്യു അന്യകൊണ്ടു് ഭരണം അടഞ്ഞു. മാർ ആന്തോന്റെ മരണശേഷം കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അർദ്ധസ്വാൻ രാജകുമാരനും അനുയായികളും അദ്ദേഹത്തെ മണിക്കയപുരോഹിതന്മാരെ അടക്കുന്ന ആചാരപ്രകാരം വടക്കോട്ടു് ദർശനമായി ഇരുത്തി അടക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. പോർത്തുഗീസ്സുകാർ ചൈലാപ്പൂർ കുമ്പർ പൊളിച്ചു് ഗവേഷണം നടത്തുവാനു കണ്ടു കിട്ടിയ അസ്ഥികളുടെ കൂടെ ഒന്നരഗുഡൻ കൊള്ളുന്നതും, മണ്ണുകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു മൺകലം കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ മൺകലത്തിന്മേലായിരിക്കും ആന്തോന്റെ ശിരസ്സു് എന്നെ വടക്കോട്ടു് യൂവനക്കന്ത്രത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം കെട്ടിയിരുന്നതു്. ഈ ആചാരം മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ 'പണ്ടാരങ്ങൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും നടപ്പുണ്ടു്. ഇവർ മരിച്ചയാളിനെ വീട്ടിൽ തന്നെ ഉരലിൽ കെട്ടിയാണു് ദർശനത്തിനു് ഇരുത്തുന്നതു്. ഇവർ കൊല്ലത്തു ഒരു പ്രബല സമൂഹമായിരുന്നു. മണി ഗ്രാമക്കാരുടെ അവശേഷിക്കുന്ന വിഭാഗം അല്ല, എന്തും സംശയിക്കുന്നു. മണിക്കയ പുരോഹിതന്മാരെ ഇരുത്തിയാണു് അടക്കുന്നതു് എന്തും ചരിത്ര രേഖ തന്നെയുണ്ടു്.

വൈറാഹ്യാസ്സു് എന്ന ചരിത്രകാരൻ, 'ചൈലാപ്പൂർ കുമ്പാറിടം' 81 ഇറ നു് ഭൗതികാവശിഷ്ടം കണ്ടെടുത്തതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് താഴെ പറയും പ്രകാരം ആണു്.

“ഇന്ധ്യയിൽ നല്ലപരിചയമുള്ള ഒരു അർത്ഥാനീയൻ വ്യോപാരിയുമൊന്നിച്ചു് സാഹസികരായ ഏതാനും പരങ്കികൾ 1517-ൽ

കൊറോമൺസ് തീരത്തു് എത്തി. ആധുനിക മദ്രാസു് നഗരത്തന്റു്, വടക്കു് പള്ളിക്കൊടു് എന്നിടത്തു് അവർ കരയിറങ്ങി, മൈലാപ്പൂരി ലേക്കു് പോയി. അവിടെ ഒട്ടേറെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ നാഷണലിഷ്യങ്ങളും, വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള കല്ലുകളും മറ്റും മറിഞ്ഞു വീണു കിടക്കുന്നതു് കണ്ടു. ഈ നാശനഷ്ടങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നാശം ഭയം സംഭവിക്കാത്ത ഒരു ചെറു ദേവാലയവും അവർ കണ്ടു. ആ ചെറു പ്രാർത്ഥനാലയത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തും പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള കുരിശടയാളങ്ങൾ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആഗതർ ഉൾത്തൊലയവും, കുരിശടയാളങ്ങളും മറ്റും താൽപര്യപൂർവ്വം നോക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് സമീപവാസിയായ ഒരു മൂർ (മുസ്ലിം) അവരുടെ അടുക്കലേക്കു് ചെന്നു്, പഴയ ഒരു പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു് അവിടെ കാണുന്ന പ്രാർത്ഥനാലയം, മാർത്തോമ്മാ സ്ത്രീഹായുടേയും അദ്ദേഹം ആദ്യം മാഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്തവരുടെയും ഉത്ഭവങ്ങൾ അവിടെയാണു സംസ്കരിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു എന്നും ധരിപ്പിച്ചു. അവിടെ ഒരേ ക്രിസ്ത്യാനിപോലും ഇല്ലായിരുന്നു മെഴക തിരിക്കാലുപോലും ആരോ നീക്കം ചെയ്തിരുന്നു ഇതുകൊണ്ടാണെന്നു പറകിലും ഭഗവാനായില്ല അവർ പരിശുദ്ധന്റെ ഭക്തികാവാശി വൃഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കപ്പായത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളും സ്ത്രീഹായെ കുത്തിക്കൊന്ന കൂർത്ത അഗ്രവും അവർക്കുകിട്ടി. 9'

പി. ഇ. കേയ്, മിൽനിറേ എന്നീ പാശ്ചാത്യചരിത്രകാരന്മാരും മേല്പറഞ്ഞ കഥ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. മിൽനിറേ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

'1517-ൽ രണ്ടുകെട്ടിറങ്ങിയ ഏതാനും പറങ്കികൾ ഒരു അർമീനിയക്കാരനും ഒരുമിച്ച് മൈലാപ്പൂരിൽ ചെന്നു. വി. തോമാസിന്റെതെന്നു് പറയപ്പെടുന്ന കസബിടം കണ്ടു. അപ്പോഴേക്കും മൈലാപ്പൂരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇല്ലാതായിരുന്നു. ഇടിഞ്ഞുചൊളിഞ്ഞ ഒരു പള്ളിയുടെ ഏതോ ഒരു ഭാഗം വീഴാതെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മുസ്ലിം കമ്പനിടം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നെ 1522 ൽ പൊർത്തുഗലിലെ ജോൺ തൃതീയന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം ഒരു കമ്മീഷൻ മൈലാപ്പൂരിൽ എത്തി വിശുദ്ധ തോമാസ്സിന്റെ ജഡം തേടി അവർ പഴയ പള്ളിയുടെ നാഷണലിഷ്യങ്ങളിൽ കീഴിൽനിന്നു് അപ്പോ

സ്കോലന്റെയും അദ്ദേഹം മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്ത രാജാവിന്റെയും എന്ന് അവർ പറയുന്ന അസ്ഥികളും അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗിച്ച ക്ഷമത്തിന്റെ തലയും കണ്ടെടുത്തു.'¹⁰

പോർത്തുഗീസ് രാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടു കൂടിയാണ്, ഇന്ത്യയിലെ പോർത്തുഗീസ് അധികാരികൾ മൈലാപ്പൂരിലുള്ള കബറിടം തുറന്നു ഗവേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായത്. ദുവാത്തെ ബർബോസ്സാ എന്ന ചരിത്രകാരനാണ് ഇതിന്റെ സൂത്രധാരൻ. ഈ ബർബോസ്സായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് പവിഴമുത്തുകളുടെ നാടായ 'ബഹറിൻ' പിടിച്ചെടുക്കാൻ പോർത്തുഗീസുകാർ ഒരുമ്പെട്ടത്. ക്ഷതക മനോഭാവമുള്ള ഇവർ കന്യക മരിയാമിന്റെ രൂപത്തിൽ പതിക്കാൻ ആവശ്യമായ പവിഴമുത്തുകൾക്കു, വേണ്ടി മാത്രമാണ് ബഹറിൻ പിടിച്ചെടുത്തത്. പിന്നീട് അവർ ആ ദ്വീപിനെ പട്ടാളത്താവളമാക്കി.

ഊരാത്തു ബർബോസ്സായ്ക്കു കൊല്ലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നു കിട്ടിയതെന്നു പറയുന്ന വിവരങ്ങളാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്. 'അവിശ്വാസികളാൽ കൊല്ലത്തുവെച്ച് പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മൈലാപ്പൂരിലേക്കു പോയി. അവിടെയും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വസ്ഥമായി വസിക്കാൻ കഴിയാതെയായി. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം അവിടെയേക്കുന്ന താമസം മാറ്റേണ്ടിവന്നു. മരിച്ചവരുടെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വേടൻ ഒരു ദിവസം എന്താനും മയിലുകളെ കാണുന്നതിനിടയായി. അവയുടെ പ്രധാനി അവിടെയുള്ള ഒരു പറമ്പിൽ കഴിയില്ലാത്തതായും കണ്ടു. വേടൻ എന്തു അമ്പ് എന്റു മറ്റി വ്യപറിയ തലവൻ മയിൽ പറമ്പിലായി, അന്തരീക്ഷത്തിൽവെച്ച് അതു മനുഷ്യരൂപം ധരിക്കുകയും മരിച്ച താഴെ വീഴുകയും ചെയ്തു. ഈ അത്ഭുത സംഭവമറിഞ്ഞ നഗരധിപൻ സ്ഥലത്തെത്തി, അതു വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹായുടെ ഭൃതദേഹമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി.'¹²

മൈലാപ്പൂർ കഥയുടെ ഭാഗമായി മറ്റൊരു കഥകളും ഉണ്ട്. അമ്പുകൊണ്ടു മരണം അടഞ്ഞ അപ്പോസ്തോലന്റെ ശരീരം അടക്കം നോവം 13 വലയുരം സംസ്കാരത്തിനു വഴിച്ചെടുക്കുന്ന പുറത്തേക്ക് തള്ളിനിന്നു. അതു കല്ലറയിലേയ്ക്കു താഴ്ത്താൻ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധന്റെ കരം ഒരു പട്ടുതുണിക്കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നവെന്നും ജനങ്ങൾ വിശുദ്ധനോടുള്ള ഭക്തിയാൽ ആ കരം

ചുംബിച്ചുപോന്നിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞകഥ മണിക്കരരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയാണ്. പേർഷ്യയിൽവെച്ചു മരണം അടഞ്ഞ മണിയുടെ വലതുകൈ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വെട്ടിയെടുത്തു പൂജ്യവസ്തുവായി വണങ്ങിയിരുന്നപ്പോലെ മൈലാപ്പൂരിൽ ഉരണമടഞ്ഞ ആമ്മോന്റെ കയ്യും തന്റെ അനയായികൾ വെട്ടിയെടുത്ത് പട്ടുജ്ഞി കൊണ്ടു മൂടി വണങ്ങിയിരിക്കും. ഈ കഥ പോത്തുഗീസ്സുകാർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അതു മാർത്തോമ്മായുടെ കഥ ആക്കിത്തീർത്തു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

മരൊരു കഥ, അപ്പോസ്തോലന്റെ കബറിന് അടുത്തു് ഒരു രാജാവിന്റെ കബറിടവും ഇങ്ങായിരുന്നു. അതു തുറന്നപ്പോൾ ശിലാലിഖിതത്തോടുകൂടിയ ഒരുഫലകം കണ്ടു. അതിൽ '14 തിനെയ് മുതലിയാർ ഇവിടെ ശയിക്കുന്നു' എന്നു് എഴുതിയിരുന്നു എന്നാണു് ചരിത്രം പറയുന്നതു്. ഈ രാജാവു് പാർഥ്യ രാജകുമാരനും, ആദ്യത്തേനെ അനുഗമിച്ചു അർദ്ധബാഹു ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മണിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു കച്ചവടക്കാരനായും, മാർ ആന്റോന്റെ സഹചാരിയും. മൈലാപ്പൂരിൽ കഴിയുകയാലിരുന്നു 'താനെ' അഥവാ 'തിനേ മുതലിയാർ' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആ ഭൂപ്രദേശത്തെ പ്രധാന ഭക്ഷണമായ 'തിന (Millet) വിൽക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരൻ' എന്നാണു്. 'സംഘം' കാലത്തു് ചോളനാട്ടിൽ 16 ബ്രാഹ്മണന്മാരും, രാജാക്കന്മാരും, കച്ചവടക്കാരും മേലോർ (മുതലിയാർ) എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിനു് അർഹരായിരുന്നു അങ്ങനെയൊരുതീര്യം ഇരുന്നു. വെള്ളാച്ചരിൽ കച്ചവടം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരെയാണു് 'ചെട്ടികൾ' 17 എന്നു പറയുന്നതു്. ഈ വെള്ളാച്ചരചെട്ടികളാണു് ചോളപ്രദേശത്തുനിന്നും കൊല്ലത്തു് കടിയേറിയ ഉണ്ടിക്കയെ മതക്കാർ. ഈ വെള്ളാച്ചരചെട്ടികളുടെ നേതാവായ (മുതലിയാർ) അദ്ധ്യക്ഷന്റെ കബറിടം ആണു് മൈലാപ്പൂരിൽ പോത്തുഗീസ്സുകാർ കണ്ടെടുത്ത രണ്ടാമത്തെ കബറിടം ആ കബറിടത്തിന്റെ മുകളിലാണു് 'തിനെയ് മുതലിയാർ' എന്ന ഫലകം കണ്ടതു്. അവിടെനിന്നും കണ്ടെടുത്ത മരൊരു ശിലാലിഖിതത്തിൽ കടലിൽനിന്നും, കരയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ വരുമാനങ്ങളുടെയും ദശാംശം സത്യപ്രതിജ്ഞാ 18 പൂജയും ദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 'തിനെയ് മുതലിയാർ' എന്ന വാക്കുകൾക്കു് മാർത്തോമ്മായെ സങ്കല്പിച്ചു്, പല വ്യവസ്ഥാവിധികളും ചരിത്രകാരന്മാർ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതിൽ വലിയ കഴ

മ്പില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഏ. ഡി. 1547-ൽ മൈലാപ്പൂരിൽ പെരിയ മലയിൽ ഒരു കൽകുരിശ് കണ്ട കിട്ടുകയുണ്ടായി. അതിന് കുറെ അതൃപ്ത സിദ്ധികളുണ്ടെന്ന് പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കണ്ട പിടിച്ച പക്ഷേ ഈ കുരിശു പോലെ തന്നെ ഒരു കുരിശ് കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുകയില്ലായിരിക്കും. ഇതിൽ കൊത്തിയിരുന്ന ഭാഷ പഹലവി ആണെന്ന്, സ്വതന്ത്രമായി ചരിത്രം എഴുതാൻ കഴിയുന്ന ചരിത്രകാരന്മാർ എല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. മാർത്തോമ്മായും ശിഷ്യന്മാരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഷ അര്യമ്യയാണ്. പാറലവിയും, പാർത്ഥ്വഭാഷയും മണിക്കയരുടെ ഭൗട്ട്യാഗിക ഭാഷയായിരുന്നു. പേർഷ്യയിൽ നെപ്പോറിയൻ സഭ (ഏ. ഡി. 431) പ്രബലമാകുന്നതിന് മുന്നേ നൂറ്റാണ്ടു മുൻപു മണിക്കയരുടെ അവിടെ പ്രബലമായിരുന്നു മണിക്കയരുത്തിന്റെ കുരിശാണ് മാർ ആഴ്യാൻ പേർഷ്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു് മൈലാപ്പൂരിൽ പെരിമലയിലെ ഗുഹയിൽ സ്ഥാപിച്ചതു്.

മണി ഒരു വർഷം മുഴുവനും ഒരു ഗുഹയിൽ ഏകാന്തവാസം നടത്തി വരച്ച ചിത്രങ്ങളാണ്, 'അർദ്ധാഷ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതു്. അതുപോലെ മൈലാപ്പൂരിലും, ആമ്മോന്റെ കൂടെ വന്ന ചരിത്രകാരന്മാരും ചിത്രരചനക്കായ അനുയായികൾ ചിത്രങ്ങൾ വരക്കാനും, എഴുതാനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണ് പെരിമലയിലെ ഗുഹ. മണിക്കയരുടേക്കാൾ മണിയെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ അണുപോലും വ്യത്യസ്തം വരുത്തിയിരുന്നില്ല. മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ തെളിവുകളും വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ മൈലാപ്പൂരിൽ മരണം അടഞ്ഞതും അവിടെ കബറടങ്ങിയതും മാർത്തോമ്മാ അല്ല, പ്രത്യേക മണിയുടെ പ്രധാന ശിഷ്യനായ മാർ ആമ്മോനാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

മൈലാപ്പൂരിലെ കബറുടെ തങ്ങളുടെ പകയാണെന്ന് മറുപടിയർ അവാകാശപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രകാരനായ റി. കെ. ജോസഫ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പോർത്തുഗീസ്സുകാർ ഗവേഷണാർത്ഥം അവിടെ ആദ്യമായി ചെന്നപ്പോൾ ആ കബറുടെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് ഒരു മറുപടിയായിരുന്നു. പേർഷ്യസാമ്രാജ്യം മുസ്ലീം ആധിപത്യത്തിൽ വന്നതോടുകൂടി കേരളത്തിലും അതിന്റേതായ മറുപടികൾ ഉണ്ടായി. മണിക്കയരുടെ പള്ളി ആയിരുന്ന തിരുവിതാംകോട്ടു് പള്ളി മുസ്ലീം കൈവശമായി തിരുവനന്തപുരത്തു് 'ബൈമ പെരുന്നാൾ' ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലീം പള്ളി ഇപ്പോഴും

ഉണ്ടു്. മൈലാപ്പൂർ കബറിടത്തിനും ഇതുതന്നെയാണു് സംഭവിച്ചതു്.

പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കെട്ടിച്ചമച്ച മൈലാപ്പൂർ കഥയ്ക്കു് ഒരു മറുപടി പറയാൻ, ബിഷപ്പു് ബ്രൊണിന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു് യോജിക്കുക മാത്രമാണു് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്. “പോർത്തുഗീസ്സുകാർ എവിടേയും, വിശുദ്ധരോടും, വിശുദ്ധവസ്തുക്കളോടും കാണിക്കുന്ന അതിരുകടന്ന ബഹുമാന മനോഭാവം കൃപ്രസിദ്ധമാണു്. അതിനാൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെ സംസ്കരിച്ച സ്ഥലമായി മൈലാപ്പൂർ കബറിടം നിർണ്ണയിച്ചതിലും, ആ പ്രദേശത്തെ പെരിയ മലയ്ക്കും, ചിന്നമലയ്ക്കും പ്രത്യേക പരിശുദ്ധി കല്പിച്ചതിലും ചരിത്രപരമായ വിശ്വാസ്യത വളരെ കമ്മിയായിരിക്കുന്നു” 19

പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്കു് കൊല്ലത്തെ മണിക്കയെ മതക്കാരിൽനിന്നും ആണു് അവരുടെ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആന്തോന്റെറ മൈലാപ്പൂർ കഥ കിട്ടിയതു്. ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസ്സു മുതൽ കൂനൻ കുരിശു് സത്യംവരെ പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ അഭിമുഖമായിരുന്ന മലങ്കരനസ്രാണികൾക്കു് പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കെട്ടിച്ചമച്ചു് ദാനം ചെയ്തതാണു് ‘മാർത്തോമ്മായുടെ മൈലാപ്പൂർ കഥ’. എ. ഡി. 1505-ൽ ‘മൈലാപ്പൂർ കബർ’ വാങ്ങി അറിഞ്ഞ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ 1527ലാണു് അവിടം സന്ദർശിക്കുന്നതു്; ഈ 22 വർഷക്കാലം അവർ എന്തു കൊണ്ടു് മൈലാപ്പൂർ സന്ദർശനത്തിനു് താല്പര്യം കാണിച്ചില്ല? എന്തൊരു 20 വോദം ഉദിക്കുന്നുണ്ടു്. പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്കു്തന്നെ മറ്റേതോത്തായുടെ മൈലാപ്പൂർ കഥയിൽ സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഉള്ളതു് ഇതുമൂലം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

യേശുവിന്റെ കബറിടം കാശ്മീരിലോ?

ഒരു മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആന്തോന്റെറ മൈലാപ്പൂർ കബറിടം ഏതു പ്രകാരം മാർ തോമ്മായുടെ കബറായി മാറാൻപ്പെട്ടുവോ, അതുപോലെ തന്നെ മറ്റൊരു മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആദാസ്സിന്റെ കാശ്മീരിലെ കബറിടത്തെയാണു് അഹമ്മദീയ മുസ്ലീം സമുദായം, ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറിടം ആക്കി തിർത്തു്. മീർസാ-ഇലാം-അഹമ്മദു് എഴുതിയ ‘ജീസുസ് ഇൻ ഡ്യൂം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധമിശ്ഠാ’ എന്നപേരു തന്നെ മണിക്കയെ മതത്തെയാണു് സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

നസ്രാണികളെക്കാളും അതിബലമായ മരൊറാജ സമൂഹം പേർഷ്യയിലും, വടക്കേ ഇൻഡ്യയിലും മലങ്കരയിലും പത്താം നൂറ്റാണ്ടു വരെയെങ്കിലും നിലനിന്നിരുന്നു എന്നുള്ള ചരിത്രസത്യം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവരുടെ അവശേഷിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങൾ നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തിയതു മൂലമാണ് മൈലാപ്പൂരിൽ ചോർട്ട്ഗ്ലീസ്സുകാർക്കും, കാശ്മീരിൽ അഹമ്മദിയർക്കും തെറ്റ് പററിയിട്ടുള്ളതു്.

ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന കാവേരിപ്പു പട്ടണത്തിലെ വാസക്കാലത്തു് മണി ബുദ്ധമത തത്വങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, നിർവ്വാഹണം, പരിനിർവ്വാണം എന്നീ വിശ്വാസങ്ങൾ തന്റെ മതത്തിലേക്ക് പകർത്തുകയും ചെയ്തു. മണിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി തന്റെ അനയാധികര പഠയുന്നതു്, മണി നിർവ്വാണം സ്വീകരിച്ചു് പരിനിർവാണത്തിലേക്ക് വ്യവേശിച്ചു എന്നാണ്. 'ജീസസ് ഇൻഡ്യ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം ബുദ്ധമതത്തിന്റെ കൊച്ചു പകർപ്പു് ആണെന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ മണിക്കു മതം ആണ് ബുദ്ധമതത്തിന്റെ കൊച്ചു പകർപ്പു്.

ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നെ മണി പന്ത്രണ്ടു് അപ്പോസ്തോലന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ മാർ ആമ്മാൻ ചേര രാജ്യത്തേക്ക് അയച്ചുപോന്നു. ഈ അപ്പോസ്തോലന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് കിഴക്കു തീരത്തു് നിന്നും വെള്ളാളചെട്ടികൾ തെക്കൻ കേരളത്തിൽ എ. ഡി. 293-ൽ കുടിയേറുകയുണ്ടായതു്. ഈ കുടിയേറ്റം, മൈലാപ്പൂരിൽനിന്നുള്ള നസ്രാണികളുടെ കുടിയേറ്റം ആയി ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ വാസ്തവം അതല്ല.

മരൊറാജ മണിക്കയർ അപ്പോസ്തോലനായ തോമാ, ഈജിപ്തിലേക്കാണ് പോയതു്. എന്നാൽ മാർ ആദാസ്സ് സിത്യാ (Scythia) ദേശത്തേക്കാണ് പോയതു്. ഈ ദേശത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ താഴ്സ് കെൻറ്, അംഗാറിസ്ഥാൻ, പാക്കിസ്ഥാന്റെ വടക്കു ഭാഗം, ലതാക്, കാശ്മീർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കാശ്മീരിൽ ബാരമുല്ലാജില്ലയിൽ ഖന്യാർ എന്ന സ്ഥലത്തു് കാണുന്ന കബറിൽ പന്ത്രണ്ടു് ശിഷ്യന്മാരും അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ഇരിപ്പിടത്തോടും കൂടിയ ഒരു ചിത്രം ഉണ്ടു്. ഈ ചിത്രം ആണ് അഹമ്മദിയരെ തെറ്റ് ധരിപ്പിച്ചു വന്നു. ബാരമുല്ല അഥവാ 'പന്ത്രണ്ടു് മൂല'

(സന്യാസിമാർ) എന്ന പേര് ആ സമയത്തിന് കിട്ടാൻ തന്നെ ഈ ചിത്രം ആണ് കാരണം.

അഹമ്മദീയർ ഈ ചിത്രത്തെയും, അവിടെ കബറടങ്ങിയ മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലൻ ആദാസ്സിന്റെയും ചരിത്രം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആക്കിമാറി, അവടുത്തെ കബറിടം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആണെന്ന് സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തത്പത്തിൽ മണിക്കയ മതമാണ് ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഒരു കൊച്ചു പകുപ്പ്.

തോമായുടെ നടപടികളിൽ പ്രകാരം മാർത്തോമ്മാ മൈലാപ്പുരിൽ രക്തസാക്ഷി ആകാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുപോലെ, വി. ചേപ്പുനൂക പ്രകാരം യേശുക്രിസ്തു കാശ്മീരിൽ പേകാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല.

Notes

1. Ref : Mani, by Ort. page 33
2. Ibid 99 & 207
3. Ref ; Traditions of St. Thomas Christians, by A. M. Mundadan page 46
4. Ibid
5. Ref : Malankara Nazranikel, Vol I, by Z. M. Paret page 477-478
6. Ref ; Studies in Kerala History, by Elamkulam page 145
7. Ref : Sangam Age, by K. A. Nilakanta Sastri page 29
8. Ref : മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം by Mundadan, Page 94
- 8a Ref ; Malankara Nazranikel, Vol I, Page 478
9. Ibid 411-413

10. Ibid
11. 'In 1485 Duarte Barbosa, a Portugese explorar says of Barem (Bahaain) 'Around it grows much seed pearl. also large pearls of good quality' It is probable that the subsequent seizure of Bahrain by the Portugese in 1522 was due to the wealth of pearl traders, for the Portugese were firm believers in monopolies and wanted to ensure their complete control over the pearl industry.'
Ref : Welcome to Bahraïn, by James Belgrave page 43,
12. Ref : മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം by A. Mundadan' page 69-70
13. Ibid 72
14. Ibid-82
15. Ref : Mani sent his desciples to certain countries with the explicit instruction to act like a merchant, who opens a treasure,'
Ref : Mani by Ort page 112
16. Ref ; Studies in Kerala History, by Elamkulam page 106
17. Ref : ഭക്തിനേരൻഡൂം ചരിത്രം, byDr. K. K. Pillai page 204
18. Ref : മാർത്തോമ്മായുടെ കബറിടം by Mundadan page 93
19. Ibid 22
20. Ibid 34



മണിഗ്രാമം

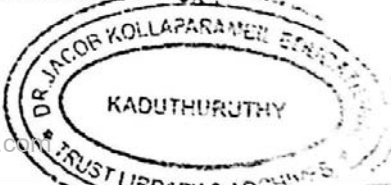
മണി തന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്ന മാർ ആന്തോനിയോയും, അർദ്ധബാൻ എന്ന രാജകുമാരനെയും, പേരനാട്ടിലേക്കു അയച്ചിരുന്ന വിവരം മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽകൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു മണിക്കയൻ (മണി അല്ല) തെക്കേ ഇൻഡ്യയിൽവന്ന്, കേരളത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത് കൊല്ലം മുതൽ കോട്ടാർവരെള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മണിക്കയറിസ്സം പ്രചരിപ്പിച്ചു് അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു്; ചൈറം ഹെറാസസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം 96 കുടുംബക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മണിക്കയരുടെപ്പറ്റി 'കേരളത്തിൽ മാർദ്ദവഴിയുടെ അന്ത്യം' എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം താളിയോലയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശേഖരത്തിൽ കാലഗണനം എങ്ങനെയായാലും പൊളനാട്ടിൽ നിന്നും പേരനാട്ടിൽ കുടിയേറിയ 72 പുരോഹിതന്മാരേയും കുടുംബങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവരിൽനിന്നുതന്നെ ധാരാളമായിട്ടും മണിഗ്രാമക്കാരുടെയും, എന്നു് രണ്ടു കൂട്ടർ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും അതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു് ഈ രേഖ പുണ്യമായി 'മലങ്കരനാസ്രാണികരം, (by Z. M. Paret) വാല്യം ഒന്നിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതു ചുരുക്കമായി താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“കാമോരി പൂപട്ടണത്തിൽ വസിച്ചിരുന്ന വെള്ളാള ചെട്ടികളുടെ നേരെ രാജദ്രോഹം ഉണ്ടായതിനാൽ അവിർ ഏ. ഡി. 293ൽ കപ്പലിൽ കയറി കൊരക്കേണിയിൽ വരികയുണ്ടായി. ഇവർ എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊരക്കേണിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മണിക്കയരുമായി ബന്ധുക്കളായും നിരണത്തുള്ള (നാസ്രാണികളുമായി) വിശ്വാസകരുമായി ഇടപഴകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ ഏ ഡി. 315ൽ മണിക്കവാമകരനെ കണ്ടുകൊണ്ട് വന്നു് പല അതുരങ്ങളും മന്ത്രന്ത്രങ്ങളും നടത്തി. കാവിവസ്ത്രധാരി

പുരോഹിതന്റെ ശവസംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി തർക്കമുണ്ടായി 72 കളായ ചിലർ (ബുദ്ധമതക്കാർ) രഹസ്യത്തിൽ സ്നേഹിതരായി പല തന്ത്രമന്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുകയും രഹസ്യത്തിൽ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ മണിക്കയൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവരവെ, 72 കുടുംബക്കാരിൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത മൂപ്പൻ മരണമടഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ എഴുപത്തിരണ്ടു കുടുംബക്കാരിൽ എട്ടുകുടുംബവും ഇവിടെയുള്ളവരിൽ 20 കുടുംബവും പെരുങ്കി 32ൽ നിന്നും 116 പേർ ഈ മരിച്ച ആളിനെ കോടി തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു ദഹിപ്പിക്കണമെന്നു ശഠിച്ചു, എന്നാൽ ബാക്കിയുള്ള 64 പുരോഹിതന്മാരും മലയാളദേശത്തുള്ള 356 കുടുംബക്കാരും മരിച്ച ആളിനെ മണിക്കയ ആചാരപ്രകാരം വെള്ളശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു മരിച്ച ആളിന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ അടക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു, അങ്ങനെ രണ്ടുചേരിയായി ഹവർ വിവാദപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ എട്ടു കുടുംബത്തോടുചേർന്ന 116 പേർ ഞങ്ങൾ ഗുരുമന്ത്രപഞ്ചാക്ഷരവും കേട്ടു പശുവിന്റെ മാണകവും മൃഗവും, പാലും, മോരും, നെയ്യും കൂടിപഞ്ചകാവ്യമാക്കി സേവിച്ചു സാക്ഷിയാകാതെ ഞങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മണിക്കയ മതത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു മണിക്കവാചകരുടെ സേവാമുത്തിയെ അവർ പറയുന്നതു കാവിൽ കൂടിയിരുന്നതിൽ ശേഷം ഭസ്മം ധരിച്ചു കൃതരമതത്തിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ആ കുടുംബക്കാർ മണികു വാചകരുടെ നാമംചൊല്ലി മണിഗ്രാമക്കാരെന്നും വിളിച്ചു വരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ 64 പുരോഹിതന്മാരോടു ചേർന്ന 336 പേർ മരിച്ചുപോയ മൂപ്പന്റെ ശവം വെള്ളത്തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു മരിച്ചയാളിന്റെ ഭവനത്തിൽ തന്നെ അടക്കി.

മോളദേശത്തു 293ൽ ഉണ്ടായ മതചിന്തയാൽ ആണ് വെള്ളാളവെട്ടികൾ എന്ന മണിക്കയമതക്കാർ കേരളത്തിൽ കൂടിയേറിയതു്. അവർ 72 കുടുംബക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് താളിപ്പരാലയിൽ പറയുന്നത്. ഈ എഴുപത്തിരണ്ടു പേർ, മണിക്കയ മതത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരും അവരുടെ കുടുംബഗുളം ആയിരുന്നു. ഇവർ കൊരക്കണിയിൽ വന്നു അവിടെയുള്ള മണിക്കയമതക്കാരുടെയും, നിരണത്തുള്ള നസ്രാണികളുമായും സാഹചര്യത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുവരവെ ഈ 72 പുരോഹിതന്മാരിൽ ഉടയാനിയായ പുരോഹിതൻ (കുത്തനാർ) മരണമടഞ്ഞു. ഈ കൃഷ്ണനായ



പുരോഹിതന്മാർ രണ്ടുചേരിയായി മാറി. എട്ടു പുരോഹിതന്മാരും അവരെ പിൻതാങ്ങുന്ന 20 കുടുംബക്കാരും ഈ മരിച്ച ആളിനെ ദ്രാവിഡരീതിയനുസരിച്ച് കോടിയൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു റേഡിയോ ക്ഷണമെന്നു വാദിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ 64 പുരോഹിതന്മാരും അവരെ പിന്താങ്ങുന്നവരും, മണിക്കയെ മതാചാരപ്രകാരം വെള്ളശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു മരിച്ച ആളിന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ അടക്കണമെന്നും വാദിച്ചു. പക്ഷെ ന്യൂനപക്ഷക്കാർ, തങ്ങളുടെ വാദം നടപ്പാക്കാതെ പോയതിനാൽ മണികൃ വാചകരുടെ സേവനമുണ്ടായിരുന്ന പന്തലൂർ കവാടിയിൽ കിടയിരുത്തി ഭൂമിയിൽ ധരിച്ച് ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച് അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. ഇവരെ മണി ഗ്രാമക്കാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ 64 പുരോഹിതന്മാരുടെ തീരുമാനം അനുസരിച്ച് മരിച്ച ആളിനെ വെള്ളത്തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു, മരിച്ച ആളിന്റെ ഭവനത്തിൽ തന്നെ അടക്കി എന്നാണ് താളിയോലയിൽ പറയുന്നത്. ഈ 64 പുരോഹിതന്മാരും അവരെ പിന്താങ്ങിയവർക്കും തരിയാശ്ശേരി എന്ന പേരു കിട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ തരിയാശ്ശേരിയാണ്, പാലക്കാട് നാട്ടിലെ ഒരു തുറമുഖമായിരുന്ന കോട്ട കായലിൽ ഏ. ഡി. 345 ൽ വന്നിറങ്ങിയ ക്നായി തോമ്മായേയും കൂട്ടരെയും സ്വീകരിച്ചത്.

തരിയാശ്ശേരിയിൽ, തിരുവിതാംകോട്ട് സുറിയാനിപ്പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന പരമേശ്വരൻ ദിവാൻ ശ്രീ കെ. വി. ഗീവർഗ്ഗീസ് നമ്പാൻ 1948-ൽ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും, ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

‘തരിയാശ്ശേരി അറുപത്തിനാലു വീട്ടുകാരും വേണാട്ടുതിട്ടയുടെ വടക്കുവശം തിരുവിതാംകോട്ട് പള്ളിക്ക് തെക്ക് ചെന്ന് രണ്ടു തെരുവുകളായി താമസിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ഥലം ഇന്നും ‘തരിയാശ്ശേരി’ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. അവർ അന്നത്തെ വനിക്ത്രേഷ്യനാലും, പള്ളിക്ക് കിഴക്കുവശമുള്ള പുരത്തറോഡിന്റെ ഇരുപാർശ്വങ്ങളും ഇവരുടെ വാണിജ്യ വീഥികളായിരുന്നു. സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, രത്നം, പട്ടുതരങ്ങൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു ഇവരുടെ പ്രധാന വ്യാപാര സാധനങ്ങൾ. പ്രസ്തുത സാധനങ്ങൾ വേണാട്ട് കോവിലകത്തേക്ക് നൽകേണ്ട ചുമതലയും ഇവർക്കു തന്നെ. സേനസമ്പാദനത്തിൽ ഇവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. തരിയാശ്ശേരി പ്രകൃത്യാ ദീർഘായുഷ്മാ

നാരായിരുന്നു. ഇവർ കാതിൽ ര്ണവജിതമായ കടുക്കനും മുൻ കടുമയും ധരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ സ്ത്രീകൾ ഭൗതികമായ ആർഭാടങ്ങളിൽ വിമുഖതരായിരുന്നില്ല. മേൽകാതിൽ അനർഘരണങ്ങൾ പതിച്ച കപ്പ്, അടിക്കാതിൽ പാമ്പട, മേലെട്ട്, അരിതഴമ്പൻ, മുടിച്ചി, തങ്ങോട്ടി ഇവയും കഴുത്തിൽ കടുമണി, വിവാഹിതർക്ക് ധരിയാതാലി (കമ്പളന്താലി), കൈകളിൽ പട്ടണകാപ്പ്, കോലിസകാപ്പ്, കാലിൽ മുത്തുക്കൊലിസ്, പാദസപരം, തണ്ട് ഇവയുമായിരുന്നു അവരുടെ ആഭരണങ്ങൾ. അവർ ദേവാലയത്തിൽ മൂടുപടം കൂടാതെ പോവുക പതിവില്ലായിരുന്നു ”

“ഒരു കാലത്തു് ദക്ഷിണ തിരുവിതാംകൂറിൽ വിഷുവിക ബാധയുണ്ടായി. ഈ സാംക്രമികമാറിയിട്ടുള്ളപ്പോൾ അനേകർ ചത്തോടുങ്ങി. ആ കൂട്ടത്തിൽ തരിസായ്ക്കു് കുടുംബങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അക്കാലത്തു് കച്ചവടം പ്രമാണിച്ച് പാണ്ടിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന തരിസായ്ക്കളിൽ പലരും ഈ ബാധയിൽനിന്നു് രക്ഷപെടുന്നതിനു് ഇടയായി. ഈ മഹാ മാരിയിൽ ഭയവിഹാലരായി അവരിൽ പലരും തിരുവിതങ്കോട്ടു് നിന്നും കുടിപുറപ്പെട്ടു് കണ്ടു മതലയ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം, കണ്ടറ, കററാനം, മാവേലിക്കര (തഴക്കര), കൊട്ടാരക്കര, കല്ലട, തോലക്കര, കായംകുളം, കാത്തികപ്പള്ളി, പിറവം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ താരസായ്ക്കുളുടെ അനന്തരഗാമികൾ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്.

“തരിസായ്ക്കു മെട്ടികളെ അവരുടെ പേരിനോടുകൂടി ‘പിള്ള’ എന്നു ചേർത്തു് വിളിച്ചു വരുന്നു. അതു് ഒരു കാലത്തു് നാഞ്ചനാട്ടു് പിള്ളചാരിൽ ചിലർ ഇവരോടു് ചേർന്നതിനാലാണെന്നു് ഒരു വാദഗതിയും ഒരു വമ്പനാട്ടു രാജാവു് അമൃലു നിധിയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു രത്നക്കല്ലിന്റെ രാശ്യം രാസ പ്രയാഗംകൊണ്ടു് വ്യക്തമാക്കിയതിനാൽ വിസ്മയ ഭരിതാം സന്തുഷ്ടനുമായ രാജാവു് പിള്ള സ്ഥാനം കല്പിച്ചു് കൊടുത്തതിനാലാണെന്നു് ചേറൊരു വാദഗതിയുണ്ടു്. ഇവർക്കു് തരിയാക്കര, ധരിയാക്കര, തരിടായ്ക്കര, തരിസായ്ക്കന്മാർ എന്നെല്ലാം പേരുകളുണ്ടു്. ക്യാമ്പി തോന്നായേയും അദ്വാനം കൊണ്ടു വന്ന എഴുപ്പു എഴുപ്പന്തിരണ്ടു് കുടിക്കാരായ ഏകദേശം 400 പരദേശികളെയും പററി തഴതായക്കര എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മൈലാപ്പുരിൽനിന്നും കുറെപേർ കടൽമാർഗ്ഗം കൊല്ലത്തിറങ്ങി വാസം

മറപ്പിച്ചു. അവരെയും തരുവായ്ക്കൾ എന്നും സംബോധന ചെയ്തിരുന്ന അവരിൽ പലരും മണിക്കവാചകരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഹിന്ദുക്കളും, മണിഗ്രാമക്കാരുമായി തീർന്നും അവരിൽ അനേകരും ക്രിസ്ത്യൻ-ഹിന്ദു ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും ഐതിഹ്യമുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു തിരുവിതാംകൂട്ട് തരിസായ്ക്കൾ നാനാസംഘങ്ങളിലേക്ക് മാത്രമെപ്പോയി. എങ്കിലും ഈ പള്ളിയുടെ മൂലത്തെ പ്രസ്തുതമാക്കുന്നതിനായിട്ടെന്നുവണ്ണം അവരിൽ ഒരു കുടുംബം ഇവിടെ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്ക് അപ്രമേയമായ ദൈവാനുഭൂതികളുടെ രഹസ്യങ്ങളെ വെളിവാക്കുന്നു."

ദീവലി കെ വി. ഗീവന്മുട്ടിസ്സ് റമ്പാൻ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ, തരിയാൽക്കളെപ്പറ്റി മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'ബർബോസായുടെ (എ. ഡി 1516) പുസ്തകത്തിൽ തരിയാൽക്കളെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു കാണുന്നു'

'1599-ലെ ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ ഏഴാം മതപ്രമാണവും കാനോനായിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: തിരുവതോട്ട് എന്ന ദേശത്തു മരമോട്ടീസ്സായും ശേഷം മാർത്തോമ്മാവിനുവേണ്ടുന്ന എട്ടും കൂടാതെ ചില നസ്രാണികൾ ഉണ്ടെന്ന് ശ്രദ്ധമാന സുന്നഹദോസ്സ് അറിഞ്ഞതാറെ ആ ആത്മാവാകൾക്കുവേണ്ടി മാർത്തോമ്മാവിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ അവിടെയും ഇടനാഴി ഒരു പട്ടക്കാരൻ നിൽക്കണമെന്നും സുന്നഹദോസ്സ് തീരുമാനിച്ചു.'

'ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്സ് കാലത്തു തിരുവതോട്ട് പള്ളി ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു എന്നും, അതിൽ 40-ൽ ചിലപ്പോൾ സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ആ പള്ളി ഇടവക്കാരൻ ഏറ്റവും ഹിന്ദുക്കളായിപ്പോയി എന്നും, എങ്കിലും അവിടെ പല നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികൾ (തരസാസ്സന്മാർ) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സുന്നഹദോസ്സ് പുസ്തകം എട്ടാം മതപ്രമാണ ആറാം കാനോനായിൽ കാണുന്നു.'

'തിരുവിതാംകൂട്ടെ തരിയാൽക്കാർ അന്ന് (ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്സ് കാലത്തു) റോമൻ കന്യാലിശൈകാതെ നിന്നു എന്നും മോൺസ് എന്ന ലത്തറവണ്ണമോർ 1781-ൽ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു.'

'മാണിക്കവാചകരുടെ ക്ഷുദ്രപ്രവൃത്തികളിലും മറ്റും വെറുപ്പ്'

കാണിച്ച് മരണ നിന്ന തരീസായ്ക്കളുടെ (ചൊവ്വുള്ളവരുടെ) സ
ന്ധതികൾ ഇപ്പോൾ തീരുവാകോട്ട് വാസം ചെയ്തു വരുന്നു. ഇവരിൽ
ചിലർക്ക് പുറംശിവയും (മുൻകൂട്ടം) കാതിൽ ഹൃദയം ഉണ്ട്. ച
രകം ചില ആളുകൾ മാത്രമേ ഉള്ളവെങ്കിലും അവർക്ക് ഒരു പള്ളി
യുണ്ട്. റവ. കുര്യൻ പാദിയുടെ ചരിത്രം. പേജ് 18.'

പക്ഷേ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയ എട്ടു കുടുംബക്കാരെ തിരികെ
മണിക്കയമത്തയിലേക്കു വേർതിരിച്ചു തിരിച്ചു. ചോളദേശത്തു
നിന്നും വന്ന 72 കുടുംബക്കാർ നസ്രാണികൾ ആയിരുന്നു എന്നുള്ള
സങ്കല്പത്തിൽ മാർത്തോമ്മായെ പുറംപുറം ഒരു കഥ പറയുന്നുണ്ട്.
അതായത് 'മാർത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽനിന്നും മൈലാപ്പുരിയിലേക്കു
പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു തന്റെ വേലയിൽ വ്യാപ്തനാ
യിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ 72 കുടുംബക്കാരെ അവിടുത്തെ രാജാവിന്റെ
മതപീഠനം മൂലം അദ്ദേഹം കരവഴിയായി കേരളത്തിൽ (ആരവ
മൊഴിപാതവഴി) കൊണ്ടുവന്നു എന്നാണ്. എന്തായാലും മാർത്തോമ്മാ
എ. ഡി. 293 ൽ കേരളത്തിൽ വരാൻ സാധ്യതയില്ല. അതിനാൽ
ആ ചരിത്രശകലത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ എന്ന ചേരിന് പകരം മാർ
ആമ്മോന്റെ പേര് ചേർത്താൽ ചരിത്രം ശരിയാകും. മാർ ആമ്മോൻ
എ. ഡി. 275നോടു് അടുത്താണ് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വന്നത്. എ
ങ്ങനെയായാലും ക്രൈസ്തവരായിരുന്ന ചില ആരാധകന്മാർ മണിക്ക
യമത്തക്കാർ കാത്തുപോന്നിരുന്നു. അതുമൂലം അവരുടെ തിരോധന
ത്തോടുകൂടി, ചരിത്രകാരന്മാർ മണിക്കയമത്തക്കാർ മലങ്കര നസ്രാ
ണികളായിരുന്നുവെന്ന് സങ്കല്പിച്ച് അവരുടെ കഥകൾ എല്ലാംത
ന്നെ നസ്രാണിമാരും ആക്കിത്തീർത്തു.

കേരളത്തിൽ പത്താം നൂറ്റാണ്ടുവരെയെങ്കിലും ബുദ്ധമതവും
ജൈനമതവും ആയിരുന്നു പ്രബലമതങ്ങൾ. ഇവ തമ്മിൽ നോക്കിയാ
ൽ ബുദ്ധമതമായിരുന്നു കിരുകിരി പ്രബലമായിരുന്നത്. മദ്ധ്യതിരുവി
താംകൂറിൽ ഓടനാട്ട് (ഓണാട്ടുകര) തമ്പുരാക്കന്മാർ ഹിന്ദുമതംസംഗീക
രിച്ച് പണിത ആദ്യത്തെ ക്ഷേത്രം 'കണ്ടിയൂർ ശിവക്ഷേത്രം' ആണ്.
ഇതുകൊല്ലവർഷ ഗണനം ആരംഭിക്കുന്നതിന് (എ. ഡി. 825) രണ്ടര
വർഷമുൻപുമാത്രമാണ് പണിതതെന്ന് രേഖയുണ്ട് പത്താംനൂറ്റാണ്ടി
നുശേഷം മാത്രമാണ് 'ചതുർവർണ്ണ' കേരളത്തിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു
തുടങ്ങിയത്. മണിഗ്രാമക്കാർ ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ആയി എന്നുള്ള

തിനു തെളിവു്, ഇവർ സേവാമുന്തിയെ (മണിയുടെ പ്രതിമ) പറയുന്നാർ കാവിൽ കുടിയിരുത്തി എന്ന് താളിയോലയിൽ പറയുന്നതു കൊണ്ടാണു്. ഈ പറയുന്നാർ കാവു്, മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ബുദ്ധമതാകരമായ തന്ന കരുനാഗപള്ളിക്ക് സമീപം ഉള്ളതും ഭൂതപ്രേതാദികൾക്കു് പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചതും, മഹാമാന്ത്രികനായ കടമററത്തു് കത്തനാരം ആയി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ കാവാണ്. ഈ കാവു്, കാർത്തികപ്പിള്ളി, പള്ളിക്കൽ, മാവേലിക്കര, ഭരണിക്കരവു് തുടങ്ങിയ ബുദ്ധമതകേന്ദ്രങ്ങൾക്കു് മദ്ധ്യേയാണു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഈ മണിഗ്രാമക്കാർ മുൻതിയെ കാവിൽ കുടിയിരുത്തിയിട്ടു് ഭസ്മം ധരിപ്പു് ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ആയി എന്നുള്ളതാണു് ചാമ്പുവം എന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്രകാരം ഭസ്മം ധരിപ്പു് ഇതര മതത്തിൽ ചേർന്നു എട്ടു കുടുംബക്കാർ മണിഗ്രാമക്കാർ എന്നാണു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. എന്നാൽ ബാഷ്പിയുണ്ടായിരുന്ന 64 കുടുംബക്കാർ, ഭസ്മം ധരിക്കാത്തവർ ആചാര്യകൊണ്ടു് 'തരിയാശ്ശിര' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ധരിയാശ്ശിര, തരിസാശ്ശിര എന്ന പേരുകളിലും അവർ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ചൈനർ, ചിറയിൻകീഴു് തുടങ്ങിയ അമ്പലപ്പുഴവരായതു പ്രദേശങ്ങളിലാണു് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതു്. ചൈനരുടെ ഉപനി (ചത്താവതി) ദേവീക്ഷത്രങ്ങൾ കാലക്രമേണ റിന്ദുക്കളുടെ ഭാവതിക്ഷേത്രങ്ങൾ ആയി എന്നാണു് ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ചെട്ടിക്കുളങ്ങര കുണ്ടേരണി കെട്ടുകാഴ്ച, ഉബുദ്ധ-ചൈനമതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവ പ്രതീതിയാണു് ഉളവാക്കുന്നതു് എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്.

മാർത്തോമ്മായാണു് മൈലാപ്പുരിൽ കബറടങ്ങിയതു് എന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ, ചോളദേശത്തുനിന്നും കുടിയേറിയ 72 പുരോഹിതന്മാരും, കുടുംബങ്ങളും നസ്രാണികൾ ആയിരുന്ന എന്ന് മാർത്തോമ്മായുടെ ചരിത്രം ഇതോരരെ എഴുതിയിട്ടുള്ള ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ബഹു ഭൂരിപക്ഷവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ 72 എന്ന സംഖ്യനാണു് മൈലാപ്പുരിൽ മണിക്കരമതം ആയിരുന്നു പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരുന്നതെന്നു് വ്യക്തമാകുന്നതു്. ഏതെല്ലാം രാജ്യത്തും ഏതെല്ലാംകാലത്തും മണിക്കരമതം ആരെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചാലും, അവിടെയെല്ലാം 72 പുരോഹിതന്മാരെയും 360 നിരമചാലകന്മാരെയും നിയമിക്കണമെന്നു് മണി നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥാപിതമായ ക്രൈസ്തവ മണിക്കര മതവും ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ

സ്ഥാപിതമായ തുർക്കിസ്ഥാനിലെ മണിക്കയ സഭയുമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവും വിശ്വാസത്തിലും, ചട്ടങ്ങളിലും ഇല്ലായിരുന്നു. മണിപട്ടം കൊടുത്ത് നിയമിച്ച പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഒഴികെ ബാക്കി 72 പുരോഹിതന്മാരും, 360 നിയമപാലകന്മാരും മണി എഴുതിയ അഞ്ച് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പകർപ്പുകളും എല്ലാ സഭകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ 72 പുരോഹിതന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവുകൾ 'മണി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും താഴെഉദ്ധരിക്കുന്നു.

1. BEMA-Psalm CCXXII (Ref: MANI' page 233)
Glory and Victory to the Paraclete-spirit the fruitful tree of life. Victory to our Apostle, our Lord Mani and the twelve, the 72 envoys

2. The fourth article of the chinese text contains very interesting survey of the five grades (of Manichaean believers)

1. The twelve great teachers (Apostles)
2. 72 Bishops or attendants of the Law
3. 360 Priests or Principals of the hall of Law
4. Elects All immaculately, (good men)
5. Hearers (All purely faithful listeners).

മുൻപതുവർഷം ഒരു മണിക്കയൻ ആയിരുന്ന 10വി, അഗസ്റ്റിൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി മരണമടഞ്ഞു. ഇദ്ദേഹത്തിന് മണിക്കയമതത്തിലെ ചിട്ടകൾ അറിയാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് മണിക്കയമതത്തിന്റെ മുൻപന്തിയിൽ 12 പ്രധാനികളു, (Teachers) 72 ബിഷപ്പന്മാരും ആണ് ഉള്ളത് എന്നാണ്. എന്തു രാജ്യത്തെ മണിക്കയമതം എടുത്താലും 72 പുരോഹിതന്മാരെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഈ ചിട്ടതന്നെയാണ് മൈലാപ്പുരിലും പാലിച്ചിരുന്നത്.

ക്രിസ്തുമതത്തിൽ 72 പുരോഹിതന്മാരെ ഒരോ രാജ്യത്തെ സഭയിലും നിയമിക്കണമെന്ന് കർശനമായ നിയമം ഇല്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തു 12 അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കു പുറമെ 70 അറിയിപ്പുകാരെ വാഴിച്ചു, അപ്പോസ്തോലന്മാരെ അയച്ചുതുടങ്ങിയ സുവിശേഷകന്മാരെന്നതിനായി അയക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. സുവിശേഷകന്മാരും

ക്കളായ വി. മാർക്കോസും, ലൂക്കോസും ഉൾപ്പെടെ 72 ആയി തിന്നും. മാർത്തോമ്മായെ അനുഗമിച്ച ആദായി, ആഗ്രായി, സാന്തിപ്പാസ്റ്റ് എന്നിവരും അറിയിപ്പുകാരിൽ പെട്ടവരാണ്.

ചോളനാട്ടിൽനിന്നും കുടിയേറിയ വെള്ളാളച്ചെട്ടികളായ 72 പുരോഹിതന്മാരും അനുയായികളും കൊല്ലം തുടങ്ങി തെക്കോട്ട് അവരുടേതായ വാസസ്ഥലങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു 'മണിഗ്രാമക്കാർ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ മണിഗ്രാമക്കാർ കൊല്ലത്തു കച്ചവടസംബന്ധമായി സ്ഥാപിച്ച 'സംഘം' (Merchant guild) ആണ് മണിക്കരയുടെ 'മണിഗ്രാമസംഘം' ആയി പിൽക്കാലത്തു അറിയപ്പെടുന്നത്. കൊല്ലത്തു കച്ചവടസംബന്ധമായി പാർശ്വീകനകന്മാനായക്കാരുടെ സംഘം 'അന്ത്യവണ്ണം' എന്ന പേരിലാണ് അറിയുന്നത്. നാനാദേശി, വളത്താർ എന്നീ സംഘങ്ങളും നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മണിഗ്രാമസംഘവും, അന്ത്യവണ്ണംസംഘവും ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പ്രാവചെയ്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് തെളിവാണ് എ. ഡി. 849-ൽ ചേരനാട്ടിന്റെ വക്രവർഷിയായ സ്മാണ രവിയുടെ കാലത്തു പേർഷ്യൻ രീതിനിന്നും കൊല്ലത്തു കുടിയേറിയ മാർസാപ്പോറീനും, മാർ ആഥോത്തിനും കൂട്ടുകൾ കൊടുത്ത 'തരിശ്ശാപള്ളി' ചെപ്പേട്. തരിശ്ശാപള്ളിയും പള്ളിസ്വത്തുകളും മണിഗ്രാമക്കാരുടെ അന്ത്യവണ്ണക്കാരുടെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് എന്നാണ് ചെപ്പേടിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ട് സംഘങ്ങളും ചെപ്പേടിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം തരിശ്ശാപള്ളിയോട് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഏഴാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.)

മണിക്കര സ്മാറാപകനായ മണിയ്യൂ കേരളവക്രവർഷിയായിരുന്ന വീര രാഘവാചെയമാൾ കൊടുക്കുന്ന പട്ടയമാണ് ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേട്. മണി സൂര്യനായും മറുനൂവാർ കിരണങ്ങളായും അദ്ദേഹം സ്വയം സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു അതുപോലെ പുരാഹിതന്മാരുടെ തലവനും മണിക്കരയുടെ നേതാവുമായ മറാ പുരോഹിതൻ (കർത്തൻ) 'രവി' (സൂര്യൻ) എന്ന ബഹുമാന്യപൂർവമായ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്ത ചെപ്പേടിന് 'രവികോർത്തൻ' ചെപ്പേട് എന്ന പേരുണ്ടായി എന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. ഈ ചെപ്പേടിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന തീയ

നകീയ കാലത്തു് കോടതി വിധിച്ചുലം അവർ അധികാരം ഉറപ്പിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ അധികാരപത്രങ്ങൾ, ഏതു സമൂഹത്തിലെ പ്രധാനിയായാലും വിദേശകുടിയേറ്റക്കാരായാലും, ഭരണാധികാരികളിൽനിന്നും വാങ്ങണമെന്നുള്ളതു് വളരെ പുരാണകാലം മുതലേ കേരളത്തിൽ നടപ്പായിരുന്ന ഒരു നിയമമായിരുന്നു എന്ന് കേരള ചരിത്രത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

മൈലാപ്പുരിൽനിന്നും കുടിയേറിയ വെള്ളാളച്ചട്ടികൾ, നസ്രാണികൾ ആണെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ പല കഥകളും പല ചരിത്രകാരന്മാരും 'രവി കോർത്തൻ' ചെപ്പേടിനെ ആശ്രയിച്ചു് എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ മണിക്കയരാണ് ഇങ്ങനെ കുടിയേറിയതെന്ന് 'കേരളത്തിൽ മാർഗ്ഗവഴിയുടെ അവസ്ഥ' എന്ന പുരാണരേഖ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതു സചീകരിക്കാനുള്ള മനസ്ഥിതിമാത്രം പണ്ഡിതന്മാരായ ചരിത്രകാരന്മാർക്കു് ഉണ്ടായാൽ, എല്ലാം നേരെയൊക്കാൻ ഉള്ളതേയുള്ളു.

കുറക്കേണിയിൽ താമസമാക്കിയ ഈ മണിക്കയരത്തക്കാർ, നിരണത്തു് നസ്രാണികളുമായി ബന്ധപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്ന് രേഖയിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. 'നിരണത്തുള്ള വിശ്വാസകരാരും കൊരംക്കണിയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസകരാരും കൂടെ ഈ വന്ന തമിഴിലൗസരിച്ചു് തമിഴരുടെ മര്യദേവിൽ ചിലതും മലയാം മര്യദേവിൽ ചിലതും ചെയ്തു്, ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ' എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതു് നിരണം ആയിരുന്നു നസ്രാണികളുടെ കേരളത്തിലെ പ്രധാന കേന്ദ്രം അതുപോലെ കൊല്ലം മണിക്കയരത്തേയും, ഇവർ തമ്മിൽ സ്നേഹബന്ധത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നല്ലാതെ, കൊല്ലത്തു് നസ്രാണികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, മണിക്കയരത്തക്കാർ നസ്രാണികൾ ആയിരുന്നു എന്നും സങ്കല്പിക്കുന്നതു് ശരിയാണോ എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ മണിക്കയരത്തക്കാർ ക്രൈസ്തവമായ രീതി ആണു് അവലംബിച്ചിരുന്നതു്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും, മണിക്കയരത്തേയും ദേവാലയങ്ങൾക്കു് പള്ളികൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നതു് മണിക്കയരത്തക്കാർ കുരിശു്, ദേവദ്രവ്യസ്തകവും ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 'തോമായുടെ നടപടി, 14 കളും അവർ ആരിധനയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ നസ്രാണികളുമായി വളരെയധികം ഇടപഴകുന്നതിനു് മണിക്കയരത്ത

കൊണ്ട് അന്യരംകിട്ടി. മണി സ്ഥാപിച്ച 'മണിക്കരമതം' രോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽപോലും പ്രബലമായിരുന്നു. പക്ഷെ സൗരാഷ്ട്രമതത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റേയും പേഷ്യസാമ്രാജ്യത്തിന്റേയും കിരാതമായ പീഡനംമൂലം നവതാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടെ മണിക്കരമതം ലോകത്തിൽ ഇല്ലാതാകാനിട കേരളത്തിലും ഈ സ്ഥിതി തന്നെയാണ് ഉണ്ടായത്. മണിഗ്രാമക്കാർക്ക് ലഭിച്ച പദവികൾ ഇല്ലാതായപ്പോൾ അവരുടെപേര് വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചോളരാജ്യവുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ, 5 വേര രാജ്യം പാടെ തകർന്നു. കേരളത്തിന്റെ അഭിമാന സ്തംഭങ്ങളായിരുന്ന പലരും നശിച്ചു. ആ കൂട്ടത്തിൽ, 6 മണിഗ്രാമക്കാരുടെ മറ്റു സംഘങ്ങളും ഇല്ലാതായി. ചേർന്നുയിൽ നിന്നും പുരാഹിതന്മാർ വന്നു നസൂറാണികൾക്ക് ആനന്ദലം നൽകിയതുപോലെ, മണിക്കരമതം നൽകാൻ ചേർന്നുയിൽ മണിക്കര സഭ ഇല്ലാതായി. ഇപ്രകാരം നാഥനില്ലാകളരിയാര മണിക്കര മതക്കാർ കാലാന്തരത്തിൽ ഹിന്ദുമതം സ്വീകരിക്കുകയും അവർ മണിഗ്രാമനായന്മാർ എന്ന പേരിൽ പിൽക്കാലത്ത് അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ മണിക്കരമതം കത്തോലിക്കർ ചാടം വരെയുള്ള വെള്ളപ്പുഴയും ഒളണം അങ്ങിങ്ങിയിരുന്നതു്. ഇതു് മണി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന വിസ്മൃതീതിതന്നെയാണു്. 17 ഈ പുരാഹിതന്മാർ മരിച്ചാൽ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ മൃതശരീരം സംസ്കരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇതന്നിരാനു് അടക്കിയിരുന്നതു്. ഇവർക്കു് സിൽമ്പന്ധികളായി 'വിരടിയാൻ' എന്നൊരൊരു എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും.

1504-ൽ പാങ്കി ക്രൈസ്തോയി ആയിരുന്ന ആർച്ച്ബിഷപ്പർക്കു് കൊല്ലം സൗർശിപ്പുഴയും മരു വൃകതി എഴുത്താ തെറു് ചെയ്തു എന്നുള്ള കാരണത്താൽ തങ്ങളിൽ നിന്നു് കൊല്ലം രാജാവു് വിടർത്തിയ തുകയെല്ലെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അധികാരങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു് നസൂറാണികൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ പാഞ്ഞതായി രേഖയുണ്ടു്. മണിഗ്രാമക്കാരുടെയാണ് ചെപ്പേടിൻപടി തുകയെല്ലെന്റേയും അളവിന്റേയും ചുമതല ഏല്പിച്ചതു്. ആ ചുമതല ന്യൂനമായിട്ടു ഏല്പിച്ചതായി ശ്രദ്ധിച്ചു ഇപ്പു അതു മണിക്കരമതം അന്യ വിസ്മൃതമാകയും ചെയ്യാതെത്തീർന്നിരുന്ന എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരു മതം ഉണ്ടാണു്. ഇതിൽ നിന്നു വിസ്മൃതമാകുന്നതു്, ചേർത്തു് തീർപ്പു ഗവർ

ണ്ണരോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്, മണിക്കയ മതത്തിൽനിന്നും, ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരോ, ആ മതക്കാരിൽ, അവശേഷിച്ചവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ ആയിരിക്കും. പക്ഷെ ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി മണിഗ്രാമക്കാർ, 19 നസ്രാണികൾ ആയിരുന്നു എന്ന്. സഭാ ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതു്, ശരിയാണോ എന്നു് സംശയിക്കുന്നു.

19 കർണൽ മൺടോ (ഏ. ഡി. 1811-15) തിരുവിതാംകൂറിൽ റസിഡൻറായാരിക്കുമ്പോൾ, ഇവരെ സുറിയാനി സഭയിലേക്കു് കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ക്രിസ്ത്യാനി കളുമായ്, എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും സാമ്യമുണ്ടായിരുന്ന ഇവർ പോർത്തു ഗ്ലീസ്സുകാരുടേതു് വെറുപ്പും വിദ്വേഷത്തോടടുത്തു ഭയവും മൂലം മണിഗ്രാമക്കാർ എന്ന പേരുപാലും മാറി നായന്മാർ എന്ന പേരു് സ്വീകരിച്ചു്, ഹിന്ദു മതം സ്വീകരിക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. ജാതിയിൽ താണവരായിട്ടാണു് നായന്മാർ ഇവരെ ഗണിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ 'രവി കോർത്തൻ ചെപ്പേട്ട', മുഖാന്തിരം കിട്ടിയ അവകാശങ്ങളിൽ (വിവാഹാവസരങ്ങളിൽവരുന്നെ ആനപ്പുറത്തും, വധുവിനെ പല്ലക്കിലും കൊണ്ടുപോകുക), ചിലതു് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെ അവർ ആചരിച്ചിരുന്നു. ധൃവരുടെ വിവാഹകർമ്മത്തിന്നു്, 'ധരിയാതാലി' 'അഥവാ കുമ്പളത്താലിയാണു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്.

കൊല്ലം, മണിക്കയമതക്കാരുടെ ശിരകേന്ദ്രമായിരുന്നെങ്കിൽ, നിരണം മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഇവിടെയുള്ള സുറിയാനിപള്ളി മാർത്തോമ്മാ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചതാണു്. പേർഷ്യയിൽ തിഗ്രീസ്സിൽ മംഗോളിയരുടെ ആക്രമണംമൂലം അന്യംനിന്നു പോയ കാര്യംകൊണ്ടു സിംഹാസനം ഏ. ഡി. 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ പുനർസ്ഥാപിച്ചതു് ഈ പള്ളിയിൽ വെച്ചാണു്. എന്നാൽ തെക്കുള്ള കൊല്ലത്തേയും തിരുവാങ്കോട്ടെയും പള്ളികൾ മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ചതാണോ എന്നു് സംശയമുണ്ടു്. ഈ പള്ളികൾ മണിക്കയ സഭയുടെ പള്ളികൾ ആയിരുന്നു. അവ മണിയുടെ ശിഷ്യനായ മാർ ആത്മാൻ സ്ഥാപിച്ചതാകാനാണു് കൂടുതൽ സാധ്യത.

അവസാനമായി, മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ച ചാർഷ്യയിലെ സഭയിൽനിന്നും കേരളത്തിലേക്കു് ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുടിയേറിയ ഭിഷക് വിംശഭരൻ പററിയുള്ള ചരിത്രം ചുരുക്കമായി താഴെ കൊടുക്കുന്നതു് അസ്ഥാനത്തു് ആകുകയില്ല എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മുസ്ലീം

മതപീഡനം മൂലം എ. ഡി. 825ൽ മോറാൻ സാപ്പോർ (താപ്പോർ) ഈശോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കിടിയേറിയ 'ഭിഷക്' അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യന്മാർ എന്ന വിംശത്തിൽ പെട്ടവരാണ് ഇവർ. ഇവർ കൊല്ലത്തുനിന്നും തേവലക്കരവന്നു* സ്ഥിരതാമസമാക്കി എന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ. 'തേവലക്കര' എന്നത് ദേവാലയക്കര എന്നായിരുന്നു എന്ന് അനുമാനമുണ്ട്. ഈ അനുമാനം ശരിയാണെങ്കിൽ ആ ദേവാലയം തരിശ്ശാപ്പള്ളിയായിരുന്നു. ഈ പള്ളിക്ക് കൊടുത്ത ശാസനങ്ങൾ അടങ്ങിയ ചെപ്പേടുകൾ ആണ് 'തരിശ്ശാപ്പള്ളി' 20 ചെപ്പേട് എന്നു പറയുന്നത്. ഈ ചെപ്പേട് സമ്പരിശോ പണിയിച്ച തരിശ്ശാപ്പള്ളിക്ക് കൊടുത്തതാണെന്ന് അതിൽ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് ഈ തരിശ്ശാപ്പള്ളി എന്ന വാക്കുതന്നെ 'താപ്പോർ ഈശാപ്പള്ളി' എന്നതിന്റെ ചുരുങ്ങിയ രൂപം ആണ്. പുരാണതമിഴിൽ സാപ്പോർ എന്നല്ല, താപ്പോർ എന്നാണ് മെത്രാന്റെപേർ ഉച്ചരിച്ചിരുന്നത്²¹ പേർഷ്യക്കാർ, സ്വരാജ്യങ്ങളും ഉച്ചരിക്കാൻ വിഷമമുള്ള വൃശ്ചനാക്ഷരങ്ങളും സംസാരഭാഷയിൽ നിന്നും വിട്ടുകളയുക സാധാരണയാണ്. ഉദാഹരണമായി അലുഷിറിന്റെ ഭവനം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നഗരത്തിന്²² റീവു-അലുഷിർ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അതു 'റിഷ്യാർ,(Rishahr) എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുപോലെ മസദ്-ആദ്-മോയി എന്ന വാക്ക് 'മസ്'മായി, എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു ഇപ്രകാരം താപ്പോരിശ്ശാപ്പള്ളി എന്നവാക്കിലെ 'പ്പോ, എന്ന അക്ഷരം വിട്ടുകളഞ്ഞു 'തരിശ്ശാപ്പള്ളി, എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നതാണ്.

ചരിത്രം ഏതായാലും, സാപ്പോർ ഈശാ പണിത പള്ളിയാണ് ദേവാലയക്കര പള്ളി. അവിടെ കനാനായക്കാരെപ്പോലെ പേർഷ്യയിൽ നിന്നും കിടിയേറിയ 'ഭിഷക്' അഥവാ ഹക്കിം വിംശജരാണ് ഇപ്പോൾ വൈദ്യന്മാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവർ ഈ പള്ളിക്ക് മണിക്കയമതവുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആ പള്ളിയുടെ ചരിത്രം തന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. തേവലക്കര മാതൃമറിയം പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മാരമ്പോന്റെ ഘഡയുണ്ട് ഈ മാരമ്പോന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പൃസിദ്ധ മാന്ത്രികനായ കടമേറത്തു കത്തന്മാർ പറയുന്നവർ കാവിൽ ഭൂതപ്രേതാദികളെ കിടയിരുത്തിയതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തെററപ്പിരിഞ്ഞ മണിക്കയ മതക്കാർ തങ്ങളുടെ മൂത്തി

ഈ ഈ കാവിൽ തന്നെയാണു് കുടിയിരുത്തിയതു്. അപ്രകാരം അന്യന്യം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതു് ഈ മാറാബോൻ അഥവാ മാറാച്ചൻ (മണിക്കരൻ അച്ചൻ) മണിക്കര മതക്കാരുടെ ചേർച്ചയ്ക്കുശാരദായ ഒരു പുരാഹിതൻ ആയിരുന്നിരിക്കണം. മന്ത്രതന്ത്രാദികൾ മണിക്കരരുടെ ദേവമാണു്. ഇവരെ അഞ്ചാം വേദക്കാർ എന്നാണു് മുൻകാലങ്ങളിൽ വിളിച്ചിരുന്നതു്.

ഈ മാറാച്ചന്റെ മാനദേശം ദർശനത്തിൽ അരുളിയതനുസരിച്ചു്, കടമററത്തു ചുൻ കബാരിയെത്തി, മാറാച്ചന്റെ ഉയർന്നിടം കൈ മുറിച്ചു് ഗുരു പുരോഹിതം കൊണ്ടുപോയി എന്നൊരു കഥയുണ്ടു്. ഇവിടെയും മണിക്കര ആചാരമാണു് നടക്കുന്നതു് ആ കൈ ഭത്തിയിൽ പ്രതിച്ചുയിച്ചു്, പണിതതന്നത്രേ കടമററത്തു് ചുള്ളി. തേവലക്കരയിൽ നിന്നും കടമററത്തു് കൊണ്ടുപോയ കുരിശാണു് അവിടെയുള്ള നെടുമ്പുറിയൻ കുരിശു്. ആ കുരിശിൽ ഉള്ള ലിഖിതം തന്നെ താല്പോർ ഈശോയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

“24 നിവചയിൽ നിന്നും വന്ന നാം, മാർ ശാപ്പാർ, നമ്മെ മുളയിൽനിന്നും ചിശിയാ രക്ഷചെയ്തതി”

കൊല്ലവർഷഗണനം (ചലയാള കണക്കു) വൈദ്യന്മാരുടെ കുടിയേറുകാലം മുതൽ കണക്കുകൂട്ടി അവാർ തുടങ്ങിയതാണു്. ഈ സമ്പ്രദായം ഏഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ ദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നുള്ളതിനു് ചരിത്രമാണു് മുസുലിം സമുദായത്തിന്റെ ഹിജാ, വർഷം 22 ഇതു് നമ്പി മെക്കയിൽ നിന്നും, മെദീനയിലേക്കു് കുടിയേറിയപ്പോൾ മുതൽ കണക്കുകൂട്ടി തുടങ്ങിയതാണു്.

മലങ്കരയിൽ കുടിയേറിയ ടിസ്കു് വംശജരെപ്പോലെ, മുസ്ലിം പീഡനംമൂലം 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഗുജാറത്തിൽ കുടിയേറിയ പാഴ്സികൾ മാർച്ച് 21 ാം- Vernial Equinox) നവാർസര ദിനമായി കണക്കാക്കുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ കുടിയേറിയവർ ഗ്രീക്കു് കലണ്ടർ അനുസരിച്ചു പന്ത്രണ്ടാം സം (Zodiac signs) ഒരു വിഷയമായി എടുക്കുന്ന എങ്കിലും നവാർസരം അവാർ കുടിയേറിയ മാങ്ങമാസത്തിലാണു് (Leo) തുടങ്ങുന്നതു്. അങ്ങനെ കേരളത്തിൽ 'കൊല്ലം തോർട്ടി' ഗണനത്തിനു് തുടക്കം കുറിച്ചു.

മണിക്കര മതക്കാർ ആഘോഷിക്കുന്ന 'ബൈ' പെരുന്നാളിന്റെ തുടർച്ചയാണോ കേരളത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണം എന്ന് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ട്. പരിപ്പ്, പർപ്പട കം, നെയ്യ്, തൈര്, മോര് എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യമുള്ള ഭാണ്ഡ സദ്യ മണിക്കരയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ കിടിയേറിയ സവർണ്ണാദിനിക്കും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അത്ര കർശനമായ സമ്പ്രദായമില്ലാത്തവർ അല്ലായിരുന്നു.

മണിക്കരമതക്കാരുടെ ഈ ബൈ പെരുന്നാൾ ഒരു ചന്ദ്രമാസം നോയമ്പ് എടുത്തശേഷം അവസാന ദിവസം ആചരിക്കുന്ന പെരുന്നാൾ ആണ്. ചാന്ദ്രമാസം ആചരിക്കുന്ന രംഗത്ത് പെരുന്നാളും ഒരു ചന്ദ്രമാസംനോയമ്പ് എടുത്തശേഷം ആണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഈ പെരുന്നാൾ ദിവസം മണിക്കരമതക്കാർ എല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന് സദ്യ നടത്തുമ്പോൾ നടുവിലായി ഒരു ഭക്തിത്ത ഇരിപ്പിടം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഇരിപ്പിടത്തിലാണ് 'ബൈ' (ie: a throne or seat) എന്ന് പറയുന്നത്. ബൈ പെരുന്നാൾ ദിവസം (വർഷത്തിലൊരിക്കൽ) മണിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഉണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹിന്ദു വേദങ്ങളുടെ പ്രകാരം മഹാബലി വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ തന്റെ മനങ്ങളെ കാണാൻ പാപാശ്ചര്യം നിന്നും ചിങ്ങത്തിലെ ഭാണ്ഡം നാളിൽ വരുന്നു എന്നാണ് പ്രാർത്ഥന സങ്കല്പം. ഈ ഹിന്ദുസങ്കല്പവും, ബൈസങ്കല്പവും ആയി വളരെ അധികം സാമ്യം ഉണ്ട്. ഭാണ്ഡഘോഷം, മണിക്കരയുടെ ബൈ പെരുന്നാളിന്റെ 26 പിൽതുടർച്ചയാണോ എന്ന് സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. പക്ഷെ ഒന്ന് വ്യക്തമാണ്, അതായത്, മണിക്കരമതക്കാർ തിങ്ങിപ്പിറന്നിരുന്ന അവസ്ഥയിലും, ഭാണ്ഡാടകരും (തൈക്കൻ കേരളം) ജാതിമതഭേദമന്യം കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു ദേശീയോത്സവമാണ്, ഭാണ്ഡം. ഈ അടുത്ത കാലത്ത് മാത്രമാണ് കോളത്തിന്റെ ദേശീയോത്സവമായി തിരുവോണം ആയിത്തീർന്നത്. ചിങ്ങത്തിലെ ഭാണ്ഡം നാളിന് മാത്രം ഈ പ്രാധാന്യം എങ്ങനെ വന്നു? ചാന്ദ്രമാസം എന്തൊരു രാജാവ് കേരളം ഭരിച്ചിരുന്നു? എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസങ്ങളും ഇനിയും തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്.

ചേരരാജ്യവും വേണാടും

മകോതൈപ്പുരം തലസ്ഥാനമാക്കി വാണിയന്ന കലശേഖര വർമ്മന്മാരുടെ കാലത്തു് (രണ്ടാം ചേര സാമ്രാജ്യം), പരോളം നാടകൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന രാജ്യം ആണു് 'ചേര' എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു് അവ തെൻചാണ്ടി, ആയിനാട്ടു്, കട്ടനാട്ടു്, കടനാട്ടു്, പൂഴിനാട്ടു്, കാർക്കനാട്ടു്, വേണാട്ടു്, ചീതമലനാട്ടു്, പന്നിനാട്ടു്, പുന്നാട്ടു്, മലയാട്ടു്, അരുവനാട്ടു് എന്നിവയായിരുന്നു മേൽ പറഞ്ഞ നാടുകളാലാട്ടു്, ചാണ്ടിനാടും, ചോളനാടും, തൊണ്ടിനാടും ചേർന്നാണു് ചെന്തമിഴ് നാട്ടു് എന്ന് ഒന്നാം ചേരസാമ്രാജ്യകാലത്തു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

ചേര രാജ്യത്തു് പ്രത്യേകിച്ചു് വേണാട്ടു് നാട്ടിൽ ശക്തി പ്രദാ വന്മാരാതിരുന്ന മണിഗ്രാമക്കാരാക ചരിത്രം കുറിക്കുന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം മുതൽക്കായി ചേർക്കുന്നതു് അസ്ഥാനത്തു് ആകുകയില്ലെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ചേര, ചോള, ചാണ്ടിനാടകൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന തമിഴകം (ചെന്തമിഴ് നാട്ടു്) ആണു് ചേര സാമ്രാജ്യമെന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദം വരെ ഈ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപന്മാർ കട്ടനാട്ടു് ചേരലാതന്മാരും, തലസ്ഥാന നഗരീകൾ കാരൂർ, മാതൈ, മതുരൈ, വായി (കരൂപ്പടന) എന്നിവയും ആയിരുന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി കളഭ്രരുടെ ആക്രമണം തമിഴകത്തെ മുഴുവൻ ബാധിച്ചു. ആറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ചേര സാമ്രാജ്യഭരണ കർത്താക്കൾ റുബ്ബിലരായിതീർന്നു ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമാനുച്ഛോലം സിംഹവിഷ്ണു എന്ന പല്ലവരാജാവു് കാഞ്ചിയിൽ പല്ലവരുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചു. ചോളരും ശക്തി പ്രാപിച്ചുകീഴും, 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അവർ ഒരു വൻശക്തിയായി തീർന്നു. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 8-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ചേര ചെന്തമിഴ് ചേരനാട്ടു് ഭരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ ചെന്തമിഴ് ചേരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നവർ 64 ഗ്രാമങ്ങളിലെ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു എന്നും ചരിത്രം പറയുന്നു. 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശുഭ സന്ദേശത്തിലാണു് ഈ വസ്തുത രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ ശുഭ സന്ദേശം ഒമ്പതാം

നൂററാണ്ടുതൽ ശക്തി പ്രാപിച്ച വണ്ണാശ്രമകാലത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ കാലത്താണു് ശങ്കരാചാര്യർ അദ്വൈതമതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായതും, ചേര നാട്ടിൽ നിന്നും ബുദ്ധമതവും ജൈനമതവും അപ്രത്യക്ഷമായതു്. പക്ഷെ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിനു് മുൻപു് തന്നെ, ചേരമാൻ പെരുമാക്കനാറെ വാഴിച്ചിരുന്ന 64 ഗ്രാമക്കാർ തിരു വഞ്ചിക്കുളത്താണു് തങ്ങളുടെ ശക്തി കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതു്. ഈ തിരുവഞ്ചിക്കുളമാണു് മഴക്കാലത്തെപ്പുറം എന്ന പേരിൽ കലശശൈഖ്യാന്മാരുടെ കാലത്തു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. എന്റെ വ്യക്തിപരമായ നിഗമനം, ആ നഗരം താഴ്വാവണ്ണി നദി തീരത്തു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണം ആയിരുന്നു എന്നാണു്. (ചാമ്പരണം ഏടം അദ്ധ്യായത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.) അതുപോലെ തന്നെ 64 ഗ്രാമക്കാർ എന്ന പറയുന്നതു്, മാറ്റുവാഴികളുടെ അവസ്ഥ എന്ന പ്രാചീന രേഖയിൽ പറയുന്ന 64 കുടുംബക്കാരാണു്. ഇവരെ ശാഖാ തരിയാശ്ശിര എന്നു് വിളിച്ചു വന്നതു്. മണി ഗ്രാമക്കാരായ എട്ടു് വീട്ടുകാര (എട്ടു വീട്ടിൽ പിള്ളമാർ) മായി തെറ്റി പിരിഞ്ഞു്, അവരാരെപ്പോലെ ഭൂമിം ശരിക്കാത്തതിലാണു് ഈ 64 കുടുംബക്കാരെ ശരിയാശ്ശിര എന്നു് വിളിക്കുന്നതു്. മണിയെഴുത്തത്തിലെ രണ്ടു് വിഭാഗക്കാരായ ഇവർക്കു്; ഈ മതത്തിന്റെ ഇററില്ലവും, പല്ലവരുടെ ശക്തികേന്ദ്രമായിരുന്ന തൊണ്ടി നാടിന്റെ (കാഞ്ചിപുരം) പിൻ-നവം ലോഭമിപ്പാടെ കിട്ടിയിരുന്നു എന്നു് വേണാടിന്റെ ചരിത്രം സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതു്. മണിയേവലാ കാവുത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നപ്രകാരം ശൈഖ്യാന്മാരികളും, ബ്രഹ്മവാദികളും, (നമ്പൂതിരികളും പരദേശബ്രാഹ്മണരും), ശൈഖ്യാന്മാരികളിൽ ഇശ്ശാനുവാദികളും (നസ്രാണികളും) കുട്ടനാട്ടിലും കടനാട്ടിലും മാത്രം ആണു് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതു്.

കളഭരുടെ ആക്രമണകാലം മുതലുള്ള ചേരനാടിന്റെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത, കേരള ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സാധിശേഷശ്രദ്ധയ്ക്കു് പാത്രീഭവിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ കളഭർ എന്നു് കേരളചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നതു് വാസ്കുവത്തിൽ കവളർ അല്ല എന്നു് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തൊണ്ടിനാട്ടിലെ, മണിയെഴുത്തത്തിൽ മതക്കാരായിരുന്ന വെള്ളാളചെട്ടികളും ചേരനു്

ചേർപ്പിൽ നിന്നും മാർ ആന്തോണിന്റെ കൂടെ അവിടെ കുടിയേറിയ കമ്പള ചെട്ടികളുടെ (കമ്പളർ) തെൻ പാണ്ഡിയിലേക്കും, ആയി നാട്ടിലേക്കും ഉള്ള കുടിയേററത്തിന് ശേഷമാണ് ഒന്നാം ചേരസാ മ്രാജ്യം ശിഥിലമായത് വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊരു കുടിയേററമല്ലായിരുന്നു. മറിച്ച് ഒരു ആക്രമണമായിരുന്നു. ഇവരുടെ കുടിയേററത്തിന് ശേഷമാണ് വേണാട് ഉടലെടുത്തത്. കളഭ്രരുടെ ആക്രമണത്തെ ഉടർന്നുണ്ടായ കുഴപ്പക്കാലത്ത് പാശ്ചിരാണ്ടുകാലം വീതം 21 ചെരമാക്കന്മാർ, മദകോതൈയപുരം തലസ്ഥാനമാക്കി ചേരനാട് ഭരിച്ചിരുന്നു എന്ന് കേരളചരിത്രത്തിൽ കാണാം. ഈ ചെരമാക്കന്മാർ ആരു? ചെട്ടികളുടെ തലവന് ചെരമാമ്പട്ടി, തട്ടാന്റെ തലവന് ചെരന്തട്ടാൻ എന്ന് ചെർപ്പുകളിൽ പറയുന്നതുപോലെ മന്നാക്കന്മാരുടെ അഥവാ മണിക്കരരുടെ തലവനായിരുന്നു ചെരമാണിക്കര മാർ (ചെരമാണാക്കന്മാർ) അല്ലെ, ചെരമാക്കന്മാർ എന്ന് കേരളചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നത്.

ഉണ്ടെന്ന തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ചെരമാക്കന്റെ (മുപ്പാന്റെ) മരണത്തെ തുടർന്നാണ് മണിക്കര മതക്കാർ രണ്ടു വിഭാഗമായി തിരിയുന്നത് തന്നെ. മന്നാഗ്രാമക്കാർ എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇവർ തിങ്ങിപ്പാർത്തിരുന്ന തെൻപാണ്ഡിനാടിന്റെ (തിരുനൽവേലിജല്ല) കടൽ ഭാഗത്തിന് മന്നാർ ഉൾക്കടൽ എന്ന പേര് കിട്ടാനുണ്ടായ കാരണവും ഇതാണ്. മണിക്കര മതക്കാരുടെ ചേരി തിരിവ് എ. ഡി. 315നോട് അടുത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ തരിയാസ്സര ചെരകി 64 ഗ്രാമക്കാരായിത്തീർന്നു. ഇവരുടെ സംഘമായിരുന്ന അറന്തറവാർ ആണ് പിന്നീട് ചെരമാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. നൂറുപക്ഷക്കാരായിരുന്ന എട്ടുഗ്രാമക്കാർ ആണ് എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരായി പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വീരബാല മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഈ എട്ടുവീട്ടുകാരുടെ സംഘമായ 'മണിഗ്രാമസംഘം' ആണ്, കന്യാനായകരുടെ അഞ്ചുവണ്ണ സംഘത്തോടും, 61 ഗ്രാമക്കാരായ തരിയാസ്സരരുടെ അറന്തറവരോടും, തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെർപ്പേട്ട (എ. ഡി. 849) കളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

മന്നാക്കന്മാരുടെ- മാക്കന്മാരുടെ- തലവന്മാരായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന 21 ചെരമാക്കന്മാർ 400 നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 600 നൂറ്റാണ്ടു വരെ ചേരനാടിനെ ഭരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് തിരുവൻ പണ്ടരുവരെ

www.kannadan.org

യും വ്യാപിച്ചിരുന്നു എന്ന് വേണാടിന്റെ ചരിത്രം സപീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലനായിരുന്ന (മൈലാപ്പൂരിൽ കബറടങ്ങിയ അപ്പോസ്തോലൻ) മാർ ആമ്മാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തൊണ്ടിനാട്ടിൽ നിന്നും വെള്ളാളവെട്ടികളുടെ കുടിയേറ്റം എ. ഡി. 293 നോട് അടുത്ത് തെൻപാണയിലേക്കും, ആയിനാട്ടിലേക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് സംഭവിക്കുന്നത് കളഭരടെ ആക്രമണത്തിന്റെ തുടസ്സു കാലത്താണ്. ഈ കുടിയേറ്റക്കാരായ വെള്ളാളവെട്ടികളാണ് ആയിനാട്ടിൽ നിന്നും വേണാടു (വെൺ പിറന്നവരുടെ നാട്) തിരിച്ചെടുത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നാടാക്കി തീർന്നത്. പക്ഷെ മലങ്കര നസ്രാണികൾ, ചെല്ലറത്ത കുടിയേറ്റത്തെ, തങ്ങളുടെ കുടിയേറ്റമായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നത്. മൈലാപ്പൂരിലെ കബറടം മാർപത്തായയുടെ ആണെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ കരുതാൻ തുടങ്ങിയത്. കൂടാതെ മണിഗ്രാമക്കാടം, തരിയാശ്ശിളം നസ്രാണികളാണെന്ന് തെറ്റായിച്ച് ചരിത്രവും ഏഴുതറുണ്ട്. ഇതൊന്നും കൂടാതെ, കേരള ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ കുടിയേറ്റത്തെ 64 ബ്രാഹ്മണ ഗ്രാമക്കാരുടെ കുടിയേറ്റമായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇവ രണ്ടും ശരിയല്ല. നവുതിരികൾ തുളനാട്, കോലത്തുനാട്, കട്ടനാട്, കടനാട് എന്നീ നാടുകളിലെ കാണുന്നള്ള. ഇവർ 32 ഇല്ലക്കാരായിക്കും. അതേസമയം മലങ്കര നസ്രാണികൾ കട്ടനാട്ടിലും കടനാട്ടിലും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മന്നാഗ്രാമക്കാർ (മണിക്കയ മതക്കാർ) തെൻപാണയിലും, വേണാട് നാട്ടിലും ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്നു. അവർ ഇപ്പോഴും തങ്ങളുടെ കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് ഇന്നും അവിടങ്ങളിൽ തിങ്ങിപ്പാടുന്നു.

പേരമാൻ ചെരുമാക്കന്മാരിൽ, ഒടുവിലത്തെ പെരുമാൾ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചതായി പറയുന്നുണ്ട്. വിരണാലമാൽ-ണ്ഡാർമ്മ ഇസ്ലാം മതക്കാരോട് കാണിച്ച മത സഹിഷ്ണുത ഈ വസ്തുതയ്ക്ക് സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നുണ്ട് ചെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു പിന്നീട് ശക്തി പ്രാപിച്ച കിലാശവരാർമ്മന്മാരിൽ എ. ഡി. 844-885 വരെ ഭരിച്ച സമാജൻ രവിയുടെ കാലത്താണ് തരിസ്സാപ്പള്ളി വെപ്പേടുകൾ ദാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് മകോത്തെ യാദൃത്ത് സ്വാപിതമായ 'രവി മന്ത്രാലയം' ആദ്യഭേദൻ ഗണിത

സമ്പ്രദായം ആണ് നൽകിയിരുന്നതു്. ജോതിശാസ്ത്രപരമായി കേരളം അക്കാലത്തു് വളരെ അധികം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ ആര്യ ഭടൻ (ഭടൻ) ആരു? അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്നേ ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നുള്ളൂ. ചേരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ ദ്രാവിഡമേധാവിത്വം ആണ് ഇവിടെ കാണുന്നതു്, വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ആര്യന്മാരും. ചിലപ്പതികാരകാവ്യം ഈ വസ്തുതകൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ രണ്ടു് കൂട്ടരുടെ ഇടയിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ് ആര്യഭടൻ എന്നുള്ളതിന്നു് സംശയിപ്പ. ഒരു വില്ലാളി വീരനും, ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനും, ബഹിരാകാശശാസ്ത്രജ്ഞനും (Cosmology) ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞനും ആയിരുന്ന ബർപ്പേസ്സാൻ ആണോ ഈ വ്യക്തി എന്നു് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ടു്. ഒരു ആര്യനായ ഇദ്ദേഹം ശാസ്ത്രപരമായി ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയും കൂടിയാണു്, ഏദേസ്സായിലെ ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെയിൽ യിന്നും പാരോഹിത്യം ഉപേക്ഷിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹം വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഗംഗാ തീരത്തുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിഹ്വിച്ചിരുന്നതായും രേഖയുണ്ടു്. അതിന്നു് ശേഷമാണു് ചേരനാട്ടിൽ വന്നു് ഇളങ്കോവടികളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെ കുറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും കൂടിയാണു്, മണിക്കര തെസ്യാപകനും ഒരു ആര്യനും ആയ മണി, ചേരസ്സാനിലേക്കു് (ചേരനാട്ടിലേക്കു്) കൊണ്ടുപോന്നതു്. ഇവിടെ വന്ന ശേഷം മണി അതു് സാധിക്കണമെങ്കിലും അവസാനം ഇവർ തമ്മിൽ തെറ്റി പിരിയുന്നു. മണിക്കു്, ചേരചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ഇരവി കോൽത്ത ചെപ്പേട്ടിൽ, ഒരു ഗോപുരത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ ഗോപുരം മണി, മകോതൈയ പുരത്തു് സ്ഥാപിച്ച വാനനിരീക്ഷണാലയം ആണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം ആ ഗോപുരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചേരനാട്ടിൽ നിന്നും തിരികെ ചേർഷ്യയിലേക്കു് പോയ മണി, 40 വർഷത്തോളം തന്റെ മതപ്രചരണത്തിനായി ചില വഴിച്ചിരുന്നു ഈ കാലത്തു് വടക്കേ ഇന്ത്യ വഴി ചൈനാവാദിയും മണി പോയിരുന്നു. മൂന്നു വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും മതപ്രചരണം നടത്തിയ (കാശ്മീരിൽ ബാരമല്ലയിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ എന്നു് സങ്കല്പിക്കുന്ന കമ്പാടം മണിയുടെ മരു ശിഷ്യന്റെ ആണു്.) മണിയാണോ ആര്യഭടൻ? എന്നും സംശയം ഇല്ലാതില്ല. എങ്ങനെയായാലും, ചേര സാമ്രാജ്യവും;

വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സാമ്രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യജ്ഞിയാണ് ആര്യഭടൻ എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ആ വ്യക്തി ആരെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടിരുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ചരിത്രകാരന്മാരും ആണ്. പക്ഷെ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുൻപ് തന്നെ ചേര സാമ്രാജ്യത്ത് വന്നിരുന്ന ആര്യഭടൻ ബർമേസ്സനോ, അല്ലെങ്കിൽ മണിയോ ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ നിഗമനം.

കുലശേഖര വർമ്മന്മാരിൽ പ്രതാപചാനായിരുന്ന മഹേന്ദ്ര രാജാവ് ഭാസ്കര രവിവർമ്മയായിരുന്നു. (ഏ. ഡി. 964-1021 വരെ) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ്, രാജ രാജവംശ മഹോദയ പുരം പിടികെടുത്തത് അതോടുകൂടി ചേരസാമ്രാജ്യം ശീമിലമായിത്തീർന്നു.

ചേര നാടിന്റെ രാജകീയ വൃക്ഷമായിരുന്ന 'കരിമ്പന'യുടെ പരിയാരമാണോ 'ചേരം' എന്ന് തേന്നിപ്പോകുന്നു. കേരവൃക്ഷമാണല്ലോ 'ചേരളം' എന്ന പേര് സമ്പാദിച്ചു തന്നത്.

വേണാട്

വേണാട് എന്ന പേരിനെപ്പറ്റി പല ചരിത്രങ്ങളും, ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വെൺ പിറന്നവരുടെ നാട്, വേളാർ കുലത്തിൽ (വെള്ളുളർ കുലത്തിൽ) പിറന്നവരുടെ നാട്; അതായത് മണിമേഖലാ കാവ്യകാരം മോക്ഷത്തിന് അർഹരായ വെൺ പിറന്നവരുടെ നാടായ വേണാട് എന്ന് പറയുന്നതായിരിക്കും ശരിയെന്ന് തോന്നുന്നു. കാരണം മണിക്കയ മേത്തലിലെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരായിരുന്ന മണിഗ്രാമക്കാരും തരിയാസ്സുളം നൂറ്റാണ്ടുകളായി തിങ്ങിപ്പാർത്തിരുന്ന നാടാണ് വേണാട്. ഈ നാടിന്റെ വിസ്മൃതി, അഗ്രസ്മൃതികളും മലകൾ ഉൾപ്പെടെ അതിന് പടിഞ്ഞാറും, തെക്കും കിഴക്കും കടലുകൾ അതർത്തിയായുള്ള ചെറുപ്പം പ്രദേശങ്ങളും ആയിരുന്നു. താമ്രവർണ്ണി നദിയാണ് പ്രധാനമായും ഇതിനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാക്കിയിരുന്നത്. 9ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി ഈ നാടിന്റെ വിസ്മൃതി തെൻ പാണയിയിൽ തിരുവെങ്ങൻപുർ (തിരുവനൂർ) മുതൽ കേരളത്തിൽ കൊല്ലംവരെ വി്യാപിച്ച് കിടന്നിരുന്നു. വേണാട് വേർതിരിഞ്ഞശേഷം, ബ്രഹ്മിനാട് തെൻ മല (തെക്കൻ മല) നാടായി, പ

രിണമിച്ചു. ആയുർ, അഞ്ചൽ, പുനലൂർ, ചെങ്കോട്ട തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ആര്യകാവ്യ പാഠ ആയി നാടിന്റെ നട്ടെല്ലായിരുന്നു. കല്പകയംഗം പ്രധാന നദിയും.

വേണാട്, കാഞ്ചിപുരം മുതലായ വളരെ അധികം ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കേരളചരിത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്. സംഗ്രാമധീര രവിവർമ്മയുടെ കാഞ്ചിപുരം ശിലാരേഖ 27 "സോമവംശത്തിൽ (ചന്ദ്രവംശത്തിൽ) പിറന്ന കേരളരാജാവായിരുന്ന, ജയസിംഹന്റെ പുത്രനായിരുന്ന രവിവർമ്മ" എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

എ. ഡി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, മണിക്കയൻ അപ്പോസ്തോലനായ മാർ ആന്തോണിന്റെ കൂടെ കാഞ്ചിപുരം കേന്ദ്രമാക്കി തൊണ്ടിനാട്ടിൽ കടിയേറിയ പാത്മ്യരാജകുമാരനും അനുയായികളും (ചാഹലാർ) ആണ് പല്ലവരാജ്യം പടുത്തുയർത്തിയത്. ഇവർ 12 ചന്ദ്രമാസം ക്ഷത്ര്യാത്മ്യം ആയി കണക്കാക്കി അതിൽ ഒരു ചന്ദ്രമാസം നോമ്പ് കാലം ആയി ആചരിച്ച് വിന്നരുന്നതിനാലാണ് ഇവരുടെ വംശം സോമവംശം എന്ന് ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നത്. ഈ സോമവംശത്തിൽ പിറന്ന കേരള രാജാവായിരുന്ന ജയസിംഹന്റെ പുത്രനായിരുന്നു രവിവർമ്മ എന്ന് കാഞ്ചിപുരം ശിലാരേഖയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എ. ഡി. 974-ൽ വേണാട് ഉടയവനായിരുന്ന ശ്രീ വല്ലഭൻ കോതയുടെ അധികാരം ചെങ്ങന്നൂരിലും, തിരുവൻ വണ്ടരുറ്റുവരെയും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. മണിക്കയ മതക്കാരുടെ (ചെരുങ്ങെട്ടികളുടെ) തെരുവുകൾ ഇക്കാലങ്ങളിൽ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ധാരാളമായി പൊന്തി വന്നു. തഴക്കര ചെട്ടി തെരുവ്, പുത്തൻകാവ് (ചെങ്ങന്നൂർ) തെരുവ്, കോഴഞ്ചേരി ചെട്ടിമുക്ക് തുടങ്ങിയവ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ നസ്രാണികൾക്ക് ചെരുങ്ങെട്ടികളിൽ നിന്നും ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം 500 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് സുറിയാനിപ്പള്ളി ത്രികണ്ടിയൂർ ശിവക്ഷത്രം നിറുത്തുള്ള പള്ളിപറമ്പിൽ നിന്നും, ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന, പുതിയകാവ് ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തേക്ക് മാറി സ്ഥാപിക്കാനുണ്ടായ കാരണം, ചെട്ടികളുടെ കേന്ദ്രമാക്കിയിരുന്ന ചെരുങ്ങെട്ടികളുടെ ഉപദ്രവം മൂലം ആയിരുന്നു ഇവരുടെ ഉപദ്രവം മൂലം തിരുവിതാംകൂറിലെ നസ്രാണി പള്ളികൾക്ക് എല്ലാം തന്നെയും, ഇടപെടുകയാലായിരുന്ന കർത്താക്കന്മാരുടെ സംരക്ഷണം അത്യന്തം

ചേർക്കിത്തെയിരുന്നു. മാവേലിക്കര പുതിയ കാവ് സുറിയാനിപ്പള്ളി
 ഉപേക്ഷിച്ച് സീമിതിയെക്കൊണ്ടു സീമലം, ഗ്രാമത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിലെ
 കത്താക്കന്മാർ ദാനം ചെയ്തതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രഭുവർഗ്ഗ
 മാത്രം നായന്മാരും നസ്രാണികളും തമ്മിൽ മൈത്രിബന്ധം പുലർത്തി
 കൊണ്ടു പോയിരുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണവും മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം
 മുള്ളു പെരുമ്പള്ളികളുടെ ഉപദ്രവം മൂലം ആയിരുന്നു. തൃക്കണ്ടിയൂർ
 ശിവക്ഷേത്രത്തോളം തന്നെ (കൊല്ലവർഷം മൂന്നാം ആണ്ടു്) പുരാതന
 നഗരമുള്ള മാവേലിക്കര ദാർശ്വം ധോക്സു് സുറിയാനിപ്പള്ളി അംഗ
 മാണ്, ഈ പുസ്തകം എഴുതുന്ന വ്യക്തി എന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം രേ
 ഖപ്പെടുത്തുന്നു. ശൈവാചാരികളായ നമ്പൂതിരികളുടെ പുരാണശിവ
 ക്ഷേത്രങ്ങളും, അവിടെ ഈശ്വരവാദികളായ നസ്രാണികളുടെ പ
 ള്ളികളും തമ്മിൽ മാതൃഭാഷയുടെ കാലം മുതലേ ബന്ധപ്പെട്ടവയാ
 ണു്.

മന്നാക്കന്മാർ ശക്തിപ്രഭാവന്മാരായിരുന്ന കാലത്തു് ചേന്നാ
 ട്വാനാട്യാഴിപുരം, മണിക്കയ സംഘങ്ങളായിരുന്ന അറന്ദത്തുറവർ,
 അഞ്ചുവണ്ണം, മണിഗ്രാമം എന്നിവരാട്ടു് ആചാരികളാക്കി യാതൊ
 നും ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. മന്വതം നൂറ്റാണ്ടിൽ കരക്കേ
 ണി കൊല്ലത്തു് കടിയറയിൽ വെച്ചുവെക്കു്, അയ്യനടികൾ തിരുവ
 ടികൾ കൊടുത്ത തരിപ്പൊപ്പള്ളി ചെപ്പേട്ടകൾ ഇതിനു് ഉദാഹരണ
 മാണ് (വിശദമായി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്)

മന്വതം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേണാട്ടു് നാട്ടിൽ മഹേന്ദ്രഗിരിയിൽ,
 വാനനിരീക്ഷണാലയത്തിന്റെ മേധാവിയാക്കിയ ശങ്കരനാഥായ
 ണൻ 'ചാലൂദേശ്വരീയം' എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ വേണാടിനെ
 പൈഷ്യ (പൈഷ്യ) രാജ്യമായി ആണു് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.
 അതായതു് പൈഷ്യരാജ്യം-ദ്രാവിഡം. 19 ഓം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അ
 വസാനഘട്ടത്തിൽ തിരുവാങ്കോട്ടു് സന്ദർശിച്ച സ്വാമിവിവേകാന
 നന്ദം, ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു ദ്രാവിഡം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചു
 തു്. വേണാടിന്റെ ചരിത്രം അതാണ് കാണിക്കുന്നതു്. ശത്രുക്കളെ
 നഷ്ടംകരുണം വിക വരുത്തുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടാണ് ഈ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാ
 യിരുന്നതു്, കൊല്ലവർഷം 441 (എ. ഡി. 1266) ൽ വേണാട്ടു് ഭരി
 ച്ചിരുന്ന രവിവർമ്മ കലിന്ദ്രവർമ്മയെന്നതുപോലെയാണ് ശത്രുക്കളെ
 നശിപ്പിച്ചതു്. 29 ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം ചെറുകുറു കാഞ്ചി

പുരത്തു്. അങ്ങലള ചെരമാര വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഭിത്തിയിൽ സംക്രമിത ശ്ലോകത്തിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്, ഈ നാടിനും കാഞ്ചി പുരവുമായുള്ള ബന്ധത്തെയും കൂടിയാണ് കാണിക്കുന്നതു്. ഇതുപോലെ കിനായി തൊത്തൻ ചെപ്പേടിന്റെ ഒരു പകർപ്പു് മടകാതെയ പുരത്തിനും അടുത്തുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തൂണിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടു് പക്ഷെ മടകാതെയ പുരം എവിടെ? അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതേപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പല്ലവരാജ്യവും. വേണാടും (തിരുവാങ്കോട്ടു്)തമ്മിൽ സാംസു് ക്ഷാരകമായിട്ടു വളരെ അധികം ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. പല്ലവരാജ്യം ഹിന്ദു ആധിപത്യത്തിൽ വന്നതോടുകൂടി വേണാടും അതനുസരിച്ചു് നീങ്ങേണ്ടിവന്നു. പക്ഷെ മണിഗ്രാമക്കാരായ എട്ടു വീട്ടിൽ പിള്ളമാർ (മടമ്പിമാർ) അവരുടെ ശക്തി പ്രഭാവം വീര ബാലമോത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാലം വരെ (ഏ. ഡി. 1758) നിലനിർത്തിയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹവും ശത്രുക്കളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ലായിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ കാവത്താണ് തിരുവാങ്കോട്ടു് തരിയാ തെരുവുകളിൽ നിന്നും മണിഗ്രാമക്കാരെ പരിപൂർണ്ണമായി ഉന്മൂലനം ചെയ്തിട്ടു്, അവരുടെ മഹത്വദീയരെ അധിപന്മാർ ആക്കിയതു്.

കാലം കടന്നതോടുകൂടി കന്യാകുമാരിയ്ക്കു് അപ്പുറം തമിഴു് നാട്ടിലുള്ള മണിഗ്രാമക്കാരും തരിയായ്ക്കുളും, കർണ്ണാട് മാസ്രോ മദ്രാസു് ഗവർണ്ണർ ആയിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണയാലും, David Rosen, J. L. Irion, A. E. Caemerer, Harry Hope (1829-1859) തുടങ്ങിയ ആഹ്ലീക്കൻ മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനത്താലും; C. M. S. സഭയിൽ ചേർന്നു് ക്രിസ്തുമതാനുഭവവികാരം ആകുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഇവരുടെ പ്രധാന കേന്ദ്രം തിരുച്ചന്ദൂരിനു് അടുത്തു് മടലൂർ എന്ന ഗ്രാമമാണു്. ആ ഗ്രാമം നസ്രേതു് എന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു് ചന്നാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു.

Notes

1. Ref: As cited in: A history of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian, page 66

2. Ref; Malankara Nazranikel, Vol. by Z. M. Paret page 373:

3. The Orthodox Church of India, by David Daniel page 11.

4. Ibid-26

5. 'It is clear from the paliyam grants (A. D: 925) and other records that Jainism and Buddhism were living religions in Kerala.' Buddhism appears to have been more popular in Kerala than Jainism.'

Ref: Studies in Kerala History, by Elamkulam page 179

6. 'An inscription of Medom 8, 395 K. E. (1218 A. D.) in the Kandiur temple, shows that when the temple originally built two and a half years before the commencement of the Kollam Era, was renovated in K. E. 393.

Ibid 281.

7. Ibid 180.

8. 'The conversion of the Jain Goddess, Pattini to the Hindu goddess Baghavathi was rather easy.'

Ibid-179

9. The festival with wooden horses, common even now in places from Chiryankil to Ambalapuzha is a relic of the ancient Buddhist festivals.

Ibid 180

10. Ref: Researches in Manichaeism, by Jackson, page 15.

11. Ref: Malankara Nazranikel, Vol. I, by Paret, page 462.

12. Malankara Nazranikel, Vol. III, by Paret, page 142 and 160.

13. Ref; Eros Denied by. Wayland young, page 155.

14. Ref: Bardaissan on Edessa, by Drijvers, page 211.
15. 'The Chera-Chola war which lasted for about a hundred years ended in the destruction of Kulasekhara dynasty and Mahodayapuram. The course of Kerala history under went a radical change.
Ref ; Studies in Kerala History, by Elamkulam, page, 257
16. Ibid 389.
17. Malankara Nazranikel. Vol. I., by Paret, page 478.
18. Ibid 474
- 19: Ibid 478.
20. Ibid 479
21. Ref: Studies in Kerala History, by Elamkulam, page 372.
22. Ref; History of Islamic Origins of Western Education, by Mehdi Nakosteen, page 18.
- 23 Ref: As cited in Malayala Manorama Weekly of Aug. 5, '1972
24. Ref: A History of Christianity in Kerala, by Dr. C. V. Cherian page 121-122
25. 'That calendar begins with the first day 16th July 622 in which Hijrah, Mohammed's move from Mecca to Medina took place. It is a Lunar Calender. The year of that Emigration was later chosen as the commencement of the Islamic Era.'
Ref : Anthology of Islamic Literature, by James Kritzcek page 31 & 34
26. Bema-festivities' the feast in pious memory of Mani's death Mani's invisible presence at this feast found its expression in the Bema, the (empty) throne of the prophet

The name of this feast was derived from this throne
(Bema)

Ref : MANI by L. J. R. ORT Page 26

27. കേരള ചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 178.

28. Ibid 191.

29. Ibid 204.

30. കേരള സംസ്കാരത്തിലും ചരിത്രത്തിലും സുദീർഘമായ പല്ലവ ബന്ധത്തിന് ഒരു പ്രാധാന്യമുണ്ട്. പല്ലവർക്ക് സംസ്കൃതത്തിൽ അതിയായ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തിലും, സംസ്കൃത സംസ്കാരത്തിലും കേരളീയർക്ക് അഭിരുചി വലിച്ചു വന്നത് പല്ലവ ബന്ധത്തെ തുടർന്നാണെന്ന് വേണം കരുതാൻ. പല്ലവന്മാരെ പ്ലോയെ കേരള ചരിത്രകാരന്മാരും, പൗരാണിക ദേവീദേവന്മാരുടെ പേരുകളെക്കൊണ്ട്, അവരുടെ പേരോടുകൂടി വർണ്ണിച്ചു എന്ന പദം ചേർവാൻ തുടങ്ങി.'

Ibid 67.



ചെപ്പേടുകളും വിദേശകുടിയേറ്റക്കാരും

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെയും, മണിക്കയ മതക്കാരുടെയും പുരാ
 ണ, ചരിത്രം പൂർണ്ണമാകണമെങ്കിൽ, ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ കുടിയേറി
 യ വിവിധ മതസ്ഥരായ വിദേശീയരുടെ ചരിത്രവും, അറാബ് ചേ
 ര ചക്രവർത്തിമാർ കൊടുത്ത ചെമ്പു പട്ടയങ്ങളും തുടങ്ങിയ അറാകാ
 ശങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളും കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിയതു് ആവാശ്യമാ
 ണം ഈ പട്ടയങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇപ്പോൾ മലങ്കര സുറിയാനി
 ക്രിസ്ത്യാവികളുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മാതോഴാർ കൊടുങ്ങ
 ല്ലൂരും ആയി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന പദം ചെപ്പേ
 ടുകളുടെ തലമുളയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടും, യുപട്ടയങ്ങൾ എല്ലാം നസ്രാ
 ണികൾക്കു് അവകാശപ്പെട്ടതു് എന്നും ആകണമെന്നില്ല.

ഈ പട്ടയങ്ങളും അതിന്റെ ചരിത്രവും, ശരിയായ വിധം (മുൻ
 വിധി കൂടാതെ) പഠിച്ചാൽ പട്ടയങ്ങൾ ആകെല്ലാമാണ് ചേരനാടു്
 ഭരണ കർത്താക്കൾ കൊടുത്തതെന്നു് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.
 ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ കുടിയേറിയ വിദേശീയർ ചക്രവർത്തിമാർക്കു്
 വിലപിടിപ്പുള്ള സത്താനങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ചും അവരെ പ്രലോചിപ്പി
 ച്ചും നേടിയെടുത്ത പദവികളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അടങ്ങിയ ചെ
 ന്ബു് പട്ടയങ്ങൾ ആണ് ഇവയെല്ലാം തന്നെയും. നെടും ചേരലാതൻ
 ചക്രവർത്തിയും (രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു്) യവനരും തമ്മിൽ കണ്ണൂരിനടു
 ത്തു് ചെന്നെ എന്ന സ്ഥലത്തു് വെച്ചുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടൽ കാരണമാ
 ണം, ഇങ്ങനെ ചെമ്പു പട്ടയങ്ങൾ മൂലം ചേരസാമ്രാജ്യത്തു് വര
 ന്ന വിദേശീയരെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കാൻ ഉണ്ടായ കാരണം, ഈ യു
 ദ്ധത്തിൽ യവനരെ തോല്പിച്ചു് അവരുടെനേതാവിന്റെ ഉച്ചിയിൽ
 നെയ്യു് ഒഴിച്ചു് വെയിലത്തു് നിർത്തി പരിഹസിച്ചതായി ചരിത്രം
 ഉണ്ടു്.

മാതോഴാജ്യവും, തന്റെ കൂടെ വന്ന കുടിയേറ്റക്കാരും കൊടും

ങ്ങളുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന 52-ൽ വന്നിറങ്ങി എന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണു്. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വ ഉപേക്ഷണം സുവിശേഷം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു് മലങ്കരയിൽ വന്നതു്. അക്കാലത്തു് തോട്ടകളാലും, പുഴകളാലും, കായലുകളാലും തിങ്ങി നിറഞ്ഞു് കിടന്നിരുന്ന കുട്ടനാട്ടിൽ താൻമതപ്രവരണം നടത്തിയശേഷം ദൈവത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി മസൂദായിയുടെ രാജ്യത്തേക്കു് പോകുകയുണ്ടായി.

മലങ്കരയിൽ, മാർത്തോമ്മാ വന്നിറങ്ങിയ മുസ്ലീമിസ്ലാം തുറമുഖത്തിന്നു് പാമ്പിനാട്ടിലെ കോർക്കെ പോലെയോ, ചോളനാട്ടിലെ പുറാനിറത്തുപോലെയോ ഒരു സ്ഥാനം പുരാണകാവങ്ങളിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന എന്നുള്ളതു് ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. കുരുമുളക് കയറ്റി അയക്കുന്ന തുറമുഖം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് വലിയ പ്രാധാന്യം മുസ്ലീമിസ്ലീമു് പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കിട്ടിയിരുന്നില്ല. കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന പേരു തന്നെ മെമ്പതം നൂറ്റാണ്ടിലാണു് ആവിർഭവിക്കുന്നതു്.

മമ്പതം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേണാട്ടിലെ കൊല്ലം പ്രധാന തുറമുഖം ആയപ്പോൾ, മുസ്ലീമിസ്ലീമിന്റെ പ്രാധാന്യം അല്പം കൂടി അറിയപ്പെട്ടു. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരചക്രവർത്തിമാരുടെ ആസ്ഥാനം വേണാടു് നാട്ടിൽ നിന്നും വടക്കു് കാക്കനാട്ടിലേക്കു് മാറിയതിനു് ശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചു് വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇക്കാലത്താണു് യമനിൽനിന്നും യഹൂദന്മാരുടെ കുടിയേറ്റം ഉണ്ടായതു്.

എ. ഡി. 1341ൽ ഉണ്ടായ അതിഭയങ്കര വെള്ളപ്പൊക്കം മൂലം കൊച്ചി അഴിമുഖത്തു് കപ്പലുകൾ നിർബാധം കൊച്ചി കായലിലേക്കു് പ്രവേശിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായതോടുകൂടി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒരു വാണിജ്യ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത തുറമുഖമായി കാലാന്തരത്തിൽ പരിണമിച്ചു. മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ കൊച്ചുങ്ങാടി ആണു് കൊച്ചി ആമ്പി അറിയപ്പെടുന്നതു്. അങ്ങാടികൾ, കുമ്പളങ്ങലും എന്നിവ നസ്രാണികൾ കയ്യടക്കിയെങ്കിൽ, തെരുവുകൾ മണിക്കയ മതക്കാരാണു് കയ്യടക്കിയിരുന്നതു്. എ. ഡി. 1653ൽ കൊച്ചുങ്ങാടിയിൽ (മട്ടാഞ്ചേരി)വെച്ചു് മലങ്കര നസ്രാണികൾ, പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ കണ്ടുകെട്ടിൽ വെച്ചു തന്നെ, കൂറൽ കുരിശു് സത്യം നടത്തണമെങ്കിൽ, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ആധിപത്യം അവിടെ എത്രമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു് മറുപടി തെളിവു് ആവശ്യം ഇല്ല.

ചേരസമുദായത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് വന്നിടുകൂടെ (മൂന്നാം സ്ഥാവം) സ്ഥാനമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. താണജാതിക്കാർ നസ്രാണികൾ ആകാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് ഉന്നതമായ സ്ഥാനമുണ്ടാകാൻ അവകാശങ്ങളും ജന്മാവകാശമായി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കുടിയേറ്റക്കാർക്ക് ചെമ്പു പട്ടങ്ങളും മുഖേന മാത്രമേ ഈ അവകാശങ്ങളും കിട്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട വിലപ്പതികാരം എന്ന മഹാകാവ്യത്തിൽ പ്രധാനമായി നാലു് ജാതികളെ (തൊഴിൽ പരമായി തരം തിരിച്ചു്) പുറം പറയുന്നുണ്ട് അവ (1) അന്യന്തൻ (ഭിക്ഷുക്കൾ); അഥവാ ബുദ്ധർ; (2) അരചർ (ഭരണകർത്താക്കൾ) അഥവാ ജൈനർ; (3) വന്നിടുകൾ (4) വെള്ളാളർ എന്നിവരാണ് വർണ്ണാശ്രമം എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു കൂടി പ്രബലമായതിനുശേഷം മാത്രമാണ്, ബ്രഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ശൂദ്രർ എന്നീ നാലുജാതികൾ ഉണ്ടായതു് സംഘം കാലത്തു് മുകളിൽ ഒന്നാമതായി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നാലു് ജാതികൾ കൂടാതെ കൈത്തൊഴിൽ കൊണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവരെ 'കന്യാളന്മാർ' എന്ന് ചൊതുവെ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിൽ തട്ടാൻമാർ, കൽപണിക്കാർ, ആശാരിമാർ, ചെത്തുകാർ, വാണിയന്മാർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരനാട്ടിൽ കുടിയേറിയ ക്നായി തൊമ്മനും കൂട്ടക്കും, അവർക്ക് കിട്ടിയ ചെമ്പു പട്ടയ പ്രകാരം അഞ്ചാമത്തെ മതക്കാർ (അഞ്ചുവണ്ണം) എന്ന സ്ഥാനം കിട്ടുകയുണ്ടായി.

ചേരനാട്ടിൽ കുടിയേറിയവരിൽ മാർത്താണ്ഡനായും കൂട്ടരും, പേഷ്യാക്കാരൻ മണിയും കൂട്ടരും, മണിക്കയൻ അപ്പോസ്താലനായ മാർ ആമ്മാനും കൂട്ടരും, ക്നായി തൊമ്മനും കൂട്ടരും, നെസ്തോറിയരായ മാർ ശാപ്പോറും മാർ ആലോത്തും വൈദ്യന്മാരും പിന്നീടു് യഹൂദന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ മണിക്ക് കിട്ടുന്ന പട്ടയമാണ് ഇരവി കോർത്തൻ ചെപ്പേടു് (ഏ ഡി. 230); പിന്നീടു് ക്നായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേടു്, അടുത്തതായി തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകൾ, പിന്നെയഹൂദന്മാർക്ക് കിട്ടിയ ചെപ്പേടു് എന്നിവയുടെയും കുടിയേറ്റക്കാരുടെയും ചരിത്രം ആണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

മാർത്താണ്ഡൻ മലങ്കരയിൽ മതപ്രചരണത്തിനും, ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു പട്ടയമോ, ചെപ്പേടോ കി

ദ്രിയതായി അറിവില്ല. ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ ചേരസാമ്രാജ്യം, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നിലവിൽ വന്നിട്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. അതേ സമയം മാർത്തോമ്മായെ അനുഗമിച്ചു മലങ്കരയിൽ കുടിയേറിയാവരപ്പെറ്ററിയും യാതൊരു വിവരവുമില്ല. മാർത്തോമ്മാ, വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ, തന്നെ അനുഗമിച്ച സാന്തിപ്പാസ്സിനെയും അനുയായികളെയും ഗോണ്ഡയുമോറസിന്റെ രാജ്യത്തു സുവിശേഷവേലകൾ തുടർന്നു നടത്തുവാൻ വിർത്തിയിരുന്നതായി, നടപടികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇന്നു കുന്നംകുളത്തു സ്ഥിരതാമസമാക്കിയിരിക്കുന്ന നസറാണികൾ തന്റെ കൂടെ മലങ്കരയിലേക്കു അനുഗമിച്ചവരുടെ സന്തതിപരമ്പരകൾ ആണോ എന്ന് ഞാൻ ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. തേവലക്കര വൈദ്യന്മാർ, കന്നാനായക്കാർ എന്നിവരെപ്പോലെ നാട്ടുകാരായ മലങ്കര നസറാണികളുമായി ഇടകലരാതെ കുന്നംകുളം നസറാണികളും തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തി ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം എന്താണു? ചെങ്കടൽ തീരത്തു നിന്നും മാർത്തോമ്മായെ അനുഗമിച്ച എത്യോപ്പ്യക്കാരുടേണോ ഇവർ? ഇവരുടെ പേരുകളും ജീവിത ക്രമങ്ങളും മലങ്കര നസറാണികളിൽ നിന്നും വളരെ വീടുന്നമാണു്. കുന്നം കുളത്തിനടുത്തു പാലയൂരിലുള്ള പള്ളി മാർത്തോമ്മാ സ്ഥാപിച്ചതാണു്. മാർത്തോമ്മായെ അനുഗമിച്ച ഇവർ, അവിടെ കുടിയേറിത്താകാനാണു് സാധ്യത. ശരിയായ തെളിവുകൾ ഇല്ല. മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിനു കളങ്കം വരുത്താതെ, തേവലക്കര വൈദ്യന്മാരെ പോലെ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്ന കുന്നംകുളം നസറാണികളുടെ സ്ഥിരത, എന്റെ ഈ നിഗമനത്തിനു സ്ഥിരീകരണമേ നൽകുന്നുണ്ടു്.

ചൊല്ലേട്ടുകൾ

(1) ഇരവികോർത്തൻ ചൊല്ലേട്ടു് അഥവാ വീരരാഘവാചട്ടയം

മാർത്തോമ്മാത്തു് ശേഷം ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ വന്ന പേർഷ്യാക്കാരുൻ മണിയു് ഏ. ഡി. 230-ൽ കേരള ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ശ്രീ വീരരാഘവാചക്രവർത്തി, ഇരവി കോർത്തൻ അഥവാ കന്തനാരന്തരുടെ തലവൻ എന്ന സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്ന പട്ടയം ആണു് ഈ ചൊല്ലേട്ടു്. പേർഷ്യാക്കാരനായ മണി, ഏ. ഡി. 223-നും 240-നും മദ്ധ്യേ ഇന്ത്യയിൽ വന്നിരുന്നതായി തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. അദ്ദേഹം പേർഷ്യാ രാജാവായിരുന്ന ശാപ്പോർ ഒന്നാമന്റെ കീഴിൽ

ധാരണത്തിൽ സംബന്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും തിരികെ, പേർഷ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഷ്വെസിഫോണിൽ എത്തിയെന്നാണ് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. കിരീടധാരണം നടന്നതിന്റെ കാലം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് സൂര്യൻ മകരം രാശിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ എന്നാണ് എന്നാൽ ഇവിടുത്തെ ചെപ്പേടും പ്രകാരം വ്യാഴം മകരം രാശിയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ചെപ്പേട് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മണിയുടെ പേർഷ്യയിലെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടെടുത്ത ജർമ്മൻകാക്ക് വ്യാഴം എന്താണെന്നു അറിയാതെ സൂര്യനാക്കി എഴുതിയതാകാനാണ് സാധ്യത. മണി തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വാക്യത ആയതുകൊണ്ട്, ചെപ്പേടിലെ രാശികാലം, ശാപ്പോറിന്റെ കിരീടധാരണ കാലമായും താൻ എഴുതിയിരിക്കും എന്നുള്ളതിന് സ-ശയമില്ല വ്യാഴഗ്രഹം പന്ത്രണ്ട് വർഷക്കാലം ഒരു രാശിയിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ട് അതിനാൽ ഏ. ഡി 230-ലെ ചെപ്പേട് 307-ാം, 240-ലെ കിരീടധാരണവും മകരം രാശിയിൽ വ്യാഴം നിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ആണ്. ഒരു ജോതി ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന മണിയ്ക്ക് തെറ്റ് പറയാൻ കാരണമില്ല.

ഈ വീരരാജാവുപട്ടണം മണിക്ക് തന്നെയാണ് കൊടുത്തത് എന്നുള്ളതിന് തെളിവ്, 'ലോകചെരുങ്ങെട്ടി' എന്ന സ്ഥാനം ചെപ്പേടുകിൽ പറയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ചേര സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു ചെട്ടി മാത്രമായിരുന്നു എങ്കിൽ, ചെരുങ്ങെട്ടി എന്ന സ്ഥാനമേ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ. ഈ രാജകീയ പട്ടണം എഴുതിയ നമ്പിചടയന് പെരുന്താൻ എന്ന സ്ഥാനമേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ ചേര സാമ്രാജ്യത്ത് വന്നിട്ടുള്ള കുമ്പള ചെട്ടി, കളുടെ (വിദേശ ചെട്ടികൾ) എല്ലാം നേതാവും മണിക്കയ ചതസ്ഥാപകനുമായ മണി, ലോക ചെരുങ്ങെട്ടി എന്ന സ്ഥാനത്തിന് അർഹനാണെന്നുള്ളതിന് സംശയം ഇല്ല. ഈ ചെപ്പേടും പ്രകാരം ആണ് ചേരസാമ്രാജ്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ സംഘചയ മണിക്കിരമ സംഘം (മന്നാഗ്രാമ സംഘം) മകോതൈയപ്പറമ്പ് നിലവിൽ വന്നത്. ഈ മകോതൈയപ്പറമ്പ് തെൻ വഞ്ചിയെന്നാണ് ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ തിരുനൽവേലമില്ല, തെൻ പാണ്ഡിനാട് എന്നാണ് പുരാണകാലങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ വഞ്ചി തെൻ പാണ്ഡിനാട്ടിലെ താമ്രവണ്ണിനദീതീരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന പട്ടണമാണെന്നു ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ ഇളങ്കോവടികൾ പറയുന്നുണ്ട്.

29ാം കോളത്തിൽ (അശീർവാദം) 14ാം ഖണ്ഡികയിൽ പറയുന്ന വരികളുടെ മലയാള വിവർത്തനം താഴെ കൊടുക്കുന്നു. 'നിരന്തരമായി ഭൃകി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സലിലത്തോടു കൂടിയ താമ്രവർണ്ണി നദി (അർപ്പ്—ഭരണ) ചുഴുന്ന വഞ്ചിയിൽ വാസിക്കുന്നവരുടെ തമ്പുരാന്റെ പുരാതന വംശം ഭൂമിയുള്ള തോളം കാലം വാണിരിക്കണമേ' എന്നിപ്രകാരമാണ് അതിൽ പറയുന്നത്.

എന്നാൽ ചെരിയാർ തീരത്തെ വഞ്ചി, ചെരിയാറിന്റെ വടക്കും തെക്കും ആയി നീണ്ടു കിടന്നിരുന്ന കടനാടിന്റെ തലസ്ഥാനവും, പിന്നീടു കട്ടനാടു അരചന്ദാർ പടുത്തുയർത്തിയ മേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനവുമായിതിന്നു. ഈ വഞ്ചി മുച്ചിരി, മുരവി, മുശിരി, മുസ്സിരിസ്സ് എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. മേൽകൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരണങ്ങളിൽനിന്നും കട്ടനാട്ടിലെ, ചെരിയാർ തീരത്തു് ഒരു വഞ്ചിയും, തെൻ പാണ്ടിയിൽ താമ്രവർണ്ണി തീരത്തു് മറ്റൊരു വഞ്ചിയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. തെൻ പാണ്ടിയിൽ, മഹാസ്രിരിയിൽ മുത്തുവായലിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന രണ്ടു് താമ്രവർണ്ണി നദികൾ ഉണ്ടു്. ഒന്നു് പടിഞ്ഞാറാട്ടു് ഭൃകി, ആലിയാട്ടിൽ കൂടി (പിന്നീടു് വേണാടു്) കടന്നു് അറബി കടലിൽ വീഴുന്നു. ഇതിനെ കോരൈതാമരനം വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ തെൻ പാണ്ടിയിൽ കൂടി ഭൃകി മന്നാർ ഉൾക്കടലിൽ വീഴുന്ന നദിയു് മോകോരൈയാർ എന്നാണു് പറഞ്ഞിരുന്നതു്. കാരണം ഈ നദി വൈദ്യുരങ്ങുകൾ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചവയാണു് (വിവരണം പുകാലേ). ഈ മോകോരൈയാർ തീരത്തെ പട്ടണത്തിലാണു്, മോകോരൈയാർ പട്ടണം എന്ന് ഇരവികോത്തൻ ചെപ്പുകിയിൽ പറയുന്നതു്. ഈ മോകോരൈയാർ ആണു് മേരമാൻ പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലം മുതൽ, മേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നതും, തെൻവഞ്ചിയെന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പട്ടണം.

എന്നാൽ ആറിണ്ടിൽ മേര സാമ്രാജ്യ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന (ശ്രീവീര രാഘവ ചക്രവർത്തിയെന്നു് ചെപ്പുകിയിൽ പറയുന്ന) മേരൻ ചെങ്കട്ടവനാണു്, പെരുങ്കോയിലിലകത്തിരുന്നതല്ലി ഈ പട്ടണം കൊടുക്കുന്നതു്. ശ്രീവീര കേരള ചക്രവർത്തിയെന്നു് ചെപ്പുകിയിൽ പറയുന്നതു്, കട്ടനാടു് അരചന്ദാർ ഉതിയൻ മേരലാതനാണു്. ഈ

ഹമാണ്, പുഴിനാട്, കടനാട് കൂട്ടനാട്, ആയിനാട്, കൽനാട് എന്നീ കൊടുങ്കര ചേർത്തു് ചേരനാട്⁴ (കേരളം) പടുത്തയർത്തിയതു്.

ഇരവീകുടന്തായ മണി, ശ്രീ വീരവ രാഘവവക്ത്രചർത്തിക്കു് വിലപിടിപ്പിച്ചു സമ്മാനങ്ങൾ തിരുമുൽകാഴ്ചയായി കൊടുത്തിരിക്കും എന്തുള്ളതിനു് സംശയം ഇല്ല. മണിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം 'മണിമേഖലാ' കാവ്യമാണു്. ചേർച്ചയാക്കാരനായ മണി രചിച്ച ഈ കാവ്യത്തിൽ, സാഹിത്യ ഭംഗികുറവും, ഇതിൽ സംസ്കൃതവും, പാലിയും വാക്കുകൾ കടന്നു കൂടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ മണിയെ കത്തനാരന്മാരുടെ തലവനായി (മുറപിടുത്തവാർ) ആണു് ചെപ്പേടിൽ പറയുന്നതു്.

എന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, നസ്രാണി, എന്നീ പട്ടണങ്ങൾ ഈ പട്ടണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിവെട്ടിയിട്ടുള്ളതു് ചിന്താകൃഷ്ടം സ്രഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന പേരുതന്നെ, മുസ്ലിമിസ്ലീമു് ഏ. ഡി. 1000-ാ മാണിനു് ശേഷമാണു് കിട്ടുന്നതു്, 999- 1000-ാ മാണു് കൊടുത്തെ ജൂതപട്ടണത്തിൽ പാലും മുസ്ലിമുകോടു് എന്നാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. നസ്രാണികളുടെ അപ്പോസ്തോലനായ മഠാത്താ മുസ്ലിമിസ്ലീൽ വന്നിറങ്ങിയതു് കൊണ്ടു്, ഈ ചെപ്പേടു് നസ്രാണികൾക്കു് അവകാശപ്പെട്ടതു് എന്തുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന പട്ടണം തർജ്ജിമയിൽ ചേർക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കൂടാതെ ചേരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന മകാതൈയപുരം (മഹാദേവാൻ പട്ടണം) അഥവാ തൈർ വഞ്ചി മുസ്ലിമിസ്ലീമു് സമീപം ആണു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതെന്നുള്ള സങ്കല്പവും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന പട്ടണം തർജ്ജിമയിൽ ചേർക്കാൻ കൂടുതൽ പ്രേരണ നൽകി. എന്നാൽ ചെപ്പേടിനെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ രൂപം കിട്ടണമെങ്കിൽ മകാതൈയപുരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിലെ രേഖകളുടെയും, കേരള ചരിത്രരേഖകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇതുമകാതൈയപുരത്തിന്റെ സ്ഥാനം എവിടെയാണെന്നു് വിവരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, ചെപ്പേടുകളിലെ രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു്, ഇതിന്റെ സ്ഥാനം എവിടെയിരുന്നു എന്നു് താഴെവിവരിക്കുന്നതു്.

കുറിയായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേടിന്റെ ഇംഗ്ലീഷു് തർജ്ജിമയിൽ

“IN THE GREAT CITY OF THE GREAT IDOL” (വലിയ പ്രതിമ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വലിയ പട്ടണം) എന്നാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേടിൽ പറയുന്നു അഴിമുതൽ ഗോപുരം വരെയുള്ള സ്വരം. ഇരവികോർത്തൻ നീർ മുതലായി കൊടുത്തു എന്ന്. ഈ വലിയ പ്രതിമയും, അഴിയും, ഗോപുരവും എവിടെയെല്ലാം ആയിരുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ മകോതൈയപുരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേട്ട്, വലിയ പ്രതിമയിരിക്കുന്ന പെരുങ്കോയിലിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നാണ്, വീര രാഘവചക്രവർത്തി, മകോതൈയാർ പട്ടണത്തു് ഇരവികർത്തൻ ദാനം ചെയ്യുന്നത്. ഈ പെരുങ്കോയിലിരിക്കുന്ന നഗരമാണ് മതുക്കര (മധുര). ഇവിടെയാണ് കണ്ണകിയുടെ ചെലമ്പ്, ഭർത്താവു് കോവലൻ, വിൽക്കൻ കൊണ്ടുപോയതും അവിടെ വെച്ചു് ദൂരണം ഉണ്ടായതും, ഈ പ്രതിമയുടെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ‘ചിലപ്പതികാരം’ കാവ്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. മതുക്കര കൂല വണികൻ കത്തനാർ രാജാവിനോടു് കണ്ണകിയുടെ കഥയ്ക്കു വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

“സുചമിൻ കേട്ടാലും, അപ്രതിഹതമായ ഐശ്വര്യത്തോടു കൂടിയ പ്രാചീന മധുരയിൽ വെച്ചു്, അന്ന് മഹാദുഃഖത്തിലാണ്ടു വീര പതിയുടെ (കണ്ണകിയുടെ) മുമ്പിൽ ആ നഗര സംരക്ഷകയായ മഹാദേവി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു്, കോപാവേശത്താൽ കൊങ്കയിൽ കൊടുത്തി വിളയിച്ചുവളെ! നിങ്ങളുടെ പുത്ര ജന്മാർജ്ജിതമായ സൽമലങ്ങളെല്ലാം തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അരുളുകയുണ്ടായി.”

ഈ കാവ്യത്തിന്റെ 29ാം കാതെയിൽ പറയുന്നത്.

‘കോവൽപ്പെണ്ണം, അടിയത്താഴിയും, ദേവനിയും ഒന്നിച്ചു് മേന്മു് കണ്ണകിയേ കണ്ടേയ്ക്കാമെന്നു് പറഞ്ഞു് മധുരയാകുന്ന വലിയ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു’ എന്നാണ്.

‘മണിമേകലൈ’ കാവ്യത്തിൽ പറയുന്നത്:

‘മധുരപതി എന്ന് പറഞ്ഞുപട്ടുന്ന മധുരയുടെ അധിദേവതയായ വലിയ ദൈവം പ്രത്യക്ഷയായി,’ എന്നീ പ്രകാരം

മാണം.

മേലുദ്ധരിച്ച വിവരങ്ങളിലെ പ്രാചീന മതമതം നഗരസംരക്ഷകയായ മഹാദേവിയുടെ പ്രതിമയിരിക്കുന്ന പെരുങ്കോയിലിലാണ് ചേരമാത്രവാർത്തി എഴുന്നള്ളിയിരുന്നത് ഇരവി കോർത്തൻ ചെപ്പേട്ട് കൊടുക്കുന്നത് കന്യായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്ടിൽ പറയുന്ന 'വലിയ പ്രതിമയിരിക്കുന്ന വലിയ നഗരം' ഈ മതമതം പട്ടണം ആണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടന്ന കളഭ്രരുടെ ആക്രമണകാലം വരെ ചേര സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങൾ, പെരിയാർ തീരത്തെ വഞ്ചിയും, മതമതവും ആയിരുന്നു. മകോതെയപുരം ചേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനം ആയി വരുന്നത് പെരുങ്കോയിലിലെ കാലം മുതലാണ്.

എന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തെ പെരുങ്കോയിലിലെന്ന് സങ്കല്പിച്ചാണ്, ചെപ്പേട്ടകളുടെ തർജ്ജിമകളിൽ എല്ലാം തന്നെയും 'കൊടുങ്ങല്ലൂർ' എന്ന പദം കൂട്ടിച്ചേർക്കാനുണ്ടായ മറ്റൊരു കാരണം. ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച, ചതുർമുഖിയായിരുന്ന പ്രതിമ ചേരൻ ചെപ്പേട്ടന്റെ പിൻഗാമിയായി വന്ന ഇടം ചേരൻ ഇടമ്പൊരയോട് പുക്കാരിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നത്. ചേരന്മാർ വെട്ടുവെട്ടിയിൽനിന്നും എററും പ്രധാനപ്പെട്ട ക്ഷേത്രം അവരുടെ കലഭ്രരുടെ ചേരൻ ചെപ്പേട്ടന്റെയും കോയിലുകളോളം പ്രാധാന്യം ഉണ്ടാകാൻ ന്യായമില്ല. മതമതം നഗരത്തെയും, ആ നഗരത്തിന്റെ സംരക്ഷകയായ ദേവിയുടെ പ്രതിമയും ആണ് കന്യായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്ടിൽ പറയുന്ന വലിയ പ്രതിമയിരിക്കുന്ന വലിയ നഗരം.

ഇനിയും, അഴി എവിടെയാണെന്ന് നോക്കാം. അഗസ്ത്യകൂടം (പൊതിയ മല-അഗസ്ത്യർ പെരിയ പൊതികുളം) മലകളിൽ നിന്ന് രണ്ട് താഴ്വരകളിലായി ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ മഹേന്ദ്രഗിരി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ മലയിൽ, മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പ്രധാന താഴ്വരകളിൽ 75 നാഴികയോളം കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള മനോർമകളിൽ കമാരതീർത്ഥം എന്ന സ്ഥലത്ത് പതിക്കുന്നു. ഈ നദിയെപ്പറ്റി മറ്റൊരാൾ

ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. കൗടില്യന്റെ അർത്ഥ ശാസ്ത്രത്തിലും 10 (320 ബി. സി) ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട് ഈ താമ്രവർണ്ണിയാണ് തബ്രോബിനിയെന്ന് വിദേശീയർക്ക് സുപരിചിതമായ നദി തബ്രോബനീയിലെ മരതകരണങ്ങളോട് കനുകമറിയാമി, 11 നെ ചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് മുത്തുക്കുഴി വയൽ മലകളിൽ നിന്നും കുഴിച്ചെടുത്തിരുന്ന രത്നങ്ങൾ. വിദേശങ്ങളിലേക്ക് പുരാന കാലങ്ങളിൽ കയറ്റി അയച്ചിരുന്നതു് ഈ താമ്രവർണ്ണിയുടെ പതനസ്ഥലത്തെ കോട്ട കായൽ ഇറമുഖത്തുനിന്നും ആണ്. ഈ ഇറമുഖത്താണ് പേർഷ്യക്കാരുടെ ക്നായി തൊമ്മനും കൂട്ടരും എ. ഡി. 345 നോട്ട് അടുത്തു് വന്നിറങ്ങിയതു്.

മഹേന്ദ്രഗിരിയുടെ തെക്കേ അരികിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ താമ്രവർണ്ണിനദി, കൽകളും വിളവം കോട്ട് എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ കൂടി പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഒഴുകി അറബിക്കടലിൽ പതിക്കുന്നു. ഈ നദിയെ കോതയാറെന്നാണ് ചൊതുവെ വളിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ മന്നാർ ഉൾക്കടലിൽ പതിക്കുന്ന താമ്രവർണ്ണിനദി മറ്റൊരു കോതയാറാണ്. പക്ഷെ ചിലപ്പതികാരത്തിലെ പാതിപ്രത്യുത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കണ്ണകിയെ, മാതങ്ക, മാപനീ എന്നു് ബഹുമാനപുരസ്കരം സംബോധന ചെയ്യുന്നതുപോലെ; രത്നങ്ങൾ വിളയുന്ന മലയിൽ നിന്നു് ഉത്ഭവിക്കുന്നതും, ഈ രത്നങ്ങൾക്ക് വിദേശങ്ങളിൽ പ്രശസ്തി കൊടുത്തതുമായ, കിഴക്കോട്ട് ഒഴുകുന്ന വലിയ താമ്രവർണ്ണിയെ മാകാതെയാർ എന്നു് വിളിച്ചിരിക്കും എന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. രത്നങ്ങൾ അഗസ്ഥ്യകൂടം മലയിൽ പുരാനകാലങ്ങളിൽ (യുച്ഛാഴം) വിളഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതു് സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വസ്തുതയാണ് ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യന്റെ (ബി. സി. 321-297) മന്ത്രിയായിരുന്ന കൗടില്യൻ തന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിൽ, മുർണ്ണിനദിയിൽ നിന്നു്, മാർണ്ണയം (സ്വർണ്ണം) എന്ന മുത്തും, മറ്റൊരു ഗിരിയ്ക്ക് അടുത്തു് നിന്നു് മഹേന്ദ്രം എന്ന രത്നവും ലഭിച്ചിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ മാകോതയാറിന്റെ ചതന സ്ഥലമാണ് അഴിയായി ഇരവി കോണൻ ചെപ്പേടിയിൽ പറയുന്നതു്. മേല്പറഞ്ഞ അഴിക്കും, ഗോപുരത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള സ്ഥലമാണ് ചെപ്പേടും പടി ഇരവി കോർത്തു് നീർ മുതലായി കിട്ടിയതു്. ഈ ചെപ്പേടും കിട്ടുന്നതി

നം മുൻപു തന്നെ മാകോതെയാർ തീരത്തു്, മാകോതെയാർ പട്ടണം ഇരവികോർത്തൻ പട്ടത്തുയർത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചെപ്പേടിൽ

‘മാകോതെയാർ പട്ടണത്തു് ഇരവി കർത്തനായു്.’

എന്നാണു് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ പട്ടണം ആണു്, മററാദേവർ പട്ടണം, മോറാദേവപുരം, തെൻവഞ്ചി, തിരുവഞ്ചിക്കുളം എന്നീ പേരുകളിൽ കേരള ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഈ താമരവണ്ണി നദിയുടെ പതന സ്മലത്തു് സ്മിതി ചെയ്തിരുന്ന രണ്ടു് തുറമുഖങ്ങളായിരുന്നു കോർകൈയും കോട്ടകായലും.

അടുത്തതായി ചെപ്പേടിൽ പറയുന്ന ശോചുരം എവിടെയാണെന്നു് നോക്കാം. മാകോതെയപുരം, മോരനാട്ടിൽ ചക്കൈപ്പുലവരു് ചീത്തലൈ മാത്തനാർ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന, മണിയാണ് പട്ടത്തുയർത്തിയതു്. ജോതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ മണി ഒരു വാനനിരീക്ഷണകേന്ദ്രം പട്ടത്തുയർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു് സംശയം ഇല്ല. മാകോതെയപുരത്തു് ഒരു വാന നിരീക്ഷണ കേന്ദ്രം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കേരള ചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വാന നിരീക്ഷണകേന്ദ്രത്തിലെ ശോചുരം ആണു് ചെപ്പേടിൽ പറയുന്ന ശോചുരം എന്നാണു് എന്തെന്ത നിഗമനം. ഈ ശോചുരത്തിന്റെ ശരിയായ സ്മാനം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ തിരുച്ചുണ്ടർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുരാണചരിത്രത്തിലേക്കു് എത്തി നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുരാണ ചരിത്രം തന്നെ ഒരു ‘മയാവി’ യുവാവി ബന്ധപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഈ മയാവി മണിതന്നെയാണല്ലെ എന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. മണിക്കു് ഭരേ സമയത്തു് പലനീടങ്ങളിലും ഉത്സുക്കുട്ടപ്പെടാനുള്ള കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ‘മായ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മയാശിപ്പി (Celestial Architect) ഭൂനിരപ്പിനും താഴെ ചെങ്കല്ലിൽ നിന്നും വെട്ടിയെടുത്ത ഒരു ഗുഹാക്ഷേത്രം, 14 മണു് ഇവിടുത്തെ മൂലക്ഷേത്രം. ഇവിടുത്തെ മൂലവരും രണ്ടു് അമ്മനുകളും അന്ത കല്ലിൽ തന്നെ കൊത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണു്. സുബ്രഹ്മണിയാണ് മൂല പ്രതിഷ്ഠ ഇതിനടുത്തുള്ള ആറ കുന്നുകളിലെ ക്ഷേത്രത്തിൽ സുബ്രഹ്മണിയെയാണു് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ ആറു കുന്നുകളിലും മയാവി വിജയം ടിയിരുന്നു എന്നാണു് ചരിത്രം പറയുന്നതു്. പക്ഷേ തിരുച്ചുണ്ടർ ക്ഷേത്രം മാത്രമേ കടൽ തീരത്തു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മയാവിയായ മണിക്കു് വാനനിരീക്ഷണത്തിനു് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ

സ്ഥലം ഇതായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് സംശയം ഇല്ല. മണിയുടെ ജീവ ചരിത്രത്തിൽ താൻ ഒരു വർഷം മുഴുവനും ഒരു ഗൃഹയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടി ചിത്രങ്ങൾ രചിച്ചു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ചിത്രങ്ങൾ തന്നെ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ രേഖകൾ ആയിരുന്നു എന്ന് കരുതാൻ ന്യായമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന് മുൻപു തന്നെ തിരുച്ചന്ദ്രർ ക്ഷേത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഇവിടുത്തെ ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വണ്ണാശ്രമം ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിന് മുൻപുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രം ആയിരുന്നു ഇത് എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

വേണാട് നാട്ടിൽ, സംസ്കൃതം സാംസ്കാരികമായി ആധിപത്യം നേടിയതോടുകൂടി, സ്ഥലനാമങ്ങൾക്കും അതിന്റേതായ വ്യത്യാസം വന്നുകൂടിയിരുന്നു. 'ഉൾ' എന്ന ആര്യവാക്കിന് 'കോട്ട' എന്ന ദ്രാവിഡ വാക്ക് വഴിമററി കൊടുത്തു. അങ്ങനെ തിരുവാംകോട്ട്, തിരുവിതാംകൂർ ആയി. അതുപോലെ തിരുച്ചുകോട്ട് (തിരുമങ്കൈകോട്ട്) തിരുച്ചങ്ങൻകൂർ-തിരുച്ചന്ദ്രർ-എന്നായി മാറി. ചില പുതികാര വ്യവ്യാതാറായ അടിയാക്കു്നല്ലാർ, ഈ തിരുച്ചുകോടിന്റെയും കൊടുങ്കല്ലൂരിന്റെയും യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

"ചെങ്കുന്നു എന്നുള്ളത് കൊടുങ്കല്ലൂരിന് അടുത്തുള്ള മലയാണ്. തിരുച്ചുകോടാണെങ്കിൽ വഞ്ചിമാന നഗരത്തിന് വടക്ക് കിഴക്കായി അറുപതു കാതം വഴി ദൂരത്ത് കിടക്കുന്നു."

ഇവിടെ വഞ്ചിമാനനഗരമെന്ന് പറയുന്നത് തെൻ വഞ്ചിയാണ്; അതുപോലെ മുല്ലൂരികോടാണ് കൊടുങ്കോളൂർ ആയി തീർന്നത്.

കുട്ടനാട്, അരമാനായിരുന്നഉതിയൻ ചേരലാതൻ, കടനാടും, പൂഴിനാടും, ആയിനാടും, കൽനാടും പിടിച്ചെടുത്തു് തെൻ് നാടിനാട് ചേർത്തു് ചേരനാട് പടുത്തുതൻ്റിയപ്പോൾ, ഈനാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായി കടനാട്ടിലെ വഞ്ചിയാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. തെൻ് പിൻഗാമികളായ ചേരലാതനാർ പാണ്ഡിനാടും, ചോളനാടും പിടിച്ചെടുത്തു് ചേരസാമ്രാജ്യം പടുത്തുതൻ്റിയപ്പോൾ, വഞ്ചിയു, കരവുതം, മതുരൈയും അതിന്റെ തലസ്ഥാനങ്ങളായി തീർന്നു ഉതിയൻ ചേരലാതന്റെ ശവ 201 കൊല്ലം ചേരസാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു, അതിന് ശേഷം 58 കൊല്ലം ഇന്ദ്രവൈദൈ ശവ ഈ സാമ്രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീ

ട് കളഭുരുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടായി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ സാർവ്വത്രികയുദ്ധത്തിന്റെ കാലം ആയിരുന്നു അതിന് ശേഷം രണ്ടാം ചേര സാമ്രാജ്യം പടർത്തുവർത്തിയ കിലാശ് വരവർമ്മനാരുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായിട്ടാണ് മഹോദയപുരം തെൻവഞ്ചി-ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ ചോമാൻ പെരുമാക്കനാരുടെ കാലത്തും മഹോദയപുരം തന്നെ ചേരനാടികന്റെ തലസ്ഥാനം ആയിരുന്നിരിക്കണം. കാരണം 64 ഗ്രാമക്കാർ ആയ 'തരിയാശ്ശൂർ' ആണ് ഇവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. ഈ 64 ഗ്രാമക്കാർ ബ്രാഹ്മണർ ആയിരുന്നു എന്ന് കേരളചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ശരിയാകാൻ ന്യായമില്ല (ഇതപ്പറ്റി ക്നാരി തൊഴൻ ചെപ്പേടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പിന്നാലെ വിവരിക്കുന്നതാണ്). ഈ ചേരതൈഴപ്പുരത്തിന് -വഞ്ചിമാ നഗരത്തിന് -വടക്ക് കിഴക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന തിരുമയ്യൈക്കോട്ട്-തിരുച്ചുനൂർ-ആണ് ഇരവി കോർത്തൻ ചെപ്പേടിൽ പറയുന്ന ഗോപുരത്തിന്റെ (വാന നിരീക്ഷണശോപുരം) യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം.

വർണ്ണശ്രമം ശക്തിപ്രാപിച്ചു, ഈ തിരുച്ചുനൂരിൽനിന്നും അസുരാസ്ത്രം (മണിക്കയ മതക്കാർ) ഓടിച്ച് ഇതിനു ജന്മത്തിപ്പുറം എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു അങ്ങനെ ഇന്ദ്രന്റെ നാടായ ഇവിടം പരിലസിക്കുന്നു അതുപോലെ ചൊതിയമല (അഗസ്ത്യകൂടം)കൾ മഹേന്ദ്രഗിരി എന്ന് അറിയപ്പെടാനും തുടങ്ങി. ഉമ്പതം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരചക്രവർത്തിയായിരുന്ന സ്ഥാണു രവിയുടെ കാലത്തു് (തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേട്ട് കൊടുത്ത കാലം) മകോതൈഴപ്പുരം ഒരു പ്രസിദ്ധമായ വിദ്യാകേന്ദ്രവും സാംസ്കാരിക നഗരിയും ആയിതിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് മഹോദയപുരത്തു് ഒരു വാന നിരീക്ഷണശാല പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം പറയുന്നത്. ഈ നിരീക്ഷണശാല രവിമന്ത്രാലയം എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈദ്വയാതിശാസ്ത്രാലയത്തിന്റെ മേധാവിയായിരുന്ന ശങ്കരനാരായണൻ ഒരു ഇന്ദ്ര ഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനകൃതിയായ ശങ്കരനാരായണീയത്തിൽ നിന്നും ആദ്യ ഭൂ. 17 ന്റെ (ഭടന്റെ) ഗണിത സമ്പ്രദായം ആണ് അക്കാലത്തു് കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനമായപ്പോഴേക്കും,

ചോളരുമായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തോടുകൂടി, കലശലായ വർമ്മന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യം തകർന്നു തലസ്ഥാനമായിരുന്ന മഹോദയപുരവും സൈനിക കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന കാന്തളൂർ വിഴിഞ്ഞം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളും നാമാവശേഷമായി, അവസാനത്തെ വർമ്മന്മാരായിരുന്ന രാമവർമ്മ കലശലായ മഹോദയപുരത്ത് നിന്നും തലസ്ഥാനം കൊല്ലത്തേക്ക് മാറ്റുകയുണ്ടായി. ഈ മഹോദയപുരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ 'ചോളരു കായൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഗ്രാമം ആയിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കോർക്കെയും, കാലും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെൻപാണി നാടിന്റെ പ്രധാന തുറമുഖങ്ങളായിരുന്നു. താമ്രവർണ്ണി നദിയിൽകൂടി ഒഴുകിവന്ന മണ്ണടിത്തറ, ഇന്ന് മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ 'ചോളരു കായൽ മാർച്ചപ്പാലം' എ. ഡി 1292 -ൽ സന്ദർശിച്ചതായി രേഖപ്പെടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം മൈലാപ്പുരം സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്ര രേഖയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് പോർട്ടുഗീസ്കാർ മൈലാപ്പുരിൽ ഗവേഷണം നടത്തിയത്.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ വന്ന രണ്ടു ആര്യ ജ്യോതി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ ബർദ്ദേസ്സാനും മണിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇവിടെ കുറിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്ത് ആകുകയില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് ഉദാഹരണമായി വിശദമാക്കിയ ബർദ്ദേസ്സാൻ എദ്ദേസ്സാലിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാറ്റിസ്ഥാനത്തുനിന്നും രാജിവെച്ചശേഷം വിവാഹിതനായി കുടുംബജീവിതം നയിക്കുകയും, അതേ സമയം ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിലും ബഹിരാകാശ ശാസ്ത്രത്തിലും കൂടുതൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വെക്കുകയും ഉണ്ടായി. രാഷ്ട്രീയമായ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിലേക്ക് (ചേരനാട്ടിലേക്ക്) ഭാഗ്യപ്പെടാനിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതരശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ബർദ്ദേസ്സാനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വന്ന മണിയും രാഷ്ട്രീയമായ പ്രതികൂല സാഹചര്യം മൂലം പേർഷ്യയിൽനിന്നും, ബർദ്ദേസ്സാനെ പിൻതുടർന്ന് ചേരനാട്ടിലേക്ക് വന്നു എന്നാണ് മണിയുടെ ചരിത്രം പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഈ ചേരനാട്ടിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്ന എന്നുള്ളതിന് 'തോമയ്യമ്മെ നടപടികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം തെളിവു തരുന്നുണ്ട്.

ക്രിസ്തു സഭയിലെ ആദ്യകാല ചരിത്രകാരന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ എഫ്രേം സന്യാസി ബർദ്ദേശ്ശാനും, മണിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് താഴെ വരും പ്രകാരമാണ്.

'Mani did however, make the acquaintance of Bardaissan's cosmology and the dualistic germ it contained he developed to the full. Ephrem Syrus put it as follows. Because Mani was unable to find another way out; he entered through unwillingly, by the door which Bardaissan opened. Therefore Ephrem calls Bardaissan the 'teacher of Mani' and says that the latter borrowed much from him, astrology in particular yet cosmology is the cardinal point.',⁹

മണി ചേരനാട്ടിൽ വന്നു്, ഇവിടുത്തെ ഭാഷ പഠിക്കുവാനും, (എതു് നാട്ടിൽ ചെന്നാലും അവിടുത്തെ ഭാഷ വശമാക്കണമെന്നു്, തന്റെ അനുയായികളെ മണി അനുശാസിച്ചിരുന്നു.) വാന നിരീക്ഷണനുമായി ആദ്യമേ തന്നെ കുറെ സമയം ചെലവാക്കിയിരിക്കും എന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല. ഈ സമയത്തു് ചേരനാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബർദ്ദേശ്ശാനും ആയി താൻ കണ്ടുവെച്ചിയിരിക്കും എന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെ ചെലവാക്കിയ സമയമാണു്, ഒരു ഗുഹയിൽ ഒരു വർഷത്തോളം ഏകാന്ത വാസം നടത്തി, ദൈവം വെളിച്ചപ്പെടുത്തി തന്ന ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു എന്നു് മണി തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഏകാന്തവാസം നടത്തിയ ഗുഹയാണു്, തിരുച്ചന്ദ്രൂരിലെ മൂലക്ഷേത്രം എന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ മൂലക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരമായിരിക്കും, വാനനിരീക്ഷണത്തിനായി താൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും, ഗോപുരം എന്നു് ചെപ്പടിയിൽ പറയുന്നതുമായ വസ്തു.

ആകാശത്തു് മയിലിനെപ്പോലെ പറക്കുവാനും മരയ്ക്കി ആകുവാനും അതുത സിദ്ധിയുള്ള മണിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹിച്ചന്ദ്രൂർ മൂലക്ഷേത്രത്തിന്റെശില്പി. അവിടെ നിൽക്കി വാന നിരീക്ഷണ ഗോപുരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സാമഗ്രഹികൾ കമ്പതം നൂററാണ്ടോടുകൂടി മഴകാതെയാർ പട്ടണത്തിലേക്കു് മററി, ഇന്ദ്രഭക്തനായിരുന്ന ശങ്കരനാരായണന്റെ മേധാവിത്വത്തിലാക്കി എന്നു് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ അപാകതയുണ്ടോ എന്നു് തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെപ്പടിയിലെ മ

കോതൈയാർ പട്ടണം, മഹോദയപുരം — മഹോദയവർ പട്ടണം—
 എന്നായി തീർന്ന ഈ മകോതൈയാറിന്റെ പതന സ്ഥലമായ അഴിമു
 തൽ തിരുച്ചന്ദ്രൂരിലെ വാനനിരീക്ഷണ ഗോപുരം വരെയുള്ള സ്ഥ
 ലങ്ങളാണ് വീരരാഘവ പട്ടയപ്രകാരം ഇരവികോത്തൻ നിർമ്മി
 തയായി കിട്ടിയത്. അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ സംഘമായ 'മണിഗ്രാ
 മ' സംഘം മകോതൈയാരത്ത് രണിസ്ഥാപിച്ചു. മണി മകൈ
 പ്ലവചത് മീത്തലൈ ചാത്തനാരായി സംഘം കൃതികളിൽ അറി
 യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇരവികത്തനായ മണി, എ. ഡി 240 ൽ (എ ഡി. 242നും
 നേർപായി) പേർഷ്യയിലേക്ക് തിരികെപ്പോയി. എ. ഡി. 345-ൽ
 ചേരനാട്ടിൽ കടിയേറിയ കന്നായിത്തൊത്തനും കൂട്ടക്കും അന്യം നിന്നു
 പോയ, ഈ മകോതൈയാർ പട്ടണം തന്നെയാണു് എ. ഡി. 349
 ലെ കന്നായി തൊത്തൻ ചെപ്പേട്ട് പ്രകാരം ദാനം കിട്ടുന്നതു്.
 ഇരവികത്തൻ ചെപ്പേട്ടപ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ മണിഗ്രാമ സം
 ഘം എ. ഡി. 849 ലെ തിസ്സാപ്പള്ളി ചെപ്പേട്ടിലും പ്രത്യക്ഷ
 പ്പെടുന്നുണ്ടു്. 600 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും മണിഗ്രാമ സാമന്തി
 ന്റെ പ്രതാപം അസ്തമിച്ചിപ്പോയിരുന്ന എന്തു് ഇതിൽനിന്നും വ്യ
 കതമാണു്.

ഇരവികോത്തൻ ചെപ്പേട്ടിൽ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ, പ
 രാണ വട്ടെഴുത്തു് തമിഴിൽ എഴുതിയ ആദ്യത്തെ നാലുവരികൾ
 തിരുത്തി മൂന്നു് വരികളാക്കി മൊയാള ലിപിയിൽ എഴുതിയ സം
 സ്കൃതമാണെന്നു് കാണാവുന്നതാണു്. ഒരു ജൈന അരചനായിര
 ന്ന, ചേരൻ ചെങ്കട്ടവൻ കൊടുത്ത ഈ ചെപ്പേട്ടിൽ ആദ്യത്തെ
 വരിയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന "ഹരിശ്രീ ഗണപതേ നമ" എന്തു്
 എഴുതുമോ എന്തു് സംശയിക്കുന്നു ബാക്കിയുള്ള വരികൾ വട്ടെഴു
 ത്തു് തമിഴ് തന്നെയാണു്. ചേലുറഞ്ഞ തിരുത്തലോടുകൂടി തന്നെ ഒരു
 ശംഖിന്റെ രൂപവും ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു് ഇതു് വേണാടിന്റെ
 ആശിപത്യം ആണു് കാണിക്കുന്നതു്. മറെറായ സംശയമുള്ളതു്, ഈ
 ചെപ്പേട്ട് പ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ മകം (സംഘം), ശംഖു് (മകം)
 എന്തു് തെറ്റാശ്ചാർച്ചാണോ അതിന്റെ രൂപം അതിൽ കൊടുത്തി
 രിക്കുന്നതു്? എന്താശ്ചാർച്ചാ ഇവയെല്ലാം പാതനം വ്യാസാണിനു് ശേ
 ഷമുള്ള തിരുത്തലുകളാണു്

മണിയുടെ വ്യവസ്ഥന ഫലത്താൽ മകോതൈയപ്പരത്തു്, മണിക്കയമതാനന്ദനായികൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതിന്നു് സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെ വളർന്നു് വന്ന മണിക്കയരുടെ പിൻഗാമികളെല്ലാം എന്ന് തോന്നു മറു്, ശ്രീ വൈകുണ്ഠം ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തു് കോട്ട പി 20ജ്ജമർ എന്നൊരു കൂട്ടർ്ബാഹ്യലോകവുമായി എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിച്ഛേദിച്ചു് മൺ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ ഇന്നും കഴിഞ്ഞു് കൂടുന്നുണ്ടു്. ഇവരെപ്പറ്റി പുരാവൃത്യ ഗവേഷകർ കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ മൺ മറഞ്ഞ മണിക്കയമതത്തെപ്പറ്റി വളരെയധികം വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ ആര്യഭടനെപ്പറ്റിയും ചില ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയാൽ നല്ലതായിരിക്കും. ഒരു ആര്യനായ ബർട്ടേസ്സാൻ ആണോ ആവൃക്തി എന്നു് ബലമായി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. മണിയുടെ ആശാനായിരുന്ന ബർട്ടേസ്സാന്റെ പേരു് ലോപിച്ചു് ആര്യഭടൻ എന്നു് ആരതാല്പ്യം പക്ഷെ ചരിത്രം ഒരു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു്, അതായതു് മകോതൈയപ്പരം വാനനിരീക്ഷണാലയത്തിലും, റാടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഗുപ്തസംഗ്രാജ്യത്തിലും ഒരു വോലെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു വൃക്തിയാണു് ആര്യഭടൻ ഈ ഭടൻ മണിയാചിരിക്കുമോ എന്നും സംശയം ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷെ മുൻ തുടക്കം ബർട്ടേസ്സാൻ തന്നെയാണു്.

മണിക്കയ മതക്കാരുടെ ചരിത്രം എഴുതാത്ത ഒരു ചേരനാടു് ചരിത്രവും പൂണ്ണമെന്നെന്നു് പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മണിഗ്രാമത്തെ 'മന്നാഗ്രാമ' 21 മെന്നു് ചിലരേഖകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ മന്നാഗ്രാമത്തെ ആശ്രയിച്ചുവെന്നോ മന്നാർ ഉൾക്കടെ എന്ന പേരു് വന്നതു് എന്നു് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അതുപോലെ മണിക്കയനെല്ലു 'മാനി' എന്നാണു് ശരിയായ ഉച്ഛാരണമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. 'മാന്യന്മാർ' എന്ന സംബോധന തന്നെ ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നോ എന്നു് തോന്നിപ്പോകുന്നു. വളരെ അധികം വിവരങ്ങൾ ഈ മതത്തെപ്പറ്റിയും, വേണാടു് നാടിനെപ്പറ്റിയും ഇനിയും അറിവുണ്ടതായിട്ടുണ്ടു് എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തി കൊള്ളുന്നു.

ഇരവിക്കോർത്തിൻ ശാസനം

ഹരി ശ്രീ മഹാഗണപതേ നമ

ശ്രീ...വീരരാഘവ ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠരാജതപം നടക്ക

www.inmangal.org

ന്ന മകരവ്യാഴം, മീനമാസം ഇരുപത്തിയൊന്നാം തീയതി ശനിയാഴ്ച പരാഹ്ണിനാൾ പെരുങ്കോയിലകത്തിനടുത്തുള്ള മകോതൈയർ പട്ടണത്തു് ഇരവിക്കോർത്തനായ ചേരമാൻ ലോകപ്പുരുമ്പെട്ടിയു് മണിഗ്രാമപട്ടണം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വിളാചാടയും, പവാത്താകം, മറവകാശങ്ങളും, കടത്തു വാണിജ്യവും, വാണിജ്യത്തിനു് കത്തകയും, മുൻചൊല്ലും, മുൻനടയും, പഞ്ചവാദ്യവും, ശബ്ദം, പകൽവിളക്കും, പാവാടയും, അന്ദോളവും, കൊററപ്പടയും, വിടുകപ്പറയും, ഇടപടി, പതാരണവും, നാലു ചേരിയിലെ കത്തകയും നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വാണിയരെയും ഐക്യമുള്ളവരെയും നാം അടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പറകൊണ്ടുള്ളന്നു്, കട്ടികൊണ്ടു് തൃക്കി, നൂലുകൊണ്ടുള്ളന്നു്, എണ്ണുന്നതിലും, എടുക്കുന്നതിലും, ഉപ്പു് ശർക്കരവിളക്കെണ്ണതൊട്ടു് കസു്തുരി വരെയുള്ള എല്ലാറ്റിനും തരകം അതിനടുത്ത ചുങ്കവുംകൂടെ നഗരത്തിനു് കർത്താവായ ഇരവിക്കോർത്തന്നു് നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അഴി മുതൽ ശോച്യരും വരെയുള്ള സ്ഥലത്തു് - വിശേഷാൽ നാലുതളിക്കും (അമ്പലം) തളിക്കടുത്ത ഗ്രാമത്തിനും ഇടയിൽ - ഇവരണ്ടും ചേരമാൻ ലോകപ്പുരുമ്പെട്ടിയായ ഇരവിക്കോർത്തന്നു് നീർച്ചുതലായി നാം ചെല്ലേടുകൃതിക്കൊടുപ്പിക്കുന്നു. ഇവന്റെ മക്കൾക്കും അവരുടെ സന്തതികൾക്കും പാരമ്പര്യവകാശമായി മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇതിനുമുന്നെ വന്നിപ്പുർ ഗ്രാമവും ചോവരഗ്രാമവും വേണാടും മാടനാടും ഏറാറാടും വള്ളുവനാടും അറികെ ചന്ദ്രാദിത്യനായുള്ള നാലുത്തേക്കു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ചെല്ലേടുകൃതിയ ചേരമാൻ പെരുന്തട്ടാൻ നമ്പിചടയൻ (ഒപ്പു്)

2) കുന്നായി തൊത്തൻ ചെല്ലേട്ടു്

കുന്നായി തൊത്തനും കൂട്ടരും, മന്നാർ ഉൾക്കടവിൽ പതിക്കുന്ന താമ്രാപ്പിന്നി നദിയുടെ പതനസ്ഥലമായ കോട്ട കരേലിലാണു് എ. ഡി. 345 ൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. ഇതിന്റെ തേളിവാതി, എ. ഡി 1899 ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോഡൽ കോടതി ന്യൂനപക്ഷ വിധി ഏഴുകിയ Justice W. E. Ormsby യുടെ വിധിന്യായത്തിലെ ഒരു ചരിത്ര ശകലം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

'By the grace of the Almighty God all those arrived at Cranganore in Malayalam in the year 345 of our Lord, without experiencing any inconvenience or distress on the way. On this they were received by the people of Kottal. ayal dommunity and the Christians called Dhariakkal of the 64 families'.

പക്ഷെ ഇവിടെയും 'കൊടുങ്ങല്ലൂർ' എന്ന പദം കന്യാ സത്യം വസുന്ദര്യം കളങ്കം വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഏതായാലും, കോട്ടകായൽ കിഴക്കേ കടൽ തീരത്തു് താഴ്വരപ്പിന്നി നദീ മുഖത്തുള്ള ഒരു തുറമുഖമായിരുന്നു എന്നു് നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നല്ലോ ഇവർ വന്നിറങ്ങിയ കോട്ട കായലിൽ വെച്ചു് 'തരിയാൽ' എന്ന കൂട്ടരാണ് ഇവരെ സ്വീകരിച്ചതു്. തിരുവിതാംകോട്ടു് സുറിയാനിപ്പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന പരമേശ്വരൻ ദിവാൻ കെ. വി. ഗിബർട്ടീസ് റമ്പറൻ 1948 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'തിരുവാങ്കോട്ടു് പള്ളി മരിച്ചവരും, തരിയാൽപ്പള്ളം ഐതിഹ്യവും' എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നും ഈ തരിയാൽപ്പള്ളം കുന്നായിത്തീരുന്ന കൂട്ടരായുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിവരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു. (പേജ് 15-16).

"കുന്നായി തൊഴാലയവും, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന എഴുപ്പം എഴുപത്തിരണ്ടു് കുടിക്കുവരായ ഏകദേശം 400 പരദേശി നസ്രാണികളെയുംപറ്റി തരിയാൽ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തരിസു്യാക്കം എന്ന പേരു് ഇന്നു് തിരുവാങ്കോട്ടുള്ള വിദ്വേഷിയാ ചെട്ടികൾക്കു് മാത്രമേ വിളിക്കുക പതിച്ചുള്ളൂ. അവരിൽ പലരും ഒരു കാലത്തു് മണിക്കരമാകരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു് ററിയുക്കളും, മണിഗ്രാമക്കാരുമായി തീർന്നെന്നും അവരിൽ അനേകരും ക്രിസ്ത്യൻ- ററിയു ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും ഐതിഹ്യമുണ്ടു്."

മണി ചേരസാമ്രാജ്യത്തു് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുപോയ മണിക്കരമാതം തരിയാൽ, മണിഗ്രാമക്കാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിയുന്നുണ്ടു് 'മാഗ്ഗവഴികളുടെ അവസു്ഥ' എന്ന താളിയോല ഇതു് സ്ഥീകരിക്കുന്നു ഇതിൽ മണിഗ്രാമക്കാർ ഭൂസ്ഥം ധരിച്ചു് ഇതരമതത്തിൽ ചേർന്നശേഷം പിന്നെയും തിരിച്ചു് വന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഭൂസ്ഥം ധരിക്കാതെ മണിക്കരമതത്തിൽ ഉറച്ചു് നിന്ന

വരണം തരിയായ്ക്കൂ. (ഭ്രൂംമം ധരിക്കാത്തവർ എന്നർത്ഥം) എന്ന പേരിൽ പിൽക്കാലത്തു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. (ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതേപ്പറ്റി കൂടുതലായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്). ഈ തരിയായ്ക്കൂ ക്രിസ്തീയമായ ചില ആചാരങ്ങൾ അനുസരിച്ചു് നടന്നതിനാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിട്ടാണു് ചരിത്രകാരന്മാർ ഇവരെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു് മുൻപു് പുകയിൽ ഇട്ടപ്പു് റൈട്ടർ ഇവരെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിവരണം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

“ഇപ്പോൾ ധരിക്കാത്തവർ എന്നു് വിളിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുലാം ചുരുക്കം തന്നെ. ചില വീട്ടുകാരെ ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തും അതിനടുത്തും കാണാനുള്ളതല്ലാതെ മറ്റെങ്ങും തന്നെ ഇല്ല. ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ! എങ്കിലും ശുദ്ധജാതിയെപ്പോലെ കിര്യംബ നീട്ടുകയും കാതിൽ കട്ടക്കുൻ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഇതുവരെ മാറിയിട്ടില്ല. ഇവർക്കു് തിരുവാങ്കോട്ടു് ഒരു പള്ളിയുണ്ടു്. തന്താവി പട്ടക്കാർ ഇല്ല. കൊല്ലം മുതൽ വടക്കുള്ള എട്ടുവകയിൽ നിന്നും ചെല്ലുന്ന പട്ടക്കാർ ഇവരുടെ ദ്വീപുതീരം നടത്തി വരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തും അവരിൽ എന്താനും പേർ പാർത്തുവരുന്നു 22”

കുറായി തൊഴാ രാജാവിനെ നല്ല നേരത്തു് ചെന്നു് കണ്ടു് തിരുമുൽകാഴ്ച കൊടുത്തിട്ടാണു് ചെമ്പു പട്ടയം വാങ്ങിയതു്. ഈ രാജാവു്, ചേരമാൻ കോവിൽ ചെരുമാളരമാൻ എന്ന നാടുവാഴിയായ ഒന്നു് ഒരു കുറാനാശക്കാരനായ ശ്രീമാൻ ജോസഫു് ചാഴികാട്ടു്, തെക്കും ഭാഗം സമുദ്രം ചരിത്രത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ നിന്നു് മറുപുലംകുന്നതു്, കളഭുരുടെ ആക്രമണകാലത്തു് ചേരനാടു് ഭരിച്ചിരുന്നതു് ചെരുമാക്കന്മാർ ആയിരുന്നു എന്നാണു്.

എന്താണു് നാലാം നൂറ്റാണ്ടാടു് അടുത്തു് കളഭുരുടെ ആക്രമണം തമിഴകത്തെ മുഴുവൻ ബാധിച്ചു. വടക്കു് തൊണ്ണി നാട്ടിൽ പല്ലവരും, തെക്കു് പാണ്ട്യരും പ്രവാചരായി തീരുന്നതുവരെ രണ്ടു് നൂറ്റാണ്ടോളം മോരസാമ്രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുടഞ്ഞോളം ഇരുണ്ട ദശയായിരുന്നു. ഈ കളഭുരുടെ ആക്രമണകാലത്താണു്, കുറായി തൊഴാവും കൂട്ടൻ കോട്ട കായലിൽ വന്നിറങ്ങിയതു്. ഇവർ ധനപരമാ

യം മറും വേണ്ട സഹായം ചെയ്തതിന്റെ ഹലമായി ആന്റോ കോച്ചേരകാൻ എന്ന് ചെപ്പേടിയിൽ പറയുന്ന പെരുമാൾ ക്നായി തൊമ്മൻ ഈ പട്ടയം ദാനം ചെയ്തു. പാതാമന്ദിരത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ മുസ്ലിമി കോട്ട് വന്നിറങ്ങിയ ക്രിസ്തോസ് പട്ടയം കിട്ടിയതും ഇതുപോലെതന്നെ സന്ദർഭത്തിലാണ്. ഈ രണ്ടു പട്ടയങ്ങൾ പ്രകാരവും 'അന്ത്യവസ്തു' സ്ഥാനം രണ്ടു കൂട്ടർക്കും കിട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ക്നാനായക്കാരിൽ നിന്നും വിട്ടുപോയ സ്ഥാനമാണ് ക്രിസ്തോസ് കിട്ടുന്നത്.

ക്നായി തോമാ മകോതൈയാർ പട്ടണവും ആനുകോലാൽ 264 മാതുർത്രകോൽ വന്ന പ്രദേശവും ചെപ്പേടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അളന്ന് തിരിച്ചു വാങ്ങി. കൂടാതെ കയ്യിൽ ഇരട്ടഭൂമി മകറി ഇടുവാനുള്ള അവകാശവും വാങ്ങുകയുണ്ടായി. ഈ പട്ടാവികൾ മൂലം പാണ്ടിനാട്ടിൽ അവരെ രാജവംശജനായി കരുതിയിരുന്നു. ഇതും കൂടാതെ അഞ്ചുവസ്തു (അഞ്ചുമാതൃകകൾ) എന്ന സ്ഥാനം കിട്ടുകയും ഉണ്ടായി. നെല്ലർ ജില്ലയിൽ കൃഷി പട്ടം എന്ന സ്ഥലത്തു് അഞ്ചു വസ്തുത്താർ തെങ്ങു് എന്നൊന്നു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു് ക്നാനായ തരിയാരുള്ള ഒരു ആയിരത്തു് എന്നുള്ളതിനു് സുശ്രദ്ധമില്ല. ക്രിസ്താനാരോ, നസ്രാണികളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു തെളിവും ഇല്ല.

ക്നായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേടിനു് മൂന്നോ നാലോ തകിടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കരുതുന്നു. അവ കാലയിൽ എഴുതിയ പട്ടയം ആയിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രം ഉണ്ട്. ഏതായാലും, ഈ പട്ടയം നാശപ്പെട്ടു് പോയതിനാൽ ശരിയായ ഉള്ളടക്കം അറിയാൻ കഴിയാതെ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കൈവശം ചെന്നപ്പോൾ ഈ പട്ടയം അവർ നശിപ്പിക്കുകയോ, ചോർത്തുപോയോ കൊണ്ടുപോകുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവർ കണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു കിട്ടിയ ഏ.ഡി. 1755നും നാൾ ഒന്നാം തിരുതിയിലെ ലിസ്ബൺ ഭൂകമ്പത്തിൽ ഇവ നശിച്ചുപോകാനാണ് സാധ്യത. ഈ ഭൂകമ്പത്തിൽ ലിസ്ബൺ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഇരുനൂറ്റോളം വിലമതിക്കപ്പെടാത്ത മരയപടങ്ങളും, 1800 കണ്ടുപിടുത്തു് ഗ്രന്ഥങ്ങളും അനേകം പ്രാചീന രേഖകളും (Manuscripts), ഭൂപടങ്ങളും നശിച്ചു് പോകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ ചെപ്പേടിന്റെ ഒരു പകർപ്പു് കരിങ്കല്ലിൽ കൊത്തിയതു് തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കു അരികിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. മകോ

തെയ്യപുരം, കൊടുങ്ങല്ലൂരിനടുത്തു് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വഞ്ചി നഗരം ആണെന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തു് വടക്കേ നടയിൽ പച്ചുകായുടെ കാലത്തു് ഗവണ്ണർ ആദിയാൻ മോയസ്സും, 1924 ൽ ഫാ. റോഷ്യനും ചിലതിരച്ചിലുകൾ നടത്തി പരാജയപ്പെടുകയുണ്ടായി. 'തിരുവഞ്ചികളും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കേ നടയിലുള്ള ശിലാചിഹ്നത്തിൽ നിന്നു് അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരെപ്പറ്റി അറിയാം.....എന്നു്, ഡോക്ടർ ഗുണ്ടർട്ടു്²⁵ മദ്രാസ്സു് ജൂണിൽ xiii, 122 ൽ എഴുതിയിരുന്നതായി, ഫാ. ഹാഷ്യൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

ഈ തിരുവഞ്ചിക്കടും ക്ഷേത്രം തിരുനൽവേലി ജില്ലയിൽ പാളയകായൽ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ 'പിള്ളയാർ കോവിൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രമാണെന്നാണു് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. കാരണം തരിയായ്ക്കല്ലെയാണു് പിള്ളയാർ എന്ന സ്ഥാനപേരോടു് കൂടി വിളിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥാനം വേണാടു് നാടുവാഴി അവാർക്കു് നൽകിയതാണെന്നു് തിരുനാങ്കോടു് പള്ളിയുടെ ചരിത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. (ആറാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇതേപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്) ഇവരുടെ കോവിലാണു്, ഇന്നു് ക്ഷേത്രമായി അറിയുന്നതു്. ഈ പാളയകായലും (ചാട്ട കാഴൽ), കോർക്കൈ എന്ന ഗ്രാമവും, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ താമ്രവാർണ്ണി നദിയുടെ പതന സ്ഥലത്തെ തുറമുഖങ്ങളായിരുന്നു. ആർക്കിയോളജി വകുപ്പുകാരുടെ ശ്രമഫലമായി ആ ശിലകൾ കല്ലെടുത്തു് കിട്ടുമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

ഇപ്പോഴത്തെ തിരുനൽവേലി ജില്ലയുടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ ഗ്രാമങ്ങളായ വിരോചാണഡിയൽ പട്ടണം, അലത്തലയ്, മെഗന്താപുരം, മുടലൂർ (നസറേത്തു്), അലഗുലം, കോർക്കൈ, പാളയക്കായൽ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ മണിഗ്രാമക്കാരും, തരിയായ്ക്കല്ലും എ. ഡി. 1802 മുതൽ C. M. S. മിഷനറിമാരുടെ പ്രചാരണഫലമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആകുകയാണു് ഉണ്ടായതു് എന്നാൽ പാർശ്വപുരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു മെറിയ സമൂഹം ഇന്നും തരിയായ്ക്കല്ലായി തന്നെ തുടന്നു് പോകുന്നുണ്ടു്. ഇവാർ റിന്റു ക്രിസ്ത്യാനികളായി ആണു് ഇപ്പോഴും അറിയപ്പെടുന്നതു്.

തേവലക്കര വൈദ്യവായം, മാർശാപ്പോറും മാർആലോത്തും ഏ.

ഡി. 845—ൽ കുരക്കേണി കൊല്ലത്തു് കുടിയേറുന്നതിനു് മുൻപുതന്നെ, മകോതൈയപ്പുറത്തു് നിന്നും ആരുവാമൊഴി കടന്നു് കുന്നാനായക്കാർ കൊല്ലത്തു് ആധിപത്യം നടത്തിയിരുന്നു. അതുപോലെ മണിഗ്രാമക്കാരും കൊല്ലത്തു് വാണിജ്യപരമായി കുടിയേറിയിരുന്നു എന്ന് തരിശ്ശാപ്പള്ളി ചെപ്പേഴിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. തേവലക്കര കുടിയേറിയ വൈദ്യന്മാരെ (തരിശ്ശാപ്പള്ളി സംഘക്കാരായ) സംരക്ഷിക്കണമെന്നു് അഞ്ചുവണ്ണസംഘത്തോടും (കുന്നാനായക്കാരുടെ) മണിഗ്രാമസംഘത്തോടും വേണാടു് നാടുവാഴി ചെപ്പേഴിൽ നിന്നു് അർപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഒരു നൊസ്റ്റാരിയൻ ചരിത്രകാരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്:

‘കൊല്ലത്തു് എട്ടാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടടുത്തു് പടിഞ്ഞാറു് നിന്നു് ഒരു ജനസംഘം വന്നു. അവർ വന്ന ദിക്കിൽ നിന്നു് തന്നെ വേറൊരു സംഘം കൂടെ അന്നതു് വർഷത്തിനു് ശേഷം വന്നു് കുടിയേറി നസ്രാണി സമുദായത്തെ ചുഴിച്ചെടുത്തു് എന്നാണു്.

ഇവിടെ പറയുന്ന ആദ്യത്തെ കുടിയേററു മകോതൈയപ്പുറത്തും നിന്നും ഉള്ള കുന്നാനായക്കാരുടെയും, രണ്ടാമത്തേതു് പേർഷ്യയിൽ നിന്നുമുള്ള വൈദ്യന്മാരുടെയും ആണു്. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ, മോളരാജാവായിരുന്ന രാജരാജചോള, മതുമരെയും, മകോ തൈയപ്പുറവും പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അവകൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ അനവധി ചേരനാടു് നാടുവാഴികൾ തങ്ങളുടെ ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചു എന്നാണു് ചരിത്രം പറയുന്നതു്. ഈ ആചൽ ഘട്ടത്തിൽ കുന്നാനായക്കാരുടെ സഹായം ചേരരാജാക്കനാൾ കിട്ടാഞ്ഞതു കൊണ്ടാ എന്തോ! അഞ്ചുവണ്ണസ്ഥാനം അവർക്കു് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പിന്നീടു് ഈ കൂട്ടരെ നസ്രാണികളായി കട്ടനാട്ടിൽ ആണു് കാണുന്നതു് കാഞ്ചിപുരം തലസ്ഥാനമായിരുന്ന പല്ലവരാജ്യം പടുത്തുയർത്തിയ പാർത്ത്യരുടെ (പല്ലവരുടെ) ശത്രുക്കളായ മോളർ വേണാടു് ആക്രമിക്കാൻ ഒരുനട്ടപ്പോൾ അവരെ ഭയന്നു് ആണു് പേർഷ്യാക്കാരായ കുന്നാനായക്കാർ കൊല്ലത്തു് നിന്നും ഒന്നടങ്കം കടനാട്ടിലേക്കു് കുടിയേറുകയുണ്ടായതു്. പല്ലവരോടുള്ള വൈരാഗ്യം, മോളർ ഇരാരോടു് തീർക്കാൻ എല്ലാ ന്യായങ്ങളും ഉണ്ടു്. കട്ടനാട്ടിൽ കുടിയേറി

ന ഇവർ മലങ്കര വസ്രാണികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, നസ്രാണികളായി
ത്തിരുക്കയാണ് ചെയ്തത്.

ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന ദേവാലയവും, മനീമല ആറിന്റെ തീരത്തു്
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായ കോട്ടയം വലിയ പള്ളിയിലെ രണ്ടു് പേർ
ഷുൻ കുരിശുകൾ ചേർപ്പാഞ്ഞ വസ്തുതയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.
വെളിച്ചം പ്രാവിന്റെ മിന്നിത്തോട കൂടിയ വലിയ കുരിശു്, മകാ
തൈപ്പരത്തു് നിന്നും ഇവർ കൊണ്ടുവന്ന മണിക്കരൻ കുരിശുമാണു്,
അതിൽ കൊടുശ്ശിരിക്കുന്ന പാലവി ഭാഷയിലുള്ള എഴുത്തുകളുടെ തർ
ജ്ജമ ശ്രീമാൻ ഇ എം. ഫിലിപ്പു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു് താഴെ കു
റിക്കുന്നു. (Page 82):

'In punishment by the cross (was) the sufferiug of this one,
He who is true God, and God above and Guide ever pure.'

'Guide ever pure' എന്ന വാക്കുകൾ മണിയെ സംബന്ധന ചെയ്യുന്ന
താൻ അനുയായികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വിശേഷണനാമ
മാണു് PURE MANI ആണു് സുബ്രഹ്മണ്യനാണു് അറിയപ്പെടുന്ന
തു്. ഇതുപോലെ മണിയുടെ വിശേഷണ നാമങ്ങൾ കുറിക്കുന്ന തന്റെ
സങ്കീർണത്തിലെ മില വരികൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു (Ref : MANI
by ORT, Pages 227 228 & 231

'And (we) invoke, the Truth, the king of Righteousness, the
warlike strong, new Jesus, the impetuous, free Mani, the
High one, with pure, light host '

'Lordship, noble Lord, Illuminator. Fine light, Holy,
holy to thee Mari Mani.'

'Glory and Victory to the Spirit of the Truth, our (God,
our Lord) Mani, and all his (holy perfect) Elect, and
the soul of the blessed Mary '

ഇവിടെ മേരി എന്നു് പറയുന്നതു് മണിയുടെ അമ്മയെ ഉദ്ദേശി
ച്ചാണു്.

കോട്ടയം വലിയ പള്ളിയിലുള്ള വെളിച്ചം പ്രാവിന്റെ മിന്നി
ത്തോടകൂടിയ, ഇതേ കുരിശിന്റെ തനിപകർപ്പും, രേഖകളും ഉള്ള
ഒരു കുരിശുമാണു് മൈലാപ്പൂരിൽ സെൻറു് തോമസ്സു് മാണ്ടിലെ അ

ഇത്ര സിദ്ധിയുള്ള കുരിശ് വലിയ പള്ളിയിലെ ചെറിയ കുരിശ് കരകണി കൊല്ലത്തു കടിയേറിയ നെസ്തോറിയ (തരിസ്സാപ്പള്ളിക്കാർ) നസറാണികളുടെയാണു്. അതിലെ രേഖകൾ, നസറാണികളുടെ കുരിശ്യാണു് അതെന്നു് തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്

നേമുടൈ കത്താവാല യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശികളല്ലാതെ എനിക്കു് ചുക്കുവരുവാൻ ഇടവരുതെ' എന്നാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്.

മകോതൈയപുരത്തു് നിന്നും കുട്ടനാട്ടിൽ കടിയേറിയ കുന്നിനായക്കാറെ മകോതൈയപുരം നസ്രാണികൾ എന്നും, തേൻ പാഡിയിൽ നിന്നു് കടിയേറിയവരായതു് കൊണ്ടു് തെക്കും ഭാഗക്കാറെന്നും മലങ്കരനസറാണികൾ വിളിക്കുകയുണ്ടായി ഒരു തെക്കും ഭാഗക്കാറെനായിരുന്ന ശ്രീമാൻ ഇ. എ. മിലിപ്പു് തന്റെ സഭാ ചരിത്രത്തിൽ (പേജ് 85) പറയുന്നതു്.

'1867-ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ രജിസ്ട്രേഷൻ നടപ്പിലാക്കുന്നതു വരെയുള്ള അവരുടെ ആശാരങ്ങളിൽ ഒക്കെയും, പേരുകളോടു കൂടെ മറാഠേവർ പട്ടണത്തിലെ (മകോതൈയപുരം) അല്ലെങ്കിൽ കരകണി കൊല്ലത്തെ (തരിസ്സാപ്പള്ളി) എന്നുള്ളതു് കൂട്ടി ചേർത്തു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.' എന്നാണു്.

കുന്നായി തോമായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കടിയേറിയ ഇവരിൽ 72 പുരോഹിതന്മാർ ഉൾപ്പെടെ 400 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ആണു് ചരിത്രം പറയുന്നതു്. ഈ എഴുപത്തിരണ്ടു് എന്ന സംഖ്യയും, കുന്നായക്കാരുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന പാറകുളിത്തായുടെ (ചൊളത്ത പ്രാവു്) വിനയത്തോടുകൂടിയ ചേർഷ്യൻ കുരിശും ആണു്, ഇവർ മണിക്കയ സമുദായക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു് തെളിയിക്കുന്നതു്. മണിക്കയ മത സ്ഥാപകനായ മണി കഴിഞ്ഞാൽ അതിലെ പ്രധാനികൾ 12 അപ്പോസ്തോലന്മാരും 71 പുരോഹിതന്മാരും 360 വചനിച്ചുകാരും ആണു്. ഏ. ഡി. 293 ൽ തൊണ്ടിനാട്ടിൽ നിന്നും ആനനാട്ടിൽ കടിയേറിയ 72 കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട 116 പേരുടെ ഒരു ചരിത്രം ഉണ്ടു്. അതുചോലെ തെൻവാട്ടിലെ മണിക്കയമതത്തിൽ 72 കുടുംബക്കാർ 64-ം 8-ം ആയി തെറ്റിപ്പിരിയുന്ന ചരിത്രവും ഉണ്ടു്. ഈ എഴുപത്തിരണ്ടു് എന്ന സംഖ്യ മണിക്കയ മതത്തിലെ

പുരോഹിതന്മാരുടെ സംഖ്യയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇവരിൽ, ഒരേ രോജന്തരുടെയും, കീഴിലും ചുമതയിലുള്ള 72 കൂട്ടർ എന്നേ, 'കുടുംബക്കാർ' എന്ന പദത്തിന് അർത്ഥമുള്ള. പുരോഹിതന്മാർ അവിവാഹിതരാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരോ കൂട്ടരായി വളർന്നു വന്നവരിൽ 64 ഗ്രാമക്കാലാണ് കളഭരുടെ ആക്രമണകാലത്തു് ചേരനാടു് ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന എട്ടു ഗ്രാമക്കാർ (എട്ടു വീട്ടിൽ പിള്ളമാർ) തിരുവാങ്കോടു് ആധിപത്യം നടത്തിയിരുന്നു.

കുന്നനായക്കാർ ചേർഷ്യയിൽനിന്നും ചേരനാട്ടിലേക്കു് ഏ. ഡി. 345 കിടിയേറാനുള്ള പ്രധാന കാരണം, അക്കാലത്തു് ചേർഷ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യം രണ്ടാമന്റെ മതചിന്തയാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഇവർ കുന്നൻ നാട്ടിൽനിന്നും കിടിയേറിയ നസ്രാണികൾ ആരതുക്കൊണ്ടാണ് കുന്നനായക്കാർ എന്ന ചേർ സിദ്ധിച്ചതെന്നു് ഒരു ധാരണ ഇവരുടെ ഇടയിൽ നിലവിലുണ്ടു്. പക്ഷെ ആ ധാരണയിൽ യാതൊരു കഴവും ഇല്ല. കാരണം ഏ. ഡി. 325 ൽ നിഖ്യയിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ്സിന് മുൻപുതന്നെ റോമാസാമ്രാജ്യം ക്രിസ്തുമതം രാജകീയ മതമായി അംഗീകരിച്ചു് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കുന്നൻ നാടും ഉൾപ്പെടുന്ന റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് മതചിന്തം പിന്നിടു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ 'കമ്പളചെട്ടികൾ' (വിദേശ കച്ചവടക്കാർ) എന്നു് മണിമേഖലകാവ്യത്തിൽ (250ം ഗ്രാമ 181- 182 വരികൾ) പറയുന്നവരിൽ ഒരു കൂട്ടരാണ് ഇവർ. തരിയാല്ലൂരുടെ കമ്പളത്താലി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതാണ്.

ചേർഷ്യയിൽ നിന്നും കപ്പൽ കയറി തിഗ്രീസ് നദിയിൽ കൂടി ചേർഷ്യൻ ഉൾക്കടലും കടന്നു്, ചേര സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കു് ദേശത്തെ തുറമുഖമായ കോട്ട കായലിൽ ഇവർ വന്നിറങ്ങി. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നിറങ്ങി എന്നു പറയുന്നതു് വെറും സങ്കല്പമാണു്. ഇതിനെ തുടർന്നു് മകോതൈയപ്പരം കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു് സമീപം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഒരു പട്ടണം ആയിരുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിൽ കേരള ചരിത്രകാരന്മാർ എല്ലാം തന്നെയും എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. കോട്ടക്കായലിൽ വന്നിറങ്ങിയ ഇവരെ സ്വീകരിച്ചതു്, ആയനാട്ടിലും പാലാധിനാട്ടിലും അക്കാലത്തു് തിങ്ങിപ്പാർത്തിരുന്ന മണിക്കയ മതക്കാരിൽ 64 കുടുംബക്കാർ

(ശ്രീമതുകൾ) അടങ്ങിയ താരിയായ്ക്കൾ ആണ് മലങ്കര നസ്രാണികൾ അല്ലാ എന്നുള്ളതു വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്.

കുറായി തൊഴൽ ചെയ്യേട്ട് (തലമു)

ദേവന്മാരുടെ ദിവ്യ ദാസനും, ബദ്ധാന്തം, സത്യദാന്തം, നീതിമാനും, സൽക്കർമ്മ ചരിവുണ്ണനും, വിവേകവും, ഭൂമി മുഴുവനും ലും ശക്തിയുള്ളവനും, സൗഭാഗ്യവും വിജയവും മഹിമയും പുണ്ടവാനും, ദേവന്മാരുടെ സേവയിൽ നേരംവെണ്ണം ഐശ്വര്യം ഉള്ളവനായ കോച്ചരകോൻ മലമണ്ഡലത്തു മഹാദേവർ (മകോത്തൈപ്പരം) പട്ടണത്തു വിജയിക്കുമാറാകുക. ദീർഘായുസ്സോടെ നൂറായി തൊഴങ്ങിരിക്കുമാറാകുക.

മേല്പടി കോച്ചരകോൻ പെരുമാറ്റംകാലം, പൗരസ്ത്യദേശത്തിന്റെ അങ്ങേ അററത്തെ ഭാഗങ്ങളും കാണണമെന്നറപ്പു, കുറായി തൊഴൽ (തൊഴാ കുന്നിനിയോ) കല്ലിലേൽ വന്നിറങ്ങി അവർ വന്നപ്രകാരം വിലർ കണ്ടു പെരുമാറ്റമുണ്ടാക്കിയിട്ടു. പെരുമാറ്റം തന്നെ എഴുന്നള്ളി കണ്ടു മേല്പടി തൊഴൽ മാപ്പിള്ളിയ്ക്കു ആളയച്ചാറെ അവൻ കരിയിറങ്ങി പെരുമാറ്റം തിരുമുഖിൽ വന്നു, പെരുമാറ്റം അവനോടു സംസാരിച്ചു കഴിയും ചെയ്തു. അററനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു കോച്ചരകോൻ, കുറായിയൻ എന്ന തന്റെ സ്വന്തം പേർ അദ്ദേഹം അററം കൊടുത്തു. പെരുമാറ്റമുഖൽ നിന്നു ഈ പട്ടണി വാങ്ങി അവൻ തന്റെ ഇടത്തു സ്വസ്ഥമായി ജീവിപ്പാൻ പോയി. പെരുമാറ്റം വന്നു എന്ന നേക്കുമായി മഹാദേവർ പട്ടണം എന്ന നഗരി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മേല്പടി പെരുമാറ്റം ഈ വലിയ ഐശ്വര്യത്തിൽ ഇരിക്കയിൽ ഒരു നാൾ വന്നതിൽ വേട്ടയാടാൻ പോയി മേല്പടി പെരുമാറ്റം ചൊടൊക്കെയു വളഞ്ഞു അവൻ തൊമ്മനെ ബന്ധപ്പെട്ടു വിളിച്ചു നല്ലനേരത്തു അവൻ പെരുമാറ്റമിന്റെ മുൻപിൽ വന്നു നിന്നു. പെരുമാറ്റം ജോബുനോടു മോദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ വനത്തിൽ അവൻ ഒരു പട്ടണം കെട്ടണമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാര്യങ്ങളുടെ ശേഷം തൊമ്മൻ തന്നെ പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ തൃപ്താഭാവത്തിൽ ചൊന്നു തിരുമുൽക്കാഴ്ചവെച്ചു തനിക്കും തന്റെ സന്തതികൾക്കുമായി ആ ഭൂമി കൊടുക്കണമെന്നു പെരുമാറ്റോടു് അപേക്ഷിച്ചു.

അദ്ദേഹം ആനക്കോലാൽ 264 കോൽ അളന്നുതിരിച്ചു്, അവിടെ ഉടൻ പണിത 62 വീടുകളോടും അമ്പലുകളും അമ്പലയുടെ (ചുറ്റും) വഴികളും അതിരുകളും അകമുറങ്ങളും അകപ്പെട്ടു പറമ്പുകളോടും കൂടെ തൊമ്മനും അവന്റെ സന്തതികൾക്കുമായി എന്നെന്നേക്കും കൊടുത്തു.

ഏഴുവിലം വാദ്യങ്ങളും സകല പദവികളും പല്ലക്കിൽ യാത്രയും രാജാക്കന്മാരുടെ സ്ത്രീകളുടേതുപോലെ കല്യാണങ്ങൾക്കു് പെണ്ണുങ്ങളുടെ കരവയും അദ്ദേഹം അവനു കൊടുത്തു സ്ഥാനമാനവും (dignity) നിലത്തു പറവത്താനികൾ വരികുന്നതിനും മെതിയടി ഇടുന്നതിനും (കയ്യിൽ പന്ദനക്കുറി ഇരട്ടി ഇടുന്നതിനും) പന്തലിടുന്നതിനും ആനമേൽ കേറി ചോകുന്നതിനുള്ള അവകാശവും കൂടെ അദ്ദേഹം ദാനം ചെയ്തു.

എന്നിടേ, തൊമ്മനും അവന്റെ സന്തതിക്കും അവന്റെ കൂട്ടക്കാർ (Associates) ആണങ്ങൾക്കും പെണ്ണുങ്ങൾക്കും, അവന്റെ സകല സ്വസ്തുക്കൾക്കും, അവന്റെ മതക്കാർക്കും അഞ്ചു വകക്കരം എന്നെന്നേക്കുമായി പെരുമാറു കൊടുത്തു ”

പെരുമാറു കല്പം.

തരിസ്സാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകൾ

ഇപ്പോൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സു്, മാർത്തോമ്മാ എന്നീ സഭകളുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന ഈ ചെപ്പേടുകൾ മാത്രമേ നസറോണികളുടെ വകയേറു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തേതു് തരിസ്സാപ്പള്ളി സംഘത്തിനു് അവകാശപ്പെട്ടതു്, രണ്ടാമത്തേതു് ഒരു സമൂഹ ചെപ്പേടും ആണു്. ഈ രണ്ടാം ചെപ്പേടിൽ തന്നെ മൂന്നു് ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്, ആദ്യത്തെ രണ്ടു് ഭാഗങ്ങൾ തരിസ്സാപ്പ

ഇരിക്കാതെയും, മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം അന്ത്യവണ്ണം, മണിഗ്രാമം എന്നീ സംഘടനകളെയും ബാധിക്കുന്ന സംഗതികൾ അടങ്ങിയവയാണ്.

എ. ഡി. 825—ൽ മസ്ലിം ചീഫ് മൂലം ചേർച്ചയിൽ നിന്നും കരക്കേണി കൊല്ലത്തു കിടിയറിയ നെസ്സോറിയ മെത്രാന്മാരായ മാർശാപ്പോറും മാർ ആന്റോണിയും ഭിഷക് വംശജരും (വൈദ്യന്മാർ) അടങ്ങിയ സംഘത്തിന് വേണാട് അധിപനായിരുന്ന അയ്യനടികൾ തിരുവടികൾ ആണ് ഈ പട്ടയങ്ങൾ ദാനം ചെയ്തത്. തേവലക്കര ശാപ്പോർ ഈശോ പണിത മാർത്തോമിയം പള്ളിയും, ഈ പള്ളിക്കു കരം ഒഴിവാക്കി കിട്ടിയ സ്ഥലങ്ങളും അടങ്ങിയ നഗരത്തിന്റെ ഭരണ കർത്താക്കളെയാണ് തരിസ്സാപ്പള്ളി സംഘക്കാർ എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ക്നാതി തോമ്മാ ഏതു പ്രകാരം ചെപ്പേട് തന്റെ കൂട്ടക്കും താൻ പണിത പള്ളിക്കും സമ്പാദിച്ച കൊടുത്തുപോയ അതുപോലെ തന്നെയാണ് മരുവൻ ശബരീശോയും, നാടുവാഴിക്കു വിലപിടിപ്പിച്ചു സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു ചെപ്പേട് സമ്പാദിക്കുന്നത്. ഒന്നാം ചെപ്പേടിന് സാക്ഷികൾ ക്നാതി തോമ്മാക്കെയും കൂട്ടരുടെയും സംഘമായ അന്ത്യവണ്ണക്കാരുടെ പുനർത്തലപ്പുതിയും ആണ്.

കലശേഖരവാർമ്മന്മാരുടെ വംശത്തിൽപ്പെട്ട സ്ഥാണു രവിമോര സാമ്രാജ്യാധിപനായി വാഴുന്ന കാലത്തു വേണാട് നാടുവാഴിയായിരുന്ന അയ്യനടികൾ തിരുവടികൾ ആണ് ഈ ചെപ്പേട് കൊടുക്കുന്ന തെങ്കിലും, അന്ത്യവണ്ണക്കാരുടെ, പുനർത്തലപ്പുതിയും പുളക്കുടിപ്പുതിയും ഇതിന്റെ സാക്ഷികളാണ്. ഈ പതികൾ ജൈന അരവന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഈശോമന്മാർ വണ്ണശ്രമം ശക്തിപ്രാപിച്ചു വന്ന കാലത്തു ക്ഷത്രിയരായി ഇടപെടുകയാണായി തിരക്കാണ് ചെയ്യുന്നത്. യോഗ്യരായ ഇവർ നായകന്മാർ—നായന്മാർ എന്ന് അറിയപ്പെടുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്! എന്നാൽ ഇരവികോർത്തൻ ചെപ്പേടികൾ, തളികളും മേല്പറഞ്ഞ പതികളും ആയി നമ്പൂതിരികൾക്ക് ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം കാരണം ജനികളായ ഇവരുടെ ഇല്ലങ്ങൾ, കേരളത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തു കൂട്ടനാടു മുതൽ തുളുനാടുവരെ മാത്രമേകാണുന്നുള്ളൂ. സംഘക്കാരുടെ, ഗ്രാമക്കാരുടെ ആണ് വേണാട് മുതൽ തെൻപാണുധിനാടുവരെ ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഇവർ പ്രധാനമായും തരിയാസ്സുൾ ആയിരുന്നു.

തരിസ്സാപ്പള്ളി രണ്ടാം ചെപ്പോട്ട് ഒരു സമൂഹ ചെപ്പോട്ട് എന്ന് പറയുന്നതായിരിക്കും ശരി. ഇതിൽ ആദ്യ ഭാഗത്തു് ചേരമാക്രവത്തിയുടെ പ്രതിനിധിയായി കോയിലധികാരി വിജയ രാഘവതേവരം വേണാട് നാടുവാഴിയായ അയ്യനടികൾ തിരുവടികളും, അറന്തറവരും, പുന്നത്തലപ്പതിയും, പുളക്കുടിപ്പതിയും കൂടിയിരിക്കെ മരുവൻ ശാപ്പോർ ഈശോ പണിത പള്ളിക്ക് ഒന്നാം ചെപ്പോട്ട് പ്രകാരം കിട്ടിയ സ്ഥലത്തിന്റെ അതിർ നിശ്ചയിക്കുന്നതും അവിടെ കൃഷി ചെയ്യാൻ വേണ്ട ആളുകളെ നിശ്ചയിക്കുന്ന സംഗതികളും അടങ്ങിയവയാണ്.

തേവലക്കര എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ദേശമാണ് ഈ ചെപ്പോട്ടം പടി തരിസ്സാപ്പള്ളി സംഘത്തിന് കിട്ടിയതു്. എന്നുള്ളതിന് അതിലെ അതിരുകൾ തെളിച്ച് നൽകുന്നുണ്ട്. കിഴക്ക് വയൽ കായം കായലും (നെൽ വയലും, ശാസ്താം കോട്ട കായലും), പടിഞ്ഞാറ് കടലും ആണ് അതിരുകൾ. ഇപ്പോഴത്തെ കൊല്ലം ആണ് അതിൽ പറയുന്ന ദേശമെങ്കിൽ കൊല്ലത്തിന് കിഴക്ക് ഒരു കായൽ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അച്ചുമുടി കായൽ കൊല്ലത്തിന് വടക്കായിട്ടാണ് വരുന്നതു്.

ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സവിശേഷ ശ്രദ്ധപതിയേണ്ട ഒരു കായലാണ് ശാസ്താം കോട്ട കായൽ. ഈ കായലും, നീണ്ടകര അഴിമുതൽ ചവറ വരെയുള്ള കടലോരങ്ങളിൽ കാണുന്ന അണു പ്രസര ധാതു മണലും (Ilmenite) ആയി അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ, ചേരനാട് ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന യാണൈക്കാഴ്ചെ മാന്തരം ചേരൻ ഇളമ്പൊറയുടെ മരണത്തിന്, ഏഴുദിവസം മുൻപ് ഒരു കൊള്ളിമീൻ പതിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കൊള്ളിമീന്റെ പതനം ചേരനാട്ടിലെ ജനതയ്ക്ക് വരാനിരിക്കുന്ന വിപത്തിന്റെ സൂചനയായി കരുതപ്പെട്ടു (Ref: കേരളചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 123). ഇതേപ്പറ്റി പുനഃനൂറ്റിലും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് ശേഷം കളഭൂതടക ആക്രമണം ചേരനാട്ടിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഒരു കൊള്ളിമീനിന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ വാൽനക്ഷത്രത്തിന്റെയോ പതന സ്ഥലമാണോ ശാസ്താംകോട്ട കായൽ? അതിന്റെ പൂ

ളിയാണോ, കടൽ തീരത്തു വന്നടിപ്പുന്ന ധാതു മണൽ? എന്ന് ഗവേഷകരുടെ അന്വേഷണത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടിയതാണ് വാൽനക്ഷത്രങ്ങൾ (Comets) സംഹാരദൂതന്മാരാണ് എ. ഡി. 1910 ൽ ഉത്യക്ഷപ്പെട്ട ഹാലീസ് വാൽനക്ഷത്രം വന്നു കഴിഞ്ഞു, ജർമ്മൻ കൈസർ മുതൽ ഇതേവരെ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാരുടെയും സേച്ഛാദിപതികളുടെയും പട്ടികകൾ തന്നെ ഇതിന് തെളിവാണ്. എ. ഡി. 1986 ൽ 'ഹാലീസ്' ഇനിയും വരുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം ആരെല്ലാം നിലം പതിക്കുമെന്ന് ആർക്കറിയാം! പക്ഷെ ലോകം ദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കും, നീതിയിലേക്കും കൂടുതൽ കൂടുതൽ നീങ്ങുകയാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല.

തരിസ്സാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകളുടെ തകിടുകൾ, ഉദയം പേരൂർ സുന്നഹദോസ്സ് (എ. ഡി. 1653) വിജിച്ച കൂട്ടിയ ചെന്തസ്സിസ്സ് മെത്രാൻ തേവലക്കരവെച്ചു കണ്ടതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വസ്തുതകൾ എല്ലാം ചെപ്പേടിനെ തേവലക്കരയ്ക്കായിട്ടാണ് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഈ ചെപ്പേടിന്റെ മലയാള തത്സമയത്ത് സമ്പാദിശോപണിയിച്ച തരിസ്സാപ്പള്ളിയ്ക്ക് കൊടുത്ത ഭൂമിയാവാതു എന്നാണ് കോണത്ത്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് തത്സമയത്ത്:

“This land was granted to the Tarissapally through Maruvan Sapir Easo who founded this merchant guild”

എന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതു്, കൊല്ലത്തു് അമ്പുവണ്ണം, മണിഗ്രാമം എന്നീ സംഘങ്ങൾ ആധിപത്യം നടത്തുന്നകാലത്തു്, ചേർഷ്യയിൽനിന്നും കുടിയറവിയ ദൈവ്യന്മാരുടെയും, അവരെ നശിച്ചിരുന്ന മരുവൻ ശാപ്പോർ ഇതശോ പടുത്തുയർന്നിരുന്നതുമായ തരിസ്സാപ്പള്ളി സംഘം തേവലക്കര ആധിപത്യം നടത്തിയിരുന്നു എന്നാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ അതിരുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നത് അറവുറവർ എന്ന സംഘത്തിനോടു് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ അമ്പുവണ്ണവും, മണിഗ്രാമവും, പള്ളിയെയും ഭൂമിയെയും സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ ഭൂമിയിലെ കുടിയാന്മാർ ചെയ്യുന്ന കുററത്തിന് പള്ളിക്കാർ തന്നെ കുററം

തീർന്നതിനും നന്മയുടെ ആളുകൾ ആരും കൂടിയാന്മാരോട് ചോദ്യം ചെയ്യുകയും എന്നും ചെയ്യേണ്ടിയിട്ടില്ലെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ജീവിത നന്മയുടെ ആളുകൾ എന്നും പറയുന്നത് തരിശാലുള്ള 64 ഗ്രാമക്കാരുടെ സംഘമായ അറന്തറവരാണ്. ചേരമാൻ ചെമ്മരക്കന്മാരെ ഇവരാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത് കൊണ്ടിരുന്നതു്.

രണ്ടാം ചെപ്പേടിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം കരവും ചുരുവും പിരിയുന്നതു് അവകാശം തരിശാലുള്ളതു് കൊടുക്കുന്ന പട്ടയം ആണ്. എന്നാൽ ഈ സംഘത്തിന്റെ മേൽ ഒരു ചെറിയ കോയ്മ അഞ്ചുവണ്ണത്തിനും മണിഗ്രാമത്തിനും ഈ ഭാഗം മൂലം കിട്ടുന്നു ഉണ്ടു്. അതിന്നു് പ്രതിഫലമായി രാജാവിന്നു് ചെല്ലാനുള്ള ദരംഗം ചുരുത്തിന്റെ പത്തിലൊന്നു് വീതം കൂടി പിരിയുന്നതു് ഈ രണ്ടു് കൂട്ടരെയും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ രാജകീയ ചുരും പിരിച്ചു് സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും ഇവർക്കു് കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ രണ്ടാം ഭാഗം ചേരനാട്ടാഴിയുടെ പ്രതിനിധിയായ വിജയരാഘവതേവരും അയ്യനടികൾ തിരുവടിയും, ഇളമുറ തിരുവടിയും കൂടെ ഇരുന്നരുളി കൊടുത്തതാണു്.

എന്നാൽ മൂന്നാം ഭാഗം മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു് അധികാരികളും, അറന്തറവരും, പുന്നത്തലപ്പതിയും, ചുരുക്കുടിച്ചതിയും കൂടിയിരുന്നതു് കൊടുക്കുന്ന പട്ടയം ആണു്. ഈ മൂന്നാം ഭാഗം തരിശാലുള്ളിക്കാരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇവരുടെ കാരാണകാരാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട അഞ്ചുവണ്ണവും, മണിഗ്രാമവും കൂടിയിരുന്നതു് കൊടുക്കുന്ന പട്ടയം എന്നു് അതിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ഈ മൂന്നാം ഭാഗം അഞ്ചുവണ്ണ മണിഗ്രാമം എന്നീ സംഘങ്ങളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണു്.

കുന്നായക്കാക്കും, മണിഗ്രാമക്കാക്കും 72 വിടുപേരും കിട്ടുന്നതു് തരിശാലുള്ളി രണ്ടാം ചെപ്പേട്ടു് മൂലമാണു്. കുന്നായി തൊമ്മൻ ചെപ്പേട്ടുമൂലമോ, വീരരാഘവ പട്ടയം മൂലമോ അല്ല അവർക്കു് ഈ പദവികൾ കിട്ടുന്നതു് എന്നു് എടുത്തു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഈ രണ്ടു് കൂട്ടരെയും തരിശാലുള്ളി നഗരത്തിന്നു് കാരാണകാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ മാതൃം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു് കാരാണകാ

രാഷ്ട്ര ഇവർക്ക് അന്യായം നേരിട്ടാൽ രാജാവിന് വെല്ലുഴിയാൻ തുടങ്ങിയ ക്രമീകരണം വെള്ളാനും, അന്യായങ്ങൾ അവർ തന്നെ വിചാരം ചെയ്യുവാൻമുള്ള അധികാരവും, ഭൂമിയും മന്ദ്രാദിത്യനാമുള്ള കാലത്തോളം അട്ടിപ്പേറായി അന്ത്യവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും അനുഭവിപ്പാൻ എഴുതി കൊടുത്ത പട്ടയ ഭാഗം കൂടിയാണു് ഇതു്.

രണ്ടാം ചെപ്പേടിന്റെ ഒന്നാം രണ്ടാം ഭാഗങ്ങൾ തരിപ്പാപ്പള്ളി കോരെയും, മൂന്നാം ഭാഗം അന്ത്യവണ്ണം മണിഗ്രാമ സംഘങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്നതിനാലാണു് ഈ ചെപ്പേട്ടു് ഒരു സമൃദ്ധി ചെപ്പേട്ടാണെന്നു് നോക്കുന്ന സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. മൂന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം തരിപ്പാപ്പള്ളിക്കാർ ഒന്നാം ചെപ്പേടിൽ പറയുന്ന തുടക്ക ക്രമിക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടവർ എന്നു് ഉറപ്പിച്ചു് എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പുഴക്കരയിൽ, നസ്രാണികളായ വേദപക്കര വൈദ്യന്മാരുടെ നഗരമായിരുന്ന തരിപ്പാപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും രാജാവിന്മാരാണി ചുങ്കം പിടിക്കുവാനുള്ള അവകാശം മണിക്കരയെ സംഘങ്ങളായ അന്ത്യവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും കൈമാറ്റമാക്കി എടുത്തു എന്നു് പറയുന്നതാണു് ശരി. അങ്ങനെ തരിപ്പാപ്പള്ളി സാലം വെറും തുടക്ക ക്രമിക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടവർ ആയിത്തീർന്നു.

മണിക്കരയെ മതക്കാരായ അന്ത്യവണ്ണക്കാർക്കും (തരിന്റയ്ക്കും) മണിഗ്രാമക്കാർക്കും 72 എന്ന സംഖ്യ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണു്. ഈ സംഖ്യയാണു് പദവികളുടെ എണ്ണമായി ചെപ്പേടിയിലും എഴുതി ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ ചെപ്പേട്ടുകൾ എല്ലാം പരിശോധിച്ചാലും ഈ 72 പദവികൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്.

ഈ രണ്ടാം ചെപ്പേടിൽ അതിന്റെ ഭാഗത്തു് അയ്യനടികൽ തിരുവാടികളുടെ കൈയ്യൊപ്പു് ഇല്ല എന്നാൽ ഒന്നാം ചെപ്പേടിൽ ഉണ്ടു്. ചരിത്ര പണ്ഡിതനായ ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള പറയുന്നതു് രണ്ടാം ചെപ്പേടിന്റെ ഭാഷയും അക്ഷരങ്ങളും ഒന്നാം ചെപ്പേട്ടുമായി വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണു്. ഏതു് കാലത്തു് കൊടുത്തു എന്നും അതിൽ പറയുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നതു് ഏതോ പന്തിപ്പേട്ടു് ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നാണു് ഈ രണ്ടാം ചെപ്പേട്ടു് മണിക്കരയെ മതക്കാരായ അന്ത്യവണ്ണക്കാരും മണിഗ്രാമക്കാരും വിദേശ നസ്രാണി

കളായിരുന്ന തരിസ്സാപ്പള്ളിക്കാരെ താഴ്ന്നി കെട്ടുവാൻ വേണ്ടി കൃത്രിമമായി മമച്ചതായിരിക്കും എന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തരിസ്സാപ്പള്ളി ഒന്നാം ചെപ്പേട്ട് തർജ്ജിമ.

(കാലം ഏറെക്കുറെ 820)

സപ്തമി, രാജാവായ സ്വരണരവി ഭരിച്ചു വരുന്ന ആണ്ടുകളിൽ നടക്കുന്ന ആണ്ടു് അഞ്ചു്. വേണാടവാഴുന്ന അയ്യനടികൾ തിരുവടിയും, അധികാരം പൂർവ്വവും, അഞ്ചുവണ്ണവും പുനത്തലപ്പതിയും കൂടിയതിരിക്കെ, കുറക്കേണിക്കൊല്ലത്തു് സമ്പരിശോ പണിയിച്ച തരിസ്സാപ്പള്ളിക്കു് അയ്യനടികൾ തിരുവടികൊടുത്ത വിടുപേറുവീതു്.

നാലുകുടി ഈഴവരും അക്കടിയിൽ കേരം ഈഴക്കൈൻ (മാന്നാമ്പാർ) എട്ടുപേരും ഒരുവണ്ണാക്കുടിയും (അലക്കുകാരൻ) ഇവരിൽ നിന്നും തലക്കുറന്നും, ഏണിക്കുറന്നും വീടു മേയാൻ വാങ്ങിക്കുന്ന ഇറയും (കരം) ചന്നാനോടു് മേനിക്കൊന്നും, ചൊലിക്കൊന്നും, ഇരവു ചോരും, കുടനാഴിയും വാങ്ങിക്കൂടാ, ഭാ (ചാ)രക്കോലും കപ്പാനും ചഞ്ച കണ്ടിയും മുപ്പു് ലഭിച്ചിരുന്നവ വിടുപേറായി ഞാനും നീർ വീഴ്ത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ നാലുകുടി ഈഴവരേയും ഒരു കുടിവണ്ണാനേയും എല്ലാവരും ഇറയും തരിസ്സാപ്പള്ളിക്കാർക്കു് വിടുപേറായി ചെന്നുപത്രം എഴുതി നീർവീഴ്ത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഈഴവൻ തങ്ങളുടെ വണ്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു് അങ്ങാടിയിലും കോട്ടയ്ക്കുകത്തും ജോലി ചെയ്തു കൊള്ളാം വണ്ണാനും വന്നു് അങ്ങാടിയിലും കോട്ടയ്ക്കുകത്തും തന്റെ ജോലിചെയ്തുകൊള്ളാം. ഈഴവരുടെ പ്രമാണിയും കോട്ടയ്ക്കുട നായകനും മറ്റു് നാതൊത്തതും യാതൊരു കുറത്തിൻ പേരിലും ഇവരെ ഉപദ്രവിച്ചുകൂടാ. കുറം ചെയ്യാലും ഇവരെ പള്ളിക്കാർ തന്നെ വിചാരണ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

ഭൂലാകവും ചന്ദ്രാദിത്യനുമരം ഉള്ള എല്ലാ നാളുതേക്കും ചെന്നുപത്രത്തിൽ ഉള്ളപ്രകാരം, വിടുപേറു്, അട്ടിപ്പേറായി അയ്യനടികൾ തിരുവടിയെക്കൊണ്ടു് മരുവാൻ സമ്പരിശോ തരിസ്സാപ്പള്ളിക്കു് നീർവീഴ്ത്തിക്കൊടുപ്പിച്ചു.

ഇതു് കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവർക്കു് ദൈവം അനുഗ്രഹം ചെയ്യട്ടെ

അയ്യൻകയ്യം. വേദകല സുന്ദരം സന്ദർശനം വിജയം.....
(ബാക്കിനയ്യപ്പെട്ടു)

രണ്ടാം ചേപ്പേട്ട്

[കാലഃ ഏ. ഡി. 820 നു ശേഷം]

ഒന്നാം ഭാഗം

രണ്ടു കുടി (വാണി) യാതും ഒരു കുടി ആശാരിയു; പള്ളി ഭൂമിയുടെ കാരണത്താലായി നാലുകുടി വെള്ളാളതം ഇവരെല്ലാം ഒരു വത്തിന് (പള്ളിക്കു) നാടണവനട്ട് ഇടങ്ങവ ഇട്ട്, എണ്ണയും പള്ളിക്കുവേണ്ട മറ്റാവശ്യങ്ങളും കുറച്ച വരുന്നതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു, ഈ നഗരം നിർമ്മിച്ച നിർവാണിയ മരുവൻ സമ്പരീശാ പണിയിച്ച തരിശാ പള്ളിക്കു കോവിലധികാരിയായ വിജയ രാഘവ ദേവൻകൂടെ ഇതന്നുള്ളി പിടിനടത്തി നീന്തുളിയാട്ട കൂടെ അയ്യനടികൾ തിരുവടിയും ഇളമുറവാഴുന്ന രാമതിരുവടിയും അധികാരം പ്രകൃതിയും അന്യരവരും പുനത്തലപ്പിയും പുളക്കുടിപ്പിയും കൂടിയിരിക്കുക കൊടുത്ത ഭൂമിയായിട്ട്.

ഈ ഭൂമിക്കതിൽ: കിഴക്കു, വയലുട് അതിരായു; കായലും ഉൾപ്പെടെ തെക്കുകിഴക്കു മെട്രാതിൽക്കൽ അതിരായും; പടിഞ്ഞാറു കടൽ അതിരായും; വടക്കു തോരണത്തോട്ടും അതിരായും; വടക്കുകിഴക്കു പുനത്തല അങ്ങിലൻതോട്ടും അതിരായും ഈ നാലു തിരിലും ഉൾപ്പെട്ട ഭൂമി പിടി നടത്തി ഭൂലോകവും ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും ഉള്ള എല്ലാ നാമന്മാരും അയ്യനടികൾ തിരുവടിയേയും രാമതിരുവടിയേയും കോവിലധികാരിയായും യോഗമായി വെച്ചുള്ളി, ചെമ്പുചത്രമെഴുതി ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭൂമിയിലെ കുടിയന്മാർ എന്തുകൊണ്ടും ചെമ്പുലും പള്ളിക്കാർതന്നെ ഈ കുറുംതീർത്തു തലവിലയും മലവിലയും പള്ളിക്കാർതന്നെ പററിക്കൊള്ളട്ടെ. നമ്മുടെ ആളുകൾ ആരും ഒരു കുറത്തിനും ഈ ഭൂമിയിലെ കുടിയന്മാരോടു പോറ്റും ചെയ്യുകടാ.

അന്യരവരും അഞ്ചുപർണ്ണവും മണിഗ്രാമവും പള്ളിയെയും ഭൂമിയെയും രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം ഭൂലോകവും ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും ഉള്ള

നാളെല്ലാം ചെമ്പുചതുരത്തിൽ ഉള്ളവണ്ണം അഞ്ചുവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും ചെമ്പുകൊള്ളണം.

രണ്ടാം ഭാഗം

കോയലധികാരിയായ വിജയരാഘവാദേവർ ഇരുന്നരുളി അയ്യനടികൾ തിരുവടിയും രാമതിരുവടിയുംകൂടെ ഇരുന്നരുളി ഇവർക്കു് കൊടുത്ത വിടുപേറാവിതു്:-

കരവഴി വരുന്ന ചരക്കിനു് അറുപതിൽ ഒന്നു് ചുങ്കം ഉള്ളതു് ഇവർ കൊടുക്കേണ്ട അഴിച്ചുകുറവും വേണ്ട. ഇവർ വിലയ്ക്കു് കൊള്ളുന്ന അടിയാർക്കു് ആൾക്കാശു നാം വാങ്ങിക്കൂടാ. വരുന്ന വാഹനത്തിനു് (വണ്ടിക്കു്) വരവിലും പോക്കിലും എട്ടുകാശു് ഇവർ വാങ്ങിക്കൊള്ളാം. വള്ളത്തിനും പടകിനും പോക്കിലും വരത്തിലും നാലുകാശു് വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാം. ചുങ്കം തീരേണ്ട ചരക്കിനു് ഇവരെ കൂടെവെച്ചു് ചുങ്കം തീർത്തുകൊള്ളണം. ചരക്കിനു് വിലയിടുന്നതും മറെറല്ലാരാജ്യകാര്യവും ഇവരെ കൂടെവെച്ചു് ചെയ്യാറുവു. അന്നനുപിരിയുന്ന ചുങ്കം അഞ്ചുവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളണം. നാലുവരിലിനകത്തും ഭൂമി തീരദൃതി കാരാണയായികൊടുക്കുന്മാരും രാജാവിനുള്ള പതവാരം (ദശാംശം) രാജാവു് പറയും. എന്നാൽ പതിപ്പതവാരം അഞ്ചുവർണ്ണവും മണിഗ്രാമവും വാങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.

മൂന്നാം ഭാഗം

കോയിലധികാരിയായ വിജയരാഘവ ദേവരിരുന്നരുളി അയ്യനടികൾ തിരുവടിയും, രാമതിരുവടിയും പ്രകൃതിയും അധികാരിയും അറുനൂറുവരും ചുന്നത്തലപ്പതിയും കൂടിയിരുന്ന ഇവർക്കു് കല്യാണത്തിനു് ആനന്ദേൽ മണ്ണീർ മുതലായ എഴുപത്തി രണ്ടു് വിടുപേരും കല്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അഞ്ചുവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും ചെമ്പുചതുരത്തിൽ ഉള്ളവണ്ണം ചെമ്പു് ഭൂലോകവും ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരും ഉള്ള നാളെല്ലാം ഈ അട്ടിപ്പേര മുഴുവനും അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഇവർക്കു് അന്യായം നേരിട്ടാൽ ചുങ്കവും പള്ളിക്കു് ചെടപ്പുണ്ടതുലാക്കുലിയും തടുത്തുവെച്ചു് പിണഞ്ഞ അന്യായം ഇവർ തീർത്തുകൊ

ഇളളെ. തങ്ങൾ കരം ചെയ്താൽ തങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ വിചാരണ ചെയ്തുകൊള്ളുവെന്ന് ഈ നഗരത്തിന് കാരണക്കാരായി അഞ്ചു വർഷവും മണിഗ്രാമവും നിർവാങ്ങിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽത്തന്നെയും ഇരുപക്കുക്കാരും യോജിച്ചു ചെയ്യുന്നത സാധ്യമായ കർമ്മമാവൂ.

ഈ നഗരം നിർമ്മിച്ചു നീർകൊണ്ടു മത്സ്യം സമ്പാദിക്കാൻ, മുൻപു പള്ളിക്കാർക്കു ലഭിച്ച പരമേശ്വരം പഞ്ചകുണ്ടിയും കൊണ്ടു തുടങ്ങി തുടങ്ങി പള്ളിക്കുകൊടുത്തുകൊള്ളണം. ഇത് ഭൂമിയിലും മറ്റും ആദിത്യനും ഉള്ള കലത്തെയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

4) സൂതപട്ടണം

എ. ഡി. 349-ലെ ക്നാതി തൊന്നൻ ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ഇപ്പോൾ ക്നാനാസമ്രാജ്യം അറിയപ്പെടുന്ന കൂട്ടർക്കു ആണ് രാജകീയമായ പദവികളും അനുവാദങ്ങളും നൽകിയ കിട്ടിയതെന്ന് നേരത്തെ വ്യക്തമായിരുന്നു. ഈ അനുവാദം സംഭവിച്ചപ്പോൾ എ. ഡി. 849 -ലെ തരിപ്പാപ്പള്ളി ചൊല്ലിയ പരമേശ്വരൻ ഇതുകൊണ്ടു സംഭവിച്ച നേരത്തെ നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ എ. ഡി. 230 ലെ വീരരാജാവിന്റെ പട്ടണ പ്രകാരം സ്ഥാപിച്ച 'മണി ഗ്രാമ' സംഭവം, നാട്ടുകാരായ മണിക്കരന്മാരുടെ ആയിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടാലായി പിരിഞ്ഞപ്പോൾ നാട്ടുകാരായ തരിപ്പാപ്പള്ളിയിലെ അനന്തരവസംഭവം നിവർത്തിച്ചു. ഇവരാണ് പെരുമാക്കുന്നതെന്ന് തെളിയിക്കുന്നത് വ്യക്തമാണല്ലോ. വീരരാജാവിന്റെ പട്ടണത്തിന് അധികാരിയായിരുന്ന ഇരവികോടൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം (മണി) തിരികെ പേർഷ്യയിലേക്കു പോയപ്പോൾ അന്യം നിന്നുപോയതുമായ മകോതെന്തൻ പട്ടണമാണ് ക്നാതി തൊന്നനും കൂട്ടർക്കും നീർ മുതലായി കിട്ടിയത്. ഈ പട്ടണം ആണ് പെരുമാക്കുന്നതെന്ന്, വർണ്ണനാമകളുടെയും കലത്തു മേരനാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായി പരിലസിച്ചത്.

പക്ഷെ തരിപ്പാപ്പള്ളി ചൊല്ലിയ പരമേശ്വരൻ അനുവാദം നൽകിയതെന്ന് സംഭവിച്ചത് അതുകൊണ്ടു സൂതന്മാർ വളരെ കാലം മുൻപു തന്നെ കൊല്ലത്തും മറ്റും വാണിജ്യപരമായി കടിയേറിയിരുന്നു എന്ന് ഒരു സങ്കല്പം ഉണ്ടു്, എന്നാൽ പക്ഷെ, വിളക്കും കടയും പിടിക്കു

നന്ദിന് പോലും ചെമ്പു പട്ടയവും, ഉപ്പുതൊട്ടു കർപ്പൂരം വരെയുള്ള സാധനങ്ങൾക്ക് പുകയും പിരിയുന്ന നാട്ടിൽ ജൂതന്മാരായ വിദേശികൾ കൊല്ലത്തു് 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു് മുൻപു കടിയേറിയതിനെക്കുറിച്ച് അതു് നാടുവാഴികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ലേ? സമ്പത്തു കൊണ്ടു് മികച്ചു് നിന്നിരുന്ന ഇവർ ഇതിനകം പട്ടയം സമ്പാദിച്ചിരിക്കുകയില്ലേ? അങ്ങനെയൊരു മുൻരേഖ ഉള്ളതായി ഒരു ചരിത്രത്തിലും കണ്ടാണില്ല.

ഭാസുക്കര രവിവർമ്മ കൊടുത്ത ജൂതപട്ടയം പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ യമനിൽ നിന്നും മുസ്ലിമിനുകോട്ടു് (കൊടുങ്ങല്ലൂർ) കടിയേറിയ ജൂതന്മാർക്കു് അവകാശപ്പെട്ടതാണു്: ഈ പട്ടയപ്രകാരം അഞ്ചുവണ്ണ സ്ഥാനവും 72 പദവികളും ജൂതന്മാർക്കു് കിട്ടുകയും, മറ്റു് ചെപ്പേടുകളിൽ എഴുതപ്പെടാത്തതിൽ കൂടുതൽ പദവികൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ പ്രധാനമാതതു്.

“നഗരത്തിലുള്ള മറ്റു കടികൾ രാജഭാഗമായി നൽകുന്നതു് നൽകാതെ തന്നെ അവർക്കുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ജൂതന്മാർക്കു് സപി കരിക്കാവുന്നതാണു്” എന്നുള്ളതാണു്.

ജൂതന്മാർക്കു് കൊടുത്ത അഞ്ചു വണ്ണ സ്ഥാനം കുന്നായി തോമാശ്ലോം കൂട്ടർക്കും നേരത്തെ കൊടുത്തിരുന്നതാണെന്നുള്ള ഏന്റെ നിഗമനം ഒരു നൂതനാശയമായി ചരിത്രകാരന്മാർക്കു് തോന്നിയേക്കാം. ചിലപ്പതികാരം എഴുതുന്ന കാലത്തു് (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു്) ചേരസാമ്രാജ്യത്തു് നാലു് ജാതിയുളള, വണ്ണങ്ങളോ നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള. ഈ നാലു് വണ്ണങ്ങളിൽപ്പെടാത്ത, കൈതൊഴിൽക്കാരെ കമ്മാളന്മാർ എന്നാണു് പൊതുവായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. സാഹകാലത്തു് കടിയേറിയ കുന്നായ ശാർക്കു് അഞ്ചുവണ്ണസ്ഥാനം കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയിക്കേണ്ടിയ അവശ്യം ഉണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. ചെപ്പേടിലെ രാജകീയമായ അവകാശങ്ങൾ അതാണു് തെളിയിക്കുന്നതു്.

ചോളരാജാവായ രാജ രാജമൊള (ഏ പി. 999-1000 ഓ മാണ്) ചേരനാടികന്റെ പ്രധാന നഗരങ്ങളായിരുന്ന മകോതൈപ്പുരയും കൊല്ലവും ആക്രമിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ട ഈ യുദ്ധകാലത്തു് ചേര

നാട്യാഴിയായിരുന്ന ഭാസ്കര രവിവർമ്മ മനഃമൻ (ഏ. ഡി 926—1019) പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ധനസഹായവും ആശങ്കാലവും ക്നാനായക്കാരിൽ നിന്നും കിട്ടിയിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്നായി തോമാച്ചുടെ കൂട്ടരെ നസ്രാണികളായി കൂട്ടനാട്ടിലാണു് കാണുന്നതു്. ചേര നാട്യാഴിക്ക് സമയത്തിനു് ഒത്തുള്ള പിന്തുണ അവരിൽ നിന്നും കിട്ടാത്തതാൽ, അവർ ക്നായി തൊമ്മൻ ചൊല്ലേട്ടു് പ്രകാരം സിദ്ധിച്ച അഞ്ചുവണ്ണ സ്ഥാനം, നാട്യാഴി അവരിൽ നിന്നും എടുത്തുകളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, ഇവർ നസ്രാണികൾ ആയതോടുകൂടി ആ സ്ഥാനം സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരിക്കും.

പക്ഷെ ചേര, മോളയുദ്ധത്തിൽ വളരെ അധികം ധനവും ആശങ്കാലവും നൽകി ചേരനാട്യാഴിയേ സഹായിച്ച കൂട്ടന്മാർക്ക്, ക്നാനായക്കാരിൽ നിന്നും വിട്ടുർത്തിയ അഞ്ചുവണ്ണസ്ഥാനവും 72 പദവികളും ആണ് സ്ഥാനം രവിവർമ്മ മരണമടയാൻ മുമ്പെ പട്ടയം മൂലം നൽകുന്നതു്.

കൂട്ടപട്ടയം പൂർണ്ണ രേഖ

“സ്വസ്തി ശ്രീ. കോകേനമെ കൊണ്ടാൻ കോശ്രീ പാർക്കൻ ഇരവി മനു്വർ തിരുവാടി ചലി നൂറായിരത്താണ്ടും ചെങ്കോൽ നടത്തിയ നാളാ നിൻററാണ്ടു് ഇറങ്ങാമാണ്ടെക്കെതിർ മുപ്പത്തൊരമണ്ടു് മുയിരിക്കേട്ടു് ഇരുന്നരുളിയ നാറു പിരസാതിച്ചരുളിയ പിരസാത മാറായും. ഈസ്റ്റുപ്പു ഇറപ്പാനുക്കു അഞ്ചുവണ്ണവും, വെയാലും വായനത്താലും പാകടമും അഞ്ചുവണ്ണപ്പേരും പകൽ വിളക്കും ചാവടയും അന്തോളകയും, കിടൈയും, വടുക്കപ്പുറൈയും, കോകളവും, ഇടുപിടിയും, തോരണവും, തോരണ വിതാനവും ചരവും മിക്കും എഴുപത്തിരണ്ടു് വിടുചേരും കൂടക്കൊടുത്തോം. ഉല്കത്തു ലം കൂലിയും, വിട്ടോം. മരണം നകരത്തിൽ കൂടികൾ കോയിൽക്കു ഇറക്കമതു ഇവൽ ഇറക്കമെയും പെറുപതുചവറവും ആകച്ചപ്പോട്ടോട്ടം ചെയ്തു കൈടുത്തോം. അഞ്ചുവണ്ണ ഉടൈയ ഈ സൂപ്പു് ഉറപ്പാനുക്കും, ഇവൻ സന്തതി ആൻമക്കൾക്കും, ചൊൻമക്കൾക്കും ഇവൻ മരുമക്കൾക്കും ചെൻമക്കളെ കൊണ്ടു് മരുമക്കൾക്കും സന്തതിപ്പിറകരാതി ഉലകും മാന്തിരനും ഉള്ളവും അഞ്ചുവണ്ണ അടിക്കടുത്തേൻ. ശ്രീ ഇപ്പരി അറി

ചോൻ വേണമുടയെ കോവർന്ന മാർത്തോമ്മാ. ഇപ്പരി അറിവോൻ വെണ പലിനാടുടയെ കോതെ ചിരിക്കണൻ. ഇപ്പരി അറിവോൻ ഏറാറു നാടു ടയെ മാനവേ പല മാനവിയൻ. ഇപ്പരി അറിവോൻ വള്ളുവനാടുടയെ ഇരായരഞ്ചാത്തൻ. ഇപ്പരി അറിവോൻ നെടുങ്ങൈർ നാടുടയെ കോതെ രവി. ഇപ്പരി അറിവോൻ കീഴ്പടൈ നായക, മെയ്യിന്റെറ മുർക്കഞ്ചാത്തൻ. വൻ്റെ ലെ ചേരീ കണ്ടൻ കന്റപ്പോഴനായ കീഴ്വാായ് കേരപ്പൊവെഴുതു്.”

ഈ പട്ടയത്തിൽ ‘നിന്റെയാണ്ടു് ഇരണ്ടു മാണ്ടേക്കു് എതിർ മുപ്പത്തിയാറാമാണ്ടു് എന്തു് കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനു് പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ഏതു് കാലത്തു് എന്തു് വ്യക്തമായി എഴുതാത്ത ഈ പട്ടയം’ ജൂതർ കടിയേറിയ രണ്ടു മാണ്ടിനു്, ഭാസുക്കര രവിവർമ്മ രാജ്യഭാരം ഏറ്റകാലം 36-ാം മാണ്ടു് കൊടുത്ത പട്ടയം’ എന്തു് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും അപാകതയുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല.

ഈ ചെറു പട്ടയത്തിന്റെ സാക്ഷികളായി പല നാടുവാഴികളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇത്രയും നാടുവാഴികൾ മുസ്ലിമികോട്ടു് കൂടുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണം ചോളരുമായിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ തയരേടുപ്പം കൂടെയായിരിക്കാം. ജൂതപട്ടയത്തിൽ പറയുന്ന നാടുവാഴികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഭാസുക്കര രവിവർമ്മയോടുകൂടി മകോരതയപുരം പട്ടണം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ജീവൻ ബലി അർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ചോളർ വിജയിക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്.

Note

1. Ref: മണിമേഖലാ, 25-ാം ഗാഥ 181-183 വരികൾ
- 2) കേരളചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 57
- 3) ചെരിയാർ തീരത്തുള്ള വഞ്ചിയും, ചൊരുന്നെ നദീ തീരത്തുള്ള കൂവർ വഞ്ചിയും, മാതൈയം, തൊണ്ടിയും, പൽയാരൈരുടെ കാലം മുതൽ ചേരൻമാരുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളായി വർണ്ണിച്ചിരുന്നു.

Ref: Ibid 116 .

- 4) “വടക്കും, തെക്കുമുള്ള കണ്ണാടക രാജ്യങ്ങൾ മലബാർ, കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ, സേലം, കോയമ്പത്തൂർ മൈസൂറിന്റെ കര ഭാഗങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം കൂടിചേർന്നതായിരുന്നു എന്നത്തെ ചേര നാട്

Ref: ചിലപ്പതികാരം, മലയാള വ്യവഹാരം അവതരിക, പേജ് xvii

- 5) Ref: ചിലപ്പതികാരം, പതികം, 12-22 വരികൾ
- 6) Ibid 29-ാംഗാഥ, ഉരൈപ്പാട്ട് മൈ.
- 7) മണിമേഖല, 29-ാംഗാഥ, 9-16 വരികൾ
- 8) കേരളചരിത്രം, വാല്യം-1 പേജ് 122
- 9) Ref: Paradise for Tourist by Gopali & Co., page 215
- 10) Ibid 226
- 11) Legends of our Lady Mary, by E. A. W. Budge, page 53
- 12) Ref: കേരളചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 57
- 13) Ref: MANI by Ort page 258.
- 14) ‘This temple is a centre of great antiquity and hoary traditions and the Sanctum and its surrounding shrines are said to have been hollowed out of the red sandy rocks by the Celestial Architect ‘Maya’. It can still be seen that the main temple lies below the ground level like an underground chamber with a portion of wall set up in natural sandy rock.’

Ref: Paradise for tourist, by Gopali & Co., page 226.

- 15) Ref: ചിലപ്പതികാരം, വ്യാഖ്യാനം, അവതരിക, പേജ് xviii

- 16) 'Trichendur pronounced Jayanthipuram in Sanskrit because it is held that it is at this place that the demon race was over thrown and Indra was re-installed on his throne.'

Ref: Paradise for tourists, by Gopali and Co. page 226

- 17) കേരളചരിത്രം വാല്യം 1, പേജ് 904
- 18) Ref: Baradaissan of Edessa, pages 194 and 201
- 19) Ibid 225
- 20) 'Kotta Pillairs, constitute a distinct sect and can marry only among their own people. The women never go out side the fort and no male of any other caste may enter. It is surprising that a society existing like this should have survived to the present day.'

Ref: Paradise 'for tourists, by Gopali & Co., page 229.

- 21) Ref: Indian Antiquity by K. N. Daniel as given in 'ഈതൃമാരങ്ങളും പദവികളും by Z. M. Paret, page 104.
- 22) Ref: പദവിയും ഈതൃമാരങ്ങളും 'by Z. M. Paret page 103
- 23) കേരളചരിത്രം, വാല്യം 1, പേജ് 147
- 24) Marvels & Mysteries by Readers, Digest page 72
- 25) പദവിയും, ഈതൃമാരങ്ങളും by Z. M. Paret, page 41
- 26) പദവിയും, ഈതൃമാരങ്ങളും by Z. M. Paret, page 30



BIBLIOGRAPHY

Historical Books

- Early India & Pakistan, by Sir Mortimer Wheeler,
Published by Thames And
Hudson, London-1959
- Studies in Kerala History, by Elamkulam Kunjan Pillai
Published by the Author-1970.
- The Pandyan Kingdom by K. A Nilakanta Sastri,
The Sangam Age Published by Swathi Publi-
cations, Madras.
- Silapadikarm, by M. Varadarajan, Published
by Sahitya Akademi, Calcutta.
- A Short History of the World
by H. G. Wells
A History of India, Vol. I, Published by
by Romila Tapor Penguin Books.
- The Pelican History of Greece,
by A. R. Burns
- Palestine, Mesoptomia by Sir Andrew Wingate,
AND The Jews, Published by Pickering and
Ingris. London.
- Ancient History of Persia, by W. S. W. Vaux, Published
by University College, London
- Aristotle and the Arabs, by F. E. Peters, Published by
New York University Press.
- Eros Denied, by Wayland Young, Published
by Transworld Publications, London.
- Welcome to Bahrain, by Sir James H, D, Bel-grave,
Published by the Augustan
Press, London-1968.

- Freedom at Midnight, by Larry Collins & Dominique Lapierre, Published by Vikas Publishing House, New Delhi.'
- Dead Sea Scrolls, by J. M. Allegro, Published by Pelican Books-1961
- History of Eastern Arabia, by Abu Hakima, Published by Kayats, Beirut.
- Herodotus. Persian Wars, Translated by Rawlinson, Published by the Modern Library, New York.
- Israel, Past, Present and Future, by Homer Duncan.
History of Islamic Origins of Western Education, by Mehdi Nakosteen, Published by University of Colorado.
- ‘ദക്ഷിണേന്ത്യ ചരിത്രം’ by K. K. Pillai, Published by Current Books, Trichur.
- ‘കേരള ചരിത്രം’ Vol. I, by Kerala History Association, Ernakulam.

‘ചിലപ്പതികാരം’, വ്യാഖ്യാനം, ഹൈന്ദവ വിശ്വാസനാമകം നായർ

‘മണിമേഖല’, വിവർത്തനം, വിചാരികൻ

പി. ജനാർദ്ദനൻ പിള്ള അവതാരകൻ,
പി. ആർ, പരമേശ്വരൻ പിള്ള.

കേരള സാഹിത്യ

അക്കാദമി, തൃശ്ശൂർ.

Religious Books.

Pahlavi Texts, Vols. V, XVII & XXIV, by E. W. West

Zend Avesta Vol. IV by James Darmesteter

Published by Motilal Banarsidas, Delhi

Zoroastrian Studies,
Researches in Manichaeism

by A. V. W. Jackson Published by Ams Press, New York.

MANI, by L. J. R. Ort
The Acts of Thomas, by
Dr. A. F. J. Klijn,

Published by E. J. Brill
Leiden, Netherlands.

Acta Iranica, by Mary Boyce
The Gospel According to Thomas.

- Studies in Coptic Manich-
 aean Psalm Book**
 Nestorians And Their
 Muslim Neighbours,
 Bardiassan Of Edessa,
 Legends Of Our Lady Mary,
 The Orthodox Church Of
 India,
 The Apostle Thomas in India,
 A History of Christianity In
 India
 Traditions of St. Thomas
 Christians,
 Early Spread of Christianity
 In India
 Nestorian Missionary
 The New English Bible,
 The New Compact Bible,
 Dictionary,
 Anthology of Islamic
 Literature,
 The Glorious Koran,
 St. Augustine's Confession,
 A History of the Christian
 Church,
- by Trogny Save- Soderbegh,
 Published at Uppsala, Sweden
 by Dr. John Joseph, Published
 by Princeton University,
 New Jersey.
 by H. J. W. Drijvers, Pulbihsed
 by Van Gorcoum and Co.
 Netherlands.
 by E. A. W. Budge, Published
 by Martin Hopkinson & Co.,
 London.
 by David Daniel, New Delhi
 By J. N. Farquhar, Edited by
 Jacob Vellian.
 by Dr. C. V. Cherian,
 Published by Kerala Historical
 Society.
 by A. M. Mundadan, C. M, I,
 Kalamasserry.
 by Dr. A. Mingana (Old
 Seminary Library, Kottayam)
 by Dr. John Stewart
 Oxford University Press
 by Aiton Bryant Published
 by the Billy Graham Evange-
 listic Association, U. S. A
 by James Kritzeck, Pubished
 by Penguin Books.
 English Translation by Marmaduke
 Pickthall, Published by
 George Allen & Unwin Ltd.
 London.
 by R. S. Pine-Coffine,
 Published by Penguin Books.
 By W. P. Hares Published
 by C. L. S., Madras-3.

Sabarimala Satha,
മാർത്താണ്ഡകാവ്യം കമ്പിൾ

മലങ്കര നസ്രാണികൾ
Vols I to V,

ജാതഗോപാലങ്ങളും പദവികളും

General Books and Publications.

National Encyclopaedia, U S.A.

Great World Atlas.

The Last two Million years, Published by Reader's
Marvels & Mysteries of the Digest.

World Around us,
Earth, Moon and the Planets,

by Fred L. Whipple, Publi-
shed by Penguin Books,
Published by the Bahrain Pet-
roleum Co. Ltd., Bahrain.

The Islander, of April 1970,

by Plain Truth, Ambassador
College, St. Albans, U. K.

Article 'Where Did the
Twelve Apostles go'

The Ports of Kerala,

by K. L. Bernard, as Published
in the Hindu, dated 28th
Nov. 1972.

Article 'Nambudir's by
Kattumadom Naryanan,

as Published in the Illustrated
Weekly of India, dated
Mar. 5, 1972.

Article 'Iranian Zoroastrians'
by Jal C. Engineer,

as Published in the Illustrated
Weekly of India, dated
Mar. 19, 1972.

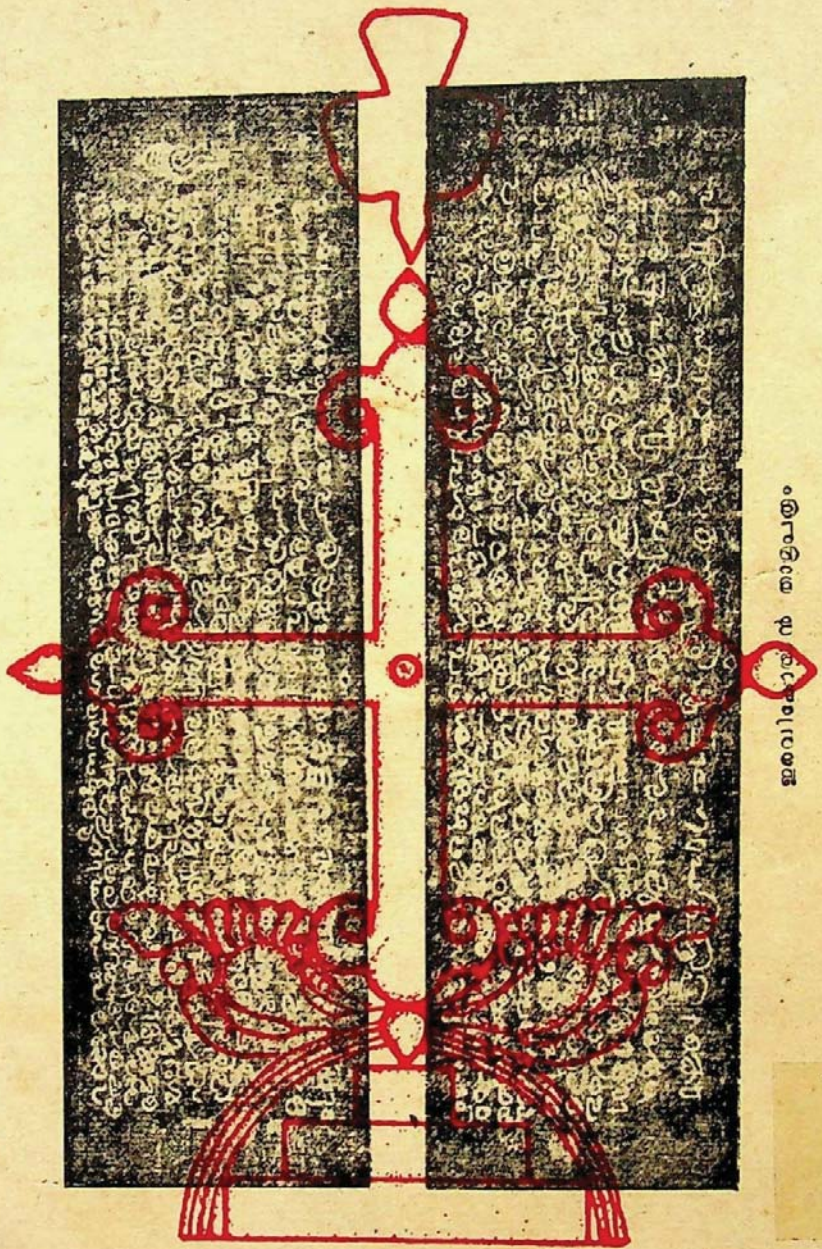
'പുരാതനമായ മേമ്പലക്കര
മാർത്താണ്ഡകാവ്യം പള്ളി'

as Published in the Malayala
Manorama Weekly,
Aug. 5, 1972'

Malankara Sabha Special,

Published on the occasion of
the 19th death centenary of
St. Thomas.





ഇവിടെയുൾ ന മാറ്റുപത്രം